

Życie muzyczne w klasztorach dominikańskich w dawnej Rzeczpospolitej

Życie muzyczne w klasztorach dominikańskich w dawnej Rzeczpospolitej

ACTA MUSICOLOGICA UNIVERSITATIS CRACOVIENSIS

XXXI

Życie muzyczne w klasztorach dominikańskich w dawnej Rzeczpospolitej

Studia pod redakcją Aleksandry Patalas

Musica Iagellonica
Kraków 2016

Projekt okładki
Alina Mokrzycka-Juruś

Adiustacja tekstu
Anna Kocot

Skład
Stanisław Hrabia

Projekt został sfinansowany ze środków Narodowego Centrum Nauki przyznanych na podstawie decyzji numer DEC-2011/03/B/HS2/04186

Na okładce: fragment miniatury z 1694 roku zamieszczonej w księdze bractwa różańcowego działającego przy klasztorze oo. Dominikanów w Krakowie (Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów, sygn. KrB 4)

© 2016 Copyright by the Authors and Musica Iagellonica Sp. z o.o.

ISBN 978-83-7099-213-2

Musica Iagellonica
ul. Westerplatte 10
31-033 Kraków
www.mi.pl

Spis treści

Wprowadzenie 7
Aleksandra Patalas
Życie muzyczne w klasztorach dominikańskich prowincji polskiej nieutrzymujących stałych kapel 15
Aleksandra Patalas
Muzyka w sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej 44
Maciej Jochymczyk
Repertuar kapeli oo. Dominikanów w Gidlach w świetle aktualnych badań, ze szczególnym uwzględnieniem źródeł osiemnastowiecznych 76
Maciej Jochymczyk
Źródła do historii kapeli muzycznej przy klasztorze oo. Dominikanów w Dzikowie 113
Maciej Jochymczyk
Życie muzyczne w klasztorze oo. Dominikanów w Borku Starym 141
Marcin Konik
Życie muzyczne w dominikańskim konwencie Bożego Ciała we Lwowie 153
Jan Koszałkowski
Jan Staromieyski – kompozytor w kręgu dominikanów lwowskich 181
Anna Wlazło
Leopold Pych w kręgu dominikańskiej kapeli lwowskiej – charakterystyka warsztatu kompozytorskiego na przykładzie *Missa solemnis ex D* 195
Aleksandra Patalas
Muzyka w kościele San Domenico w Bolonii w czasach Cazzatiego i Pertiego . . 226
Aleksandra Patalas
Muzyka w środowisku dominikańskim na ziemi chorwackiej w XVII i XVIII wieku 243

Aneks. Wypisy z ksiąg archiwalnych

Klasztor św. Trójcy w Krakowie 252
Tabela 1. Liber Expensarum Depositariorum […] 1763[–1801] 252
Tabela 2. Liber Perceptarum Depositariorum […] 1763[–1801] 272
Klasztor św. Jakuba Apostoła w Sandomierzu 286
Tabela 3. Index Expensarum […] 1732[–1758] 286
Tabela 4. Elenchus Perceptarum […] 1732[–1755] 300
Tabela 5. Regestra Expensarum […] 1776[–1807] 301
Klasztor św. Marii Magdaleny w Sandomierzu 319
Tabela 6. Regestrum Expensarum […] 1724 […] 1739 319
Klasztor św. Jacka w Klimontowie 330
Tabela 7. Liber Expensarum […] 1785[–1802] 330
Tabela 8. Liber Perceptarum […] 1785[–1802] 340
Klasztor św. Dominika w Poznaniu – Bractwo Różańcowe 342
Tabela 9. Expensae […] 1774[–1776] 342
Klasztor św. Marii Magdaleny w Kościanie 347
Tabela 10. Księga kasowa rozchodów 1728–1753 347
Tabela 11. Księga rozchodów 1766–1785 356
Tabela 12. Księga kasowa dochodów 1766–1784 363
Tabela 13. Liber tam Missarum percipiendarum […] 1774 365
Klasztor w Gidlach 366
Tabela 14. Expensa […] 1615[–1643] 366
Tabela 15. Expensa bractwa Różańcowego […] 1729[–1760] 385
Tabela 16. Regest expensarum […] 1736 396
Tabela 17. Regestra Expensarum […] 1775[–1813] 397
Klasztor w Borku Starym 472
Tabela 18. Expensae […] 1679–1729 472
Tabela 19. […] Anno 1709 […] Expensae [ad Annum 1729] 478
Tabela 20. Liber Expensarum […] 1771–1783 487
Tabela 21. […] Liber Expensarum […] 1783[–1800] 504
Klasztor Bożego Ciała we Lwowie
Tabela 22. Registra Capellae […] 1761[–1785] 513
Klasztor w Dzikowie 547
Tabela 23. […] Anni […] 1735 […] Perceptae [ad Annum 1751] 547
Tabela 24. Expensae pro 1725–1726, 1736–1751 555
Klasztor w Koszycach 576
Tabela 25. Liber Expositorum […] 1769[–1799] 576

Wprowadzenie

Przełom XVI i XVII wieku w Rzeczpospolitej to czas intensywnych i gruntownych zmian na polu muzycznym[1]. Wynikająca w dużej części z polityki dynastycznej Zygmunta III Wazy, ale także z upodobań artystycznych i postawy religijnej monarchy, reorganizacja kapeli królewskiej zaowocowała napływem na dwór królewski muzyków, kompozytorów i dzieł rodem z Italii, ówczesnego centrum muzycznego Europy. Zmiany, początkowo koncentrujące się w środowisku otaczającym panującego, dość szybko zaczęły być widoczne także w ośrodkach kościelnych. Za symbol uznania ważnej roli muzyki wielogłosowej w kontekście religijnym w Rzeczpospolitej przyjąć można posunięcie prymasa Wojciecha Baranowskiego, który objął swoim patronatem wydanie w Wenecji w 1611 roku monumentalnego zbioru wielogłosowych, wokalno-instrumentalnych i instrumentalnych utworów Mikołaja Zieleńskiego przeznaczonych do wykonania podczas ofiarowania i komunii w ramach mszy świętych w całym roku kościelnym[2]. W przedmowie do wymienionej publikacji arcybiskup wyrażał nadzieję, że tego rodzaju muzyka będzie rozbrzmiewać w ważniejszych świątyniach Rzeczpospolitej. Oczywiście tego typu

---

[1] Syntetyczne ujęcie dziejów muzyki polskiej w XVII i XVIII wieku prezentują następujące dwie książki, zawierające też najbardziej aktualną literaturę przedmiotu: Barbara Przybyszewska-Jarmińska, *Barok – część 1: 1595–1696*, Sutkowski Edition Warsaw, Warszawa 2006 (Historia muzyki polskiej, tom III część 1); Alina Mądry, *Barok – część 2: 1697–1795. Muzyka religijna i jej barokowy modus operandi*, Sutkowski Edition Warsaw, Warszawa 2013 (Historia muzyki polskiej, tom III część 2).

[2] Zbiór wydany w dwóch częściach (tzw. druk współwydany) znany jest pod zbiorczym tytułem *Offertoria et Communiones Totius Anni* (Venezia, Alessandro Vincenti, 1611).

repertuar wymagał szerszej akceptacji ze strony duchowieństwa (diecezjalnego i klasztornego), a przede wszystkim zaistnienia dostatecznie przygotowanych i zabezpieczonych finansowo kapel muzycznych, których proces powoływania do życia trwał długo, obejmując wiek XVII, a zwłaszcza XVIII. Najwcześniej kapele wokalno-instrumentalne utworzono w najważniejszych i bardziej zamożnych kościołach (np. kapelę katedry wawelskiej ufundowano w roku 1619), jak również w sanktuariach będących celem pielgrzymek (z najbardziej znaną w kraju kapelą oo. Paulinów na Jasnej Górze). Jednak większość świątyń, co zrozumiałe w kontekście dziejów kraju, nie była w stanie utrzymywać własnej „muzyki", ograniczając się do zatrudniania organisty. Wkrótce duchowieństwo spostrzegło, że odpowiednio bogata oprawa muzyczna nabożeństw nie tylko przyczyniała się do bardziej uroczystego głoszenia chwały Bożej, ale także stała się istotnym środkiem przyciągającym wiernych do kościołów. Szczególnie wyrazistym przykładem aktywnej postawy wobec muzyki w siedemnastowiecznej Rzeczpospolitej była działalność duszpasterska i edukacyjna księży Jezuitów i Pijarów, połączona z wyjątkowo bogatym życiem muzycznym w prowadzonych przez nich kościołach. Ich śladem podążały, w miarę swoich możliwości, także inne zgromadzenia zakonne. Sieć kapel kościelnych i klasztornych, już dość gęsta w drugiej połowie XVII wieku, a więc w okresie stopniowego słabnięcia pozycji dworu królewskiego jako głównego centrum muzycznego kraju, odegrała ogromnie ważną, wręcz fundamentalną rolę zarówno w zakresie kultywowania i tworzenia rodzimych dzieł muzycznych, jak i w sferze adaptacji zagranicznego dorobku artystycznego. Tendencja ta nasiliła się wyraźnie w wieku XVIII, gdy muzyczne zespoły działające przy kościołach diecezjalnych i zakonnych stały się nieodzownym elementem życia duchowego i artystycznego w Rzeczpospolitej, a za ich pośrednictwem muzyka docierała do najszerszych warstw społeczeństwa.

Z wielu powodów przez szereg dziesięcioleci główny nurt muzykologii polskiej, ale też w dużej części obcej, nieczęsto zahaczał o zagadnienie kultury muzycznej w klasztorach, uznawane za nieatrakcyjne badawczo, wymagające żmudnych kwerend, które nierzadko mogły przynosić nikłe rezultaty. Muzyka rozbrzmiewająca w dawnych konwentach, przez lata spoczywająca – w formie zakurzonych rękopisów – w archiwach, bibliotekach i na strychach, bywała traktowana pobłażliwie jako „słusznie zapomniana". Na szczęście niektórych badaczy nie zniechęcały wymienione okoliczności i stopniowo przypominali historie dawnych kapel i wykonywanego przez nie repertuaru. Ich wysiłki są

dziś nie do przecenienia. Na gruncie polskim studia tego rodzaju nabrały tempa po 1989 roku, gdy korzystne zmiany polityczne i idące za tym możliwości badawcze zbiegły się z nowymi tendencjami w muzykologii, które prowadziły m.in. do odkrywania, w sposób pogłębiony, relacji między dziełem muzycznym a człowiekiem, do szukania w kulturze muzycznej tego, co lokalne, specyficzne dla danego środowiska, oczywiście bez pomijania tego, co uniwersalne. A ostoją owej lokalnej kultury muzycznej w dawnej Rzeczpospolitej były w dużej części kapele przyklasztorne[3], o czym świadczą zachowane zbiory muzykaliów oraz obszerne inwentarze dzieł już – niestety – nieistniejących.

Gdy ks. Karol Mrowiec CM, zainspirowany wcześniejszymi publikacjami o. Roberta Świętochowskiego OP, wydał drukiem katalog rękopisów muzycznych pozostałych po kapeli klasztornej oo. Dominikanów w Gidlach, o którym z godną szacunku skromnością mówił jako o niedoskonałym, zdawał sobie sprawę, że otwiera szerzej drzwi do dalszych studiów nad tym repertuarem, do czego z resztą bardzo zachęcał[4]. Jego praca uświadamia czytelnikom bogactwo i wartość zbioru gidelskiego, a jednocześnie, w połączeniu z lekturą artykułów o. Świętochowskiego, każe stawiać pytanie o to, w jakim kontekście doszło do stworzenia owej kolekcji nut i – co równie istotne – jak, w perspektywie historycznej, scharakteryzować można kulturę muzyczną w klasztorach dominikańskich w XVII i XVIII wieku w Rzeczpospolitej. Odpowiedzi szukali (między innymi) autorzy artykułów zawartych w publikacji, którą niniejszym oddajemy do rąk czytelników.

Każdy, kto zajmowałby się tymi zagadnieniami, musi w pierwszym rzędzie sięgnąć do prac o. Roberta Świętochowskiego, którego tytanicznej pracy zawdzięczamy stworzenie fundamentów wiedzy o życiu muzycznym w klasztorach i świątyniach dominikańskich w minionych stuleciach. W kilkuczęściowym, esencjonalnym artykule zatytułowanym *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce*, publikowanym w latach 1963–1964 na łamach kwartalnika „Muzyka"[5], zdołał uchwycić najważniejsze wątki związane z muzykowanie

---

[3] Nie bez przyczyny opublikowana kilka lat temu synteza Aliny Mądry dotycząca dziejów muzyki XVIII wieku w Rzeczpospolitej nosi znaczący, choć kontrowersyjny w drugiej jego części podtytuł: *Muzyka religijna i jej barokowy modus operandi*. Por. przyp. 1.

[4] Ks. Karol Mrowiec CM, *Katalog muzykaliów gidelskich. Rękopisy muzyczne kapeli klasztoru gidelskiego przechowywane w Archiwum Prowincji Polskiej OO. Dominikanów w Krakowie*, Archiwum Prowincji Polskiej OO. Dominikanów, Kraków 1986, s. 7–8.

[5] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 1–2, s. 12–26 oraz „Muzyka" VIII, 1963, nr 3, s. 23–33; idem, *Tradycje muzycz-*

u dominikanów. Na początek[6] wypowiadał się na temat formułowanych przez nich zasad wprowadzania do nabożeństw chorału gregoriańskiego (z ewentualnym akompaniamentem organowym), który przez wieki stanowił podstawową, wykorzystywaną na co dzień formę oprawy muzycznej modlitw w Zakonie Kaznodziejskim i który od XIII wieku był w tym środowisku z powodzeniem komponowany[7]. Autor skupił się na krótkiej charakterystyce śpiewów brewiarzowych, zwłaszcza na oficjach św. Jacka, wykonywanych co najmniej od 1561 roku. W interesującym nas okresie o śpiewie jednogłosowym rozprawy pisali dominikanie: Alan Jan Bardziński w *Discursus de ortu musicae* z 1707 roku oraz Alan Mach w *Manuale ecclesiasticum* z 1740 roku. Za reformatora chorału dominikańskiego, który około 1626 roku uprościł melodie i usunął z nich wpływy ludowe, uznaje się Izajasza z Lipnicy, a za wyróżniającego się kompozytora utworów pseudo-chorałowych, wymienionego o. Alana Macha[8]. O. Świętochowski wspominał również o tworzeniu w XVII i XVIII wieku fundacji, dzięki którym odśpiewywano zamawiane przez fundatorów modlitwy[9]. W artykule zwrócono także uwagę na działalność skryptorską w klasztorach dominikańskich i wymieniono szereg spisywanych tam rękopisów chorałowych. Pisząc o śpiewach przygodnych, o. Świętochowski wspomniał praktykę wykonywania oficjum maryjnego znanego jako godzinki, a dawniej określanego jako *cursus*. Śpiewały go między innymi, działające przy klasztorach dominikańskich, bractwa różańcowe, z szeregów których wyłaniano grupę kantorów do różańca oraz kantorów wykonujących wotywy i kurs. Wymieniając tytuły pieśni, także liczną ich grupę w języku polskim, autor podkreślał bogactwo zawartych w księgach brackich tekstów, zwykle układanych do znanych melodii liturgicznych.

---

ne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy), „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 10–31; idem, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (dokończenie)*, „Muzyka" IX, 1964, nr 1–2, s. 49–61; idem, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce: uzupełnienie*, „Muzyka" IX, 1964, nr 1–2, s. 152.

[6] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne...*, op. cit., 1963, nr 1–2, s. 12–26 oraz 1963, nr 3, s. 23–33.

[7] Problemy dotyczące historii i przemian chorału dominikańskiego zajmują bardzo ważne i rozległe, ale odrębne, względem rozważań zawartych w niniejszej publikacji, pole badawcze, dlatego odnosimy się do nich jedynie sporadycznie.

[8] Tadeusz Miazga, *Alan Mach – skryptor i kompozytor choralny w XVIII w.*, w: *Studia Hieronymo Feicht septuagenario dedicata*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1967, s. 284–297.

[9] Na przykład w klasztorze warszawskim przynajmniej od 1771 roku rozbrzmiewała w kapitularzu, w wykonaniu kleryków, litania loretańska za duszę Tadeusza Ogińskiego.

Dbałość o zrozumiałość słowa przyświecała władzom zakonnym, gdy wprowadzały kolejne zakazy muzykowania wielogłosowego, sięgające aż do pierwszych dekach XVII wieku. Kolejną część swego artykułu[10] o. Świętochowski poświęcił muzyce wielogłosowej, czyniąc na marginesie uwagi na temat muzykowania poza kościołem, np. w należących do dominikanów karczmach. Autor skoncentrował się na wybranych klasztorach, z których część utrzymywała własne kapele. Między innymi zwrócił uwagę na konwent św. Jacka w Warszawie, który – co może się wydawać zaskakujące – najprawdopodobniej nie posiadał własnej kapeli, a jedynie w latach 1680–1685 utrzymywał świeckiego dyszkancistę. W XVII wieku muzyka ograniczała się do gry na organach, przy których zasiadali bracia lub ludzie świeccy. Dopiero w pierwszej połowie wieku XVIII klasztor zaczął angażować, zwykle raz w roku, najczęściej w sierpniu, przy okazji wspomnienia św. Jacka, warszawską kapelę pijarską bądź jezuicką[11]. O. Świętochowski, wyłuskując umiejętnie informacje o muzyce z różnych dawnych źródeł, poczynił też pewne spostrzeżenia na temat kapel w klasztorach już nieistniejących lub tych, po których nie zachował się dostateczny materiał źródłowy Na przykład przywołał jeden z bogatszych klasztorów na terenie Rzeczpospolitej – Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Łucku na Wołyniu, gdzie mieszkało około 50 braci. Spłonął on w 1793 roku i ostatecznie w połowie XIX wieku został rozebrany. Życie konwentu koncentrowało się wokół słynącego łaskami obrazu Matki Bożej, który dominikanie otrzymali od papieża Klemensa III, a także – figury pasyjnej Pana Jezusa u Słupa. Klasztor, przyciągający rzesze wiernych, posiadał własną kapelę muzyczną, o której działalności w 1743 tak pisał Michał Siejkowski:

> Do Kościoła zaś wchodząc w Kapitularzu iest także Pan JEZUS u Słupa Cudowny, przed ktorym co Piątek Kapela czyli Muzyka temtecznego Kościoła grywa Passyą[12].

---

[10] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne*..., op. cit., 1963, nr 4, s. 10–31.

[11] Prawdopodobnie do tych występów odnosi się opis o. Michała Siejkowskiego OP (*Dni roczne Swiętych, Błogosławionych, Wielebnych y Pobożnych Sług Boskich, Zakonu Kaznodzieyskiego* […] *Zebrane*, Drukarnia Akademicka, Kraków 1743, k. H4v–Ir) mówiący o ganku wystawionym dla kapeli: „Nad Chorem w tym Kościele iest *Arcus*, czyli Tęcza Ukrzyżowanego JEZUSA, pod ktorym iest Ganek, balasami na koło obwiedziony, cały wyzłocony, mieyscami laserowany czerwono. Tam Kapela grywa na wielkie Uroczystości Msze [...] W Post Kwadragezymalny w każdy Piątek Passya bywa spiewana od Konfraternij Rożańca S. [...] y nabożnie wypisana, od X. Ludwika Weychera P.G. tamecznego Klasztoru Professa, y na tey Passyi bywa biczowanie Braci Rozańca Swiętego".

[12] Ibidem, k. H1v.

Część swego artykułu o. Robert Świętochowski poświęcił istniejącym obecnie lub znanym już tylko z historii instrumentom organowym w świątyniach dominikańskich, co wymagało drobiazgowego wglądu w materiał archiwalny[13].

Dwa inne, bardzo istotne studia, również autorstwa o. Świętochowskiego, stanowią monograficzne ujęcie dziejów kapel w Gidlach i w Podkamieniu[14]. Zwłaszcza drugi z nich okazał się bardzo cenny, gdyż autorowi udało się, w drodze analizy wielu dokumentów, wyłowić liczne dane do historii podkamieńskiego zespołu muzycznego pomimo unicestwienia archiwaliów klasztoru w pożarze w 1915 roku. Oba artykuły zaopatrzono w listy muzyków aktywnych w wymienionych ośrodkach aż do końca działalności kapel.

Prace o. Roberta Świętochowskiego i ks. Karola Mrowca przez wiele lat były jedyną bazą informacji o muzyce u dominikanów w Polsce. Należy z satysfakcją zauważyć, że od końca XX wieku obserwujemy powrót zainteresowania tą tematyką. Najliczniejszą grupę prac stworzył i szeroko udostępnił o. Waldemar Kapeć OP[15]. W centrum zainteresowań naukowych badacza znalazły się m.in. zagadnienia dotyczące organów i muzyki organowej w środowisku dominikańskim i poza nim, a także – muzyki w konwencie dominikańskim w Lublinie[16], gdzie najprawdopodobniej nie funkcjonował zespół wokalno-instrumentalny, lecz były zapraszane kapele z zewnątrz.

Dominikanów na Śląsku dotyczą artykuły Ewy Hauptman-Fischer[17] oraz Tomasza Jeża[18], natomiast o związkach Marcina Mielczewskiego z bractwem

---

[13] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne* ..., op. cit., 1964, nr 1–2.

[14] Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 4, s. 58–74; idem, *Kapela oo. Dominikanów w Podkamieniu*, „Muzyka" XXI, 1976, nr 3, s. 56–76.

[15] Wiele artykułów dostępnych jest w wersji elektronicznej pod adresem: http://users.dominikanie.pl/~wkapec/ [dostęp: czerwiec 2016]. Tam też znajdują się informacje o publikacjach książkowych autora.

[16] W szczególności: Waldemar Kapeć, *Organy i organiści w polskich klasztorach Dominikańskich od XIII do XX w.*, Kuria Polskiej Prowincji Dominikanów, Lublin–Warszawa 1998; idem, *Życie muzyczne w lubelskim klasztorze Dominikanów*, artykuł w wersji elektronicznej, zob. przypis wyżej; idem, *Kościół i klasztor Dominikanów w Lublinie*, Ponad Granicami, Lublin 2008 (przewodnik).

[17] Ewa Hauptman-Fischer, *Rerum patris Pii Hancke. O muzykaliach nyskiego dominikanina*, „Hereditas Monasteriorum" vol. 2, 2013, s. 81–93.

[18] Tomasz Jeż, *Contrafacta of Operatic Arias among the Dominicans of Baroque Silesia*, „De musica disserenda" XI, 2015, nr 1–2, s. 147-162.

różańcowym w Warszawie w I połowie XVII wieku i jego kompozycji *Ave florum flos Hyacinthe* pisała Barbara Przybyszewska-Jarmińska[19].

Autorzy niniejszej publikacji inspirowali się studiami o. Roberta Świętochowskiego dotyczącymi kapel wokalno-instrumentalnych, wymagającymi rozwinięcia, pogłębienia i weryfikacji, a także ukazania działalności zespołów muzycznych w perspektywie historycznej. Etap formułowania książki poprzedziły kwerendy archiwalne połączone z selekcją i oceną dostępnych źródeł, spośród których za pierwszoplanowe – poza rękopisami muzycznymi – uznano księgi rachunkowe poszczególnych konwentów, w których notowano wydatki na muzykę. Posiłkowano się też księgami rad klasztornych, a w przypadku Lwowa wykorzystano niezwykle cenną księgę spisywaną wyłącznie na potrzeby tamtejszej kapeli. W miarę możności dane historyczne konfrontowane były z materiałem nutowym przechowywanym między innymi w archiwach i bibliotekach w Krakowie, Sandomierzu i na Jasnej Górze. Badaczom przyświecała myśl oparcia swoich rozważań przede wszystkim na źródłach bezpośrednich, które były oczywiście zestawiane z literaturą przedmiotu. Zły stan zachowania źródeł, a w odniesieniu do wielu klasztorów – ich całkowity brak, wymusił istotne ograniczenia. Autorzy skoncentrowali się na konwentach z polskiej prowincji dominikanów, choć uczynili wyjątek dla najważniejszego – z perspektywy muzycznej – klasztoru we Lwowie.

W publikowanej obecnie książce centralną część zajmują rozważania dotyczące życia muzycznego klasztorów dominikańskich posiadających kapele: w Gidlach, Borku Starym, Dzikowie i Lwowie. Zaprezentowano jednak także sposób funkcjonowania muzyki (przede wszystkim wokalno-instrumentalnej) w konwentach nie utrzymujących własnych zespołów muzycznych, czego dokonano na wybranych, ale reprezentatywnych przykładach. Uzupełnienie do wymienionych artykułów stanowią liczne tabele zawierające wypisy z ksiąg archiwalnych odnoszące się do muzyki. Pozwoli to czytelnikom wejść głębiej w analizowany przez nas materiał źródłowy. Jak się okazało w trakcie prac nad książką, zagadnienie kultury muzycznej u dominikanów w XVII i XVIII wieku nie zostało szerzej opracowane przez muzykologów z innych krajów. Udało się zebrać – w celach porównawczych – większą ilość informacji o aktywno-

[19] Barbara Przybyszewska-Jarmińska, Ave florum flos Hyacinthe *Marcina Mielczewskiego. Problemy z rekonstrukcją oryginalnego kształtu kompozycji zachowanej z tekstem niemieckojęzycznej kontrafaktury*, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska", Sectio L, I, 2003, s. 109–127.

ści muzycznej w kościele San Domenico w Bolonii, a także w klasztorach na ziemi chorwackiej, czemu poświęcono odrębne artykuły. W postaci wypisów tabelarycznych zaprezentowano dane do życia muzycznego w klasztorze dominikańskim w Koszycach (głównym klasztorze Zakonu Kaznodziejskiego na terenie obecnej Słowacji), które jednak – z braku dotychczasowych badań zagranicznych – czekają na dogłębną interpretację.

Podjęte przez nas zagadnienie kultury muzycznej w konwentach dominikańskich dawnej Rzeczpospolitej to bardzo szeroki obszar badawczy, choć, jak wspomniano, do pewnego stopnia ograniczony dostępnością źródeł archiwalnych. Możemy być pewni, że analiza kolejnych materiałów i partytur muzycznych przyniesie dalsze odkrycia i uzupełnienia względem naszych konstatacji. Żywimy jednak przekonanie, że udało się nam uchwycić zasadnicze mechanizmy decydujące o kształcie życia muzycznego i działalności kapel w obrębie klasztorów dominikańskich.

Powstanie niniejszej pracy nie byłoby możliwe bez wsparcia finansowego otrzymanego z Narodowego Centrum Nauki[20] oraz bez pomocy wielu osób – przede wszystkim pracowników polskich i zagranicznych bibliotek i archiwów oraz Ojców Dominikanów – których nie sposób wymienić z nazwiska, a którym składam w tym miejscu serdeczne podziękowania. Szczególne wyrazy wdzięczności za cenne wskazówki i nieustającą pomoc w trakcie prowadzonych prac kieruję na ręce Ojca Ireneusza Wysokińskiego OP, Archiwisty Prowincji Polskiej Dominikanów.

Aleksandra Patalas

[20] Projekt został sfinansowany ze środków Narodowego Centrum Nauki przyznanych na podstawie decyzji numer DEC-2011/03/B/HS2/04186.

Aleksandra Patalas

Życie muzyczne w klasztorach dominikańskich prowincji polskiej nieutrzymujących stałych kapel

W XVIII wieku wspólnota dominikańska w Rzeczpospolitej, podzielona na trzy prowincje: polską, ruską i litewską, posiadała około stu sześćdziesięciu domów zakonnych, jednak tylko w kilku z nich funkcjonowały z pewnością przez pewien okres stałe wokalno-instrumentalne kapele muzyczne. Jak wykazał o. Robert Świętochowski, z początkiem XVII wieku, a więc w okresie intensywnego rozwoju wokalno-instrumentalnej twórczości kościelnej w Rzeczpospolitej, władze polskiej prowincji dominikańskiej były nieprzychylne wykonywaniu w świątyniach muzyki innej niż chorałowa[1]. Decyzje te, wynikające z troski o czytelność przekazu tekstów modlitw, mogły nawiązywać do wciąż żywych dyskusji, które toczyły się w połowie XVI wieku na soborze trydenckim, mówiących o zgubnym wpływie muzyki świeckiej na twórczość religijną, i do podejmowanych wówczas prób wyrugowania z kościołów katolickich polifonii, która pociągała za sobą niepożądane zacieranie słów (zwłaszcza w ramach

[1] Rozporządzenie kapituły prowincji polskiej z 1 lipca 1603 roku, w: *Acta Cap. Posnanien*: „27. Ordinamus, ne cantus choralis postponatur. Ideo cantum figuralem non admittamus, nisi in conventibus maioribus, videlicet: Cracoviensi, Posnaniensi, Wilnensi Lublinensi, Sandomiriensi, Praemisliensi, Petricoviensi, ratione Iudiciorum Tribunalium, in minoribus vero cantu chorali utatur, exceptis solemnitatibus B.M.V."; zob. *Acta Capitulorum Provinciae Poloniae Ordinis Praedicatorum,* tom II: *Akta kapituł prowincji i kongregacji Zakonu Kaznodziejskiego działających na obszarze Polski w jej historycznych granicach*, oprac. Roman Fabian Madura, maszynopis, Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów (dalej: APPD), sygn. S44/8a–d, s. 8; por. też Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 10–31, w szczególności s. 10–11.

mszy). Trzeba jednak docenić fakt, że jednocześnie kapituła prowincji polskiej w 1603 roku dopuściła wyjątki dotyczące większych klasztorów (w Krakowie, Poznaniu, Wilnie, Lublinie, Sandomierzu, Przemyślu i Piotrkowie), gdzie wielogłos i występy zespołów muzycznych miały rację bytu, a wszędzie dozwalała na obecność wielogłosu podczas świąt maryjnych. Rozporządzenie to, choć z czasem skorygowane przez zmieniające się potrzeby i oczekiwania wiernych, w dużym stopniu determinowało kalendarz wprowadzania muzyki wielogłosowej w świątyniach dominikańskich w XVII i XVIII wieku.

Stan zachowania materiału źródłowego, w szczególności klasztornych ksiąg rachunkowych, w których notowano wydatki na kapele muzyczne, nie pozwala obecnie na stworzenie szerszego obrazu życia muzycznego u dominikanów w ciągu XVII wieku, jednak w odniesieniu do wieku XVIII daje możliwość uchwycenia pewnych prawidłowości decydujących o kształcie muzykowania w poszczególnych konwentach. Należy jednak podkreślić, że ze względu na ich dużą autonomię, wynikającą z faktu podejmowania kluczowych decyzji przez rady klasztorne, a także nieco odmienną specyfikę każdego z nich, trudno mówić o tym, że polscy dominikanie wypracowali jeden uniwersalny model wprowadzania muzyki wielogłosowej do swoich kościołów.

Zarówno w tych świątyniach Zakonu Kaznodziejskiego, w których założono kapele muzyczne, jak i w wielu pozostałych, podstawową formą oprawy nabożeństw pozostawał chorał gregoriański[2], wsparty jednak grą organową, a może i uzupełniany przez nieznane nam dzisiaj utwory przeznaczone na ten instrument. Określenia „organarius" bądź „cantor" dołączane do imion zakonników określały ich „stanowiska", z którymi łączyły się stałe obowiązki w danym konwencie. W analizowanych księgach archiwalnych przewijają się liczne imiona, a niekiedy i nazwiska kantorów, a zwłaszcza organistów, których obecność była niewątpliwie pożądana. Nierzadko obok organisty zakonnego, a często też w jego zastępstwie, zatrudniany był na etacie organista świecki. Dominikanie starali się jak najlepiej kształcić swoich muzyków-zakonników grających na instrumentach klawiszowych[3], na co wskazuje oddelegowanie wybitnie uzdolnionego Andrzeja Niżankowskiego (zm. 1655) na studia do

[2] Nauka śpiewu psalmów stanowiła nieodzowny element kształcenia w nowicjacie dominikańskim, co wyartykułowano w 1594 roku podczas posiedzenia kapituły prowincji w Lublinie. Dawało to zakonnikom – przynajmniej potencjalnie – podstawy wiedzy muzycznej.

[3] Istnieją wzmianki o szkoleniu organistów w klasztorze w Bełzie w 1494 roku; por. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne...*, op. cit., s. 15.

Rzymu[4]. Niżankowski, grając przez trzy lata w kościele dominikańskim Santa Maria Sopra Minerva, dostał się pod muzyczną opiekę mieszkającego w pobliżu tej świątyni słynnego kompozytora i organisty Girolama Frescobaldiego, u którego studiował w latach 1633–1634. Miało to miejsce w kilka lat po odbyciu analogicznej podróży edukacyjnej przez Franciszka Liliusa. Ten ostatni, pozostający na nauce u Frescobaldiego około 1625 roku, od 1630 roku był kapelmistrzem kapeli katedralnej na Wawelu, a jednocześnie kompozytorem współpracującym z krakowskimi dominikanami[5]. Być może Lilius zasugerował zakonnikom wybór rzymskiego mistrza jako nauczyciela Niżankowskiego.

Jakkolwiek codzienna praktyka śpiewania chorału (często z organami) była w wielu klasztorach dominikańskich jedyną formą muzykowania, to w naszych rozważaniach pragniemy w szczególności zwrócić uwagę (na wybranych przykładach) na ten aspekt życia muzycznego konwentów pozbawionych kapel, który dotyczy właśnie udziału muzyki wokalno-instrumentalnej, a więc tej poddającej się zmiennym tendencjom stylistycznym i najbardziej efektownej z perspektywy słuchacza.

Mimo braku pełnej dokumentacji źródłowej można sądzić, że silnie zapisał się na polu muzycznym najstarszy klasztor dominikański na ziemiach polskich, założony w **Krakowie** 1223 roku, będący jednocześnie siedzibą władz polskiej prowincji dominikańskiej i prowadzący edukację przyszłych zakonników na

---

[4] O pobycie Niżankowskiego w Rzymie dowiadujemy się m.in. z rękopisu (APPD, sygn. Pp 78, k. 24r) *Nekroipaφia seu Obitus Fratrum* […] z 1615 roku, uzupełnianego aż do dziewiętnastego wieku przez różnych skryptorów :„Fr Andreas Organista Nizankouius, in arte pulsandi organa suo saeculo vix parem habens, vt pote qui in prouectiori aetate, Romam profectus, et in Con(ven)tu Super Mineruam per triennium organa cum laude pulsans, cupiens in hac arte perfectior euadere, etiam inibi Magistro Frescobaldi vtebatur. Tandem in Conuentu Crac(oviensi), quem sua arte per multos annos, cum admiratione et laude multorum condecorauit, die 3ª Aprilis annum 63. supergressus. 1655. anno. fatis cessit.". Niemal identyczna treść wpisana została do manuskryptu z około połowy XVIII wieku, przechowywanego w Archiwum Generalnym Zakonu Kaznodziejskiego w Rzymie (AGOP XIV. Lib. LLL 13, k. 882r–916v), zatytułowanego *CONTINUATIO GESTORUM FF Ordinis Praedicatorum. In Regno Poloniae ac Magno Ducatu Lithuaniae degentem Ab Anno Dni 1420.*, k. 913v.

[5] W 1643 roku ukazały się w Krakowie, skomponowane przez Liliusa do tekstów o. Błażeja Dereya OP, *Nabożne pieśni*, *które przy gromadnym odprawowaniu różańców* […] *śpiewane być mogą*, o których piszemy też w artykule dotyczącym muzyki w sanktuarium w Gidlach. Wydanie współczesne: *Nabożne pieśni* […] *Wydane przez Br. Błażeja Dereia*, Kraków 1645, wyd. faksymilowe, wstęp Tadeusz Maciejewski, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1977; cztery pieśni z muzyką Liliusa wydał Piotr Poźniak w: *Śpiewnik Staropolski*, zesz. 1: *Pieśni Maryjne i o Świętych*, Musica Iagellonica, Kraków 1995.

poziomie studium generalnego[6]. W przyległym do klasztoru kościele św. Trójcy przechowywana jest trumna ze szczątkami św. Jacka, założyciela Zakonu Kaznodziejskiego na ziemiach polskich. Z początkiem XVII wieku, w czasie gwałtownego wzrostu liczby dominikanów, konwent krakowski zgromadził największą w prowincji liczbę stu dwóch zakonników[7], a rosła ona jeszcze w kolejnych dekadach. Powstały na jego rzecz liczne fundacje, w które zaangażowane były wielkie rody Rzeczpospolitej[8]. Jednak mimo wyraźnie uprzywilejowanej pozycji, w kościele św. Trójcy prawdopodobnie nie działała profesjonalna kapela muzyczna, a z pewnością nie było jej w drugiej połowie XVIII wieku, z której pochodzą zachowane do dziś księgi rachunkowe klasztoru. Nie oznacza to jednak, że przed rokiem 1700 nie wykonywano w Krakowie utworów wielogłosowych. W księdze bractwa różańcowego przy kościele św. Trójcy w Krakowie spisanej w roku 1694[9] jedną z kart zajmuje malunek przedstawiający wnętrze tej świątyni, co sugeruje podobizna Trzech Osób Boskich umieszczona w ołtarzu głównym. Nad stallami umieszczonymi w prezbiterium od strony południowej widnieje niewielki chór muzyczny. Na tle małego prospektu organowego zaprezentowana została grupa muzykujących dominikanów, w tym: wokalista, chłopiec-dyszkancista, skrzypek, organista oraz (prawdopodobnie) śpiewający i dyrygujący kantor. Jeśli scena ta wzorowana jest na sytuacji rzeczywistej, mogłaby stanowić świadectwo funkcjonowania (okazjonal-

---

[6] Klasyczną pozycją omawiającą historię dominikanów w Polsce jest praca Sadoka Barącza OP, *Rys dziejów Zakonu Kaznodziejskiego w Polsce*, W. Maniecki, Lwów 1861, 2 tomy. Omówienie klasztoru w Krakowie: tom 2, s. 303–308. Etap nowszych badań reprezentują prace Jerzego Kłoczowskiego (bibliografia prac autora w: id., *Polska Prowincja Dominikańska w Średniowieczu i Rzeczpospolitej Obojga (Wielu) Narodów*, W Drodze, Kraków 2008, s. 449–453, (Studia nad historią dominikanów w Polsce).

[7] Jerzy Kłoczowski, *Polska Prowincja Dominikańska*..., op. cit., s. 376.

[8] Wielu najnowszych ustaleń w tym zakresie dostarcza książka *Sztuka w kręgu krakowskich dominikanów*, red. Anna Markiewicz, Marcin Szyma, Marek Walczak, Wydawnictwo Esprit SC, Kraków 2013. Z kolei kwestie dotyczące m.in. finansowania kościoła i klasztoru zostały przedstawione w artykule o. Marka Miławickiego OP, *Kształtowanie się własności ziemskiej klasztoru dominikanów w Krakowie w okresie przedrozbiorowym*, w: *Inter Oeconomiam Coelestem et Terrenam. Mendykanci a zagadnienia ekonomiczne*, red. Wiesław Długokęcki, Tomasz Gałuszka OP, Rafał Kubicki, Anna Zajchowska, Wydawnictwo Esprit SC, Kraków 2011, s. 277–301.

[9] *W Imię Pana Naszego Iezusa Chrystus Centurya Arcybractwa Rożańca Świętego* […] *w Roku Panskim 1694* […], APPD, sygn. KrB 4. Górna część opisanej miniatury zaprezentowana została na okładce niniejsze książki. Uprzejmie dziękuję o. Ireneuszowi Wysokińskiemu, kierującemu Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, za wszelką pomoc w uzyskaniu zgody na reprodukcję malunku, a także w wykonaniu jego skanu.

nie) zakonnego zespołu muzycznego. Jednocześnie moglibyśmy spekulować, że wykonywał on typowy dla ówczesnego repertuaru polskiego małogłosowy koncert kościelny. Działalność sporadycznie muzykującego, wokalnego zespołu prowadzonego przez kantora sugerowałyby także pojedyncze wpisy w księdze wydatków klasztornych obejmujące kilka pierwszych lat XVII wieku[10].

W pierwszych dekadach stulecia (prawdopodobnie około 1635 roku) odwiedził Kraków (i inne konwenty dominikańskie w Polsce) nieznany z imienia dominikanin włoski. Zachwycał się wspaniałością i pięknem tutejszego kościoła i klasztoru zamieszkiwanego przez stu trzydziestu braci, a także radował z wielkiej pobożności wiernych tłumnie nawiedzających grób św. Jacka dniem i nocą. Zwracał uwagę na codzienną celebrację mszy śpiewanych i wspomniał o istnieniu dwóch instrumentów organowych wyjątkowej jakości[11]. Jednym z nich był prawdopodobnie instrument usytuowany w prezbiterium autorstwa ojca Klemensa z Mielca OP, powstały w 1534 roku w związku z beatyfikacją św. Jacka[12]. Natomiast drugim z wymienionych przez Włocha instrumentów mogły być duże organy fundacji biskupa i dominikanina Dominika Michałowskiego, zbudowane po 1530 roku. Prawdopodobnie z czasów niewiele późniejszych pochodziły, prócz pozytywu wystawionego w kaplicy różańcowej w 1689 roku, jeszcze jedne, stare organy, do których odnosi się następujący opis zawarty w inwentarzu kościoła i klasztoru z 1820 roku[13]:

> Organ staroświecki w srodku Kościoła w wielkim chorze pod samem sklepieniem, iakby w powietrzu zawieszony. Chór z drzewa sosnowego bez żadnych ozdob malo-

[10] Kilka wpisów z lat 1603–1609 cytuje o. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*..., op. cit., s. 11.

[11] „[...] L'altar maggiore è così alto che tocca la volta, e tutto dorato; di larghezza poi ampia tutto il vano della Chiesa, o p(er) dir meglio, del Choro, vi sono due Organi di bonta singolare". AGOP sygn. XI.20. Dokument bez tytułu, niedatowany, anonimowy, dotąd niepublikowany, k. 1v.

[12] Zob. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (dokończenie)*, „Muzyka" IX, 1964, nr 2, s. 49–52. Por. także http://www.organy.art.pl/instrumenty.php?instr_id=245 [dostęp lipiec 2014].

[13] Istniały wówczas w świątyni trzy instrumenty: 1) duże organy na chórze nad wejściem głównym, zbudowane przez Józefa Sitarskiego w latach 1765–1768, 2) małe organy w prezbiterium od strony kaplicy św. Jacka oraz 3) małe organy bardzo stare. Zob. *Inwentarz Kościoła Zakonnego i Klasztoru Xięży Dominikanow* […] *w Wolnym Mieście Krakowie* […] *Roku 1820*, rękopis w APPD, sygn. Kr 41, s. 16–17. O. Michał Siejkowski (*Swiątnica Pańska*, Drukarnia Akademicka, Kraków 1743, s. 32) opisał instrumenty istniejące w 1743 roku: „Ma ten Kościoł w małym Chorze Organy mnieysze, a na srzodku Kościoła wielkie, y w Kaplicy Rożańcowey iedne".

wany tylko. Wchód na tenże z kurytarza klasztornego przez strych kościelny drzwiami żelaznemi w odrzwiach kamiennych osadzonemi.

A ponieważ te organy nie tylko że nieużywane, ile że piszczałki z nich powybierane są do nowego nad wielkiemi drzwiami wyżey opisanego Organu, ale nadto iako niebezpieczeństwem grożące, w krotce rozebrane bydź muszą całkowicie.

Cofając się do początków XVII stulecia, warto przypomnieć, że był to okres, w którym – między innymi dzięki staraniom przeora Erazma Koniuszowskiego[14] – realizowane były inicjatywy artystyczne prowadzące do ubogacenia i zmiany stylistycznej wyposażenia kaplicy św. Jacka. Wówczas również odmalowano kościół i organy[15]. Najpóźniej w 1618 roku przeor nawiązał bardzo owocną współpracę z czołowym artystą wczesnego baroku w Polsce, wenecjaninem Tommasem Dolabellą (ok. 1570–1650), który stworzył dla dominikanów szereg cennych dzieł malarskich[16]. Nowy duch sztuki barokowej o włoskim rodowodzie widoczny był w Krakowie także na gruncie muzyki. Choć brak na to dowodów źródłowych, w razie potrzeby dominikanie mogli korzystać z obecności kapel, które działały wówczas pod Wawelem. Stale od lat czterdziestych XVI wieku w kaplicy Zygmuntowskiej muzykowali Rorantyści. Na zamku wawelskim w pierwszej dekadzie XVII wieku rezydował jeszcze okresowo dwór królewski, a wraz z nim złożona z dużej ilości muzyków włoskich kapela, na czele której stał przybyły z Rzymu Asprilio Pacelli. Gdy Zygmunt III Waza na dobre osiadł w Warszawie, w 1619 roku biskup krakowski powołał do życia wokalno-instrumentalną kapelę katedralną, która miała możliwość wykonywania utworów w *stile moderno*. W 1630 roku jej kierownictwo objął pochodzący z włoskiej rodziny muzycznej Franciszek Lilius (zm. w Krakowie w 1657 roku). Kompozytor ten, obok Niżankowskiego, grającego na organach w kościele św. Trójcy do śmierci w 1655 roku, potencjalnego wykonawcy utworów Frescobaldiego, mógł u dominikanów prezentować

[14] Koniuszowski był przeorem konwentu krakowskiego w latach 1607–1622, z przerwą w latach 1611–1613.

[15] AGOP XIV. Lib. LLL 13, k. 901v: [Koniuszowski] „Ecclesiam totam cum organis depinxit".

[16] Dolabella mieszkał od 1618 roku do śmierci w należącej do dominikanów kamienicy przy ul. Stolarskiej i pochowany został w kościele św. Trójcy. Zob. Jerzy Żmudziński, *„Opus vitae" Tomasza Dolabelli w krakowskim kościele i klasztorze Dominikanów* oraz Anna Pawłowska, *Retoryka sztuki. Rola fundacji artystycznych w krakowskim klasztorze Dominikanów w dobie potrydenckiej reformy Kościoła*, w: *Sztuka w kręgu krakowskich dominikanów*..., op. cit., odpowiednio s. 691– 702, 567–575.

swoje utwory, takie jak msze polifoniczne, koncerty kościelne, czy też dzieła instrumentalne. Niestety, jedynym potwierdzeniem związków Liliusa z dominikanami są jego cztery proste *Nabożne pieśni* (wydane w 1645 roku w Krakowie), utrzymane w duchu laud polifonicznych, napisane z przeznaczeniem dla bractw różańcowych. Wśród nich znalazła się pieśń o św. Jacku *Święty Jacyncie z pałacu Boskiego*.

Niewątpliwie pierwszoplanową rolę w kształtowaniu życia muzycznego w klasztorze krakowskim odgrywał o. Błażej Derey, pracujący tutaj od roku 1635 do śmierci w roku 1666[17]. Zasłużył się on jako skryptor i miniaturzysta, autor rękopisów chorałowych i edycji *Antyfonarza*[18], użytkowanych w różnych konwentach Zgromadzenia, a także jako redaktor oraz przypuszczalny autor tekstów *Nabożnych pieśni*. Zawdzięczamy mu również przygotowanie wielogłosowych opracowań kompozycji, które zapewne rozbrzmiewały nie tylko w krakowskiej świątyni, a mianowicie *Bogurodzicy*, *Credo Mazoviticum*[19] i sekwencji *Salvatorem collaudamus* powstałej ku czci św. Jacka. Utrzymane w prostej polifonii kompozycje wokalne sugerują, że w ciągu pierwszej połowy XVII wieku w kościele św. Trójcy ważne miejsce zajmowało muzyczne *stile antico* będące przedłużeniem konwencji szesnastowiecznej.

Na kształt życia muzycznego u krakowskich dominikanów miała również w jakimś stopniu wpływ działalność bractwa różańcowego, które – według tradycji – założył św. Jacek. Świadczy o tym nie tylko publikacja *Nabożnych pieśni*. O. Walerian Litwanides zapoczątkował w Krakowie na Rynku Głównym doroczne procesje brackie odbywające się, podobnie jak w San Domenico w Bolonii, w święto Matki Bożej Różańcowej i rocznicę bitwy pod Lepanto[20].

---

[17] Por. *Derey Błażej*, w: *Słownik muzyków polskich*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1964, t. 1, s. 107; Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 4, s. 65.

[18] *Antiphonarium de tempore et de sanctis iuxta ritum sacri ordinis praedicatorum. Pars Hyemalis*, Kraków 1655. Przekazuje on melodie w wersji ustalonej po dominikańskiej reformie chorału, polegającej na oczyszczeniu melodii z wpływów ludowych, przeprowadzonej około 1626 rok przez innego dominikanina, Izajasza z Lipnicy. Por. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 22–23.

[19] Zob. Waldemar Kapeć, *Czterogłosowa „Bogarodzica" z kancjonału o. Błażeja Derey'a z 1630 r.* oraz id. *Pięciogłosowe „Patrem Mazoviticum" z kancjonału O. Błażeja Derey'a z 1630 roku*; oba artykuły w formie cyfrowej umieszczone na stronie: http://users.dominikanie.pl/~wkapec/, w zakładce „Muzyka" [dostęp: styczeń 2016].

[20] Przedstawienie takiej procesji z 1621 roku zawiera obraz Dolabelli *Bitwa pod Lepanto*, nawiązujący do toczącej się wówczas bitwy pod Chocimiem. Procesja organizowana była w in-

Podczas tych uroczystości, kiedy niesiono obraz Madonny i relikwie św. Jacka, gromadziło się niemal całe miasto, w tym senatorowie i zakonnicy, których „pieśń [...] płynie echem radości”[21]. Około 1743 roku przez oktawę święta różańcowego, co dzień rano odprawiano wotywę „z muzyką” czyli z kapelą[22].

Na podstawie tego, co wyżej powiedziano o muzykowaniu w kościele św. Trójcy, nasuwa się wniosek o pewnym podobieństwie (mimo oczywistych różnic) organizacji życia muzycznego w ośrodkach dominikańskich w Krakowie i Bolonii. W obu konwentach koncentrowało się ono wokół grobu świętego, a zarazem założyciela klasztoru, oraz kultu różańca świętego, przy udziale bractwa różańcowego. W grodzie nad Wisłą, podobnie jak w San Domenico, sposobem wzbogacania nabożeństw o oprawę muzyczną było wynajmowanie kapel obcych, utrzymywanych przez inne kościoły czy klasztory w mieście.

Do osłabienia aktywności na polu muzycznym mogło dojść w czasach potopu szwedzkiego, a także wskutek pożarów świątyni w latach 1668 i 1681. Jednak już w latach osiemdziesiątych wzniesiono okazały ołtarz główny (spłonął w 1850 roku[23]) autorstwa Jerzego Hankisa i rzeźbiarza z Ołomuńca, Franciszka Zürna, a na początku XVIII wieku stworzono nową dekorację kaplicy św. Jacka, którą wykonał Baldassare Fontana[24]. Ze względu na brak odpowiednich źródeł archiwalnych, trudno odtworzyć życie muzyczne u krakowskich dominikanów w drugiej połowie XVII i pierwszej połowie XVIII stulecia. W tym niełatwym i niepewnym czasie w Krakowie obserwujemy jednak działalność wybitnych kompozytorów związanych z kapelami wawelskimi – Bartłomieja Pękiela (zm. ok. 1666) i Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego (na stanowisku kapelmistrza kapeli katedralnej w latach 1698–1734); notujemy także rozkwit aktywności kapel klasztornych, w tym: karmelitów trzewiczkowych na Piasku i jezuickiej przy kościele św. Piotra i Pawła. Oba zespoły, jak i inne mniejsze muzykujące na terenie miasta, mogły były być w razie potrzeby zatrudniane

tencji zwycięstwa w walce z Turkami. Obraz Dolabelli, oryginalnie przeznaczony dla konwentu dominikańskiego w Poznaniu, znajduje się w Państwowych Zbiorach Sztuki na Wawelu.

[21] Cytat z opisu procesji podanego przez Justyna Miechowitę za: Anna Pawłowska, *Retoryka sztuki*..., op. cit., s. 572.

[22] Por. Michał Siejkowski, *Swiętnica Pańska*, op. cit., s. 29–30. Autor opisuje również procesje w święto Matki Bożej Różańcowej.

[23] Powodem ogromnych zniszczeń kościoła św. Trójcy był wielki pożar Krakowa w 1850 roku.

[24] Za jego najwybitniejsze dzieło w Krakowie uznaje się wnętrze kościoła akademickiego św. Anny.

przez dominikanów i zapewne korzystały z własnego materiału nutowego. Z siedemnastowiecznego repertuaru, który ze względu na tematykę i obsadę nadawałby się do wykonania w krakowskiej świątyni dominikańskiej, da się wyłowić anonimowy koncert kościelny przeznaczony na głos sopranowy, dwoje skrzypiec i organy, skomponowany do tekstu *Gaude Fili Hiacinthe*[25]. Jest to utwór odnoszący się do chwały świętego Jacka i wstawiennictwa Matki Bożej[26], bardzo krótki, o kilkuodcinkowej formie, niewymagający pod względem technicznym.

Nieco więcej światła na zagadnienie kultury muzycznej u dominikanów krakowskich rzucają wnioski z analizy ksiąg ekspensów i perceptów obejmujących lata 1763–1801, czyli ostatnie dekady istnienia pierwszej Rzeczpospolitej i początek okresu rozbiorów (por. Aneks, Tabele 1, 2)[27]. W okresie tym, w latach sześćdziesiątych w kościele św. Trójcy dokonano zmiany wyposażenia kaplicy Matki Bożej Różańcowej, co stało się możliwe dzięki fundacji Romana Sierakowskiego. Z kolei w latach osiemdziesiątych wymieniono ołtarze boczne w nawach świątyni[28]. Na gruncie muzyki polskiej obserwujemy wówczas także zmiany stylistyczne i coraz większe zainteresowanie muzyką instrumentalną, choć repertuar religijny odznaczał się w znacznej części koegzystencją cech późnobarokowych i stylu galant.

---

[25] Utwór nieznanej bliżej proweniencji, określanej jako podkrakowska, niesłusznie przypisywany przez Adolfa Chybińskiego Jackowi Różyckiemu (ze względu na zbieżność imienia kompozytora i tytułu dzieła), przechowywany jest w Bibliotece Jagiellońskiej w zbiorze rękopisów oznaczonych sygnaturą 5272 (fascykuł 46). Por. Zofia Surowiak, *Zbiory muzyczne proweniencji podkrakowskiej*, zeszyt 1, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1972 (Musicalia vetera. Katalog tematyczny rękopiśmiennych zabytków dawnej muzyki w Polsce, t. II).

[26] „Gaude Fili Hiacinthe quia tuae a Filio meo exaudiantur preces et quicquid petendum dixeris me interveniente consequeris. Gaude Fili Hiacinthe quia a Filio meo exaudiantur tuae preces. Gaude Fili Hiacinthe gaude gloriose. Alleluia." („Raduj się synu Jacku, ponieważ Twoje modlitwy do Syna mego zostały wysłuchane, a o cokolwiek – prosząc – zwracałeś się do mnie, pośredniczki, uzyskałeś. Raduj się synu Jacku, bowiem twoje modlitwy do Syna mego zostały wysłuchane. Raduj się synu Jacku w chwale. Alleluja!").

[27] *Liber perceptaru depositariorum Conventus Cracoviensis Ord: Praed:* […] *1763. Die 12 Mensis. Jul.*; wpis od tyłu księgi: *Liber expensarum depositariorum Conventus Cracoviensis* […] *1763. Die 12 Mensis. Jul.*; rękopis w APPD, sygn. Kr 28. Ponieważ wypisy z ksiąg archiwalnych dotyczące muzyki zostały w całości przedstawione w tabelach zamieszczonych Aneksie, w tekście niniejszym zasadniczo ich nie cytujemy i nie robimy odniesienia do odpowiednich stron rękopisu.

[28] Anna Dettloff, *Rzeźbiarskie wyposażenie kościoła Dominikanów w Krakowie w XVIII w.*, w: *Sztuka w kręgu krakowskich dominikanów*..., op. cit., s. 775–786.

Przez całą drugą połowę XVIII wieku w klasztorze w Krakowie, podobnie jak na przykład w Gidlach, nad oprawą muzyczną czuwali kantor i organista. Jako zakonnicy mający zapewnione utrzymanie, otrzymywali niewysoką pensję roczną wynoszącą 30 zł[29]. Najpóźniej od 1763 do 1769 roku organistą stałym w kościele św. Trójcy był o. Bernard Bittner (Bitner). Nie był on, wbrew opiniom o. Roberta Świętochowskiego, tożsamy z o. Liborym Bytnerem, organistą w Gidlach w latach 1755–1764[30]. Za czasów ojca Bernarda, w latach 1765–1768, równolegle do opisanych wyżej zmian rzeźbiarskich, prowadzone były w kościele dominikańskim prace nad nowymi, dużymi organami umieszczonymi na chórze nad wejściem głównym, opłacane m.in. z pieniędzy Benedykta Ronikiewicza, z kasy o. Prowincjała, a także sióstr klarysek mieszkających przy kościele św. Andrzeja. Budował je organmistrz Józef Sitarski, a snycerkę wykonał Jan Feeg (znany też jako Jan Wag), artysta pochodzenia niemieckiego, realizator innych zamówień rzeźbiarskich w kościołach krakowskich[31]. Wcześniej (w latach 1745–1754) Sitarski skonstruował – używany do dziś – instrument w opactwie cystersów w Jędrzejowie, miał też zamówienie na wykonanie organów w katedrze wawelskiej[32]. Przy okazji budowy instrumentu zmodernizowano również sam chór. Organy Sitarskiego z kościoła św. Trójcy, które niestety spłonęły w 1850 roku, stanowiły prekursorską propozycję nowego typu brzmienia, zapowiadającego ducha muzyki wczesnoklasycznej. Mimo kunsztu organmistrza, źle ulokowane miechy, przeniesione w inne miejsce w 1781 roku, były w ciągu lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych wielokrotnie naprawiane[33].

Od sierpnia 1778 roku przy organach zasiadał brat Wincenty Rożycki (Różyczka) subzakrystianin. W maju 1782 roku postanowił on zakupić dla klasztoru za 100 zł fortepiano, idealny do muzykowania domowego. Ponieważ

---

[29] W klasztorze gidelskim najniższe roczne uposażenie dla muzyka świeckiego wynosiło 60 złotych.

[30] Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 64. Jak czytamy w księdze 30 XI 1764 wyjechał do Sieradza. Por. artykuł dotyczący muzyki w sanktuarium gidelskim w niniejszej publikacji.

[31] Więcej na temat wyglądu i konstrukcji chóru, prospektu organowego i rzeźb pisze Anna Dettloff w artykule *Rzeźbiarskie wyposażenie kościoła Dominikanów w Krakowie w XVIII w.*, op. cit., s. 776–777.

[32] Waldemar Kapeć, *Zachowane dyspozycje organów Józefa Sitarskiego*, artykuł w wersji cyfrowej umieszony na stronie http://users.dominikanie.pl/~wkapec/, w zakładce „Muzyka".

[33] Naprawami zajmował się Ogonowski.

dołożył się sumą 30 zł do kwoty wyasygnowanej na ten cel przez przeora, przez kilka lat (do kwietnia 1786 roku) traktował instrument jak swoją własność, aż zwrócono mu pieniądze. Jest to jeden z wielu epizodów świadczących o (również) rekreacyjnym uprawianiu muzyki w środowisku zakonnym w dawnej Rzeczpospolitej[34]. Nie wiadomo, czy opisany fakt przyczynił się do zmiany, jaka zaszła na stanowisku organisty w kościele św. Trójcy w listopadzie 1786 roku, gdy wymieniany jest brat (a potem ojciec) Antonin Lipski, występujący w tej roli przez siedem kolejnych lat[35]. Po dokonaniu ostatniego rozbioru kraju wypłaty dla organistów notowane były nieregularnie, ale można przypuszczać, że częściowo nieodpłatnie na organach w latach 1795–1801 grywał niejaki o. Apolinary.

W księgach rachunkowych z drugiej połowie XVIII wieku wpisano z imienia i nazwiska tylko jednego kantora – Kajetana Aczkiewicza (w latach 1767–1768), który być może pełnił tę funkcję znacznie dłużej. Trudno dociec, co było powodem zaangażowania przez klasztor na początku 1781 roku na dwa lata „kantora zamkowego", czyli zapewne śpiewaka pracującego w którejś z kapel z katedry wawelskiej. Jego zadaniem, zwykle wykonywanym przez kantora-dominikanina, miało być kształcenie od podstaw studentów nowicjatu w zakresie śpiewu chorałowego. Można podejrzewać, że krył się za tym określeniem były już dominikanin, Bernard Bitner. Wcześniej pragnął on uzyskać godność kaznodziei generalnego, co nie doszło do skutku wskutek odmowy generała zakonu. W efekcie ojciec Bernard zrzucił habit, uzyskał sekularyzację i – po otrzymaniu dyspensy – został wikariuszem katedry wawelskiej. Od 1774 notowany jako kapelmistrz kapeli katedralnej, w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych dyrygował również kapelą rorantystów wawelskich, z którego to środowiska wywodził się zapewne ów „kantor zamkowy" (jeśli w ogóle nie chodziło o samego Bitnera)[36].

Oczywiste jest, że muzyka w klasztorze krakowskim, jak i w innych domach zakonnych, stanowiła integralną część nabożeństw. W 1743 roku ich piękny opis zaprezentował o. Michał Siejkowski[37]. Choć muzykę jako taką wymienia

---

[34] Zob. np. Alina Mądry, *Barok*, cz. 2..., op. cit., s. 363–367.

[35] O. Wincenty Różyczka przez siedem miesięcy (od 27 kwietnia do 27 listopada 1793) pracował jako organista w klasztorze dominikańskim w Klimontowie, skąd wyjechał do konwentu św. Marii Magdaleny w Sandomierzu.

[36] Por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 64.

[37] Michał Siejkowski, *Swiątnica Pańska*, op. cit., s. 29–32.

on wielokrotnie, to odniesień do jej postaci wokalno-instrumentalnej prawie nie czyni. Możemy się domyślać, że przy sprzyjających okolicznościach gościła ona od czasu do czasu w dominikańskiej świątyni. Stałymi i regularnymi nabożeństwami odprawianymi z udziałem muzyki, raczej w formie chorału niż wielogłosu, były oczywiście msze święte. Mszy śpiewanych w porównaniu z czytanymi odprawiano jednak dużo mniej. Jak wskazuje dokument zawierający spis intencji mszalnych z konwentu krakowskiego z 1726 roku, nabożeństwa śpiewane stanowiły około 10% procent (1967 mszy czytanych i 192 śpiewane)[38]. Innym nabożeństwem stałym z udziałem podobnego typu muzyki był śpiew litanii maryjnej wykonywany przez studentów nowicjatu[39]. Według ustaleń kapituły warszawskiej z 1616 roku w kościołach dominikańskich należało śpiewać litanię w każdą sobotę, jednak ponad sto lat później w Krakowie miało to miejsce we wtorki po obiedzie, w znajdującej się w nawie południowej kościoła kaplicy św. Dominika, zwanej też kaplicą Myszkowskich[40]. Nabożeństwo to było opłacane co najmniej od 1763 roku z procentów od sumy 4000 zł ofiarowanej przez Myszkowskich, ulokowanej na majątkach Michałów i Kozubów. Fundusz przynosił dochód roczny w wysokości 100 zł, z czego na śpiew nowicjatu przeznaczano 20 zł[41].

Warto podkreślić, że tworzenie prywatnych fundacji, przeznaczonych na odprawianie określonych typów nabożeństw z udziałem muzyki, obligowało krakowskich dominikanów do angażowania kapel wokalno-instrumentalnych działających aktywnie na terenie podwawelskiego grodu (brak informacji, z ja-

---

[38] Rękopis w formie luźnej karty, zatytułowany *Reductio Onerum Missarum. Conventus Cracoviensis Provinciae Poloniae Ordinis Praedicatorum. Facta ab Ejusdem Ordinis Reverendissimo Patre Magistro Generali Patre Thoma Ripoll Anno Domini 1726*, AGOP XIV. Lib. AAA Pars 2.

[39] Michał Siejkowski OP (*Swiątnica Pańska*, op. cit., s. 2), opisując krakowski klasztor św. Trójcy, wspomina śpiew studentów nowicjatu: „[W Nowicjacie] Przed tym Obrazem [Matki Bożej] codzień Rożańce, y salutacyje, *Officium B.V.M*. Nowicyat odprawuje, y *Officium Defunctorum* po oktawie Nawiedzenia Nayś:P.M. Przez Oktawę zaś solenną *Visitationis* Litanie bywają spiewane y wygrawane Hymny, na ktore Nabożeństwo schodzi się cały Klasztor, y Osoby świeckie Męszczyzny, rożni Goscie godni, y Msze Swięte odprawuią się na tym mieyscu przez całą oktawę".

[40] Nie można wykluczyć, że litanie sobotnie śpiewano również, choć nie zostało to odnotowane w księgach wydatków.

[41] W *Liber Consiliorum Conventus Cracoviensis* […] *ab an. 1616* (k. 226v–267v) zanotowano, że zapisu na śpiewanie litanii w wysokości 1200 zł dokonała również Zofia z Latoszyna Kazanowska, wdowa po chorążym sandomierskim Hieronimie. Za: Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 3, s. 26.

kich kościołów owe zespołu przybywały). Wykorzystując odsetki w wysokości 160 zł od funduszu lokowanego na dobrach Dobranowice i Poborowice, z którego, niestety, po raz ostatni wypłacono muzykom w roku 1767, przygotowywano doroczne obchody uroczystości ku czci św. Piusa V przypadające 5 maja. Na długo przed wyborem na papieża wstąpił on do Zakonu Kaznodziejskiego we włoskim Vigevano, a zmarł w opinii świętości w roku 1572. 22 maja 1712 roku został ogłoszony świętym. Kult Piusa V rozpoczął się w Rzeczpospolitej stosunkowo niedługo po przyjęciu go w poczet świętych, choć nie wiadomo, od kiedy czczono go w klasztorze krakowskim[42].

Na podobnych zasadach od 1768 do 1783 roku krakowski konwent dominikański wynajmował corocznie kapelę na przypadające 22 lipca święto Marii Magdaleny. Płacono za to z procentu od funduszu ustanowionego przez o. Apolinarego Bielowicza, który stał na czele prowincji polskiej w latach 1737––1740, co może oznaczać, że święto Marii Magdaleny obchodzono znacznie przed rokiem 1768. Sumy lokowane w Andrychowie przynosiły klasztorowi 80 zł rocznie, na kapelę natomiast wydatkowano z tego 20 zł. Zespół wokalno-instrumentalny udzielał się wówczas w trakcie nieszporów, mszy wotywnej i sumy, a także grał tzw. ganki, czyli utwory instrumentalne z udziałem instrumentów dętych, wykonywane na wolnym powietrzu (np. z wieży kościelnej, na placu przed kościołem). Wzmianki o graniu ganków przewijające się w osiemnastowiecznych księgach archiwalnych z różnych ośrodków w kraju (np. w Sandomierzu, na Jasnej Górze) wskazują, że była to wówczas szersza praktyka[43].

W wieku XVIII rozpowszechniło się w Rzeczpospolitej, wzorem innych państw, wykonywanie wielogłosowych pasji, silnie przemawiających do wyobraźni wiernych, które w naszym kraju często zawierały, obok tekstów biblijnych, także plankty w języku polskim[44]. U dominikanów w Krakowie przez niemal dziesięć lat (1787–1796) niejaka pani Mateuszowa, która dzierżawiła od zakonników jedną z kamienic w pobliżu kościoła, opłacała za sumę 54 lub

---

[42] W klasztorze św. Jakuba w Sandomierzu nabożeństwa ku czci św. Piusa V zainicjował w roku 1735 ówczesny przeor, o. Istubowicz; zob. *Index expensarum Conventus* […] *Sub Titulo S. Jacobi Apostoli Majoris* […] *in Antiqua Sandomiria* […] *Anno Domini 1732 Die 29 Januarij* […]; rękopis w Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu (dalej: BDS), sygn. G. 876, s. 48v.

[43] Zob. Alina Mądry, *Barok*, cz. 2...., op. cit., s. 158, 223.

[44] Więcej w: Karol Mrowiec, *Pasje wielogłosowe w muzyce polskiej XVIII wieku*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1972.

60 zł wykonania wokalno-instrumentalnych pasji przez wszystkie niedziele Wielkiego Postu[45]. Wcześniej, bo w 1743 roku, o. Siejkowski pisał o nich:

> Przez cały Post co dzień bywaią Passye grane po *Salve Regina*. W Niedziele zaś po Nieszporach y po Kazaniu bywa Passya z Muzyką, na ktorey kilkadziesiąt par Braci Rożancowych odprawuią swe dyscypliny w kapach czerwonych[46].

Oprócz wyżej wymienionych stałych fundacji finansujących udział muzyki w nabożeństwach, bardziej zamożni wierni opłacali msze i ceremonie pogrzebowe przy obecności bądź to kantora i organisty, bądź kapeli.

Udział kapeli w nabożeństwach w kościele św. Trójcy do roku 1774 był niewielki. Złożyły się na to zapewne trudności finansowe wynikające ze złożonej sytuacji politycznej w kraju, jak i obciążenia związane z budową nowych organów. W dalszych latach osiemnastego stulecia sytuacja jednak poprawiła się na tyle, że zespół muzyczny gościł u dominikanów nawet siedem razy do roku. Obok najważniejszych dni roku kościelnego (Boże Narodzenie, Wielkanoc, Wniebowstąpienie, Boże Ciało, Zesłanie Ducha Świętego, Świętej Trójcy, Wszystkich Świętych) okazją do zatrudniania kapeli były (prócz wymienionych wcześniej) święta maryjne i ku czci świętych dominikańskich: Dominika, Jacka, Tomasza. Zespół towarzyszył wówczas jednemu lub kilku nabożeństwom spośród następujących: msza wotywna, suma, nieszpory pierwsze i drugie. Sporadycznie kapela brała udział w uroczystościach prymicji, spotkaniach kolędowych, wotywach roratnich. Na uwagę zwraca wychodząca poza obręb świątyni muzyczna oprawa procesji w oktawie Bożego Ciała, a także wzrastająca od lat osiemdziesiątych ilość granych ganków (do trzech w dniu św. Dominika w 1787 roku).

Pozostający pod opieką dominikanów, usytuowany u stóp zamku wawelskiego kościółek św. Idziego, nie był wprawdzie świadkiem okazałych produkcji muzycznych, ale miał swój „pozytywik", a raz grała tam również kapela, zapewne ograniczona liczebnie do minimum. Kanonik u św. Idziego miał obowiązek raz w tygodniu odprawić tam mszę śpiewaną, prócz dwóch mówionych[47]. Kantorzy dominikańscy odprawiali też msze śpiewane w kościele

[45] Wzmianki o śpiewaniu lub graniu u dominikanów pasji w Wielkim Poście, po których odbywało się biczowanie członków bractwa różańcowego, pojawiają się wielokrotnie w pracy Michała Siejkowskiego *Dni roczne Swiętych, Błogosławionych, Wielebnych y Pobożnych Sług Boskich, Zakonu Kaznodziejskiego* […] *Zebrane*, Drukarnia Akademicka, Kraków 1743.

[46] Michał Siejkowski, *Swiątnica Pańska*, op. cit., s. 32.

[47] Rękopis w AGOP, sygn. XIV. Liber O, pars secunda, s. 803–805.

Mariackim przy Rynku Głównym[48]. W latach 1798–1799 nieco uaktywniło się bractwo różańcowe, które kilka razy zapłaciło za grę na organach oraz kapeli za msze wotywne w dniach św. Dominika i św. Jacka.

Szczególnie interesującym, ale nie w pełni wyjaśnionym epizodem w muzycznej historii konwentu krakowskiego, była – odnotowana w listopadzie i grudniu 1782 roku – wizyta kapelmistrza i kompozytora Bryxego, którego określono mianem „sławnego kapelisty". Nie mogło jednak chodzić o najsławniejszego z większego grona muzyków noszących to nazwisko, czyli o Františka Xaverego, ten bowiem zmarł już w 1771 roku. Może zatem w Krakowie przebywał Václav Norbert (o. Jeroným) Brixi (1738–1803), cysters, organista, od 1781 roku kapelmistrza kościoła parafialnego w Planá. Bardziej prawdopodobne jednak, że wymieniony w księdze wydatków dominikańskich artysta to Viktorin (Ignác) Brixi (1716–1803), organista, kompozytor i kapelmistrz w Poděbradach. Wśród jego kompozycji, zakorzenionych w stylistyce neapolitańskiej, znajdują się msze, kantaty, ofertoria, arie, oratorium *Jephta* i sonata na instrument klawiszowy. Bryxy, którego goszczono w Krakowie, sprzedał klasztorowi za 108 zł piętnaście swoich utworów, a mianowicie dwie msze *Requiem*, trzy msze uroczyste (typu *solemnis*) oraz 10 preludiów, zapewne do muzykowania domowego.

Wyrywkowo zachowany materiał źródłowy ukazuje klasztor dominikański w Krakowie jako istotny ośrodek, w którym w XVII i – szczególnie – w XVIII wieku wykonywano, a tym samym wspierano i popularyzowano wielogłosową muzykę kościelną. Ubogacała ona nabożeństwa odprawiane z okazji głównych świąt w kościele katolickim i tych najważniejszych dla Zakonu Kaznodziejskiego oraz konwentu krakowskiego, jak również te zamawiane przez wiernych i fundatorów.

Klasztorem, w którym w XVIII wieku odnotowujemy znaczny udział muzyki wielogłosowej, jest konwent św. Jakuba w **Sandomierzu**, jeden z dwóch ośrodków dominikańskich funkcjonujących w tym mieście. Przy istniejącym wcześniej kościele św. Jakuba dominikanie, sprowadzeni przez biskupa krakowskiego Iwona Odrowąża, osiedlili się już w 1226 roku, a więc w trzy lata po

---

[48] *Cathalogus Patrum et Fratrum in Conventu Cracoviensi* […] *1756*, rękopis w AGOP, sygn. XI.20120, [k. 1r]: „B.V. Mae in foro Cracoviensi S V P. fr. Aeschilius Trzebuchovski. Cantor. annum aetatis agens 32. Prof. 12". W tym samym 1756 roku kantorem był w konwencie krakowski „V. P. fr Vincentius Schwartz Cantor Chori figuralis. annum aetatis agens 29. Prof. 11."; ibid.

założeniu klasztoru w Krakowie. Niemal na początku ich działalności, na przełomie 1259 i 1260 roku miał miejsce tragiczny w skutkach najazd Tatarów, który przyniósł śmierć wszystkim czterdziestu dziewięciu zakonnikom. Wkrótce potem w Sandomierzu rozpoczął się ich kult. Do kolejnego nieszczęścia doszło w 1657 roku, gdy książę siedmiogrodzki Jerzy II Rakoczy w porozumieniu ze Szwedami najechał i ograbił miasto i klasztor. Zabity został wówczas kolejny dominikanin, o. Augustyn Rogala. Konwent zdołał przetrwać późniejsze wojny i kataklizmy, lecz zniesiono go ukazem carskim z 9 listopada 1864 roku. Zakonnicy przenieśli się wówczas do nieodległego Klimontowa. Dwadzieścia lat później jedną część klasztoru wykorzystano na koszary, a drugą, zdewastowaną, rozebrano. Kościół również nie oparł się zniszczeniu, został częściowo spalony w 1905 roku, a następnie – w sposób dyskusyjny – zrekonstruowany. W świątyni do dziś istnieje sarkofag oraz płyta nagrobna księżnej Adelajdy Kazimierzówny, zmarłej w 1211 roku, którą uznaje się za fundatorkę świątyni.

Klasztor św. Jakuba w XVIII wieku był, w porównaniu z krakowskim i wieloma innymi ośrodkami dominikańskimi, w dużo słabszej kondycji finansowej i ekonomicznej i mieścił się w grupie konwentów dysponujących najniższym budżetem w obrębie prowincji polskiej[49]. Nie mógł cieszyć się pokaźnymi fundacjami, ale miał wiele różnych pomniejszych źródeł dochodów, takich jak: wynajem pomieszczeń (na składy solne, spichrze, na mieszkania), darowizny w naturze i finansowe, kwesty, fundusze celowe (na odprawienie mszy, wigilii i procesję, na bractwo różańcowe), arendowanie karczmy, płatności za odprawianie mszy w świątyniach sandomierskich i inne[50]. Podróżujący, nieznany z imienia dominikanin włoski, którego opinie przytaczamy niejednokrotnie na

[49] W rękopisie zatytułowanym *Tabella Varias in Columnas Disctributa In quibus Caenobia Provinciae Poloniae* […] *Conscripta 12. Januarij Anno Domini 1774* (AGOP, sygn. XIII.17025), w którym podano wysokości sum, jakimi wówczas dysponowały klasztory prowincji polskiej, klasztorowi św. Jakuba przypisano kwotę z grupy najniższych – 21.896 florenów, podobnie jak tamtejszemu klasztorowi św. Marii Magdaleny – 19.000. W grupie bogatszych znalazły się klasztory w: Poznaniu (116.957), Kościanie (31.609), Klimontowie (40.500). Konwent w Krakowie z racji swej funkcji przewodniej miał ponad dziesięć razy więcej pieniędzy niż klasztor św. Jakuba: 256.363 florenów. Dla porównania – klasztory utrzymujące kapele muzyczne dysponowały w tym samym czasie kwotami jak następuje: Gidle – 103.000, Dzików – 87.450, Borek Stary – 105.000 florenów.

[50] O wcześniejszym etapie historii gospodarczej konwentów sandomierskich pisze Dominika Burdzy w artykule *Majątek dominikańskich klasztorów św. Jakuba i św. Marii Magdaleny w Sandomierzu do końca XVI w.*, w: *Inter Oeconomiam Coelestem et Terrenam*..., op. cit., s. 333–360.

kartach niniejszej publikacji, widział w 1634 roku Sandomierz jako ładne miasto, bogate w owocowe sady, które uznawał za najlepsze w Polsce. Kościół miał wygląd surowy, klasztor zaś, z wyjątkiem refektarza, był w złym stanie. Dziwiło go, że dzień śmierci męczenników sandomierskich czczono w kolegiacie, nie zaś w dominikańskiej świątyni[51].

O życiu muzycznym dominikanów u św. Jakuba do pewnego stopnia informują nas odnośne księgi archiwalne, głównie te rejestrujące wydatki i przychody z lat 1732–1758[52] oraz 1776–1807[53] (por. Aneks, Tabele 3, 5). Brak, niestety, zapisów z pozostałych lat XVIII wieku oraz z całego XVII wieku. O kondycji finansowej klasztoru w tym okresie świadczą regularnie przeprowadzane bilanse wskazujące w pierwszej połowie wieku XVIII niemal stale niedobór po stronie wpływów, sięgający początkowo około 7%, a w połowie XVIII stulecia nawet 75%. Bardziej zrównoważony budżet notuje księga z ostatniej ćwierci wieku. Liczba wpisów odnoszących się do wydatków na muzykę również waha się – od zera do nawet kilkunastu rocznie. Niestety, informacje o przychodach, które miały być wykorzystane na cele muzyczne, są bardzo nieliczne i dotyczą głównie śpiewania mszy wotywnych i za zmarłych, a także finansowania remontu organów (por. Aneks, Tabela 4).

Wpisy w księgach akceptował każdorazowy przeor klasztoru, który w głównej mierze decydował o aktywności i stylu życia konwentu. Można więc, na podstawie zapisów rachunków, zaobserwować zróżnicowane zainteresowanie poszczególnych przeorów kwestiami muzycznymi, oczywiście nie abstrahując od aktualnej kondycji finansowej zakonników, skutków wojen i konfliktów, a także stopniowego upadku państwa. Choć nie najliczniejsze, ale za to najbogatsze w treści są uwagi z lat 1732–1736, gdy przeorem był, przybyły z Krakowa o. Florian Istubowicz, wcześniej (na przełomie 1726 i 1727 roku) przez kilka miesięcy kierujący konwentem św. Marii Magdaleny, wyraźnie dążący do pobudzenia życia duchowego i kulturalnego klasztoru. Za jego rządów na

---

[51] AGOP sygn. XI.20, k. 6 r-v.

[52] *Index Expensarum Conventus* […] *in Ecclesia Sub Titulo S. Jacobi Apostoli Majoris* […] *in Antiqua Sandomiria* […] *Anno Domini 1732 Die 29 Januarij* […]; od tyłu księgi czytając: *Elenchus Perceptarum* […] *1732 Die 29 Januarij*; BDS, sygn. G 876.

[53] *Regestra Expensarum Convento Sandomiriensis ad S. Jacobum Apostolum* […] *comparata Anno Dni 1776* […]; BDS, sygn. G 1074. Wypisy z obu ksiąg rachunkowych dotyczące wybranych wydatków podał ks. Stanisław Makarewicz w artykule *Wypisy źródłowe do dziejów kultury artystycznej dominikanów sandomierskich w XVIII w.*, „Studia Sandomierskie" III, 1982, s. 493–513.

muzykę rocznie przeznaczano około 40 florenów, co stanowiło mniej więcej 3% wszystkich wydatków. Sposób prowadzenia przez niego wpisów w księdze rachunkowej, momentami przybierających charakter zapisków kronikarskich, pozwala wyobrazić sobie trudy i niedostatki życia na prowincji, z którymi starano się jak najlepiej sobie radzić.

Względnie stałym elementem muzykowania w kościele św. Jakuba była gra organowa. Wpisy nie są jednak na tyle precyzyjne, by jednoznacznie zdecydować, czy organiści – a były to, przeciwnie niż w Krakowie, osoby świeckie – zmieniali się często i czy okresowo zatrudniano dwóch lub więcej jednocześnie. W gronie zakonników sandomierskich brak w tym czasie osób odpowiednio wykształconych muzycznie. Skryptorzy nierzadko nie podawali nazwisk organistów. W latach 1741–1742, 1744–1745 w ogóle nie ma o nich wzmianek, co sugeruje, że nie udało się w tym okresie pozyskać do pracy żadnego muzyka. Dla instrumentalistów zatrudnienie u dominikanów stanowiło zajęcie dodatkowe względem podstawowego miejsca pracy w kościele parafialnym św. Pawła, usytuowanym zresztą bardzo blisko klasztoru św. Jakuba. Do około połowy wieku wymieniono z nazwiska lub tylko z imienia zaledwie sześciu organistów. Byli to: w 1732 roku – Adamski, Andrzej Wizbicki i Jakub Cernikowicz; w latach 1733–1736 – Jacek Paskiewicz; w 1752 – Szajewski; w latach 1753–1754 – Michał. Paskiewicza dotyczy bardziej rozbudowana notatka w księdze wydatków z 7 stycznia 1734 roku, z treści której dowiadujemy się, że pracował zaledwie za 20 zł rocznie, otrzymując dodatkową pomoc rzeczową i korzystając z kuchni zakonnej w niedziele:

> Organiscie Jackowi Paskiewiczowi, ktorego na Suchedni Stargowałem po pięc Złotych y we Swięto Porcyą Zakonną, y Cztery korce ordynaryi żyta tantum na rok uczyni dwadzieścia Zł. 1mo tedy wykupiołem mu od Zyda z lichwy kontusz, bo nie miał w czym chądzic, iak dziad w korzuchu łaciuł, y wydałem cztery zł. gr dwadziescia dwa; ut 1ma Maj adnotavi: 2do kupiąłem mu dla Samey czapke w krakowie, iako oto mnie wyprosiął, za cztery Zł. 1 Julij notatum. facit osm Zł gr dwadziesia dwa, ad Complementum dwudziestu Złotych dodałem iedenascie Zło: onemusz y gros: osm

Częstą i powszechną wówczas formą zapłaty była wódka[54]. Uposażenie organistów wzrosło z biegiem czasu do poziomu 40 zł rocznie, od którego jednak potrącano sumy wydatkowane np. na ubranie. W ostatniej ćwierci XVIII wieku

[54] W klasztorze dominikańskim w Koszycach, na terenie dzisiejszej Słowacji, gdzie uprawiano winnice, typową formą płatności było wino (por. Aneks, Tabela 25).

organiści (Augustyn, Pawelski, Jan Słomiński, Jakub, Barłomiej, Józef, Wojciech Wosiński, Jędrzcimski), choć stale obecni, dość często się zmieniali. Najdłużej, bo od 1783 do 1793 roku utrzymał się na stanowisku Benedykt Kiciński.

Stosunkowo nieduży kościół św. Jakuba dysponował pozytywem stojącym w pobliżu głównego ołtarza i blisko wejścia do zakrystii, co opisał skryptor sandomierski pod datą 5 maja 1732 roku, przy okazji przeniesienia nagrobka księżnej Adelajdy[55]. Na przełomie 1750 i 1751 roku przez około pięć miesięcy prowadzone były prace przy remoncie większych organów. Nie znamy nazwiska zaangażowanego organmistrza, ale naprawiony instrument próbował Kazimierz Kolasiński, organista kolegiacki w latach 1721–1751 (17 zł na ów remont przeznaczyła organiścina Kolasińska). Niejaki ksiądz Jasiński ofiarował na ten sam cel niebagatelną kwotę 300 zł. Być może odnowienie instrumentu spowodowało, że w kolejnych latach wypłaty dla organisty stały się dużo częstsze niż wcześniej. Rok 1776 przyniósł natomiast radykalną zmianę, ponieważ rozpoczęto wówczas przebudowę chóru muzycznego nad wejściem zachodnim. Prowadzono równolegle prace przy konstrukcji nowych organów, czego podjął się znany już z działalności w Jędrzejowie i Krakowie organmistrz Sitarski, notowany w księgach wydatków w okresie od stycznia 1776 do stycznia 1777 roku. Można snuć domysły, że sygnał o konieczności budowy nowego instrumentu popłynął do Sandomierza spod Wawelu. W tym samym 1776 roku Sitarski skonstruował także mały pozytyw. Konwent był też w 1777 roku w posiadaniu klawikordu, który użytkował organista.

Szczegółowych danych o repertuarze organowym jest bardzo niewiele, co jest zjawiskiem typowym w skali całego kraju, ale można się domyślać, że po prostu na co dzień organista grał samodzielnie lub akompaniował wokalistom podczas nabożeństw. Wyjątkowo 25 kwietnia 1732 roku księga wydatków wzmiankuje wykonanie przez organistę u św. Jakuba litanii maryjnej po Podniesieniu a przed *Pater noster*. Był to element obchodów dnia św. Marka. Odnotowano również grę na organach podczas wotywy i pasji w marcu 1753 roku.

Kościół św. Jakuba, który nie utrzymywał własnej kapeli, zapraszał dość regularnie zespoły muzyczne z zewnątrz, choć w latach 1744–1746, za przeora Hieronima Pikarusa, a następnie Jana Chrzciciela Stobieckiego, występów tych prawie nie było. Brak udziału kapeli odnotowujemy również między ma-

[55] Na malowidle przedstawiającym kościół św. Jakuba w XVII wieku, zawieszonym w katedrze w Sandomierzu, mały prospekt organowy umiejscowiony jest na styku prezbiterium i transeptu.

jem 1794 a kwietniem 1798 roku, co można łączyć z ostatecznym rozbiorem Rzeczpospolitej. Najczęściej księgi rachunkowe nie odnotowywały pochodzenia zespołu muzycznego angażowanego przez dominikanów sandomierskich, ale pojedyncze, bardziej precyzyjne wpisy sugerują, że do połowy lat osiemdziesiątych u św. Jakuba na przemian grywały dwie główne sandomierskie kapele kościelne – jezuicka i kolegiacka[56]. W latach 1785–1786 podczas nabożeństw przygrywał zespół z sanktuarium Matki Bożej Dzikowskiej, pozostającego pod opieką dominikanów, oddalonego zaledwie o piętnaście kilometrów od Sandomierza. Z pewnością dwa, a może także kilka innych kompozycji, które przetrwały w postaci rękopisów w Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu, można z pewnym prawdopodobieństwem łączyć z zespołem dzikowskim[57] i podejrzewać, że rozbrzmiewały również w kościele św. Jakuba. Nie zapisał się dobrze w pamięci muzyków sandomierskich przeor Bonawentura Oprzątkiewicz, wcześniej kierujący drugim w mieście konwentem dominikańskim św. Marii Magdaleny. Nie zapłaciwszy raz kapeli zamówionej przez tamten klasztor, nie doczekał się w 1747 roku muzyków z okazji uroczystości św. Jakuba.

Zapraszane kapele z dość dużą regularnością ubogacały nabożeństwa przypadające cztery razy w roku, a mianowicie: 5 kwietnia – św. Wincentego Ferreriusza, 25 lipca – św. Jakuba Apostoła, 17 sierpnia – św. Jacka, 30 października – czterdziestu dziewięciu męczenników sandomierskich. Wymienione święta lipcowe i październikowe w sposób oczywisty wiążą się z sandomierską świątynią. Wyjaśnienia nie wymaga też uroczyste wspomnienie świętego Jacka. Natomiast obchody święta Wincentego Ferreriusza, kaznodziei-dominikanina, dość powszechne w polskim środowisku dominikańskim, w Sandomierzu mogły dodatkowo wynikać z faktu, że był on jednym z patronów bractwa istniejącego jeszcze w XVI wieku przy kościele św. Jakuba[58]. Ponadto muzyka

---

[56] O muzyce w kolegiacie piszą: Jan Chwałek, *Księga rachunkowa kapeli kolegiackiej w Sandomierzu*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 3, s. 130–131; id., *Muzycy kapeli kolegiaty sandomierskiej w latach 1682–1812*, „Muzyka" XIX, 1974, nr 4, s. 70–72; Maria Konopka, *Kultura muzyczna w kolegiacie sandomierskiej (studium historyczno-muzykologiczne)*, dysertacja doktorska napisana pod kier. prof. dra hab. Jana Chwałka w Instytucie Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 2005.

[57] Działał on mniej więcej w latach 1735–1787; por. artykuł Macieja Jochymczyka dotyczący kapeli w Dzikowie, zamieszczony w niniejszej publikacji.

[58] Por. Dominika Burdzy, *Bractwo św. św. Jakuba, Dominika, Piotra Nowego Męczennika, Tomasza z Akwinu i Wincentego Ferreriusza pod opieką sandomierskich dominikanów w XV–XVI w.*, w: *Dominikanie na ziemiach polskich w epoce nowożytnej*, red. Anna Markiewicz i Marek Miławicki OP, Wydawnictwo Esprit SC, Kraków 2009, s. 43–62.

wokalno-instrumentalna towarzyszyła, choć z mniejszą regularności, takim świętom, jak: Emaus, św. Walentego (dopiero jednak od 1786 roku), św. św. Filipa i Jakuba, Boże Ciało (i jego oktawa). Sporadycznie kapele zapraszano przy okazji kolędy, święta poświęcenia kościoła, wizyt gości, jubileuszu czy pogrzebu. Nie udało się zaszczepić u św. Jakuba stałego kultu świętego Piusa V, patrona pokoju (który musiano doceniać po latach trzeciej wojny północnej), mimo starań czynionych w tym kierunku przez przeora Istubowicza. Jego opis uroczystości przeniesienia w 1736 roku obrazu Świętego na centralne miejsce w kościele, zanotowany w księdze wydatków, należy do rzadkich świadectw mówiących m.in. o roli muzyki:

> Festum S. Pij ad Populum Movente Deo Zacząłem promowowac Solennissime, kartki wprząd popisawszy y pokosciołach poprzylepiawszy, ze iest Patron a Pace S Pius, [...] X. Officiał Celebrował Ja kazanie miał etc. kapella Sonaty na Ganku, ante prima Vesperas y az podsam Wieczor wygrawała takze in ipsa Festivitate; wielce lud przyiemny y ukontentowany był hac Solemnitate y Wyraszali Obligowali aby co rąk Solemniem, Tego S. Oyca Papieza Dominikana Solennizowac.[...]

Jak wynika z powyższego cytatu i kilku innych wpisów dotyczących klasztornych ekspensów, od 1734 roku zaproszona kapela grała utwory instrumentalne (zwane też gankami) poza świątynią – na wolnym powietrzu, na ganku wybudowanym przed oknami przeora, skierowanym ku miastu.

> [...] kapeli kollegiackiey Za Sonaty ktore pridie pod wieczor z pułtory godziny grała na Walternach Oboiach Trobach, na gonku pod Przeorowskiemi Oknami Wystawionym. NB. dlategom wistawiał Ten gonek. 1mo. aby na uroczystości yswieta mieli Trebacze gdzie Trobic y zaraz przy kosciele, iakoz na całe wydawało się miasto ze w gorze, 2do dla respektu, rano et in 2dis vesperis otrobiwszy na rozmajtych sonaty grali instrumentach ad MDG. et S Hyacinthi

Wątek muzyki instrumentalnej w pierwszej połowie XVIII wieku w Polsce stanowi bardzo ciekawe, ale też niezmiernie trudne pole badawcze, ze względu na brak przekazów kompozycji muzycznych z tego okresu. O jej istnieniu i wykonywaniu świadczą przede wszystkim ówczesne inwentarze muzykaliów, jak na przykład ten ukazujący w 1737 roku repertuar jezuickiego zespołu muzycznego z Krakowa, wzmiankujący między innymi osiem sonat. Warto dodać, że wymieniane w księgach rachunkowych sandomierskich sonaty wykonywała zarówno kapela kolegiacka, jak i tutejsza kapela jezuicka[59].

[59] Por. Alina Mądry, *Barok*, cz. 2..., op. cit., s. 398–403.

Jeśli chodzi o typy nabożeństw z udziałem muzyki, to były one tożsame z tymi wymienionymi wyżej przy okazji charakterystyki kościoła św. Trójcy. U św. Jakuba kapele grały więc (łącznie lub pojedynczo) wotywy, sumy, drugie nieszpory i ganki. Przy okazji większych świąt, od lat siedemdziesiątych owe cztery nabożeństwa z udziałem muzyki stanowiły pewien „zestaw stały", do którego zapewne dołączano drobniejsze utwory, jak arie czy motety. Zatrudniano też osobno trębaczy, by fanfarami ogłaszali dzień świąteczny.

Drugi z klasztorów dominikańskich w Sandomierzu, pod wezwaniem św. Marii Magdaleny, założono formalnie w 1289 roku w obrębie murów miejskich, w reakcji na wymordowanie zakonników od św. Jakuba. Do 1643 roku był on w zasadzie zależny od starszego konwentu, kiedy to uzyskał samodzielność, ale nie rozwijał się[60]. Istniał do 1807 roku. W 1860 roku kościół św. Marii Magdaleny rozebrano. Obecnie w dawnych budynkach klasztornych mieści się Urząd Miasta. Księga wydatków tego klasztoru, obejmująca lata 1724–1739 (por. Aneks, Tabela 6)[61], stanowi dobre uzupełnienie obrazu muzykowania u dominikanów w Sandomierzu na przełomie lat dwudziestych i trzydziestych XVIII wieku, ponieważ najstarsze zapisy ekspensów u św. Jakuba rozpoczynają się w roku 1732. Z porównania ekspensów w obu konwentach wynika, że wykazywały się one mniej więcej takim samym stopniem aktywności w zakresie organizacji nabożeństw z muzyką i wzajemnie się uzupełniały (częściej zapraszano kapele za krótkich rządów przeora Istubowicza, na przełomie 1726 i 1727 roku). U św. Marii Magdaleny najprawdopodobniej niektórzy organiści zatrudniani byli „na drugim etacie", o czym świadczą wzmianki mówiące o nich jako organistach kolegiackich lub z kościoła św. Ducha. Kościół z pewnością wyposażony był w pozytyw, który co kilka lat poddawano naprawom, trudno natomiast ustalić, czy posiadał większe organy. Znane z występów u św. Jakuba kapele – mariacka (kolegiacka) i jezuicka – gościły u św. Marii Magdaleny kilka razy w roku, przy czym regularnie muzykowały w dniu wspomnienia św. Tomasza z Akwinu (7 marca), św. Marii Magdaleny (22 VII) oraz św. Dominika (8 VIII), kiedy nie planowano ich obecności w drugim z klasztorów. Na uwagę zasługuje

[60] Ze wspomnień dominikanina włoskiego (AGOP sygn. XI.20, k. 6v) wynika, że w roku 1634 klasztor ten był biedny, mieścił zaledwie sześciu braci nie zgadzających się ze sobą. Budynkowi brak było właściwego kształtu i już zaczął popadać w ruinę. Kościół jeszcze ładny, lecz surowy, miał na wyposażeniu niezłocone, stare kielichy.

[61] *Regestrum expensarum C.[onventus] Sand:[omiriensis] S.[anctae] M.[ariae] Magdal:[enae] Ab Anno 1724* [...] *Ad Annum 1739* […], BDS, sygn. G 887.

angażowanie zespołów muzycznych podczas świąt maryjnych – święta Matki Bożej Różańcowej czy Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, co miało związek z kultem słynącego łaskami obrazu Matki Bożej, umieszczonego w kaplicy różańcowej. Choć w obu klasztorach działały bractwa różańcowe, to w młodszym z konwentów nabożeństwa maryjne obchodzono bardziej uroczyście, o czym może świadczyć również fundusz stworzony tam około 1731 roku przez Aleksandra Borkiewicza, wspierający finansowo udział kapeli w odprawianej w każdą sobotę mszy wotywnej ku czci Matki Bożej.[62] Do kościoła św. Marii Magdaleny przychodziła kapela, by ubogacić muzyką nabożeństwo noworoczne. Interesujące są również wzmianki o graniu od 1727 roku pasji w niedziele Wielkiego Postu, o którym to zwyczaju w późniejszym okresie mówią księgi klasztoru św. Trójcy w Krakowie. Konwent św. Marii Magdaleny opłacał też, na przemian z konwentem św. Jakuba, udział kapeli w procesjach, które przemierzały miasto w Boże Ciało lub w niedziele w oktawie tego święta[63].

Choć niewielkie rozmiarem i w XVIII wieku już niebogate, ale posiadające długą tradycję, klasztory dominikańskie w Sandomierzu z całą pewnością potrafiły docenić siłę tkwiącą w muzyce wielogłosowej, która ubogacała nabożeństwa, ale jednocześnie, zwłaszcza w formie instrumentalnej, dawała wiernym wiele przyjemności. Korzystały ze współpracy z sąsiednimi kapelami, a może w jakimś stopniu przyczyniły się do założenia zespołu muzycznego w pobliskim Dzikowie. Kościoły dominikańskie św. Jakuba i św. Marii Magdaleny były istotnymi punktami na muzycznej mapie Sandomierza.

Mniej więcej zbliżony rozmiarami, położony nieco na uboczu i będący w niewiele lepszej kondycji finansowej niż klasztor św. Jakuba, był nieistniejący już konwent św. Marii Magdaleny w **Kościanie**, założony (według tradycji) w 1410 r. przez tamtejszych mieszczan. W klasztorze przechowywany był – uznany za cudowny – krucyfiks, dla którego w XVII wieku zbudowano kaplicę i do którego przybywały rzesze wiernych z całego kraju. To właśnie stało się powodem dość znacznego udziału różnego rodzaju muzyki podczas nabożeństw odprawianych u tamtejszych dominikanów i indywidualnej formy organizacji

[62] Dodajmy na marginesie, że ze zburzonego kościoła św. Marii Magdaleny zachował się, jako jedna z nielicznych pamiątek, obraz Matki Bożej Różańcowej, obecnie czczony w kościele św. Jakuba w Sandomierzu.

[63] Procesje, ale już bez udziału kapeli, odbywały się także w święto różańcowe. W księdze ekspensów (BDS, sygn. G 887, k. 15r) pod datą 6 września 1726 czytamy: „In Festo Sacratissimi Rosarij, bywa Solemna Processia z Conwentu S Mariae Magdalenae ktorey assistuie zawsze konfraternia od S. Jakuba tegoz Bractwa y Zakonu po Rynku Sandomierskim".

życia muzycznego. Świadectwem szczególnej czci dla wspomnianego krucyfiksu, a jednocześnie dowodem na większy niż w innych konwentach udział mszy śpiewanych, są zapisy w księdze intencji mszalnych z drugiej połowy XVIII wieku (zob. Aneks, Tabela 12[64], 13[65]). Z kolei kościańskie księgi rachunkowe, obejmujące lata 1728–1753 (por. Aneks, Tabela 10) oraz 1766–1785 (Aneks, Tabela 11), przekonują m.in., że występy kapel angażowanych z zewnątrz były tutaj okresowo uzupełniane grą muzyków zatrudnianych bezpośrednio przez dominikanów.

W pierwszej połowie XVIII wieku głównym typem oprawy muzycznej była gra organowa (towarzysząca śpiewowi chorału). Kościół klasztorny wyposażony był w większe organy, natomiast w kaplicy Najświętszego Krucyfiksu stał pozytyw. Organiści zarabiali w Kościanie 80 zł rocznie, a więc lepiej niż w Sandomierzu. Muzycy ci pracowali wówczas po kilka lat. Prócz niejakiego Antoniego zatrudniony w latach 1739–1743 był Stanisław Grodzicki, a następnie Dąbrowski. Prócz codziennych obowiązków, księgi notują ich grę podczas mszy *Requiem*, litanii i rorat (jedno nabożeństwo z muzyką kosztowało zamawiających 6 zł). W okresie prawie trzydziestu lat kapela wokalno-instrumentalna pojawiła się w Kościanie zaledwie kilkakrotnie, zaangażowana na dzień św. Dominika, Wniebowstąpienie, a przede wszystkim na święto Podwyższenia Krzyża Świętego, co stanowi specyficzny rys tutejszego klasztoru.

Rachunki notowane od lat sześćdziesiątych są dużo bardziej różnorodne i ciekawsze. Prawdopodobnie zwiększyła się liczba obowiązków organistów, dlatego ich rotacja była teraz duża. Wśród zmieniających się niemal co roku imion i nazwisk warto zwrócić uwagę na Ignacego Perszyńskiego, zatrudnionego w 1770 roku, który mógł być krewnym Jana Kaspra Pierszyńskiego (1718–1758), kompozytora, kantora i organisty w Lesznie. Samsonowicz, Rafał, Roborowicz, Wierzbiński, Mikołaj Bączkiewicz, Gosławski, Józef Adamski i Knuliński zasiadali przy organach w konwencie św. Marii Magdaleny. Ostatni z nich, mimo że zepsuł pozytyw, utrzymał się na stanowisku najdłużej, bo aż cztery lata (1780–1783). Odszedł być może z powodu prowadzenia

---

[64] [Księga kasowa dochodów, 1766–1784]; Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu (dalej: AAP), sygn. AZ 005/001.

[65] *Liber tam Missarum percipiendarum* […] *quam perceptarum bonnorum 1764 sub Prioratu Adm. Rev. Patris Antonii Kicinski 1764–1781*; AAP, sygn. AZ 005/003. Z powodu znacznego zniszczenia księgi, podano dla przykładu wypisy z księgi intencji mszalnych dotyczące roku 1774.

w latach 1783–1784 robót nad nowymi organami. Prace snycerskie wykonywał Jan Molcan, natomiast organmistrzem był Piotr Zeydler ze Lwówka. Niestety, zmarł on nagle, nie ukończywszy budowy instrumentu. Zgodzony do tej pracy Józef Ostrowski postanowił w 1785 roku zrealizować zupełnie nowy projekt.

Można podejrzewać, że najpóźniej w 1767 roku dominikanie postanowili utworzyć własny zespół muzyczny, który – wspanialej niż kantor i organista – mógłby ubogacać nabożeństwa u stóp krucyfiksu i zachwycać przybywających wiernych. Rozpoczęli od zakupu skrzypiec, do których dokupywali później struny. Równocześnie zaangażowali kilku trębaczy o imionach: Mierzwiński, Jan, Franciszek, Jan Nepomucen, Franciszek Bylicki, Mandaczewski i Rafał, których fanfary kreowały uroczysty nastrój podczas nabożeństwa. Zakupy papieru nutowego oraz inkaustu do przepisywania utworów odnotowane w 1769 roku mogą świadczyć o gromadzeniu własnego repertuaru przez lokalnych muzyków, do których w 1770 roku dołączył tenorysta. Inicjatywa posiadania własnej kapeli upadła chyba ostatecznie w 1776, gdyż w kolejnych dwóch latach nie ma wcale wzmianek kojarzących się z wokalno-instrumentalnym zespołem, a w 1779 roku pojawia się w Kościanie coraz częściej kapela z Rąbinia, leżącego w odległości 16 km w kierunku wschodnim.

Przywołane tutaj, bardzo niepełne dane na temat życia muzycznego u św. Marii Magdaleny w Kościanie pozwalają zrozumieć, jak dominikanie starali się sprostać obowiązkom wynikającym z prowadzenia sanktuarium Najświętszego Krucyfiksu i oczekiwaniom wiernych, i w związku z tym próbowali w mieście pozbawionym odpowiedniego zaplecza muzycznego stworzyć własny zespół.

Charakterystykę życia muzycznego w klasztorze krakowskim będącym siedzibą prowincji i w klasztorach w Sandomierzu i Kościanie, które w XVIII wieku były ośrodkami prowincjonalnymi, warto uzupełnić o omówienie muzykowania w konwencie założonym późno, bo dopiero na początku XVII stulecia, będącym fundacją jednej osoby i oddalonym od większych ośrodków miejskich. Klasztorem tym był konwent w **Klimontowie** powołany do życia w 1613 roku przez Jana Zbigniewa Ossolińskiego herbu Topór (zm. 1623), wojewodę sandomierskiego, właściciela kilka lat wcześniej lokowanego tutaj miasta[66]. Sprowadzenie na te tereny, przez kilkadziesiąt lat zdominowane przez

[66] Eugeniusz Niebelski, *W dobrach Ossolińskich. Klimontów i okolice, Urząd Gminy w Klimontowie*, Klimontów 1999; zob. także: *Lustracya Kościoła i Klasztoru XX. Dominikanów Klimontowskich, oraz wszelkich dotyczących się Rekwizytów, tudzież funduszow i z tych według zasad Instrukcyi wyprowadzoney Intraty na gruncie dnia iak wewnątrz uskuteczniona.* [na k. 110v:]

innowierców, powszechnie szanowanych i cenionych dominikanów, wydawało się magnatowi, niedawnemu wyznawcy kalwinizmu, najlepszym rozwiązaniem. Wkrótce wybudował on zakonnikom kościół (ukończony w 1620 roku) oraz klasztor i zabezpieczył ich odpowiednimi funduszami. Nowej świątyni Ossoliński podarował mały obraz Najświętszej Maryi Panny z Dzieciątkiem, prawdopodobnie przywieziony z Rosji, który pod koniec XVIII wieku zaczął słynąć cudami. Wizytujący polskie klasztory włoski dominikanin widział (prawdopodobnie w 1633 roku) konwent jeszcze w budowie. Kościół św. Jacka, już ukończony, uznał za wyjątkowo piękny. Jego uwagę zwrócił obraz Madonny, u stóp której widnieją święci dominikańscy – Dominik, Jacek i Katarzyna[67].

Jako zabezpieczenie finansowe klasztor otrzymał od fundatora m.in. wsie Olbierzowice i Płaczkowice, a także – powierzony mu pod opiekę – kościół w Olbierzowicach, który stał się świątynią parafialną. Konsekracja kościoła zakonnego pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny i św. Jacka, nastąpiła 10 lipca 1633 roku. Lata rozkwitu konwentu nie trwały jednak długo. Nie oparł się on napaściom i grabieżom w czasie potopu szwedzkiego, a miasteczko zmniejszyło się wówczas do około pięciuset mieszkańców. Podczas trzeciej wojny północnej, w 1704 roku kwaterowały tu wojska szwedzkie, a w 1764 (tuż po remoncie kościoła w 1761 roku) – wojsko rosyjskie. W rezultacie ów niewielki klasztor, złożony z kilkunastu zakonników (co było z resztą liczbą typową dla większości ówczesnych domów dominikańskich), systematycznie ubożał, choć cieszył się uznaniem i szacunkiem okolicznej ludności. W końcu XVIII wieku w obszernych zabudowaniach zorganizowano na kilka lat ośrodek dla braci „dopuszczających się skandalów lub zbytnio trunkom się oddających"[68]. Po decyzji o kasatach klasztorów z 1864 roku Klimontów uznano za tzw. klasztor etatowy, do którego przeniesiono zakonników ze zlikwidowanych placówek dominikańskich, m.in. z klasztoru św. Jakuba w Sandomierzu i z Lublina. Ponieważ zdecydowana większość dóbr klasztornych przeszła na własność skarbu państwa, stopniowo popadał on w ruinę, a zakonnicy wymierali. Kres funkcjonowania klasztoru przypadł na rok 1901.

„Datum Klimontow w Klasztorze XX Dominikanów dnia 4. Grudnia 1817. roku X. Alexy Łykowski Dominikanow Przeor Klimuntowski", Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, zespół dokumentów pod nazwą: *Klasztor OO. Dominikanów w Klimontowie 1811-1849 r.*, sygn. 2048, k. 61r–110v.

[67] AGOP sygn. XI.20. Dokument bez tytułu, niedatowany, anonimowy, dotąd niepublikowany, k. 5v.

[68] Eugeniusz Niebelski, *W dobrach Ossolińskich...*, op. cit., s. 75.

W tych trudnych, opisanych wyżej warunkach klasztor dominikanów starał się jednak dbać o muzyczną stronę odprawianych nabożeństw. Wcześniej, zapewne już w latach 1620–1630, zbudowano w kościele chór muzyczny wraz z organami. Obecny instrument jest jednak późniejszy, pochodzący prawdopodobnie z końca XVII wieku. Ciekawym elementem architektonicznym w klimontowskiej świątyni dominikańskiej jest loża muzyczna usytuowana na wysokości pierwszego piętra, wyłaniająca się z krużganka klasztornego, z której w pierwszych latach istnienia kościoła miała ponoć w trakcie nabożeństw przygrywać kapela z pałacu w Ossolinie odległego o niecałe 5 km[69]. O życiu muzycznym w kościele i klasztorze św. Jacka można powiedzieć coś więcej dopiero w odniesieniu do dwóch ostatnich dekad XVIII wieku, a więc do czasów minionej już świetności Klimontowa. Z tego okresu pochodzą księgi rachunkowe przechowywane w Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu (por. Aneks, Tabele 7, 8)[70].

Zasadniczo w końcu XVIII stulecia oprawa muzyczna w kościele św. Jacka spoczywała w rękach kapłanów śpiewających chorał i organistów. Księgi przychodów notują nieliczne zamówienia na msze wotywne i pogrzebowe z udziałem organisty. Klasztor miał jednak za zadanie, w oparciu o określone fundacje, odprawiać nabożeństwa w intencji fundatorów, z których część powinna była być śpiewana[71]. Według sprawozdania wysłanego do dominikańskiego domu generalnego w Rzymie w 1728 roku, zakonnicy z Klimontowa spośród 1123 mszy zamówionych na jeden rok oprawić mieli 17 w formie śpiewanej. Między innymi takie fundacje, obejmujące zwykle msze wraz z oficjum za zmarłych, bądź litanie, pochodziły od Jana Zbigniewa Ossolińskiego i jego syna Maksymiliana.

Klasztor zatrudniał jednocześnie dwóch organistów: konwenckiego, z pensją roczną 40 zł, i muzyka grającego w kościele parafialnym w Olbierzowie za sumę 32 zł rocznie. W tej ostatniej świątyni prawdopodobnie korzystano z pozytywu, skoro zbudowano nowy w 1791 roku. W roku 1786 remontu jakichś organów (prawdopodobnie większych u św. Jacka) dokonał niejaki Sulikowski, organmistrz. W 1785 roku przez kilka miesięcy funkcję organisty w konwencie

---

[69] Eugeniusz Niebelski, *W dobrach Ossolińskich*..., op. cit., s. 85.

[70] *Liber Perceptarum Comparatus Anno Dni 1785*, sygn. G 1076 oraz *Liber Expensarum Comparatus Anno Dni 1785to* , Sygnatura: G 1078.

[71] Por. zespół dokumentów w AGOP, sygn. XIV. Lib. AAA Pars 2, k. 628r-v.: *Conventus Climuntoviensis.*

pełnił dominikanin, o. Bernard. Poziom gry organowej mógł być wysoki, gdy przez siedem miesięcy 1792 roku pracował w Klimontowie o. Wincenty Różyczka, wcześniej organista w krakowskim kościele św. Trójcy. Ponadto księgi rachunkowe wymieniają organistów świeckich, do których należeli: Rykter, Łęcki, Józef i Bartłomiej. W oprawie muzycznej nabożeństw uczestniczyli także amatorzy – członkowie bractwa różańcowego, śpiewający, zapewne jednogłosowo podczas sumy. Wynagradzano ich porcjami miodu.

Ten dość skromny opis oprawy muzycznej w Klimontowie, najprawdopodobniej typowej dla większości ówczesnych konwentów dominikańskich, wzbogacają dane o występach kapeli. Nie wiadomo, gdzie zespół ten pracował na stałe, ale wydaje się najbardziej prawdopodobne, że funkcjonował przy tamtejszym pięknym i okazałym kościele kolegiackim pod wezwaniem św. Józefa, wybudowanym w latach czterdziestych XVII wieku przez Jerzego Ossolińskiego[72]. Kapela muzykowała regularnie w Nowy Rok, na św. Tomasza z Akwinu, na św. Wincentego Ferreriusza i na św. Dominika, a sporadycznie również w niedzielę w oktawie Bożego Ciała, na św. Jacka i na święto różańcowe. Wachlarz wykonywanych kompozycji wokalno-instrumentalnych wzmiankowanych w księgach nie był szeroki, ale – podobnie jak w Krakowie i Sandomierzu – obejmował świąteczne wotywy, sumy i nieszpory.

W naszych dotychczasowych rozważaniach przewijał się wątek udziału bractw religijnych w organizacji oprawy muzycznej w konwentach dominikańskich nie utrzymujących swoich kapel. W bolońskim kościele San Domenico to właśnie Kongregacja Różańcowa dobierała i opłacała wysokiej klasy muzyków, którzy grali w kaplicy różańcowej, podczas gdy sami zakonnicy przede wszystkim kładli nacisk na śpiewanie chorału[73]. Wedle dotychczasowego stanu badań wyjątkową aktywnością na polu wokalno-instrumentalnej muzyki religijnej wyróżniało się bractwo działające w niewielkiej kaplicy różańcowej przy kościele i klasztorze św. Dominika w **Poznaniu** (zob. Aneks, Tabela 9), choć – w oparciu o znane dziś źródła archiwalne – nie da się stwierdzić, czy dominikanie w tym mieście dysponowali własną kapelą. Księga rachunkowa konfraterni, sięgająca wstecz do roku 1774, zawiera rocznie nawet do trzy-

[72] Kapela nie mogła raczej przyjeżdżać z pałacu w Ossolinie, gdyż ten już w 1732 roku popadał w ruinę. Por. *Spis inwentarza majątku Ossolin. 1732 r.*; dokument elektroniczny dostępny na stronie http://www.ossolinski.info/bib/ossolin_inwentarz_1732.pdf [dostęp: czerwiec 2015].

[73] Por. artykuł o muzyce w Bolonii zamieszczony w niniejszej publikacji.

dziestu wpisów dotyczących muzyki[74]. Trzeba podkreślić, że odnoszą się one niemal w całości do obecności kapeli, która uczestniczyła w nabożeństwach w: główne święta roku liturgicznego (roraty adwentowe, Nowy Rok, Wielkanoc, Zesłanie Ducha Świętego, Wniebowstąpienie, Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny), święta maryjne (Oczyszczenia, Zwiastowania, przeniesienia Domku Loretańskiego, Narodzenia, Wniebowzięcia, Imienia Maryi, Różańca św.), wspomnienia świętych (zwłaszcza patronów chorych: Sebastiana, Walentego, Rocha, ale także Marii Magdaleny i Kajetana, do którego modlono się o otrzymanie pracy) i dzień poświęcenia kaplicy. W Wielkim Poście pasje grywał u św. Dominika jedynie organista. Niektóre uroczystości połączone były z wykonywaniem ganków, do których zapraszano trębaczy. Ci ostatni, razem z kotlistami, brali także udział w procesjach w święto różańcowe, zapewne organizowanych na ulicach Poznania. Przy okazji śmierci członków bractwa, kapela wykonywała mszę za zmarłych.

Niestety, skryptorzy nie dostarczyli informacji o pochodzeniu kapel. Z dużym prawdopodobieństwo można by założyć, że w kaplicy brackiej u dominikanów muzykowała kapela farno-miejska, która – zgodnie ze statutem – miała monopol na grę w świątyniach miasta i możliwość pobierania od tego opłaty. Intrygująca jest jednak informacja, której – z powodu braku odpowiednich ksiąg archiwalnych – nie udało się potwierdzić, mówiąca o utrzymywaniu przez dominikanów poznańskich własnej kapeli[75].

Przestawiony tutaj przegląd życia muzycznego w kilku zróżnicowanych konwentach dominikańskich polskiej prowincji pozwala dostrzec mechanizmy rządzące doborem muzyki kościelnej odpowiadającej potrzebom danego ośrodka. Rodzaj oprawy muzycznej zależał nie tylko od zamożności i wielkości klasztorów, ale przede wszystkim od ich specyfiki, od rodzaju sprawowanej posługi koncentrującej się wokół określonych typów świąt i uroczystości, a także w dużym stopniu od oczekiwań wiernych przybywających do świątyni.

---

[74] *Expensae Sub Promotoratu* […] *Fratris Domini Sukwikowski Ao. 1774* (wyimek z: *Percepty i Expensy Bractwa Różańcowego, 1779-1841*), AAP, sygn. AZ005/012.

[75] Michał Siejkowski, *Dni roczne…*, op. cit., k. Fr: „[klasztor] Chowa swoię Kapelę, osobną maiąc Bursę dla nich".

Aleksandra Patalas

Muzyka w sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej

Muzyka w pierwszych dekadach funkcjonowania klasztoru

Jednym z kilku klasztorów dominikańskich na ziemiach polskich, które utrzymywały wokalno-instrumentalną kapelę muzyczną, był konwent w Gidlach. Miał on również to szczęście, że – mimo formalnych decyzji dotyczących jego kasaty w 1903 roku – w minimalnym zakresie funkcjonował nieprzerwanie[1]. Z archiwum domu gidelskiego zachowało się stosunkowo dużo źródeł[2], co

[1] Por. Marek Miławicki, *Działania rewindykacyjne polskich dominikanów w pierwszej połowie XX w. jako konsekwencje antyzakonnej polityki władz zaborczych*, w: *Kasaty klasztorów na obszarze dawnej Rzeczypospolitej Obojga Narodów i na Śląsku na tle procesów sekularyzacyjnych w Europie*, [cz.] 3: *Źródła. Skutki kasat XVIII i XIX w. Kasata w latach 1954–1956*, red. Marek Derwich, Wrocławskie Towarzystwo Miłośników Historii, Wrocław 2014 (Opera ad Historiam Monasticam Spectantia. Series 1, Colloquia 8/3), s. 381–415, w szczególności s. 381–382.

[2] Przedstawione poniżej konstatacje sformułowano w oparciu o analizę treści następujących ksiąg archiwalnych dotyczących klasztoru gidelskiego, znajdujących się w Archiwum Polskiej Prowincji oo. Dominikanów (dalej: APPD; tytuły podane w nawiasach oznaczają, że dana księga nie posiada karty tytułowej, a jej nazwa została nadana przez APPD): [*Liber Consiliorum Conventus Gidlensis Ordinis Praedicatorum*, 1619–1856], sygn. Gi 23 (dawna sygn. Gi 5); [*Księga Bractwa Różańcowego w Gidlach*, 1729–1778], sygn. Gi 92 (dawna sygn. Gi 13); luźne dokumenty z różnych lat, dotyczące organów i kapeli w kościele oo. Dominikanów w Gidlach, sygn. Gi 117 (dawna sygn. Gi 19); *Percepta Conventus Gidlensis S. Ordinis Praedicatorum A. D. 1615* oraz *Expensa Conventus Gidlensis S. Ordinis Praedicatorum A. D. 1615*, sygn. Gi 187 (dawna sygn. Gi 91); *Regestrum Expensarum ab anno 1644* oraz *Regestrum perceptarum ab anno 1662*, sygn.Gi 188 (dawna sygn. Gi 107); [*Księga wydatków klasztoru oo. Dominikanów w Gidlach*, 1665–1672], sygn. Gi 189 (dawna sygn. Gi 81); [*Księga wydatków klasztoru gidelskiego*, 1684–1690], sygn. Gi 190 (dawna sygn. Gi 93); [*Księga rachunkowa klasztoru oo. Dominikanów*

daje badaczom możliwość prześledzenia jego historii, a – muzykologom – ukazania (do pewnego stopnia) życia muzycznego w sanktuarium. Klasztor gidelski od samego początku swojego istnienia uwzględniał udział muzyki (głównie chorału z towarzyszeniem organów) w ceremoniach religijnych, czego dowodzą zapisy archiwalne pochodzące z XVII stulecia. Co więcej, działalność ta z czasem coraz bardziej się intensyfikowała, jakby wbrew pogarszającej się sytuacji ekonomicznej konwentu i niesprzyjającym uwarunkowaniom politycznym. Trzeba jednak wyraźnie podkreślić, że zmieniających się form i zakresu aktywności na polu muzyki – ze względu na rodzaj zachowanych źródeł – nie da się precyzyjnie i jednoznacznie scharakteryzować. Przeszkodę stanowi najczęściej bardzo ogólnikowa forma wpisów, a także fakt, że działalność muzyczna samych zakonników, najczęściej nienagradzana finansowo przez klasztor, nie była w księgach rachunkowych odnotowywana.

Klasztor pod wezwaniem Matki Bożej w Gidlach, leżących w powiecie radomszczańskim, w odległości około trzydziestu kilometrów na północny wschód od Częstochowy, należy do późniejszych placówek Zakonu Kaznodziejskiego w Prowincji Polskiej[3]. Jego początki sięgają 1615 roku, kiedy to ówczesna właścicielka wymienionej miejscowości Anna z Rusocic Dąbrowska, wdowa po kasztelanie wieluńskim, przekazała przybyłym z Krakowa dominikanom połowę wsi Gidle i Wojnowice. Powołanie klasztoru do istnienia w tym właśnie miejscu miało związek z zainicjowanym sto lat wcześniej, lokalnym kultem cudownej figurki Matki Bożej z Dzieciątkiem, którą w 1516 roku wy-

---

w Gidlach, 1748–1775], sygn. Gi 191 (dawna sygn. Gi 84). Ponadto, wykorzystano trzy księgi przechowywane obecnie w Archiwum Diecezjalnym we Włocławku (dalej: ADW): *Liber expensarum conventus Gidlensis ab an. 1690*, sygn. Zak 18; *Regestra expensarum conventus Gidlensis Ords. Praedica: Inchoata sub Regimine A:R:P:* […] *Ambrosii Kikulinus Anno Dmni 1775*, sygn. Zak 20; księga notująca różnego typu wypłaty dokonywane w klasztorze gidelskim w XVII i XVIII w., sygn. Zak 17.

Większość powyższych ksiąg wymienił w swoim fundamentalnym dla historii muzyki w Gidlach artykule Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 4, s. 59–74. Jak wynika z treści artykułu, autor słabo wykorzystał księgę Gi. 189, najpewniej zaś w ogóle nie wiedział o istnieniu dwóch ksiąg z ADW: Zak 17 i Zak 20.

[3] Najwcześniejsze dzieje klasztoru, a także związane z tym, stosowne dokumenty kościelne, obejmujące XVII wiek i początek XVIII stulecia, przytoczone i opisane zostały w książce Ambrożego Zagajowskiego, *Skarb Wielki Wojewodztwa Sieradzkiego Na Roli Gidelskiej Znaleziony, każdemu potrzebuiącemu wspomożenia Otwarty, To iest Obrazu Gidelskiego, Nayswiętszey Panny Maryi w Woiewodztwie Sieradzkim na Roli Gidelskiey Znalezionego, Cuda Wielkie y Łaski* […], U Wdowy i Dziedziców Franciszka Cezarego, Kraków 1724. Na tej pracy opierają się wszystkie późniejsze opracowania dziejów klasztoru gidelskiego.

kopał podczas orki jeden z rolników. Jeszcze przed pojawieniem się w Gidlach dominikanów, około 1592 roku posążek umieszczono w murowanej kaplicy (zburzonej w 1651 roku), teraz zaś miał zostać otoczony należytą troską i czcią. I rzeczywiście, dzięki dominikanom, sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej stało się ważnym ośrodkiem kultu i centrum pielgrzymkowym.

Moment rozpoczęcia działalności zakonników w Gidlach, w 1615 roku, zbiegł się w czasie z obchodami święta Zwiastowania Najświętszej Marii Panny, 25 marca. Przy tej szczególnej okazji nie zabrakło także muzyki. Jak czytamy w księdze wydatków, wypłacono wówczas honoraria bliżej nieznanym artystom zatrudnionym przez klasztor („musicis pro labore")[4]. Wpis ten, a także sześć podobnych, odnotowanych w tym samym roku, nie pozwala jednak na sformułowanie wniosku, że był to moment rozpoczęcia działalności kapeli muzycznej w Gidlach. W następnych latach pierwszej połowy XVII wieku wydatki „muzikom" pojawiały się raz lub dwa razy w roku, nierzadko – ani razu. Wskazuje to wyraźnie na okazjonalne angażowanie muzyków, na zasadach, jakie obowiązywały w innych klasztorach dominikańskich, nieutrzymujących własnego zespołu muzycznego. Tego typu postępowanie było zupełnie zrozumiałe w okresie tworzenia nowego ośrodka zakonnego, podczas wieloletniej budowy kościoła, a potem klasztoru, i nie mogło oczywiście owocować utworzeniem stałej, profesjonalnej kapeli, która by na co dzień grała w świątyni, budowała własny repertuar i była regularnie opłacana[5].

Trudno także wysnuwać wiarygodne hipotezy na temat repertuaru wykonywanego przez goszczących w sanktuarium gidelskim muzyków. Można sobie nawet wyobrazić, że część z nich grała proste utwory typu fanfarowego, nie zaś produkcje artystyczne. Jeśli jednak przyjąć, że niektórzy reprezentowali wyższy poziom wykonawczy, wówczas mogli śpiewać i grać nowoczesne kompozycje małogłosowe z organami, w typie komunii Mikołaja Zieleńskiego[6], później zaś – wokalno-instrumentalne koncerty kościelne lub tradycyjne dzieła polifoniczne. W szesnastowiecznej kaplicy maryjnej musiały już wcześniej istnieć organy (pozytyw), skoro w kwietniu 1615 roku jakieś prace przeprowadził

[4] Ponieważ wypłaty odnoszące się do muzyki i osób z nią związanych zostały przytoczone w tabelach 14–17 w Aneksie, w niniejszym artykule nie umieszczamy przypisów odsyłających do konkretnych miejsc w źródłach archiwalnych.

[5] Odmienne wnioski formułuje Robert Świętochowski w artykule *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 59, sugerując istnienie kapeli od momentu założenia konwentu. Stwierdzenie to powtarzane jest w dalszej literaturze przedmiotu.

[6] Mikołaj Zieleński, *Communiones totius anni*, Alessandro Vincenti, Venezia 1608.

przy nich świecki organista – być może ten sam, którego przez następne dwa lata zatrudniono na pensji. Co najmniej od czerwca 1618 roku aż do śmierci, w marcu 1639 roku w Gidlach przebywał i udzielał się muzycznie brat Dominik „organarius"[7]. Dzielił on jednak – podobnie jak to było na przykład w bolońskim kościele San Domenico – obowiązki organisty z muzykiem świeckim[8], zwłaszcza że co jakiś czas udawał się w podróż.

Początki bytności braci kaznodziejów w nowym miejscu z pewnością nie należały do łatwych, zważywszy na to, że Gidle były jedynie wsią, oddaloną od większych ośrodków miejskich. Dominikanie musieli zaczynać niemal wszystko od zera. Oficjalnie fundację klasztoru, którego pierwotna konstrukcja była drewniana, zatwierdził w 1621 roku prymas Wawrzyniec Gembicki, który dwa lata później wydał pozwolenie na odprawianie mszy świętych w kaplicy Matki Bożej. Mimo pewnych trudności, które pojawiły się po śmierci Anny Dąbrowskiej, w 1618 roku, dominikanie pozyskali w następnych latach dalsze majątki, a także lokaty pieniężne, od których mieli regularnie otrzymywać procent[9]. Ofiarodawcami byli: siostrzenica Dąbrowskiej Zuzanna z mężem Janem Oleskim, podkomorzym koronnym. Ten ostatni już w 1616 roku zapisał dominikanom na wyderkauf sumę tysiąca złotych[10], z przeznaczeniem na budowę kościoła klasztornego. Również Zuzanna przekazała niebagatelne kwoty na budowę i wyposażenie świątyni. Składając tak hojne dary, małżonkowie liczyli na opiekę modlitewną ze strony dominikanów[11]. Zgodnie z podjętą w 1634 roku uchwałą rady klasztoru, w nawiązaniu do kolejnej donacji, prócz modlitw czytanych zakonnicy mieli odtąd odprawiać w intencji fundatorki Oleskiej nabożeństwa śpiewane: w każdą wolną niedzielę i święto – mszę roratnią; w środy i w piątki Wielkiego Postu, po komplecie – pasję z organami; w pierwszym tygodniu każdego miesiąca, w pierwszym wolnym dniu – mszę „Requiem cum vigilijs mortuorum"; w rocznice śmierci obojga małżonków – mszę z wigilia-

---

[7] APPD, sygn. Gi 187, s. 217. Jego pobyt potwierdza również, ale dopiero od 1621 r., sygn. Gi 23, s. 4.

[8] W 1619 roku w księdze wydatków wymieniona została organiścina, choć brak wzmianek o samym organiście.

[9] Dochody z przyznanej klasztorowi części Gidel, Wojnowic, Cadowa i Cadówka oraz czynsze z dóbr obciążonych zapisami na rzecz klasztoru do pewnego stopnia pozwalały na jego utrzymanie, ale już od 1646 roku co kilka lat zaciągał on długi.

[10] Część źródeł posługuje się nazwą „floren polski", co zachowano w cytatach i wypisach umieszczonych w tabelach. W niniejszym artykule przyjęto jednolicie nazwę „złoty".

[11] APPD, sygn. Gi 23, s. 5–7.

mi[12]. W 1636 roku Zuzanna stworzyła stały fundusz na odprawianie w jej intencji mszy (dwadzieścia tysięcy złotych danych na wyderkauf). Dodatkowo, w myśl postanowień kapituły Prowincji Polskiej z 24 kwietnia 1616 roku, co sobotę w kościołach dominikańskich należało śpiewać litanię loretańską. Nakaz ten został w Gidlach wsparty specjalną donacją, ustanowioną 17 stycznia 1640 roku z inicjatywy szlachetnie urodzonego Adama Warszyckiego. Litania miała być odtąd wieczyście śpiewana w kaplicy maryjnej, w intencji darczyńcy i jego rodziny[13]. W ten sposób, już w pierwszych dziesięcioleciach działalności klasztoru gidelskiego określone zostały stałe elementy tutejszego życia religijnego, w których obecna była muzyka (msza roratnia, msza *Requiem*, pasja, litania maryjna), na ogół (jak przypuszczamy) przyjmująca formę śpiewu chorałowego z towarzyszeniem organów. Z pewnością w związku z wymienionymi nabożeństwami pozostawała również działalność założonej dużo później – w XVIII stuleciu – profesjonalnej kapeli wokalno-instrumentalnej. Oczywiście, ze względu na specyfikę sanktuarium, wśród wykonywanych w Gidlach dzieł muzycznych musiały znajdować się te poświęcone Najświętszej Maryi Pannie.

Na razie jednak, w pierwszej połowie XVII wieku zakonnicy musieli koncentrować się na projektowaniu i budowie świątyni oraz budynków klasztornych[14]. W 1631 roku rozpoczęło się wznoszenie nowego kościoła, którego pierwszym ukończonym elementem miała być kaplica maryjna. Od początku uwaga dominikanów skupiona była także na zbadaniu i uznaniu cudów dokonujących się za przyczyną Matki Bożej Gidelskiej[15], a równocześnie – na upowszechnieniu Jej kultu. Przyczyniło się do tego z pewnością nadanie w 1637 roku przez papieża Urbana VIII odpustu zupełnego wiernym nawiedzającym sanktuarium. Tamtejszy kult szybko rozwinął się w postaci licznych nabożeństw, na czele z odpustem w pierwszą niedzielę maja, jako rocznicę wyorania cudownej figurki. Już w pierwszych dziesięcioleciach bytności dominikanów

---

[12] Ibidem, s. 12. Pod uchwałą podpisali się m.in. o. Dominik organista i o. Bonawentura kantor.

[13] Ibidem, s. 22–23. Do funduszu Warszyckiego dołączyły się z czasem inne osoby, również wspierające finansowo śpiew litanii, np. Zofia z Latoszyna Kazanowska; por. ibidem, s. 24.

[14] Kościół budowany był przy udziale fachowców z Łowicza: majstra Jana Buszty (zatrudnionego pod koniec 1634 r.) i Fryderyka Laipelta (umowa z 1644 r. na wykonanie dachu).

[15] Pierwszy przeor w Gidlach o. Sebastian Brzykwaryski z Międzyrzecza zwrócił się do arcybiskupa gnieźnieńskiego z prośbą o powołanie komisji badającej cudowne uzdrowienia w Gidlach. Po zebraniu zeznań świadków uznała ona opisywane zdarzenia za niezwykłe.

w Gidlach do tego miejsca przybywali pielgrzymi z odleglejszych terenów: Litwy, Ukrainy, Moraw, Czech i Śląska; Matkę Bożą Gidelską odwiedzały bractwa różańcowe (np. w 1615 roku – z Krakowa, Warszawy, Lublina i Piotrkowa). Mniej więcej w tamtym czasie, około 1635 roku, do Gidel zawitał nieznany z nazwiska dominikanin włoski[16]. Zapisał wówczas w swojej relacji[17], że konwent istnieje od niedawna i liczy dziesięciu zakonników. Zwrócił uwagę na cudowną podobiznę Madonny, wielkości palca. Nowo budowany kościół miał wówczas mury podniesione już na wysokość około trzech metrów, a dominikanie spodziewali się dalszych, dużych kwot od fundatorki – czcicielki Maryi Panny. Przybysz z Italii nie wspominał nic o muzykowaniu w sanktuarium, choć przy okazji bytności w Częstochowie jego uwagę zwróciła skądinąd działalność kapeli jasnogórskiej.

Wkrótce pomyślny rozwój klasztoru gidelskiego został na pewien czas zatrzymany. W wyniku sporów, które miały się ciągnąć jeszcze przez ponad dwadzieścia lat, Oleska w 1641 roku sprowadziła do Gidel zakon kartuzów i przekazała im część własnego majątku. Mimo to dominikanie, odpowiednio już zabezpieczeni finansowo, korzystając z materiału pochodzącego z lokalnych kamieniołomów, kontynuowali prace budowlane i w 1642 roku ukończyli wznoszenie dość okazałej kaplicy Matki Bożej, która później stała się częścią kościoła klasztornego[18]. Jeszcze w tym samym roku biskup Łubieński wydał pozwolenie na odprawianie w niej mszy świętych, a także między innymi na śpiewanie litanii. Prawdopodobnie do nowego pomieszczenia przeniesiono pozytyw ze starej kaplicy. W 1647 roku był on już w stanie nienadającym się do użytku i poddany został renowacji. Ostatecznie, w 1653 roku w kaplicy Matki Bożej zamontowano przywieziony z Brzeska pozytyw, stanowiący dar imć pana starosty Juszyńskiego[19]. W 1649 roku ukończono zasadniczo budo-

---

[16] Nie udało się ustalić tożsamości zakonnika. Gidle gościły w pierwszej połowie XVII w. kilku duchownych włoskich. Być może chodziło o dominikanina z Calabrii, któremu w Gidlach w październiku 1635 roku wypłacono jeden złoty i dwadzieścia groszy („Fri Italo Calabro peregrino"), albo obecny 17 czerwca 1637 r. Włoch Dominik (otrzymał na drogę piętnaście groszy).

[17] Archivo Generale dell'Ordine dei Predicatori (dalej: AGOP), sygn. XI.20. Dokument bez tytułu, niedatowany, anonimowy, dotąd niepublikowany; zob. Aneks.

[18] Naprzeciw kaplicy maryjnej, symetrycznie względem nawy głównej kościoła wybudowano wkrótce kaplicę św. Jacka, ufundowaną przez wojskiego piotrkowskiego Wojciecha Gniewosza.

[19] Wpisy dotyczące organów zawarte w gidelskich księgach wydatków z XVII w. zupełnie inaczej interpretuje Waldemar Kapeć w cennym skądinąd artykule *Organy w bazylice dominikanów w Gidlach k/Radomska*, [tekst zamieszczony na stronie: http://users.dominikanie.

wę nowego kościoła, w którym od tamtego właśnie roku można było odprawiać msze święte[20]. W 1653 roku o. Jeremiasz Gwida, stojący ówcześnie na czele Prowincji Polskiej, zwracając się przy okazji wizytacji do dominikanów gidelskich, podkreślał, by w soboty, podczas mszy śpiewanej, po komunii wykonywać dla uczczenia Najświętszego Sakramentu *Tantum ergo Sacramentum*. Przypominał również o obowiązku śpiewania przez ośmiu ojców nieszporów i komplety[21]. Opisane fakty pozwalają przypuszczać, że dopiero wzniesienie kaplic i kościoła, a jeszcze później – klasztoru, stanowiło punkt wyjścia dla stworzenia dogodnych warunków do prowadzenia bardziej regularnej działalności muzycznej w Gidlach.

W XVII wieku nie powstała w klasztorze gidelskim kapela rozumiana jako stały, zawodowy zespół. Oddalenie wsi od dużych ośrodków miejskich powodowało z kolei, że – inaczej niż na przykład w Krakowie, Warszawie lub Sandomierzu – niełatwo było okazjonalnie zatrudniać profesjonalnych muzyków z zewnątrz. Dlatego też, jak wskazują zapisy w księdze wydatków klasztornych, do pierwszych dziesięcioleci XVIII stulecia muzyka podczas nabożeństw przybierała głównie formę śpiewu (chorału) z towarzyszeniem organów. Wywodzący się z grona samych zakonników kantor i organista (terminy te nie tylko określają umiejętności duchownych, ale też wskazują na ich oficjalne funkcje w klasztorze) stanowili zasadniczy „zespół" muzykujący w świątyni. W razie potrzeby zastępowali ich muzycy świeccy (na przykład z gidelskiego kościoła parafialnego). W związku z praktyką śpiewania chorału, gidelscy dominikanie posługiwali się odpowiednimi księgami, do których należą zachowane do dziś w APPD dwa antyfonarze *de tempore et de sanctis* (z lat 1621–1622 oraz 1628), spisane przez Izajasza z Lipnicy (OP)[22]. Szczególnie ciekawe wydaje się jednak odnotowane wśród gidelskich ekspensów zamówienie na wykona-

pl/~wkapec/dokumenty/muzyka/Organy%20w%20bazylice%20dominikanow%20w%20Gidlach%20k.pdf; dostęp: lipiec 2016].

[20] Kościół był jeszcze w późniejszych dziesięcioleciach ozdabiany i przebudowywany; zob. Robert Świętochowski, *W 450 rocznicę wyorania Cudownego Posążka Matki Boskiej Gidelskiej*, Kraków 1966, s. 3–6 [mps przechowywany w APPD, sygn. Gi 219); idem, *Studia nad historią klasztoru OO. Dominikanów w Gidlach*, Kraków s.d., s. 3–8 [mps przechowywany w APPD, sygn. AO 327, s. 7–17].

[21] APPD, sygn. Gi 23, s. 77.

[22] Zob. Waldemar Kapeć, *Katalog szczegółowy zabytków chorałowych w Archiwum Dominikanów w Krakowie*, [tekst zamieszczony na stronie: http://users.dominikanie.pl/~wkapec/dokumenty/muzyka/katalog.pdf; dostęp: listopad 2015].

nie graduału, które ojcowie złożyli u Błażeja Dereya OP, cenionego kopisty i iluminatora z klasztoru w Krakowie[23]. Derey zaczął go pisać w 1636 roku, wspomagany kilkakrotnie niebagatelnymi sumami z kasy klasztornej (łącznie około dwustu złotych). Ponieważ praca dość się przeciągała, w grudniu 1638 roku wypłacono mu ostatnią ratę, jako zachętę do ukończenia dzieła, które musiało powstać wkrótce potem.

Współudział zdolnych i kształconych muzycznie dominikanów w oprawie nabożeństw można zaobserwować właściwie w ciągu obu interesujących nas stuleci, choć z różną intensywnością, w zależności od aktualnych możliwości domu zakonnego. Grupa muzyków-zakonników najczęściej wymieniana jest przy okazji wykonywania w kaplicy Matki Bożej litanii opłacanej z funduszy pochodzących od wiernych, choć zapewne regularne śpiewanie tej modlitwy odbywało się bez odnotowywania tego pośród wydatków. W tym zakresie mogli być pomocni – podobnie, jak to się działo w klasztorze krakowskim – studenci nowicjatu, który w Gidlach istniał od lat czterdziestych XVII wieku. W pierwszej połowie tego stulecia, prócz wymienionego już ojca Dominika, organisty w Gidlach w latach 1618–1639[24], w księgach ekspensów przywoływane są również imiona[25]: o. Mikołaja (kantor w 1627 roku), o. Rajmunda Bokszyca (grał na skrzypcach, wymieniany w latach 1630–1657)[26], o. Bonawentury (kantor od 1631 roku do śmierci w 1651 roku)[27], o. Erazma (organista na początku 1640 roku)[28], o. Hipolita (kantor wymieniony w 1640 roku)[29], o. Ludwika (organista, notowany w 1640 roku)[30], o. Dominika (organista,

---

[23] Maria Łodyńska-Kosińska, *Derey Błażej*, hasło w: *Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. Malarze, rzeźbiarze, graficy*, t. 2: *D–G*, zesp. red. J. Maurin-Białostocka [et al.], konsultant nauk. A. Ryszkiewicz, Wyd. Polskiej Akademii Nauk, Wrocław 1975.

[24] Por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 65.

[25] Informacje dotyczące muzyków podano na podstawie analizy wpisów w księgach rachunkowych z odpowiednich lat, w księdze uchwał rady klasztoru APPD, sygn. Gi 23, oraz w zapisach prowizji wypłacanych zakonnikom, ADW, sygn. Zak 17.

[26] Por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 71–72.

[27] Wg Roberta Świętochowskiego, nosił on nazwisko Targowski; zob. ibidem, s. 73.

[28] Wg Roberta Świętochowskiego, był to Erazm Obornicki (1583–1643), który po złożeniu ślubów zakonnych w Krakowie w 1608 roku i otrzymaniu święceń kapłańskich pracował tam przez trzydzieści lat jako organista; zob. ibidem, s. 70.

[29] Zob. ibidem, s. 66.

[30] Ludwik Mastowski (raczej: Masłowski) w XVII-wiecznym leksykonie muzyków Mathiasa Henriksena Schachta wymieniony jest jako autor ośmiogłosowej mszy koncertującej. Por. Mirosław Perz, *Na marginesie polskich inwentarzy muzycznych*, „Muzyka" XXII, 1977, nr 3, s. 79–80. Po złożeniu ślubów zakonnych w 1629 roku w Lublinie, studiował w Poznaniu.

wymieniany w latach 1641–1645[31]), o. Jana Paulusa (organista, wymieniany w latach 1644–1645), o. Aleksego (grał na skrzypcach, wymieniany w latach 1642–1644[32]), o. Hiacynta Markowicza (organista, wymieniany od września 1642 roku do śmierci w kwietniu 1656 roku[33]), o. Jakuba (organista, notowany w 1649 roku). Można odnieść wrażenie, że władze zakonne, zdając sobie sprawę z istotnej roli klasztoru gidelskiego, częściej niż gdzie indziej starały się umieszczać w nim duchownych z wykształceniem muzycznym. W 1642 roku, w okresie rosnącej popularności muzyki *da camera* (utworów w typie canzony i sonaty), na potrzeby mieszkańców klasztoru dokonano zakupu instrumentów: skrzypiec włoskich i klawikordu, które mogą być świadectwem muzykowania w celach rozrywkowych, poza liturgią. Nie można również wykluczyć, że grupa złożona z zakonników była w stanie śpiewać i grać mniejsze utwory wokalno-instrumentalne w kaplicy maryjnej.

Śpiew chorałowy z akompaniamentem organów nie zawsze stanowił stosowną i pożądaną oprawę muzyczną, którą zakonnicy byliby w stanie zapewnić własnymi siłami. Znaczniejsze uroczystości wymagały zaangażowania zespołu muzycznego o nieco większym składzie. Księgi wydatków klasztornych z pierwszej połowy XVII wieku jedynie z rzadka wskazują, skąd pochodził dany zespół: wymienia się tam między innymi kapelę przybyłą wraz z grupą pielgrzymów z Łęczycy, a także, kilkakrotnie, muzyków z Radomska. Można zatem przypuszczać, że pozostała część wpisów dotyczy muzyków lokalnych, może z samych Gidel lub z pobliskich miejscowości, zbierających się *ad hoc*, by muzykować w kaplicy maryjnej. Ich obecność u dominikanów wiązała się z odwiedzinami szacownych gości i obchodami najważniejszych świąt w roku kościelnym, w tym – maryjnych, a także ze wspomnieniami świętych dominikańskich (między innymi św. Tomasza z Akwinu, św. Katarzyny ze Sieny). Specjalne, jednak bardzo rzadkie nabożeństwa z udziałem muzyków świeckich, zamawiane i opłacane przez zamożnych wiernych, obejmowały śpiewanie pasji, uroczystości pogrzebowe, litanie i msze wotywne. Z prośbą o odprawienie nabożeństwa z muzyką częściej niż inni zwracali się do gidelskich dominikanów przedstawiciele rodu

[31] Wyjechał do Poznania 1 listopada 1645 r.

[32] Wg Roberta Świętochowskiego, chodzi o Aleksego Jakubowskiego; zob. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 67.

[33] Zob. ADW, sygn. Zak 18. Wg Roberta Świętochowskiego, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 69, Jacek Markowicz (Markiewicz) był wychowankiem klasztoru w Oświęcimiu, który miał przebywać w Gidlach od 14 kwietnia do 20 listopada 1651 r., a zmarł między 1655 a 1659 r.

Przerębskich, właściciele między innymi Pławna i Kamieńska, dobrodzieje Zakonu Kaznodziejskiego. Szczególnie bogaty ze względu na udział muzyki był 1615 rok – uroczysty początek działalności zakonników w Gidlach. Trzeba jednak zaznaczyć, że ową wysoką aktywność na polu muzycznym należy interpretować jako wyjątek, nie zaś jako regułę. Jedynie w tamtym roku muzycy obecni byli podczas kilku ważnych świąt: Zwiastowania, niedzieli Męki Pańskiej, Wielkanocy, Narodzenia Matki Bożej, Matki Bożej Różańcowej i pierwszej niedzieli Adwentu. Drugim wyróżniającym się wydarzeniem z pierwszej połowy XVII wieku, interesującym także od strony muzycznej, okazało się przeniesienie cudownej figurki Matki Bożej Gidelskiej do nowej kaplicy, w połowie 1642 roku. Była to znacząca uroczystość, w związku z którą sprowadzono osoby i sprzęty spoza Gidel, między innymi z Krakowa. Kaplica została z tej okazji pięknie ustrojona; strzelano na wiwat z dział, dęto w trąby i puzony, a także przygotowano wykwintną ucztę[34]. Trębacze sprowadzeni z Krakowa wykonywali zapewne fanfary, nie zaś wyszukane kompozycje muzyczne. Krótki opis tych obchodów zawarty w księdze ekspensów doprowadził do – wciąż powtarzanego w pracach naukowych – mylnego stwierdzenia o braku w składzie kapeli gidelskiej instrumentów dętych[35]. Powtórzyć zatem wypada, że nie możemy mówić o istnieniu w tym okresie w Gidlach kapeli jako stałego zespołu muzycznego. Ponadto, ówczesny, typowo religijny repertuar wykonywany w świątyniach Rzeczypospolitej nie przewidywał użycia trąbek, które pojawiły się dopiero około lat osiemdziesiątych XVII wieku. Wcześniej trębacze, traktowani jako muzycy uzualiści, zatrudniani na innych warunkach niż członkowie kapel, zajmowali się wykonywaniem różnego typu fanfar, sygnałów i prostych melodii. Warto natomiast zauważyć, że wiosną 1637 roku zapisano w księdze wydatków klasztornych kilka wypłat dla puzonisty, który mógł uczestniczyć w wykonywaniu utworów kościelnych o wyższym poziomie artystycznym[36]; wcześniej zaś odnotowano remont szałamai (1634 rok)[37].

---

[34] Możemy założyć, że uroczystość odbiła się szerszym echem; figurkę Matki Bożej, już na nowym miejscu, uczcili w lipcu 1642 r. paulini oraz jezuici; zob. *Expensa Conventus*..., op. cit., s. 726.

[35] „Natomiast jeszcze w 1642 roku kapela gidelska nie miała instrumentów dętych" – Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 59.

[36] Obecność puzonów była charakterystyczna zarówno dla kompozycji polichóralnych, jak i dla większych koncertów kościelnych, czego dowodzą np. dzieła Mikołaja Zieleńskiego i Marcina Mielczewskiego.

[37] Być może instrument ten był własnością jednego z zakonników.

Ze względu na brak stałej kapeli, dominikanie mogli nie gromadzić wówczas w klasztorze rękopisów ani druków z muzyką wielogłosową. Musiał jednak trafić do ich biblioteki druczek przygotowany i wydany w 1645 roku przez ojca Błażeja Dereya[38], zawierający jego teksty poetyckie o świętych dominikańskich, przewidziane do wykonania jednogłosowego do znanych ówcześnie melodii. Cztery z owych tekstów opracował w formie czterogłosowych pieśni Franciszek Lilius[39], kapelmistrz kapeli katedralnej na Wawelu, kształcony w kapeli królewskiej Zygmunta III i w Rzymie, u słynnego kompozytora i organisty Girolama Frescobaldiego. Przywodzą one na myśl proste laudy, jakże popularne w środowisku włoskich dominikanów. W utworach Liliusa dominuje głos najwyższy, określony jako „Głos dla pospolstwa" czyli dla ogółu wiernych, co wskazuje na możliwość wykonania pieśni również w najprostszej, jednogłosowej postaci. Nieskomplikowana polifonia, ograniczona właściwie do homorytmii, pozwala jednak bez większych trudności na wykonanie w maksymalnej obsadzie. Wśród opracowanych przez Liliusa tekstów, które odnoszą się do trojga najważniejszych świętych dominikańskich (św. Dominika, św. Jacka, św. Katarzyny ze Sieny), pierwsze miejsce zajmuje utwór „O Cudownym Obrazie Błogosławioney Panny Maryey w Gidlach". Publikacja, adresowana do członków bractw różańcowych, wydaje się istotnym środkiem popularyzacji kultu Matki Bożej Gidelskiej i świadczy o wyjątkowej roli Gidel jako sanktuarium dominikańskiego w pierwszej połowie XVII wieku. Właśnie w połowie lat czterdziestych tamtego stulecia dominikanie podejmowali kroki w celu popularyzacji kultu maryjnego w tym ośrodku. Drukowano obrazki Matki Bożej i opisy historii tamtejszych, cudownych wydarzeń[40].

---

[38] *Nabożne Pieśni ktore przy gromadnym odprawowaniu Rożańcow, tak Błogosławioney Panny Maryey, jak też Nayświętszego Imienia Jezus Śpiewane być mogą, wydane przez Br. Błażeia Dereia kapłana Zakonu Kaznodzieyskiego. Z dozwoleniem Starszych, W Krak[owie], u Stanis[ława] Bertutowica 1645* [druk w wersji cyfrowej zamieszczony na stronie: http://jbc.bj.uj.edu.pl/dlibra/doccontent?id=92588; dostęp: listopad 2015].

[39] Najnowsze wydanie pieśni w: Franciszek Lilius, *Opera omnia II*, wyd. Marek Bebak, Musica Iagellonica, Kraków 2016 (Sub Sole Sarmatiae, t. 28).

[40] M.in. „Peregrinowi ktory z Rzymu przyniosł siedmseth obraszkow Gidelskich"; „Expensa do Krakowa dla wydrukowanych Historiey N. Panney Gidzielskiey"; „Za Sześćseth obraszkow Rzymskich Gidzielskich N.P. przez dwie lecie rożnym osobom darowanych [...]"; zob. *Liber expensarum conventus Gidlensis ab anno 1644*, APPD, sygn. Gi 188, s. 69, 71, 102.

Od potopu szwedzkiego do początków XVIII wieku

Druga połowa stulecia rozpoczęła się trwającą przez prawie dwadzieścia następnych lat budową klasztoru. W 1651 roku ozdobiono ołtarz w kaplicy maryjnej i zbudowano w niej drugi. W następnym roku stanęły wieże kościelne, co mogło przesłonić fakt, że konwent znajdował się w dość trudnej sytuacji finansowej. Zubożał on jeszcze bardziej podczas potopu szwedzkiego, gdy w końcu marca 1656 roku musiał zapłacić nieprzyjacielowi kontrybucję w wysokości sześciuset złotych, a niedługo później przekazał resztę pieniędzy i srebra na ratowanie Rzeczypospolitej. Ponieważ podobne trudności dotykały majątki szlacheckie płacące klasztorowi czynsze z tytułu wyderkaufów, coraz trudniej było uzyskać od nich zaległe należności[41]. Gdy król Jan Kazimierz Waza podpisywał 21 marca 1657 roku w Częstochowie przywilej zwolnienia konwentu gidelskiego od prawa stacji, stwierdzał:

> [...] Wiadomo czyniemy, iż stosuiąc się do prawa pospolitego, a maiąc wzgląd na wielkie zubożenie Klasztoru, y Zakonnikow Swiętego DOMINIKA w Gidlach mieszkaiących, ktorzy nie maią iuż czym żyć daley, y chcąc ich przychęćić a żeby tym gorącey na tamtym mieyscu Swiętym Pana Boga za nas, y Całą Rzecz pospolitą w ostatniey iuż prawie toni będącą, y szczęśliwe powodzenie Woysk naszych Koronnych prosili. Uwolniamy poddanych ich własnych wszystkich w Gidlach będacych, y Folwark Woynowice nazwany, od wszelkich przechodow pokarmu, Noclegow, y stacey Zołnierskich [...][42].

Zaraz po 1650 roku formy życia muzycznego w Gidlach nie uległy zasadniczej zmianie w stosunku tego, co zostało wypracowane w pierwszej połowie stulecia, choć dramatyczny przebieg Potopu i – w konsekwencji – pogarszająca się sytuacja finansowa klasztoru nie pozwoliły na istotne zwiększenie zainteresowania sferą muzyczną. Muzykowały w sanktuarium grupy wykonawcze z pobliskich miejscowości (z Radomska[43], Mstowa[44], Kamieńska[45]). Wie-

---

[41] Dla porównania: o ile przychody klasztoru w dniu 24 lipca 1634 r. wynosiły ok. czterech tysięcy czterdziestu sześciu złotych, to 2 grudnia 1656 r. spadły do około jednej czwartej tej kwoty.

[42] Cyt. za: Ambroży Zagajowski, op. cit., k. I_2^v.

[43] W mieście mieli swój klasztor franciszkanie, którzy mogli utrzymywać kapelę muzyczną.

[44] Zespół mógł pochodzić z tamtejszego klasztoru Kanoników Regularnych.

[45] Miejscowość była wówczas własnością rodu Przerębskich, patronującego Zakonowi Kaznodziejskiemu.

loletnia obecność w klasztorze ojca Rajmunda grającego na skrzypcach (zm. w 1651 roku) stymulowałą być może edukację muzyczną gidelskich chłopców[46] i wpływała na poszerzanie repertuaru sporadycznie muzykującego, lokalnego zespołu. Mógł on – hipotetycznie – wykonywać utwory wokalno-instrumentalne, takie jak koncerty kościelne i msze koncertujące, a może nawet dzieła czysto instrumentalne w formie sonat (w latach 1655–1656 grywał w kościele skrzypek Sebastian, w następnych – znajdujemy wpisy dotyczące skrzypiec i strun). Niedostateczna liczba informacji nie pozwala jednak na wyciąganie zbyt daleko idących wniosków. Tuż przed rozpoczęciem inwazji szwedzkiej, w maju 1655 roku przyjęto jeszcze z regularną pensją organistę Jana. W drugiej połowie XVII wieku w dalszym ciągu konwent starał się mieć w swoim składzie każdorazowo jednego organistę (a w razie wakatu – zatrudniać muzyka świeckiego). W tej funkcji odnotowani zostali oo.: Hiacynt Markowicz (wymieniony w 1651 roku)[47], Jan (wzmiankowany od listopada 1655 roku do stycznia 1659 roku[48]), Hiacynt Polsingerus (wymieniony w latach 1664–1672)[49], Jan (wymieniony w 1667 roku), Tomasz Szostkiewicz (wymieniony w latach 1688–1689), Stefan Miedzien (wymieniony w 1688 roku), Jan Preyzner (1698–1701). Do śpiewania chorału, oprócz samych zakonników[50], od czasu do czasu zatrudniano wokalistę świeckiego.

Księgi ekspensów z czasów wojny ze Szwedami (od 1656 roku) odnotowują raczej niewiele wpisów dotyczących muzyków. Nawet w najważniejsze święta roku kościelnego nie angażowano ich do udziału w nabożeństwach. O zmarginalizowaniu udziału muzyki wielogłosowej w tamtym okresie może świadczyć – pozbawiony wzmianek o niej – opis wydatków związanych ze szczególnie ważną uroczystością poświęcenia nowego kościoła klasztornego pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny przez sufragana gnieźnieńskiego, biskupa Adriana Grodeckiego, która miała miejsce 26 maja 1656 roku. Taka sytuacja jest oczywiście w pełni zrozumiała, nie tylko ze

---

[46] W księdze rachunkowej znajdujemy m.in. informację (1646 r.) o zakupie skrzypiec dla chłopca, który miał na nich grać podczas wypasu bydła.

[47] Por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 69.

[48] Por. ibidem, s. 67.

[49] Por. ibidem, s. 71.

[50] W drugiej połowie stulecia w *Liber consiliorum…*, op. cit., APPD, sygn. Gi 23, notowani są zakonnicy-kantorzy: Andrzej Łącki (1664–1672), Jan (1667–1672), Jakub (1667–1669), Laurenty Kuchnowicz (1670), Raymund Pawlikowic (1672–1679), Josephus Hackenkohl (1695–1696); por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 67, 68.

względu na trudną sytuację polityczną. W latach sześćdziesiątych XVII wieku uwaga władz konwentu skupiała się przede wszystkim na budowie klasztoru, którą z wielkim wysiłkiem ukończono w 1668 roku[51].

Ponieważ kościół Wniebowzięcia pilnie potrzebował nowych, odpowiednio okazałych organów, od marca do października 1666 roku przebywał w Gidlach nieznany z imienia organmistrz z Krakowa. Prawdopodobnie prowadził on wstępne prace nad nowym instrumentem, za co otrzymał nieco ponad trzydzieści złotych. W 1668 roku klasztor dokonał w Olkuszu zakupu ołowiu do organów za sto złotych, w roku następnym – cyny za ponad pięćdziesiąt złotych. W połowie 1669 roku przyjechał organmistrz z Sandomierza. 5 grudnia 1670 roku dominikanie gidelscy dokonali bezgotówkowej zamiany własnego pozytywu na piszczałki organowe pochodzące z klasztoru Kanoników Regularnych w Mstowie. Jak stwierdza dokument dotyczący wymiany, nie były one w najlepszym stanie: częściowo skorodowane i porzucone od ponad czterdziestu lat[52]. Mimo to, ich materię wykorzystano do skonstruowania nowego instrumentu. 7 lutego 1670 roku przybył do konwentu organmistrz Tomasz z Opatowca, a od czerwca prace kontynuował organmistrz Walenty. Na przełomie 1670 i 1671 roku szafę organową wyrzeźbił Jan Garlicki z Częstochowy[53]. Instrument ten, remontowany w 1752 roku, był w użyciu niemal do końca XVIII stulecia.

Coraz częściej pojawiające się od 1669 roku wypłaty dotyczące muzyki (na przykład zakup dwóch ciemnozielonych strojów dla muzyków) pozwalają sądzić, że zakonnicy starali się wówczas stworzyć zręby bardziej skonsolidowanego zespołu, odpowiadającego potrzebom czasu i zmieniających się gustów muzycznych, wedle których udział instrumentów (wciąż jeszcze głównie skrzypiec, a następnie – trąbek) był pożądany. Niektórzy muzycy, z rzadka występujący podczas nabożeństw w kościele, prawdopodobnie uzyskiwali stałe dochody z gry w karczmie należącej do klasztoru (choć wydzierżawionej) i służącej coraz liczniej przybywającym pielgrzymom. Gdy strawił ją pożar, rada klasztorna

---

[51] Oficjalne przeniesienie do nowego klasztoru nastąpiło 13 grudnia 1669 r.

[52] APPD, sygn. Gi 117, luźna karta, złożona na cztery części. Z jednej strony znajduje się wpis z 1752 r., rozpoczynający się słowami: „Zamiana z Konwentem Mstowskiem pozytywu na Organy y „Quit de Satisfa(cti)o(n)e". Organy. 1670. [...]"; na odwrocie spisano właściwy dokument zamiany, rozpoczynający się słowami: „Anno Dni 1670 5ta Decembris".

[53] Z pracy Garlickiego przetrwały w klasztorze gidelskim rzeźby przedstawiające aniołki trzymające instrumenty muzyczne; zob. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 62.

na posiedzeniu w dniu 8 grudnia 1678 roku, uznając jej dużą przydatność dla konwentu, zadecydowała o jej odbudowie. Wówczas też podkreślono, że muzyka wszelkim sposobem powinna być utrzymywana i prowadzona przez kogoś odpowiednio wykształconego[54]. Rozpatrywanie przez radę konwentu problemu utrzymania muzyki w kontekście funkcjonowania karczmy nasuwa przypuszczenie, że zatrudnienie muzyków w zespole kościelnym i w wymienionej karczmie były ze sobą powiązane. Może o tym świadczyć także wybór (28 lutego 1727 roku) na arendarza Jana Sińskiego – muzyka, co mogło być sposobem na harmonijne pogodzenie różnych typów muzykowania w Gidlach.

O wzrastającym znaczeniu muzyki jako szczególnej, ozdobnej formy uwielbienia Matki Bożej świadczy nakaz wydany przez prowincjała Jana Damasceńskiego Lubienieckiego podczas wizytacji Gidel, w kwietniu 1707 roku. W kaplicy maryjnej wszystkie wotywne msze święte w soboty, a także te odprawiane w święta maryjne i wybrane niedziele, miały być odtąd śpiewane (nie precyzowano, czy chodzi o śpiew chorałowy, czy o bardziej rozbudowaną formę oprawy muzycznej). Dalszym wyrazem troski prowincjała było przysłanie do Gidel w październiku 1710 roku o. Józefa Kinelskiego, organisty.

Działalność kapeli muzycznej

Schyłek XVII wieku, jak wynika z analizy wydatków, przyniósł jednak powtórny regres w zakresie obecności muzyki podczas nabożeństw. Nie lepszy był początek XVIII stulecia, naznaczony walkami stacznymi w ramach wielkiej wojny północnej. W naszych rozważaniach nie możemy jednak szczegółowo prześledzić jej skutków, ze względu na brak ksiąg rachunkowych klasztoru z lat 1704–1752. Cennych, choć nielicznych informacji dostarcza natomiast *Liber consiliorum* (APPD, sygnatura Gi 23) – księga dokumentująca dyskusje i postanowienia rady konwentu. Na ich podstawie można wysnuć wniosek, że wydarzeniem przełomowym w dziejach muzycznych klasztoru gidelskiego, umożliwiającym sformalizowanie działalności tamtejszej kapeli muzycznej, było stworzenie stałego funduszu na utrzymanie zespołu. 28 lutego 1726

[54] „[1] an dom(us) propinatoria conflagrata anno p(re)terito sit aedificanda [...] 2d° an piscinae in praedio Woynowice collapsae sint restaurandae. 3tio an Musica sit Conservanda quodunq(ue) mod° [...] Musicam per quemcunq(ue) doctum Musices o(mn)ia huius modi esse manu tenenda" – APPD, sygn. Gi 23, s. 125; Robert Świętochowski niesłusznie połączył tę uchwałę z faktem utrzymania klasztornej kapeli.

roku, za rządów przeora o. Anzelma Boreckiego rada – pokonując wcześniejsze spory wewnętrzne – przekazała kwotę sześciu tysięcy złotych, pochodzących z majątków Nowa Wieś albo Zima Woda lub Puszcza, w ręce Wojciecha z Kurozwęk Męcińskiego, starosty ostrzeszowskiego[55]. Na jego dobrach dziedzicznych ulokowali wymienioną sumę na procent, który miał przynosić rocznie czterysta dwadzieścia złotych. Kwotę planowano wykorzystać na opłacenie kapeli (określanej też jako „muzyka"), która wówczas już wydawała się dominikanom niezbędna w owym świętym miejscu, co potwierdził powagą swego urzędu ówczesny prowincjał[56]. Fundusz ten, jako planowany dochód stały, ułatwił zaangażowanie na etacie zespołu muzycznego, był jednak niewystarczający, by pokryć wszystkie związane z tym wydatki[57]. Być może na czele zespołu stanął pozostający w służbie klasztoru od 1714 roku Jan Siński, określony jako „magister musices", cieszący się opinią dobrze wykształconego muzyka i uczciwego, spokojnego człowieka. W latach 1727–1729 dzierżawił od dominikanów karczmę[58].

---

[55] Jak wynika wpisów w księgach rachunkowych, rodzina Męcińskich pozostawała od dłuższego czasu związana z konwentem gidelskim i przekazywała mu darowizny. Jan z Kurozwęk Męciński był na początku XVIII w. jednym z kanoników katedry wawelskiej (nb.: w czasach tamtejszej działalności ks. Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego, chyba najwybitniejszego ówczesnego kompozytora polskiego). Wcześniej żonaty z Anną Szczawińską, miał z nią syna Wojciecha.

[56] „Anno Domini 1726 die vero Ultima Mensis Februarij [...] Similiter et Altera Summa Sex millium florenorum polonicalium de Bonis Nova Wies vulgo Zimna Woda alias Puscza post magnas turbulentias et disquisitiones vigore anterioris Consilij disposita data est ad manus Illustris et Magnifici Dni Adalberti de Kurozwęki Męcinski Capitanei Ostrzeszouien. Singularissimi huius Conuentus Benefactoris cum Ascensu Patrum Cracouien. in ordine ad locandum in Bonis suis haereditarijs sine ulla obligatione Connectus cum Censu Annuo Quadringentorum et 20 florenorum polonicalium qui Census poterit inseruire pro conseruanda Capella siue Musica in hoc loco Sacro maxime necessaria si hoc videbitur A. R. P. Magistro Prouinciali Nro dignissimo [...]" – APPD, sygn. Gi 23, 8 grudnia 1678 r., s. 125.

[57] Zachowała się notatka stwierdzająca, że w 1803 r. roczne wydatki na kapelę gidelską sięgnęły tysiąca pięciuset złotych; zob. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 62.

Dla porównania: fundusz tysiąca złotych, z którego utrzymywano kilkuosobową, założoną w 1740 roku kapelę w kościele parafialnym w Rakowie Opatowskim, przynosił rocznie kwotę siedmiuset złotych; por. Aleksandra Patalas, *Fundacja kapeli muzycznej w Rakowie jako przejaw działań kontrreformacyjnych. Analiza repertuaru*, w: *Europejska kultura muzyczna w polskich bibliotekach i archiwach*, red. Aleksandra Patalas, Stanisław Hrabia, Musica Iagellonica, Kraków 2008, s. 39–69.

[58] Niestety, nie zachowały się księgi rachunkowe z Gidel z lat 1704–1752, notujące czas tworzenia się zespołu muzycznego i pierwszy okres jego działalności; APPD, sygn. Gi 23,

Kapela w służbie bractwa różańcowego

Brak ksiąg rachunkowych, które mogłyby dać wgląd w proces formowania muzycznej kapeli, rekompensuje do pewnego stopnia najstarsza zachowana księga wydatków gidelskiego bractwa różańcowego[59], zainicjowana w 1729 roku[60]. Podobnie jak to miało miejsce w innych klasztorach dominikańskich (na przykład w Bolonii), bractwo – na miarę niewielkich możliwości finansowych[61] – korzystało w trakcie swoich nabożeństw z usług kapeli muzycznej. W latach trzydziestych XVIII wieku konfraternia przeżywała największy rozkwit. W 1735 roku został wykonany w Częstochowie ołtarz bracki, ustawiony w kaplicy maryjnej. Dokonano wówczas licznych zakupów, między innymi związanych z dekoracją ołtarza. Nabyto czerwoną chorągiew bracką i drugą – żałobną. Jednym z najaktywniejszych członków, wymienianym w latach 1730–1737, wspierającym finansowo nie tylko bractwo, ale i klasztor[62], był niejaki Błażej Peperski. Mógł on być krewnym (może ojcem) muzyka, który wchodził później przez wiele lat w skład kapeli gidelskiej – Antoniego Peperskiego. Gdy Błażej zmarł, jego pogrzeb 18 listopada 1756 roku odbył się przy niskiej opłacie pobieranej ze strony klasztoru .

W latach 1729–1738 kapela była regularnie opłacana przez bractwo (między innymi otrzymywała wypłatę suchedni), choć sumami wynoszącymi zaledwie kilka złotych. Czasami musiał wystarczyć im poczęstunek lub wynagrodzenie wódką – bardzo popularnym ówcześnie środkiem płatniczym[63].

---

s. 224–225. W dokumencie zatwierdzającym wybór Sińskiego na arendarza podkreśla się także, iż nie nadużywał on alkoholu („trzeźwy"); por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 72.

[59] APPD, sygn. Gi 92. Książeczka w formie dutki, częściowo zniszczona i nieczytelna, poddana konserwacji.

[60] Wzmianki w księgach ekspensów mówiące o istnieniu bractwa różańcowego w Gidlach sięgają co najmniej 1644 r., choć brak dokumentów z XVII wieku uniemożliwia bliższą charakterystykę jego działalności w tamtym, wczesnym okresie.

[61] Budżet roczny bractwa np. w 1735 r. wynosił około stu czterdziestu złotych. Utrzymywało się ono z darowizn w naturze, z dochodów z należących do niego gruntów, z ofiar składanych do puszki stojącej przy ołtarzu bractwa i zbieranych podczas kwest, z opłat pobieranych za wynajem i za udział w uroczystościach pogrzebowych itp.

[62] Np. 5 czerwca 1752 r. klasztor otrzymał od Błażeja Peperskiego pieniądze na naprawę organów i studni.

[63] Zob. np. *Historia z wódką*, „Znak", marzec 2014, nr 706, [tekst zamieszczony na stronie: http://www.miesiecznik.znak.com.pl/7062014z-krzysztofem-zamorskim-rozmawia-marta-duch-dynogszhistoria-z-wodka/; dostęp: maj 2016].

Muzyków miejscowych kilka razy wsparła, a nawet zastąpiła kapela z Pławna, należącego do dóbr Przerębskich, co wskazuje na to, że zespół gidelski nie był liczebnie imponujący. Niekiedy wypłaty obejmowały poszczególnych artystów, nie zaś całą kapelę. Dość konsekwentnie opłacany był oczywiście organista-dominikanin o. Hilary[64]. W skład ówczesnego zespołu wchodzili także Miedziński, aktywny jeszcze w drugiej połowie XVIII wieku, Stypczyński, a także Stefan (Sokołowski?), Morelski i Jastrzębski. Ten ostatni dał się zapamiętać dzięki wpisowi (w 1741 roku) w księdze rady konwentu, która zwróciła uwagę na to, że czerpał z pracy dla dominikanów zbyt duże zyski. Będąc na wikcie klasztornym, mieszkał z rodziną w domku konwenckim, uprawiał część ogrodu oraz otrzymywał pensję roczną w wysokości stu dwudziestu złotych. Rada, wzorując się na wynagrodzeniach pozostałych muzyków (dla przykładu wymieniono Morelskiego), ograniczyła jego przychody jedynie do pensji.

Po 1738 roku w zapisach księgi brackiej nastąpiła długa, niemal dziesięcioletnia, niewyjaśniona przerwa. Muzyka, choć z mniejszą intensywnością, powróciła do nabożeństw brackich w latach czterdziestych XVIII stulecia, by zniknąć zupełnie po 1760 roku[65]. W okresie swej największej aktywności bractwo angażowało kapelę wielokrotnie. Grała ona w znaczniejsze święta roku kościelnego, święta maryjne, na mszach świętych wotywnych, roratnich, rekwialnych, w Wielkim Poście, wykonując pasje, i podczas procesji brackich. Niestety, ten najwcześniejszy repertuar odtwarzany przez kapelę gidelską nie dochował się do naszych czasów. Muzykę na zamówienie bractwa różańcowego wykonywano głównie w kaplicy maryjnej, natomiast świadectwem poszerzenia przestrzeni muzykowania w gidelskiej świątyni było zainstalowanie w 1743 roku małych organów na szczycie nowo zbudowanej bramy do kaplicy św. Jacka.

Wprawdzie zasadniczo księgi rachunkowe sięgające trzeciego dziesięciolecia XVIII wieku zaginęły, zachował się jednak kilkustronicowy rękopis zawierający zestawienie wydatków klasztornych od połowy 1736 roku do początku 1737 roku[66]. Ukazuje on pewną aktywność kapeli oraz wypłaty dla jej

---

[64] Wg Roberta Świętochowskiego, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 65, był to Hilary Burzyński (Burzeński), zmarły między 1750 a 1751 r. Do zakonu wstąpił przed 1713 r. w Płocku.

[65] Najprawdopodobniej nastąpił wówczas zmierzch działalności bractwa różańcowego.

[66] Karty w rps. ADW, sygn. Zak 17 (por. Aneks. Tabela 16).

poszczególnych członków, znanych także z zapisów w księdze rachunkowej bractwa: Stypczynskiego, Jodłowskiego i Franciszka (dwaj ostatni w składzie kapeli jeszcze w latach pięćdziesiątych XVIII wieku).

Kapela w drugiej połowie XVIII wieku

Sięgająca 1753 roku, najstarsza księga wydatków klasztoru gidelskiego, zapoczątkowana po założeniu kapeli[67], już na pierwszy rzut oka sugeruje zmianę statusu zespołu muzycznego. Liczba wpisów dotyczących muzyki zwiększyła się wielokrotnie. Począwszy od lat sześćdziesiątych XVIII wieku, przez pewien czas wypłaty dla muzyków notowano w jednym bloku, wyróżnionym nagłówkiem wskazującym na to, że są to dane dotyczące kapeli. Najczęściej artystów zapisywano z imienia, rzadko z nazwiska lub łącznie z imienia i nazwiska, co utrudnia identyfikację składu osobowego zespołu (por. Tabela ukazująca skład osobowy kapeli). Funkcję danej osoby (instrumentalista lub wokalista) wskazują dopiski określające bądź to nazwę instrumentu, bądź to rodzaj głosu wokalnego. Brak natomiast informacji, które mogłyby sugerować osobę kapelmistrza. Ten sam problem występuje w przypadku księgi ekspensów, którą zaczęto spisywać w 1775 roku[68]. Notowany w niej od 1783 roku – jako organista i wokalista – Prokop Gruszkowski dopiero w rękopisie muzycznym jednej z mszy (zachowana tylko okładka)[69] otrzymał przy nazwisku określenie „Capelmagistro".

W omawianym okresie kapela gidelska, jeśli brać pod uwagę liczbę muzyków świeckich notowanych w księgach wydatków, była zespołem kilkuosobowym, wokalno-instrumentalnym, lecz z pewnością zasilali ją również pojedynczy zakonnicy, już nie tylko organiści, ale także wokaliści, skrzypkowie, trębacze, waltorniści. Dobór członków kapeli, zmieniających się z czasem, podyktowany był do pewnego stopnia rodzajami muzyki kościelnej komponowanej w XVIII wieku. Można go uznać za dostatecznie rozbudowany, by sprostał typowym ówcześnie wymogom repertuarowym. Oprócz zestawu czterech śpiewaków (sopran, alt, tenor, bas) klasztor gidelski zatrudniał organistów, skrzypków, trę-

[67] Rps w APPD, sygn. Gi 191.
[68] Rps w ADW, sygn. Zak 20 (por. Aneks. Tabela 17).
[69] Rps w APPD, sygn. 23.

baczy, oboistów, fagocistę, a od lat osiemdziesiątych XVIII wieku – grających na kwartwioli, waltornistów i klarnecistów. Część muzyków jednocześnie śpiewała i grała na jednym lub na kilku instrumentach. W składzie kapeli – co było ówcześnie rzadkie – znalazła się przez pewien czas dyszkantka (czyli sopranistka) Ignacowa (wymieniona w latach: 1755, 1758). Wykonania utworów z pewnością musiały się odbywać w obsadzie pojedynczej (jedna partia – jeden wykonawca), co było skądinąd ówczesnym standardem w mniejszych ośrodkach, i – biorąc pod uwagę rozmiary kaplicy maryjnej, a także całego kościoła – dawało możliwość uzyskania dostatecznego wolumenu brzmienia. Wpisy w księgach rachunkowych sugerują, że szczególnie dużo zajęć mieli trębacze i oboiści, którym wynagrodzenia wypłacano bardzo regularnie. Może to oznaczać, że prócz repertuaru wokalno-instrumentalnego grywali oni kompozycje typu fanfarowego i sygnalizacyjnego, oraz że mogli udzielać się podczas procesji i nabożeństw odbywających się na wolnym powietrzu.

Muzycy zatrudniani byli na kontraktach czasowych, które przedłużano – zwykle corocznie – negocjując na nowo warunki finansowe. Zakon nierzadko po krótkim czasie zwalniał osoby niewywiązujące się dostatecznie ze swych obowiązków, ale też i sami artyści niekiedy rezygnowali z pracy. Rotacja w zespole była dość duża: muzycy pracowali przeciętnie przez trzy lata, niekiedy – tylko rok. Da się jednak wskazać kilka osób, które ze względu na staż pracy w Gidlach można uznać za filary tamtejszego zespołu muzycznego. Należeli do nich instrumentaliści: Jakub Grodecki, oboista (aktywny w latach 1753–1785), Franciszek, trębacz (1753–1768), Mikołaj Jonowski, oboista[70] (1766–1789), Mikołaj Ponski, trębacz (1764–1779). Swoistym „rekordzistą" okazał się jednak Antoni Peperski, wokalista, trębacz i organista, który pracował co najmniej od 1753 roku do 1789 roku i otrzymywał pensję w wysokości stu dwudziestu złotych rocznie. Mogłoby to sugerować, że pełnił on funkcję kierownika kapeli. Jeśli jednak tak było w rzeczywistości, nie dotyczyło to całego okresu jego zatrudnienia: unikalny wpis w księdze rachunkowej z końca 1763 roku potwierdza, że urząd kapelmistrza przez mijający rok pełnił ojciec Benno Müntzberger, udający się wówczas na stałe do Gdańska, który otrzymał za swoją działalność sześćdziesiąt pięć złotych i osiemnaście groszy, czyli około połowy pensji Peperskiego. Stawiamy w tym miejscu hipotezę, że kapela zarzą-

[70] Grywał też na basetli, co wskazywałoby na jego zaangażowanie w klasztornej karczmie.

dzały, podobnie jak na przykład zespołem jasnogórskim, dwie osoby. Pierwszą był zakonnik, który pełnił głównie funkcję administratora, natomiast drugą – muzyk, zajmujący się już wyłącznie muzyczną stroną działalności kapeli. Do takich wniosków skłania wpis w rękopisie gidelskim skatalogowanym pod sygnaturą 134[71]. Na jego karcie tytułowej, w treści noty proweniencyjnej czytamy: „Pro Choro Gidl. Scripsit Procopi Hrasskowski [Gruszkowski]. Studio Patris Fris Hyacinthi Jarocki Capellaemagistri mpp. Ao 1783". Zapis wskazuje, z jednej strony, nazwisko administratora-zakonnika, z drugiej – kopisty Gruszkowskiego, którego w innym miejscu (rękopis 23) określono jako kapelmistrza. O istnieniu urzędu kapelmistrza-zakonnika zaświadcza krótki dokument, spisany (w nieznanym czasie) własnoręcznie przez Wacława Raszka pracującego okresowo w Gidlach w funkcji organisty, w którym muzyk skarży się na trudne relacje z księdzem kapelmistrzem[72].

Wysokość uposażenia muzyków w Gidlach zmieniała się w czasie, co wynikało między innymi ze stanu ekonomicznego klasztoru, dlatego też trudno jednoznacznie wskazać kwotę wynagrodzenia poszczególnych kapelistów. W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XVIII wieku pensje wahały się od stu dwudziestu do sześćdziesięciu złotych, przy czym lepiej opłacani byli wokaliści i organiści (sto dwadzieścia lub sto złotych), gorzej – grający na instrumentach dętych (osiemdziesiąt lub sześćdziesiąt złotych). W okresach bardziej sprzyjających muzykom wypłacano nie tylko pensję, czyli tak zwane kwartalne, ale także kwoty przeznaczone na utrzymanie, czyli tak zwane strawne. Z pieniężnej formy wypłat strawnego musiano częściowo zrezygnować wraz

[71] Muzykalia gidelskie przechowuje APPD.

[72] „W Żarkach dnia 5. Czerwca. Niżey wyrażony na podpisie, zeznaję, jako żadney Praetensyi do WW. OO. Domini: formować ani myślałem ani myśle za odprawianą Powynność /: Organisty przy Muzyce Chorowey w Gidlach:/ przeze mnie w przeciągu Czasu od drugiey Niedziele po Wielkiey Nocy, aż do Niedziele Troycy SS. exclusivè. Że zaś nie podziękowałem w Ręcz przyczyna, tego jest, że byłem przeświadczony o Imci Xiędzu Kapell Majstrze ktory by mnie był przeszkadzał w tey okoliczności, gdyż już tak Uczynił raz perswadując kiedy 1szy raz Imość Pan Dębecki po mnie przybył do Gidel. Oddawszy tedy Należytość y naypokornieysze zkładając Podziękowanie za Świadczone mnie Dobrodzieystwa powtarzam że naymnieyszą nie myśle Urościć Praetensyą za wzwyż wyrażoną okoliczność, co własną ztwierdzam Ręką. W. Raszek mpp." – APPD, sygn. Gi 117, s. 7.

Trudno rozstrzygnąć, czy Raszek-organista z Gidli tożsamy jest z Wacławem Raszkiem (Wenceslaus), kompozytorem pochodzenia czeskiego, którego utwory z lat osiemdziesiątych XVIII w. zachowały się w Gidlach, a późniejsze na Jasnej Górze. O W. Raszku, nauczycielu muzyki w dominikańskiej Szkole Wydziałowej w Warszawie w latach 1826–1828, który zmarł w 1853 roku, pisze Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne…*, op. cit., s. 17.

z nadejściem rozbiorów Polski[73]. Muzycy pobierali wówczas ekwiwalenty w postaci płodów rolnych. Przez całą drugą połowę XVIII wieku dużej części muzyków pomniejszano (nawet dość znacznie) wynagrodzenie, ze względu na zasadę regulowania przez konwent długów powstałych w klasztornej karczmie. Od czasu do czasu kapeliści mogli liczyć na dodatkowe kwoty pieniężne wynikające z nadzwyczajnych obowiązków, na wypłacaną w styczniu „kolędę", a także na sumy zaspokajające potrzeby zdrowotne lub pokrywające wydatki na garderobę; oczywiście z kasy klasztornej opłacano zakup strun i instrumentów oraz ich remont.

Zbiorcza forma notowania regularnych wypłat kwartalnego bądź strawnego w znacznym stopniu zmniejszyła możliwość uchwycenia tych momentów w roku liturgicznym, kiedy zespół wokalno-instrumentalny był szczególnie aktywny. Szczęśliwie, jeszcze w 1760 roku opisany system prowadzenia księgi wydatków nie został wprowadzony. Analiza wpisów z tego okresu, odnoszących się do wynagrodzeń dla kapeli, pozwala stwierdzić, że zespół muzykował we wspomnianym roku (ale zapewne także w innych latach) ponad dwadzieścia razy, w następujących dniach: Nowego Roku, Objawienia Pańskiego, Oczyszczenia Najświętszej Marii Panny, św. Tomasza z Akwinu, Zwiastowania Najświętszej Marii Panny, Wielkiego Czwartku, Wielkanocy, św. Wincentego Ferreriusza[74], odpustu na święto Matki Bożej Gidelskiej, Poświęcenia Kościoła (12 maja), Wniebowstąpienia, Pięćdziesiątnicy, Świętej Trójcy, niedzieli w oktawie Bożego Ciała, oktawy Bożego Ciała, Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny, Narodzenia Najświętszej Marii Panny, Różańca św., Wszystkich Świętych, Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny, Wigilię i Boże Narodzenie. Owych uroczystości z udziałem kapeli było oczywiście więcej – w różnych okresach czasu wymienia się jej udział w obchodach świąt Dominika i Jacka. Trzeba również pamiętać o innych typach nabożeństw, wzmiankowanych już w księgach siedemnastowiecznych (pasje, *Requiem*, msze święte wotywne).

Co najmniej od 1753 roku, raz na dwa, trzy lata kupowano dla kapeli papier nutowy, co oznacza, że lokalni kopiści przygotowywali w ten sposób repertuar odpowiadający potrzebom i możliwościom zespołu. Jednym ze skryptorów był

---

[73] Sytuacja finansowa klasztoru w XVIII wieku była ogólnie dość trudna, a półroczne bilanse wskazują na niemal stałe niedobory po stronie przychodów.

[74] W 1742 roku klasztor otrzymał relikwie tego świętego, do którego modliła się cała okoliczna ludność. Zob. Michał Siejkowski, *Dni roczne*, Kraków 1743, k. I2v.

Antoni Peperski, który skopiował między innymi niektóre pastorelle na okres Bożego Narodzenia. Inny to Jan Korsak, kompozytor działający w kapeli na przełomie XVIII i XIX wieku[75]. Zdarzały się również sporadyczne zakupy zamówionych kopii utworów (mszy i litanii w 1769 roku) lub druków muzycznych (kilku litanii nabytych w 1754 roku). O ile pozwala na to stan zachowania źródeł, można stwierdzić, że zespół gidelski w XVIII wieku bazował głównie na utworach powstałych poza tym ośrodkiem. Nie można jednak wykluczyć, że niektóre pastorelle spisane przez Peperskiego lub utwory Korsaka skomponowano właśnie w dominikańskim sanktuarium. Bogatszy pod tym względem okazał się wiek następny, co jednak obecnie pozostaje już poza kręgiem naszych rozważań. Trzeba też z żalem stwierdzić, że kompozycje wykonywane w sanktuarium gidelskim w pierwszej połowie XVIII wieku zaginęły w całości, a liczba tych z drugiej połowy stulecia, a właściwie z lat 1770–1800, również zapewne nie stanowi całego grywanego wówczas repertuaru[76].

Zachowane, osiemnastowieczne zapisy archiwalne wskazują na lata pięćdziesiąte i sześćdziesiąte tamtego stulecia jako na okres najbardziej sprzyjający działalności kapeli, na co mogła mieć wpływ obecność w klasztorze kilku muzycznie uzdolnionych zakonników, udzielających się w zakresie śpiewu, gry na skrzypcach, trąbce, waltorni i organach. Jednym z nich był ojciec Libory Bytner, który przebywał w Gidlach przez niemal dziesięć lat (1755–1764), a później udał się do Sieradza. Pełnił pierwszoplanową funkcję organisty. Literatura przedmiotu niesłusznie utożsamia go z ojcem Bernardem Bitnerem, organistą w konwen-

[75] Wbrew sugestii Karola Mrowca (*Katalog muzykaliów gidelskich. Rękopisy muzyczne kapeli klasztoru gidelskiego przechowywane w Archiwum Prowincji Polskiej OO. Dominikanów w Krakowie*, Kraków 1986, s. 15, 232), skryptorem dwóch rękopisów (najprawdopodobniej sporządzonych w XIX wieku) nie mógł być organista o. Liborius Bytner (wymieniany w literaturze jako Bittner, lecz w księdze rady konwentu podpisujący się w formie „Bytner"), działający w Gidlach w latach 1755–1764. We wspomnianym katalogu doszło do utożsamienia go z posesorem kilku rękopisów (prawdopodobnie sporządzonych poza Gidlami), podpisującym się jako „Anton Bittner". O. Bytnerowi przypisywano też, niesłusznie, autorstwo jednej z mszy (APPD, sygn. 2); zob. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 64. Zachowała się wprawdzie jedynie karta tytułowa manuskryptu wymienionej kompozycji, jednak jej skład wykonawczy, a w szczególności udział pary klarnetów, niewykorzystywanych w muzyce religijnej w czasach o. Bytnera, jednoznacznie wykluczają jego autorstwo.

[76] Możemy sobie wyobrazić, że do owych strat mogła się przyczynić znana np. z ośrodka jasnogórskiego praktyka odkładania starszych, nieużywanych aktualnie muzykaliów, w miejsce (do archiwum) inne niż to, w którym przechowywano repertuar grany na bieżąco. Stare papiery muzyczne często ulegały zapomnieniu lub były traktowane jak makulatura.

cie krakowskim w latach 1763–1769[77]. Inną, znaczącą postacią tamtych czasów był ojciec Alan Mach (zmarły w 1773 roku), skryptor ksiąg liturgicznych i autor między innymi kompozycji pisanych na modłę chorałową[78], w klasztorze gidelskim, przez kilka miesięcy (1757–1758) pełniący funkcję podprzeora.

Rozwój kapeli dokonywał się jakby wbrew obiektywnym trudnościom, z kart ksiąg rachunkowych przebijają bowiem informacje o niepokojach politycznych, konfederacjach, ruchach wojsk, które nie omijały klasztoru, obowiązkowych opłatach na utrzymanie żołnierzy. Składane co pół roku bilanse niemal stale wykazują niedobory po stronie przychodów, wynikające z rosnących problemów ze ściągalnością procentów od lokowanych kapitałów. Sytuacja konwentu pogorszyła się drastycznie w latach osiemdziesiątych XVIII wieku i z tego powodu 13 lipca 1784 roku w ramach rady klasztornej doszło do dyskusji nad ograniczeniem lub wręcz skasowaniem zespołu muzycznego w Gidlach[79]. Kapela jednak przetrwała, choć pod koniec lat osiemdziesiątych XVIII wieku odeszło z niej kilku wieloletnich członków, w tym Antoni Peperski. Niemal w tym samym czasie przyjęto do składu klarnecistę i smyczkowca Frydrycha oraz Prokopa – wokalistę i organistę. Ten ostatni – Prokop Gruszkowski – utrzymał się na posadzie przez ponad trzydzieści lat, aż do śmierci, i wychował na muzyka gidelskiego również swego syna Wojciecha. Tuż przed końcem stulecia, we wrześniu 1793 roku zatrudnił się w Gidlach, z pensją aż dwustu złotych rocznie, Jan Korsak, autor co najmniej jednej mszy[80] oraz symfonii pastoralnej[81]. Na karcie tytułowej tego ostatniego utworu, spisanej najpóźniej w 1795 roku, kompozytor określony został jako „kapelmaister". Księga wydatków odnotowuje przerwę w jego działalności u dominikanów od października 1794 roku[82] do maja 1801 roku, kiedy to został zatrudniony ponownie, na okres pięciu lat.

---

[77] Zob. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 64.

[78] Idem, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 20–21; Tadeusz Miazga, *Alan Mach – skryptor i kompozytor choralny w XVIII w.*, w: *Studia Hieronymo Feicht septuagenario dedicata*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1967, s. 284–285; Waldemar Kapeć, *Życie muzyczne w lubelskim klasztorze dominikanów*, [tekst zamieszczony na stronie: http://users.dominikanie.pl/~wkapec/dokumenty/muzyka/Zycie%20muzyczne%20w%20lubelskim%20klasztorze%20dominikanow.pdf; dostęp: listopad 2015].

[79] „[…] ad 3tium de Musicorum vero minutione aut absoluta extinctione probationis tempori commendarunt" – APPD, sygn. Gi 23, s. 267.

[80] Rps utworu zachowany w Archiwum oo. Paulinów na Jasnej Górze, sygn. II-126.

[81] Rps przechowywany w Oddziale Muzycznym Biblioteki Jagiellońskiej, sygn. 60 III.

[82] Pracował bez kontraktu, jedynie za zwrot kosztów podróży, przez pierwszą połowę 1796 roku.

Ostatnim wartym odnotowania akcentem muzycznym w XVIII stuleciu była budowa nowych organów przez Wilhelma Schefflera z Przeręby, rozpoczęta w lipcu 1796 roku i potwierdzona kontraktem z 1798 roku.

Mimo że zachowane do dziś muzykalia po kapeli gidelskiej charakteryzują głównie jej działalność dziewiętnastowieczną, to powyższy zarys muzykowania w sanktuarium dowodzi, że tamtejsi dominikanie od czasu założenia klasztoru zdawali sobie sprawę z rosnącej roli muzyki wielogłosowej w Kościele i związanych z nią oczekiwań wiernych. Choć przez wiele lat skupieni byli na budowie kościoła i klasztoru, starali się, mimo trudności, stopniowo tworzyć lokalne środowisko muzyczne i budować własną kapelę. Idea uformowania stałego zespołu, wyraźnie skrystalizowana już pod koniec XVII wieku, została – dzięki determinacji zakonników i pojawieniu się nowych możliwości finansowych – ucieleśniona w trzecim dziesięcioleciu XVIII stulecia, a więc w okresie, gdy w Rzeczypospolitej powołano do życia bardzo wiele kapel kościelnych i zakonnych. Można powiedzieć, że udział muzyki wokalno-instrumentalnej w świątyniach katolickich był już wówczas pewnym standardem. Zadaniem „muzyki" gidelskiej nie było – co mimo wszystko warto podkreślić – tworzenie dźwiękowych arcydzieł i błyskotliwe ich wykonywanie z udziałem wybitnych artystów, lecz ubogacanie mszy świętych i innych nabożeństw odprawianych przez cudowną figurką Matki Bożej, przyczyniające się do głębszego przeżywania modlitwy. Kult maryjny w Gidlach, przyciągający rzesze wiernych, niejako usprawiedliwiał powołanie do życia tamtejszego zespołu muzycznego. W pozostałych po nim rękopisach znalazły się między innymi unikalne obecnie utwory kompozytorów działających ówcześnie na terenach Rzeczypospolitej, co stanowi o szczególnym znaczeniu gidelskiego zbioru.

Muzycy związani z klasztorem dominikańskim w Gidlach w latach 1729–1800[1]

I. Muzycy wymienieni w księdze bractwa różańcowego w Gidlach z lat 1729–1778 (APPD, sygn. Gi 92), w zapisach wydatków klasztornych za rok 1737 (ADW, Zak 17) oraz w *Liber consiliorum* klasztoru gidelskiego (APPD, Gi 23)

Nazwisko muzyka	Specjalność	Daty występowania nazwiska w dokumentach archiwalnych
Adam		1731
Dyszkantysta chłopiec	śpiew	1736
Franciszek		1733–1737
O. Hilary [Burzyński][2]	organy	1733–1738
Jodłoski		1736–1737
Miedziński		1733
Morelski		1737, 1741
Sokołowski		1733
Stefan		1734–1735
(Stypczenski) Andrzej[3]		1735–1737

[1] Obszerny spis muzyków działających w Gidlach opublikował o. Robert Świętochowski (*Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 64–74). Niektóre podane przez niego szczegóły wymagały sprostowania.

[2] Por. Ibidem, s. 65.

[3] W 1737 roku przywdział habit dominikański; zob. APPD, Gi23, s. 240.

II. Muzycy wymienieni w księgach rachunkowych klasztoru gidelskiego w latach 1753–1800 (APPD, Gi 191; ADW, Zak 20)

Nazwisko muzyka	Specjalność	Okres działalności w kapeli	Uwagi
Antoś	dyszkant, instrumentalista	1795–1796, 1799–1800	Początkowo wymieniany jedynie jako dyszkant
Augustyn	alt, organy	1767–1773	Odprawiony 30 VIII 1769 roku. Pojawił się jednak ponownie w VII 1770
Augustyn	trąbka	1785–1787	Zatrudniony 8 V 1785 z pensją 80 zł
Bielawski		1797–1798	Notowany po raz pierwszy 18 V 1797
Dyszkanciści	dyszkant	1753–1756, 1767–1768, 1776, 1779–1780, 1783, 1786–1790, 1794	Każdy dyszkancista otrzymywał dość niskie wynagrodzenie i nie był wymieniany w grupie kapelistów, lecz oddzielnie
Franc	instrument strunowy	1788–1799	11 XII 1790 otrzymał podwyżkę pensji do 90 zł; pochowany 8 VI 1799
Franc	fagot	1765	
Franc	śpiew	1763–1767	Zajmował się także rzeźbiarstwem; Najpewniej tożsamy z Franciszkiem wokalistą
Franciszek	trąbka	1753–1766, 1768	W 1768 jeździ po indyki i z listami, nie był czynnym muzykiem („stary")
Franciszek	śpiewa	1764–1765	Prawdopodobnie tożsamy z Francem wokalistą
Franciszek Niemiec	organy	1781	Wypłacono mu 11 VII za półtora miesiąca służby
Franek	dyszkant	1788	
Frydrych	klarnet, instrument strunowy	1784–1792	Przyjęty 1 V 1785 z pensją 120 zł, choć był już zatrudniony od 10 II 1784; miał kształcić chłopców do kapeli
Gładyszewicz	bas	1762, 1766	Może tożsamy z Ignacym Basistą
Górski	obój	1781–1782	

Grodecki Jakub	obój	1753–1785	Pracował z pensją 80 zł
Ignacowa	sopran	1755, 1758	
Ignacy	alt	1753–1755	
Ignacy	bas	1754, 1758, 1760–1762	
Ignacy	trąbka	1757, 1760	
Ignacy młody	śpiew	1755–1756, 1758	
Ignacy stary	organy	1756, 1758–1760	
Jabłoński Franciszek	organy	1757–1769	Odprawiony 12 IV 1769
Jakub		1798–1799	Notowany po raz pierwszy 21 I 1798
Jan	trąbka	1763	Pracował tylko 4 miesiące: od 1 VII do 31 X
Jan Ernest	organy	1773	Może tożsamy z Joannesem Nestorem organistą
Jaroszewicz Józef	śpiew (kastrat)	1793–1795	Przyjęty 1 VIII 1793 z pensją 120 zł; od 12 VIII 1794 obniżka pensji do 80 zł; odprawiony 14 VII 1795
Jaś	dyszkant	1765	
Jaziemski [Jasiński, Janicki] Antoni	alt	1760, 1765–1766, 1774–1775	
Joannes		1759	
Joannes	tenor	1760	
Joannes Nestor	organy	1773–1774	Przyjęty 1 VIII 1773. Prawdopodobnie zrezygnował przed VIII 1774, gdy przyjęto nowego organistę
Jonowski [Janowski] Mikołaj	obój, basetla	1766–1789	Otrzymywał pensję 120 zł. Możliwe, że jako basetlista grywał w karczmie
Józef		1760	
Józef		1785–1786	Przyjęty 15 VIII 1785 z pensją zł 12 (prawdopodobnie za pół roku)

Józef	obój	1785	Odprawiony 9 V 1785, po dwóch miesiącach pracy, z wynagrodzeniem 16 zł
Karol		1787	Wymieniony po raz pierwszy 5 IV 1787; otrzymywał pensję 80 zł
Kaźmierz		1798	Wzmiankowany jako wyjeżdżający 27 IX
Klimaszewski Franciszek		1793–1798	Po raz pierwszy wymieniony 12 X 1793; od 3 III 95 zatrudniony z pensją 100 zł
Korsak (Korczak) Jan	kompozycja	1793–1806	Przyjęty 1 IX 1793 z pensją 200 zł; odszedł 12 IX 1794; pracował bez kontraktu, jedynie za zwrot kosztów podróży między I a VI 1796; ponownie zatrudniony od V 1801; zakończył pracę w V 1806
Kozłowski		1792	Zatrudniony 1 VI z pensją 150 zł; odprawiony 24 VIII
Kurowski		1792–1793	Notowany po raz pierwszy 17 VI 1792 z pensją 100 zł; odprawiony 29 V 1793
Łącki Mateusz	śpiew	1774	Pracował jeden miesiąc [X?] 1774
Łukasz	trąbka	1780–1790	Otrzymywał pensję 120 zł
Maciej		1788	Przyjęty 8 VI z pensją 90 zł; odprawiony 10 XII 1788
Maksymilian	róg	1787–1789	Wzmiankowany po raz pierwszy 10 XII 1787
Maxymilian		1793–1795	Przyjęty 26 V 1793 z pensją 100 zł; odprawiony 10 IV 1795
Marcin		1769–1770	Określany ze szczególnym szacunkiem jako „Pan Marcin”
Meduniecki Tadeusz		1786	Przyjęty do kapeli 22 IV 1786 z pensją 120 zł, odprawiony 2 XI 1786
Michalski	trąbka	1775–1782	Przyjęty 20 maja 1775 roku; z pensją 80 zł
Michał		1799–1800	Po raz pierwszy notowany 17 XI 1799
Michał		1789–1790	Przyjęty z pensją 80 zł, w 1790 otrzymał podwyżkę do 90 zł
Michał	organy	1786	Pierwszy wpis z 16 VI 1786, zwolniony 4 IX 1786

Miedziński (Miedzieński)		1753–1754	Może tożsamy z notowanym w 1733 w księdze bractwa różańcowego
Miemiec	śpiew	1763	Wg O. Roberta Świętochowskiego tożsamy z Ignacym młodym, trębaczem
Mirowicz Michał	trąbka, skrzypce, śpiew	1772, 1775	Zatrudniony od 9 X 1772 do 1 X II 1772; przyjęty ponownie w II 1775
Okenfus (Okenfuz)		1777–1783	Przyjęty 1 XI 1777; pracował z pensją 80 zł
Peperski Antoni	trąbka, organy, śpiew	1753–1785, 1788–1789	Prawdopodobnie skończył pracować w 1785, gdyż w 1786 już nie ma go na liście płac; później jest wymieniany jako mieszkaniec dworku
Pilaszek Błażej (Błaszek)	trąbka	1758, 1765–1769	Odszedł ze służby 14 VI 1769
Piotr		1796–1797	Pracował od połowy IX 1796 przez 4 miesiące i 2 tygodnie; odprawiony 1 II 1797
Piotr (Peter)	dyszkant	1781–1783	Przyjęty 1 IX 1782 z pensją 100 zł, ale notowany od 1781 – zapewne pracował bez wynagrodzenia
Piotr (Petr)	dyszkant	1781–1783	
Piotr Filius	alt	1773	
Ponski Mikołaj	trąbka	1764–1779	Przyjęty 1 IX 1764; na jego miejsce (prawdopodobnie) przyjęty Łukasz trębacz
Prokop	śpiew, organy	1783–1800	Przyjęty 24 VI 1783 na rok, ale przedłużył kontrakt do 1 XI 1784; ponownie przyjęty 1 V 1785, miał kształcić chłopców do kapeli; odprawiony 12 IX 1786; zatrudniony po raz kolejny od 1 XI 1786 z pensją 150 zł, pracował jeszcze przez kilkanaście lat w XIX w.
Radoszewski Jan	organy	1774	Zatrudniony 1 VIII 1774; uciekł z wynagrodzeniem przed 1 XI 1774

Rożycki		1795–1797	Notowany od 26 II 1795; odprawiony 27 IV 1797
Sapowski		1773	Pojawia się w II 1773 z kwartalnym w wysokości 30 zł
Sebastian	śpiew	1764–1765	
Skowroński Stanisław	trąbka	1774–1775	Przyjęty w 21 VIII 1774 z pensją 80 zł
Sokołowski	trąbka	1793–1794	Przyjęty 1 VIII 1793 z pensją 90 zł; odprawiony 17 VIII 1794
Sosnowski Mikołaj	trąbka, śpiew	1782–1783	Przyjęty 23 VII z pensją 120 zł
Stypczynski		1753–1754, 1757–1758	Odszedł ze służby 10 VI 1758 roku; nie wiadomo czy tożsamy z notowanym w księdze bractwa różańcowego
Szymanowicz (Siemianowicz) Antoni		1792–1800	Przyjęty 29 XII 1792 z pensją 200 zł
Tadeusz	trąbka	1765	
Tomasz	dyszkant	1757–1758	
Trębacz młody	trąbka	1760	
Wacław		1796–1797	Pracował od połowy IX 1796 przez 4 miesiące i 2 tygodnie; odprawiony 1 II 1797
Wawrzyniec	organy	1775	Organista z Miechowa; grał trzy tygodnie na przełomie XI i XII
Wicek	dyszkant	1765	
Wicek (Wincenty)	dyszkant	1785–1787	
Wincenty	dyszkant	1786–1787	
Wojciech	skrzypce	1791–1793	Przyjęty z pensją 100 zł; odprawiony 1 VIII 1793
Wojtek	dyszkant, instrument strunowy	1789–1790	Otrzymał w 1789 pieniądze na struny
Woytek	dyszkant	1789–1790	

III. Zakonnicy-muzycy wymienieni w księgach rachunkowych oraz w *Liber consiliorum* klasztoru gidelskiego w latach 1753–1800 (APPD, Gi 191; ADW, Zak 20; APPD, Gi 23)

Imię zakonnika	Specjalność	Daty występowania imienia w księgach archiwalnych	Uwagi
Alan Mach	kompozytor	1757–1771	Podprzeor w Gidlach w latach 1757–1758
Alan Płachta (Płachte)	skrzypce, kapelmistrz	1759–1761	Początek opieki nad kapelą – 13 VI 1759; otrzymywał prowizję roczną w wysokości 80 zł; 18 X 1761 wyjechał z Gidli
Benedykt Łyszkowski		1786	
Benno Müntzberger	kapelmistrz	1762	Wyjechał do Gdańska przed XII 1763
Dominik	trąbka, skrzypce	1761–1762	O. Robert Świętochowski utożsamia go z Dominikiem Kosińskim (Kosieńskim), który śluby zakonne złożył 15 II 1758 roku, a zmarł między 1778 a 1781 rokiem.
Florian Burski	organy	1775–1789	
Henryk	trąbka, waltornia, skrzypce, śpiew	1761–1764, 1778–1779	Konwers; wyjechał do Sieradza 22 VII 1764, ale ponownie wymieniany jest jesienią 1779 roku (w grę może też wchodzić inny muzyk-zakonnik o tym samym imieniu)
Hiacynt Jarocki	kapelmistrz	1783	
Jordan	kapelista	1799	Brat Jordan dostał prowizję roczną w wysokości 24 zł 26 IX 99
Libory Bytner	organy	1755–1764	30 XI 1764 wyjechał do Sieradza. Nie jest tożsamy z O. Bernardem Bitnerem działającym w Krakowie najpóźniej od 1763 do 1769 roku.
Wincenty Pachoski (Pakowski)	organy	1767–1771	Przybył do Gidli w I 1767; 11 XII 1771 wyjechał do Krakowa; zmarł w 1797 roku

Maciej Jochymczyk

Repertuar kapeli oo. Dominikanów w Gidlach w świetle aktualnych badań, ze szczególnym uwzględnieniem źródeł osiemnastowiecznych[1]

Do niedawna sądzono, że początki kapeli gidelskiej sięgają 1615 roku, kiedy to ufundowany został tamtejszy klasztor oo. Dominikanów, jednak przeprowadzone badania pokazały, że regularnie działający zespół wokalno-instrumentalny uformował się znacznie później, prawdopodobnie w 1726 roku[2]. Takie datowanie potwierdza zachowany zbiór muzykaliów: najstarsze rękopisy pochodzą z około połowy XVIII wieku, nie znajdujemy natomiast w tej kolekcji źródeł siedemnastowiecznych[3]. Kapela istniała bardzo długo, aż do pierwszych dziesięcioleci XX wieku, i do tego czasu gromadzono i modyfikowano repertuar.

---

[1] Fragmenty niniejszego tekstu relacjonujące wcześniejszy etap prac nad zbiorem przedstawiono w postaci referatu pt. *Repertuar kapeli oo. Dominikanów w Gidlach w świetle najnowszych badań*, wygłoszonego podczas konferencji „Klasztor i muzyka – od średniowiecza do czasów współczesnych" (Jasna Góra 5–8 maja 2015 r.), a następnie przyjętego do druku w półroczniku „Hereditas Monasteriorum".

[2] Zob. Aleksandra Patalas, *Muzyka w sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej*.

[3] Śladem dawniejszego repertuaru może być fragment *Salve Regina* zanotowany na wyklejce, wewnątrz okładki *Requiem* Wacława Raszka (zob. Il. 1). Datowanie zachowanych muzykaliów nie zawsze jest wystarczającą przesłanką do umiejscowienia w czasie działalności zespołu. Można tu podać chociażby przykład kolekcji jasnogórskiej, która również niemalże nie obejmuje źródeł siedemnastowiecznych, choć wiadomo ponad wszelką wątpliwość, że kapela wówczas istniała. W tym przypadku brak dokumentacji jest prawdopodobnie wynikiem pożaru, który w 1690 r. strawił część kościoła wraz z przechowywanymi tam materiałami nutowymi; zob. Paweł Podejko, *Katalog tematyczny rękopisów i druków muzycznych kapeli wokalno-instrumentalnej na Jasnej Górze*, „Studia Claromontana" 12, 1992, s. XII–XIII.

W latach pięćdziesiątych ubiegłego stulecia, staraniem przeora o. Fabiana Madury OP, podjęto pierwsze próby porządkowania nut gidelskich, znajdujących się już wówczas w złym stanie i częściowo rozproszonych. Około 1960 roku, by zabezpieczyć muzykalia, o. Robert Świętochowski OP rozpoczął stopniowe przenoszenie ich do krakowskiego archiwum klasztoru. Doprowadził on również do zmikrofilmowania siedemdziesięciu jeden rękopisów w Bibliotece Narodowej w Warszawie[4]. Najważniejszym etapem prac były podejmowane przez dyrektora archiwum oo. Dominikanów w Krakowie, o. dr. Zygmunta Mazura OP próby scalenia zbioru, a przede wszystkim jego uporządkowanie i skatalogowanie przez ks. Karola Mrowca CM.

Dotychczasowy stan badań nad interesującym nas tematem przedstawiono przede wszystkim w publikacjach o. Roberta Świętochowskiego[5] oraz ks. Karola Mrowca, który w przedmowie do przygotowanego przez siebie *Katalogu muzykaliów gidelskich* zaznaczał, że jego głównym celem jest „stworzenie punktu wyjścia do dalszych badań nad dziejami kapeli gidelskiej od strony jej źródeł muzycznych"; dalszych badań – jak postulował ks. Mrowiec – szczególnie w zakresie identyfikacji przekazów anonimowych i „uzupełnienia braków w utworach, które zachowały się w stanie zdekompletowanym"[6]. Te postulaty podjęli autorzy niniejszej publikacji. Chociaż zbiór muzykaliów gidelskich wykracza poza nakreślone w tytule ramy czasowe, został w całości objęty badaniami, ze względu na jego szczególne znaczenie dla podjętego tematu.

Datowanie źródeł

Jak wspomniano, najstarsze datowane rękopisy muzyczne w zbiorze gidelskim pochodzą z drugiej połowy XVIII wieku (zob. niżej). Większość źródeł powstała w XIX stuleciu, zwłaszcza w latach 1800–1870, zaś kilkanaście manu-

---

[4] Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich. Rękopisy muzyczne kapeli klasztoru gidelskiego przechowywane w Archiwum Prowincji Polskiej OO. Dominikanów w Krakowie*, Archiwum Prowincji Polskiej OO. Dominikanów w Krakowie, Kraków 1986, s. 11.

[5] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 1–2, s. 12–26 i „Muzyka" VIII, 1963, nr 3, s. 23–33; idem, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 10–31; idem, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (dokończenie)*, „Muzyka" IX, 1964, nr 1–2, s. 49–61; idem, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce: uzupełnienie*, „Muzyka" IX, 1964, nr 1–2, s. 152; idem, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 4, s. 58–74.

[6] Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich…*, op. cit., s. 7–8.

skryptów lub ich fragmentów (w postaci partesów dodanych do wcześniejszych źródeł) pochodzi z XX wieku.

Z punktu widzenia projektu badawczego leżącego u podstaw niniejszej monografii szczególnie interesujące są muzykalia składające się na repertuar zespołu gidelskiego w XVIII wieku, jednak ich wydzielenie z całej kolekcji stanowi bardzo trudne zadanie, między innymi dlatego, że tylko niewielka część rękopisów jest datowana (zob. Tabela 1). Zawodnym kryterium jest też czas aktywności kompozytorów, ponieważ repertuar osiemnastowieczny powszechnie kopiowano aż do połowy XIX stulecia. Co więcej, nawet rękopisy sporządzone w XVIII wieku mogły zostać sprowadzone do Gidel dopiero po 1800 roku. Tak było z pewnością chociażby w przypadku dużej grupy manuskryptów pochodzących ze skasowanego klasztoru Kanoników Regularnych św. Augustyna w Kłobucku (zob. rozdz. Proweniencja repertuaru), a prawdopodobnie również rękopisów powstałych dla klasztoru Franciszkanów Obserwantów (Bernardynów) pod Przyrowem koło Częstochowy.

Tabela 1: Datowane rękopisy prawdopodobnie należące do zbiorów kapeli gidelskiej w XVIII wieku

Sygnatura	Utwór	Obsada	Data
160	B. Geisler, *Vesperi ex A*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1754, 1773
236	Anonim, *Pastorella ex Dis* „Dies est laetitiae”	B multiplicato, 2 vl, org	1759
143	Anonim, 4 *Motetti* (na okładce tytuł: *Offertorium in D*)	CB, 2 vl, ob, 2 clno, org	1770
40.2	F. X. Brixi [?], *Missa ex D*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1770
86	Anonim, *Missa Pastoritia*	CB, 2 vl, 2 clno, org	1771
191.1	Anonim, *Litania in C*	CB, 2 vl, 2 clno, org	1771
84	K. Loos [?], *Missa in D*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1777
138	J. Spiller, *Offertorium de Festivitate*	CATB, 2 vl, 2 ob, 2 clno, org	1781
46.2+ 194.2	F. X. Brixi, *Missa solemnis*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1783
134 + 251	A. Šenkýř, *Motteto pro omni Solennitate* „Si consistant adversum”	CATB, 2 vl, vla, 2 clno, org	1783
39 +	W. Raszek, *Msza pastoralna*	CATB, 2 vl, fl, tr, org	1785
47	W. Raszek, *Missa de Nativitate Domini* [okładka]	CATB, 2 vl, 2 fl, 2 cor, org	1785

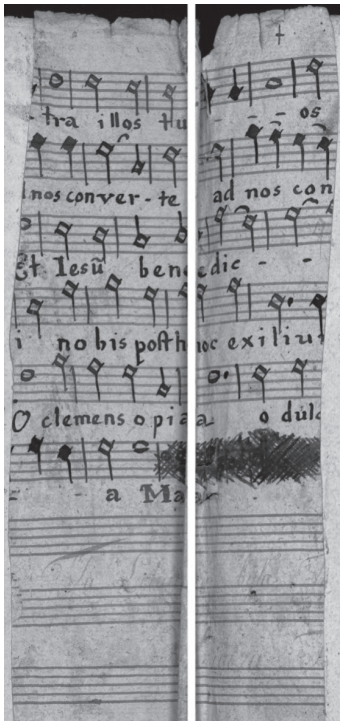
42 +	W. Raszek, [*Missa in D*]	CATB, 2 vl, fl, tr, 2 cor, org	1785
46.1	W. Raszek, *Missa Neo Nati Jesuli* [okładka]	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1785
162	G. Schreyer, *Vesperae solemnis in D*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1785
220	B. Galuppi, *Aria de Beata Virgine Maria*	C, 2 vl, vla, org	1785
240.2	A. Neumann, *Litaniae de BVM ex D*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1785
273	K. Ditters von Dittersdorf, *Synfonia ex D*	2 vl, vla, 2 ob, 2 cor, b	1785
279.2	Anonim, *Symfonia*	zachowana tylko partia vl 2	1785
Muz.Rkp 65 III	J. Bolechowski, *Litaniae de B.V.M. ex D*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1785
31.1	K. Loos, *Missa in F*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1786
127	F. X. Brixi, *Offertorium de Virginibus* „Quinque prudentes"	CCATB, 2 vl, 2 fl, 2 cor, org	1786
142	K. Ditters von Dittersdorf, *Offertorium in D* „Laudate eum"	CATB, 2 vl, vla, 2 ob, 2 clno, timp, org	1786
150	F. X. Brixi, *Vesperae Solemnis in C*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1786
161	G. Schreyer, [*Vesperae in D*]	CA[TB], 2 vl, 2 clno, org	1786
190	F. C.[?] Müller, [*Litaniae in G*]	CATB, 2 vl, org	1786
195	Anonim, [*Litaniae in G*]	CATB, 2 vl, org	1786
12	K. Ditters von Dittersdorf, *Missa in C*	CATB, 2 vl, 2 ob, 2 clno, org	1787
30	K. Loos, *Missa in A*	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1787
118	W. Raszek, *Requiem ex B*	CAB, 2 cl, fg	1787
126	V. Pichl, *Offertorium* „Huc o vos volate"	CATB, 2 vl, vla, 2 ob, 2 clno, org	1787
233.1	A. Neumann, *Pastorela* „Cum sis ipse Agnus Dei"	C, 2 vl, vla, b	1787
71	F. Ziegenheim, [*Missa in Es*]	CATB, 2 vl, vla, 2 cor, org	1790
92	Anonim, [*Missa in B*]	CATB, 2 vl, 2 ob, 2 cor, org	1790
41	W. Raszek, *Missa Solemnis in G*	CATB, 2 vl, vla, 2 cl, 2 cor, org	1793
131 + 308	J. Lohelius, *Mottetto Solenne* „Bonum certamen certavi"	CATB, 2 vl, 2 clno, org	1794
Muz.Rkp 60 III	J. Korsak, *Synfonia Pastorale in D*	2 vl, 2 fl, 2 cor, b	1795

176	K. Ditters von Dittersdorf, *Regina Caeli ex C*	CCATB, 2 vl, 2 clno, timp, org	1795
203	F. X. Brixi, *Aria in F* „In hac die omnes gentes"	C, 2 vl, 2 vla, org	1795
274	J. G. Naumann, *Sinphonia in D* z opery *Amphion*	2 vl, vla, 2 fl, 2 cor, b	1795

Powyższe zestawienie, uwzględniające jedynie datowane rękopisy należące prawdopodobnie do zbiorów kapeli gidelskiej w XVIII wieku, które przetrwały do naszych czasów, obrazuje zapewne jedynie ułamek ówczesnego repertuaru zespołu, niemniej, daje pewne wyobrażenie o preferowanej obsadzie i doborze gatunków. Wyraźnie dominują tu opracowania tekstów liturgicznych podstawowych nabożeństw: msze (w tym *Requiem*), litanie i nieszpory. Uzupełniają je dość liczne ofertoria i motety, a także dwie pastorelle i dwie arie. Należący do ostatniego z wymienionych gatunków utwór Baldassare Galuppiego to kontrafaktura arii z opery *L'Arminio*, do której dodano dwa teksty: maryjny „Salve Virgo beata de caelo nobis data" oraz „Nepomuceni gaudia persolvat nunc Bohemia". Grywano także wówczas w Gidlach symfonie, między innymi Karla Dittersa von Dittersdorf i Jana Korsaka (zob. niżej). Na tym gruncie również sięgano po repertuar proweniencji operowej, czego świadectwem jest *Sinphonia in D* Johanna Gottlieba Naumanna, pochodząca z opery *Amphion*, w gidelskiej kopii mylnie przypisana Dittersdorfowi. W tabeli 1 nie uwzględniono uwertury do singspielu *Solimann der Zweite* Franza Xavera Süßmayra, przetranskrybowanej na pianoforte (sygnatura 299), ponieważ data widniejąca na karcie tytułowej, którą należałoby odczytać prawdopodobnie jako „a(nn)o 1799. | 1^{n} Oct[ober].", jest tożsama z dniem premiery utworu w wiedeńskim Kärntnertortheater i jest bardzo mało prawdopodobne, aby rękopisu używano wówczas w Gidlach.

Obsada większości wymienionych kompozycji jest typowa dla środkowoeuropejskiej muzyki religijnej XVIII wieku i obejmuje przeważnie cztery głosy wokalne, dwoje skrzypiec, parę trąbek (lub rogów) i organy. Ten zestaw czasami bywa poszerzany o altówkę i instrumenty dęte drewniane – oboje lub flety. Na tym tle wyróżnia się *Requiem ex B* Wacława Raszka z 1787 roku (sygnatura 118), przeznaczone na sopran, alt, bas, dwa klarnety i fagot. Ostatnia z partii posiada zanotowany tekst słowny i mogła być realizowana również jako organowe basso continuo, na co wskazuje nazwa „organo", dodana w nagłówku. Do

obsady utworu dołączono na późniejszym etapie parę rogów. Rękopis ten jest interesujący z jeszcze innego względu: jako wyklejki okładki użyto fragmentu *Salve Regina*, zanotowanego przy użyciu nut o romboidalnych główkach, przypominających notację menzuralną, jednak ujętych w takty (Ilustracja 1). Niestety, nie znamy pochodzenia ani czasu powstania tego źródła, które może być świadectwem dawniejszej praktyki muzycznej w omawianym ośrodku.

Ilustracja 1: Fragment wyklejki wewnątrz okładki *Requiem ex B* Wacława Raszka (sygnatura 118)

Najwcześniejszym datowanym rękopisem proweniencji gidelskiej jest przekaz *Vesperi ex A* Benedicta Geislera, zachowany pod zniekształconym nazwiskiem „Kayser" (sygnatura 160). Cykl ten pierwotnie został wydany drukiem w zbiorze *Fluenta roris nectarei* […] *op. III* (Augsburg, Lotter, 1742), jako nr czwarty *Vesperae brevissimae*. W interesującym nas rękopisie, na końcu głosu drugich skrzypiec widnieje adnotacja: „Laus Deo Anno D(omi)ni 1754", wskazująca czas powstania kopii. Na dolnym brzegu karty tytułowej znajdowała się oryginalna nota proweniencyjna, jednak została ona oderwana, prawdopodobnie nieprzypadkowo (widoczny jest jedynie jej początek: „Pro Choro

Conventus…"). Prawie dwadzieścia lat później na środku zapisano jeszcze raz nazwisko autora, dodając datę i notę własnościową: „Authore Kayser. 1773. | Pro Choro Conv: Gidl[ensis] Ord[ini]s Praed[icatoru]m". Mogłoby to sugerować, że manuskrypt został wówczas przejęty z innego ośrodka, jednak porównanie z pozostałymi źródłami z omawianej kolekcji wskazuje wyraźne zbieżności charakteru pisma przynajmniej w przypadku karty tytułowej[7] i głosów skrzypiec[8]. Wobec tego, rękopis ten powstał najprawdopodobniej w Gidlach, później być może przekazano go innemu zespołowi (co tłumaczyłoby usunięcie pierwotnej noty proweniencyjnej), a w 1773 roku powrócił do klasztoru Dominikanów.

Niewiele młodsza jest *Pastorella ex Dis* „Dies est laetitiae" nieznanego autora z 1759 roku (sygnatura 236). Wprawdzie Karol Mrowiec odczytał zanotowaną na okładce datę jako „1799", jednak wydaje się, że jest to interpretacja błędna[9]. Fragmenty tego utworu zachowały się również w klasztorze ss. Benedyktynek w Staniątkach (sygnatura 27b)[10]. Z kolei w rękopisie zatytułowanym *Offertorium in D* z 1770 roku (sygnatura 143) znajdujemy cztery unikatowe utwory oznaczone jako *Motetto 1mo* („O sacramentum pietatis"), *2do* („O panis vitae"), *3tio* („O pastor bone") i *4to* („O sacrum convivium"). Zostały one zanotowane przez tego samego skryptora, co partie skrzypiec wspomnianych *Vesperi ex A* Benedicta Geislera (sygnatura 160) oraz *Missa in D* Karela Loosa (sygnatura 84). W 1771 roku skopiował on również anonimową *Litanię in C* (sygnatura 191.1) oraz *Missa Pastoritia* (sygnatura 86), która wykonywana była prawdopodobnie jeszcze po połowie XIX wieku, o czym świadczą wyraźnie późniejsze dublety partii sopranu, basu (wyłącznie *Benedictus*) i organów. Na końcu tej ostatniej podpisał się Franciszek Sztyks, który powtórzył za oryginałem charakterystyczną, ozdobną literę „A" i datę „1771", jednak cechy źródła i okres aktywności Sztyksa (używającego również imienia i nazwiska w wersji niemieckojęzycznej: „Franz Stüx") nie pozostawiają wątpliwości, że dublety powstały w następnym stuleciu[11].

---

[7] Por. sygn. 40.2.

[8] Por. sygn.: 84, 86, 143, 191.1.

[9] Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich…*, op. cit., s. 176.

[10] Zob. Tadeusz Maciejewski, *Papiery muzyczne po kapeli klasztoru Panien Benedyktynek w Staniątkach*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1984, s. 135.

[11] Rękopisy muzyczne skopiowane przez Sztyksa noszą datę 1842, zaś w dokumentach kapeli pojawia się on w latach 1869 i 1895; por. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 73.

Po *Offertorium de Festivitate* Josepha Spillera zachowała się wyłącznie okładka (sygnatura 138) z wpisaną wewnątrz partią basso continuo. W prawym dolnym rogu karty tytułowej zapisano: „Josephi Paul | L. R. Albendorff", poniżej widnieje podpis „F. Sztyks". Nazwę Albendorf nosiły co najmniej dwie miejscowości na Dolnym Śląsku, w tym słynne za sprawą sanktuarium Wambierzyce, nie jest jednak jasne, skąd pochodzi omawiany rękopis ani kiedy znalazł się w Gidlach.

Na obwolucie „Motteto pro omni Solennitate" Augustina Šenkýřa zamazano nazwisko kopisty: „Scripsit Procopi Hrasskowski"[12] i dodano: „Studio Patris Fris Hyacinthi Jarocki Capellaemagistri mpp. | A[nn]o 1783"[13]. Rękopis tego utworu został omyłkowo rozdzielony i zachował się pod dwiema różnymi sygnaturami: 134 i 251 (zob. rozdz. Problemy atrybucji i uporządkowania zbioru). W prawym dolnym rogu okładki głosu pierwszych skrzypiec widnieje data 1832, która wskazuje, że utwór był wówczas nadal wykonywany.

W 1785 roku kapela gidelska pozyskała msze Wacława Raszka. Tę datę noszą dwa manuskrypty pozbawione kart tytułowych (sygnatury 39 i 42)[14], a także prawdopodobnie powiązane z nimi dwie puste obwoluty (sygnatury 46.1 i 47). W przypadku pary sygnatur 39 i 47 niemal na pewno mamy do czynienia z jednym rękopisem. Na karcie tytułowej nr 47, oprócz licznych późniejszych dopisków, zanotowano: „Missa de Nativitate | D(omi)ni | E[x] D♯ a Kyrie et Gloria | a 11 Vocibus. | Canto Alto Tenore Basso | Violinis 2^{bus} | Flauti 2^{bus} | Corni 2^{bus} | et | Organo", obok, po lewej stronie: „Auth. del Sig. | D: Wenceslaus | Raszek", a w prawym dolnym rogu: „Descriptum pro Choro | Gidl. Ordinis Praedicatorum | Anno Nativitatis | Domini 1785". Oznaczenie tonacji „D♯" zostało w katalogu Mrowca (a za nim również w Répertoire International des Sources Musicales, dalej: RISM) mylnie zinterpretowane jako „Dis", tymczasem chodzi tu o krzyżykową tonację D-dur (w przeciwieństwie do bemolowej d-moll). Mszę bożonarodzeniową D-dur Wacława Raszka, złożoną z części *Kyrie* i *Gloria*, znajdujemy właśnie w rękopisie nr 39, mającym do tego niemal identyczne wymiary jak okładka nr 47. Obok pochodzących

---

[12] Chodzi tu zapewne o Prokopa Gruszkowskiego, muzyka i kapelmistrza zespołu w Gidlach. Jego syn Wojciech był organistą w tamtejszym klasztorze; por. *Słownik muzyków polskich*, red. J. Chomiński, t. 1: *A–Ł*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1964, s. 174.

[13] Dominikanin Jacek Jarocki, urodzony w 1742 r., śluby zakonne złożył w 1760 r.; zob. Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit., s. 68.

[14] Obydwa dla Gidel skopiował m.in. niejaki S. L. Chomżyński (lub Homżyński).

z 1785 roku głosów wokalnych oraz partii pierwszego fletu zawiera on również partesy zanotowane znacznie później, prawdopodobnie po połowie XIX wieku (zatytułowane *Msza Pastoralna*), w tym partię *Tromba in D*. Wprawdzie takiego instrumentu nie wymieniono na okładce o sygnaturze 47, jednak porównanie z innymi rękopisami gidelskimi wskazuje że może to być późniejszy odpis partii rogu.

W przypadku pozycji nr 42 i okładki *Missa Neo Nati Jesuli* nr 46.1, w świetle katalogu Mrowca, pokrewieństwo nie jest aż tak oczywiste, ponieważ utwór nr 42 oznaczono neutralnym tytułem *Missa in D*. Na związek tej kompozycji z okresem Bożego Narodzenia wskazywała adnotacja *Missa Pastoritia* w nagłówku późniejszej partii *Tromba in D*, którą Mrowiec uznał za należącą do innego rękopisu. Badacz ten przeoczył jednak fakt, że jest to dublet partii drugiego rogu pochodzącej z utworu nr 42, która z kolei mylnie została umieszczona w rękopisie nr 43. Pozorne rozbieżności dotyczą także obsady, lecz flet, którego nie wymieniono na karcie tytułowej nr 46.1, został dodany do utworu wyraźnie później, prawdopodobnie po połowie XIX wieku, a użyte na okładce określenie *Clarinis 2*^{bus} mogło odnosić się również do rogów, ponieważ wskazywało ono rejestr, a nie konkretny instrument[15].

Nie wszystkie utwory skopiowane w XVIII wieku pozostawały w repertuarze tak długo. Śladem przekazu *Missa solemnis* Františka Xavera Brixiego z 1783 roku (nb. zachowanej również na Jasnej Górze) są jedynie fragmenty partii tenoru i sopranu (sygnatury 46.2, 194.2), użyte jako wyklejki wzmacniające okładki późniejszych rękopisów. Również po *Missa ex D* z 1770 roku, przypisywanej temu samemu autorowi, pozostał jedynie fragment obwoluty (sygnatura 40.2), która posłużyła do oprawienia mszy Wacława Raszka. Na karcie tytułowej widnieje incipit nutowy, lecz jego porównanie z zawartością bazy RISM nie dało pozytywnych rezultatów. Podobny los spotkał *Litaniae de BVM ex D* Antona Neumanna (sygnatura 240.2), niezidentyfikowaną symfonię (sygnatura 279.2) i wiele niedatowanych rękopisów, prawdopodobnie osiemnastowiecznych.

[15] Oboczność pomiędzy określeniami *cornu* i *clarino* obserwujemy szczególnie często w przypadku partii zapisanych *in D* (a z takimi mamy do czynienia w tym przypadku), które w XVIII wieku mogły być wykonane zarówno na rogu, jak i na trąbce naturalnej. Prawdopodobnie w XIX wieku w Gidlach wykorzystywano głównie trąbki w tym stroju, na co wskazuje stosowanie nazwy *Tromba* w późniejszych dubletach partii rogów.

Do przypadków wartych osobnego omówienia należą nieszpory przypisywane wybitnemu muzykowi jasnogórskiemu Marcinowi Józefowi Żebrowskiemu (sygnatura 165), najprawdopodobniej wykonywane w Gidlach jeszcze w drugiej połowie XVIII wieku. Treść karty tytułowej jest następująca: „Vespere in D | a | Canto Basso | Violinis 2^{bus} | Clarinis 2^{bus} | con | Organo | Authore Żebro | pro Choro Conv. Gidlen. | Ord. Pred.". W rękopisie brakuje partii drugich skrzypiec, a partesy instrumentów dętych przeznaczone są dla rogów *in D*. Ta sama kompozycja zachowała się anonimowo również w zbiorach po kapeli działającej w klasztorze ss. Benedyktynek w Staniątkach (sygnatura 10e), skopiowana na początku XIX wieku przez Józefa Cichaskiego (datę na karcie tytułowej można odczytać jako 1801 lub 1802). Obydwa przekazy nie są jednakowe; gidelski obejmuje pięć psalmów: *Dixit Dominus* (*Allegro*, 𝄵, D-dur), *Laudate pueri* (*Allegro*, 3/8, G-dur), *Laetatus sum* (*Allegro*, 𝄴, A-dur), *Nisi Dominus* (*Allegro*, 3/4, d-moll), *Lauda Jerusalem* (*Allegro comodo*, 2/4, F-dur) oraz *Magnificat* (*Allegro*, 𝄴, D-dur), zaś staniątecki – tylko dwa skrajne ogniwa: *Dixit Dominus* i *Magnificat*. Rozbieżności dotyczą również partii rogów, które w każdym ze źródeł są zupełnie inne (Ilustracja 2a–b), podczas gdy pozostałe głosy są niemal identyczne. Nie jest to zaskakujące, ponieważ różnice w partiach instrumentów dętych należą do bardzo często spotykanych wariantów powstających w drodze transmisji rękopiśmiennej[16]. W wersji ze Staniątek rogi wprowadzają momentami niezręczne dysonanse, dlatego za oryginalne należy uznać raczej głosy zachowane w Gidlach.

Warto odnotować, że incipit tego utworu jest tożsamy z początkiem *Vesperae in D* Marcina Józefa Żebrowskiego zachowanych na Jasnej Górze (sygnatura III-753), które przeznaczone są na większy, czterogłosowy zespół wokalny i obejmują aż jedenaście psalmów oraz *Magnificat*[17]. Co ciekawe, ewidentne zbieżności ograniczają się jednak do początkowych taktów, zaś dalej kompozycja ta rozwija się zupełnie inaczej (Ilustarcja 3a–b), choć w dalszych ustępach początkowego psalmu zauważalne są także inne nawiązania do nieszporów jasnogórskich, na przykład w partiach skrzypiec (t. 17–22). Materiał zapożyczony

---

[16] Zob. Maciej Jochymczyk, *Amandus Ivanschiz – His Life and Music. With a Thematic Catalog of Works*, Musica Iagellonica, Kraków 2016 (Acta Musicologica Universitatis Cracoviensis, t. 28), rozdz. III, zwł. s. 126–127.

[17] Wydane jako: Marcin Józef Żebrowski, *Vesperae in D: a Canto, Alto, Tenore, Basso, Due Violini, Due Clarini con Organo*, oprac. i wstęp H. Prochota, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Częstochowa–Kraków 2008 (Musica Claromontana, t. 8).

a) przekaz gidelski (sygnatura 165)

b) przekaz staniątecki (sygnatura 10e)

Ilustracja 2: Porównanie partii pierwszego rogu w nieszporach Marcina Józefa Żebrowskiego zachowanych w Gidlach i Staniątkach

Ilustracja 3a: Marcin Józef Żebrowski, *Vesperae in D*, *Dixit Dominus* (Archiwum oo. Paulinów na Jasnej Górze, sygnatura III-753), t. 1–16

Ilustracja 3b: Marcin Józef Żebrowski, *Vesperae in D*, *Dixit Dominus* (Archiwum Polskiej Prowincji oo. Dominikanów w Krakowie – dalej: APPD, sygnatura 165; rękopis proweniencji gidelskiej, rekonstrukcja partii drugich skrzypiec na podstawie przekazu staniąteckiego), t. 1–13

z motywu otwierającego jasnogórskie *Dixit Dominus* jest w opracowaniu gidelskim kilkakrotnie powtarzany w początkowym psalmie, a w przetworzonej postaci pojawia się również w końcowym *Magnificat*, tworząc klamrę spajającą cały cykl (Ilustracja 4). Bezpośrednich cytatów z innych znanych kompozycji Żebrowskiego nie znajdujemy w czterech wewnętrznych psalmach, jednak w całym utworze cechy języka muzycznego są zbieżne z warsztatem jasnogórskiego wirtuoza. Dotyczy to szczególnie melodyki o silnie zróżnicowanej warstwie rytmicznej, nasyconej figurami typowymi dla stylu galant, takimi jak triole czy rytmy lombardzkie (także z rozdrobnieniem pierwszej wartości), które chętnie stosował Żebrowski. Skojarzenia z jego twórczością nasuwa również partia rogu sięgająca aż do d^3, chociaż podobne wymagania znajdujemy również w utworach innych kompozytorów ze zbioru gidelskiego, chociażby w omówionej poniżej symfonii Jana Korsaka. Do środków powszechnie wówczas stosowanych należy politekstowość, która występuje lokalnie zarówno w omawianym cyklu nieszpornym, jak i w innych utworach Żebrowskiego. Wprawdzie pewne wątpliwości co do autorstwa może wzbudzać częste stosowanie literalnych powtórzeń materiału muzycznego z nowym tekstem w obrębie poszczególnych psalmów, jednak podobne iteracje, choć może mniej dosłowne, stosował kompozytor między innymi również w nieszporach za-

Ilustracja 4: Marcin Józef Żebrowski, *Vesperae in D*, *Magnificat* (APPD, sygnatura 165; rękopis proweniencji gidelskiej, rekonstrukcja partii drugich skrzypiec na podstawie przekazu staniąteckiego), t. 1–4

chowanych na Jasnej Górze[18]. Wobec tego, należy stwierdzić, że w gidelskich *Vesperae in D* nie znajdujemy rozwiązań obcych Żebrowskiemu, które mogłyby prowadzić do zakwestionowania atrybucji utworu[19].

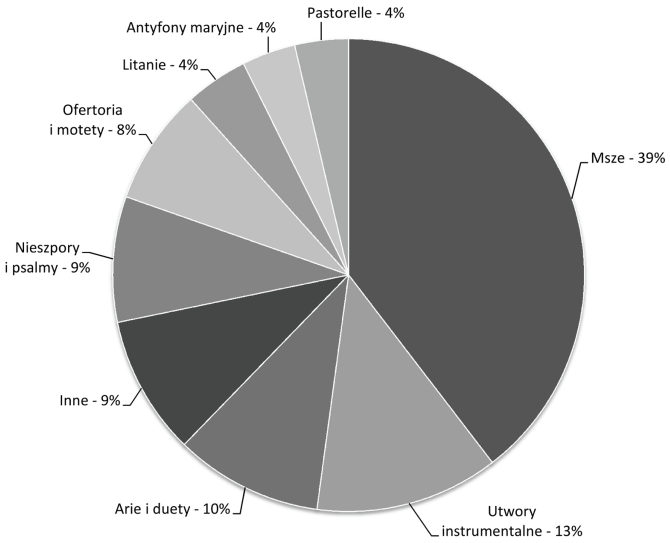
Gatunki i ich przeznaczenie

W kontekście całej kolekcji muzykaliów gidelskich dobór gatunków przedstawia się podobnie (choć nie identycznie) jak w wyodrębnionej grupie datowanych rękopisów osiemnastowiecznych. Na poniższym wykresie 1 nie uwzględ-

[18] Początkowy materiał Żebrowski powtarza m.in. w następujących psalmach z jasnogórskich *Vesperae in D*: *Dixit Dominus* (od t. 66, a następnie w końcowym odcinku instrumentalnym od t. 105), *Beatus vir* (od t. 98 w roli końcowej kadencji), *Laudate Dominum* (na początku doksologii, od t. 24), *Laetatus sum* (kilkakrotnie), *In convertendo* (od t. 60); por. Marcin Józef Żebrowski, *Vesperae in D…*, op. cit.

[19] Problemowi atrybucji nieszporów zachowanych w Staniątkach poświęcona była praca licencjacka Anny Lorenc, pt. *Anonimowe „Dixit Dominus" oraz „Magnificat" ze zbioru muzykaliów sióstr benedyktynek w Staniątkach. Kwestia autorstwa M. J. Żebrowskiego*, napisana pod kierunkiem dr hab. Aleksandry Patalas i obroniona w 2010 r. w Instytucie Muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Autorka pracy, nie mając świadomości, że te same utwory – podpisane nazwiskiem Żebrowskiego – znajdują się w zbiorach po kapeli gidelskiej, stawia tezę, że jest to nieautorskie opracowanie materiału zaczerpniętego z *Vesperae in D* zachowanych na Jasnej Górze.

niono kompozycji zdekompletowanych w stopniu niepozwalającym na ich przyporządkowanie ani fragmentarycznych dopisków w rękopisach zawierających inne utwory. Mimo że przedstawiona klasyfikacja nie spełnia wszystkich warunków podziału logicznego, ponieważ poszczególne grupy wyodrębniono na podstawie różnych kryteriów (zwłaszcza liturgicznych lub obsadowych), podział taki daje dobry ogląd struktury zbioru.

Wykres 1: Przybliżony udział procentowy poszczególnych gatunków w zbiorze gidelskim

Podobnie jak w repertuarze niemal wszystkich kapel klasztornych, zdecydowanie dominują tu msze, w liczbie blisko stu trzydziestu, w tym jedenaście opracowań requiem. Oprócz utworów wykorzystujących łaciński tekst liturgiczny zachowało się również pięć mszy z tekstem polskim, przypisywanych Janowi Domańskiemu, który w drugiej połowie XIX wieku pełnił w Gidlach funkcję organisty. Porównanie zachowanych konkordancji osłabia wiarygodność takiej atrybucji, ponieważ cykl do słów „Na stopniach twego upadamy tronu" (sygnatura 262.2) jest dziełem Karola Kurpińskiego, zaś „Do Ciebie odwieczny Panie" (sygnatura 262.1) to kontrafaktura szeroko znanej *Deutscher Messe* Michaela Haydna (nr 560 w katalogu dzieł kompozytora[20]).

[20] Charles H. Sherman, T. Donley Thomas, *Johann Michael Haydn (1737–1806). A Chronological Thematic Catalogue of his Works*, Stuyvesant, New York 1993.

Stosunkowo dużą część zachowanego repertuaru stanowią utwory instrumentalne. Znaczna większość z nich (około trzydziestu) to symfonie, które mogły być grane zarówno poza kościołem – na przykład w czasie tak zwanej rekreacji lub dla uświetnienia wizyt ważniejszych gości – jak i przed, po, a nawet podczas nabożeństwa. Praktykę taką znamy z innych ośrodków klasztornych, chociażby z Jasnej Góry[21]. Pozostałe kompozycje tej grupy to między innymi: uwertury, kwartety, kwintety smyczkowe, divertimento oraz jedna z intrad Lorenza Perosiego napisanych dla częstochowskich paulinów. Na przedstawionym wykresie pominięto liczne fragmenty tańców zanotowane na wolnych kartach wielu rękopisów. Z ich uwzględnieniem procentowy udział muzyki instrumentalnej w całym zbiorze byłby znacznie większy. Obecność tego typu repertuaru w muzykaliach dominikańskich wynika zapewne z faktu, iż kapeliści grali również w należących do zakonu karczmach.

Trzecie miejsce zajmują arie i duety, w większości religijne, przeważnie wykorzystujące nieliturgiczne teksty łacińskie (w tym względzie wyjątkiem jest kompozycja Franza Antona Hoffmeistra do niemieckiego tekstu „So stehet ein Berge Gottes", sygnatura 207). Wśród nich znajdują się kontrafaktury arii z takich oper jak: *L'Arminio* Baldassare Galuppiego[22], *Asteria* Johanna Adolfa Hassego[23] i *Lucio vero* przypisywanej Antonio Sacchiniemu[24]. Kompozycja Hassego, zachowana anonimowo w kopii sporządzonej w 1827 roku, a więc aż dziewięćdziesiąt lat po drezdeńskiej premierze oryginału, pokazuje, jak długo utrzymywały się w repertuarze utwory powstałe w pierwszej połowie XVIII

---

[21] Zob. Paweł Podejko, *Kapela wokalno-instrumentalna na Jasnej Górze*, „Studia Claromontana" 19, 2001, s. 107–108, 116–117; por. również m.in. Robert N. Freeman, *The Practice of Music at Melk Abbey. Based upon the Documents, 1681–1826*, Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, Wien 1989 (Österreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-Historische Klasse. Sitzungsberichte; Veröffentlichungen der Kommission für Musikforschung, t. 23; Österreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-Historische Klasse. Sitzungsberichte, t. 548), s. 171–175; Warren Kirkendale, *Fuge und Fugato in der Kammermusik des Rokoko und der Klassik*, Schneider, Tutzing 1966, s. 83–86; Neal Zaslaw, *Mozart, Haydn and the Sinfonia da Chiesa*, „The Journal of Musicology" I, 1982, nr 1, s. 103–110.

[22] Muzyka z arii *Se perde il caro bene*, do której dodano dwa różne teksty: „Salve Virgo beata de caelo nobis data" oraz „Nepomuceni gaudia persolvat nunc Bohemia" (sygn. 220).

[23] Pierwsza część arii da capo „Non vi dolga o piaggie amene" z tekstem „Nomen amabile et ineffabile Mariae Virginis" (sygn. 222). Obsada instrumentalna została znacznie zredukowana – w oryginale wykorzystane są dwa flety, chalumeau, dwa fagoty, dwoje skrzypiec, altówka i bas, zaś w wersji gidelskiej – tylko dwoje skrzypiec i organy.

[24] Materiał arii „No che non voglio offendere" z tekstem „Justum deduxit Dominus" (sygn. 214).

wieku. Aria ta przetrwała z różnymi tekstami w wielu innych kolekcjach, między innymi na terenie Niemiec, Słowenii, Szwecji, Włoch i USA, a w Polsce również w zbiorach pochodzących z Grodziska Wielkopolskiego[25], jednak według obecnego stanu wiedzy, słowa „Nomen amabile et ineffabile Mariae Virginis" wpisano jedynie w przekazie gidelskim[26], co mogłoby sugerować, że kontrafaktura ta powstała na miejscu. Większość omawianych arii religijnych posiada uniwersalne teksty *pro omni tempore*, a tylko trzy wskazują wyraźnie na tematykę maryjną, lecz należy zaznaczyć, że solowo opracowane teksty antyfon maryjnych zostały uwzględnione w odrębnej grupie utworów. Mniejsza część z zachowanych arii i duetów (sześć pozycji) posiada teksty świeckie w języku włoskim, w większości oryginalne. Są to między innymi: aria Flaminii „Ragion nell' alma siede" z opery *Il Mondo della luna* Josepha Haydna (Hob[27] XXVIII:7/8) z partią sopranu sięgającą do d^3 i słynny duet „La ci darem la mano" z opery *Don Giovanni* Wolfganga Amadeusa Mozarta.

Nieszpory i opracowania psalmów (w sumie dwadzieścia osiem pozycji) stanowią około dziewięciu procent zbiorów gidelskich. Siedem z cykli wykorzystuje zestaw psalmów właściwy dla świąt maryjnych[28], zaś pozostałe przeznaczone są na niedziele, święta apostołów, ewangelistów, wyznawców i męczenników lub zawierają uniwersalne opracowania *Domine ad adiuvandum*, *Dixit Dominus* lub/i *Magnificat*[29]. Do pierwszej z wymienionych grup należą między innymi *Vespere in D* Marcina Józefa Żebrowskiego (sygnatura 165), którym poświęcono więcej uwagi w poprzednim podrozdziale.

Ofertoria i motety to przeważnie niewielkich rozmiarów kompozycje przeznaczone na cztery głosy wokalne z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego, wykorzystujące różnorodne teksty. Rzadziej terminem *offertorium* określano też utwory na głos solowy z orkiestrą, na przykład Johanna Baptisty Schiedermayra (sygnatury 135–137), Jana Nepomuka Václava Voceta (sygnatura 139) lub anonimowe „In hoc Hyacenti jubilo" (sygnatura 146). Najwyraźniej obsadę bardziej rozbudowanych dzieł czasem w Gidlach redukowano – świadczy o tym przykład *Offertorium* „Confirma hoc Deus" Józefa Elsnera,

---

[25] PL-Pa, sygn. Muz GR III/72.

[26] Wg bazy RISM, dostępnej na stronie: http://www.rism.info/ [dostęp: sierpień 2015].

[27] Anthony van Hoboken, *Joseph Haydn. Thematisch-bibliographisches Werkverzeichnis*, B. Schott's Söhne, Mainz 1957–1978.

[28] Sygn.: 153.1, 154, 157, 158, 162, 165, 171.2.

[29] Np. sygn.: 155, 161, 163, 175.

które w porównaniu z przekazem jasnogórskim pozbawiono wszystkich instrumentów dętych (nie są one wzmiankowane na karcie tytułowej).

Trzy najmniej liczne z wyróżnionych grup to antyfony maryjne, pastorelle i kolędy oraz litanie, które wykorzystują niemal wyłącznie tekst litanii loretańskiej. Jedynie w dwóch rękopisach (sygnatury 192 i 198) poniżej dodano alternatywne słowa litanii do św. Jana Nepomucena. Antyfony maryjne: *Regina coeli*, *Salve Regina* i *Ave Regina coelorum*, przeznaczone są przeważnie na zespół wokalny (rzadziej na głos solowy) z towarzyszeniem instrumentalnym. W części źródeł opracowania pierwszego z tekstów określono mianem ofertorium, co wyjaśnia adnotacja na końcu głosu organów w rękopisie o sygnaturze 179: „Regina coeli się gra na offertorium od Wielkiej Nocy do Wniebowstąpienia P. Jezusa. Franciszek Maletz z Częstochowy dnia 24 kwietnia 1891 roku".

Ponadto w grupie „innych" kompozycji uwzględniono pojedyncze opracowania hymnów, sekwencji i pozostałych tekstów łacińskich, które nie zaliczają się do żadnej z wyróżnionych kategorii, a także pieśni oraz szczątkowo zachowaną kantatę z tekstem polskim. Podsumowując, możemy stwierdzić, że procentowy udział poszczególnych gatunków w zachowanym zbiorze gidelskim jest typowy dla repertuaru wielu ówczesnych zespołów klasztornych. W skład kolekcji wchodzą kompozycje potrzebne do oprawy liturgii, w tym przede wszystkim msze. Fakt, że kościół Dominikanów poświęcono Matce Bożej Gidelskiej, nie wpłynął w zauważalny sposób na dobór gatunków; bardzo podobną strukturę obserwujemy również w zbiorach pochodzących z ośrodków, które nie były sanktuariami maryjnymi, na przykład klasztoru ss. Benedyktynek w Staniątkach[30]. Za cechę specyficzną uznać można liczne dopiski, wśród których sporą część stanowią tańce: krakowiaki, kujawiaki, mazury, oberki, polki, polonezy, walce i inne. Jak już wspomniano, wynika to zapewne z faktu, że muzycy grali również w należących do dominikanów karczmach.

Problemy atrybucji i uporządkowania zbioru

Opublikowany w 1986 roku przez ks. Karola Mrowca *Katalog muzykaliów gidelskich* obejmuje trzysta czternaście jednostek rękopiśmiennych zawierających czterysta siedemdziesiąt utworów, z których zaledwie dwieście szesnaście

[30] Zob. Maciej Jochymczyk, *Repertuar świeckiej kapeli wokalno-instrumentalnej*, w: *Monografia zespołu muzycznego oraz katalog muzykaliów klasztoru ss. Benedyktynek w Staniątkach*, red. Marcin Konik (w druku).

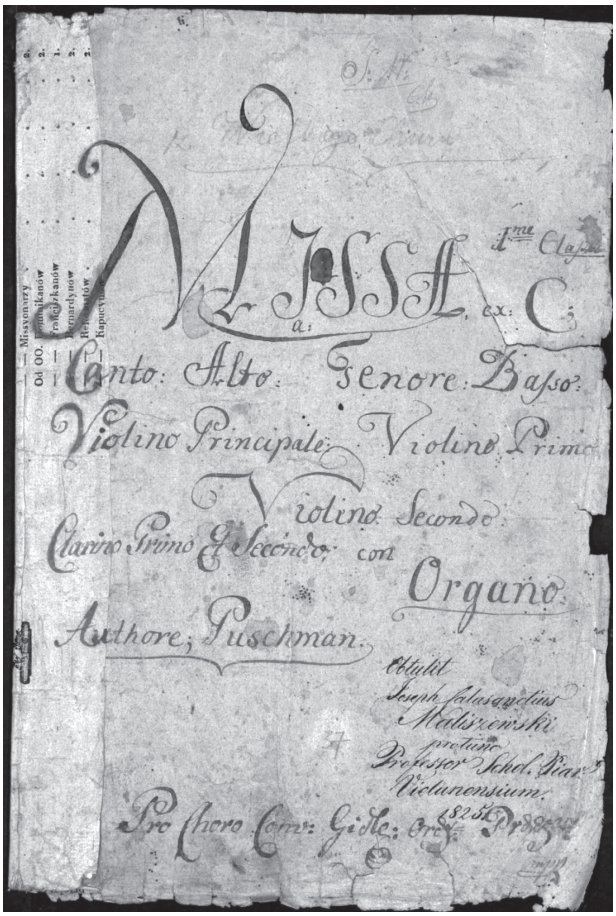
przyporządkowano autorom znanym z nazwiska, zaś pozostałe dwieście pięćdziesiąt cztery przekazy to anonimy. W przypadku dwudziestu dwóch pozycji odnaleziono jedynie obwoluty[31]. Ponadprzeciętnie wysoki udział kompozycji o nieustalonym autorstwie wynika w dużej mierze ze zdekompletowania wielu źródeł. Identyfikacja zachowanych fragmentarycznie głosów, nawet w świetle współcześnie dostępnych metod, jest z oczywistych względów znacznie utrudniona. Ponieważ rękopisy gidelskie znajdowały się w użyciu aż do początku XX wieku, były stale modyfikowane, do obsady dodawano nowe instrumenty (zwłaszcza dęte), a puste pięciolinie wykorzystywano do notowania innych utworów, stąd na przykład w przekazach mszy nierzadko znajdujemy niezidentyfikowane marsze, tańce, kolędy, pieśni itp.[32], które dodatkowo zwiększają liczbę pozycji anonimowych. Wedle informacji podawanych przez ks. Mrowca, w Gidlach, a początkowo także w Krakowie, „muzykalia […] znajdowały się w złym stanie, a głosy poszczególnych utworów leżały przemieszane z głosami należącymi do innych kompozycji"[33]. Zapewne dlatego, pomimo wytężonej pracy badacza, dane zawarte w katalogu z 1986 roku w bardzo wielu przypadkach wymagały gruntownej weryfikacji. W odpowiedzi na to zapotrzebowanie stworzony został nowy, internetowy katalog tematyczny rękopisów muzycznych proweniencji gidelskiej, uwzględniający możliwości cyfrowych baz danych[34]. Dzięki porównaniu incipitów z zawartością bazy RISM oraz drukowanymi katalogami tematycznymi zweryfikowano atrybucję części utworów przyporządkowanych dotychczas niewłaściwym kompozytorom, a także ustalono autorstwo wielu przekazów anonimowych. W grupie anonimowych mszy znajdowały się na przykład utwory Františka Xavera Brixiego (sygnatury 81 i 104), Johanna Melchiora Dreyera (sygnatura 87), Roberta Führera (sygnatura 97), Johanna Baptisty Lassera (sygnatura 78), Karela Loosa (sygnatura 84), Josefa Puschmanna (sygnatura 77), Adolfa Rzepko (sygnatura 111), Johanna Baptisty Schiedermayra (sygnatury 75, 82 i 96), [Josepha?] Schwertnera (sygnatura 85), Jana Nepomuka Václava Voceta (sygnatura 95), Kajetána Vogla (sygnatura 73), a także kompozytorów wcześniej nienotowanych w katalogu: Martina Heimericha (sygnatura 74), Johanna Nepomuka Hummla (sygnatu-

[31] Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich…*, op. cit., s. 12–15.
[32] Por. m.in. sygn.: 4.2, 15.2, 51.2, 54.10, 56.4–6, 64.2, 114.2–3 i 123.2–4.
[33] Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich…*, op. cit., s. 11.
[34] Katalog dostępny na stronie http://gidle.studiokropka.pl/.

ra 90), Jana Nepomuka Škroupa (sygnatury 28.1 i 28.2) i Eugena Pauscha (sygnatury 79 i 89).

Wnioski z przeprowadzonych prac porządkowych wskazują, że część partesów znajdowała się w niewłaściwych rękopisach, na przykład w okładce *Requiem Es-dur* Wacława Raszka (sygnatura 119) umieszczone były partie rogów należące do innego opracowania mszy żałobnej tego autora, w tonacji B-dur (sygnatura 118), z kolei w *Requiem* Giuseppe Libelta (sygnatura 115) i Johanna Baptisty Schiedermayra (sygnatura 120) jako dublety skatalogowano odrębne, skrócone wersje tych utworów, najprawdopodobniej powstałe specjalnie na potrzeby kapeli gidelskiej. Nierzadko różne głosy należące do jednego utworu wymienione były w katalogu dwukrotnie, pod różnymi sygnaturami (np. trzy cykle nieszporne Franza Bühlera, sygnatury 153.1–3 i 168.1–3, dwa fragmenty tej samej mszy Franza Xavera Brixiego, sygnatury 46.2 i 194.2 czy msza Johanna Baptisty Schiedermayra, sygnatury 75 i 52). Szczególnie ciekawe i satysfakcjonujące są te przypadki, w których udało się scalić różne części jednego źródła, dotychczas rozdzielone; na przykład pod sygnaturą 78 figurował zdekompletowany rękopis anonimowej mszy, w którym brakowało głosów sopranu, skrzypiec i organów. Przeprowadzone poszukiwania wykazały, że zachowały się one osobno, oznaczone sygnaturą 26 i nazwiskiem Johanna Baptisty Lassera, a po połączeniu obydwu pozycji otrzymaliśmy kompletny rękopis mszy, zachowanej zresztą także na Jasnej Górze. Jedyną rozpoznaną dotychczas pozostałością po wspomnianym *Motteto pro omni Solennitate* Augustina Šenkýřa, umieszczoną w katalogu pod numerem 134, była okładka i partie skrzypiec oraz organów, które zostały przez Mrowca mylnie zespolone z głosami dwóch trąbek i oboju pochodzącymi innego utworu. Jak udało się ustalić, cała brakująca część rękopisu, zanotowana tą samą ręką, tego samego dnia („Scripsit die 12 Augusti 1783"), przetrwała anonimowo, oznaczona numerem 251. Z analogiczną sytuacją mieliśmy do czynienia w przypadku *Mottetto Solenne* „Bonum certamen certavi" Joannesa Loheliusa (sygnatura 131); należące do tego rękopisu partie pierwszych skrzypiec i organów zostały umieszczone w innym dziale katalogu (sygnatura 308), jako fragmenty niezidentyfikowanego utworu nieznanego autora. Pod sygnaturą 77 skatalogowana była z kolei anonimowa msza pozbawiona okładki i karty tytułowej. Sprawdzenie konkordancji pozwoliło stwierdzić, że jest to dzieło Josefa Puschmanna, zachowane między innymi również w archiwum jasnogórskim, co więcej, pasująca do pozostałej części rękopisu, pusta okładka umieszczona była w katalogu Mrowca

pod sygnaturą 37. W ten sposób po latach źródło zostało ponownie scalone. Rękopis ten wart jest szczególnej uwagi ze względu na treść karty tytułowej – odpis ks. Mrowca sugeruje, że został on sporządzony przez Józefa Kalasancjusza Maliszewskiego, pijara z Wielunia, w 1825 roku[35]. Tymczasem okazuje się, że autor katalogu pominął bardzo wyraźną różnicę charakteru pisma, z której wynika, że w pierwotnej wersji treść karty tyłowej spisana jedną ręką kończyła się w następujący sposób: „Autore Puschman | Pro Choro Conventu Gidlensis Ordinis Praedicatorum manu propria" (Ilustracja 5). Taki zapis zdaje się wskazywać, że mamy tu do czynienia z autografem kompozytora podarowanym

Ilustracja 5: Josef Puschmann, *Missa ex C*, karta tytułowa, APPD, sygnatura 37

[35] Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich…*, op. cit., s. 51–52.

konwentowi gidelskiemu. Jeśli faktycznie tak jest, byłoby to tym cenniejsze źródło, że RISM nie odnotowuje żadnych autografów Josefa Puschmanna. Ten czeski kompozytor, żyjący w latach 1738–1794, związany był z ośrodkami na terenie Śląska i Moraw. Działał między innymi w okolicach Opawy (w służbie księcia Ignáca Dominika Chorinskýego) oraz w Ołomuńcu, a jego utwory zachowały się na terenie Polski, Czech, Słowacji, Austrii i Niemiec.

Muzykalia gidelskie nieuwzględnione w katalogu ks. Karola Mrowca

Wbrew staraniom między innymi o. dr. Zygmunta Mazura OP, o. Roberta Świętochowskiego OP i ks. Karola Mrowca CM, nie wszystkie muzykalia gidelskie zostały zgromadzone w APPD. Dziesięć rękopisów przechowywanych jest w Bibliotece Jagiellońskiej (Tabela 2), gdzie trafiły w okresie międzywojennym, wypożyczone na potrzeby programu przygotowywanego przez Polskie Radio. O źródłach tych wspominał już ks. Mrowiec w dołączonym do swojego katalogu *Ekskursie*, nie podając incipitów nutowych utworów ani sygnatur, które wówczas jeszcze nie zostały im nadane[36]. Co ciekawe, w kilku przypadkach fragmenty tych samych manuskryptów zachowały się również w głównej części zbioru, przechowywanej obecnie w APPD. Zapewne nie mamy tu do czynienia z umyślnym rozdzieleniem poszczególnych źródeł; zaistniała sytuacja wynika z tego, że kolekcja znajdowała się wówczas w złym stanie, a głosy należące do różnych kompozycji były ze sobą wymieszane. Ponieważ rękopisów tych nie poddano dotychczas dokładniejszym analizom, poświęcimy im w tym miejscu więcej uwagi.

Na karcie tytułowej pierwszego z manuskryptów zanotowano: „Litania de B:V:M. | ex D | a Vocibus 9 | Canto, Alto, Tenore, Basso | Violino 1mo, Violino 2do. | Clarino 1mo, Clarino 2 do | & | Organo | Authore G: D: Bołogowski | Per Eximium Patrem S: T: M(a)g(ist)rum protunc Priorem | Conventus Gidzlensis [sic!] Patrem Justinum Stroński | Comparatae | ac ejusdem Conventus Choro | Applicatae | Anno D(omi)ni 1785 Mense Aprili". Porównanie incipitów z katalogiem muzykaliów jasnogórskich pozwala ustalić, że nie jest to utwór nieznanego autora o nazwisku „Bołogowski", ale litania Józefa Bole-

[36] Ibidem, s. 218.

Tabela 2: Muzykalia gidelskie przechowywane w Bibliotece Jagiellońskiej[37]

Nr	Autor	Tytuł (datowanie)	Sygnatura
1.	Józef Bolechowski	*Litaniae de B.V.M. ex D* (1785)	Muz. Rkp 65 III
2.	Jan Korsak	*Synfonia Pastorale in D* (1795)	Muz. Rkp 60 III
3.	Jan Leopold Kunert	*Offertorium*	Muz. Rkp 61 III
4.	Jan Leopold Kunert	*Offertorium in D*	Muz. Rkp 62 III
5.	Adolf Rzepko	*Missa in C Nº 1* (1859)	Muz. Rkp 66 III
6.	Adolf Rzepko	*Missa in C Nº 2* (1859)	Muz. Rkp 67 III
7.	Franciszek Ścigalski	*Msza in B*	Muz. Rkp 64 III
8.	Franciszek Ścigalski	*Veni Creator* (1884)	Muz. Rkp 63 III
9.	Leon Wodzyński	*Mazur vel Kolęda* (1842)	Muz. Rkp 2001 I
10.	Leon Wodzyński	*Pastoralla* (1846)	Muz. Rkp 2002 I

chowskiego, która oprócz przekazu gidelskiego i jasnogórskiego[38] zachowała się również na terenie Czech i Węgier[39]. Rękopis jest niemal kompletny, pozbawiony jedynie partii trąbek, jednak głos *Clarino 1mo in D* należący do tego manuskryptu zachował się anonimowo w krakowskim archiwum oo. Dominikanów i w katalogu Mrowca oznaczony został numerem 200.

Synfonia Pastorale in D Jana Korsaka, utrwalona w unikatowym przekazie z 1795 roku, należy niewątpliwie do interesujących pozycji, powiększając stosunkowo nieliczny zbiór osiemnastowiecznych utworów polskich tego gatunku. Mrowiec uznał jej autora za kapelmistrza gidelskiego[40], zapewne na podstawie dopisku „Kapelmeister" widniejącego na karcie tytułowej omawianego utworu (Ilustracja 6). Wprawdzie Jan Korsak nie figuruje na opublikowanej przez Świętochowskiego[41] liście muzyków zespołu, jednak analiza gidelskich ksiąg rachunkowych zachowanych we Włocławku wskazuje, że należał do zespołu w latach 1793–1794, 1796, 1801–1806. Jest on również kopistą jednego z głosów *Requiem* Franza Pokornego (sygnatura 117), a prawdopodobnie tak-

37 Za: ibidem.
38 PL-CZ, sygn. III-31.
39 CZ-Pu sygn. 59 R 3204; H-VEs sygn. Lit. 1.
40 Karol Mrowiec, *Katalog muzykaliów gidelskich…*, op. cit., s. 235.
41 Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, op. cit.

że autorem *Missa in D* zachowanej na Jasnej Górze (sygnatura II-126)[42]. Być może kompozytor jest tożsamy z tenorem o takim nazwisku, zatrudnionym na Jasnej Górze od grudnia 1794 roku do czerwca 1795 roku[43].

Ilustracja 6: Jan Korsak, *Synfonia Pastorale in D*, Biblioteka Jagiellońska, sygnatura Muz. Rkp 60 III, fragment karty tytułowej

Synfonia Pastorale in D Korsaka, proweniencji gidelskiej, ze zbiorów Biblioteki Jagiellońskiej, przeznaczona jest na dwoje skrzypiec, dwa flety, dwa rogi oraz bas (niecyfrowany) i składa się z trzech części o układzie temp [*Allegro*][44]

[42] Paweł Podejko, *Katalog tematyczny…*, op. cit., s. 288, nr 722.

[43] Idem, *Kapela wokalno-instrumentalna…*, op. cit., s. 329.

[44] Tempo pierwszej części nie zostało w rękopisie oznaczone, jednak na zastosowanie szybkiego tempa wskazuje charakter muzyczny pierwszego ogniwa i budowa cyklu.

– *Andante* – *Presto*. Partia drugiego fletu zaginęła, a głos *Flauto Primo* rozpoczyna się od *Andante*, bez jakiejkolwiek wzmianki o pierwszej części cyklu. Nie jest jasne, czy flety pauzowały w pierwszym ogniwie – czego nie odnotowano w źródle – czy materiał ten był zanotowany na oddzielnej karcie, która się nie zachowała. W utworze dość istotną rolę powierzono rogom: w środkowym *Andante* pełnią wspólnie z fletami funkcję melodyczną przy akompaniamencie figuracji akordowej w skrzypcach (Ilustracja 7a), zaś w części pierwszej partia *Corno Primo* sięga aż do brzmiącego d^3. Jak sugeruje tytuł, *Synfonia Pastorale* przeznaczona jest na okres Bożego Narodzenia. Zastosowano tu typowe elementy stylizacji pastoralnej, które w repertuarze środkowoeuropejskim kojarzone są raczej z muzyką wokalno-instrumentalną: (quasi)ludowe melodie, naśladowanie idiomu trąby pasterskiej, przebiegi unisonowe czy powtarzane motywy na tle burdonów. Są one szczególnie wyraziste w pierwszej i ostatniej części kompozycji (Ilustracja 7b). W źródle zwraca uwagę spora liczba pomyłek i niezręczności (zwłaszcza w pierwszej części cyklu), wynikających między innymi z zapisu pewnych odcinków partii drugich skrzypiec za pomocą znaków powtórzenia, nawet wtedy, gdy plan harmoniczny ulega pewnym zmianom (między innymi w cz. I, t. 9–12, 38). Materiał muzyczny wymaga wielu korekt, a liczba przypadkowych dysonansów znacznie wykracza poza zamierzone naśladowanie idiomu kapeli ludowej.

Nieco zagadkowe są dwa *Offertoria* Jana Leopolda Kunerta, skopiowane przez Franza Stüxa i pozbawione jakichkolwiek partii wokalnych. Wprawdzie można by podejrzewać, że zostały one zagubione, jednak na okładkach wzmiankowane są wyłącznie instrumenty. Treść obydwu kart tytułowych jest bardzo podobna: „Offertorium. | a | Violino I^{mo} et II^{do} | Clarinetto B Mod: | Organo | Authore Leopold Kunert | pro: | Franz Sztyks" (sygnatura Muz. Rkp. 61 III) oraz „Offertorium in D | a | Violino I^{mo} et II^{do} | Clarinetto et Corno | con | Organo | Authore L: Kunert | Franz Stüx" (Muz. Rkp. 62 III). Nie jest jasne, czy kopista świadomie pominął na okładce głosy wokalne, czy chodzi tu o czysto instrumentalny substytut tej części liturgii. Poszukiwania konkordancji w bazie RISM oraz w innych katalogach tematycznych nie przyniosły dotychczas odpowiedzi na to pytanie, jednak pierwsza interpretacja wydaje się bardziej prawdopodobna. W przypadku pierwszego z utworów zachowały się wszystkie partie wzmiankowane na okładce oraz dodatkowo głos klarnetu przepisany *in C* dla fletu. Rękopis *Offertorium in D* jest niekompletny: brakuje w nim partii drugich skrzypiec, zaś dodatkowo dopisano głos trąbki *in D* (na

a) cz. II. *Andante*, t. 17–23

b) cz. III. *Presto*, t. 9–25

Ilustracja 7: Jan Korsak, *Synfonia Pastorale in D*, Biblioteka Jagiellońska, sygnatura Muz. Rkp 60 III

odwrocie karty klarnetu) i nieukończony fragment głosu fletu (na odwrocie karty *Cornuo in D*), obydwa – z wyjątkiem transpozycji oktawowych – zbieżne pod względem materiału muzycznego. Nie pokrywają się one z żadną z pozostałych zachowanych partii, mimo pewnych podobieństw do głosów klarnetu i rogu. Co ciekawe, w *Offertorium in D* partie trąbki i rogu nie ograniczają się do szeregu alikwotów, co zwłaszcza w przypadku pierwszej z nich wskazuje jednoznacznie, że nie można jej było zagrać na instrumencie naturalnym. Tymczasem Jan Leopold Kunert uważany jest za wynalazcę trąbki klapowej, która posiadała znacznie pełniejszą skalę[45] . Nie wiadomo, czy kapela gidelska dysponowała tym rzadkim instrumentem, czy do wykonania używano spopularyzowanej później trąbki wentylowej[46].

W Bibliotece Jagiellońskiej przechowywane są również dwie msze Adolfa Rzepko, muzyka czeskiego, który od lat czterdziestych XIX wieku działał na terenie Polski, między innymi w Warszawie, Sieradzu, Kaliszu, Gidlach i Piotrkowie Trybunalskim[47]. Obydwa opracowania, oznaczone numerami 1 i 2, są utrzymane są w tonacji C-dur i zostały skopiowane w 1859 roku. *Missa in C N° 1* przeznaczona jest na czterogłosowy zespół wokalny, troje skrzypiec, flet, klarnet, parę rogów i organy. Z tego zestawu w rękopisie o sygnaturze Muz. Rkp 66 III zachowały się głosy fletu, klarnetu *in C* i clarino primo, a oprócz nich dodane później partie violino 2do (datowana na 1895 rok)[48], cornetto II oraz flauto (niemal całkowicie zmieniona w stosunku do oryginalnej). Druga część tego samego rękopisu znajduje się w APPD (sygnatura 49.1) i zawiera partesy czterech głosów wokalnych, trojga skrzypiec (oznaczonych jako *Violino I^mo*, *Violino 2do* oraz *Violino in F*), clarino secondo i organo, a także wyraźnie późniejsze głosy klarnetu *in C* (całkowicie różny od oryginalnego), kornetu *in C*, dwóch kornetów *in B* i sakshornu tenorowego *in B*. Partie instrumentów

[45] Zob. hasło *Kunerth, Johann Leopold*, w: *Český hudební slovník osob a institucí* [tekst zamieszczony na stronie: http://www.ceskyhudebnislovnik.cz/slovnik/index.php?option=com_m dictionary&action=record_detail&id=4069; dostęp: styczeń 2016]; Ralph T. Dudgeon, *Keyed-brass*, w: *The Cambridge Companion to Brass Instruments*, red. T. Herbert, J. Wallace, Cambridge University Press, Cambridge–New York 1997, s. 133.

[46] Trąbka klapowa zachowała się m.in. w zbiorze instrumentów pozostałym po kapeli jasnogórskiej.

[47] Zob. hasło *Rzepko, Adolf*, w: *Encyklopedia muzyczna PWM. Część biograficzna*, [t. 8:] *pe–r*, pod red. E. Dziębowskiej, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 2004, s. 535.

[48] Wbrew nazwie, nie jest to kopia oryginalnej partii drugich skrzypiec, ale dublet głosu *Violino in F*, zanotowany bez transpozycji.

dętych *in B* dodano dopiero w XX wieku, co świadczy o tym, że kompozycja pozostawała w użyciu aż do końca działalności kapeli, są między innymi dzięki swoim niewielkim rozmiarom. Ten jeden rękopis, poprzez swoją wielowarstwowość i rozdzielenie pomiędzy dwa różne archiwa, znakomicie pokazuje historię zbioru gidelskiego i skalę problemów związanych z jego uporządkowaniem.

Missa in C N° 2 Adolfa Rzepko przeznaczona na sopran, troje skrzypiec, klarnet, trąbki i organy, pozbawiona jest głosu violino primo. Kompozycja ta zachowała się również w zbiorach jasnogórskich paulinów (sygnatura III-594a). W przekazie gidelskim, podobnie jak w przypadku poprzedniego utworu, na późniejszym etapie dodano nieoryginalne partie instrumentów dętych.

Zgodnie z adnotacją na karcie tytułowej, *Msza in B* wielkopolskiego kompozytora Franciszka Ścigalskiego została „ofiarowana dla Chóru Klasztoru Gidelskiego od A: Majewskiego z Częstochowy" w 1895 roku[49]. W rękopisie brakuje głosów wokalnych, co więcej, nie są one wymienione na karcie tytułowej. Zachowały się jedynie partie dwojga skrzypiec, altówki, fletu, klarnetu i organów. Ta sama msza znajduje się również w zbiorach częstochowskich paulinów (sygnatura III-668) w znacznie wcześniejszym rękopisie, sporządzonym w 1827 roku, a jej obsada – oprócz partii zachowanych w Gidlach – obejmuje cztery głosy wokalne, drugi klarnet, dwie trąbki, kotły i dwa nieobligatoryjne fagoty. Z Jasnej Góry pochodzi także odpis *Veni Creator* Franciszka Ścigalskiego, sporządzony przez tamtejszego muzyka i kapelmistrza – w prawym dolnym rogu okładki zanotowano: „pisał | Franciszek Maletz | dla Klasztoru N.M.P. Gidelskiej | Częstochowa dnia | 14 Lipca 1884."[50]. Należąca do tego zestawu głosów partia drugich skrzypiec jest niekompletna, pozbawiona jednej z dwóch kart. Brakujący fragment zachował się anonimowo w APPD (sygnatura 256), wraz z partią clarinetto *in C*, również skopiowaną przez Franciszka Maltza. Co ciekawe, wśród głosów przechowywanych w Bibliotece Jagiellońskiej znajduje się inny przekaz kompletnej partii drugich skrzypiec zapisany przez Franza Stüxa, który może być wcześniejszy od pozostałej części rękopisu, jako że inne datowane manuskrypty tego skryptora i posesora pochodzą z lat czterdziestych XIX wieku. Niekompletny przekaz

[49] Być może chodzi tu o muzyka kapeli jasnogórskiej, Adama Majewskiego, którego podpis widnieje na partii canto nieszporów Dankowskiego zachowanych w zbiorach częstochowskich paulinów (sygn. III-114).

[50] Franciszek Maletz, kapelista w latach 1879–1910, od 1898 r. dyrygent zespołu jasnogórskiego; zob. Paweł Podejko, *Katalog tematyczny…*, op. cit., s. 878.

tego utworu, pozbawiony głosów wokalnych, znajduje się również na Jasnej Górze (sygnatura III-670).

Ostatnie dwie pozycje z omawianej grupy stanowią utwory Leona Wodzyńskiego, związane z okresem Bożego Narodzenia. Są to jedyne odnotowane w RISM kompozycje tego autora, ale jego nazwisko pojawia się również na Jasnej Górze, gdzie prawdopodobnie był kapelistą oraz skryptorem (uczestniczył w kopiowaniu dzieł między innymi Diabellego, Müllera i Ścigalskiego[51]). Obydwa jego utwory zachowały się kompletnie, w postaci unikatowych autografów. *Mazur vel Kolęda* „Słysząc pasterze że już dzień blisko" na sopran, dwoje skrzypiec, flet, róg i organy z 1842 roku rozpoczyna się incipitem niemal identycznym jak jasnogórski *Mazurek* „Tusząc pasterze że już dzień blisko" Ludwika Maadera (sygnatura III-885), co zapewne świadczy o wykorzystaniu popularnej wówczas melodii. W dalszej części utwory te nie są tożsame. Pochodząca z Gidel krótka *Pastoralla* [*sic*!] Wodzyńskiego z tekstem „Narodził się w stajni Jezus ubogi", datowana na 1846 rok, przeznaczona jest z kolei na sopran, dwoje skrzypiec, klarnet i organy, a każdy z głosów zanotowano dwukrotnie: w tonacji B-dur oraz w transpozycji do D-dur (C, vl 1, vl 2) lub As-dur (cl, b).

Ponadto, oprócz głównej części zbioru zdeponowanej w APPD, oraz dziesięciu omówionych rękopisów z Biblioteki Jagiellońskiej, do niedawna kilkanaście nieznanych wcześniej, w większości anonimowych źródeł znajdowało się nadal w klasztorze w Gidlach[52]. Zostały one w ostatnim czasie przewiezione do krakowskiego archiwum oo. Dominikanów, gdzie zostaną poddane konserwacji i połączone z główną częścią kolekcji. Co istotne, pozycje te nie figurują w katalogu Mrowca, choć często są blisko związane z utworami tam wzmiankowanymi. Możemy pod tym względem wyróżnić cztery grupy:

I. Głosy należące do rękopisów uwzględnionych w katalogu Mrowca:
   1) dublet partii organo z *Missa Pastoritia* Franza Bühlera (sygnatura 6.1), w transpozycji z A-dur do G-dur, spisany przez tego samego skryptora, co reszta rękopisu, a także głos drugich skrzypiec należący pierwotnie do tego manuskryptu;

---

[51] Zob. ibidem, s. 885.

[52] Na obecność nieznanych muzykaliów w Gidlach jako pierwszy środowisku muzykologicznemu zwrócił uwagę ks. dr hab. Janusz Królikowski; zob. Alina Mądry, *Barok*, cz. 2: *1697–1795: muzyka religijna i jej barokowy* modus operandi, Sutkowski Edition Warsaw, Warszawa 2013 (Historia Muzyki Polskiej, t. 3), s. 279, 430.

2) zachowane anonimowo partie canto solo, violino secundo i basso z arii *Gentes laudate* Karla Dittersa; są to części rękopisu o proweniencji kłobuckiej, skatalogowanego pod sygnaturą 205.

II. Dublety lub warianty kompozycji uwzględnionych w katalogu Mrowca:
1) alternatywna partia fletu dla wybranych części z trzech cykli nieszpornych Franza Bühlera, oznaczonych sygnaturami 153.1–3;
2) kompletny przekaz nieszporów Wojciecha Dankowskiego – jest to odpis utworu zachowanego w Gidlach (sygnatura 154), a także w archiwum jasnogórskim (sygnatura III-111);
3) dublety fragmentów partii pierwszych i drugich skrzypiec z *Missa in d* Vincenzo Righiniego (sygnatura 48);
4) odpis partii organów z *Missa in C* Johanna Baptisty Schiedermayra, zachowanej w skatalogowanej części zbioru gidelskiego w dwóch odpisach (sygnatury 52 i 75); porównanie wskazuje, że nie jest to literalna kopia żadnego z dwóch wymienionych źródeł;
5) anonimowy przekaz partii canto primo i secundo z duetu *Quem terra pontus sidera* Marcina Józefa Żebrowskiego, który zachował się w Gidlach (sygnatura 250), a także w archiwum jasnogórskim (sygnatura III--741).

III. Utwory niewzmiankowane w katalogu Mrowca (druki):
1) niekompletne wydanie *Dritte Landmesse in C* op. 109 Antona Diabellego (brak partii altu, wiolonczeli, kontrabasu oraz części głosów *ad libitum*); w katalogu muzykaliów gidelskich wzmiankowana jest pusta, rękopiśmienna obwoluta *Missa in C* Diabellego (sygnatura 10), jednak różnice obsady wskazują, że chodzi tu o inną kompozycję;
2) partia violino solo z *Variations pour le Violon avec accompagnement d'un second Violon sur la Marche indienne* […] *de l'Opera Samori* […] Josepha von Blumenthal.

IV. Fragmenty sześciu niezidentyfikowanych rękopisów, w postaci pojedynczych partesów, pochodzących z nieznanych mszy oraz tańców (w tym jeden druk).

Podsumowując, możemy stwierdzić, że muzykalia przechowywane dotychczas w Gidlach wzbogacają zbiór o kilka cennych pozycji, wśród których szczególnie istotny jest kolejny przekaz nieszporów Dankowskiego, choć nie zmieniają one ogólnego wyobrażenia o repertuarze kapeli. Jedynymi ziden-

tyfikowanymi źródłami, które nie wykazują żadnych związków z utworami wzmiankowanymi przez Mrowca, są druki muzyczne, ponieważ takowych przygotowany przez niego katalog nie obejmował. Mogłoby to wskazywać, że kapela gidelska posiadała w swoich zbiorach pewną liczbę druków muzycznych, które nie zachowały się do naszych czasów.

Proweniencja repertuaru

Na podstawie not proweniencyjnych, nazwisk skryptorów oraz innych cech źródeł możemy prześledzić sposoby pozyskiwania repertuaru i związki kapeli gidelskiej z innymi zespołami. I tak na przykład, trzy rękopisy muzyczne sporządzone w latach osiemdziesiątych XVIII wieku pochodzą z klasztoru Franciszkanów pod Przyrowem koło Częstochowy[53]. W 1823 roku Wojciech Gruszkowski, organista gidelski, skopiował w Piotrkowie mszę Johanna Melchiora Dreyera, później odpisaną również dla Jasnej Góry. Dwie arie zostały zanotowane dla zespołu gidelskiego w latach sześćdziesiątych XIX wieku przez Józefa Boszko w Czerwińsku[54]. Odpis *Sinfonii ex F* Johanna Stamitza, należący do kapelisty gidelskiego Franza Stüxa, został sporządzony przez Johanna Floriana Brachtla w Pilicy[55]. Związki z klasztorem Pijarów w Wieluniu dokumentuje z kolei omówiony już rękopis *Missa ex C* Josefa Puschmanna[56].

Około dwudziestu rękopisów zachowanych w zbiorze gidelskim pochodzi ze skasowanego klasztoru Kanoników Regularnych św. Augustyna w Kłobucku[57]. Zostały one zgromadzone w latach 1790–1798, staraniem tamtejszego przeora, księdza Antoniego Wybranowskiego (podpisującego manuskrypty charakterystycznym monogramem „XAW"). Po kasacie klasztoru, w 1809 roku zbiory muzyczne trafiły wraz z zakonnikami z Kłobucka na Jasną Górę oraz do Gidel[58]. Ponieważ pozycje te nie zostały odnotowane w jasnogórskim katalogu

---

[53] Sygn.: 132, 155, 163.

[54] Sygn.: 214 i 225. Niewykluczone, że są to kopie muzykaliów pochodzących ze skasowanego w 1819 r. klasztoru Kanoników Regularnych.

[55] Sygn. 285.

[56] Sygn.: 37 i 77.

[57] Sygn.: 5, 72, 81, 104, 180, 181, 188, 192, 196, 201, 205, 221, 229.1, 231, 269, 280, 282, 290, 291, 293.

[58] Paweł Podejko, *Katalog tematyczny…*, op. cit., s. XXX.

Zabłockiego z 1819 roku (pojawiają się dopiero w *Cathalogus Notarum* z 1898 roku), można przyjąć, że do oficjalnego repertuaru kapeli zostały włączone dopiero po drugim dziesięcioleciu XIX wieku.

Nade wszystko, badając związki muzykaliów gidelskich z zasobami innych archiwów kościelnych, bardzo często natrafiamy na ślady „importu" materiałów nutowych z jasnogórskiego klasztoru oo. Paulinów. Już ks. Mrowiec wskazywał Jasną Górę jako jedno ze źródeł gidelskiego repertuaru, jednak zależności te są o wiele silniejsze, niż dawniej sądzono. W zbiorze dominikańskim znajdujemy dzieła kompozytorów jasnogórskich (o. Cyryla Gieczyńskiego, Filipa Gotschalka, Franciszka Kottricha, Ludwika Maadera, Michała Orłowskiego, Franciszka Perneckhera i Marcina Józefa Żebrowskiego[59]), w tym przekazy unikatowe: *Vesperae in C Breves* Gotschalka (sygnatura 156), *Vesperae in D* Żebrowskiego (sygnatura 165), *Ave Regina* Perneckhera (sygnatura 180), *Sinfonia in Dis* Orłowskiego (sygnatura 290) oraz aria tenorowa Gieczyńskiego, zachowana bez tekstu słownego (sygnatura 206), choć należy zaznaczyć, że trzy ostatnie rękopisy trafiły do Gidel z Kłobucka. Dowodami na pochodzenie pozyskiwanych utworów są także noty proweniencyjne i nazwiska skryptorów; na przykład na okładce mszy Franza Bühlera widnieje podpis paulina, o. Łukasza Grządzielskiego[60], mszę Ignaza Schwertnera skopiował jasnogórski kapelmistrz Filip Gotschalk[61], mszę Johanna Melchiora Dreyera – późniejszy kierownik tamtejszego zespołu Leopold Mężnicki[62], a *Sancta Maria* Franciszka Ścigalskiego dedykował przełożonemu klasztoru Dominikanów Karol Fertner, działający w kapeli paulińskiej[63]. W latach 1885–1891 dla Gidel kopiował ówczesny organista i dyrygent na Jasnej Górze Franciszek Maletz[64]; z zespołem

---

[59] Zagadnieniu temu poświęciła uwagę Aleksandra Patalas, w referacie pt. *Uwagi do repertuaru kapel w Pilicy i Gidlach*, wygłoszonym podczas konferencji „Kościelne zbiory muzyczne w bibliotekach polskich" (Gniezno, 26–28 września 2012 r.). Planowana jest publikacja tekstu w periodyku Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich „Biblioteka Muzyczna", t. 2010–2014. W tym miejscu piszący te słowa pragnie uprzejmie podziękować Autorce za udostępnienie tekstu wystąpienia.

[60] Sygn. 7: „[…] Comparavit ad Chorum C.M.C. A.D. 1837 Pr. Lucas Grządzielski mpp".

[61] Sygn. 66, na końcu głosów C i B data 1800 i podpis: „Scripsit F. Gotschalk".

[62] Sygn. 13: „[…] Il presentato del Sign. Mężnicki per Giesa Gidlensis anno 1817".

[63] Sygn. 244: „[…] Przepisane i Dedykowane Wielmożnemu X. Alojzemu Przełożonemu Klasztoru XX. Dominikanów w Gidlach od Karola Fertner z Częstochowy".

[64] Rękopisy sygn.: 120, 164, 179,183, 242, 256.

paulińskim przez wiele lat związany był również skryptor Józef Czajkowski, działający w Gidlach w okresie od 1833 roku do 1844 roku[65].

Dobitnie o przepływie muzykaliów mówią również uderzające zbieżności w repertuarze obydwu kapel, które zobrazowano w tabeli 3, w oparciu wyłącznie o zachowane w Gidlach msze, noszące sygnatury 1–100.

Tabela 3: Zbieżności w repertuarze mszalnym w Gidlach i na Jasnej Górze (na podstawie sygnatur 1–100)

Lp.	Autor	Tytuł	Gidle katalog K. Mrowca	Jasna Góra katalog P. Podejki[64]
1.	F. Bühler	*Missa Pastoritia* (odpis druku)	6.1.	2122–2124
2.	F. Danzi	*Missa*	8	236
3.	R. Dedler	*Missa Brevis in D*	9.1	241–242
4.	K. Ditters von Dittersdorf	*Missa in C*	12	282
5.	J. M. Dreyer	*Missa in Es*	15.1	328
6.	S. Stocker (= L. B. Est)	*Missa in F*	16	410
7.	J. Haydn	*Missa in G*, tzw. *Nicolaimesse*	24	549
8.	J. B. Lasser	[*Missa in C*]	26, 78	819
9.	J. Lohelius / K. Loos	*Missa ex D*	29	843
10.	K.Loos / J. Lohelius	*Missa in A*	30	1032
11.	K. Loos	*Missa ex F*	31	848
12.	W. Raszek	*Missa in D*	38	1161
13.	W. Raszek	*Missa in F*	40	1164
14.	W. Raszek	*Missa solemnis in G*	41	1160
15.	W. Raszek	*Missa in C*	44	1159
16.	Anon. / F. X. Brixi	[*Missa solemnis*]	46.2, 194.2	107
17.	V. Reghini	*Missa in D*	48	1175
18.	A. Rzepko	*Missa in C*	50	1245
19.	J. B. Schiedermayr	*Messe ex C*	51.1	1268

[65] Rękopisy sygn.: 26, 29, 32, 43, 45, 59, 75, 85, 156, 159, 277, 284; por. Paweł Podejko, *Katalog tematyczny…*, op. cit., s. XVII.

[66] Paweł Podejko, *Katalog tematyczny…*, op. cit.

20.	J. B. Schiedermayr	[*Messe*]	53.1	1273
21.	J. B. Schiedermayr	*Land Messe*	54.1	523
22.	J. B. Schiedermayr	*Missa solemnis*	55	1278
23.	J. B. Schiedermayr	*Primic Messe ex D*	56.1	1279
24.	J. B. Schiedermayr	[*Missa ex G*]	57	1275
25.	J. B. Schiedermayr	*Messe ex F*	58	1280
26.	J. B. Schiedermayr	*Missa in F*	59.1	1281
27.	F. Volckert	*Missa in C*	69.1	1525
28.	F. Ziegenheim	*Missa ex Es*	71	1577
29.	J. B. Schiedermayr	[*Missa in C*]	75, 52	1267
30.	Anon. / J. Puschmann	[*Missa in C*]	77, 37	1153
31.	Anon. / W. Emmerig	[*Missa in C*]	79	388
32.	Anon. / F. X. Brixi	[*Missa in e*]	81	113
33.	Anon. [Schwertner]	*Missa in D*	85	1755
34.	Anon. / J. N. Hummel	[*Missa in B*]	90	613
35.	Anon.	[*Missa in Es*]	92	928
36.	Anon. / J. N. V. Vocet	[*Missa C-dur*]	95	1466–1468

Z powyższego zestawienia wynika, że w reprezentatywnej próbie stu sygnatur około czterdzieści kompozycji pokrywa się ze zbiorami paulińskimi. Niektóre msze zostały dodatkowo rozbudowane o te same części zmienne. Co więcej, wśród pozostałych, nieuwzględnionych w tabeli 3 rękopisów tej grupy również znajdujemy takie, które pochodzą z Jasnej Góry lub wykazują ścisłe związki z tym ośrodkiem (na przykład msze nr: 13, 25 i 66 skopiowane przez jasnogórskich kapelmistrzów Leopolda Mężnickiego i Filipa Gotschalka). Wymienione wyżej konkordancje dotyczą zarówno repertuaru bardzo wówczas popularnego – na przykład kompozycji Josepha Haydna, Johanna Baptisty Schiedermayra lub Jana Nepomuka Hummla – jak i utworów autorów lokalnych, których znamy głównie z dwóch omawianych zbiorów – na przykład Wacława Raszka i Adolfa Rzepko. W wielu przypadkach porównanie pozwala na ustalenie autorstwa rękopisów zachowanych anonimowo w Gidlach.

Na podstawie omówionych zbieżności i powiązań możemy postawić hipotezę, że dla kapeli gidelskiej to właśnie Jasna Góra była głównym źródłem repertuaru. Biorąc pod uwagę niewielką odległość dzielącą obydwa ośrodki, a także rangę i znaczenie częstochowskiego sanktuarium, nie jest to, natural-

nie, konstatacja zaskakująca. Należy podkreślić, że na kontaktach tych zyskiwał również zespół pauliński, a przepływ repertuaru bynajmniej nie był jednostronny. Świadczy o tym między innymi fakt, że w kilku przypadkach gidelskie kopie tych samych utworów są wcześniejsze od przekazów jasnogórskich. Można tu wymienić chociażby dwie msze Adolfa Rzepko (Gidle – 1859 rok, Jasna Góra – 1873 rok)[67], sinfonię z opery *Amphion* Johanna Gottlieba Naumanna (Gidle – 1795 rok, Jasna Góra – 1833 rok)[68] lub wspomnianą *Missa in Es* Johanna Melchiora Dreyera (Gidle – 1823 rok, Jasna Góra – 1833 rok)[69]. Na Jasnej Górze zachował się również odpis litanii o. Justa Caspara, sporządzony prawdopodobnie krótko po połowie XVIII wieku dla kapeli gidelskiej przez tamtejszego muzyka Antoniego Peperskiego[70].

Podsumowanie – zbiór gidelski na tle repertuaru innych kapel klasztornych

Kolekcja muzykaliów zachowana po wokalno-instrumentalnym zespole działającym w Gidlach jest pod wieloma względami podobna do zbiorów innych kapel klasztornych. Dotyczy to nie tylko preferencji gatunkowych i obsadowych, ale też szeregu nazwisk popularnych wówczas autorów. Znaczna część zachowanych kompozycji należała do obiegowego repertuaru współtworzącego w XVIII i XIX wieku panoramę muzyczną Europy Środkowej i Środkowo-Wschodniej. Podobnie jak w przypadku wielu innych polskich kapel, oprócz twórczości rodzimej szczególnie ważny był import repertuaru z terenów znajdujących się pod panowaniem Habsburgów (w tym zwłaszcza z Czech), zaś w mniejszym stopniu – utworów autorów niemieckich, włoskich i francuskich. Do najszerzej znanych kompozycji, które posiadała w swoich zbiorach kapela gidelska, należą między innymi: *Missa Sancti Nicolai* Josepha Haydna[71], zachowana w ponad stu innych, rękopiśmiennych kopiach, msze i ofertoria Johanna

[67] W katalogu Mrowca nr 50, w katalogu Podejki nr 1245, a także zachowana w PL-Kj msza o sygn. Muz. Rkp 67 III i rękopis wymieniony w katalogu Podejki, nr 1244.

[68] W katalogu Mrowca nr 274, w katalogu Podejki nr 1003.

[69] W katalogu Mrowca nr 15, w katalogu Podejki nr 328.

[70] W katalogu Podejki nr 648.

[71] Sygn. 24.

Nepomuka Hummla[72], Johanna Baptisty Schiedermayra[73], Františka Xavera Brixiego[74] i Karela Loosa[75], *Missa in C* oraz *Regina coeli* Carla Dittersa von Dittersdorf[76], ofertoria Leopolda Jansy[77] i Václava Pichla[78], *Symfonia c-moll* (Hob I:52) Josepha Haydna[79], arie Wenzela Müllera[80], Johanna Adolfa Hassego[81], Antonia Salieriego[82], Johanna Baptisty Vaňhala[83] i Baldassare Galuppiego[84], będące najczęściej kontrafakturami fragmentów z popularnych wówczas oper, a także wspomniany duet „La ci darem la mano" z opery *Don Giovanni* Wolfganga Amadeusa Mozarta[85]. Szeroka recepcja niektórych z wymienionych kompozycji, jak chociażby mszy i ofertoriów Schiedermayra, Hummla i Jansy, jest po części związana z faktem, że ukazywały się one drukiem.

Porównanie kolekcji gidelskiej z bazą RISM wskazuje, że kilkadziesiąt utworów nie posiada konkordancji w innych zbiorach, jednak ze względu na poziom zaawansowania badań nad źródłami muzycznymi, a także fragmentaryczny stan zachowania wielu z kompozycji tej grupy, znacznie utrudniający ich

---

[72] Sygn. 90; prawie czterdzieści przekazów odnotowanych w RISM.

[73] Sygn.: 51.1, 52, 53, 55, 56, 59, 75, 82, 96, 136, 137; od około dwudziestu od czterdziestu innych przekazów każdego z utworów odnotowano w RISM.

[74] Sygn.: 46.2, 81, 194.2; od około piętnastu do dwudziestu innych przekazów każdego z utworów odnotowano w RISM. Szeroko znane było również *Offertorium de Virginibus* „Quinque prudentes Virgines", sygn. 127, zachowane w kilkunastu kopiach przypisujących autorstwo J. Loheliusowi lub F. X. Brixiemu.

[75] Sygn. 31; około dziesięciu innych przekazów odnotowanych w RISM.

[76] Sygn.: 12 i 176; odpowiednio: szesnaście i dziewięć innych przekazów odnotowanych w RISM.

[77] *Paratum cor meum*, sygn. 235; siedemnaście innych przekazów odnotowanych w RISM.

[78] *Plaude turba angelica*, sygn. 245; siedemnaście innych przekazów odnotowanych w RISM.

[79] Sygn. 279.1; piętnaście innych przekazów odnotowanych w RISM.

[80] Z tekstem „In hac die tam solemnis", sygn. 211; około dwudziestu innych przekazów z różnymi tekstami odnotowanych w RISM.

[81] Z tekstem „Nomen amabile", sygn. 222; około piętnastu innych przekazów z różnymi tekstami odnotowanych w RISM.

[82] Sygn. 229.2, utwór zachowany z tekstem oryginalnym; około dziesięciu innych przekazów odnotowanych w RISM.

[83] Z tekstem „O mi Jesu Bone", sygn. 215; około dziesięciu innych przekazów z różnymi tekstami odnotowanych w RISM.

[84] Z dwoma tekstami: „Salve Virgo beata de caelo nobis data" oraz „Nepomuceni gaudia persolvat nunc Bohemia", sygn. 220; ponad dziesięć innych przekazów z różnymi tekstami odnotowanych w RISM.

[85] Sygn. 229.1, kompozycja zachowana z oryginalnym tekstem.

identyfikację, nie jest to wystarczająca przesłanka, aby wszystkie z nich uznać za unikaty. Wyłącznie w Gidlach zachowały się między innymi: msze Wacława Raszka[86] i Adolfa Rzepko[87], utwory bożonarodzeniowe Leona Wodzyńskiego[88], *Synfonia Pastorale in D* Jana Korsaka[89], a także wymienione wyżej dzieła kompozytorów jasnogórskich. Należy jednak zaznaczyć, że o szczególnej wartości zbioru gidelskiego decydują nie tylko ocalone tu przekazy unikatowe, ale przede wszystkim fakt, że kolekcja ta jest świadectwem kultury muzycznej dominikanów, wyjątkowym na tle zachowanych zbiorów pochodzących z terenów Rzeczypospolitej.

[86] Sygn.: 39, 42, 43, 45, 118, 119.
[87] Sygn. 49.1.
[88] Sygn.: Muz. Rkp 2001 I, Muz. Rkp 2002 I.
[89] Sygn. Muz. Rkp 60 III.

Maciej Jochymczyk

Źródła do historii kapeli muzycznej przy klasztorze oo. Dominikanów w Dzikowie

Klasztor oo. Dominikanów w Dzikowie (obecnie Tarnobrzeg) został ufundowany przez rodzinę Tarnowskich w 1676 roku. Sprowadzenie zakonników wynikało z potrzeby zapewnienia odpowiedniej opieki nad wizerunkiem Matki Bożej Dzikowskiej. Obraz ten, namalowany prawdopodobnie w XVI wieku, początkowo znajdował się w kaplicy zamku Tarnowskich, gdzie zasłynął łaskami. W 1675 roku został oficjalnie uznany za cudowny, a trzy lata później przeniesiono go do nowo wybudowanego kościoła, który wkrótce otrzymał status sanktuarium. Istniejącą obecnie świątynię Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny zbudowano w latach 1693–1706, na miejscu drewnianego kościoła z 1677 roku, lecz całkowite wyposażanie wnętrza ukończono dopiero w 1782 roku[1].

W Archiwum Prowincji Polskiej oo. Dominikanów w Krakowie (dalej: APPD) znajdują się liczne dokumenty dotyczące tarnobrzeskiego klasztoru. Dla badań nad tamtejszym życiem muzycznym szczególnie przydatna okazuje się księga wpływów i wydatków za lata 1735–1751[2]. W celach poglądowych

---

[1] Obecny kształt kościoła jest wynikiem rozbudowy z początku XX w.; por. Jerzy Zub, *Tarnobrzeg – kościół i klasztor dominikański. Woj. podkarpackie*, Profil, Tarnobrzeg 2000 (Przewodnik po Zabytkach Sztuki, nr 12); Dominik Komada, *Założenie kościelno-klasztorne zakonu kaznodziejskiego*, „Tarnobrzeskie Zeszyty Historyczne. Kościoły Tarnobrzega", czerwiec 1995, nr 10, s. 15–26 [tekst zamieszczony na stronie: http://www.pbc.rzeszow.pl/dlibra/docmetadata?id=9108&from=publication; dostęp: listopad 2015].

[2] *In Nomine D(omi)ni Nostri Iesu Christi* […] *Anni currentis 1735* […] *Perceptae sub Prioratu Admodum R(evere)ndi P(at)ris Francisci Bystrżycki Convent(us) Rosariani Dzicoviensis*

wszystkie zawarte w tym źródle adnotacje dotyczące kapeli zostały zamieszczone w aneksie. Niestety, brak ksiąg ekspensów z pozostałych lat interesującego nas okresu uniemożliwia wyczerpujące prześledzenie losów zespołu. Pewne cenne wiadomości odnajdujemy również w *Liber Consiliorum* z lat 1679–1794[3] oraz w *Liber inscriptionum* z lat 1676–1749[4].

Wspomniane materiały archiwalne nie pozwalają wskazać daty powstania zespołu muzycznego. Początki działalności kapeli przy dzikowskim klasztorze Dominikanów z dużą dozą prawdopodobieństwa można wiązać z rozwojem kultu miejscowego obrazu. Takie przypuszczenie potwierdzają zapisy w *Liber Consiliorum*: w 1735 roku powzięto postanowienie dotyczące utrzymywania kapeli ku czci cudownego obrazu Matki Boskiej, a także dla wzmożenia pobożności ludu:

> 4to: Utrum pro auctione Honoris B[eati]ss[i]mae Virginis Thaumaturgae, ac alicientia populi ad majorem Devotionem, et concursum, sit conservanda Capella, seu homines in arte musicali experti[5].

Oprócz oprawy najważniejszych mszy świętych – co zapewne było głównym zadaniem zespołu – mógł on uświetniać również nieszpory, natomiast kompleta, zgodnie z zaleceniami prowincjała, powinna być śpiewana chorałowo:

> Sexto: Ordinamus, et omnio observari volumus, ut Vesperae et Completorium quotidie in Cantu absolvant(ur). Et si continget Vesperas cum Organis et Musica absolvi, ita clare adinvicem dicantur, ut unus Chorus alterum commode audire possit, ad satisfaciendum juxta obligationem nostra Chorali Officiis Divino si autem contingat immediate post Vesperas vel Processionem cantari Antiphonam Salve Regina; Completorium post Salve Regina omnio choraliter absolvi volumus[6].

Prioris Dignissimi Sacri Ordinis Praedicatorum. Na odwrocie: [Expensae pro 1725–1726, 1736––1751], APPD, sygn. Tb 40.

[3] APPD, sygn. Tb 8.

[4] APPD, sygn. Tb 19.

[5] *Liber Consiliorum*, APPD, sygn. Tb 8, s. 112, postanowienia Consilium z 19 sierpnia 1735 r.: „Punkt czwarty: dla wzmocnienia czci Błogosławionej Dziewicy Cudotwórczyni i dla pozyskania ludu do większej pobożności i zgromadzenia należy utrzymać kapelę, czyli ludzi wykształconych w sztuce muzycznej" (tłum. cytowanych wypisów łacińskich i konsultacja filologiczna Justyna Łukaszewska-Haberkowa).

[6] *Ordinationes pro Conventu Dzikoviensi. Fr. Albertus Ochabowicz Sac:*[rae] *Th*[eo]*l*[og]*iae Magister Prior Provincialis Provinciae Poloniae Sacri Ordinis Praedicatorum*, w: *Liber Consiliorum*, op. cit., s. 114: „Po szóste: Nakazujemy i pragniemy, by wszędzie to zachowano, by nieszpory i kompletę codziennie odprawiano śpiewając. Gdyby się zdarzyło, że nieszpory odpra-

Zespół występował też poza kościołem, na przykład z okazji wizyt ważniejszych gości[7]. Zawarte w pierwszym ustępie cytowanego dokumentu sformułowanie: „sit conservanda Capella" wskazywałoby na to, że w chwili jego sporządzania kapela przy sanktuarium dzikowskim istniała już od pewnego czasu, zaś czcigodni ojcowie podjęli jedynie decyzję o jej dalszym (może bardziej sformalizowanym) finansowaniu.

W księdze donacji i lokat klasztoru dzikowskiego znajdujemy zapis mówiący o dwóch trębaczach ufundowanych przez hrabiego Józefa Tarnowskiego w roku 1728 lub wcześniej (lakoniczna adnotacja nie jest pod tym względem jednoznaczna)[8]. Taką datę rozpoczęcia działalności zespołu podaje również *Słownik muzyków polskich* pod red. Józefa Chomińskiego[9], jednak bez wskazania przesłanek, na których została ona oparta. Nie wiadomo, czy wspomniana fundacja hrabiego Józefa Tarnowskiego z 1728 roku doszła do skutku. Najwyraźniej została ona potwierdzona (lub poszerzona) kontraktem z dnia 9 marca 1731 roku, którego postanowienia są w pewnej mierze zbieżne z przytaczanym wpisem w *Liber inscriptionum* (por. przyp. 8):

> Między W.[ielmożnym] J(ego)m(oś)cią Panem Józefem Amor Hrabią na Tarnowie y Czoborze Tarnowskim […] z Jedney, a Przewielebnym J(ego)m(oś)cią Xiędzem Jackiem Michalczewskim Przeorem Konwentu Dzikowskiego OO. Dominikanów Swym, y Całego Tegoż Konwentu Imieniem czyniącym z drugiey Strony stanął takowy kontrakt, Iż Pomieniony W.[ielmożny] J(ego)m(ość) Pan Hrabia Tarnowski Dziedzic Dóbr Dzikowa idąc gloriosis vestigijs Antecessorow Swoich Tegoż Konwentu Dzikowskiego Fundatorów, chcąc też Fundacyą ieszcze niedokończoną augere ex puro Zelo promovendi Divini Cultus, ed ex Pietate erga Beatissimam Virginem Mariam, na tym mieyscu Miraculis claram, Implorando Jey Benedictionem, nie mogąc ad p(re)sens

wia się z organami i muzyką, aby w jasny sposób nawzajem sobie odpowiadano, aby jeden chór mógł dobrze słyszeć drugi, dla zadośćuczynienia, zgodnie z naszym obowiązkiem chorałowego Divinum Officium. Gdyby się jednak zdarzyło, że natychmiast po nieszporach lub procesji śpiewa się antyfonę Salve Regina, chcemy, by cała kompleta po Salve Regina została odśpiewana chorałowo".

[7] Zob. wydatki z 29 czerwca 1750 r.

[8] Liber inscriptionum obligationumque Conventus Ordinis Praedicatorum in Tarnobrzeg cum quinque indicibus (tytuł wg katalogu APPD, w tym brzmieniu nie figuruje w źródle), APPD, sygn. Tb 19, s. 8: „Ad complementum hujus fundationis darował J. W. Imć P. Jozef Hrabia A°. D. 1728 dwoch chłopow w Przewłoce a dwa przedtym dawni na 2 Trębaczow zapisani byli, oraz y z łąkami". Ten sam wpis został powtórzony również w nowszym indeksie, na s. 113.

[9] *Słownik muzyków polskich*, red. J. Chomiński, t. 1: *A–Ł*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1964, s. 250.

> coram Judicio Terrestri |: bo te w woiewodztwie Sandomiskim, y Pobliższych vacat :| juxta Praescriptum Constitutionis Anni 1635 pomienioney Części we wsi Przewłoce Temuż Konwentowi Dzikowskiemu zeznać Rezygnacyi, więc p(re)senti Contractu Resignatorio też Część w Przewłoce Swoję Dziedziczną ze wszystkiemi do tey Części Przyległościami y Przynależnościami, Poddanemi tam będącemi, Grontami y Łąkami zdawna do tey Części należącemi […] daje, daruje, y wiecznemi czasy rezygnuje Insuper za naypierwszą Bytnością w Lublinie coram Iudicio Terrestri forma [....] Constitutione Anni 1635 descripta Resignationem tey Części w Przewłoce in rem Tegoż Konwentu Dzikowskiego zeznać praesenti Contractu assekuruie się. Ichm(oście) zaś OO. Dominikanie Konwentu Dzikowskiego nunc, et pro tempore existentes dwoch Trębaczow po odebraniu w Posessyą teyże Części w Przewłoce zaraz chować obligują się, ktorzy Trębacze codzien rano y wieczor, tudzież przy każdym otwirzeniu, y zawarciu obrazu Matki Bożey in Honorem Immaculatae Conceptionis trąbić powinni będą. […] Działo się w Dzikowie Dnia Dziewiątego Marca Roku Tysiącznego Siedemsetnego Trzydziestego Pierwszego. […][10].

Wynika z tego, że powinności trębaczy miały być podobne do tych, jakie znamy z innych sanktuariów maryjnych, zwłaszcza z Jasnej Góry, gdzie również grali oni przy odsłanianiu i zasłanianiu obrazu Matki Bożej, a także wykonywali utwory z wieży (zob. niżej)[11].

Jak wspomniano, źródłem szczególnie cennym dla historii kapeli klasztoru Dominikanów w Dzikowie jest księga rachunkowa z lat 1735–1751[12]. Na początku części zawierającej wydatki konwentu wszyto cztery karty pochodzące z wcześniejszego okresu, wyraźnie bardziej zniszczone. Obejmują one ekspensa za styczeń, luty oraz część grudnia 1725 roku. Już wówczas odnotowano wypłatę dla trzech muzykantów, zakup strun – co wskazywałoby na utrzymywanie stałego zespołu (a nie okazjonalne występy kapeli zewnętrznej) – oraz zapłatę dla trębaczy wojskowych, zatrudnianych z okazji większych świąt („Trębaczom od chorągwie co in festivitatibus trąbią").

Począwszy od końca maja 1735 roku wydatki na muzykę są stosunkowo dobrze udokumentowane, chociaż należy zaznaczyć, że liczba informacji oraz stopień ich szczegółowości zmieniają się, zależnie od skrupulatności osoby od-

---

[10] Archiwum Narodowe w Krakowie. Współczesny, maszynowy odpis dokumentu znajduje się również w APPD, sygn. Tb 60.

[11] Paweł Podejko, *Kapela wokalno-instrumentalna na Jasnej Górze*, „Studia Claromontana" 19, s. 107–118.

[12] *In Nomine D(omi)ni Nostri Iesu Christi* […] *Anni currentis 1735* […] *Perceptae sub Prioratu Admodum R(evere)ndi P(at)ris Francisci Bystrżycki…*, op. cit.

powiedzialnej za prowadzenie rachunków; na przykład, od 1737 roku aż do lutego 1741 roku najcenniejsze zapiski dotyczące kapeli znajdujemy nie wśród wydatków (w całym 1740 roku odnotowano jedynie zakup stroików oraz butów dla dyszkancisty), ale w tabeli dochodów konwentu. Dzięki temu możemy prześledzić, z jakich źródeł finansowana była działalność zespołu, ponieważ obok przychodu notowane są zobowiązania pokrywane z pozyskanych środków. Najczęściej – zwłaszcza w przypadku pensji organisty – były to ofiary ze skarbonki (*ex carbona*). Oprócz tego sięgano między innymi po prowizję od kapitału ulokowanego u Jana Wodzickiego, podczaszego warszawskiego (być może z wcześniejszej fundacji), a także na synagogach dzikowskiej i opatowskiej. W grudniu 1737 roku darczyńcą był Adam Tarło, wojewoda lubelski, marszałek konfederacji dzikowskiej[13]. Źródłem dodatkowego dochodu mogły być też pogrzeby szlacheckie, na przykład Tadeusza Tarnowskiego w marcu 1738 roku.

Niemalże w całym okresie, którego dotyczy cytowane źródło, dwa razy do roku, przeważnie w maju i we wrześniu, żony niektórych muzyków wnosiły opłatę wysokości ośmiu złotych za miejsce w ławce kościelnej. Ponieważ wpływy oznaczano za pomocą nazwiska lub imienia i nazwiska małżonka oraz funkcji przez niego pełnionej (na przykład: „Od Pani Kazmirzowey Jasiewiczowey Trębaczki Ławkowego", „Od P. Purlinskiey Organisciny"), „ławkowe" pozwala precyzyjniej zidentyfikować członków zespołu, a także ustalić czas ich działalności. Jeśli weźmiemy pod uwagę, że miesięczna pensja kapelisty, nie licząc dodatkowych dochodów, wynosiła około dziesięciu złotych (zob. niżej), cenę rezerwacji miejsca w kościelnej ławie można uznać za dość wygórowaną. Kiedy żona organisty uchylała się od uregulowania rachunku, sumę tę potrącano z wynagrodzenia męża[14]. Dwukrotnie odnotowano również umorzenie „ławkowego" na poczet wydatków poniesionych na naukę chłopców przez organistę Purlińskiego oraz kapelmistrza Szukształowicza[15].

Na podstawie zapisów w księdze rachunkowej możemy w przybliżeniu odtworzyć skład kapeli. Z imienia lub z imienia i nazwiska znamy następujących muzyków (w układzie chronologicznym):

---

[13] Konfederacja zawiązana 5 listopada 1734 r. w obronie prawa króla elekta Stanisława Leszczyńskiego do tronu polskiego; por. m.in. Dominik Komada, op. cit., s. 18.

[14] Zob. dochody za lata 1741–1743.

[15] Odpowiednio: dochody za maj 1741 r. oraz maj 1746 r.

– Wojciech Purliński – organista: 1735–1740;
– Kazimierz Jasiewicz – trębacz: 1735–1738 (pierwsza połowa);
– Tomasz Wilczek – trębacz i skrzypek: 1736–1744;
– Jakub (Jakubek) – muzykant: 1737–1741 (w 1739 roku niewspomniany imiennie);
– Stanisław Gabriel[16] Szukształowicz – kapelmistrz: od września 1738 roku do 7 kwietnia 1750 roku, a następnie w 1761 roku;
– Staszek – dyszkancista: 1740–1741;
– Wawrzyniec Solarski – trębacz i skrzypek: 1741–1751;
– Gurski – kapelista: październik, listopad 1741 roku, później: maj, czerwiec 1750 roku, być może w funkcji kapelmistrza;
– Marcinek – dyszkancista: 1741 rok;
– Franek – dyszkancista: 1741 rok (nie jest jasne, czy w księdze rachunkowej imię to rzeczywiście odnosi się do muzyka);
– Jodłowski: listopad 1742–czerwiec 1744;
– Antoni Karczyński – muzykant: 24 czerwca 1750–1751.

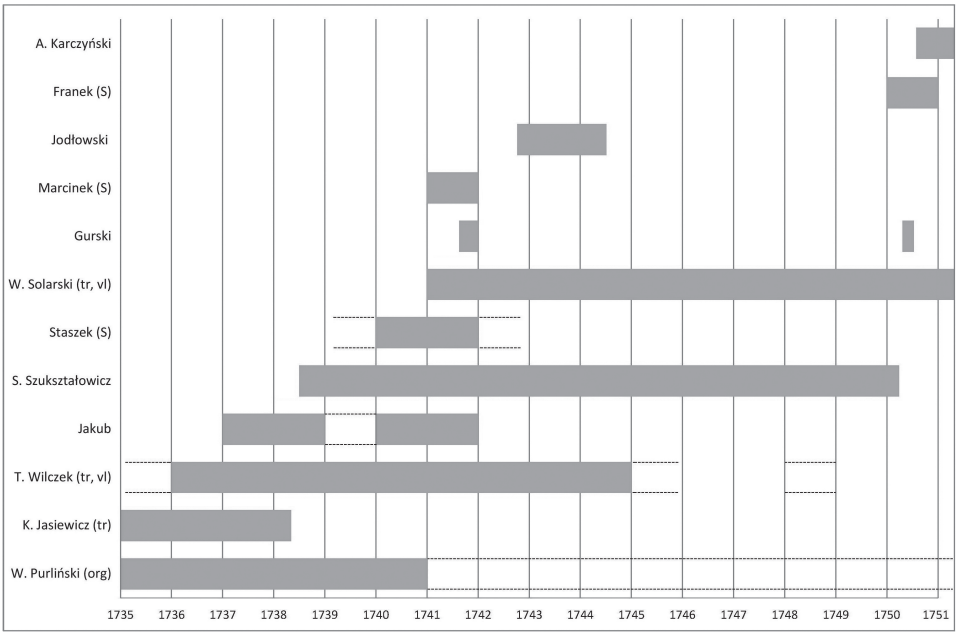
Powyższe daty dotyczą lat, w których muzycy wspominani są w omawianym źródle imiennie. Część z nich jednak z całą pewnością działała w zespole dłużej, a w księdze rachunkowej figurują prawdopodobnie anonimowo, na przykład jako członkowie kapeli (por. Wykres 1). W całym udokumentowanym okresie pojawiają się dość regularne wypłaty dla organisty i chociaż po 1740 roku nie jest on już wymieniany z nazwiska, nic nie wskazuje na to, aby ktokolwiek zastąpił na tym stanowisku Wojciecha Purlińskiego. Organistę łączyły z konwentem szczególnie silne związki pozamuzyczne: dzierżawił sad klasztorny, za co rozliczał się częściowo w naturze[17], sprzedawał zakonnikom płody rolne, nabiał i zwierzęta[18], zaś w okresie świątecznym, zgodnie ze zwyczajem, piekł opłatki[19]. Wreszcie, we wrześniu 1750 roku kupił od konwentu dom za kwotę osiemdziesięciu złotych.

[16] Drugiego imienia lub jego inicjału Szukształowicz używał, podpisując się na rękopisach muzycznych. W dokumentach klasztoru figuruje wyłącznie jego pierwsze imię.

[17] Dochody za październik 1749 r.

[18] Pszenicę (dochody za maj 1742 r.), jaja (wydatki za czerwiec 1738 r.), gęsi (wydatki za sierpień 1749 r.), konia (wydatki za listopad 1750 r.).

[19] Dochody za grudzień 1746 r.

Wykres 1: Muzycy kapeli dzikowskiej figurujący imiennie w księdze rachunkowej z lat 1735–1751[20]

Zapewne w pierwszej połowie 1738 roku z kapeli odszedł trębacz Kazimierz Jasiewicz, którego żona po raz ostatni opłaciła „ławkowe" w maju. Już w pierwszym kwartale tego roku pojawia się on wśród muzyków kolegiaty sandomierskiej, gdzie notowany jest aż do śmierci w 1773 roku, a na liście płac figuruje również jego syn śpiewający dyszkantem[21].

We wrześniu 1738 roku w księdze rachunkowej z Dzikowa po raz pierwszy odnotowano nazwisko Stanisława Szukształowicza, który – jak wskazują późniejsze wzmianki – zatrudniony był na stanowisku kapelmistrza. W lutym następnego roku dominikanie wyrazili zgodę, aby na terenie należącym do konwentu wybudował on dla siebie dom, który w razie bezpotomnej śmierci

---

[20] *In Nomine D(omi)ni Nostri Iesu Christi* […] *Anni currentis 1735* […] *Perceptae sub Prioratu Admodum R(evere)ndi P(at)ris Francisci Bystrżycki…*, op. cit.

[21] Jan Chwałek, *Muzycy kapeli kolegiaty sandomierskiej w latach 1682–1812*, „Muzyka" XIX, 1974, nr 4, s. 71; Maria Konopka, *Kultura muzyczna w kolegiacie sandomierskiej (studium historyczno-muzykologiczne)*, praca doktorska pod kier. ks. prof. dr. hab. Jana Chwałka, Instytut Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 2005, s. 350.

jego i żony miałby przejść na własność klasztoru[22]. Zgodnie z zarządzeniem, za dzierżawę gruntu wnosił on corocznie opłatę wysokości dwóch złotych[23]. Do obowiązków kapelmistrza, oprócz przygotowania zespołu i uczestnictwa w wykonaniach, należało gromadzenie repertuaru (zob. niżej), a także kształcenie dyszkantystów, za co otrzymywał dodatkowe, skromne wynagrodzenie, w wysokości szesnastu złotych rocznie[24]. Po ponad jedenastu latach pracy, 7 kwietnia 1750 roku Szukształowicz zwolnił się z kapeli. Z zachowanych zapisków można wnioskować, że była to decyzja dość nagła[25]. Nie wiemy, jak dalej potoczyły się losy tego muzyka, ale z całą pewnością jego związki z klasztorem dzikowskim nie zostały zerwane. Dnia 3 września 1761 roku dominikanie powierzyli mu edukację muzyczną chłopca, Józefa Kudelskiego, zapisanego przez rodziców na sześć lat nauki. Warto zauważyć, że w tym dokumencie Szukształowicz określany jest nadal jako służący (pracownik) tamtejszego kościoła[26].

---

[22] „Anno D(omi)ni 1739 die 9 Februarii Convocatis RR Patribus ad Consilium spectantibus exposuit Adm(odum) R(evere)nd(us) P[ate]r Prior Francisc(us) Bystrzyckj desiderium Domini Stanislaj Szukształowicz Capellae Magistri Conv(en)tus] Dzikoviensis inservientis, quod ipse voluerit aedificare sibi Domum sumptu proprio, in fundo convent[u]us; quam post facta sua conjugisq(ue) suae |: Si steriliter decesserint :| applicat Conv(en)tuj: Vivens vero obligat se ad persolutionem, ex fundo, census annualis duorum florenorum. […]" – Liber Consiliorum, op. cit., s. 119: Roku Pańskiego 1739, dnia dziewiątego Lutego, Zebrawszy Wielce Czcigodnych Ojców należących do Rady, przedstawił Wielce Czcigodny Ojciec Przeor Franciszek Bystrzycki pragnienie Pana Stanisława Szukształowicza, który służy jako dyrygent w kapeli Klasztoru w Dzikowie, iż chce on wybudować dla siebie, swoim kosztem Dom, w majątku należącym do klasztoru. [Dom] ten, po śmierci jego i jego żony (gdyby umarli bezpotomnie), ofiaruje Konwentowi. Za życia zaś zobowiązuje się do tego, by z majątku, rocznie oddawać należność dwóch florenów.

[23] Kwota ta była oznaczana jako „czynsz z grontu konwenckiego" lub „czynsz z chałupy" (zob. dochody za listopad 1740–1745 oraz grudzień 1746–1747). W latach 1748 i 1749 została zaliczona na poczet nauki dyszkanta.

[24] Zob. wydatki za lata 1747–1748.

[25] Wydatki z 7 kwietnia 1750 r.: „Panu Szukształowiczowi kapelistowi przy niedokończeniu miesiąca a przy odprawieniu od kapelli Dzikowskiey dałem 7 zł".

[26] „A(nn)o D(omi)ni 1761 die 3 (septem)bris Convocavit Consilium Eximis Adm[odum] R[everendissimus] Pr[ior] Basilius Barski S. Th: M[a]g[iste]r Prior Dzikovien(sis), in quo proposuit punctum: Utrum acceptandus sit ad instruendum in Arte Musica Puer Josephus Kudelski, et tradendus Stanislao Sustałovicz Musico, inservienti Ecclesiae Nostrae, cui pro labore instructionis promittit C(o)n(ten)tus omni Quartuali florenos Quatuor. Ad quod punctum Responderunt R[eve]R[endissimi] P[at]res affirmative. Ac Parentes ejusdem Pueri, Jacobus et Constantia, eundem pro annis sex inscripserunt" – Liber consiliorum, op. cit., s. 225: Roku Pańskiego 1761, dnia 3 września zwołał konsylium Wielebny i Wielce Czcigodny Przeor Bazyli Barski, magister Świętej Teologii, przeor [klasztoru] dzikowskiego, na którym postawił pytanie: czy należy przyjąć na naukę sztuki muzycznej chłopca, Józefa Kudelskiego, i czy należy oddać

Co ciekawe, z dodanej później adnotacji wynika, że po roku chłopiec ten został odesłany ze względu na brak zdolności wokalnych, natomiast na jego miejsce przyjęto Andrzeja Solarskiego, być może syna innego kapelisty o tym samym nazwisku[27].

Od początku okresu udokumentowanego księgą wydatków w kapeli działał Tomasz Wilczek, trębacz, grający również na skrzypcach lub na innym instrumencie smyczkowym, na co wskazują wielokrotnie powtarzające się wypłaty na struny dla tego muzyka[28]. Pod koniec lat trzydziestych XVIII wieku odnotowano również wpływ „ławkowego" od jego żony[29]. Z dwóch innych wpisów wynika pośrednio, że z klasztorem związany był także ich syn: we wrześniu 1739 roku trębacza określono mianem „Wilczka starego, Tomasza"[30] (z czego można wnioskować, że był też i Wilczek „młody"), natomiast w listopadzie 1742 roku czynsz za wynajmowany przez rodzinę dom wniósł Wojciech Wilczek. Nazwisko i imię tego muzyka znika z ksiąg rachunkowych po 1744 roku, jednak cztery lata później ponownie natrafiamy na wpływ czynszu za dom, tym razem od jego żony[31], możliwe zatem, że w tym czasie Tomasz Wilczek nadal współpracował z kapelą, a jego honoraria ukryte są w puli przeznaczanej dla anonimowych trębaczy[32].

W podobnej roli w zespole występował przyjęty w styczniu 1741 roku Wawrzyniec Solarski, który grał na skrzypcach (lub na innym instrumencie smyczkowym[33]) i trąbce. Od początku swojej obecności w Dzikowie wy-

---

go [na naukę] Stanisławowi Sustałowiczowi, muzykowi, służącemu w naszym kościele. Ten zaś obiecał, że za trud nauczania zadowolą go cztery floreny za każdy kwartał. Na pytanie odpowiedzieli najczcigodniejsi ojcowie pozytywnie. Zaś rodzice tegoż chłopca, Jakub i Konstancja, zapisali go na lat sześć.

[27] „Dimissus e(st) p(ro)pter inhabilitatem ad cantandum in locum vero ipsius susceptus e(st) Andreas Solarski A[nno] D[omini] 1762 d[ie] 10 (Decem)bris. Et inscriptus est ad 4 annos. Ita est Fr[ater] Basilius M[a]g[iste]r Prior m[anu] p[ro]p[ria]" – ibidem: Został odesłany z tego względu, że nie przywykł do śpiewania, na jego miejsce został przyjęty Andrzej Solarski, Roku Pańskiego 1762, dnia 10 Grudnia. Został zapisany na cztery lata, co niniejszym potwierdza własną ręką Brat Bazyli magister, Przeor.

[28] Zob. m.in. wydatki w dniach: 31 lipca 1741 r., 31 października 1741 r., 8 maja 1742 r., 27 lipca 1742 r., 30 czerwca 1743 r.

[29] Dochody w dniach: 1 czerwca 1737 r., 28 maja 1738 r., 9 września 1738 r.

[30] Dochody z 31 września 1739 r.

[31] Dochody z 31 listopada 1748 r.

[32] Np. wydatki z 5 czerwca 1748 r.

[33] Wypłaty na struny dla Solarskiego odnotowano m.in.: 30 września 1750 r., 20 kwietnia i 5 marca 1751 r.

najmował on od klasztoru dom, a jego żona opłacała „ławkowe". Dzierżawił również od konwentu sad, który później zakupił[34]. Niewykluczone, że muzyk owdowiał i ożenił się ponownie, ponieważ po czterech latach od jego przybycia, 25 stycznia 1745 roku zanotowano wypłatę dwóch złotych „Panu Wawrzyńcowi Solarskiemu muzykantowi pod czas Jego ożenienia". Na listach płac jego nazwisko pojawia się aż do końca udokumentowanego okresu. Ponadto od listopada 1742 roku do czerwca 1744 roku zatrudniony był inny kapelista, nieznanej specjalności, o nazwisku Jodłowski.

Po odejściu z zespołu Stanisława Szukształowicza, na jego miejsce, w maju 1750 roku przyjęto muzyka o nazwisku Gurski, który już wcześniej, w październiku i listopadzie 1741 roku współpracował z dzikowskim zespołem. Krótki okres jego kapelmistrzostwa[35] przyniósł wyraźne ożywienie: zakupiono nowe trąby z ustnikami i sznurami, a także przystąpiono do poszerzania repertuaru[36]. W tym celu nabyto ryzę papieru, a nowy kierownik zespołu udał się do Sandomierza, aby pożyczyć „papierów chórowych" do przepisania[37]. Niestety, już 26 czerwca 1750 roku zanotowano: „Przyiął P. O. Przeor prima Maj kapelistę Gurskiego przy wikcie konwenckim na Solarium kwartalną po złotych 20 a zaś Roczną fl. 80 aże niebył stateczny dwa miesięcy przebywszy [został] odprawiony…". Po dyscyplinarnym zwolnieniu Gurskiego zatrudniono Antoniego Karczyńskiego, jednak z zapisków nie wynika, czy pełnił on funkcję kapelmistrza[38].

Przytoczona wzmianka dotycząca kopiowania utworów z Sandomierza jest cennym potwierdzeniem kierunków transmisji repertuaru i muzycznych związków obydwu ośrodków, oddalonych od siebie o niespełna piętnaście kilometrów. Nie wiemy, skąd Gurski miał wypożyczyć „papiery chórowe", jednak z pewnością nie był to żaden z sandomierskich klasztorów dominikańskich, które nie posiadały własnych kapel. Wiadomo, że w mieście działały prężnie dwa rywalizujące ze sobą zespoły: kolegiacki oraz jezuicki (ponadto na wysokim poziomie muzykowały również siostry benedyktynki). Prawdopodobnie

---

[34] Dochody za czerwiec 1743 r., czerwiec i wrzesień 1750 r.; wydatki za sierpień 1743 r.

[35] Domniemanie, iż Gurski pełnił funkcję kapelmistrza, opieramy na dwóch przesłankach: po pierwsze, został on przyjęty po odejściu Szukształowicza, niejako na jego miejsce; po drugie, powierzano mu zadania leżące w zakresie kompetencji kierownika zespołu, jak gromadzenie repertuaru.

[36] Wydatki z 9 czerwca 1750 r.

[37] Wydatki z 11 czerwca 1750 r.

[38] Wydatki z 31 lipca 1750 r.

to pierwszy z nich łączyły z Tarnobrzegiem bliższe relacje, na co wskazują chociażby związki personalne. Oprócz wspomnianego trębacza Kazimierza Jasiewicza, w latach 1723–1751 organistą w kolegiacie był Kazimierz Kolaszynski (Kolasiński), pochodzący z Dzikowa[39], który pojawia się również w księgach rachunkowych dominikańskich klasztorów w Sandomierzu[40].

Zarówno kapelmistrz Szukształowicz, jak i organista kształcili w Dzikowie uczniów, co potwierdzają liczne adnotacje w księdze rachunkowej. Zapewne również oni uczestniczyli w wykonaniach. O. Robert Świętochowski wspominał wręcz o istnieniu przy klasztorze bursy[41]. Z całą pewnością byli to przede wszystkim dyszkantyści, dla których co roku szyto ubrania (koszule, żupany, kontusze, kożuszki, płaszcze, spodnie i inne), kupowano buty i czapki. Młodzi śpiewacy grali również na instrumentach, na co wskazuje na przykład wypłata „Za strony do uczenia się na skrzypcach dla Dyszkanczysty"[42]. Oprócz odzieży i wyżywienia nie otrzymywali oni wynagrodzenia pieniężnego z konwentu. Ich imiona pojawiają się w księdze rachunkowej tylko okazjonalnie (Marcinek, Staszek, Franek), jednak wspomniane wydatki na utrzymanie wokalistów wykazują, że w całym udokumentowanym okresie zespół miał do dyspozycji przynajmniej jednego lub dwóch dyszkantystów. Oprócz tego, sporadycznie natrafiamy na informacje o uczniach instrumentalistach, na przykład: „Za sukna łokci dwanaście dla Dyszkancisty, y Trębaczyka"[43]. Do grona młodszych muzyków terminujących w kapeli zaliczał się też Jakub (Jakubek), wzmiankowany z przerwami w latach 1737–1741.

Na podstawie analizy zachowanych dokumentów trudno podać precyzyjnie liczbę muzyków działających w dzikowskim zespole. Nie ułatwiają tego zadania również powtarzające się wielokrotnie w księdze rachunkowej, pozornie jednoznaczne sformułowania, na przykład: „kapelistom trzema pro victu", ponieważ część muzyków otrzymywała wyżywienie w konwencie (a nie jego ekwiwalent pieniężny), natomiast wypłaty pobierała jedynie kwartalnie (zob.

---

[39] Jan Chwałek, op. cit., s. 71; Maria Konopka, op. cit., s. 352.

[40] Zob. Wypisy z ksiąg archiwalnych, tabele nr 3, 4, 6.

[41] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963 nr 4, s. 12. Jej śladem w księdze rachunkowej są wypłaty przekazywane „O. Promotorowi Bursaryuszowi"; zob. *In Nomine D(omi)ni Nostri Iesu Christi* […] *Anni currentis 1735* […] *Perceptae sub Prioratu Admodum R(evere)ndi P(at)ris Francisci Bystrzycki…*, op. cit., m.in. s. 251.

[42] Zob. wydatki z: 21 października 1748 r., 1 kwietnia 1749 r.

[43] Wydatki z 25 maja 1745 r.

niżej), z kolei uczniowie nie otrzymywali żadnych uposażeń. W poniższej tabeli zestawiono liczebność kapeli w kolejnych latach, jednak zwłaszcza ilość uczniów może być niedoszacowana.

Tabela 1: Liczebność kapeli dzikowskiej na podstawie księgi rachunkowej z lat 1735–1751[44]

Rok	Muzycy włącznie z organistą	Dyszkantyści i inni uczniowie	Razem
1735	3	b.d.	5
1736	4	2	6
1737	3	2	5
1738	3	2	5
1739	3	b.d.	4–5
1740	3	2	5
1741	5	3–4	8–9
1742	5	1	6
1743	5	1	6
1744	5	b.d.	6–7
1745	3	2	5
1746	3	1	4
1747	3	1	4
1748	3	1	4
1749	3	1	4
1750	3	2	5
1751	3	1	4

Co charakterystyczne dla ówczesnej praktyki muzycznej, członkowie zespołu potrafili grać na różnych instrumentach. Sporadycznie sięgano po wykonawców z innych ośrodków: w 1742 roku na święto Różańca (obecnie: Matki Bożej Różańcowej) wynajęto dyszkantystę z Sandomierza[45], zaś 1 stycznia 1750 roku ugoszczono miodem obcą kapelę: „Kapelli tak Domowyi iako y postronney garcy Dwa y flaszka iedna miodu". Nie posiadamy informacji, aby

[44] *In Nomine D(omi)ni Nostri Iesu Christi* […] *Anni currentis 1735* […] *Perceptae sub Prioratu Admodum R(evere)ndi P(at)ris Francisci Bystrżycki…*, op. cit.

[45] Wydatki z 8 października 1742 r.

w wykonaniach uczestniczyli również dominikanie, lecz możliwości takiej nie można wykluczyć, ponieważ zakonnicy znani ze zdolności muzycznych pojawiają się również w dzikowskim klasztorze. Działali tu między innymi o. Dominik Smidowicz, uważany za autora pieśni ku czci Matki Bożej Dzikowskiej (wyd. 1747)[46] i o. Alan Mach, malarz, skryptor i kompozytor melodii chorałowych, pełniący w Dzikowie w 1734 roku funkcję kaznodziei generalnego (później odnotowany w Gidlach)[47], z kolei w latach 1770–1782 przebywał tu o. Klemens Preslich, „in arte musicis variorum instrumentorum perfectissimus"[48].

Wśród wydatków klasztoru dominują te związane z bieżącymi potrzebami konsumpcyjnymi (na chleb, mięso, ryby, raki, wódkę, wino, miód, piwo) i wynagrodzeniami służby (między innymi: parobka, pastucha, wolarza, kucharza, cyrulika, kowala, dziewki folwarcznej, muzyków). Nie znajdujemy natomiast prawie wcale kosztów związanych bezpośrednio ze sprawowaniem kultu lub na przykład wyposażeniem kościoła. Jak wynika z zapisków, członkowie kapeli przebywający na wikcie konwenckim (na przykład: Gurski, Karczyński, prawdopodobnie również Wilczek) otrzymywali pensję kwartalną wysokości dwudziestu złotych[49]. Pozostali natomiast (zwłaszcza: Purliński, Solarski, Szukształowicz) pobierali po dziesięć złotych miesięcznie na wyżywienie („pro victu"), a dodatkowo otrzymywali honorarium kwartalne, na tak zwane suche dni, wynoszące od dziesięciu do dwudziestu pięciu złotych. Muzycy mogli również liczyć na „garniec miodu" z okazji większych świąt oraz inne dodatki okolicznościowe. Tym samym, roczne uposażenie kapelisty wahało się w granicach od osiemdziesięciu do stu osiemdziesięciu złotych rocznie. Najlepiej opłacani byli „muzykant" Wawrzyniec Solarski oraz organista Wojciech Purliński, którzy dodatkowo trudnili się „trąbieniem na wieży"[50]. Nieco niższa bywała pensja kapelmistrza Stanisława Szukształowicza, w latach 1740 i 1742 wynosząca na przykład sto trzydzieści złotych. Ponadto – jak wspomniano – z tytułu nauki chłopca dyszkancisty otrzy-

---

[46] *Słownik muzyków polskich*, op. cit., s. 250.

[47] Dominik Komada, op. cit., s. 18; Tadeusz Miazga, *Alan Mach – skryptor i kompozytor choralny w XVIII w.*, w: *Studia Hieronymo Feicht septuagenario dedicata*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1967, s. 284–285.

[48] Wawrzyniec (Laurentius) Teleżyński, *De rebus provinciae Poloniae S. Hyacinthi Ordinis Praedicatorum*, § 1222, rps; cyt. za: Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 24.

[49] Występujące w źródłach określenia „złoty" i „floren" traktujemy jako synonimy.

[50] Zob.: grudzień 1741 r; marzec, maj, sierpień 1742 r.; marzec 1745 r.; luty 1747 r.; grudzień 1748 r.; marzec, maj, wrzesień, grudzień 1749 r.

mywał on szesnaście złotych rocznie. Dla porównania, w tym samym okresie w kolegiacie sandomierskiej organista zarabiał od dwustu osiemdziesięciu do trzystu dwudziestu złotych rocznie, zaś pozostali muzycy po dwieście złotych, przy zapewnionym darmowym mieszkaniu[51]. Z kolei na Jasnej Górze kapelmistrz i kompozytor Franciszek Perneckher otrzymywał tysiąc złotych rocznie, skrzypek Żmudziński – od dwustu do trzystu pięćdziesięciu złotych, a najwyżej cenieni trębacze – Piński i Wróblewski – nawet pięćset i sześćset czterdzieści złotych[52]. Na tym tle dochody muzyków dzikowskich przedstawiają się skromnie[53]. Ślady niezadowolenia z wysokości wynagrodzeń znajdujemy w księdze rachunkowej; 19 września 1742 roku zanotowano: „P: Organiście suchedni ktorego Żonie defalkowało [tj. potrąciło – przyp. M. J.] się zło: 8 z ławki inaczey nie chce służyć, tylko żeby mu płacić po zło: 20 na suchedni dodałem 12 zł".

Podobnie jak początek działalności zespołu dzikowskiego, tak i jego koniec trudno precyzyjnie datować, ponieważ nie zachowały się rejestry wydatków klasztoru z drugiej połowy XVIII wieku. W księdze przychodów za lata 1779–1785, zawierającej bardzo lakoniczne sformułowania, nie znajdujemy wpisów dotyczących muzyków i kapeli[54], jednak z całą pewnością istniała ona nadal. Jeszcze latach 1785 i 1786 w rachunkach sandomierskiego klasztoru św. Jakuba zanotowano sumy wydane na wynagrodzenie dzikowskiego zespołu i transport, z okazji świąt św. Jakuba oraz św. Jacka[55].

Instrumentarium kapeli, biorąc pod uwagę jej niewielkie rozmiary, było stosunkowo bogate. Oprócz organów, skrzypiec i być może innych instrumentów strunowych (wielokrotnie wzmiankowane są wydatki na zakup strun),

---

[51] Maria Konopka, op. cit., s. 226.

[52] Paweł Podejko, op. cit., s. 121–146.

[53] Z badań o. Roberta Świętochowskiego OP wynika, że w połowie XVIII w. jeszcze niższe pensje otrzymywali np. członkowie zespołu działającego przy klasztorze dominikańskim w Gidlach: kapelmistrz – sto dwadzieścia złotych rocznie, organiści – sto złotych, a trębacze – od sześćdziesięciu do osiemdziesięciu złotych. Biorąc pod uwagę dysproporcję w stosunku do płac w innych zespołach, wydaje się jednak mało prawdopodobne, aby sumy te obejmowały wszystkie świadczenia pobierane z zakonu i karczm, w których muzycy grali; Robert Świętochowski, *Kapela oo. Dominikanów w Gidlach*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 4, s. 61–62.

[54] *In N(omi)ne D(omi)ni Amen. Anno Domini MDCCLXXIX 1779. Perceptae Collectarum Perpetuarumq(ue) Obligationum Sub Felicissimo Regimine Admodum Reverendi Patris Sacrae Theologiae Lectoris Exprimary Patris Flori Zubrzycki Conventus Mariani Dzikoviensis Prioris Dignissimi Et Custodia Reverendi Patris Ignatii Opaszewski Sacristae*, APPD, Tb 20.

[55] *Regestra expensarum convento sandomirensis ad S. Jacobum Apostolum sub felicissimo regimine Adm. R.P. Fris Joannis Złoczewski…*, Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 1074; zob. Wypisy z ksiąg archiwalnych, tabela nr 5.

obejmowało również instrumenty dęte. W całym udokumentowanym okresie w zespole byli obecni trębacze. Używane przez nich instrumenty musiały być już dość stare, skoro w październiku 1748 roku wypłacono dwa złote „Kotlarzowi od naprawy trąb dwoch", a w czerwcu 1750 roku zakupione zostały nowe trąbki wraz z akcesoriami. Z kolei w sierpniu 1741 roku naprawiano waltornię, na której prawdopodobnie grali trębacze. Już w lutym 1740 roku odnotowano wydatek na stroiki, a więc muzycy mieli wówczas do dyspozycji oboje (ewentualnie fagoty). Kolejny obój kupiono od organisty w listopadzie 1750 roku. Ponadto w sierpniu i wrześniu 1742 roku za kwotę stu złotych przeprowadzono remont organów, wykonany prawdopodobnie przez organmistrza z Mielca, po którego posyłano już w lutym tamtego roku.

Próba rekonstrukcji repertuaru kapeli dzikowskiej napotyka na poważne trudności. Muzykalia z tarnobrzeskiego klasztoru wchodzą obecnie w skład kolekcji Biblioteki Diecezjalnej w Sandomierzu[56], jednak – poza dwoma wyjątkami – trudno w sposób niebudzący wątpliwości wyodrębnić utwory pochodzące z omawianego ośrodka. Dotychczas udało się odnaleźć tylko dwa manuskrypty oznaczone notą proweniencyjną. Pierwszym z nich jest *Moteto de quolibet Sancto* „Ardete sidera" na cztery głosy wokalne, dwoje skrzypiec, clarino solo oraz organowe basso continuo (sygnatura A VII 91/nr 331)[57]. Rękopis jest datowany na 27 czerwca 1734 roku i został w całości sporządzony przez bliżej nieznanego Joannesa Beisze. Jego podpis figuruje na końcu większości głosów (za wyjątkiem C i org) oraz na okładce, gdzie samo nazwisko zostało starte i zastąpione słabo czytelnym nazwiskiem Kroch (zob. Ilustracja 1). W trzech miejscach strony tytułowej widnieje dopisany przez różnych skryptorów tytuł *ardete sidera* (u dołu karty zamazany), zaś po prawej stronie – dodana prawdopodobnie później, inną ręką, nota proweniencyjna: „Pro Choro Conventus Dzikoviensis Ord: Pred". Żadnego z nazwisk obecnych w tym źródle nie odnajdujemy w księdze rachunkowej tarnobrzeskiego klasztoru, co sugeruje, że odpis ten powstał w innym ośrodku, a dopiero na późniejszym

[56] Wendelin Świerczek, *Katalog rękopiśmiennych zabytków muzycznych Biblioteki Seminarium Duchownego w Sandomierzu*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne", X, 1965, s. 224.

[57] Zeskanowany rękopis dostępny jest za pośrednictwem Cyfrowej Biblioteki Diecezjalnej w Sandomierzu, http://bc.bdsandomierz.pl [dostęp: czerwiec 2015]. Partytury wszystkich omawianych kompozycji proweniencji dominikańskiej (z wyjątkiem utworów wcześniej opublikowanych) zostały zamieszczone na stronie projektu *Kultura muzyczna w klasztorach dominikańskich w Rzeczpospolitej w XVII i XVIII wieku*.

etapie trafił do Dzikowa. Nie znamy autora tego dzieła, jednak uwagę zwracają pewne podobieństwa anonimowego *Ardete sidera* oraz utworu o zbliżonym incipicie tekstu – *Plaudite sidera* Pawła Sieprawskiego[58], muzyka związanego z Sandomierzem[59]. W obydwu przypadkach identyczna jest obsada, a należy zaznaczyć, że takie zestawienie (czterogłosowy zespół wokalny z dwojgiem skrzypiec, solową trąbką i organami) nie należało wówczas do popularnych. Pewne zbieżności można zauważyć również na gruncie formy utworów. Są to pięcioczęściowe kantaty, zawierające wewnątrz literalne powtórzenie ogniwa początkowego lub końcowego (*Ardete sidera*: ABCDC, por. Tabela 2; *Plaudite sidera*: ABCAD).

Tabela 2: Anonim, *Ardete sidera* – struktura kompozycji

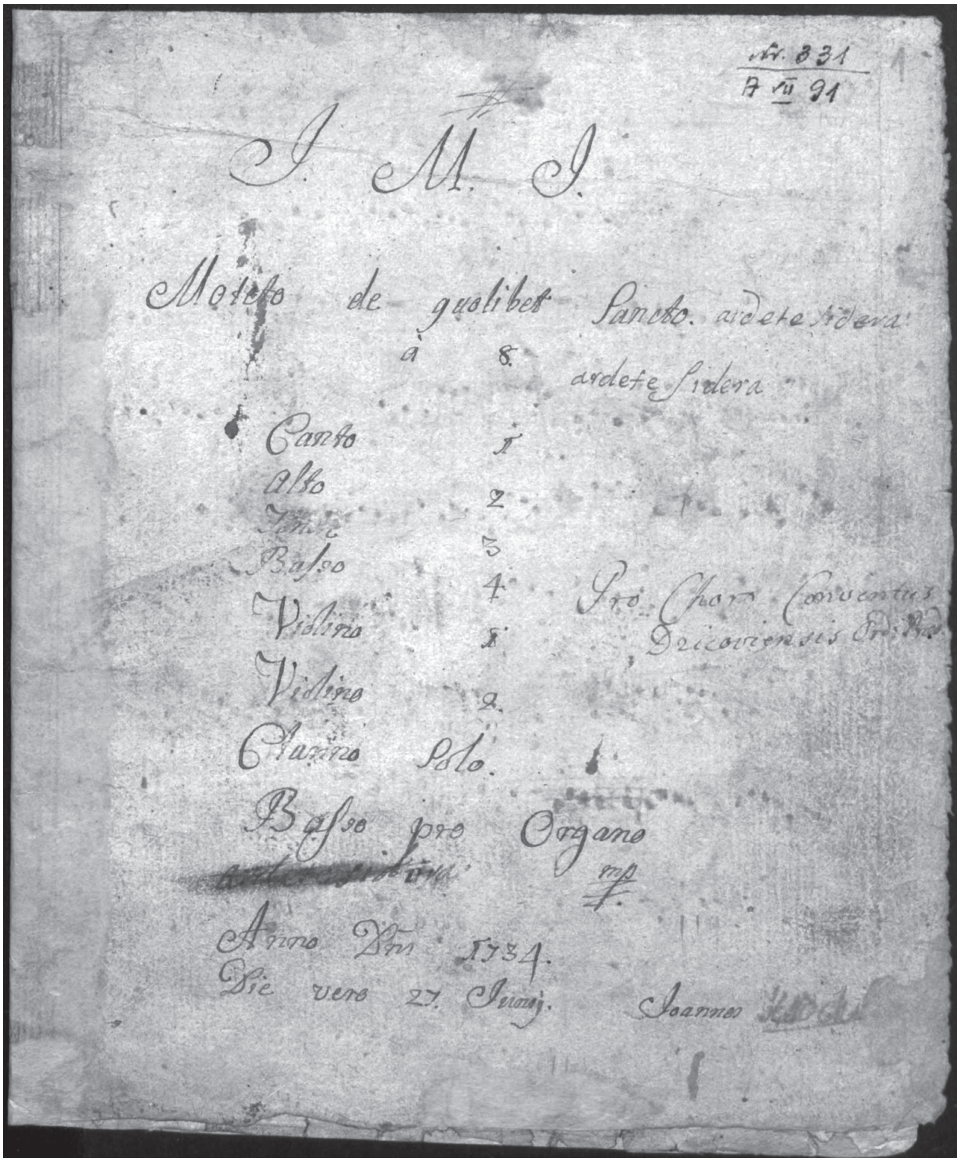
Ogniwo	Tekst	Obsada	Tempo	Metrum	Tonacja	Takty
A	*Ardete sidera*	C, 2 vl, org	Lente	$\frac{2}{4}$	G	1–102
B	*Date splendorem*	CA, clno, 2 vl, org	Vivace	$\mathbf{c}$	C	103–150
C	*Alleluia*	tutti	Allegro	$\mathbf{c}$	G	151–193
D	*Festa hodie*	B, 2 vl, org	–	$\frac{3}{4}$	D	194–244
C	*Alleluia* ut supra	tutti	Allegro	$\mathbf{c}$	G	[245–287]

Język muzyczny obydwu kompozycji jest podobny, typowy dla pierwszych dziesięcioleci XVIII wieku, bez zauważalnego wpływu stylu galant. Autorstwo Sieprawskiego w odniesieniu do utworu zachowanego anonimowo wydaje się prawdopodobne, chociaż wskazane zbieżności nie są wystarczające, aby uznać taką atrybucję za bezsporną. Do cech szczególnych dzikowskiej kompozycji należą dość liczne odcinki pozbawione towarzyszenia basso continuo, których nie znajdujemy w zachowanych utworach Sieprawskiego. Obsada *Ardete sidera* odpowiada możliwościom dominikańskiej kapeli. Partia canto mieści się w skali łatwo osiągalnej dla przeciętnego sopranu chłopięcego i niemalże nie wykracza

[58] Utwór ten pochodzi ze zbiorów benedyktynek sandomierskich, a przechowywany jest w Bibiliotece Diecezjalnej (dalej: BD) w Sandomierzu, sygn. A VII 27/nr 267; zob. Maciej Jochymczyk (red.), *Paweł Sieprawski: Justus germinavit, Plaudite sidera, Regina caeli*, Musica Iagellonica, Kraków 2012 (Sub Sole Sarmatiae, t. 14).

[59] W 1706 roku Paweł Sieprawski odnotowany został wśród wokalistów kapeli kolegiackiej w Sandomierzu; zob. Jan Chwałek, op. cit., s. 72; Maria Konopka, op. cit., s. 255, 349; por. Maciej Jochymczyk (red.), *Paweł Sieprawski…*, op. cit., s. 5–13.

powyżej e^2 (wyjątkiem jest f^2 w takcie 133). Koncertująca partia trąbki, choć eksponowana, również nie stawia ponadprzeciętnych wymagań w zakresie rejestru: górną granicą jest zwykle a^2, a tylko jeden raz występuje h^2.

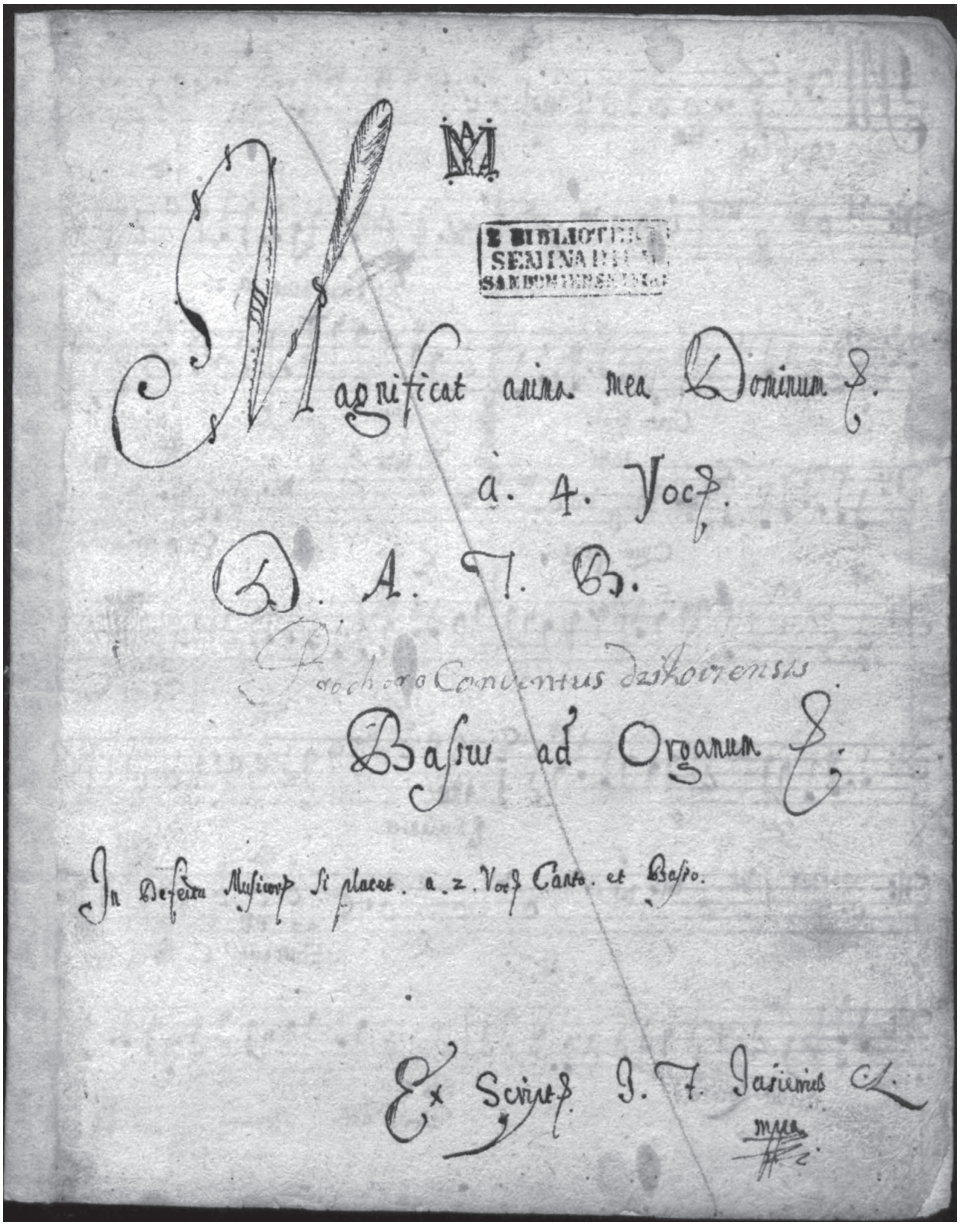
Ilustracja 1: *Motetto de quolibet Sancto* „Ardete sidera", BD w Sandomierzu, sygnatura A VII 91/nr 331 – strona tytułowa

Drugim źródłem, którego związki z Dzikowem pozostają bezsporne, jest przekaz *Concerto de Vir*[g]*ine* „Salve Sponsa Christi" (sygnatura A IX 51/nr 571) na sopran, skrzypce solo i organowe basso continuo. Wyszedł on spod ręki Stanisława Szukształowicza, którego nazwisko widnieje na karcie tytułowej i na końcu wszystkich głosów. Sam ten fakt jeszcze nie wskazuje jednoznacznie na proweniencję rękopisu, jednak do jego oprawienia użyto okładki innego manuskryptu (wraz z wpisaną wewnątrz partią continuo), pochodzącej ze zwięzłego opracowania *Magnificat* na cztery głosy wokalne i organy. Ten dawniejszy manuskrypt sporządził niejaki „J. F. Jasiewicz" (nazwisko zapisane jest w sposób mało czytelny), zaś na środku strony tytułowej dodano później, innym charakterem pisma: „Pro choro Conventus dzikoviensis" (Ilustracja 2). Znajdująca się wewnątrz aria sopranowa składa się z dwóch zamkniętych muzycznie części (druga stanowi dość rozbudowane opracowanie słowa *alleluia*), co przydaje utworowi cech kantatowych. Tym razem partia sopranu jest znacznie bardziej wymagająca: zawiera szesnastkowe koloratury i sięga do a^2.

W BD w Sandomierzu zachowało się ponadto dziesięć innych rękopisów zanotowanych przez Stanisława Szukształowicza lub będących jego własnością (zob. Tabela 3). Tylko dwa z nich są datowane, przy czym obydwa powstały jeszcze przed przyjęciem muzyka do dzikowskiej kapeli. Manuskrypt o sygnaturze A VII 88/nr 328 został sporządzony 22 maja 1730 roku. Zawiera on trzy krótkie arie da capo nieznanego, być może lokalnego autora: dwie na alt z towarzyszeniem dwojga skrzypiec i organów[60], a jedną na sopran, skrzypce solo i organy. Podobną zawartość odnajdujemy również w innym źródle, o sygnaturze A VII 68/nr 308, w którym zanotowano trzy arie da capo na bas z towarzyszeniem dwojga skrzypiec i organów Giovanniego Antonia Ricieriego, kompozytora działającego w latach dwudziestych XVIII wieku w Rzeczypospolitej, na dworze hrabiego Stanisława Rzewuskiego w Lubomlu (obecnie Ukraina). Utwory te są utrzymane w podobnym stylu, choć prawdopodobnie doszło tu do połączenia dwóch rękopisów, ponieważ concerti wymienione na okładce jako drugi i trzeci, w partesach oznaczone są odpowiednio jako *1mo* i *2do*. Na stronie tytułowej widnieje podpis: „ex chartij S Zerkowski"[61]. Muzyk o takim nazwisku zatrudniony był w kapeli kolegiaty sandomierskiej na prze-

[60] We wszystkich omawianych tu rękopisach muzycznych partia organów zanotowana jest zawsze w postaci basu cyfrowanego.

[61] Wendelin Świerczek, op. cit., odczytał nazwisko posesora jako „J. Żerkowski", jednak taka interpretacja nie znajduje uzasadnienia w źródle.

Ilustracja 2: *Concerto de Vir*[g]*ine* „Salve Sponsa Christi", BD w Sandomierzu, sygnatura A IX 51/nr 571 – tylna strona okładki, wykonana z fragmentu innego rękopisu proweniencji dzikowskiej

Tabela 3: Rękopisy przechowywane w BD w Sandomierzu, które można wiązać z działalnością kapeli klasztoru oo. Dominikanów w Dzikowie

Sygnatura	Identyfikator OAI[1]	Atrybucja	Tytuł / incipit tekstu	Kopista / posesor	Obsada	Data
RĘKOPISY OZNACZONE NOTĄ PROWENIENCYJNĄ						
A VII 91 /nr 331	oai:bc.bdsandomierz.pl:1604	Anonim	„Adrete sidera”	Joannes Beisze Joannes Kroch [?]	CATB, 2 vl, clno solo, org	27 VI 1734
A IX 51 /nr 571	oai:bc.bdsandomierz.pl:1345	Anonim	*Concerto de Vir*[g]*ine* „Salve Sponsa Christi”	Scripsit Stanislaj Szukształowicz mmp	C, vl, org	–
RĘKOPISY NIEZNANEJ PROWENIENCJI						
A VII 14 /nr 254	oai:bc.bdsandomierz.pl:1747	K. J. Ruth	*Motetto de apostolis* „In omnem terram exivit”	Scripsit Stanislaj G. Szukształowicz mp	CATB, 2 vl, 2 cor, org	–
A VII 26 /nr 266	oai:bc.bdsandomierz.pl:1717	Anonim	*Pastorella De Nativitate* „Eia mea anima”	S. G. Szukształowicz mpp	zachowane wyłącznie C solo, 2 vl	–
A VII 58 /nr 298	oai:bc.bdsandomierz.pl:1775	F. S. Lechleitner	*Vespere de Dominica et de Beata*	S. G. Szukształowicz mp	CATB, 2 vl, 2 cor, org	5 III 1733
A VII 68 /nr 308	oai:bc.bdsandomierz.pl:1581	G. A. Ricieri	*Concerti Tres de Deo*: 1. „O Amor mi” 2. „O esca viatorum” 3. „Flamma amoris”	ex chartis S. Zerkowski Ex Rebus S. G. Szukształowicz	B, 2 vl, org	–

A VII 88 /nr 328	oai:bc.bdsandomierz.pl:1601	Anonim	1. *Concerto De Deo* „Venisti o Jesu” 2. *Concerto 2do* „O cor mestum” 3. *Concerto 3tio* „Ubi manes Jesu pie”	Ex Scriptis S. G. Szukształowicz	A, 2 vl, org A, 2 vl, org C, vl, org	22 V 1730
A VIII 71 /nr 431	oai:bc.bdsandomierz.pl:1700	Anonim	„Quae vox de foraminibus stabuli”	S. G. Szukształowicz mpp	zachowana wyłącznie partia C solo	–
A VIII 82 /nr 442	oai:bc.bdsandomierz.pl:1711	Anonim	„O sacrum convivium”	S. G. Szukształowicz mp	2 C, 2 ob, org	–
A VIII 136/nr 496	oai:bc.bdsandomierz.pl:1132	Anonim	„Vota mea Domino reddam”	P. S. S. G. Szukształowicz mp Darowany od P. Trepczyskiego	2 C, 2 ob, org	–
A VIII 137/nr 497	oai:bc.bdsandomierz.pl:1142	Anonim	*Concerto de Deo* „Nihil est in mundo”	Ex Scriptis L. Kaszynski mpmp S. G. Szukształowicz Tomasz Bykoski [?]	C, 2 vl, vla, org	–
A VIII 144/nr 504	oai:bc.bdsandomierz.pl:1413	Anonim [G. B. Bassani]	„Tubae ferales”	Stanisław G. Szukształowicz mp	B, 2 vl, org	–

[1] Dotyczy zasobów dostępnych na stronach Cyfrowej Biblioteki Diecezjalnej w Sandomierzu. Rekomendowane wyszukiwanie przy użyciu strony Federacji Bibliotek Cyfrowych http://fbc.pionier.net.pl/.

łomie lat 1731 i 1732 jako „kwartwiolinista”[62], a więc wydaje się prawdopodobne, że rękopis był jego własnością.

Na bas solo z towarzyszeniem dwojga skrzypiec i organów przeznaczony jest również koncert kościelny o cechach kantaty *Tubae ferales*, skomponowany przez Giovanniego Battistę Bassaniego, pochodzący z jego autorskiego druku *Concerti sacri. Motetti a una, due, tre, e quattro voci con Violini e senza*, op. 11, wydanego w Bolonii w 1692 roku. Autorstwo tego utworu, zachowanego anonimowo w odpisie Stanisława Szukształowicza (sygnatura A VIII 144/nr 504), a także w dwóch innych kopiach pochodzących z terenu Rzeczypospolitej, zostało zidentyfikowane stosunkowo niedawno[63]. Do gatunku kantaty należy również bezspornie *Concerto de Deo* „Nihil est in mundo” (sygnatura A VIII 137/nr 497) na sopran, dwoje skrzypiec, altówkę i organy. Kompozycja ta składa się z trzech części: instrumentalnej sonaty, recytatywu oraz arii da capo. Jest to jedyny utwór w omawianej grupie, który wymaga użycia altówki, co więcej, w pierwszym ustępie jest ona traktowana solowo. Na karcie tytułowej manuskryptu wymieniono aż cztery osoby. Najstarszy wpis, umieszczony w prawym dolnym rogu, brzmi: „Ex Scriptis L. Kaszynski mpmp” (niestety, nie wiemy, gdzie działał muzyk o tym nazwisku, a w związku z tym – jaka jest proweniencja rękopisu). Został on później przekreślony, prawdopodobnie przez Stanisława Szukształowicza, który dodał swój podpis i adnotację: „darował Kaszynski”. Ponadto pod skreśleniem po prawej stronie karty widnieje słabo widoczne nazwisko „Tomasz Bykoski” [?], natomiast po lewej stronie zanotowano: „Umie Michałek”. Można podejrzewać, że chodzi tu o dyszkantystę, który wykonywał partię solową.

Śladem repertuaru bożonarodzeniowego są dwie anonimowe pastorelle. Obydwie zachowały się niekompletne i pozbawione kart tytułowych. W przypadku kompozycji o incipicie tekstu: „Quae vox de foraminibus stabuli” (sygnatura A VIII 71/nr 431) przetrwała wyłącznie partia canto solo. Na jej podstawie możemy stwierdzić, że opracowanie składało się z kilku części, utrzymanych naprzemiennie w metrum alla breve i 3/2. Z kolei *Pastorella De Nativitate* „Eia mea anima” (sygnatura A VII 26/nr 266), której pozostałością są partie dwojga skrzypiec oraz canto solo, wykazuje budowę zwrotkowo-wariacyjną. Kolejnym

[62] Jan Chwałek, op. cit., s. 72.

[63] Szerzej na temat utworu i jego atrybucji zob. Aleksandra Patalas, *Magnificemus in cantico – przyczynki do problemu atrybucji w zespole rękopisów 5272 Biblioteki Jagiellońskiej*, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio L. Artes” IX, 2011, nr 2, s. 116–118.

zwrotkom towarzyszy tu zmieniający się akompaniament instrumentalny, przy czym modyfikacjom poddano niemal wyłącznie te odcinki, w których sopran pauzuje.

Z punktu widzenia obsadowego bardzo interesujące i nietypowe są dwa inne utwory: duety *O sacrum convivium* (sygnatura A VIII 82/nr 442) oraz *Vota mea Domino reddam* (sygnatura A VIII 136/nr 496), przeznaczone na dwa soprany, dwa oboje oraz organy. Pierwszy z rękopisów to autograf Stanisława Szukształowicza, zawierający dwie wersje partii basso continuo: w tonacji utworu, czyli w G-dur, oraz przetransponowaną do F-dur. Powstała ona bez wątpienia po to, aby pogodzić wysoki strój organów z niskim strojem obojów. Na okładce drugiego utworu oprócz Szukształowicza wymienione zostały dwie inne osoby. Na górze, pośrodku zapisano: „Tomek umie", wskazując zapewne na jednego z solistów, natomiast w prawym dolnym rogu: „Darowany od P. Trepczyskiego". W latach 1750–1756 organistą w kolegiacie sandomierskiej był niejaki Wawrzyniec Trebczynski (Trebczenski)[64], a zatem prawdopodobnie to do niego pierwotnie należał ten rękopis. Co ciekawe, chociaż charakter pisma i treść strony tytułowej nie wskazują na to, aby głosy zostały skopiowane przez Stanisława Szukształowicza, opatrzył on swoim podpisem i skrótem „mp" (*manu propria*) większość partii. Na trzech końcowych stronach manuskryptu znajdują się sporządzone niezidentyfikowaną ręką notatki (być może fragment listu?), które jednak nie rzucają nowego światła na losy dokumentu.

W grupie omawianych dziesięciu źródeł jedynymi utworami przeznaczonymi na większą obsadę są: *Motetto de apostolis* „In omnem terram exivit" Krystiana Józefa Rutha[65] – kompozytora, którego działalność możemy łączyć z Sandomierzem i okolicznymi terenami[66] – oraz *Vesperae de Dominica et de Beata* Szymona Ferdynanda Lechleitnera, kapelmistrza księcia Jerzego Aleksandra Lubomirskiego, starosty spiskiego i wojewody sandomierskiego[67]. Obydwa utwory przeznaczone są na czterogłosowy zespół wokalny, dwoje skrzy-

---

[64] Zob. Jan Chwałek, op. cit., s. 72.

[65] Zob. edycja źródłowo-krytyczna: Maciej Jochymczyk (red.), *Krystian Józef Ruth: Arie; Mottetti*, Musica Iagellonica, Kraków 2012 (Sub Sole Sarmatiae, t. 15).

[66] Autografy dzieł Krystiana Józefa Rutha dedykowane benedyktynkom sandomierskim zachowały się w zbiorach BD w Sandomierzu; zob. ibidem, s. 5–16.

[67] Zob. Dominika Grabiec, *„Ave Maris Stella" Szymona Ferdynanda Lechleitnera ze zbioru muzykaliów po klasztorze pijarów w Podolińcu*, „Muzyka" LVII, 2012, nr 3, s. 231–232; znaczna część zachowanych dzieł Szymona Ferdynanda Lechleitnera znajduje się w BD w Sandomierzu.

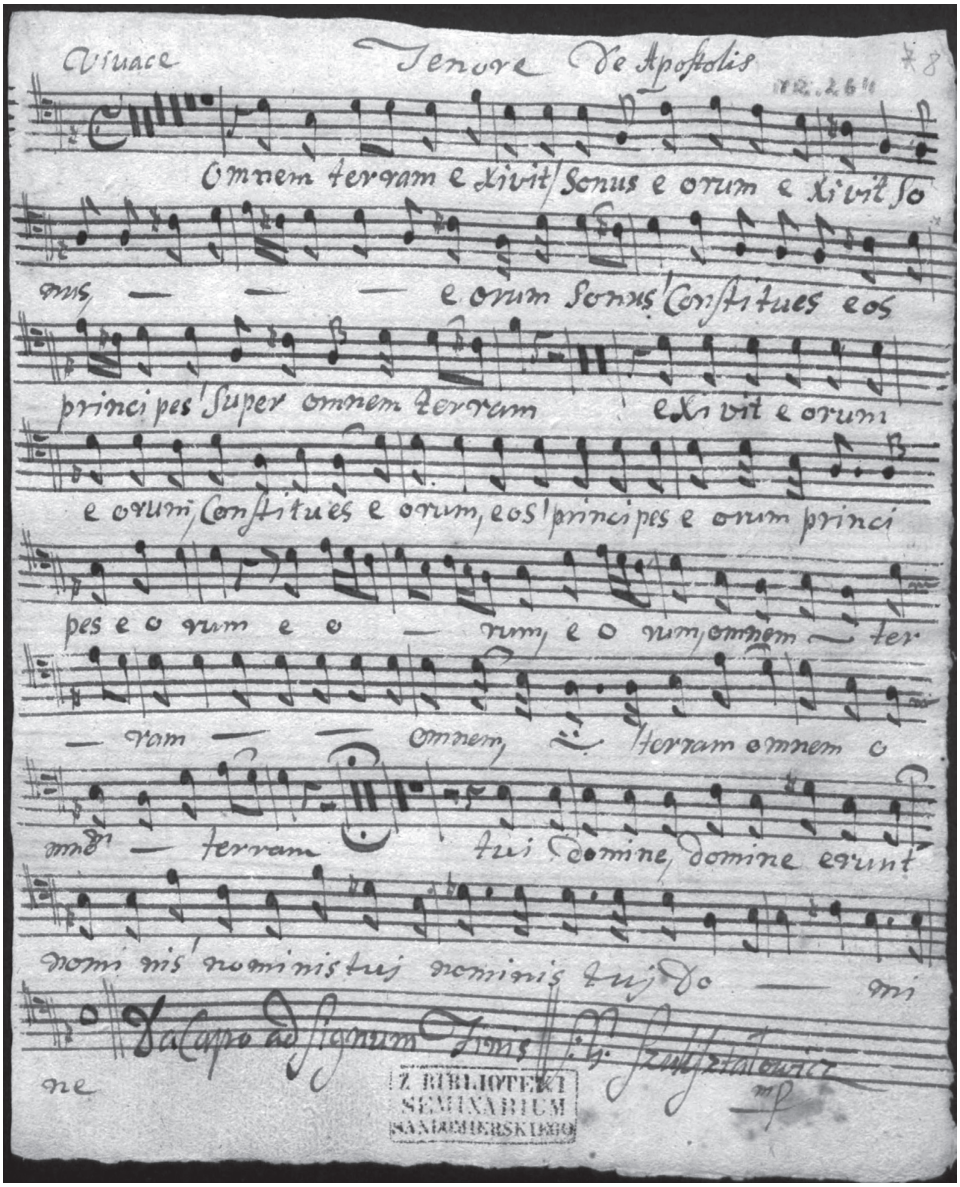
piec, parę rogów oraz organy i zostały w całości skopiowane przez Stanisława Szukształowicza (Ilustracje 3–4). Drugi z rękopisów zwraca uwagę również swoimi rozmiarami: liczy aż dwieście szesnaście stron (z uwzględnieniem wakatów), znacznie przewyższając pod tym względem większość źródeł polskich z tego czasu. Zawiera on zbiór utworów stanowiących oprawę muzyczną nieszporów na wszystkie niedziele i święta roku liturgicznego. W jego obrębie można wyróżnić dwa zestawy kompozycji. Pierwszy komplet składa się z opracowania wezwania początkowego, ośmiu psalmów oraz *Magnificat*, i to do niego odnosi się tytuł *Vespere de Dominica et de Beata*, zapisany na okładce partii organów (Ilustracja 4a)[68]. Drugi komplet zawiera kolejnych osiem psalmów[69], pozwalających na dobranie odpowiedniego cyklu liturgicznego również na inne święta i uroczystości. Na końcu większości partesów Szukształowicz dodał po pewnym czasie inne opracowanie *Magnificat* (w Es-dur), na sopran, bas i zespół instrumentalny. Sporządził też alternatywną partię basu, zawierającą w miejscach pauz fragmenty wyjęte wprost z głosu altowego i tenorowego, co umożliwiało redukcję obsady wokalnej do dwóch wykonawców także w pozostałych ogniwach. Rękopis ten jest cenny z jeszcze innego względu – na końcu jednej z partii (Ilustracja 4b) kopista zanotował: „L[audetur] J[esus] C[hristus] an(n)o 1733 Stanisław Szukształowicz mp w Warszawie die 5 mar:". Jest to jeden z nielicznych śladów pozwalających umiejscowić działalność tego muzyka przed jego zatrudnieniem w Tarnobrzegu.

Jak wynika z przedstawionych wyżej informacji, kapela klasztoru Dominikanów w Dzikowie posiadała prawdopodobnie instrumenty potrzebne do wykonania wszystkich wymienionych utworów (jedynym instrumentem niewzmiankowanym wprost w księdze rachunkowej jest altówka). Można podejrzewać, że liczebność zespołu pozwalała na sięgnięcie po bardziej wymagające obsadowo dzieła tylko w najlepszych latach, kiedy liczył on około dziewięciu członków. W tym kontekście nie dziwią wspomniane zabiegi pozwalające na

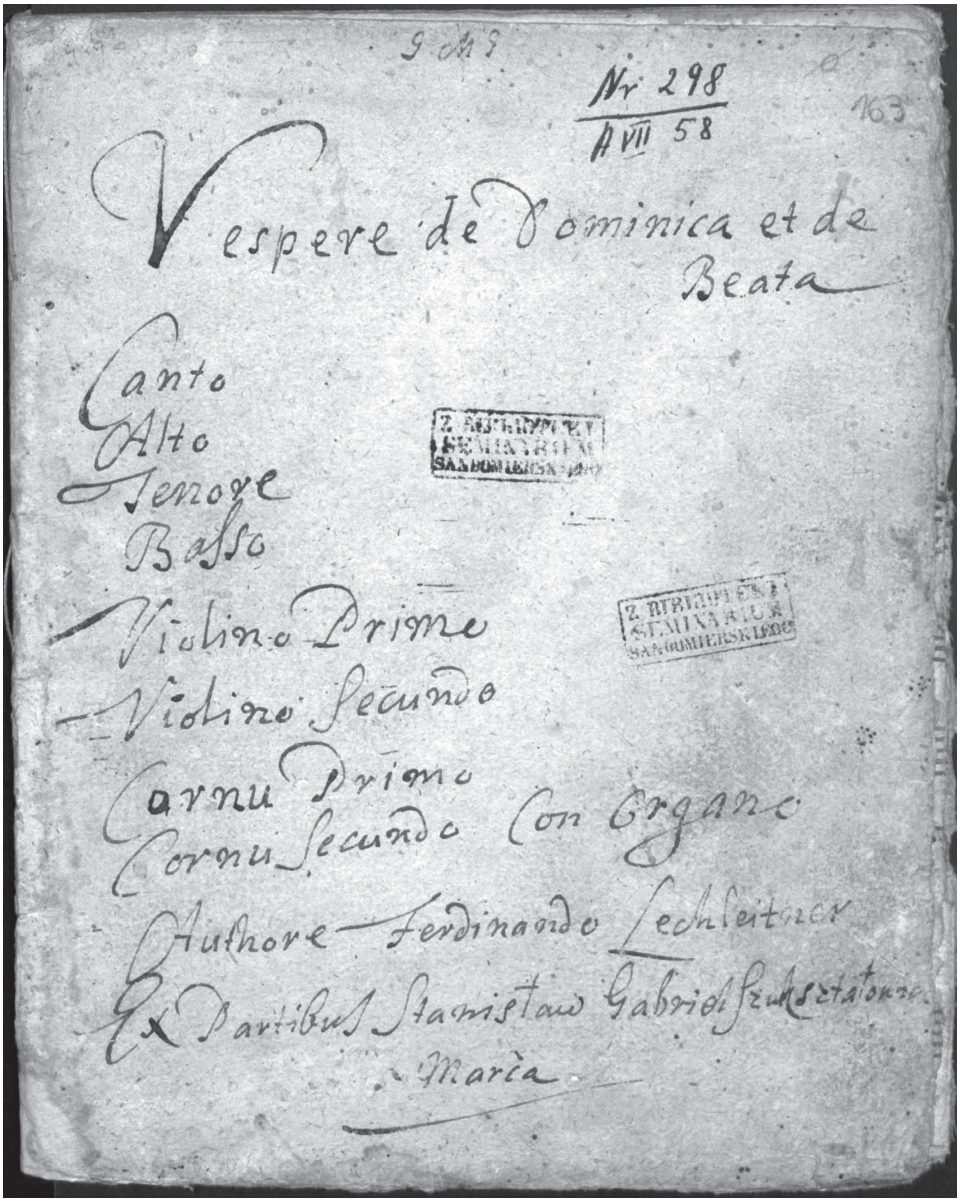
---

[68] *Deus in adiutorium* (D-dur), ps. 109 *Dixit Dominus* (D-dur), ps. 110 *Confitebor* (d-moll), ps. 111 *Beatus vir* (F-dur), ps. 112 *Laudate pueri Dominum* (C-dur), ps. 116 *Laudate Dominum* (A-dur), ps. 121 *Laetatus sum* (A-dur), ps. 126 *Nisi Dominus* (e-moll), ps. 147 *Lauda Jerusalem* (G-dur), *Magnificat* (D-dur).

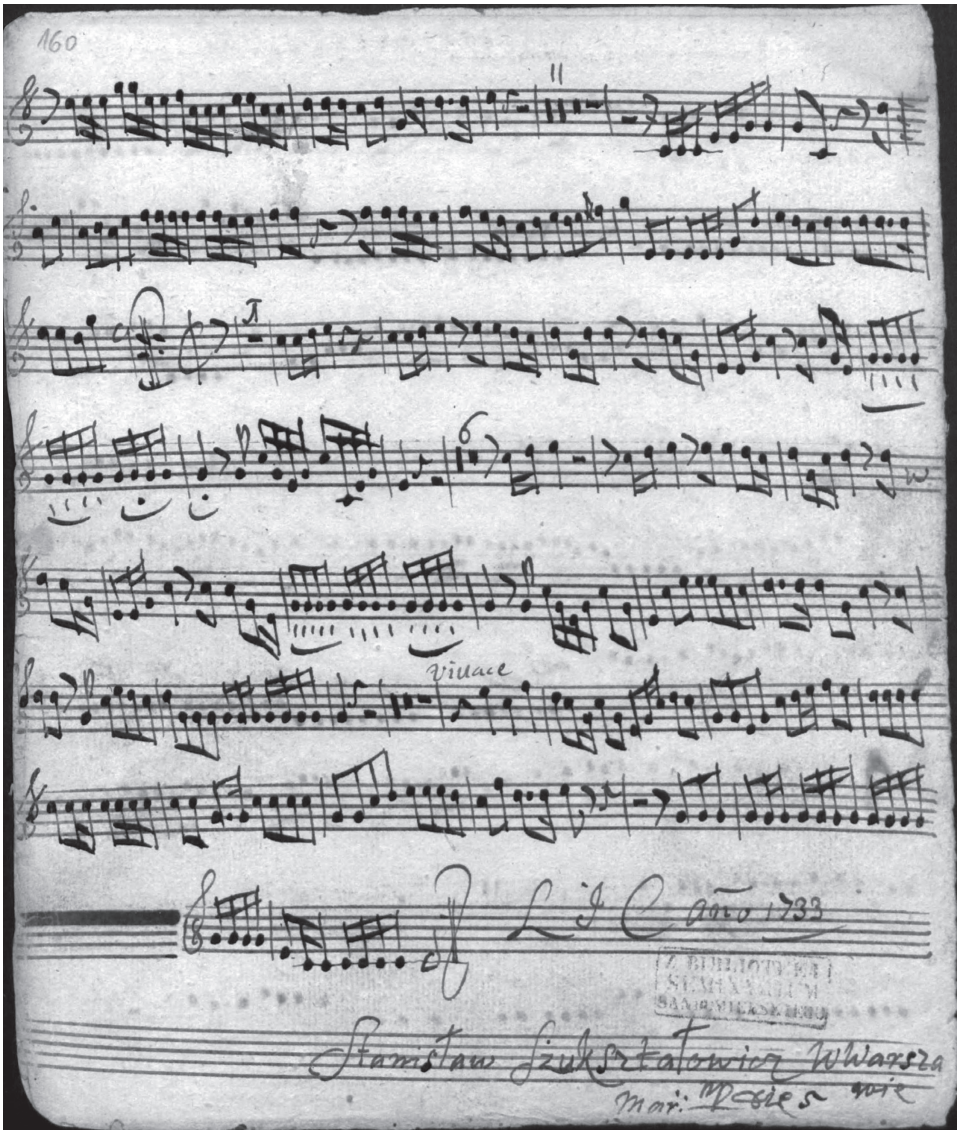
[69] Ps. 115 *Credidi* (h-moll), ps. 125 *In convertendo Dominus* (D-dur), ps. 138 *Domine probasti me* (a-moll), ps. 129 *De profundis* (F-dur), ps. 131 *Memento Domine David* (B-dur), ps. 127 *Beati omnes qui timent Dominum* (Es-dur), ps. 137 *Confitebor* (D-dur), ps. 113 *In exitu Israel* (G-dur).

Ilustracja 3: Krystian Józef Ruth, *Motetto de apostolis* „In omnem terram exivit", BD w Sandomierzu, sygnatura A VII 14/nr 254 – partia tenoru

Ilustracja 4a: Szymon Ferdynand Lechleitner, *Vespere*, BD w Sandomierzu, sygnatura A VII 58/nr 298 – karta tytułowa, s. 163

Ilustracja 4b: Szymon Ferdynand Lechleitner, *Vespere*, BD w Sandomierzu, sygnatura A VII 58/nr 298 – partia clarino 2do ex D, s. 160

redukcję obsady wokalnej[70], ani wyraźna przewaga solowych arii i duetów. Omówione utwory, z wyjątkiem *Tubae ferales* Bassaniego, należały wówczas do bieżącego repertuaru, powstającego w pierwszych dziesięcioleciach XVIII wieku. Były to dzieła zarówno kompozytorów włoskich, jak i autorów lokalnych, prawdopodobnie z przewagą tych ostatnich, na co wskazują pewne słabości warsztatowe w kompozycjach zachowanych anonimowo.

W rękopisach nieposiadających noty proweniencyjnej znajdujemy wzmianki na temat siedmiu osób (wliczając imiona dyszkantystów), przy czym, oprócz Stanisława Szukształowicza, żadna z nich nie figuruje w dzikowskich księgach rachunkowych. Fakt ten stawia pod znakiem zapytania związki owych źródeł z klasztorem Dominikanów, biorąc pod uwagę, że znamy skład zespołu w całym okresie kapelmistrzostwa Szukształowicza, a losy tego muzyka poza okresem 1738–1750 pozostają w dużej mierze niewyjaśnione (jak wspomniano, szczątkowe dane z późniejszego okresu wskazują, że nie zerwał on swoich kontaktów z interesującym nas ośrodkiem). Prawdopodobnie dwa z nazwisk (Trepczyski, Zerkowski) dotyczą muzyków działających przez pewien czas w kolegiacie sandomierskiej, jednak zbieżność ta ani nie potwierdza, ani nie wyklucza możliwości wykorzystania utworów w pobliskim Tarnobrzegu. Chociaż nie mamy pewności co do proweniencji omówionych w niniejszym artykule dziesięciu źródeł, są one również świadectwem upodobań dzikowskiego kapelmistrza, które zapewne rzutowały na repertuar tamtejszego zespołu.

[70] Poza nieszporami Lechleitnera, możliwość zmniejszenia obsady wokalnej do dwóch głosów zaznaczono również na okładce *Magnificat*, będącej częścią rękopisu o sygnaturze A IX 51/nr 571 (zob. Ilustracja 2).

Maciej Jochymczyk

Życie muzyczne w klasztorze oo. Dominikanów w Borku Starym

Klasztor oo. Dominikanów w Borku Starym został ufundowany staraniem ks. Macieja Niwickiego, kanonika kolegiaty jarosławskiej, proboszcza tyczyńskiego i plebana boreckiego, w drugiej połowie XVII wieku. Zakonników sprowadzono w 1670 roku, dla opieki nad cudownym obrazem Matki Bożej z Dzieciątkiem, słynącym łaskami już od XIV wieku[1]. W latach 1684–1726 dominikanie wybudowali tam nowy kościół, pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Jacka, a nieco później wznieśli także murowany klasztor, ukończony w 1738 roku, który zastąpił wcześniejsze zabudowania drewniane[2].

Jak wskazują najstarsze z zachowanych ksiąg rachunkowych, obejmujące okres od 1679 roku, już pod koniec XVII wieku w dominikańskim klasztorze rozbrzmiewała muzyka[3]. W miarę regularną pensję kwartalną otrzymywał

---

[1] Sadok Barącz, *Klasztor WW. OO. Dominikanów w Starym Borku*, Nakładem Wydawcy, Lwów 1878, s. 4–8. Barącz sam pełnił funkcję przeora boreckiego w 1846 r. Wtedy też prawdopodobnie miał okazję zapoznać się z dokumentacją dotyczącą dziejów klasztoru.

[2] Zob. m.in. ibidem, s. 14, 51.

[3] [Percepta Conventus Borecensis ab anno 1679 ad 1729]; na odwrocie: [Expensa Conventus Borecensis 1679–1729], Archiwum Polskiej Prowincji oo. Dominikanów w Krakowie, dalej: APPD, sygn. BSt 4. Należy zaznaczyć, że informacje pozyskane z księgi rachunkowej o sygnaturze BSt 4 są niepełne, ponieważ była ona prowadzona miejscami dość chaotycznie i niedbale, a rachunków za wybrane okresy brakuje; na przykład od czerwca 1683 r. do listopada 1687 r. nie odnotowano ani jednego wydatku, pozostawiając puste karty (zob. wypisy zamieszczone w Aneksie).

jeden organista[4], wspomagany czasami przez organistę „boreckiego", „farnego", „gościnnego" lub „inszego", jednak doraźnie opłacani byli także muzycy innych specjalności. Parokrotnie pojawiają się na przykład wydatki na „śpiewaczków" lub „chłopców śpiewaków", zaś w kwietniu 1689 roku zakupiono buty dla dyszkancisty[5], co wskazywałoby na to, że znajdował się on wówczas na utrzymaniu konwentu. Analogiczne domniemanie może dotyczyć „trębaczyków" wymienianych w rachunkach z lat 1718 i 1719, którym klasztor kupił kontusze, żupany i czapki[6]. Okazjonalnie wypłacano „kolędy" „muzyce klasztornej" lub „domowey"[7], a także honoraria nieokreślonym muzykom, którzy „pracowali w kościele" lub „grali przy grobie [Matki Bożej]"[8]. Udokumentowane są również gościnne występy zespołów z innych ośrodków. Podczas wizyty podskarbiny koronnej, w październiku 1700 roku w klasztorze grała kapela z Rzeszowa, która ponownie pojawia się w rachunkach w maju 1723 roku. Z kolei w latach 1711–1712 parokrotnie w Borku Starym pomagali muzycy z pobliskiej Pietraszówki[9], w tym wymieniany z nazwiska Głodkowski[10].

W cytowanych wyżej księgach rachunkowych nie znajdujemy informacji o muzykach grających na instrumentach smyczkowych, jednak klasztor posiadał skrzypce, do których w listopadzie 1688 roku kupiono jedwabne struny. Dziesięć lat później za nabycie kolejnych skrzypiec zapłacono organiście. Warta uwagi jest też adnotacja z 19 czerwca 1693 roku, mówiąca o zakupie strun dla „tub", wskazuje ona bowiem, że konwent posiadał popularne niegdyś (szczególnie w klasztorach żeńskich) instrumenty strunowe nazywane „tromba marina", „tuba marina" lub „tubmaryna", które swoim brzmieniem naśladowały trąbki. W kolejnych latach notowane są również liczne wypłaty dla

---

[4] W XVIII w. organista w Borku Starym trudnił się dodatkowo wytwarzaniem świec do kościoła, pieczeniem opłatków, a nawet pełnił funkcję cyrulika; zob. […] *Claro Monte Borecensi* […] *sub regimine P. F. Severinj Oczko S. Th. Preasentati Anno 1709 die 10 Septembris suscepto in actu exercito Expensae inchoatae*, księga wydatków klasztoru oo. Dominikanów w Borku Starym w latach 1710–1729, APPD, sygn. BSt 5, por. m.in. wydatki za maj 1711 r.

[5] APPD, sygn. BSt 4, wydatki za lata: 1681, 1682.

[6] APPD, sygn. BSt 5, wydatki za czerwiec i wrzesień 1718 r. oraz marzec 1719 r.

[7] APPD, sygn. BSt 4, wydatki za listopad 1681 r. i grudzień 1698 r.

[8] Ibidem, wydatki z 2 i 17 lipca 1694 r., 17 sierpnia 1698 r., 15 sierpnia 1699 r.

[9] Zapewne chodzi tu o miejscowość noszącą obecnie nazwę Boguchwała, w której w latach dwudziestych XVIII wieku swój pałac wybudował książę Teodor Lubomirski.

[10] APPD, sygn. BSt 5, wydatki za: grudzień 1710 r., kwiecień, maj, lipiec 1711 r., marzec 1712 r.

wynajmowanych z okazji ważniejszych świąt trębaczy, najczęściej z Tyczyna, a sporadycznie również z Łańcuta[11].

Oprócz zatrudnianych doraźnie świeckich muzyków, w tym okresie grą na instrumentach lub śpiewem mogli się zajmować również sami zakonnicy, jak to miało miejsce w innych ośrodkach. Sadok Barącz w swojej pionierskiej monografii poświęconej klasztorowi w Borku Starym wspomina na przykład, że „dnia 15. czerwca 1719 roku przyjęli Ojcowie na braciszka Józefa Zwolskiego organistę, który dawszy dowody swej lekkomyślności, wyniósł się z klasztoru"[12]. Prawdopodobnie jest on tożsamy z bratem Modestem, nowicjuszem i organistą notowanym również w księdze rachunkowej w tym samym okresie.

Pod koniec XVII wieku konwent posiadał już dwa pozytywy, które naprawiano w latach 1693 i 1698. W 1713 roku Jan Kosmowski przeznaczył dwa tysiące złotych na organy do nowo budowanego kościoła:

> Zeznaię tym skryptem moim, iż zadosyć chcąc uczynić dawney intencyi moiey ordinuię y leguię ninieiszym skryptem moim do Konwentu Borkowskiego Dominikańskiego na Organy do kościoła nowego złotych Polskich dwa tysiąca. Które to złotych dwa tysiąca obliguię się y submittuię una cum successoribus meis oddać y realiter wyliczyć pomienionemu Konwentowi za podniesieniem summy z Dóbr Kielnarowskich lub Borkowskich. Oprócz tego Fundacyą wiecznemi czasy do pomienionego kościoła synowie moi (gdzie ich Matka y Bracia w grobie leżą) ieżeliby iaką z dobrey woli swoiey y inklinacyi przeciwko temu mieiscu świętemu chcieli uczynić, na to daię im teraz Oycowskie błogosławieństwo. Co wiarą dobrą stwierdzaiąc przy prezencyi Synów moich ukochanych ręką się moią własną podpisuię. Działo się w Borku Nowym dnia 14. Miesiąca kwietnia. Roku Pańskiego 1713[13].

Najwyraźniej jednak ofiarowanej kwoty nie wykorzystano za zakup instrumentu, o czym świadczy dodany później dopisek sporządzony inną ręką:

> Już te dwa tysiące zostaią zapisane na Dobrach JWCi Pana Jana Brańskiego Starosty Branickiego na wsi Kielnarowey y prowizyą od nich daią y dawać będą, bo się sprawił pozytyw stoiący ex provisionibus. […].

---

[11] APPD, sygn. BSt 4, wydatki za: sierpień 1701 r. oraz luty 1728 r.; BSt 5, m.in. wydatki za: lipiec, sierpień 1712 r., luty 1713 r., sierpień 1714 r., sierpień 1715 r., sierpień 1722 r., sierpień, wrzesień 1723 r., październik 1724 r., lipiec, sierpień, październik 1725 r., luty, sierpień, wrzesień 1726 r., styczeń, marzec, sierpień 1727 r., luty, lipiec, sierpień 1728 r., luty, czerwiec 1729 r.

[12] Sadok Barącz, op. cit., s. 44.

[13] Akta dotyczące kapeli, organów i organistów kościoła oo. Dominikanów w Borku Starym, 1713–1938, APPD, sygn. BSt 57; zob. Sadok Barącz, op. cit., s. 40–41.

Być może chodzi tu o ośmiogłosowy pozytyw, na który w maju 1723 roku wydano siedemset pięćdziesiąt złotych[14].

Początek działalności stałej kapeli przy klasztorze oo. Dominikanów w Borku Starym wyznaczają fundacje przeznaczone na ten cel w latach 1741––1743[15]. Najwcześniejszą z nich dokumentuje umowa zawarta 14 kwietnia 1741 roku pomiędzy konwentem a Janem i Zofią Rzymowskimi, stolnikami owruckimi[16]:

> Laudetur Jesus Christus Amen. Między Wielmożnemi Ichmości Państwem Janem y Zofią z Markowskich Rzymowskiemi Stolnikami Owruckiemi małżonkami z jednej, a Jegomością Xiędzem Justynem Jakielskim Świętej Theol[ogi]i Doktorem Przeorem Konwentu Boreckiego WW OO Dominikanów y Całym Konwentem z drugiey strony stawa postanowienie nieodmienne i Intercyza w niżey opisany sposób […] to iest że wzwysz pomienieni Wielmożni Ichmość Dobrodzieystwo Stolnikowie Owruccy Małżonkowie wzięci żarliwością Honoru Boskiego y Matki Nayświętszey w kościele Boreckim u WW OO Dominikanów od lat kilkuset codziennemi cudami y łaskami słynącey na ubłaganie Maiestatu Boskiego pamiętni będąc niezliczonych dobrodziejstw sobie od Boga w Troycy Świętey Jedynego y Matki Nayświętszey wzwysz pomienionym obrazie świadczonych […] obligują się wyliczyć summę własną swoię złotych Polskich Tysiąc N° 1000. na nową fundacyą Kapeli czyli Muzykantów, która przy tymże kościele wiecznemi czasy być powinna na konserwacyą, wyżywienie, przyodzienie teyże Kapeli deklaruią wielmożni Ichmość Państwo Rzymowscy Stolnikowie Owruccy corocznie płacić (jako iuż y płacą wielmożni Ichmość Dobrodziejstwo) prowizyą po złotych Polskich siedemdziesiąt co rocznie póty, póki by Imć Xiądz Justyn Jakielski S. Theol. Doktor Przeor Konwentu Boreckiego lub jego successor lokacyi nie wynalazł in bonis mundis liberis et non oneratis. A in quantum by Kapela przy tym świętym mieyscu konserwowana nie była quacumque occasione, tedy ta summa cum suo fructu w Dom Imć Państwa Rzymowskich Stolników Owruckich wraca[ć] się powinna […][17].

---

[14] Zob. BSt 5.

[15] Historia kapeli istniejącej przy klasztorze oo. Dominikanów w Borku Starym była przedmiotem zainteresowania o. R. Świętochowskiego OP, który poświęcił jej krótką wzmiankę w swoim obszernym artykule dotyczącym tradycji muzycznych zakonu kaznodziejskiego; R. Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 25–26.

[16] Odpisy aktów fundacji przytaczał w swojej monografii już Sadok Barącz, op. cit., s. 53––60.

[17] W APPD zachował się odpis urzędowy tegoż aktu z 1743 r.: Akta dotyczące kapeli, organów i organistów..., op. cit., APPD, sygn. BSt 57.

Jeszcze w tym samym miesiącu, 22 kwietnia 1741 roku znaczną sumę na utrzymanie muzyków przeznaczyli również Józef i Barbara Fudasiewiczowie. Akt potwierdzający tę fundację, oprócz szeregu stereotypowych sformułowań, zawiera wiele cennych informacji o liczebności i powinnościach kapeli:

> Laudetur Jesus Christus Amen. Między Wielmożnemi Ichm[oś]ciom Państwem Józefem y Barbarą Fudasiewiczami Skarbnikami Latyczewskiemi z jedney, a Xiędzem Justynem Jakielskiem Świętey Theologii Doktorem Przeorem Konwentu Boreckiego W.W. O.O. Dominikanów y całym Konwentem z drugiey strony stawa Postanowienie nieodmienne y Intercyza w niżey opisany sposób. To iest że wzwysz Pomienieni Wielmożni Ichm[oś]c[i] Dobrodzieystwo, uięci żarliwością Honoru Boskiego, y Matki Nayświętszey w kościele Boreckim u W.W. O.O. Dominikanów od lat kilku set codziennemi cudami y łaskami słynącey. Na ubłaganie Maiestatu Boskiego pamiętni będąc niezliczonych Dobrodzieystw […] obliguią się wyliczyć summę własną swoię złotych Polskich Tysięcy sześć, na nową Fundacyą Kapeli, czyli muzykantów Sześci z tą obligacyą: 1mo ażeby wzwysz Pomienieni Muzykanci na Wieży Kościelney każdego dnia na Honor Matki Nayświętszey rano y wieczór po godzinie trąbili. 2do Cisz sami Muzykanci obligowani będą codziennie do odegrania Litanii na Prymaryi y Summy w święta zaś do grania wotywy y summy, y nieszporów. 3tio w każdą sobotę y środę wzwysz Pomienieni Muzykanci obligowani grać mszą wotywę, która przed Obrazem Matki Nayświętszey odprawiona być powinna w sobotę, we środę przed S. Józefem applikuiąc, też same msze na intencyą Wielmożnych Ichm[oś]ciów Fundatorów, którą Mszę iedney soboty Xiądz Kaznodzieja, a we środę Xiądz Promotor Różańca Świętego wiecznie alternatim przez cały Rok śpiewać y applikuiąc, na wzwysz Pomienioną Intencyą Wielmożnych Ichm[oś]ciów Dobrodzieystwa Fundatorów obligowani będą […] Na które Msze Święte wzwysz Pomienieni Wielmożni Ichm[ości] Dobrodzieystwo prócz summy wyżey położony na muzykantów złotych Polskich Tysięcy dwa razem y z summą wyżey położoną wyliczyć in vim Fundationis Perpetuae praesenti Contractu et Intercisa deklaruią. Chcąc zaś Wielmożni Ichm[ości] Dobrodzieystwo Fundatorowie providere omnimodae securitati et perennitati wzwysz Pomienioney Fundacyi obliguią ex persona sua Wielmożnego Imci pana Józefa Skrzyńskiego Podczaszego Sieradzkiego a zięcia swego et ejus Successores adtendentiam et manutentionem wzwysz Pomienioney Fundacyi. In his terminis że jeżeliby quacunq(ue) occasione vel incuria temporis Pomienieni Muzykanci konserwowani nie byli przy tym miejscu świętym, tedy summa ta cum suo Fructu ad suos successores praecipue Ichm[oś]ciów Panów Skrzyńskich wracać się powinna. […][18].

[18] APPD, sygn. BSt 57.

Dwa lata później kwota przeznaczona przez Józefa i Barbarę Fudasiewiczów na działalność zespołu została dodatkowo powiększona, czego świadectwem jest dokument z 23 stycznia 1743 roku:

> […] Zwysz Wielmożni Ichmości Państwo Józef y Barbara Fudasiewiczowie Skarbnikowie Latyczewscy Przydaią do ośmiu tysięcy in consilio Conventus acceptowane atq(ue) per Roborationem tejże Intercyzy ugruntowane et per Inscriptionem zapisane, cztery tysiące Złotych Polskich daią, ofiaruią, y wiecznemi czasy sub iisdem conditionibus, clausulis et punctis jako pierwsza zamyka i uczy w sobie intercyza. Tak to powtórą, przydaią, utwierdzaią sumę 4000 Złotych Polskich na konserwacyą Kapeli albo muzykantów, przydaiąc, poprawuiąc, y przymnażaiąc pierwszą w intercizie y zapisie Fundacyą. Ato dla lepszego wyżywienia, zachowania, utrzymania w intercizie pierwszey wyrażonych w kapeli osób, chcąc, pragnąc wiecznemi czasy przy tymże konwencie W.W. O.O. Dominikanów aby w kościele nieustawała […][19].

Jak wynika z pierwszego z cytowanych zapisów dotyczących fundacji Fudasiewiczów, w skład kapeli miało wejść sześciu muzyków. Powinni oni codziennie grać na wieży po godzinie, rano i wieczorem, w dni powszednie dostarczać oprawy muzycznej prymarii (w ramach której wykonywana miała być litania) i sumy, zaś w święta występować podczas wotywy, sumy i nieszporów. Ponadto w każdą środę i sobotę muzycy zobowiązani byli do uczestnictwa w mszy odprawianej w intencji fundatorów. Podobnie jak w akcie fundacji Jana i Zofii Rzymowskich, odnotowano tu zastrzeżenie, że gdyby kiedyś kapela nie była utrzymywana przy klasztorze, ofiarowana suma podlega zwrotowi. Jeżeli postanowienia te były wypełniane zgodnie z wolą dobrodziejów, zespół miał liczne obowiązki, a muzyka musiała rozbrzmiewać w boreckim klasztorze kilka razy dziennie.

Dalsze zabezpieczenie sytuacji finansowej kapeli przyniósł zapis z 28 czerwca 1743 roku, o następującej treści:

> Między wielmożnym Jegomością Panem Janem Sikorskiem i Wielmożną Jejmością Panią z Uwilińskich Maryanną Sikorską Cześnikami Bracławskiemi z iedney, a Przewielebnym w Bogu Jegomością Xiędzem Floryanem Istubowiczem Predykatorem Jeneralnym a na ten czas Przeorem Klasztoru Boreckiego y całym klasztorem Zakonu Oyca Świętego Dominika z drugi strony stała się pewna y w niczym nieodmienna transakcya lub intercysionalny skrypt w taki sposób, iż wyżey wyrażeni Wielmożni Ichmość Państwo Cześnikostwo pragnąc jak naywiększego rozmnożenia chwały Bo-

[19] Ibidem.

> skiej y Weneracyi Matki Nayświętszey wielkiemi łaskami na Jasney Górze Boreckiej pod Tyczynem w ziemi Przemyskiey w kościele WW OO Dominikanów słynącey, mając fortunkę swoię, którom im Dobroć Boga Naywyszego pozwoliła za protekcyią Matki Nayświętszey, ażeby też z tey fortunki cokolwiek na chwałę Boga y Matki Nayświętszey mogli udzielić niniejszym skryptem według możności swoiey offiaruią Złotych Polskich Tysiąc na kapelę a nie na iaką inszą potrzebę. Prosząc […] Przewielebnego zaś Jegomości Xiędza Przeora y całego konwentu wyżey wyrażonego obliguiąc żeby tey cząstki fortuny Ichmościów na kapelę na Chonor [*sic*!] Matki Nayświętszey obruconey na insze klasztorne potrzeby nie aplikowali, ale przy innych kwotach Dobrodzieiów różnych na tęż intencyią lokowach[n]ych konserwowali. […] Obliguiąc się od tey summy tysiąca Złotych puki będzie przy nich kościelną prowizyią po siedmi Złł od sta na terminie święta Świętego Pawła Nawrócenia corocznie wypłacać. Maiąc wolą też pomienioną summę tysiąca Złł przy sposobności ich do rąk Przewielebnego J[egomości] X[iędza] Przeora czyli teraźneyszego czyli iego sukcessora y całego klasztoru wyliczić y oddać […]. A ieżeliby za żywota ich lub iedney lub też obudwu osób nie mogła być exsolucya tej offiary Panu Bogu dla iakiey okoliczności to Dzieci swe i wszystkich sukcessorów obliguią aby tey offiarze zadosyć uczynili pozywaiąc ich na straszny sąd Boga. […] Działo się w Błędowey Roku 1743 Dnia 28 Czerwca […][20].

Nie mamy szczegółowych informacji o tym, jak zespół funkcjonował w połowie XVIII wieku. Z *Liber Consiliorum Conventus Borecensis* dowiadujemy się, że w lutym 1748 roku przyjęto zapis Jana Tarnawieckiego, stolnika winnickiego, który przeznaczył tysiąc złotych polskich, aby za prowizję od tej sumy muzycy wykonywali podczas nieszporów odprawianych w święta maryjne litanię loretańską w intencji jego oraz jego małżonki Izabeli[21]. Podobnie jak inne kapele klasztorne, zespół w Borku Starym kształcił również uczniów. W tym samym źródle zanotowano, że 1 maja 1748 roku przyjęty został do bursy

> Jan Nowakowski który to rekommendowany od Imci X. Proboszcza Czuckiego y Oyca jego własnego przy Czuckim kościele na usługach zostającego […] zapisuie się do trąby na lat cztery od dnia wyżey specyfikowanego y na piąty respektowy y na wszelkie obligacye. […] Drugi imieniem Michał Pakowski rekkommendowany od krewnych

[20] Zapis na rzecz oo. Dominikanów w Borku Starym Jana Sikorskiego w kwocie 1000 złp na kapelę z 1743 r. oraz legat Marianny z Suchodół Komorowskiej na rzecz tegoż klasztoru, APPD, sygn. BSt 58.

[21] *Liber Consiliorum Conventus Borecensis S. Mariae Ordinis Praedicatorum Sub Vicariatu Reverendi Patris Praedicatoris Generalis Fratris Hyacinthi Swietlikiewicz inchoatus Anno Domini 1676–1797*, APPD, sygn. BSt 2, zapis z 16 lutego 1748 r.; zob. Sadok Barącz, op. cit., s. 63.

> y od OO: ile że się z małego schował przy konwencie, zapisuie się do skrzypców i do oboi […] na lat pięć y respektowy szósty. Ten zaś Pakowski y wyżey wyrażony Jan Nowakowski […] obliguią się (z wszelką skromnością, pokorą, pilnością, y posłuszeństwem, y aplikacyą do nauki tych instrumentów y innych, do których ochotę mieć będą) każdy z osobna wytrzymywać lata swoie przy konwencie Boreckim Dominikańskim z tym obowiązkiem, iż żadnym prawem odstąpić nie mogą tego mieysca póki się te lata ich terminu nie skończą. […] Ta zaś zapisu transakcya stała się przy bytności Ich m[oś]ciów kapelistów, którzy to dołożyli, aby […] ciż na swoie mieysce uczniowie wyuczyli swego czasu chłopców każdy poiednemu[22].

Rok później przyjęto także Jana Nowickiego, który miał uczyć się gry na skrzypcach przez lat cztery i piąty respektowy[23]. Adnotacje w *Liber Consiliorum Conventus Borecensis* z kolejnych lat sprawiają wrażenie nieco niesystematycznych i niekompletnych, a więc jest prawdopodobne, że nie przedstawiają one pełnego obrazu działalności bursy. Uwagę zwraca zapis z 3 sierpnia 1764 roku, dokumentujący przyjęcie Franciszka Lignowskiego na naukę gry na organach „i inszym instrumencie". Został on przekreślony, a pomiędzy wierszami tekstu dodano uwagę „Iste Puer ex Conventu aufugit nec amplius voluit revertere" („Chłopiec ten uciekł z konwentu i żadną miarą nie chce powrócić")[24]. Na to miejsce przyjęto następnie Wojciecha Marynowskiego na pięć lat i szósty respektowy[25]. Obydwie wzmianki z lat sześćdziesiątych są cenne z jeszcze innego względu – własnoręczne podpisy złożyli pod nimi bowiem organista Walenty Pezdański i senior kapeli Maciej Kurowski.

Notowane regularnie nazwiska kapelistów znajdujemy dopiero w dwóch księgach wydatków obejmujących okres od ostatnich miesięcy 1771 roku do początku XIX wieku[26]. Wówczas działali w Borku Starym następujący muzycy (w porządku alfabetycznym):

---

[22] *Liber Consiliorum Conventus Borecensis…*, op. cit., APPD, sygn. BSt 2; zob. Sadok Barącz, op. cit., s. 63–64.

[23] *Liber Consiliorum Conventus Borecensis…*, op. cit., APPD, sygn. BSt 2, zapis z 1 lipca 1749 r.; zob. Sadok Barącz, op. cit., s. 64.

[24] *Liber Consiliorum Conventus Borecensis…*, op. cit., APPD, sygn. BSt 2.

[25] Ibidem, zapis z 19 kwietnia 1765 r.

[26] *Liber Perceptarum Conventus Borecensis Sanctissimae Virginis* […]. *Anno Salutis 1759 Comparatus* […]; na odwrocie: [Liber Expensarum Conventus Borecensis, 1771–1783], APPD, sygn. BSt 8. [Liber Perceptarum Conventus Borecensis, 1783–1808]; na odwrocie: *Incipit Liber Expensarum sub Regimine Ad(modu)m Reverendi Patris Lud*[ovici] *Kwiatkowski Pro tunc Prioris Borecensis ab Eodem Comparatus Anno Domini 1783*, APPD, sygn. BSt 9.

– Gołębiowski – organista i kapelista, zatrudniony przez rok, począwszy od marca 1782 roku; w marcu 1783 roku upuszczano mu krwi i zapłacono za lekarstwo;
– Kopertowicz Szymon – skrzypek, wzmiankowany od października 1771 roku do grudnia 1775 roku; później ponownie wymieniany (bez podania imienia) w kwietniu 1783 roku i w maju 1784 roku; w sierpniu 1784 roku wypłacono niewielką sumę „żonie kapelisty Kopertowicza";
– Kurowski Maciej – senior kapeli, trębacz, kościelny, jego obecność poświadczona jest od 1764 roku aż do stycznia 1796 roku; w marcu 1783 roku jest mowa o Kurowskim starym i młodym; związki Macieja Kurowskiego z klasztorem wykraczały poza sprawy muzyczne, na przykład w marcu 1775 roku „chodził do Rzeszowa z pieniędzmi", a w kwietniu 1787 roku wypłacono mu za cielę dla kuchni; ostatni raz explicite mianem kapelisty określony został w marcu 1785 roku; w następnych latach jego funkcja nie jest sprecyzowana lub nazywany bywa „zakrystyańczykiem", z czego wynika, że po ustaniu działalności zespołu pozostał przy klasztorze, trudniąc się innymi pracami; w latach 1788–1796 pobierał wynagrodzenie głównie „od robienia świec y golenia"[27];
– Męczeński – kapelista, skrzypek (?), notowany w latach 1776 i 1777 oraz w listopadzie i grudniu 1781 roku, kiedy otrzymał między innymi dwadzieścia groszy na struny oraz pensję kwartalną;
– Michał – oboista zatrudniony przynajmniej od grudnia 1770 roku do marca 1772 roku, być może identyczny z Michałem Pakowskim zapisanym w 1748 roku w wieku chłopięcym na naukę gry na skrzypcach i oboju;
– Miczakowski Tomasz – trębacz przyjęty na roczny kontrakt od 27 stycznia 1784 roku;
– Pankowski – skrzypek i trębacz[28], zatrudniony od 1771 roku do maja 1781 roku; otrzymywał pieniądze na zakup strun; często był wysyłany w podróże w sprawach konwentu; rachunki wskazują, że nie jest tożsamy z oboistą Michałem notowanym w latach 1770–1772; nazwisko „Pankowski" pojawia się ponownie w październiku 1783 roku i w marcu 1784 roku, z dopiskiem „za konia", lecz nie jest jasne, czy chodzi tu o tę samą osobę;

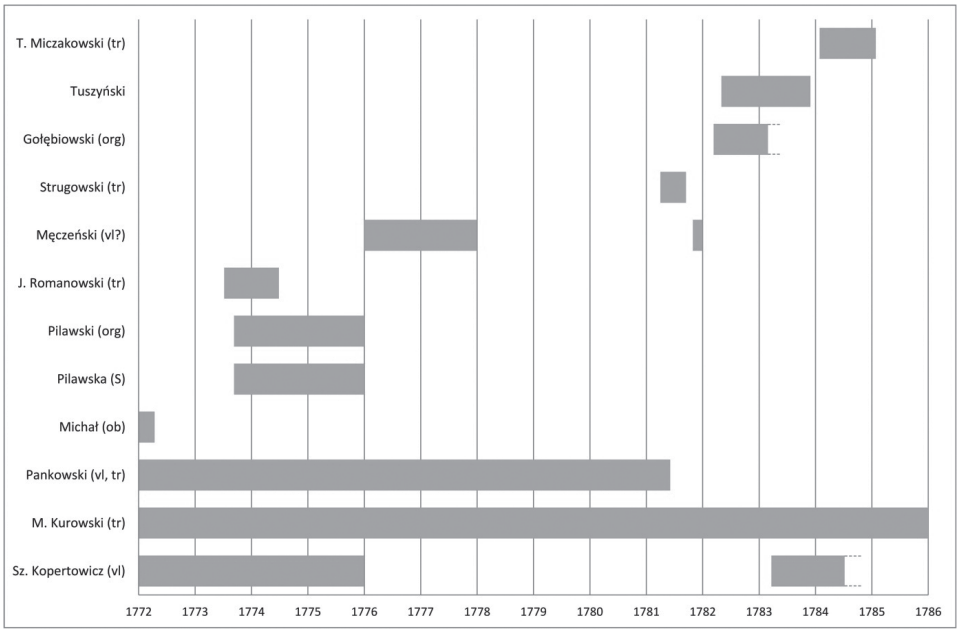
[27] APPD, sygn. BSt 9, wydatki za: maj 1788 r., styczeń 1789 r., styczeń, lipiec 1791 r., styczeń 1793 r., styczeń 1794 r., styczeń 1796 r.

[28] Zob. ibidem, wydatki za sierpień 1780 r.

– Pilawska – śpiewaczka, żona organisty, zatrudniona „do głosu", wraz z mężem, 19 września 1773 roku; wzmiankowana do 1775 roku;
– Pilawski – organista i kapelista (?), zatrudniony od 19 września 1773 roku do 1775 roku włącznie;
– Romanowski Jakub – trębacz opłacany od lipca 1773 roku do lipca 1774 roku;
– Strugowski – trębacz i kapelista opłacany od maja do sierpnia 1781 roku;
– Tuszyński – kapelista, w maju 1783 roku otrzymał wynagrodzenie za rok pracy (prawdopodobnie zatrudniony od maja 1782 roku); wymieniany do listopada 1783 roku.

Ponadto w księgach rachunkowych figurują organiści:
– Błażowski (z Błażowy) Maciej – być może identyczny z Maciejem Ruciński; sierpień 1783 roku, marzec 1784 roku, wrzesień 1787 roku;
– Gnaciński Stanisław – od marca 1791 roku do marca 1792 roku;
– Grochmalnicki Maciej – od września 1798 roku do końca XVIII wieku;
– Pchęrzowski – wzmiankowany 2 stycznia 1784 roku;
– Pezdański Marcin – zatrudniony w lipcu 1775 roku (zastąpił Pilawskiego); trudno stwierdzić, jak długo pracował w Borku Starym, ponieważ w tym okresie organista nie jest wymieniany z imienia i nazwiska; prawdopodobnie po krótkiej przerwie, 14 września 1778 roku „stanął na służbę na nowo"; w sierpniu 1781 roku sprzedano mu domostwo przy klasztorze; w rachunkach figuruje aż do marca 1783 roku;
– Pezdański Walenty – obecny w Borku Starym przynajmniej od 1764 roku do 8 września 1773 roku, kiedy powrócił do Brzozowa; na jego miejsce zatrudniony został Pilawski; nie jest znany stopień jego pokrewieństwa z Marcinem Pezdańskim;
– Pędzlowski Ignacy – w latach 1797–1798;
– Ruciński Maciej – wzmiankowany w marcu 1783 roku (wypłacono mu wówczas trzydzieści cztery złote za dwa kwartały), od września 1783 roku do marca 1784 roku, a następnie w grudniu 1787 roku;
– Ruciński Sebastian – od października 1786 roku do marca 1790 roku;
– Szostkiewicz Stanisław – notowany w marcu 1792 roku, a następnie w latach 1794–1796;
– Wilczyński – wzmiankowany w kwietniu 1793 roku i w listopadzie 1794 roku;

– Woleński Sebastian – opłacany 11 grudnia 1783 roku, a następnie od marca 1784 roku do lutego 1786 roku.

Wykres 1: Członkowie kapeli w Borku Starym w latach 1772–1786
(pominięto muzyków zatrudnionych wyłącznie na stanowisku organistów)

W rachunkach z ostatnich trzydziestu lat XVIII wieku nie odnotowano dyszkancistów, jednak ponieważ do 1783 roku przy klasztorze działała bursa, można podejrzewać, że dla potrzeb kapeli dostępni byli chłopcy śpiewający sopranem. Należy zwrócić również uwagę na obecność śpiewaczki, żony organisty Pilawskiego, która występowała w Borku Starym już w latach 1773–1775.

Najwyraźniej dzięki hojnym fundacjom, ustanowionym w latach czterdziestych XVIII wieku, zarobki członków kapeli boreckiej były nieco lepsze niż te, które otrzymywali muzycy działający przy klasztorze dominikańskim w Dzikowie, nawet uwzględniając inflację (zob. *Źródła do historii kapeli muzycznej przy klasztorze oo. Dominikanów w Dzikowie*, s. 113–140). Organista Pilawski, zatrudniony w 1773 roku wraz z żoną „do głosu", miał otrzymywać trzysta złotych na rok łącznie honorarium i stołowego, a do tego korzec żyta rocznie i garniec piwa dziennie. Maciej Kurowski, kapelista, w tym samym czasie zarabiał około dwustu dziesięciu złotych rocznie. Organista Marcin Pezdański,

w 1778 roku zatrudniony ponownie w Borku Starym „bez wiktu", zgodził się na dwieście złotych rocznie, „które mu klasztor wypłacić powinien pieniędzmi zł 120, w osmdziestu zaś złotych powinien tenże organista przyiąć zboże, kaszę, słoninę lub inszym suplementem, do tego należy mu się codzień garniec piwa ojcowskiego, w święta Przeorowskie, Porcya y kwarta miodu", ponadto jeden zagon kapusty, a w zimie drewno na opał[29]. Skrzypek Szymon Kopertowicz w pierwszej połowie lat siedemdziesiątych XVIII wieku otrzymywał sto osiemdziesiąt złotych rocznie. Wyraźnie niższe było uposażenie Pankowskiego, któremu wypłacano tylko około siedemdziesięciu złotych rocznie, jednak znajdował się on na wikcie i utrzymaniu konwentu.

Zapewne początkowo, zgodnie z aktem fundacji Józefa i Barbary Fudasiewiczów, zespół składał się z sześciu osób, nie licząc uczących się chłopców. Począwszy od 1772 roku, kiedy to Borek Stary znalazł się w zaborze austriackim, sytuacja finansowa klasztoru ulegała stopniowemu pogorszeniu, a „panowie nawet połowy prowizyi od kapitałów płacić nie chcieli"[30]. W lutym 1775 roku w księdze rachunkowej jest mowa o pięciu kapelistach. W latach 1778–1781 najwyraźniej zatrudnieni byli tylko Pankowski, Kurowski i organista, jednak później na pewien czas przyjęto Strugowskiego. Według Sadoka Barącza, w 1783 roku przestała funkcjonować bursa dla chłopców, a przy klasztorze pozostało jedynie czterech muzyków[31]. Niestety, wbrew woli fundatorów, kapela nie istniała „po wieczne czasy". Jej działalność stopniowo wygasała pod uciskiem fiskalnym rządu austriackiego. Począwszy od 1786 roku oprócz organisty opłacany był już tylko Maciej Kurowski, jednak prawdopodobnie pełnił on wówczas już wyłącznie funkcje niezwiązane z działalnością muzyczną; tym samym, w świetle zachowanych dokumentów, za kres działalności kapeli można uznać rok 1785. W 1792 roku zabudowania klasztorne strawił pożar[32], zaś na początku drugiego dziesięciolecia XIX wieku w zubożałym i podupadłym konwencie żyło już tylko dwóch księży[33]. Dotychczas nie odnaleziono żadnych śladów repertuaru boreckiego zespołu ani rękopisów muzycznych, które byłyby śladem dawnej świetności tego ośrodka.

---

[29] BSt 8, wydatki za listopad 1778 r. (cytat uzupełniono o znaki interpunkcyjne; zachowano oryginalną pisownię).

[30] Sadok Barącz, op. cit., s. 68.

[31] Ibidem, s. 72.

[32] Ibidem, s. 74.

[33] Ibidem, s. 77.

Marcin Konik

Życie muzyczne w dominikańskim konwencie Bożego Ciała we Lwowie

Rys historyczny

W interesującym nas okresie (XVII–XVIII wiek) na ziemiach Rzeczypospolitej działały trzy prowincje zakonu dominikanów: najstarsza, polska (powstała w XIII stuleciu), a także założone w XVII wieku prowincja ruska oraz litewska[1]. Klasztor lwowski, jakkolwiek od początku XVII stulecia (dokładnie od 1612 roku) należał do prowincji ruskiej, pozostaje jednak w kręgu naszych zainteresowań z co najmniej kilku istotnych przyczyn. Od początku swojego istnienia, czyli od połowy XIV wieku zaliczał się do prowincji polskiej, po czym w 1378 roku został włączony do *Societas Fratrum Peregrinatum* (Towarzystwa Braci Pielgrzymujących)[2], jednak po rozpadzie tej organizacji powrócił do prowincji polskiej, pod której jurysdykcją pozostawał do 1612 roku. Właśnie wtedy, celem zakończenia sporu pomiędzy prowincją polską a klasztorami wschodnimi, utworzono prowincję ruską. Z perspektywy badacza historii muzyki pozostałości archiwum klasztoru lwowskiego są o tyle interesujące, że tylko w jego zasobie zachowała się księga wydatków kapeli muzycznej.

We Lwowie w okresie Pierwszej Rzeczypospolitej działały dwa konwenty dominikańskie, posiadające osobne kościoły wraz z klasztorami: jeden,

[1] Zob. Anna Markiewicz, *Osiemnastowieczne inwentarze jako źródło do dziejów klasztorów prowincji ruskiej dominikanów*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej" LXI, 2013, nr 1, s. 75–84.

[2] Oznaczało to opuszczenie jurysdykcji prowincji polskiej; zob. Jerzy Kaliszuk, Liber mortuorum *dominikanów lwowskich – analiza kodykologiczna*, „Studia Źródłoznawcze" XLIV, 2006, s. 99–108.

z kościołem Bożego Ciała, oraz drugi, ufundowany w 1600 roku, z kościołem św. Marii Magdaleny[3]. Powstanie pierwszego z nich tradycja zakonu wiąże z działalnością misyjną na Rusi św. Jacka Odrowąża, prowadzoną przez niego w latach dwudziestych oraz trzydziestych XIII wieku[4]. Ojciec Sadok Barącz w swoim *opus magnum* pt. *Rys dziejów zakonu kaznodziejskiego w Polsce*[5] wspomina o akcji ewangelizacyjnej św. Jacka, opierając się na pracy Abrahama Bzowskiego[6]. Zauważa jednak słusznie, że trudno mówić o odwiedzinach św. Jacka we Lwowie jako takim, bowiem miasto zostało założone przez księcia Daniela Halickiego ok. 1250 roku, tymczasem św. Jacek miał tam przebywać ok. 1233 roku[7]. W akcie kapitulnym, który cytuje Władysław Żyła[8], odnajdujemy jednak informacje, jakoby dominikanie mieli pod swoją opieką kościółek św. Jana Chrzciciela, leżący u stóp Wysokiego Zamku[9]. Dokument ten datowany jest na 1234 rok[10]. Sam moment powołania do życia starszego z konwentów – Bożego Ciała – nie jest znany. Ceniony, dziewiętnastowieczny badacz dziejów Lwowa i rektor tamtejszego uniwersytetu Antoni Małecki jako datę osiedlenia dominikanów podaje 1270 rok[11]. Data ta pozostaje w zgodzie z ak-

---

[3] Zob. Stefan Gąsiorowski, *Wierzytelności dominikanów lwowskich u żydów z terenu Rusi Czerwonej w 2. połowie XVII i w XVIII wieku*, w: *Dominikanie na ziemiach polskich w epoce nowożytnej*, red. Anna Markiewicz, Marek Milawicki, Wydawnictwo Esprit SC, Kraków 2009 (Studia i Źródła Dominikańskiego Instytutu Historycznego w Krakowie, t. 5), s. 194.

[4] Zob. ibidem, s. 193–194.

[5] Sadok Barącz, *Rys dziejów zakonu kaznodziejskiego w Polsce*, t. 1–2, nakł. W. Manieckiego, Lwów 1861.

[6] Abraham Bzowski, *Propago D. Hyacinthi Thavmatvrgi Poloni, Seu De rebus praeclarè gestis in Prouincia Poloniae Ordinis Praedicatorum. Commentarivs. F. Abraham Bzovii Sacrae Theologiae Magistri, Ord. Praedic.*, Venezia 1606 [wersja cyfrowa zamieszczona na stronie: http://www.sbc.org.pl/dlibra/doccontent?id=5656; dostęp: listopad 2015].

[7] Datę tę Sadok Barącz podaje za pracą Klemensa Chodykiewicza; zob. Klemens Chodykiewicz, *De Rebus Gestis in Provincia Russiæ Ordinis Prædicatorum Commentarius: Libris XI. Digestus Jn Duas Partes divisus. Diversarumantiquitatum Monumentis & Observationibus Jllustratus*, Drukarnia Karmelu Fortecy Najświętszej Marii Panny, Berdyczów 1780.

[8] Publikacja ta jest o tyle interesująca, że autor miał okazję korzystać z dokumentów obecnie w dużej części niedostępnych lub nieistniejących; zob. Władysław Żyła, *Kościół i Klasztor Dominikanów we Lwowie*, Nakładem Tow. „Biblioteka Religijna", Lwów 1923.

[9] Ibidem, s. 1.

[10] *In anno vero 1234 hanc Ecclesiam (św. Jana Chrzciciela) regebant primitus PP. Dominicalli Missionarii ut patet ex archivo iIlorum (Akta kapituły lwowskiej ob. łać)* – cyt. za: ibidem, s. 69.

[11] Antoni Małecki, *Klasztory i zakony w Polsce w obrębie wieków średnich (Dokończenie)*, „Przewodnik Naukowy i Literacki", dodatek do „Gazety Lwowskiej" III, 1975, nr 9, s. 783. Małecki w swoim tekście podaje dość szczegółową bibliografię prac naukowych, z których korzystał, wraz z lapidarną ich recenzją; o dziele życia Sadoka Barącza pisze: „Barącza dzieło strasznie

tualnymi ustaleniami, w świetle których dominikanie pojawili się we Lwowie w drugiej połowie XIII wieku, niedługo po założeniu miasta.

O kościele dominikańskim, jednym z najpiękniejszych zabytków Lwowa, pisał krótko przed wybuchem drugiej wojny światowej w swoim przewodniku Aleksander Medyński:

> Kościół oo. Dominikanów (pl. Dominikański) jest jednym z najpiękniejszych zabytków w mieście. Zakon, który osiedlił się we Lwowie w połowie XIII. w., w okresie ożywionego ruchu budowlanego w dobie Kazimierzowskiej, wybudował najpierw drewniany kościół, po którego pożarze (1407) wzniesiony został nowy w stylu gotyckim, murowany z cegły. W XVI w. kilkakrotnie ulegał pożarom i w dwa wieki później chylił się już ku upadkowi. Po rozebraniu zawaleniem grożącego kościoła przystąpiono w r. 1745 do budowy nowego kosztem szczególnego protektora Zakonu, Józefa Potockiego, kaszt. krak. i hetm. w. k.[12].

Medyński czerpał informacje między innymi ze *Słownika geograficznego Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, gdzie znajduje się dość obszerny opis kościoła i klasztoru Dominikanów[13]. Pożary, które przez wieki wielo-

---

rozwlekłe" i dalej: „Bzowskiego zwięzłe i najlepsze ze wszystkich, szkoda tylko, że nawet podane przez tego znakomitego pisarza daty nie zawsze wytrzymują próbę [...]" – ibidem, s. 780.

[12] Aleksander Medyński, *Lwów. Przewodnik dla zwiedzających*, Lwów 1938, s. 47.

[13] We wspomnianym słowniku odnajdujemy inną datę pożaru: 1408: „2. Klasztor i koś. dominikanów pod wez. Bożego Ciała. Dominikanie byli we L. prawdopodobnie już w r. 1270 i otrzymali od ks. Lwa, na wstawienie się jego żony Konstancyi, miejsce na klasztor, gdzie i dziś mieszkają. Pierwszy ich klasztor był drewniany i spłonął r. 1408. Na miejscu jego powstał nowy klasztor i kościół już murowany, szczodrobliwością pobożnych i fundacyą Mik. Benki wzniesiony, a ofiarnością Mik. Czecha ukończony. (R. 1402 zapisuje Benko z Żabokrukwś [sic!] swą Zarudce dominikanom lwow. A. gr. II, 44; a dominikanie przyjmują ten zapis i warunki, ib. 46; r. 1406 przyjmują dominikanie różne obowiązki względem M. Czecha, ib. 55; r. 1408 potwierdza Wład. Jagiełło dominikanom ich posiadłości we L., ib. 60; r. 1442 zapisał Stan. Dawidowski dominikanom 3 kopy groszy rocznego dochodu z Dawidowa, ib. 113; r. 1474 nadał Ludwik, nuncyusz papieski, odpust kościołowi Bożego Ciała, ib. IV, 195). Kościół, kilkakrotnie odnawiany, odbudowano ostatecznie w r. 1749 do 1764 na wzór kościoła św. Piotra w Rzymie. Budową kierował Jan de Witte, późniejszy jenerał wojsk kor. i komendant Kamieńca Podolskiego. Koś. jest wielki i prawie najwspanialszy we L. Wewnątrz na kolumnach w okrąg ustawionych wspierają się galerye i krużganki przyozdobione 16 posągami ojców kościoła; nad niemi wznoszą się kolumny nieco niższe i podpierają miedzianą kopułę. Ma 6 kaplic mniejszych i jedne większą, p. Mik. Potockiego sste kaniowskiego przybudowana, i dla tego zwaną imieniem Potockich. W kaplicy tej znajduje się cudami słynąca alabastrowa figura Matki Boskiej, jeden z najdawniejszych zabytków sztuki, czysto greckiego dłuta, artystycznie wykonana, według podania uniesiona z Kijowa przez ś. Jacka podczas napadu Tatarów (ob. Przyj. dom. 1856, str. 222; Przegląd bibliogr.-archeolog. 1881, str. 235). W wielkim ołtarzu jest Matka Boska, z Jezusem na ręku, pędzla szkoły bizantyńskiej, o którym podanie twierdzi, że jest dziełem ś. Łukasza.

krotnie trawiły Lwów, nie oszczędzały też kościoła Dominikanów. W samym tylko XVI wieku co najmniej trzykrotnie płonął kościół, w latach: 1511, 1527 oraz 1571[14]. W 1621 roku klasztor odwiedził wyruszający pod Chocim król Zygmunt III Waza, który miał się wyrazić: „Neque vidimus, neque audivimus in omnibus dominiis regni nostri, ut sit tam pulchre accomodatus conventus"[15]. W 1744 roku, z uwagi na bardzo zły stan budowli, grożący jej zawaleniem, podjęto decyzję o rozbiórce kościoła. W 1749 roku przystąpiono do budowy nowe-

Obraz ten koronowano w r. 1751 a 1851 obchodzono 100-letnią rocznicę koronacyi (ob. Pietruszewicz *O cudotwornoj ikoni Preśw. Bohor. w kosteli OO. Domin. wo L. i polskojlehendijeja*, w Zorihałyckoj, 1851, na 56 i 57; *Stuletni obchód koronacyi P. Maryi w koś. Domin. w r. 1851*, dodatek do Gaz. Lwow. 1881, No 117 i 121, i Przyj. dom. 1851, str. 187 i 200). Na uwagę zasługuje 6 pomników alabastrowych, przedstawiających rycerzy w zbrojach. Wydobyto je w r. 1866 z katakumb znajdujących się pod kościołem, odnowiono i ustawiono w kościele. Zdjęto z nich także fotografie i wydano jako album. Z nowych pomników wymieniamy pomnik Borkowskiej, dłuta Torwaldsena (ob. Przyj. Ludu, 1843, str. 116 i Tyg. ilust. 1880, Na 258) i Artura Grottgera (ob. Biesiada Liter. 1882, X2 343). Klasz. murowany o 2 piętrach tworzy 2 małe czworoboki. Połać od ul. Skarbkowskiej jest mocniejsza, druga zaś od pl. Dominikańskiego słabsza od r. 1559, kiedy to ks. Ostrogska z swą córką Halszką znalazła schronienie w klasztorze, a ludzie Górki od tej strony właśnie szturm przypuszczali. W pierwszych wiekach istnienia był klasztor ogniskiem propagandy religijnej, potem ogniskiem oświaty i naukowości, a utrzymując nieraz 100 zakonników, utworzył dla nich «studyum generalne». Do dziejów klasztoru zawiera wiele materyału archiwum klasztorne. Berhoff wspomina o pobycie w klasztorze nuncyusza apostols. Pallaviciniego w r. 1684. Na krużgankach są portrety, z których wymieniamy: portret Mik. Benki i Mik. Potockiego na dole, a S. Okólskiego na I-m piętrze. Dokładne opisy tych portretów podaje Kunasiewicz w broszurze: *Przewodnik po koś. Bożego Ciała OO. Domin. we L.* Lwów, 1876, str. 6, 13 i 82. W przedsionku klasztoru jest obraz, pochodzący prawdopodobnie z XVI w., przedstawiający króla klęczącego przed obrazem Matki Boskiej, otoczonego dygnitarzami. Obraz ten odnowił Schlegel (ob. Tyg. Lwow. 1867, No 4). Bibliografia: Piątkowski *Wiadomość histor. o stat. Jackowej*, Lwów 1857; Schneider *Pomniki w katakombach pod koś. Bożego Ciała*, Lwów 1867; Ulanowski *Wiad histor. w krótkości skreślona o cudow. obrazie Matki Bos.* Lwów 1851; tenże *Obraz Najś. Panny przez Łukasza malowany*", Lwów 1853; Lipiński *Wiad. histor. o koronacyach obrazów Matki Boskiej w Polsce*, Warszawa 1850, str. 16; *Klasztor i kościół Dominikanów* z ryciną w Galicyi w obrazach, zesz. VII; w Lwowianinie, 1836, str. 109 i 118; w Przyj. Ludu, 1847, s. 44; *O Dominikanach lwow.* ob. Przyjaciel dom., 1854, str. 11 i 66 i rps w Bibl. Ossol. No 2320: *Primordium conventus ordinis Scti Dominici leopoliensis et locationis descriptio.*" – *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, wyd. pod red. Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego, Władysława Walewskiego, t. 5, Warszawa 1884, s. 515–516.

[14] Aleksander Medyński, op. cit., s. 2. Warto dodać, że sam klasztor stał się sceną słynnych wydarzeń z marca 1559 roku, kiedy zbombardował go Łukasz z Górki, próbując odzyskać swoją żonę, Halszkę z Ostroga.

[15] Szymon Okolski, *Russia florida rosis et liliis: hoc est, sanguine, praedicatione, religione et vita. Antea f. f. ordinis praedicatorum peregritatione inchoata, nunc conventuum in Russia stabilitatefundata, per R. P. F. Simonem Okolski, S. T. M. priorem tysmienicensem luci exposita*, Coll. Societ. Jesu, Lwów 1646, s. 122.

go kościoła z fundacji Józefa Potockiego. Prace te zakończyły się w 1764 roku, wraz z dobudowaniem kaplicy Różańcowej (zwanej kaplicą Potockich), przy czym prace wykończeniowe trwały aż do 1798 roku. W 1765 roku zakończono budowę organów wykonanych przez Michała Sadkowskiego, do których pudło przygotował za kwotę czterech i pół tysiąca złotych Sebastian Fessinger[16]. Niestety, w 1778 roku wybuchł następny pożar, który zniszczył wystrój kościoła.

Ilustracja 1: Widok na chór kościoła Dominikanów; po lewej – stan obecny (fot. M. Konik), po prawej – zdjęcie z lat dwudziestych XX wieku (fot. [?]. Jaworski)

O zdarzeniu tym wspomina Sadok Barącz w niepublikowanych notatkach przechowywanych w Lwowskiej Narodowej Naukowej Bibliotece im. W. Stefanyka:

> Lecz w roku 1778 dnia 17o Maja o czwartej z południa […] ogień wszczęty z za bramy Krakowskiej, Kościół nasz Katedralny, Klasztor panien Zakonnych wniwecz spalił, gdzie Wielebna Marta Zakonnica zgorzała, Stancye JWX Arcybiskupa, Wikarye, Dzwonnica zgorzała, dzwony potopniały, szpital zgorzał a w nim cztere osoby zgorzały, Klasztor Księży Dominikanów, Kamienic 30 a pomiędzy murami drugie tyle domów […] Tę wiadomość znalazłem w Agendzie Kościoła Ormiańskiego we Lwowie[17].

[16] *Liber Consiliorum 1606–1767*, s. 413; cyt. za: Aleksander Medyński, op. cit., s. 4.

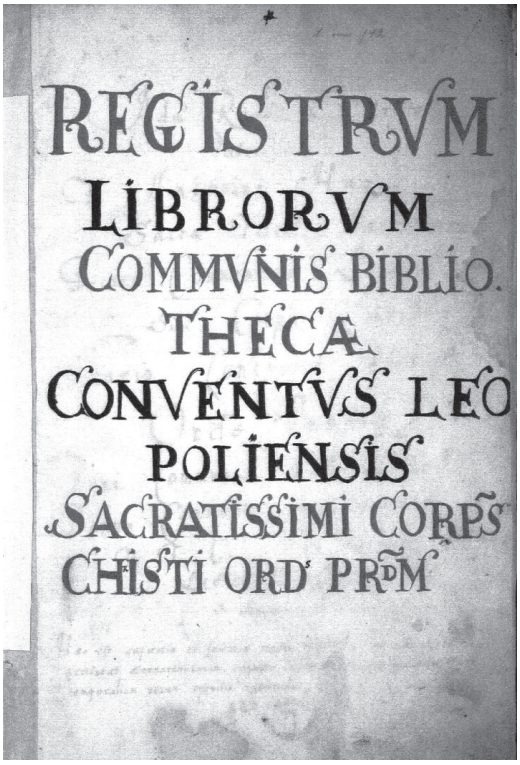
[17] Sadok Barącz, Notatki, rps, Lwowska Narodowa Naukowa Biblioteka im. Wasyla Stefanyka, fond 141, 307, s. 93.

Od 1895 roku do wybuchu pierwszej wojny światowej trwała renowacja kościoła, podczas której między innymi wymieniono organy[18]. W okresie międzywojennym zamierzano także urządzić drugi kościół w podziemiach, ale planów tych nigdy nie zrealizowano. Po drugiej wojnie światowej kościół Dominikanów został zamieniony na magazyn cementu (w latach siedemdziesiątych XX wieku), a w zabudowaniach klasztornych zorganizowano Muzeum Religii i Ateizmu. Obecnie, od lat dziewięćdziesiątych XX wieku kościół pozostaje w posiadaniu ukraińskiej Cerkwi greckokatolickiej.

Niestety, zawirowania historyczne sprawiły, że do naszych czasów nie przetrwała kolekcja muzykaliów po działającej w tym ośrodku kapeli. Także księgozbiór został rozproszony, co w dużej mierze dokonało się na fali refor-

[18] Zob. Władysław Żyła, op. cit., s. 5. Autor raczej negatywnie ocenia zmiany, których w tamtym czasie dokonano w kościele: „1895: rozpoczęła się gruntowna restauracja kościoła. Naprzód zrestaurowano kościół na zewnątrz 1895–[189]6, dając głównie nową latarnię na kopule. Restaurację prowadzili Zachariewicz i Sosnowski. Wewnętrzna restauracja rozpoczęła się w r. 1905 i trwała aż do wybuchu wojny 1914 r. Wtedy to pomniki alabastrowe, które pierwotnie stały w kościele gotyckim, a po wybudowaniu nowego kościoła umieszczone były w podziemiach, przeniesione r. 1866 z podziemi nowego kościoła do wnętrza, powędrowały znów w podziemia, a kościół otrzymał częściowo nowy wygląd. Przede wszystkiem uległo gruntownej zmianie wnętrze kościoła. Ściany dotychczas białe otrzymały kolor kremowy czy szamowy z odcieniem różowawym, kapitele zielone otrzymały kolor złoty, figury rokokowe w tambusze, które również były zielone, powlokły się złotem, a karnacja ich malowana na kolor ceglasto czerwony zrobiła z nich prawie czerwonoskórców. Nadto na miejsce starego, wielkiego ołtarza drewnianego stanął taki sam ołtarz, ale już ze stiuku w innym nieco tonie popielatoniebieskawym. Wskutek tego, że wewnątrz trzony stiukowych kolumn są z żelaza, musiano w podziemnym, sklepionym kościele wymurować potężne filary w tem miejscu, gdzie stanęły kolumny ołtarzowe. Wyłożono też stiukiem, imitującym żółtawy, żyłkowany marmur, a raczej żółtawy alabaster, całą dolną część ścian cokołową. W części nawy pod chórem muzycznym kolumny przyścienne otrzymały powłokę stiukową czerwonawą, imitującą czerwony, centkowany białemi plamkami marmur. Dawniej zaś cokół cały i wszystkie kolumny były białe. Zmienił się tedy nieco ton barwny kościoła. Przybyły też niektóre rzeczy do kościoła, których dawniej nie było. I tak, dawne ołtarze drewniane w kaplicach bocznych większych, leżących na osi poprzecznej, usunięto, a zamiast nich przylepiono do ścian niefortunne stiukowe ołtarze pseudorokokowe koloru czerwonego. Nad galerją czy emporą organową dorobiono kratki, doskonale naśladujące rokoko. Podobne kratki dorobiono też nad balkonikami w presbyterjum. Przybył też organ z szafą pseudorokokową. Ze starego organu zostały tylko niektóre figury. Zrestaurowano też, a po części uzupełniono kratki w prześlicznych balkonikach zwisających do nawy na osiach przekątnych budowli. Usunięto też ambonę i duży obraz, który stanowił pendant do tej ostatniej, aby odsłonić strukturę. W kaplicy Różańcowej dano stiukowy ołtarz czerwony, wiernie naśladujący dawny rokokowy, po części z użyciem pojedyńczych kawałków z dawnego ołtarza drewnianego, tylko kolor zmieniając. Przybyła nowa posadzka, imitująca deseniem swym plan eliptyczny kościoła i nowe ławki elipsą wnętrza wypełniające" – Władysław Żyła, op. cit., s. 5–6.

my józefińskiej. Książki ocalałe po skasowanych klasztorach zostały częściowo zgromadzone w seminarium i fakultecie teologicznym we Lwowie. Wiadomo, że biblioteka Dominikanów w 1776 roku posiadała ponad cztery tysiące woluminów, z czego osiemset czterdzieści trzy egzemplarze stanowiły polonica[19]. Część archiwaliów lwowskich, która trafiła do klasztoru Dominikanów w Jarosławiu, obecnie znajduje się w Archiwum Prowincji Polskiej oo. Dominikanów w Krakowie (dalej: APPD)[20].

Ilustracja 2: Karta tytułowa *Inwentarza* biblioteki konwentu Bożego Ciała, 1776

[19] Zob. Józef Krętosz, *Księgozbiory kościelne na terenie lwowskiej archidiecezji obrządku łacińskiego na przełomie XVIII/XIX w.*, „Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne" XL, 2007, z. 2, s. 405–421.

[20] „Przy schyłku wieku ośmnastego, przywileje i różnorodne zapisy po zniesionych klasztorach w Bochni, we Lwowie, w Przemyślu, Samborze i Sieniawie skoncentrowane zostały w klasztorze Dominikanów w Jarosławiu. Pleśń i myszy wielkie w tych papierach zrządziły spustoszenie. Wszelako, mimo tego srogiego wandalizmu, przechowało się jeszcze dużo rzeczy ciekawych, które by przy umiętnem rozpoznaniu, historję krajową i sfragistykę rodową rozświecić mogły" – Sadok Barącz, *Archiwum WW. OO. Dominikanów w Jarosławiu*, nakł. wydawcy, Lwów 1884, s. 3.

Interesujący dokument stanowi inwentarz biblioteki konwentu Bożego Ciała z 1776 roku, który znajduje się we Lwowskiej Narodowej Naukowej Bibliotece im. W. Stefanyka. Bliższa analiza tego dokumentu pozwala stwierdzić brak obecności w nim jakichkolwiek muzykaliów. Potwierdza to przypuszczenie, że – zgodnie z najczęstszą praktyką – muzykaliów nie włączano do inwentarza biblioteki klasztornej, zaś miejscem ich przechowywania był zapewne chór muzyczny. Oznaczałoby to, że najprawdopodobniej muzykalia kapeli przepadły w pożarze z 1778 roku[21]. Należy także pamiętać, że po 1945 roku ocalałe zbiory klasztorne nie tylko nie zostały właściwie zabezpieczone, a wręcz celowo je niszczono. Bez wątpienia nie sposób liczyć na odnalezienie większej kolekcji muzykaliów po kapeli dominikańskiej. Nie zmienia to faktu, że zachowany materiał źródłowy pozwala stworzyć szkic dotyczący życia muzycznego dominikanów lwowskich. Zacznijmy od krótkiej charakterystyki zachowanego materiału źródłowego.

Życie muzyczne i źródła do jego historii

Największy zbiór materiałów do historii klasztoru lwowskiego znajduje się obecnie w APPD. Katalog archiwaliów proweniencji lwowskiej obejmuje aż siedemset sześćdziesiąt pięć pozycji. Większa część tego materiału nie jest związana z życiem muzycznym, zachowały się tu jednak dwa niezwykle cenne dokumenty: rejestr finansowy związany z działalnością kapeli muzycznej z lat 1761–1785[22] oraz inwentarz instrumentów muzycznych z 1710 roku[23]. Oprócz tego, archiwum krakowskie przechowuje niewielki zbiór luźnych dokumentów dotyczących życia muzycznego[24] oraz kolekcję rękopisów, wśród których są liturgica proweniencji lwowskiej[25].

---

[21] W trakcie przeprowadzonej we Lwowie kwerendy piszącemu te słowa udało się jednak uzyskać drogą nieoficjalną informacje o osiemnastowiecznych muzykaliach proweniencji dominikańskiej. Niestety, wielokrotnie podejmowane próby uzyskania bardziej szczegółowych wiadomości na ten temat okazały się bezowocne. Za pomoc w kwerendzie autor pragnie podziękować p. Oksanie Shkurgan, doktorantce Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk.

[22] APPD, sygn. Lw 57.

[23] APPD, sygn. Lw 95.

[24] APPD, sygn. Lw 444.

[25] *Sequentionale Ord. Praedicatorum*, rps 5L, 1556 r.; *Psalterium nocturnum cum hymnario de tempore*, rps 20L, 1617 r.; *Psalterium diurnum cum hymnario de tempore et de Sanctis*, rps 21L, 1627 r.; *Antiphonarium Communale de Sanctis conventus Leopoliensis*, rps 32L, 1588–1590; *An-*

Wśród dokumentów umieszczonych pod sygnaturą Lw 444 interesujący jest list Vincenza Santiniego, nuncjusza apostolskiego w Polsce[26]. Pismo datowane jest na 22 października 1725 roku i skierowane do lwowskich dominikanów. Arcybiskup zwraca się z prośbą o odesłanie trębacza Jakuba Stagórskiego starościcowi chęcińskiemu Felicjanowi Tymińskiemu. Muzyk oskarżony był o kradzież dwóch tysięcy tynfów oraz uprowadzenie trębacza Fabiana Smoleńskiego. Obaj mieli się zatrzymać we lwowskim klasztorze Dominikanów.

Innym interesującym świadectwem życia muzycznego jest niedatowane (zapewne z XVIII wieku) *Compendium Expensarum*[27], zestawiające wydatki na oprawę muzyczną nabożeństw odprawianych podczas Wielkiego Postu. To cenne źródło, na podstawie którego zdobywamy informacje o możliwej obsadzie zespołu oraz kosztach, jakie generowała oprawa muzyczna. Z dokumentu wynika, że zespół muzyczny towarzyszył nabożeństwom odprawianym podczas Wielkiego Czwartku oraz w kolejne sześć poniedziałków, wtorków, sobót Wielkiego Postu, a także siedem śród (włącznie z Środą Popielcową). Muzyka towarzyszyła liturgii mszalnej oraz śpiewaniu pasji.

[…] Kapłanąm za mszy 25 utsupra hic. fl: 42.	Facit za iedne Mszą S. Groszy 50. szel: 1
X. Zakrystyanowi od apparatu. fl: 4.	Facit od iedney Mszey S. Groszy 4 szel 2 10/25
P. Kościelnemu za wino fl. 5.	Facit od ideney Mszey S. groszy 6
Dzwonikąm dwiema fl: 5.	Facit obiema za ieden raz groszy 6
Pulsantąm fl: 12.	Facit im od iednego dzwonienia Gr: 13 szel: 2 14/20
Seruitorowi osobliwemu fl: 8.	Facit mu za ieden raz Gro: 8. szel: 2 18/27

tiphonarium S. Ord. Praedicatorum de Sanctis pars hiemalis, rps 33L; *Antiphonarium Ord. Praedicatorum de Sanctis pars verna*, rps 42L, 1616 r.; *Antiphonarium de Sanctis pars aestiva*, rps 43L, 1616 r.; *Antiphonarium festivum cum hymnario „Celeusma Divorum"*, rps 62L, 1743 r.; [*Antiphonarium*] *Supplementa festorum quorum officio in Antiphonariis non reperiuntur*, rps 67L, 1800 r.; *Processionale S. Ord. Praedicatorum*, rps 74L, kon. XV w. / pocz. XVI w. [?]; *Collectarium cum Capitulis*, rps 80L, XV w.

[26] Vincenzo Santini (ur. 1676, zm. 5 lipca 1728) był nuncjuszem w Polsce w latach 1722–1728. Sejm Rzeczypospolitej uznał, że ingeruje on zbytnio w sprawy wewnętrzne kraju, co doprowadziło do zatargu z arcybiskupem i skierowania do papieża prośby o jego odwołanie; zob. *Historia dyplomacji polskiej*, pod red. Gerarda Labudy, t. 2: *1572–1795*, pod red. Zbigniewa Wójcika, oprac. Józef Gierowski [et al.], Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1982, s. 437.

[27] *Compendium Expensarum faciendarum ex Fundatione Be. Memor: Sophiae Klunska pro Deuotione Quadragesimali…*, APPD, sygn. Lw 444.

Organiście fl: 12.	Facit mu za iedne Passyą Gro: 13 2 3/27
Kantorowi fl: 10	Facit mu za iedne Passyą Gro: 11 3/27
Prymanowi iednemu fl: 8	Facit mu za iedne Passyą Gr: 8. 2 18/27
Prymanowi drugiemu fl: 8	Facit mu za iedne Passyą. Gr. 8 2 […]
Dyszkancistąm dwąm fl: 8.	Facit im obiema za iedne Passyą. Gr: 8 2 […]
Skrzypkowi iednemu fl: 10	Facit mu za iedne Passyą Gr: 11 3/27
Skrzypkowi drugiemu fl: 10	Facit mu za koszdą Passyą Gr: 11 3/27
Trzeciemu Instrumentaliście fl: 10	Facit mu za iedne Passyą Gr 11 3/27
Kalikanciście fl: 5.	Facit mu za iedne Koszdą Passyą. Gr: 5 [...]
	Facit florenos 157

Z zestawienia wynika, że całościowy koszt nabożeństw w Wielkim Poście wynosił sto pięćdziesiąt siedem florenów, z czego niemal połowę (siedemdziesiąt sześć florenów czyli czterdzieści osiem procent) stanowiły koszty niezwiązane bezpośrednio z muzyką. Skład zespołu ograniczony był do kantora, organisty, czterech śpiewaków, dwóch skrzypków oraz dodatkowego instrumentalisty. Do muzyków trafiło zatem w sumie osiemdziesiąt jeden florenów, co nie stanowiło sumy wysokiej, wziąwszy pod uwagę, że kapela przy lwowskim klasztorze za jednorazowy występ mogła uzyskać trzydzieści florenów lub nawet więcej (np. 6 lipca 1761 roku zespół zarobił trzydzieści florenów i dwanaście groszy „za ochotę”[28]).

Przechodząc bezpośrednio do zagadnień związanych z działalnością kapeli muzycznej u lwowskich dominikanów, należy niestety stwierdzić, że w świetle zachowanego materiału nie sposób wskazać na dokładną datę jej założenia. Prawdopodobnie jednak, tak jak w większości podobnych przypadków, powołanie do życia osobnego zespołu muzycznego stanowiło raczej usankcjonowany na pewnym etapie proces. Skądinąd wiadomo, że dominikanie szczególnie podejrzliwie podchodzili do wprowadzania do swoich kościołów muzyki wielogłosowej. Świadczą o tym liczne dokumenty kolejnych kapituł generalnych, które podejmowały próby uregulowania tych kwestii. Swoistym podsumowaniem przepisów dotyczących liturgii, w tym także miejsca muzyki w środowisku zakonu dominikańskiego, dokonał ojciec Kamil Jasiński OP

[28] *Registra Capellae Conventus Generalis Leopoliensis* […], *1761–1785*, APPD, sygn. Lw 57.

w swoim *Summarium ordinationum*[29]. Jego praca została doceniona na tyle, że generał zakonu Tomasso Turco zlecił mu przygotowanie ceremoniału dominikańskiego. U Jasińskiego czytamy między innymi, że już kapituła w Bolonii w 1242 roku zabroniła wprowadzać muzykę wielogłosową. Zakazy takie były powtarzane wielokrotnie, co świadczy o tendencjach do ich nieprzestrzegania. Robert Świętochowski zwraca uwagę na to, że muzycy dominikańscy praktykowali nawet wykonywanie muzyki wielogłosowej poza swoimi kościołami, czego im jednak zabroniono; zakaz taki miał obowiązywać w klasztorze Bożego Ciała we Lwowie jeszcze w 1624 roku[30]. Podobne obostrzenia dotyczyły muzyki organowej, choć także i w tym przypadku praktyka odbiegała od litery prawa. Zagadnieniu muzyki organowej Jasiński poświęca cały, niezbyt obszerny rozdział. Czytamy tam między innymi, że kapituła w Ferrarze w 1290 roku zakazała stosowania organów[31]. W 1555 roku kapituła w Neapolu zwróciła uwagę, że jeśli już w kościele znajdują się i są używane organy, nie należy grać na nich muzyki „próżnej i świeckiej albowiem gra organowa jest już dzisiaj częścią uroczystego kultu Bożego"[32]. Kolejne zakazy stanowią świadectwo stopniowych ustępstw, ponieważ w 1523 roku zalecono na przykład, aby *Credo* w całości było śpiewane (co stanowiło zapewne krytykę popularnej w owych czasach praktyki *alternatim*).

Wiadomo, że już w drugiej połowie XVI wieku lwowscy dominikanie zatrudniali świeckich organistów[33]. Niemniej, nadal niechętnym okiem patrzono na muzykę wielogłosową; w 1603 roku zakazała jej (z wyjątkami dla wybranych konwentów) kapituła polskiej prowincji[34]. Już w 1607 roku

---

[29] Kamil Jasiński, *Summarium ordinationum capitulorum generalium Ord. Praed.*, Kraków 1638, APPD, sygn. 512 II–514 II (a także inne wydania z epoki). Tak o Jasińskim pisał Barącz: „Jasiński Kamil, wychowaniec klasztoru krakowskiego, przez naukowe prace osiągnął stopień doktora teologii, który mu na kapitule generalnej w Medyolanie 1622 roku przyznano. Zakończył życie świątobliwe w Krakowie 1651 roku" – S. Barącz, *Rys dziejów zakonu kaznodziejskiego…*, op. cit., t. 2, s. 174–175.

[30] Zob. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 1–2, s. 13.

[31] *Ferrariae 1290. ordinatum erat, vt in Ecclesijs nostris non habentur Organa, excepto Conuentu Bononiensi, ob reuerentiam S. P. N. Dominici* […] – Kamil Jasiński, op. cit., s. 281.

[32] „Quando in nostris Ecclesijs Organa pulsantur, non pulsentur in eis seculares vanitates, quia sonus in Organis hodie est pars solennitatis Diuini cultus […]" – ibidem.

[33] Byli to: Andrzej (1576), Jakub (1579–1594), Marcin (1590), Mikołaj (1591–1594), Mikołaj Pajączek (1595), Sebastian (1587–1592), Stanisław ze Lwowa (1592) – zob. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne…*, op. cit., s. 15.

[34] Zob. idem, *Tradycje muzyczne… (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 10.

ukazał się dokument kongregacji św. Jacka we Lwowie, w którym określono, podczas jakich świąt można wykonywać muzykę wielogłosową[35]. Były to uroczystości patronów zakonu, Zbawiciela i Najświętszej Maryi Panny[36]. Warto zwrócić uwagę, że wytyczne te stanowiły zapewne próbę uregulowania miejsca muzyki wielogłosowej w praktyce liturgicznej lwowskich dominikanów. Oznacza to, że bez wątpienia najpóźniej w ostatniej ćwierci XVI wieku przy klasztorze lwowskim działał zespół muzyczny, być może – jak w analogicznych przypadkach – złożony pierwotnie głównie z muzyków zakonnych. Najpóźniej jednak pod koniec XVI stulecia utrzymywano też muzyków świeckich, o czym świadczą wpisy do księgi wydatków: wspomina się tam organistę Sebastiana (1587), organistę Jakuba (1588) oraz organistów w liczbie mnogiej (1590)[37]. Co ciekawe, znajdujemy też wzmiankę o instrumentach dętych: „trąbi 12 gr"[38]. Nie oznacza to bynajmniej, że zespół muzyczny posiadał określony w jakikolwiek sposób, odrębny status. Zauważmy, iż we wspomnianej księdze rachunkowej wpisy te pojawiają się jednak sporadycznie – być może świadczy to o pewnej, dość zresztą typowej efemeryczności tego typu kapel w omawianym okresie. W XVII wieku nastąpił rozwój zespołu: w rejestrze wydatków od 1613 roku[39] czytamy, że 8 czerwca 1622 roku wydano jeden złoty na czapki dla śpiewaków („Śpiewackum za magierki"), a także zakupiono ciżmy śpiewakowi (5 października 1622 roku) i chłopcu dyszkantyście (24 lipca 1630 roku).

Dopiero jednak z drugiej połowy XVII wieku pochodzą wpisy rachunkowe pozwalające jednoznacznie stwierdzić poszerzenie składu kapeli o instrumenty smyczkowe. Pierwsza tego typu notka znajduje się pod datą 17 września 1668 roku: „Za Strony do Skrzypcow Oycu Cantorowi Ambrozemu 1 [zł] 14 [gr]"[40]. Następne są wpisy dotyczące instrumentów, ale i kapeli w ogóle (także kalikancisty); znajdujemy je pod następującymi datami:

---

[35] *Liber consiliorum Conventus SS. Corporis Christi Ordinis Praedicatorum 1606–1767*, APPD, sygn. Lw 4, k. 8.

[36] Zob. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne… (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 10.

[37] *Registrum ex positorum Conuentus Leopoliensis nouiter comparatum…*, APPD, sygn. Lw 19.

[38] Ibidem, s. 195.

[39] *Registrum Expositorum An(n)i MDCXIII In Pecuniis pro rebus*, APPD, sygn. Lw 20.

[40] *Registra expensarum Conventus Leopoliensis SS. Corporis Christi Ordinis Praedicatorum 1663–1709*, APPD, sygn. Lw 24.

1670		
8 marca	Muzykom na Święty Tomasz	3 [zł]
18 marca	Szymonowi kalikanciście suchedni	2 [zł]
2 maja	Za 2 Motki Stron do Skrzypiec	24 [gr]
[…] czerwca	Szymonowi kalikanciście suchedni	2 [zł]
7 sierpnia	Muzykom	3 [zł]
	Trębaczom	3 [zł]
1 października	Kalikanciście suchedni	2 [zł]
16 listopada	Trębaczom	6 [zł]
	Muzykom	6 [zł]
24 listopada	Danielowi Muzykowi który przez kilka niedziel grawał na Chorze na boty	6 [zł]
28 listopada	Na poprawe futra Oycu Zygmuntowi Organiście	3 [zł]
26 grudnia	Drugiemu Śpiewaczkowi za boty na Święta także	4 [zł]
1672		
marzec	Trębaczowi za pracę na S. Thomae	3 [zł]
15 czerwca	Za strony muzykom	1 [zł] 10 [gr]
26 listopada	Muzykom ktorzy na pirwszych grali Roratach	3 [zł]
25 grudnia	Muzykom pod czas nowenny za pracę et pro Festo	5 [zł]
	Na Strony in Fortunato	1 [zł]
1673		
7 marca	Muzykom pro Festo Sancti Thomae	2 [zł]
3 sierpnia	Trębaczom pro Festo Sancti Dominici	2 [zł] 12 [gr]
28 października	Oycu Organiście także na poprawę futra	3 [zł]
1 grudnia	Muzykom za pierwsze Roraty	2 [zł]
1674		
marzec	Na stróny muzykom	1 [zł]
16 kwietnia	Ślurzaowi od naprawy zamku do Xiąg churowych	20 [gr]
grudzień	Na Strony Muzykom	1 [zł]
1675		
19 stycznia	Organiście Świeckiemu podczas choroby	
	Pris Reginaldi po kilka razy	16 [gr]
wrzesień	Muzyka wino	10 [zł]

W podobny sposób struktura wydatków związanych z działalnością zespołu muzycznego kształtowała się w następnych latach. Robert Świętochowski stawia tezę, że odnotowane w księdze rachunkowej zakupy strun świadczą o przewadze instrumentów smyczkowych[41]. Wniosek taki niekoniecznie znajduje swoje uzasadnienie; struny jelitowe jako materiał podlegający szybkiej eksploatacji musiały być kupowane, podczas gdy w przypadku na przykład instrumentów dętych takich elementów nie było. Ponadto, jak wynika ze spisu instrumentów kapeli (więcej na ten temat poniżej), przynajmniej w 1707 roku znajdowała się wśród nich lutnia, do której również z pewnością zakupowano struny[42]. Tymczasem, w rejestrze wydatków jedynie raz mowa jest o strunach do skrzypiec (choć najpewniej właśnie o struny do tych instrumentów chodziło).

Zauważmy, że jedynym regularnie opłacanym pracownikiem związanym pośrednio z muzyką był kalikancista (w zestawieniu uwzględniono jego wypłaty tylko w 1670 roku, jednak otrzymywał on regularne wynagrodzenie, tzw. suchedni). Pomimo zatem faktu, że kupowano na przykład struny do skrzypiec, wiele wskazuje na to, iż kapela działała doraźnie, grając podczas większych uroczystości – między innymi na św. Tomasza z Akwinu, św. Dominika, na roraty, podczas Bożego Narodzenia. Oprócz organisty zakonnika zatrudniano też organistę świeckiego. Od 1654 roku w konwencie lwowskim obowiązywały wytyczne prowincjała o. Jacka od św. Marka OP, w których określono, podczas których świąt można uświetniać nabożeństwa muzyką; były to między innymi: Boże Narodzenie, święto Obrzezania Pańskiego, Wielkanoc, Wniebowstąpienie i Boże Ciało, a także większe święta maryjne (w tym Wniebowzięcie, Narodzenie oraz święto Matki Bożej Różańcowej) oraz św. Dominika, św. Tomasza z Akwinu, św. Jacka. Kapela towarzyszyła także mszom świętym odprawianym dla konfraterni różańcowej[43].

Wspomniany już spis instrumentarium kapeli dominikańskiej odnajdujemy w rękopisie opatrzonym sygnaturą Lw 95[44]. Niestety, dokument ten jest dość lakoniczny, jednak z uwagi na jego znaczenie zacytujemy go *in extenso*:

---

[41] Zob. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne… (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 18.

[42] Zob. *A. D. 1707… Cathalogus Librorum in Conventu Leopoliensi SSmi Corporis Christi et instrumentorum musicalium…*, APPD, sygn. Lw 95.

[43] *Liber consiliorum Conventus SS. Corporis Christi Ordinis Praedicatorum 1606–1767*, APPD, sygn. Lw 4, k. 147v, zarządzenie o. Jacka od św. Marka z 9 lipca 1654 roku.

[44] APPD, sygn. Lw 95, s. 91–93.

[s. 91] Anno D(omi)ni 1707 | Die 16 8bris re[.....] facta | Cathalogus Librorum. | in Conventu Leopoliensi | SSmi Corporis Christi. | Graduał de Tempore Z Okowami | wszyskiemi po rogach Regestrami | Czopa idenego ni ma. | Graduał de Tempore Okowy mosiężne | iedney nie dostaie Regestru ni ma | Graduał de Sanctis Z Okowami y Regestrami | Antyphonarz de Tempore Z Okowami. | Czopa iednego y Regestrow ni ma | Antyphonarz de Tempore Okow dwu ni ma | Czopa y Regestrow ni ma | HebdomadaSancta Z okowami Czopa | Regestrow ni ma. | Antyphonarz de Sancti w białey Oprawie | z Regestrami y Czopami Okowy iedney ni ma. | Antyphonarz de Sanctis w Czerwonei oprawie | Z okowami Cały y Regestrami. | Psałterz Cały z Regestrami trzech Okow ni ma. | Pars Psaltery Z okowami wszystkiemi bez Reiestrow | Invitatoria całe Z okowami y Klauzurami | Invitatoria drugie iednei Klauzury ni ma | Psałterze dwa dobre Kantorowskie bez Klauzur | Kollektarze dwa. | Książka Wierszykow y Intonacie Antyphon | Brewiarze dwa in Folio trzeci mały | Brewiarze Stare dwa Złe. | Brewiarze dwa na Łancuszkach w Chorze | Psałterze dwa Złe. | Koperta Z Klauzurami na Xiegę mosiężnęmi | Średnią | Mszał Staroświecki | Officium defunctorum dla Kantorow | na pargaminie pisanych dwoie

[s. 92] Xięga z Sekwenciami Choralnemi | Processionałow Staroświeckim drukiem pięć | Processionałow w białey oprawie nowych dwa | Passionał oprawny. Ceremoniał. | Cztery Xiąszki z Ewangeliami w Zieloney | oprawie | Xiąszka Czerwona pargaminowa | Xiąszka w białey oprawie Pargaminowa | pro hebdomadaSancta | Officium defunctorum na pargaminie | pisane nieoprawne | Książeczki małey ni ma de Tempore et de Sancty | Pozytyw z dolnym Fletem ieden | Pozytyw Stoiący na Churze o głosach | Cztyrnastu z Bębnami. | Kotły dwa z Szrubami y Kluczęm | Trąb dwie z Cesolfaut. z Sznurami y | musztukami rurkowemi | Skrzypce po Oycu Srockim Karkowskiego | roboty, z Smyczkiem Hebanowym. | Skrypcow troie prostych z Smyczkami. | Tenorowe Skrzypce. Wiola | Puzanow dwa Quartpuzan iedyn | Lutnia. Kornet. Sztort. Opera Varia ad Chorum Figuralia | Sunt. | Xięga Figuralna na Alabreve Niesporow | Himnow. y Komplet. | Patrony. Officium Pisane de | S. Rosa. | Meditationes Thomae a Kempis | Pozytywu małego ni ma z Oktawnym fletęm | Xiąszka mała w pargaminie pro hebdomada Sancta | Kilka Kart w niey papirowych pisanych | Haec omnia Reddidi ad manus Pri Fri | Dominico Zukowski Cantori Con[ven]t(us) Leopol | Anno d(omi)ni 1707 die 8 Octobris Fr. Raymundus Palczewski | Fr. Dominicus Zukowski Cantor Conv[?] mpp | Ex nostra Ordinatione factam | hanc revisionem testor | Fr JosephusProlismpp

[s. 93] Regestrum […] Instrumentorum musicalium | Conventus Leopolis Ssmi Corporis In | anno 1710 6ta Juny [...] | Pozytyw ~~dolny~~ Z dolnym Fletem | Trąb dwie Z sznurami Starych | Kornet ieden dobry drugi Złamany | [.....] | Skrzypcow troie prostych. | Czwarte Karkowskiego z Smyczkiem | hebanowym Z p[.....] | Smyczkow dwa do Skrzypcow | Wiola. Z Smyczkiem | Kotły z Pałkami y Kluczem. | Puzon

y Kwarpuzon, y to Stare | Sztort [..... .....]. | Musztukow rurkowych dwa. | Rogowych trzy | Skrzypie [sic!] Tenorowe | Klucze do Organ y do Kalikarni. | Operum do grania y do Śpiewania | iest Cokolwiek. | Hac omniarecepi et revidi [...] | non Cum omnibus reg[.....] to iest | Szkrzypce viole bez Stron […] Fr Dominicus Zukowski S Th L. | Cantor Conven mpp | Hoc omnia reddi di Veneran | de Pri Fri. Dominico Zuko | wski Cantori Contu Leopoli | manu pro

Z powyższego zestawienia wynika, że początkiem XVIII wieku na stanie kapeli były następujące instrumenty muzyczne:

	1707	1710
skrzypce	4	4
skrzypce tenorowe	1	1
wiola	1	1
lutnia	1	–
kornet (cynk)	1	1 (2)
trąbki	2	2
puzon	3	2
sztort	1	1
kotły	2	1 (2?)
pozytyw	2 (3)	1
	18 (19)	14 (16)

Wyraźnie widać, że w tym okresie skład instrumentalny kapeli reprezentował typ starszy, charakterystyczny dla XVII wieku, o czym świadczy obecność cynków, sztortu, lutni oraz puzonów. Stosunkowo duża kolekcja instrumentów daje pojęcie o niemałych możliwościach wykonawczych zespołu. Jednocześnie, brak regularnych wpisów dotyczących kapeli w księgach rachunkowych każe zastanowić się nad sposobem jego organizacji. W dokumentach z lat dwudziestych XVIII wieku odnajdujemy informacje na temat członków kapeli, ale znowu są to wzmianki nieregularne[45]. Z drugiej strony, zapisy na rzecz kapeli[46] z ostatniej ćwierci XVII stulecia skłaniają do przyjęcia tezy, że był to już wtedy zespół stały.

[45] Zob. *Incipiunt Registra Perceptarum Sub Prioratu 4-to Ad modum Reverendi Ac Eximii Patris Fratris Josephi Mocarski Sacrae Theologiae Magistri Et Patris Provinciae Anno Domini 1720*, APPD, sygn. Lw 27.

[46] Np. zapis testamentowy z 1688 roku na śpiewanie litanii dwa razy w tygodniu – *Liber consiliorum Conventus SS. Corporis Christi Ordinis Praedicatorum 1606–1767*, APPD, sygn. Lw 4.

W 1725 roku, za przeoratu Piotra Prasołowicza[47] lwowscy ojcowie wydali dokument, w którym uregulowano liczebność kapeli oraz określono obowiązki muzyków, tworząc bursę. Pytanie, jakie skierował do kapituły przeor (czy kapela powinna zostać utrzymana: *proposuitan capella sit conservanda*) potwierdza wcześniejsze przypuszczenie, że w tym czasie zespół już istniał. Wydaje się, iż był to pierwszy tego typu dokument bezpośrednio odnoszący się do spraw kapeli[48]. Warto zwrócić uwagę, że najcenniejszy rękopis związany z zespołem muzycznym lwowskich dominikanów pochodzi z lat 1761–1785[49]. W tym okresie zatem koszty związane z działalnością kapeli, a także przychody stąd wynikające rejestrowane były osobno. Zastanawia jednak fakt, że w księdze wydatków z lat 1663–1709, zwłaszcza na początku XVIII wieku brak wpisów dotyczących zespołu[50]. W 1709 roku był to na przykład zaledwie jeden wpis (z 7 stycznia: „Muzykantom na Kolendy 8 [zł]"), i to niejednoznaczny, nie ma bowiem pewności, czy odnosi się do kapeli dominikańskiej, czy po prostu do kolędujących muzyków (choć dość wysoka kwota ośmiu złotych pozwala przypuszczać, że chodziło raczej o zespół profesjonalny). Być może zatem już wówczas prowadzono dla kapeli osobną księgowość, lecz dokumenty te nie dotrwały do naszych czasów. Niestety, stan zachowania źródeł nie pozwala jednoznacznie rozstrzygnąć tej wątpliwości. Pewną wskazówką może być jednak fakt, że rejestr przychodów rozpoczyna się od lipca 1761 roku, zaś pierwszą pozycję stanowi wpis, w którym podliczono wcześniejszy stan depozytu kapeli[51]. Wiadomo z pewnością, że koszty i przychody zespołu nie tylko były rejestrowane osobno, ale także funkcjonowała odrębna „kasa", do której składano zarobione przez muzyków pieniądze i skąd w miarę potrzeb je pobierano. Ze spisu dowiadujemy się na przykład, że w marcu 1777 roku „z Akcydensów

---

[47] Piotr Prasołowicz (zm. 1739) – przeor klasztoru lwowskiego, później prowincjał; zob. Sadok Barącz, *Rys dziejów zakonu kaznodziejskiego…*, op. cit., t. 2, s. 232–233.

[48] „A. Rev. S. Th. Magister [...] proposuit an capella sit conservanda et an retinendi omnes saeculares qui nunc sunt an veri seligendi ali qui tantum? Statuerunt Patres seligendos esse sex et retinendos, habeant quesuum seniorem; et hi sex quolibet anno tenebuntur edocere alios sex sive religiosos sive saeculares, omnes proventus suos ad commune depositum sunt reportaturi in quo ad esse tenetur et invigilare venerandus pater organarius" – cyt. za: Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne… (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 19.

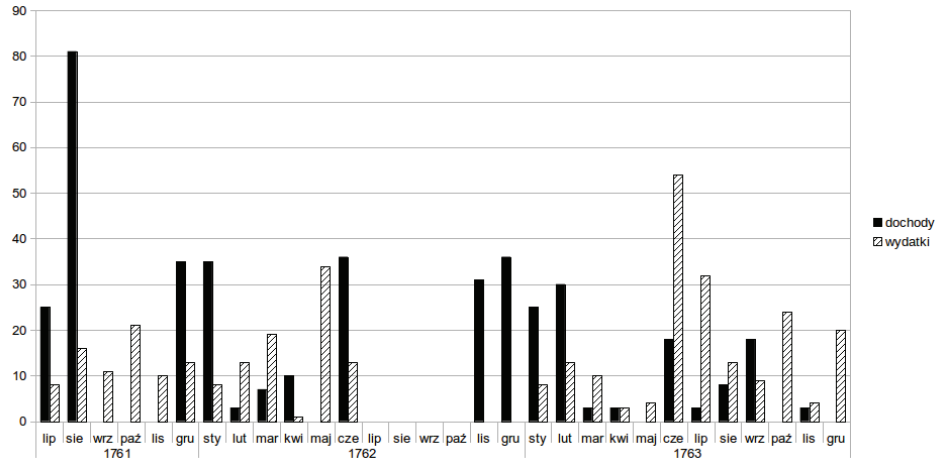
[49] Jest to wspomniana już księga wydatków i przychodów, APPD, sygn. Lw 57 (por. Aneks, Tabela 22).

[50] APPD, sygn. Lw 4.

[51] „Post facta[re] calculationis rec[e]pi ab ante fl 43 [gr] 2" – ibidem, s. 1 rejestru przychodów.

Redutowych przyszło do Kassy. Flor.130”[52], zaś we wrześniu 1765 roku jeden z ojców sprawujących kontrolę nad finansami kapeli wpisał: „Odebrałem od przeszłego X. Patra Kapele pieniędzy po zostałych w Kassie w Regestrach expensowych z drugiey strony Książki które się powinny tu wpisać zaczym ich wpisuię 107”[53].

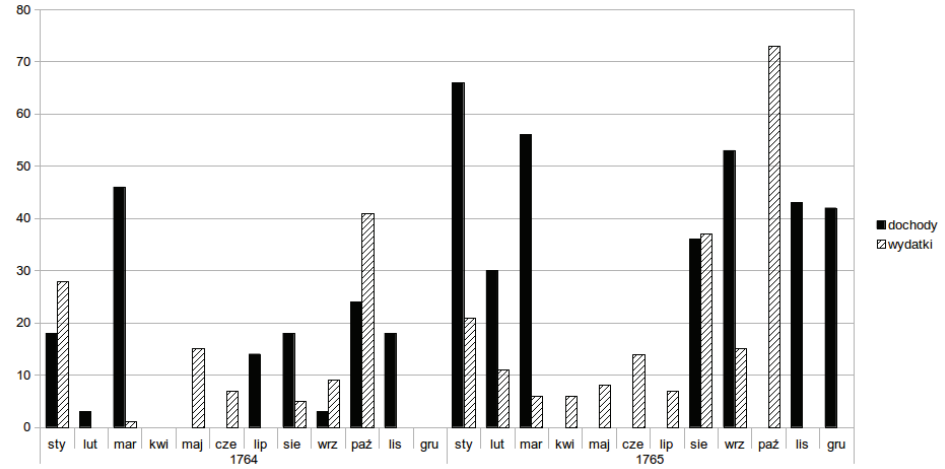
Wydatki, jakie klasztor ponosił na rzecz kapeli, można na podstawie rękopisu Lw 57 podzielić na główne kategorie: (1) koszty związane z utrzymaniem muzyków – wypłaty, ale też wszelkie dodatkowe przychody, jak na przykład koszty ubioru; (2) koszty naprawy instrumentów oraz pozostałe wydatki – między innymi na różne artykuły żywnościowe, w tym wcale niemałe kwoty na „wutkę”. Z kolei główne kategorie przychodów to: (1) opłaty „za ochotę” – oznaczające okazjonalne występy na życzenie bogatszych pielgrzymów bądź gości klasztoru; (2) zyski ze współpracy z innymi klasztorami; (3) za msze żałobne; (4) inne – występy kapeli z okazji różnych świąt, ale także na przykład zwroty pożyczek ze wspólnej kasy. Interesująco wygląda zestawienie wszystkich kosztów i przychodów z pierwszych pięciu lat odnotowanych w rejestrze[54].

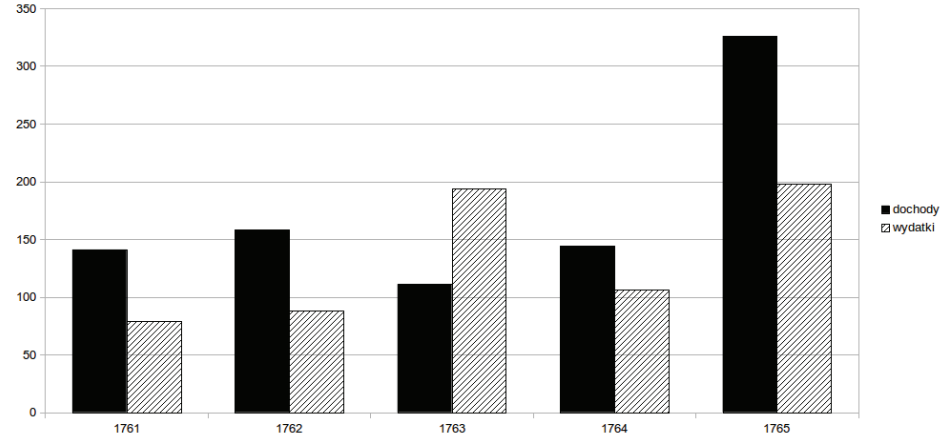

[52] Ibidem, s. 20 rejestru przychodów.

[53] Ibidem, s. 3 rejestru przychodów.

[54] W zestawieniu zaokrąglono sumy do pełnych złotych. Dla niektórych miesięcy brak danych – oznacza to, że w danym okresie nie zarejestrowano wydatków ani przychodów. W kilku przypadkach, niestety, nie odnotowano nie tylko dni, ale nawet miesięcy, pod którymi zarejestrowano przychody lub wydatki; w takim przypadku sumę umieszczono pod pierwszym z miesięcy nienotowanych – dotyczy to np. kwoty wydatków z okresu od października do grudnia 1765 roku. Wpisy rozpoczynają się w lipcu 1761 roku.

Jeśli przyjrzeć się dokładniej strukturze finansów kapeli, okazuje się, że działalność zespołu mogła w skali roku wygenerować zyski (wyjątkiem był 1763 rok). Sporą ich część stanowiły opłaty „za ochotę", które kształtowały się najczęściej na poziomie od kilku do kilkunastu złotych, przy czym zdarzały się też osoby niezwykle hojne, jakna przykład niejaki L. Papara, który w marcu 1764 roku zapłacił kapeli czterdzieści sześć złotych[55]. Dość regularne źródło

[55] Zdarzały się datki jeszcze hojniejsze: 8 września 1766 roku kapela „za ochotę" zarobiła jednorazowo aż 74 zł, a 15 lutego 1768 roku – 58 zł.

zysków stanowiły „msze rekwialne" oraz opłaty za uświetnianie liturgii w innych klasztorach – między innymi u augustianów, dominikanek, bazylianów, bernardynów, bernardynek, benedyktynek, karmelitów, karmelitanek (bosych – tzw. „bosaczek" i trzewiczkowych), franciszkanów, reformatów – ale też za granie ganków „w cerkwi ruskiey", „od wołoski cerkwi" lub od „panien ormeńskich", a także od różnych cechów lwowskich. Z niektórymi zgromadzeniami dominikanie podpisywali roczne kontrakty na „wypożyczanie" kapeli; na przykład kontrakt taki na 1770 rok podpisano z karmelitami bosymi (na kwotę stu pięćdziesięciu złotych), w 1773 roku – z karmelitankami bosymi (sto siedemdziesiąt sześć złotych za jedenaście „wypożyczeń")[56]. Wziąwszy pod uwagę fakt, że zespół towarzyszył we własnym kościele wszystkim najważniejszym świętom, a także nabożeństwom bractwa różańcowego, można wysnuć wniosek, że muzycy dominikańscy byli bardzo obciążeni, zaś sama kapela cieszyła się wysoką renomą. Często kapela dominikańska grała kilkakrotnie w ciągu dnia, zwłaszcza podczas świąt, o czym świadczą wpisy pod datami dziennymi oraz te dotyczące samych świąt – na przykład w czerwcu 1779 roku: „od XX Reformatow za S. Antoni 17 [zł] od XX Franciszkanow za toz Swięto 17[zł]"[57]. Z oczywistych względów kapela najczęściej gościła u dominikanek; w całym rejestrze z lat 1761–1785 poświadcza to ponad osiemdziesiąt wpisów. Szczególnie często zespół grał też u reformatów (ponad trzydzieści razy) i bernardynek (ponad dwadzieścia razy).

Zastanawiające jest, że kilkakrotnie w rejestrze przychodów pojawia się wpis o treści „od Bractwa w wielki piątek za Processyą". Wiadomo, że w tym szczególnym dniu Kościół zakazywał używania instrumentów. Zapewne więc procesji towarzyszył jedynie zespół wokalny, o czym świadczy też wysokość wynagrodzenia: każdorazowo nie więcej niż osiem złotych; tymczasem za obsługę nabożeństwa w pełnym (wokalno-instrumentalnym) składzie kapela pobierała zwykle wynagrodzenie wysokości kilkunastu złotych. Warto dodać, że znane były pewne odstępstwa od zakazu używania instrumentów podczas *triduum* paschalnego. Dla przykładu, podczas śpiewu *Mandatum novum* w Wielki Czwartek na Jasnej Górze zespołowi wokalnemu towarzyszyło violone – wynika to z zapisu tej kompozycji autorstwa o. Władysława Leszczyńskiego (1618–1680).

---

[56] Kontrakty takie kapela realizowała wielokrotnie właśnie u karmelitów i karmelitanek bosych.

[57] APPD, sygn. Lw 57, s. 22 rejestru przychodów.

Dbano o dobry stan instrumentów, o czym świadczą liczne wydatki na niezbędne naprawy, uzupełniano też instrumentarium: na przykład w sierpniu 1765 roku zakupiono nowe skrzypce za trzydzieści jeden złotych, a kilka miesięcy później (brak dokładniejszej daty) dokupiono „trąby nowe Auszpurskie" za trzydzieści dwa złote[58]. Z zapisów księgi rachunkowej wynika, że w tym czasie w skład instrumentarium kapeli wchodziły: skrzypce, altówki („wiole"), wiolonczela („basetla"), kontrabas („kwartwiola"), trąbki, rogi („waltornie"), oboje, rożek („krzywosz"), flet traverso („fletrowerso"), fagot, kotły, klawikord oraz – zapewne – wymieniane we wcześniejszych księgach rachunkowych pozytywy. Był to więc zespół rozbudowany, o większych niż przeciętne możliwościach wykonawczych.

Jakkolwiek znany nam rejestr dochodów i wydatków kapeli dominikańskiej rozpoczyna się w 1761 roku, niemniej z pewnością okres świetności zespołu rozpoczął się wcześniej. Świadczą o tym wielkie obchody związane z koronacją obrazu Matki Bożej Zwycięskiej, która miała miejsce w 1751 roku. Uroczystości te uświetniały także inne lwowskie zespoły, o czym czytamy w obszernej relacji wydanej przez o. Michała Wilczka OP[59]:

> Przed dziewiącią dniami, ktore poprzedzały Wigilię Koronacyi, erygowano naypierwey przed Facyatą Bramę bardzo wspaniałą, z lozami wielkiemi y wygodnemi dla kilku Kapel, ktore przez dziewięć dni pomienione przy rożnych Muzycznych rezonacyach wydawały okrzyk tryumfalny, na applauz następuiącego Aktu Koronacyi Matki Boskiey tym porządkiem: Oprocz, że co rano po godzinie szostey na małym Zegarze, na trąbach Pieśni wygrywali według codziennego zwyczaiu, z poludnia koło godziny 23. na wielki Zegarze, zaczynano na Ratuszney wieży polne, potym na przemiane na lozy Bramy Klasztorney, *item* na Ratuszu, y tak aż do dwudziestey czwartey, godzinę całą, trąby y kotły słychać było nieustaiące, gdy dwódziesta czwarta uderzyła, zaczynali grać Litanie *de Beata* nowo komponowaną, na co dzień inszą, *tandem* gdy skończyła Muzyka Litanię; polne zatrąbiono na przemiany z Wieżą Ratuszną iak na początku, a w tym wychodził czas wybiianey, to iest pierwszey godziny w noc, po ktorey znowy na trąbach według zwyczaiu codziennego, na przemiany z Ratuszem Pieśni wygrywano, co wszystko przy wielki konkursie Ludzi słuchaiących trwało *in feram noctem*[60].

---

[58] APPD, sygn. Lw 57, s. 10–11 rejestru wydatków.

[59] Wilczek opublikował treść kazań, jakie wygłaszano podczas uroczystości, a także podczas ich oktawy; zob. Michał Wilczek, *Hasło słowa Bożego Bogarodzicy w obrazie Lwowskim od S. Łukasza malowanym*, Lwów 1754.

[60] Ibidem, [s. 688–689].

[…] po Kazaniu wygrawały Kapele Litanie o Nayswiętszey PANNIE, y Hymn: *Avemaris Stella*, według Instruktarza Rzymskiego [...][61].

W procesji po koronacji podążały reprezentacje zakonów lwowskich:

[…] Z których iedne miały Kapele, drugie Trębaczow z Kotłami, na nieustaiący Tryumf Ukoronowaney Monarchini applauduiących[62].

[…] Gdy wprowadzono Obraz do Wielkiey Kaplicy WW. OO. Dominikanow przy pomienionych Tryumfach, y Pieśniach nowo-komponowanych śpiewanych przez Kantorow, Zakonnikow, y ludzi […] J. O. Jmć. X. Arcy-Biskup Koronator […] zaczął: *Te DEUM Laudamus*[63].

[…] Po Obiedzie danym we czterech mieyscach dla Gości, y po danym ogniu z Armat, y odegraniu Polnym y Marszach po Bramach Tryumfalnych przez Kapele, tudzież po oddanym *Votum* srebrnym przy Exorcie od Kompanii y Konfraternii Jaworowskiey, o Godzinie czwartey zaczął Nieszpory J. O. Jmć. X. Arcy-Biskup Koronator, y one przy wyborney Muzyce sam *Pontificaliter* Celebrował[64].

Następnego dnia, w piątek, 4 lipca, w święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, po procesji:

Zaczęła potym Archi-Konfraternia Rożaniec, który *processionaliter* wyśpiewała przed Facyatą Klasztoru na Mieście; po Exorcie y Litanii przez Archi-Konfraternią z W. X. Promotorem odśpiewaney, Kapele z Muzykow pryncypalnieyszych na ten Akt zaproszonych, zgromadzone, na Tryumfalney Bramie przed Konwentem swoię Litanie *de Beata* odegrali, za powtorzeniem ognia z armat[65].

W trakcie oktawy:

Oddawano *Vota* srebrne przy Exortach przez Kaplany mianych, tak od rożnych Kompanii przybyłych do Lwowa na Akt Koronacyi y Jubileusz, iako y przez Cechy tuteysze z Chorągwiami przy Muzykach, Trąbach, Kotłach przychodzące; co nie tylko podczas Oktawy, ale u poźnieyszych Dni czynili, (o czym niżey) która z rana była, dla niey Mszę graną, która po południu przyszła, Litanię *de Beata*, Kapela przed otwartym Obrazem przegrywała[66]. […] Po solennych odgłosach na Wałach w około Miasta z Armat, Trąb, Kotłow, y Muzyk na Wieżach y Bramach Tryumfalnych; Nieszpory

[61] Ibidem, [s. 745].
[62] Ibidem, [s. 758].
[63] Ibidem, [s. 762].
[64] Ibidem, [s. 764].
[65] Ibidem, [s. 770].
[66] Ibidem, [s. 772].

przy Konkluzyi Calego Nabożeństwa y Oktawy, zaczął […] Arcy-Biskup Koronator, *& Solitis Ceremoniis Pontificaliter* w assystencyi *Reverendissimi Capituli & totius Cleri*, przy rezonancyi Muzyk wybornych, tą samą Pompą, *& Maiestate*, iako w Dzień Koronacyi, Celebrował[67].

Na zakończenie uroczystości reprezentacje cechów, konfraterni oraz osoby prywatne w procesjach ofiarowały wota. Uroczystościom tym także towarzyszyły kapele muzyczne; czytamy na przykład: „Konfraternia Różańcowa z Kościeiowa, processyonalnie oddawała *Votum* srebrne. d. 7. Iulii z Kapelą, trąbami y kotłami […] Cecha Tkaczow, także *elevato Vexillo* z Kapellą, trąbami y kotłami idąc z Kościoła S. Stanisława, oddawała *Votum* d. 13. Iulii"[68]. Przedstawicielom różnych cechów towarzyszył – wśród innych kapel – zespół dominikański. Lwowscy muzycy w osobnej uroczystości także ofiarowali wota przed obrazem:

Wszystkie Kapele Lwowskie, to iest Archikatedralna, XX. Dominikanow od Bożego Ciała, y WW. OO. Jezuitow, w Dzień S. Cecylii Patronki swoiey, także Patronki Zakonu Kaznodzieyskiego, po Solenney Wotywie w Archikatedralnym Kościele odegraney, z tamtąd *processionaliter* w assystencyi Archikonfraterni SSS. TROYCY, przy rezonacyi Muzyczney w sztukach nowo-komponowanych na trzech rogach Miasta, oddawali *Votum* wielkie fercechowane, z wyróżnieniem Nayśw: PANNY suto pozłocistym d. 22. *Novembris*[69].

Interesującym świadectwem wielokulturowości ówczesnego Lwowa była brama zbudowana przez fasadą („facyatą") kościoła Dominikanów, a także obrazy, które przystrajały ulicę Dominikańską aż do rynku. Przedstawiano na nich „geniusze" oddające chwałę Matce Bożej, a do każdego dołączano inskrypcje w różnych językach, w tym tak egzotycznych jak: „Indyjski", „Arabski", „Assyryjski" lub „Murzyński" (Ilustracja 3).

O możliwościach wykonawczych kapeli lwowskich Dominikanów świadczy fakt jej zaangażowania w całość obchodów. Oprócz specjalnie skomponowanych na tę uroczystość dzieł (głównie litanii) sięgano także po repertuar obcy. Wykonano na przykład oratorium *Joas* Niccolo Jomellego, powstałe w Wenecji prawdopodobnie w 1745 roku, kiedy to wydano jego libretto w języku łacińskim, w całości przedrukowane przez Wilczka w jego *Haśle słowa Bożego…* Na początku rozdziału XXXII czytamy:

---

67 Ibidem, [s. 774].
68 Ibidem, [s. 778].
69 Ibidem, [s. 779].

Ilustracja 3: „Geniusze" („Murzyński" i „Angielski") z publikacji Michała Wilczka

O Akademice Muzyczney spiewaney y przegrywaney pod czas Koronacyi. Azeby w żadnym punkcie nie opuściła się informacya, w Ceremoniale Rzymskim podana, iakie applauzy pod czas takich Aktow odprawiać się powinny […]. Zaczym we Wtorek między Oktawą Koronacyi, gdy rożne applauzy na Honor Nowo-Ukoronowaney PANI czyniono y Muzyka z wybranych przednich Kapel-Maystrow, y Wokalistow, swoię też Akademię Muzyczną Włoską, niegdyś od Mikołaja Jomelli w Wenecyi wyprawioną, z zupełnym ukontentowaniem Audytora, wybornie śpiewała, y przegrywała: ktorey Text, co w sobie reprezentował, następuiąca Historyia Pisma S. od Metastazyusza skoncypowana, pokazuie[70].

Robert Świętochowski pisze, że oratorium wystawiła kapela klasztoru Bożego Ciała[71]. Z opisu Wilczka wynika jednak, iż do wykonania zaangażowano muzyków obcych, choć biorąc pod uwagę materiał archiwalny, można przypuszczać, że dzieło Jomellego zapewne nie przekraczało znacząco sił wykonawczych zespołu.

---

70 Ibidem, [s. 788].

71 Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne… (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 11.

Spośród wielu działających we lwowskiej kapeli muzyków Robert Świętochowski wymienia przede wszystkim kompozytorów. Wśród nich znajdujemy między innymi: br. Jakuba Domańskiego OP (w latach czterdziestych XVIII wieku), Hermanowskiego (1741–1743), Jana Staromieyskiego (1743) oraz szczególnie cenionego (jak wynika z wysokości i częstotliwości wynagrodzeń) Leopolda Pycha[72]. Co ciekawe, Świętochowski pominął niejakiego Żebrowskiego. We wspomnianym już kilkakrotnie rękopisie Lw 57, prócz rejestru przychodów, znajduje się także rejestr wydatków, jakie klasztor ponosił w związku z utrzymywaniem zespołu muzycznego. Dzięki zachowanym tam wpisom, możemy stwierdzić, że Żebrowski działał w kapeli dominikańskiej w latach 1761–1768:

Registra Expensorum Capellae Con(ventus) G[ener]alis [...]		
1761	[zł]	[gr]
Augustus		
Na strony Panu Zebrowskiemu	7	22
September		
Na strony P. Zebrowskiemu	3	21
1762		
Augustus		
Panu Zebrowskiemu na strony	3	
October		
25 Na strony P. Zebrowskiemu	3	
1763		
Januarius		
3 P. Zebróskiemu na strony	4	
20 P. Żebrowskiemu na Kolofonię		7
Februarius		
22 P. Zebrowskiemu na struny	6	10
1765		
Junius		
Zebroskiemu za strony	2	
September		

[72] Zob. ibidem, s. 21–22.

25 Panu Zebrowskiemu za Simfonię	1	8
1767		
Majus		
10 Na kolofonie, za karuk y na attrament Panu Zebroskiemu	1	17
1768		
19 Panu Zebroskiemu do salarium dopłaciłem	10	
October		
za pisanie papierow P. Zebrowskiemu, P. Pawlikowskiemu y Gazdzykowskiemu		9

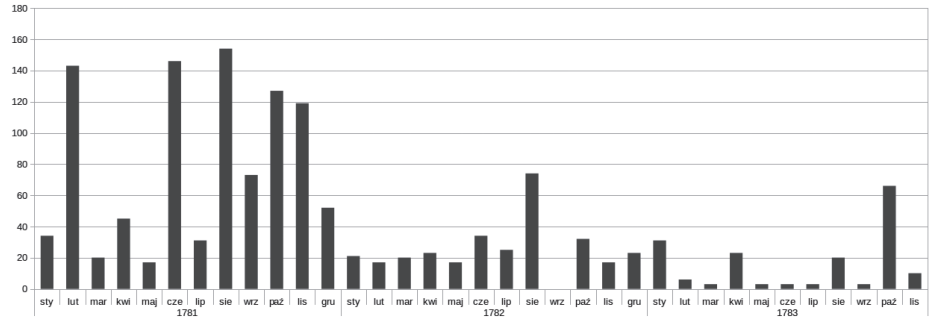
Pojawia się pytanie, czy mamy do czynienia z Marcinem Józefem Żebrowskim, jednym z najwybitniejszych kompozytorów polskich tamtych czasów? Nazwisko Żebrowski było dość popularne, możliwe zatem, iż jest to przypadkowa zbieżność. Z drugiej strony, zastanawia fakt, że chodzi o skrzypka; wiadomo, że Żebrowski znany z Jasnej Góry znakomicie grał na tym instrumencie. Szczególnie natomiast interesujący jest wpis z 25 września 1765 roku: „Panu Zebrowskiemu za Simfonię". Marcin Józef Żebrowski uprawiał ten gatunek[73]. Wątpliwości rodzi jednak fakt, że – zgodnie z ustaleniami Pawła Podejki[74] – Żebrowski przebywał na Jasnej Górze w latach 1745–1765 oraz w 1780 roku. Niestety, jak do tej pory okres pomiędzy tymi datami pozostaje w biografii kompozytora nierozpoznany. Stosunkowo niska kwota, jaką lwowski muzyk o nazwisku Żebrowski pobrał za symfonię, pozwala przypuszczać, że chodzi tu raczej jedynie o skopiowanie utworu. Jest to tym bardziej prawdopodobne, że otrzymywał również pieniądze na karuk (prawdopodobnie do naprawy skrzypiec) oraz atrament, a także był aktywnym kopistą („za pisanie papierów P. Zebrowskiemu [...]"). Trudno przypuszczać, aby muzyk cieszący się tak dużą renomą, jak Marcin Józef Żebrowski, miał się w zespole zajmować naprawą instrumentów i kopiowaniem nut.

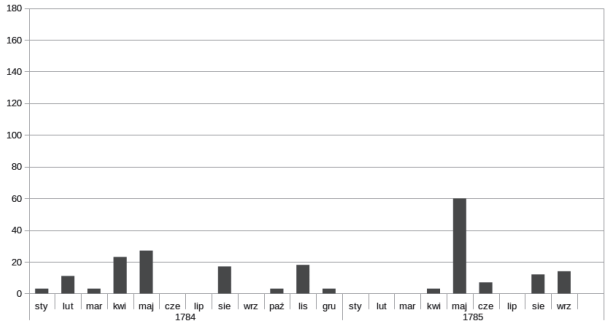
Nie zachował się żaden znany nam dokument, który pozwalałby określić dokładną datę rozwiązania kapeli dominikańskiej. Robert Świętochowski stwierdza, że „Kapela klasztoru Bożego Ciała dotrwała do końca XVIII w.,

[73] Zob. Paweł Podejko, *Kapela wokalno-instrumentalna na Jasnej Górze*, „Studia Claromontana" 19, 2001, s. 1–430.

[74] Zob. idem, *Katalog tematyczny rękopisów i druków muzycznych kapeli wokalno-instrumentalnej na Jasnej Górze*, „Studia Claromontana" 12, 1992.

zniszczył ją w końcu józefinizm”[75]. Bliższa analiza zachowanego materiału archiwalnego pozwala jednak nieco dokładniej określić moment, w którym kapela najprawdopodobniej zakończyła działalność. Zapisy w księdze przychodów kończą się we wrześniu 1785 roku, po czym następuje szereg pustych kart. Oczywiście, można założyć, że w związku z malejącą aktywnością kapeli przestano po prostu prowadzić odrębną księgowość. Jeśli jednak przyjrzymy się dokładniej przychodom zespołu z ostatnich lat, które ujęto w rejestrze, można pokusić się o dalej idące wnioski.

W 1781 roku całkowite przychody z działalności kapeli wyniosły dziewięćset trzydzieści pięć złotych. W 1782 roku nastąpiło wyraźne załamanie się aktywności zespołu muzycznego: przychód wyniósł zaledwie trzysta pięć złotych. Kryzys pogłębił się w 1783 roku, o czym świadczy nie tylko niezwykle niska kwota stu sześćdziesięciu złotych, ale także fakt, że coraz częściej zaczęły się wtedy pojawiać wpisy świadczące o wypożyczaniu instrumentów („od Pozyczania Kwardwioli”) oraz – z czego można wnioskować o rozprzężeniu

[75] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne… (ciąg dalszy)*, op. cit., s. 22.

dyscypliny – kary pobierane od muzyków za nieobecność podczas nabożeństw. W 1783 roku klasztor pobrał na ten poczet w sumie czterdzieści trzy złote: „tak za Reduty iako y za niebywanie na powinnosciach”[76]. W 1784 roku przychody do kasy kapeli z tego tytułu stanowiły niemal sześćdziesiąt siedem procent całej sumy dochodów (odpowiednio: siedemdziesiąt dwa złote ze stu ośmiu złotych, które trafiły do kasy). Świadczy to o bardzo już poważnym kryzysie, który ostatecznie doprowadził do tego, że w 1785 roku zespół odłożył do wspólnej kasy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych, z czego sześćdziesiąt złotych stanowiły kary dla muzyków. Najprawdopodobniej po raz ostatni w zorganizowanej formie kapela dominikańska wystąpiła pod koniec sierpnia 1785 roku, z okazji święta św. Bartłomieja, za co otrzymała wypłatę w wysokości czternastu złotych. Niewykluczone, że w zupełnie zredukowanym składzie i jedynie doraźnie członkowie dawnego zespołu muzykowali w kościele Dominikanów, przy czym nie ma na to jednoznacznych dowodów.

Zakończenie

Klasztor Bożego Ciała we Lwowie stanowił ważne centrum kultury muzycznej na mapie miasta. Można przypuszczać, że początki tamtejszego zespołu wokalno-instrumentalnego sięgają mniej więcej połowy XVI wieku, zaś okres jego największej świetności przypada na trzecią ćwierć XVIII wieku. Niestety, jak do tej pory nie udało się odnaleźć wielu materialnych śladów działalności dominikańskiej kapeli, na przykład w postaci muzykaliów. Wyjątek stanowią zachowane w zbiorach innych ośrodków dzieła, o których wiemy, że wyszły spod pióra muzyków związanych ze środowiskiem lwowskich dominikanów (jak na przykład utwory Leopolda Pycha lub Jana Staromieyskiego). Mimo to, w świetle istniejącego materiału archiwalnego, można z dużą dozą prawdopodobieństwa przyjąć, że kapela działająca przy konwencie Bożego Ciała we Lwowie była jednym z największych i najlepszych zespołów dominikańskich dawnej Rzeczypospolitej.

[76] APPD, sygn. Lw 57, s. 28 rejestru przychodów.

Jan Koszałkowski

Jan Staromieyski – kompozytor w kręgu dominikanów lwowskich

Jednym z kompozytorów związanych w pierwszej połowie XVIII wieku z klasztorem Dominikanów we Lwowie był Jan Staromieyski. Jego postać pojawiała się w pracach polskich muzykologów już na początku XX wieku (między innymi w publikacjach Adolfa Chybińskiego[1]), a także nieco później, w dwóch słownikach muzyków polskich: z 1949 roku i z lat 1964–1967[2]. Pierwszej kompleksowej prezentacji sylwetki kompozytora dokonał w artykule z 1965 roku Zygmunt M. Szweykowski[3], nie tylko podsumowując ówczesny stan wiedzy biograficznej na temat Staromieyskiego, ale także poruszając zagadnienia twórczości i stylu w oparciu o analizę jednej z kompozycji. Badacz umiejscowił kompozytora wśród twórców tak zwanej epoki saskiej: Józefa Kobierkowicza, Pawła Sieprawskiego, Andrzej Wołoszki i Mateusza Zwierzchowskiego. Jeżeli chodzi o publikacje nowsze, warto wspomnieć, że Staromieyski doczekał się hasła w *Encyklopedii Muzycznej PWM* (2007)[4] i znalazł też swoje miejsce w syntetycznym ujęciu historii polskiej muzyki religijnej w XVIII wieku (2013)[5]. Szczególne

---

[1] Zob. przyp. 2.

[2] Adolf Chybiński, *Słownik muzyków dawnej polski do roku 1800*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1949; *Słownik muzyków polskich*, red. Józef M. Chomiński, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, t. 1, Kraków 1964, t. 2, Kraków 1967.

[3] Zygmunt M. Szweykowski, *J. Staromiejski – przedstawiciel okresu saskiego*, „Ruch Muzyczny", 1965, nr 3, s. 15–16.

[4] Krystyna Duszyk, *Staromieyski J.*, w: *Encyklopedia Muzyczna PWM. Część biograficzna. Sm–Ś*, red. Elżbieta Dziębowska, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 2007, s. 83.

[5] Alina Mądry, *Barok*, cz. 2: *1697–1795: muzyka religijna i jej barokowy* modus operandi, Sutkowski Edition Warsaw, Warszawa 2013 (Historia Muzyki Polskiej, t. 3).

znaczenie dla obecnego stanu badań ma właśnie ta ostatnia praca, której autorka nie tylko przedstawia szeroki kontekst repertuarowy muzyki religijnej uprawianej w Rzeczypospolitej tamtych czasów, ale także, poprzez analizy zachowanych kompozycji, dowodzi, że Jan Staromieyski może być postrzegany jako jeden z czołowych twórców muzyki polskiej pierwszej połowy XVIII wieku.

Obecność kompozytora w źródłach dominikańskich nie była do tej pory obiektem kompleksowych badań, dlatego też szczególnie istotne są krótkie wzmianki o kompozytorze w pracach o. Roberta Świętochowskiego OP[6]. Kwerenda przeprowadzona ostatnio w Archiwum Prowincji Polskiej oo. Dominikanów w Krakowie (dalej: APPD) udowodniła, że temat ten nie został wyczerpany. Księga rachunkowa dominikanów lwowskich – *Registrum expensarum…*[7] – jest jedynym znanym dotychczas źródłem poświadczającym stałe miejsce zatrudnienia Jana Staromieyskiego. Warto podkreślić, że fakt istnienia do dziś jego utworów w takich ośrodkach jak: Sandomierz, Raków Opatowski lub Mogiła, a także informacje o utworach niezachowanych, znanych z inwentarzy jezuitów krakowskich, nie mogą stanowić potwierdzenia obecności ani stałego zatrudnienia artysty w tych miejscowościach. Tym bardziej istotne wydaje się opublikowanie wszystkich wzmianek dotyczących kompozytora znajdujących się w lwowskiej księdze wydatków (w pełnym odpisie przedstawia je Tabela 1[8]).

Jak wynika z przytoczonych wpisów, Jan Staromieyski rozpoczął swoją pracę dla kapeli Dominikanów na początku 1743 roku. Po raz ostatni wymieniany jest pod datą 29 marca 1744 roku, współpraca trwała więc około roku. Nieraz zdarzało się, że członek kapeli otrzymywał zapłatę, kończył pracę, a po jakimś czasie ponownie ją zaczynał. Niestety, w przypadku Staromieyskiego pełna analiza przytoczonego regestru (dotycząca dat przed 1743 rokiem i po 1744 roku) nie dała pozytywnych rezultatów. Nie znajdziemy także nazwiska kompozytora w żadnych innych znanych nam źródłach dotyczących kapeli Dominikanów we Lwowie[9].

---

[6] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 10–27. Jednym z omawianych w artykule ośrodków jest właśnie Lwów.

[7] *Registrum expensarum sub prioratu 4-to et 5-to* […] *Josephi Mocarski* […] *1720[–1749]*, APPD, sygn. Lw 27.

[8] Dwie z nich (wpisane pod datami: 5 kwietnia 1743 r. i 19 kwietnia 1743 r.) opublikował już o. Świętochowski; zob. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne…*, op. cit., s. 21.

[9] Por. Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne…*, op. cit., s. 18–22.

Tabela 1: Wzmianki dotyczące Jana Staromieyskiego w księdze wydatków dominikanów lwowskich *Registrum expensarum…* (APPD, sygn. Lw 27)

Data	Treść wpisu	Kwota (zł)	Strona
5 IV 1743	P[anu] Staromieyskiemu kompozytorowi ad ra(tionem) kontraktu	18	697
19 IV 1743	P[anu] Staromieyskiemu kompozytorowi ad rationem kwartału pierwszego iadącemu do Sokala po żonę	18	701
21 V 1743	P[anu] Staromieyskiemu kapeliście p(ro) mense mai(us)	18	709
	Temuż p(ro)mense sequente hoc e(t) p(ro) Juniu	18	709
	P[anu] Staromieyskiemu p(ro) mense Julio et Augusto Czerwi 2. Faci	36	710
12 VIII 1743	P[anu] Staromieyskiemu kompozytorowi p(ro) Augusto	18	727
4 XI 1743	P[anu] Staromieyskiemu p(ro) 9bri	18	739
21 XI 1743	P[anu] Staromieyskiemu p(ro) duobus mensibus	36	742
5 XII 1743	P[anu] Staromieyskiemu na struny p(ro) Festi S. Nicolaij	1	744
23 XII 1743	P[anu] Staromieyskiemu p(ro) Xbri	18	746
1 I 1744	Pro mense Januario P[anu] Staromieyskiemu	18	747
	Na 2 bunty strun P[anu] Staromi[eyskiemu] Bunt p(ro) zł 7. Faci	14	747
29 III 1744	P[anu] Staromieyskiemu reszty salarji	18	753
	Pasierbowi iego Jakubowskiemu	21	753

Zapiski w księdze rachunkowej rzucają nieco światła na pełnione przez Staromieyskiego obowiązki. Już na samym początku wymieniany jest jako „kompozytor", został więc zatrudniony z myślą o dostarczaniu kapeli nowych utworów. To informacja o tyle istotna, że w tamtych czasach nie każdy przyklasztorny zespół muzyczny mógł sobie pozwolić na opłacanie „własnego" kompozytora. Świadczy to o wysokiej randze lwowskiego ośrodka. Z całą pewnością jednak Staromieyski zajmował się nie tylko komponowaniem. Wpis z 21 maja 1743 roku, w którym został określony jako „kapelista", pozwala przypuszczać, że był on również członkiem kapeli, czynnie biorącym udział w wykonaniach. Pod datami: 5 grudnia 1743 roku i 1 stycznia 1744 roku znajdujemy zapiski informujące o jeszcze szerszym spektrum obowiązków muzyka. Otrzymał on dwukrotnie pieniądze na zakup strun do instrumentów. Niestety, nie jest jasne, kto w omawianym okresie pełnił funkcje kapelmistrza[10]. Biorąc

[10] Ibidem.

pod uwagę, że zazwyczaj to właśnie w zakresie obowiązków *maestro di cappella* leżało zaopatrzenie zespołu muzycznego, nie możemy wykluczyć, że był nim Staromieyski, choć należy również uwzględnić możliwość, że to on sam grał na instrumencie strunowym.

Wzmianka z 19 kwietnia 1743 roku zawiera informację o podróży muzyka „do Sokala po żonę" (Ilustracja 2). Idąc tym tropem, piszący te słowa odkrył istotne szczegóły dotyczące biografii kompozytora, w tym – jego nieznane dotąd imię. 21 maja 1743 roku zanotowano w księdze metrykalnej parafii Sokal[11] informację o chrzcie Bernardyna, syna szlachetnie urodzonych J a n a i Katarzyny Staromieyskich. Możemy być niemal pewni, że wzmianka ta dotyczy zatrudnionego u dominikanów kompozytora i jego rodziny. Zastanawiające są jedynie trzy wpisy widniejące w księdze wydatków dominikanów lwowskich pod identyczną datą majową. Biorąc jednak pod uwagę nieregularność wypłat, zarówno dla Staromieyskiego, jak i dla innych kapelistów, możemy przypuścić, że księgi nie były prowadzone systematycznie. Wpis w księdze metrykalnej z Sokala należy więc potraktować jako jedyny znany dotąd przekaz pełnego imienia kompozytora[12] (poniżej przytaczamy treść inskrypcji oraz jej faksymile, por. Ilustracja 1):

> Przedmieście[13] 1743 Majus. | Die 21 ejusdemqui Supra Baptizavi Infantem Filium Bernardinum | Felicem G(e)n(er)oso(rum) Joannis et Katharinae Staromieyskich Conjugum legi | timo(rum) levantib(us) a Sacro Fonte G(e)n(er)oso D(omi)no Symone Bartnicki cum Teresa | Grakfowa [?]

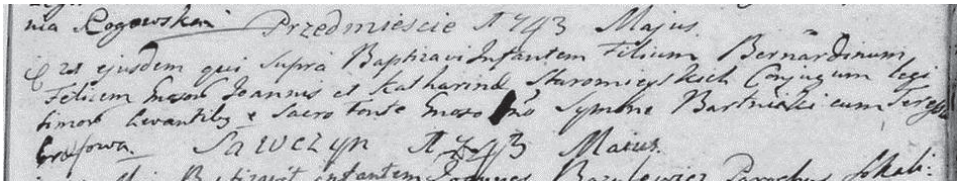
Obecny stan badań, wynikający po części z dostępności źródeł, nie pozwala na precyzyjne określenie związków, które mogły łączyć Staromieyskiego z Sokalem. Być może kompozytor albo jego żona pochodzili z tego miasta lub jego okolic. Najpewniej należeli do parafii sokalskiej, bowiem w przeciwnym razie przy ich nazwisku pojawiłby się dopisek „Podróżne"/ „Podróżny", podobnie jak w przypadku osób spoza parafii, którym sakrament chrztu został udzielo-

---

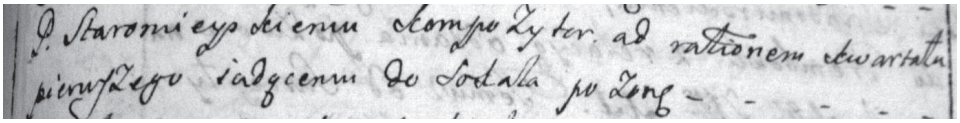
[11] *Par. Sokal, dek. Bełz; Księga metrykalna chrztów 1738–1763 i ślubów 1735–1761 dla całej parafii*, Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie (dalej: AGAD), sygn. PL, 1 301 1242, s. 53 [zdjęcia mikrofilmowe zamieszczone na stronie: http://agadd.home.net.pl/metrykalia/301/sygn.%201242/indeks.htm#31; dostęp: maj 2016].

[12] Wcześniej znany był jedynie inicjał „J".

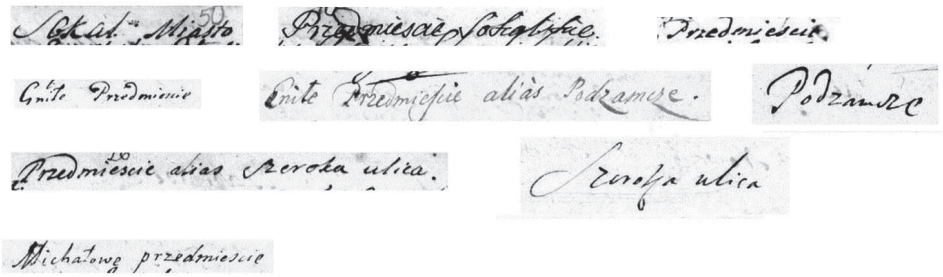
[13] Ze względu na mnogość kontekstów, w jakich pojawia się w księdze chrztów z Sokala określenie „Przedmieście", najwyraźniej oznaczające różne miejscowości należące do parafii (zob. Ilustracja 3), trudno określić precyzyjnie miejsce chrztu syna Jana Staromieyskiego, zwłaszcza wobec ubogiej literatury obejmującej tematykę genealogii parafii Sokal.

Ilustracja 1: Wpis w księdze chrztów parafii Sokal dotyczący syna Jana Staromieyskiego (AGAD, sygn. PL, 1 301 1242, s. 53, [tekst zamieszczony na stronie: http://agadd.home.net.pl/metrykalia/301/sygn.%201242/indeks.htm#31, dostęp: maj 2016])

Ilustracja 2: Wpis w księdze rachunkowej dominikanów lwowskich z 19 kwietnia 1743 roku, dotyczący wyjazdu Staromieyskiego „do Sokala po żonę" (APPD, sygn. Lw 27, s. 701)

Ilustracja 3: Konteksty, w jakich występuje określenie „Przedmieście" w księdze chrztów parafii Sokal (AGAD, sygn. PL, 1 301 1242, [tekst zamieszczony na stronie: http://agadd.home.net.pl/metrykalia/301/sygn.%201242/indeks.htm#31; dostęp: maj 2016])

Ilustracja 4: Dopiski występujące w księdze chrztów parafii w Sokalu, świadczące o przynależności rodziców chrzczonych dzieci do innej parafii (AGAD, sygn. PL, 1 301 1242, [tekst zamieszczony na stronie: http://agadd.home.net.pl/metrykalia/301/sygn.%201242/indeks.htm#31; dostęp: maj 2016])

ny (zob. Ilustracja 4). Można również założyć, że muzyk, który w 1743 roku chrzcił syna, mógł mieć wówczas od dwudziestu pięciu do czterdziestu lat, a więc urodził się w pierwszej lub drugiej dekadzie XVIII wieku.

Bez odpowiedzi pozostaje jak dotąd pytanie dotyczące możliwych kontaktów muzycznych kompozytora z klasztorem Bernardynów w Sokalu, przy którym prężnie działała kapela wokalno-instrumentalna[14]. Jej aktywność mogła szczególnie wzmóc się przy okazji uroczystej koronacji obrazu Matki Bożej w 1724 roku, ale także później niewykluczone, że utrzymywało się zapotrzebowanie na muzyków regularnie komponujących dla kapeli[15]. Jeżeli Staromieyski nawiązał jakikolwiek kontakt z bernardynami sokalskimi, to nie został przez nich zatrudniony bezpośrednio po chrzcie syna. Jak już wspomniano, notowany jest w księgach dominikańskich tego samego dnia, a także przez kolejne miesiące, aż do 29 marca 1744 roku.

Zbiór muzyczny pozostawiony po kapeli Dominikanów lwowskich nie jest nam dzisiaj znany. Fakt ten nie dziwi, jeśli weźmiemy pod uwagę burzliwe dzieje bibliotek i archiwów lwowskich, szczególnie w latach drugiej wojny światowej i późniejszych[16]. Z powodu braku dokładnego opracowania istotnych dla kultury polskiej źródeł lwowskich praca muzykologów jest znacznie utrudniona[17]. Istnieje jednak nadzieja, że przyszła współpraca badaczy ukraińskich i polskich na gruncie muzykologicznym[18] przyczyni się do lepszego rozpoznania lwowskich zbiorów muzycznych, co doprowadzi do następnych ważnych odkryć dotyczących polskiej kultury muzycznej XVIII wieku. Nie-

[14] Zob. *Klasztory bernardyńskie w Polsce i jej granicach historycznych*, red. Hieronim E. Wyczawski, Wydawnictwo Bernardynów „Calvarianum", Kalwaria Zebrzydowska 1985, s. 342–352; *Słownik muzyków polskich*…, op. cit., t. 1, s. 248.

[15] *Klasztory bernardyńskie w Polsce*…, op. cit., s. 346–347.

[16] Zob. Maciej Matwijów, *Walka o lwowskie dobra kultury w latach 1945–1948*, Towarzystwo Przyjaciół Ossolineum, Wrocław 1996.

[17] Tadeusz Maciejewski, *Kilka uwag o lwowskich zbiorach muzycznych*, w: *Musica Galiciana*, t. 1: *Kultura muzyczna Galicji w kontekście stosunków polsko-ukraińskich (od doby piastowsko-książęcej do roku 1945)*. [Materiały sesji naukowej 27–29 kwietnia 1995 r. w Rzeszowie], red. Leszek Mazepa, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 1997, s. 201–207.

[18] Przykładem niech będzie zorganizowana w 1995 roku w Rzeszowie Międzynarodowa Sesja Naukowa pt. *Musica Galiciana*, która odbywała się także w latach następnych (XV Międzynarodowa Konferencja *Musica Galiciana* odbyła się 26 listopada 2015 roku [informacja zamieszczona na stronie: http://www.ur.edu.pl/home-zakladki/wydarzenia/19795,xv-miedzynarodowa-konferencja-musica-galiciana.html; dostęp: maj 2016]). Materiały prezentowane na konferencjach przez polskich i ukraińskich naukowców publikowane były w formie artykułów w kolejnych tomach serii Musica Galiciana.

stety, wśród dotychczas zidentyfikowanych muzykaliów brak materiałów wykazujących związki z kapelą muzyczną lwowskich Dominikanów, trudno więc określić, na ile Staromieyski wywiązywał się ze swoich kompozytorskich obowiązków i jaki dokładnie repertuar był w jego czasach w kościele dominikańskim wykonywany.

Tutaj przychodzi jednak z pomocą inny zbiór muzykaliów, przechowywany w Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu (dalej: BDS)[19]. Co prawda większa część tej zróżnicowanej pod względem proweniencji kolekcji pochodzi z dawnej biblioteki sandomierskich benedyktynek, znajdziemy tam jednak utwory czterech autorów związanych ze Lwowem oraz bezpośrednio z dominikanami: A. Hermanowskiego[20], Leopolda Pycha[21], Georgiusa Luny[22] oraz Jana Staromieyskiego[23]. Dodać należy, że właśnie w zbiorze sandomierskim, jak w żadnym innym w Polsce, dzieła wymienionych twórców występują najliczniej, a niektóre nazwiska nie pojawiają się nigdzie indziej.

W tej właśnie kolekcji zachowała się jedna kompozycja Staromieyskiego – *Vesperae de Sanctis* [*ex C*], na CATB, dwoje skrzypiec, dwie trąbki i organy (sygn. A IV 15, nr 165). Zarówno źródło, jak i materiał muzyczny tych nieszporów poddane zostały szczegółowej analizie przez Barbarę Wróbel w ramach jej pracy magisterskiej[24]. W aneksie znajdziemy także sporządzoną przez autorkę pełną transkrypcję utworu, który nie był dotychczas wydany w całości, a jedynie fragmentarycznie[25]. W Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu znajduje

---

[19] Zob. Wendelin Świerczek, *Katalog rękopiśmiennych zabytków muzyki Seminarium Duchownego w Sandomierzu*, „Archiwa, Biblioteki i Muzea Kościelne" X, 1965, s. 223–278 [muzykalia dostępne są od niedawna także w wersji cyfrowej na stronie: http://bc.bdsandomierz.pl/dlibra; dostęp: sierpień 2016].

[20] Ibidem, s. 229.

[21] Ibidem, s. 260–261.

[22] Ibidem, s. 258.

[23] Ibidem, s. 233.

[24] Barbara Wróbel, *Dzieła Andrzeja Siewińskiego oraz J. Staromieyskiego jako przykład muzyki funkcjonującej w środowiskach jezuickich*, praca magisterska pod kier. dr. hab. Zofii Dobrzańskiej-Fabiańskiej, Instytut Muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, komputeropis, Kraków 2012; zob. także Barbara Wróbel, *„Vesperae de Sanctis" J. Staromieyskiego – charakterystyka dzieła*, „Młoda Muzykologia", 2013, s. 29–51 [tekst zamieszczony na stronie: http://www2.muzykologia.uj.edu.pl/mloda_muzykologia/2013/MM_2013_BWrobel.pdf; dostęp: sierpień 2016]; *Nieszporom* Staromieyskiego uwagę poświęciła także Alina Mądry (eadem, op. cit., s. 499–502).

[25] *Laudate Pueri z Vesperae de Sanctis*, w: *Muzyka w dawnym Krakowie. Wybór utworów XV–XVIII w.*, red. Zygmunt M. Szweykowski, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1964; J. Staromieyski, *2 fragmenty wokalno-instrumentalne*, z rękopisu podał Z. M. Szweykowski, wy-

się także fragment rękopisu niezachowanej kompozycji – okładka *Magnificat* (sygn. A VIII 32, nr 392 fragm.). Zawarte na niej informacje dotyczące obsady i tonacji utworu – identycznych jak w *Vesperae* – pozwalają podejrzewać, że mógł on być tożsamy z ostatnią częścią wspomnianego powyżej cyklu, funkcjonującą w samodzielnym odpisie; jest to jednak wyłącznie hipoteza.

Niestety, żaden z wymienionych przekazów utworów Staromieyskiego zachowanych w Sandomierzu nie posiada noty proweniencyjnej czy zapisu pozwalającego na bardziej precyzyjne datowanie. Jednak nowe spostrzeżenia przynosi porównanie karty tytułowej *Nieszporów*[26] z okładkami innych rękopisów z BDS: *Vesperae de Beata V. Mariae* (sygn. A IV 11 nr 161)[27], *Aria de Jesu* (sygn. A VIII 89 nr 449)[28] i *Psalmi* (sygn. A VIII 47 nr 407)[29]. Uwagę zwracają pewne wspólne dla wymienionych przekazów cechy paleograficzne, między innymi – charakterystyczny, pogrubiony krój pisma w nazwach utworów. Pozwala to na wysnucie hipotezy, że rękopisy te sporządził jeden skryptor. Co więcej, zbiór *Psalmi* posiada na karcie tytułowej następującą notę: „Pro Choro S.M.O.S.B.". Ze względu na obecną w zbiorach muzycznych BDS znaczną liczbę rękopisów pochodzących z dawnego klasztoru benedyktynek z Sandomierza, najbardziej prawdopodobne rozwinięcie tego skrótu byłoby następujące: „Pro Choro Sandomiriensium Monialium Ordinis Sancti Benedicti". To z kolei pozwoliłoby na wyciągnięcie jeszcze dalej idących wniosków – wymienione powyżej rękopisy, w tym *Nieszpory* Staromieyskiego, nie tylko wyszły spod ręki jednego kopisty, ale były także własnością jednego zgromadzenia – benedyktynek sandomierskich. Wykluczałoby to powiązanie utworu mistrza Jana ze środowiskiem lwowskich dominikanów. Niestety, sprawa pochodzenia przekazu *Magnificat* pozostaje w dalszym ciągu otwarta, ponieważ nie udało

konawczo oprac. Tadeusz Ochlewski, bas cyfrowany zrealizował Kazimierz Sikorski, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1965 (Florilegium Musicae Antiquae, t. 16); J. Staromieyski, *3 arie*, z rękopisu podał. Z. M. Szweykowski, wykonawczo oprac. T. Ochlewski, bas cyfrowany zrealizował K. Sikorski, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1968 (Florilegium Musicae Antiquae, t. 26).

[26] Dostęp online: http://bc.bdsandomierz.pl/dlibra/docmetadata?id=1519&from=pubindex&dirids=48&lp=568. Data dostępu: 19.08.2016.

[27] Dostęp online: http://bc.bdsandomierz.pl/dlibra/docmetadata?id=1515&from=pubindex&dirids=48&lp=565. Data dostępu: 19.08.2016.

[28] Dostęp online: http://bc.bdsandomierz.pl/dlibra/docmetadata?id=1706&from=pubindex&dirids=48&lp=29. Data dostępu: 19.08.2016.

[29] Dostęp online: http://bc.bdsandomierz.pl/dlibra/docmetadata?id=1678&from=pubindex&dirids=48&lp=383. Data dostępu: 19.08.2016.

się w zbiorze BDS trafić na inny manuskrypt pokrewny pod względem paleograficznym.

Warto jeszcze wspomnieć, że w zachowanym inwentarzu nut należących niegdyś do kapeli kolegiaty sandomierskiej, spisanym w 1793 roku (BDS, rps 953)[30], znajdujemy *Nieszpory* Staromieyskiego, ich incipit nie jest jednak zgodny z *Vesperae de Sanctis*. Poza materiałem muzycznym nie zgadza się tonacja (w tym przypadku D-dur), co oznaczałoby, że mamy do czynienia z inną niezachowaną kompozycją, niewymienianą dotychczas na liście zaginionych utworów tego autora.

Mimo obecności utworów Staromieyskiego w zbiorze muzykaliów przechowywanych w Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu, nie ustalono dotychczas, czy kompozytor utrzymywał jakiekolwiek kontakty z tym ośrodkiem. Wśród wymienionych w księdze rachunkowej[31] około stu pięćdziesięciu kapelistów kolegiaty sandomierskiej znanych z imienia i nazwiska (bądź tylko z imienia)[32] nie znajdujemy interesującego nas twórcy. Z kolei częściowo zachowane dokumenty dotyczące kapeli działającej w Sandomierzu, przy jezuickim Collegium Gostomianum nie przekazują informacji na temat członków zespołu[33].

Z dorobku Staromieyskiego zachowała się także jedna msza, przeznaczona na trzy głosy wokalne, dwoje skrzypiec i basso continuo, należąca niegdyś do kapeli działającej przy klasztorze Cystersów w Mogile (dziś w granicach Krakowa), obecnie przechowywana w postaci rękopisu w tamtejszym archiwum, pod sygnaturą 874[34]. Na karcie tytułowej manuskryptu została ona określona jako *Missa ex C*, niektóre głosy jednak (Violino I i II) zanotowano w tonacji D-dur[35], inne natomiast (Canto I i II, Basso, Clarino I i II, Organo) – w tonacji C-dur. Utwór o identycznej proweniencji i sygnaturze wymienia w swoim

---

[30] Zob. Alina Mądry, op. cit., s. 173.

[31] Jan Chwałek, *Księga rachunkowa kapeli kolegiackiej w Sandomierzu*, „Muzyka" XVIII, 1973, nr 3, s. 130–131.

[32] Idem, *Muzycy kapeli kolegiaty w Sandomierzu*, „Muzyka" XIX, 1974, nr 4, s. 70–72.

[33] Zob.: Alina Mądry, op. cit., s. 301–302.

[34] Katalog muzykaliów mogilskich opracowała Jolanta Byczkowska-Sztaba, *Rękopisy i druki muzyczne z XVIII wieku w zbiorach archiwum opactwa cystersów w Krakowie-Mogile* [dokument elektroniczny]. *Katalog tematyczny*, Warszawa 2013, s. 198–199: „[MSZA. D-dur?]" Staromieyskiego.

[35] Ibidem, s. 199. Głosy te uważane są przez autorkę katalogu za przekazy wcześniejsze.

artykule Chybiński[36], podając tytuł *Missa ex C*. Taki sam tytuł figuruje również w słownikach Chybińskiego[37] i Chomińskego[38]. Alina Mądry w swoim opracowaniu historii muzyki polskiej poddaje ten utwór analizie, tytułując go *Missa in D* i za podstawę rozważań przyjmując partyturę dzieła sporządzoną przez Tadeusza Maciejewskiego[39]. Jolanta Byczkowska-Sztaba na podstawie obecnych w źródle zmian tonacji, transpozycji i licznych poprawek wysnuwa interesujący wniosek, że rękopis jest częściowym autografem. Teza ta wydaje się jednak niedostatecznie uzasadniona. W źródle nie pojawia się żaden wpis mogący świadczyć o tym, że sam kompozytor był jednocześnie skryptorem[40]. Nie jest nam również znana żadna próbka pisma Staromieyskiego, która pozwoliłby na dokonanie stosownych porównań.

Nota proweniencyjna widniejąca na karcie tytułowej: „Pro Choro Collegii Mogilen[sis]"[41] – świadczy o tym, że utwór był w posiadaniu kapeli cystersów mogilskich. Nie do końca jasna jest kwestia daty sporządzenia rękopisu. W starszym katalogu archiwalnych zbiorów bibliotecznych opactwa Cystersów w Mogile, obejmującym także zbiór muzykaliów[42], utwór Staromieyskiego widnieje pod datą 1764[43], jednak autorzy katalogu datę umieszczają w nawiasie, a zatem jest to przypuszczalne datowanie. Na podstawie duktu pisma autorstwo źródła przypisano określonemu skryptorowi – bratu Wacławowi Bourianowi, który w latach 1755–1775 skopiował liczne utwory dla kapeli cystersów. Rok 1764 ustalono zapewne ze względu na duże podobieństwo rękopisu przekazującego kompozycję Staromieyskiego do innego manuskryptu datowanego w sposób pewny (np. sygn. 873[44]).

---

[36] Adolf Chybiński, *Przyczynki do historji krakowskiej kultury muzycznej w XVII i XVIII wieku*, „Wiadomości Muzyczne", 1925, nr 9, s. 249 [dostęp internetowy: http://jbc.bj.uj.edu.pl/dlibra/docmetadata?id=193346&from=publication. Data dostępu: maj 2016].

[37] Adolf Chybiński, *Słownik muzyków…*, op. cit., s. 119.

[38] *Słownik muzyków polskich…*, op. cit., t. 2, s. 200.

[39] Alina Mądry, op. cit., s. 458–462.

[40] Jolanta Byczkowska-Sztaba, *Rękopisy…*, op. cit., s. 199.

[41] Ibidem, s. 198.

[42] *Katalog archiwum opactwa cystersów w Mogile*, oprac. Kazimierz Kaczmarczyk, Gerard Kowalski, Kraków 1919, s. 325–352 [tekst zamieszczony na stronie: http://dlibra.kul.pl/dlibra/docmetadata?id=1021&from=publication; dostęp: maj 2016].

[43] Ibidem, s. 327.

[44] Ibidem.

Warto nadmienić, że większą część zbioru mogilskiego stanowią utwory kompozytorów zagranicznych, co dodatkowo podkreśla rangę nielicznie reprezentowanych w zbiorze kompozytorów polskich – w tym Staromieyskiego.

Utwory kompozytora zachowały się również w kolekcji rękopisów muzycznych pochodzących z Rakowa Opatowskiego[45]. W tej oddalonej nieco od Sandomierza miejscowości na początku XVII wieku istniał prężnie działający ośrodek ariański. W połowie stulecia powstała tam jednak świątynia katolicka. Na podstawie zachowanego aktu erekcyjnego za początek istnienia zespołu wokalno-instrumentalnego przy kościele rakowskim przyjmuje się datę 16 maja 1740 roku. Po kapeli zachował się zbiór muzykaliów, obecnie jest on jednak rozproszony, a interesująca nas część repertuaru znajduje się w rękach prywatnych i pozostaje niedostępna dla szerszego grona badaczy. Wiadomo, że znalazły się w niej dwie arie koncertujące autorstwa Staromieyskiego, reprezentujące gatunek popularny i powszechnie uprawiany na terenach osiemnastowiecznej Rzeczypospolitej[46]:

1. *Concerto de Virginibus*: „Dilexisti justitiam ex G"
2. *Concerto de Dedicatione Ecclesiae*: „Haec est domus"[47].

Ze wspomnianych wyżej względów utwory te nie zostały dotychczas poddane muzykologicznej analizie. Wspomniany akt fundacyjny kapeli z 1740 roku oraz inne daty znane z życia i dotyczące twórczości Staromieyskiego mogą wskazywać, że kompozycje z Rakowa powstały około roku 1740.

Na koniec warto przyjrzeć się jeszcze dosyć pokaźnej liście niezachowanych utworów tego kompozytora, których tytuły znane są między innymi z inwentarzy pozostałych po kapeli działającej przy jezuickim kościele św. św. Piotra i Pawła w Krakowie[48]. Adolf Chybiński twierdził, że Staromieyski ra-

---

[45] Informacje na temat ośrodka w Rakowie i zachowanego repertuaru zob.: Aleksandra Patalas, *Fundacja kapeli muzycznej w Rakowie jako przejaw działań kontrreformacyjnych. Analiza repertuaru*, w: *Europejska kultura muzyczna w polskich bibliotekach i archiwach*, red. Aleksandra Patalas, Stanisław Hrabia, Musica Iagellonica, Kraków 2008, s. 39–69.

[46] Por. Alina Mądry, op. cit., s. 566–567. Autorka podaje tabelaryczne zestawienie obecnych w zbiorach polskich utworów należących do gatunku arii koncertującej.

[47] Aleksandra Patalas, *Fundacja kapeli muzycznej…*, op. cit., s. 60.

[48] Rękopis zawierający spisy inwentarzowe przechowywany jest w obecnie w Bibliotece Jagiellońskiej (rps 2431): *Liber resignationum bursae regiae musicorum Collegii Cracoviensis Societatis Jesu* […]. Pełny odpis inwentarzy podaje Adolf Chybiński, *Z dziejów muzyki krakowskiej*, „Kwartalnik Muzyczny", 1913, s. 24–62 [tekst zamieszczony na stronie: http://ebuw.uw.edu.pl/dlibra/publication/121258?tab=1; dostęp: sierpień 2016].

czej nie należał do kapeli jezuickiej[49]. Poniżej (Tabela 2) zamieszczamy pełną listę zaginionych dzieł autorstwa kompozytora, aby dać obraz jego wkładu w repertuar krakowskiego zespołu muzycznego. Tytuły utworów odnotowano w trzech inwentarzach spisanych w latach 1737–1740, stąd wniosek, że kompozycje musiały powstać przed sporządzeniem owych spisów. Żadna z nich nie pokrywa się, niestety, z dziełami zachowanymi.

Tabela 2: Utwory Staromieyskiego wymienione w inwentarzach krakowskiej kapeli jezuickiej

Lp.	Tytuł utworu	Terminus ad quem
1.	*Litania ex Cb* (bemol)	1737
2.	*Litania ex Cb* (bemol)	1737
3.	*Litania ex Cb*	1738
4.	*Litania ex Ab*	1739/1740
5.	*Motetto de Sanctis: Bonum certamen*	1738
6.	*Motet de Sanctis: Bonum certamen ex B*	1739/1740
7.	*Motet de Sanctis: Bonum certamen ex E*	1739/1740
8.	*Missa ex B*	1737
9.	*Vespera ex G*	1738
10.	*Motet de Deo: Vota mea ex E*	1739/1740
11.	*Motet de Deo: Omnes gentes plaudite* […] *de Nativitate*	1739/1740
12.	Motet: *Veni Creator ex D*	1739/1740
13.	Koncert: *Ad gaudia volate*	1739/1740
14.	Koncert: *O sacramenti maximi*	1739/1740

Ze względu na to, że liczba wymienionych powyżej kompozycji nie do końca zgodna jest z tą podawaną w dostępnej literaturze, niezbędne wydają się pewne wyjaśnienia. Jeśli odwołamy się tylko do prac najnowszych: w haśle encyklopedycznym Krystyny Duszyk[50] mowa jest o dwunastu utworach; Alina Mądry w swojej historii muzyki polskiej XVIII wieku[51] wymienia jedenaście kompozycji. Biorąc pod uwagę, że te same utwory zostały wpisane do inwentarzy dwukrotnie, w różnych latach, listę czternastu kompozycji możemy ograniczyć do dwunastu. Przyjmujemy wówczas, że *Litania* z 1738 roku toż-

[49] Adolf Chybiński, *Z dziejów…*, op. cit., s. 57.
[50] Krystyna Duszyk, *Staromieyski J.…*, op. cit., s. 83.
[51] Alina Mądry, op. cit., s. 458.

sama jest z jedną z dwóch *Litanii* wymienionych w 1737 roku (ta sama tonacja), a *Motetto de Sanctis:* „Bonum certamen" z 1738 roku (bez podanej tonacji) – identyczny z jednym z dwóch utworów o tym samym tytule, wpisanych do inwentarza sporządzonego na przełomie 1739 i 1740 roku – w tonacji *ex B* lub *ex E*. Jak się wydaje, w taki właśnie sposób Chybiński podliczył utwory w biograficznej części swojego artykułu[52], a zgodną z tym liczbę podaje Krystyna Duszyk[53].

Na koniec poruszymy kwestię jeszcze jednej kompozycji niezachowanej, gdyż informacja na jej temat nieco poszerza znany nam obszar recepcji twórczości Jana Staromieyskiego. Mowa tutaj o *Missa ex F a vocum 8*, którą wymienia Adolf Chybiński[54], powołując się na treść notatek Józefa Sikorskiego (1813–1896)[55]. Dowiadujemy się z nich, że utwór był wymieniony w spisie muzykaliów należących do benedyktynów w Pułtusku, które to materiały „opat tegoż Zgromadzenia w Horodyszczu [wypożyczył] dla swego kościoła"[56] i – jak się wydaje – już nie zwrócił. Informację o utworze zamieszcza Chybiński także w słowniku muzyków polskich[57], znajdziemy ją również nieco później u Chomińskiego[58], który utwór określa jako „zaginiony". O rzekomym zbiorze muzykaliów z Pułtuska, które mogły trafić do Horodyszcza, współczesne prace naukowe milczą[59]. Niemniej, obecność kompozycji Staromieyskiego w tak odległym od Lwowa ośrodku jak klasztor Benedyktynów w Pułtusku po raz kolejny dowodzi, że dominikanie mieli na swoich usługach twórcę popularnego na niemalże całym obszarze ówczesnej Rzeczypospolitej.

* * *

---

[52] Adolf Chybiński, *Z dziejów…*, op. cit., s. 57.

[53] Podawane przez Krystynę Duszyk daty z inwentarzy jezuitów dotyczące Staromieyskiego (1734–1741) nie do końca zgadzają się z tymi wynikającymi z wypisów Chybińskiego (1737–1740).

[54] Adolf Chybiński, *Do dziejów muzykologji w Polsce*, „Kwartalnik Muzyczny", 1928, nr 1, s. 82 [tekst zamieszczony na stronie: http://jbc.bj.uj.edu.pl/dlibra/docmetadata?id=184411&from=publication; dostęp: maj 2016].

[55] Muzyk i krytyk muzyczny Józef Sikorski zajmował się m.in. zbieraniem dawnych muzykaliów. Po jego śmierci zbiór trafił w ręce zaprzyjaźnionego z nim Aleksandra Polińskiego, (1845–1916) a następnie – do Biblioteki Narodowej (oddział w pałacu Krasińskich) w Warszawie, które najeźdźcy spalili po powstaniu warszawskim.

[56] Adolf Chybiński, *Do dziejów muzykologji…*, op. cit., s. 82.

[57] Idem, *Słownik muzyków …*, op. cit., s. 119.

[58] *Słownik muzyków polskich…*, op. cit., t. 2, s. 200.

[59] Por. Alina Mądry, op. cit., s. 390–396 (tabelaryczne zestawienie zachowanych / zaginionych zbiorów po kapelach muzycznych).

Mimo obecności utworów Staromieyskiego w źródłach pochodzących z takich ośrodków jak: Sandomierz, Raków Opatowski, Kraków lub Mogiła, o jego stałym zatrudnieniu świadczy jak dotąd jedynie księga rachunkowa dominikanów lwowskich. Krótki okres sprawowania przez Staromieyskiego funkcjiwe Lwowie (1743–1744) stanowi tylko niewielki wycinek jego drogi zawodowej, a losy kompozytora nadal czekają na wyjaśnienie. Nowo przebadane źródła dominikańskie pośrednio umożliwiły ustalenie nieznanego dotychczas imienia twórcy, a także potwierdzenie jego powiązań rodzinnych z Sokalem. Zatrudnienie Jana Staromieyskiego – muzyka uznanego, autora kompozycji rozpowszechnionych na dużym obszarze Rzeczypospolitej – świadczy o dbałości lwowskich dominikanów o wysoki poziom oprawy muzycznej nabożeństw.

Anna Wlazło

Leopold Pych w kręgu dominikańskiej kapeli lwowskiej – charakterystyka warsztatu kompozytorskiego na przykładzie *Missa solemnis ex D* [1]

Klasztor Bożego Ciała we Lwowie był jednym z kilku klasztorów dominikańskich w Rzeczypospolitej, który dysponował własną kapelą funkcjonującą do końca XVIII wieku. Z tym właśnie ośrodkiem wiąże się twórczość kompozytorów takich jak: Jan Staromieyski, Georgius Luna i Leopold Pych[2]. Nazwisko tego ostatniego zostało przypomniane dopiero na początku lat sześćdziesiątych XX stulecia. Ukazał się wówczas artykuł Roberta Świętochowskiego[3], w którym badacz umiejscowił Pycha wśród kompozytorów związanych z klasztorem lwowskich Dominikanów. Niedługo potem wydany został katalog rękopisów przechowywanych w Bibliotece Seminarium Duchownego w Sandomierzu[4], wymieniający tytuły zachowanych tam utworów kompozytora. W tym samym czasie nazwisko Pycha pojawiło się również w *Słowniku muzyków polskich*[5], natomiast Karol Mrowiec dokonał krótkiej i pobieżnej analizy jego *Passio Do-*

---

[1] Artykuł jest skróconym fragmentem pracy magisterskiej dotyczącej twórczości Leopolda Pycha, którą autorka przygotowuje obecnie pod kierunkiem dr hab. Aleksandry Patalas w Instytucie Muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

[2] Alina Mądry, *Barok*, cz. 2: *1697–1795: muzyka religijna i jej barokowy* modus operandi, Sutkowski Edition Warsaw, Warszawa 2013 (Historia Muzyki Polskiej, t. 3), s. 283.

[3] Robert Świętochowski, *Tradycje muzyczne zakonu kaznodziejskiego w Polsce (ciąg dalszy)*, „Muzyka" VIII, 1963, nr 4, s. 21–22.

[4] Wendelin Świerczek, *Katalog rękopiśmiennych zabytków muzycznych Biblioteki Seminarium Duchownego w Sandomierzu*, „Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne" X, 1965, s. 223––278.

[5] Robert Świętochowski, *Leopold Pych*, hasło w: *Słownik muzyków polskich*, t. 2: *M–Z*, red. Józef Chomiński, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1967, s. 133; Katarzyna Swary-

mine Jesu Christi w kontekście innych kompozycji pasyjnych w muzyce polskiej XVIII wieku[6]. Ten sam autor wspomina jeszcze o Pychu w powstałym kilkanaście lat później artykule na temat *Dialogus de Passione* Lechleitnera[7]. Po dłuższej przerwie, dopiero na początku XXI stulecia nazwisko kompozytora powróciło na kartach artykułów Barbary Wróbel[8] i Leszka Mazepy[9], pojawia się również w książce Aliny Mądry, wydanej w ramach serii Historia Muzyki Polskiej[10]. Tylko ostatnia z trojga wymienionych autorów wzbogaca wiedzę o Pychu poprzez dodanie informacji o liczbie jego zachowanych kompozycji oraz miejscach ich przechowywania na terenie Polski, w oparciu o dostępne jej katalogi muzykaliów: wcześniej wspomnianego Wendelina Świerczka oraz Jolanty Byczkowskiej-Sztaby[11]. Większość zgromadzonych dotychczas wiadomości na temat życia, działalności i twórczości Leopolda Pycha zamieszczono natomiast w pracy Dariusza Smolarka oraz Anny Czech, którzy podjęli się wydania jego wybranych kompozycji. Jest ono dostępne w Internecie, jako: „Przygotowanie do wydania poloników muzycznych znajdujących się w rękopisach pochodzących z klasztoru Pijarów w Podolińcu"[12].

---

czewska, *Kapele*, hasło w: *Słownik muzyków polskich*, t. 1: *A–Ł*, red. Józef Chomiński, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1964, s. 261.

[6] Karol Mrowiec, *Pasje wielogłosowe w muzyce polskiej XVIII wieku*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1972, s. 56–57, 180.

[7] Idem, *„Dialogus de Passione" S. F. Lechleitnera i jego znaczenie dla poznania struktury polskich pasji wielogłosowych XVIII wieku*, w: *Dzieło muzyczne. Teoria, historia, interpretacja*, red. Irena Poniatowska, współpr. Anna Czekanowska et al., Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1984, s. 285.

[8] Barbara Wróbel, *„Missa pro defunctis" Andrzeja Siewińskiego na tle zbioru muzykaliów sandomierskich*, „Kwartalnik Studentów Muzykologów", 2010, nr 9 [tekst zamieszczony na stronie: http://www2.muzykologia.uj.edu.pl/kwartalnik/numery/nr9/wrobel.pdf; dostęp: lipiec 2016], s. 9.

[9] Leszek Mazepa, *Życie muzyczne Lwowa od końca XVIII w. do utworzenia Towarzystwa św. Cecylii w 1826 r.*, w: *Musica Galiciana*, t. 5: *Kultura muzyczna Galicji w kontekście stosunków polsko-ukraińskich (od doby piastowsko-książecej do roku 1945)*, red. Leszek Mazepa, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów 2000, s.107.

[10] Alina Mądry, op. cit., s. 283, 284, 287, 425, 434, 448, 542, 543.

[11] Jolanta Byczkowska-Sztaba, *Rękopisy i druki muzyczne z XVIII wieku w zbiorach Archiwum Opactwa Cystersów w Krakowie-Mogile* [dokument elektroniczny]. *Katalog tematyczny*, Warszawa 2013.

[12] Dariusz Smolarek, Anna Czech, *Przygotowanie do wydania poloników muzycznych znajdujących się w rękopisach pochodzących z klasztoru pijarów w Podolińcu. Krytyczna edycja źródłowa utworów osiemnastowiecznego polskiego kompozytora Leopolda Pycha*, [tekst zamieszczony na stronie: http://imit.org.pl/uploads/Smolarek%20Dariusz,%20Czech%20Anna%20-%20Kryty

Wątpliwości biograficzne

Obecnie nie dysponujemy prawie żadnymi danymi dotyczącymi biografii Pycha. Wspomniani wcześniej autorzy, którzy w swoich pracach zamieścili informacje o latach jego pobytu u dominikanów oraz funkcji, którą tam pełnił, za źródło wiadomości podawali przede wszystkim notatkę sporządzoną przez Roberta Świętochowskiego w *Słowniku muzyków polskich*, niekiedy również odwoływali się do ustaleń Katarzyny Swaryczewskiej zawartych w tej samej publikacji. Dane na temat Leopolda Pycha zawarte w hasłach obojga autorów są obarczone błędem, który konsekwentnie powtarzają nowsze publikacje. Przede wszystkim, godne uwagi jest to, że zarówno Swaryczewska, jak i Świętochowski, wskazując ramy czasowe pobytu kompozytora u dominikanów lwowskich, powołują się na to samo źródło czyli zachowany rejestr wydatków tamtejszej kapeli. Wydaje się jednak, że każdy z badaczy interpretuje go w odmienny sposób: według Roberta Świętochowskiego, kompozytor pełnił w tym ośrodku funkcję dyrygenta w latach 1765–1774[13], natomiast Swaryczewska uważa, że okres ten był krótszy i przypadał na lata 1768–1771[14]. W samym rejestrze wydatków imię kompozytora pojawia się po raz pierwszy w 1766 roku[15], a po raz ostatni – w 1771 roku[16]. Skąd zatem owa rozbieżność pomiędzy stwierdzeniami obojga autorów? Rozważenia wymaga również określenie Pycha jako dyrygenta kapeli klasztoru Dominikanów we Lwowie, ponieważ w rejestrze ta funkcja nie została mu przypisana, choć najprawdopodobniej cieszył się w środowisku poważaniem i wysoko ceniono jego rady[17]. Sprostować też należy krótką wzmiankę o Pychu zawartą w pracy Leszka Mazepy opisującej życie muzyczne Lwowa w XVIII wieku; okres pobytu kompozytora w tym mieście określono tam na lata 1758–1771[18]. Autor w żaden sposób nie uzasadnia wymienionych dat, a jedynie powołuje się na notatkę Świętochowskiego ze *Słownika muzyków polskich*. Można zatem przypuszczać, że chodzi o zwykły błąd,

---

czna%20edycja%20%C5%BAr%C3%B3d%C5%82owa%20utwor%C3%B3w%20Leopolda%20Pycha.pdf; dostęp: lipiec 2015].

13 Robert Świętochowski, *Leopold Pych*, op. cit., s. 133.

14 Katarzyna Swaryczewska, *Kapele*, op. cit., s. 261.

15 Archiwum Polskiej Prowincji oo. Dominikanów w Krakowie (dalej: APPD), *Registra Expensarum Conventus Generalis Leopoliensi* […] *Sub Praefectura Reverendi Patris Stephani Bohdanowicz Praedicatoris Generalis Anno 1761–1785*, sygn. Lw. 57, s. 13.

16 Ibidem, s. 35.

17 Ibidem, s. 28.

18 Leszek Mazepa, op. cit., s. 107.

dodatkowo powielony przez Dariusza Smolarka w wydaniu utworów Pycha[19]. Ponadto, ten ostatni badacz połączył w jedną całość informacje podane przez Świętochowskiego oraz Swaryczewską i umiejscowił kompozytora jako kapelmistrza we Lwowie w latach 1765–1774[20].

Z pewną ostrożnością należy też podchodzić do samego identyfikowania Leopolda Pycha jako muzyka działającego w kręgu lwowskich dominikanów, ponieważ w rejestrach wydatków jest on zawsze wpisywany jako „pan Leopold". Jedynie zachowany manuskrypt *Passio D. N. J. Christi*, zawierający dedykację wskazującą na swoją lwowską proweniencję i sygnowany nazwiskiem kompozytora, może posłużyć za podstawę do łączenia nazwiska Pycha z „panem Leopoldem" u dominikanów lwowskich[21]. Nasuwa się zatem pytanie o relacje pomiędzy owym Leopoldem a tamtejszą kapelą, ponieważ samym imieniem określano w księdze ekspensów jedynie braci zakonnych lub chłopców, którzy często też byli nazywani zdrobniale. Pozostałe osoby pojawiające się w rejestrze zawsze wymieniane są z imienia i nazwiska, a częściej z samego nazwiska. Tak było chociażby w przypadku kompozytora na pewno przebywającego we Lwowie w latach sześćdziesiątych XVIII wieku czyli Georgiusa Luny[22].

Na kartach tytułowych jego dzieł kompozytor przeważnie bywa określany mianem „Leopold Pych", chociaż dwukrotnie pojawiają się jeszcze inne wersje nazwiska: „Pich" oraz „Bÿech". Odpowiedzi na pytanie o pochodzenie kompozytora szukał Dariusz Smolarek, który zasugerował, że mógł się on wywodzić z kaszubskiej szlachty[23]. Wydaje się to dość prawdopodobne, bowiem na terenie województwa pomorskiego, w miejscowościach takich jak Polczen (w 1724 roku) i Trzebiatów (w latach: 1724 i 1803)[24], występowała rodzina Pych-Lipińskich. Według Wojciecha Kętrzyńskiego, nazwisko kompozytora traktowane było jako przydomek, który obok innych, takich jak Depka lub Wnuk, nadawano członkom rodu Lipińskich oraz Prądzyńskich[25]. Mimo to,

---

[19] Dariusz Smolarek, Anna Czech, op. cit., s. 3.

[20] Ibidem, s. 3.

[21] Dedykacja u dołu karty tytułowej: „Dla PWJM Panny Urszuli Morski Z K Sandomierskiego z Lwowa od Jey Siostry Przysłano Anno 1778".

[22] APPD, *Registra Expensarum…*, op. cit., s. 15.

[23] Dariusz Smolarek, Anna Czech, op. cit., s. 3.

[24] Leopold Freihern von Ledebur, *Adelslexikon der preussichen Monarchie*, t. 2, Ludwig Rauh, Berlin 1854, s. 42.

[25] *Przydomki szlachty pomorskiej*, zebrał W. Kętrzyński, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Lwów 1905, s. 20–21.

nie można jednoznacznie stwierdzić, że kompozytor pochodził z Pomorza, ponieważ nazwisko to w połowie XVIII wieku pojawia się jeszcze wśród aktów urodzeń i zgonów na terenie województwa mazowieckiego[26].

Dorobek kompozytorski

Zachowało się kilka kompozycji Leopolda Pycha, które przeznaczone były do wykonywania podczas liturgii. Trzon jego twórczości stanowią msze. W przypadku *Missa solemnis ex D* do naszych czasów przetrwały aż trzy przekazy: pierwszy – w zbiorach archiwum w Modrej (sygnatura H-110)[27], drugi – w Archiwum Biblioteki Seminarium Duchownego w Sandomierzu (rękopis o sygnaturze 190/A V 20 pozbawiony jest określenia *solemnis* i nieopatrzony imieniem i nazwiskiem kompozytora, notuje natomiast nazwisko posesora manuskryptu, Dzięgielewskiego[28]), trzeci zaś – w Archiwum Opactwa Cystersów w Krakowie-Mogile (sygnatura 876 – tutaj jako autor kompozycji wpisany jest „Leopoldo Bÿech")[29]. *Missa Brevis in D* zachowała się w dwóch kopiach, z których jedna jest obecnie przechowywana w wymienionym archiwum sandomierskim (sygnatura 86/A II 26, jako autor kompozycji podany: „Leopold Pich")[30], druga natomiast zachowała się anonimowo w archiwum w Modrej, pod Bratysławą (sygnatura H-149, brak karty tytułowej)[31]. Jako unicum natomiast, również w Modrej, istnieje *Missa ex C* (sygnatura H-112)[32]. W kilku odpisach, przeważnie anonimowych, zachowała się kompozycja *Vesperae Beatae Virginis Mariae in D*. Jej odpisy – podobnie jak w przypadku *Missa solemnis ex D* – przechowywane są w archiwum w Modrej (sygn. H-421 – jedynie w tym rękopisie widnieje nazwisko kompozytora na pierwszej stronie karty głosu Vn I), u cystersów w Krakowie-Mogile (sygnatura Mc 890) oraz w Archiwum Biblioteki Diecezjalnej w Sandomierzu (sygnatura 161/A IV 11)[33]. To ostatnie archiwum jest również w posiadaniu pojedynczego odpisu *Passio Domini No-*

---

[26] Wg danych zamieszczonych w serwisie: http://geneteka.genealodzy.pl [dostęp: sierpień 2015].

[27] Dariusz Smolarek, *Katalog muzykaliów z Podolińca*, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Lublin 2006, s. 23.

[28] Wendelin Świerczek, op. cit., s. 260.

[29] Jolanta Byczkowska-Sztaba, op. cit.

[30] Wendelin Świerczek, op. cit., s. 260.

[31] Wg danych zamieszczonych w serwisie: http://www.rism.info [dostęp: lipiec 2016].

[32] Dariusz Smolarek, *Katalog…*, op. cit., 23.

[33] Dariusz Smolarek, Anna Czech, op. cit., s. 3–5.

stri Jesu Christi (sygnatura 207/A VI 11 – na karcie tytułowej znajduje się dedykacja dla Urszuli Morskiej od siostry ze Lwowa)[34]. W przypadku ostatniej kompozycji, dzięki dedykacji na niej zawartej, wiemy, że utwór był w posiadaniu benedyktynek sandomierskich. W kolegiacie w Sandomierzu najprawdopodobniej skopiowana została *Missa brevis in D* (sygnatura 86/A II 26), na co wskazuje podpis: „Kazimierz Zaleski", widniejący na karcie Vn II. Zaleskiego przyjęto do alumnatu kolegium muzycznego w Sandomierzu (1774 rok) jako kandydata na organistę[35]. Maria Konopka, badaczka kultury muzycznej w tamtejszej świątyni, podaje również, że był on wymieniany jako muzyk kolegiaty w latach 1774–1777 oraz jako trębacz w okresie 1774–1775[36]. Ponadto, w rejestrze wydatków kapeli lwowskich Dominikanów widnieje informacja o zapłacie panu Leopoldowi za *Veni Creator* i *Completorium* (24 maja 1768 roku)[37] oraz za skomponowanie bądź pozyskanie nowych tańców (28 kwietnia 1769 roku)[38]. Przy założeniu, że pan Leopold tożsamy jest z Pychem, możemy dodać do listy jego utworów również owe dwa, obecnie zaginione dzieła.

Recepcja twórczości

Dominikańską kapelę we Lwowie utrzymywano przede wszystkim dla celów liturgicznych, a obowiązkiem zatrudnianych muzyków było nie tylko uświetnianie ważniejszych świąt, ale również granie podczas pogrzebów i mszy wotywnych[39]. Dodatkowe dochody zespół uzyskiwał za wykonywanie *Veni Creator* podczas uroczystości Zesłania Ducha Świętego; niekiedy odbywało się to na specjalne zamówienie[40]. W rejestrze przychodów opłata za wykonanie *Hymnu do Ducha Świętego* nie zawsze pojawiała się w okresie maja lub czerwca, a uczestnictwo kapeli w obchodach wymienionego święta nie było stale odno-

---

[34] Wendelin Świerczek, op. cit., s. 260.

[35] Maria Konopka, *Kultura muzyczna w kolegiacie sandomierskiej (studium historyczno-muzykologiczne)*, praca doktorska pod kier. ks. prof. dr. hab. J. Chwałka, Instytut Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 2005, s. 243.

[36] Ibidem, s. 350, 352.

[37] APPD, *Registra Expensarum…*, op. cit., s. 23.

[38] Ibidem, s. 28.

[39] APPD, *Registra Capellae Conventus Generalis Simulque Percepta ex accidentibus variis inchota Sub Praefectura Reverendi Patris Stephani Bohdanowicz Praedicatoris Generalis Anno 1761–1784*, sygn. Lw. 57.

[40] Ibidem, s. 22.

towywane. W związku z tym, nieprzypadkowa wydaje się zbieżność wynagrodzenia panu Leopoldowi za skomponowanie czy też przepisanie bądź pozyskanie *Veni Creator* z odnotowaną zapłatą za wykonanie tego utworu w maju 1768 roku[41].

Kapela nie tylko upiększała muzyką uroczystości religijne, ale też dość często brała udział w zabawach organizowanych w karczmach w mieście, ale również poza terenem Lwowa, na przykład w Lubieniu[42]. Wykonywanie świeckiej muzyki służącej rozrywce podczas biesiadowania nie było powszechne, jeśli chodzi o zakres działalności kapel zakonnych; poza lwowskimi dominikanami zwyczaj ten podtrzymywała jedynie kapela Zakonu Kaznodziejskiego z Gidli. Liczne, połączone z muzyką uczty wymagały bogatego repertuaru tanecznego, stąd zapewne wynikła, odnotowana w 1769 roku, wypłata Leopoldowi honorarium za nowe tańce.

Kapela Dominikanów z klasztoru Bożego Ciała utrzymywała również liczne kontakty z innymi konwentami we Lwowie, co bardzo dobrze pokazuje zachowany, tamtejszy rejestr dochodów[43]. Niektóre klasztory, mimo że angażowały własnych muzyków, zwracały się do dominikanów z prośbą o wsparcie przy ważnych uroczystościach. Wzorem takiego postępowania byli franciszkanie, którzy kilkakrotnie, choć z przerwami, w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XVIII wieku przy udziale muzyków dominikańskich obchodzili święto patrona swojego kościoła – św. Antoniego. Z pewnością dużego rozmachu nabierała też uroczystość „introdukcyi S. Jusefa z Kopertynu"[44], podczas której prawdopodobnie wprowadzono do kościoła relikwie świętego (są to jedynie przypuszczenia, ponieważ relikwiarz zachował się w innym kościele franciszkanów we Lwowie[45]). Alina Mądry wskazuje, że również muzycy bernardyńscy i jezuiccy oraz muzycy parafialni i cechowi utrzymywali kontakty z członkami dominikańskiej kapeli[46].

---

41 Ibidem, s. 10.

42 Zapewne chodzi to u Lubień Wielki bądź Lubień Mały – ibidem, s. 11.

43 APPD, *Registra Capellae…*, op. cit.

44 Ibidem, s. 11.

45 Rafał Nestorow, *Kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia Najśw. Panny Marii i Klasztor oo. Franciszkanów (pierwotnie Kapucynów)*, w: *Kościoły i klasztory rzymskokatolickie dawnego województwa ruskiego*, t. 19, cz. 1: *Kościoły i klasztory Lwowa z okresu przedrozbiorowego*, oprac. Jakub Adamski [et al.], red. Jan K. Ostrowski, Międzynarodowe Centrum Kultury, Kraków 2011 (Materiały do Dziejów Sztuki Sakralnej na Ziemiach Wschodnich Dawnej Rzeczypospolitej, cz. 1), s. 369.

46 Alina Mądry, op. cit., s. 283.

Własnej kapeli nie posiadały natomiast dominikanki, które bardzo często, szczególnie w latach 1766–1767 oraz pod koniec lat siedemdziesiątych XVIII wieku zapraszały muzyków do uświetnienia obchodzonych przez nie uroczystości, zazwyczaj związanych z imieninami, na co może wskazywać różnorodność świętych wymienianych w rejestrze. W przypadku pozostałych zakonów – co prawda w znacznie mniejszym stopniu i rzadko nieprzerwanie przez kilka lat – sytuacja wyglądała podobnie jak u franciszkanów, to znaczy kapela była zazwyczaj opłacana wtedy, gdy obchodzono święto patrona danego kościoła (szarytki, augustianie, karmelici trzewiczkowi, paulini). Jedynie karmelitanki w latach: 1767, 1768, 1770, 1771 oraz karmelici bosi w okresie 1770–1772 płacili dominikańskiej kapeli z góry za cały rok, zapewniając sobie oprawę muzyczną kilkunastu mszy.

Przy okazji współpracy zespołu dominikańskich muzyków z tak licznymi ośrodkami klasztornymi i kościelnymi, Leopold Pych znalazł zapewne okazje zaprezentowania swojej twórczości religijnej. Można snuć domysły, że jego kompozycje posiadał zakon karmelitów trzewiczkowych, będący właścicielem licznego zbioru utworów, które się jednak nie zachowały[47]. Jeśli weźmiemy pod uwagę zachowane kompozycje Pycha, to zauważymy, że w okresie działalności kompozytora we Lwowie kapela dominikańska nie grała u pijarów, benedyktynki gościły ją w swoich murach w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XVIII wieku zaledwie trzykrotnie, cystersi natomiast nie mieli w tym mieście swojego zgromadzenia. Nie jest więc możliwe udzielenie wiarygodnej odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób zachowane dzieła Pycha dotarły do Sandomierza, Mogiły i Podolińca. Mimo że benedyktynki lwowskie, które zapewne chętniej zapraszały kapelę jezuicką bądź karmelitów[48], nieczęsto korzystały z usług kapeli dominikańskiej, to właśnie dzięki kontaktom pomiędzy klasztorami tego żeńskiego zgromadzenia mógł trafić do Sandomierza rękopis pasji skomponowanej przez Leopolda Pycha. Zamieszczona na manuskrypcie dedykacja pochodzi od „siostry ze Lwowa", która podarowała go swojej siostrze Urszuli Morskiej, kasztelance lwowskiej, przebywającej w sandomierskim zakonie od lat sześćdziesiątych XVIII wieku[49]. Prawdopodobne jest również,

[47] Ibidem, s. 402.

[48] Magdalena Walter-Mazur, *Figurą i fraktem. Kultura muzyczna polskich benedyktynek w XVII i XVIII wieku*, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Poznań 2014 (Prace Komisji Muzykologicznej Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Wydział o Sztuce, t. 33), s. 160.

[49] Jan Gajkowski, *Benedyktynki sandomierskie*, Sandomierz 1917, s. 65, 162.

że cystersi z Wąchocka i Jędrzejowa także utrzymywali kontakty z sandomierskimi benedyktynkami, a taka uwaga, poczyniona przez Alinę Mądry[50], pozwala przypuszczać, że właśnie tą drogą rękopisy *Missa ex D* oraz *Vesperae in D* mogły dotrzeć do klasztoru Cystersów w Mogile. Nie wiadomo natomiast, w jaki sposób utwory Pycha trafiły do klasztoru Pijarów w Podolińcu. Dariusz Smolarek snuje jedynie przypuszczenia, że mogło się to dokonać za sprawą Sieniawskich ze Lwowa, którzy byli spokrewnieni z Lubomirskimi, a ród ten, jak wiadomo, przyczynił się do fundacji klasztoru w Podolińcu[51].

Missa solemnis ex D

Wśród zachowanych kompozycji powstałych w XVIII wieku na terenach Rzeczypospolitej bardzo liczną grupę stanowią msze, często nieznanego autorstwa[52]. Ta tendencja widoczna jest również w przypadku twórczości Leopolda Pycha. Był on autorem trzech cyklów mszalnych, z czego tylko jeden określono mianem *solemnis*. I to właśnie ta ostatnia msza, podobnie jak *Vesperae*, zachowała się w aż trzech odpisach, co może sugerować jej popularność w repertuarze kapel muzycznych w Rzeczypospolitej i poza jej granicami. Przedmiot naszych rozważań analitycznych, pozwalających uchwycić cechy warsztatu kompozytorskiego Pycha, stanowi msza, której rękopis przechowywany jest w archiwum opactwa Cystersów w Mogile. Wybór tego źródła jako przedmiotu szczegółowych badań podyktowany był po pierwsze faktem, że jest to kopia datowana wcześniej niż odpis zachowany w archiwum w Modrej. Po drugie, *Missa solemnis* proweniencji mogilskiej obarczona jest mniejszą liczbą błędów i bardziej prawdopodobne, że w takim właśnie kształcie wykonywała ją tamtejsza kapela. Zarówno transkrypcji, jak i pełnej analizie nie mógł być natomiast poddany rękopis tej mszy zachowany w Archiwum Biblioteki Seminarium Duchownego w Sandomierzu, gdyż pozbawiony jest głosu sopranowego. Aby dokładnie prześledzić cechy warsztatu kompozytorskiego oraz wyróżnić w utworze Pycha pewne tendencje charakterystyczne dla twórczości tamtego okresu, w niniejszym artykule dokonano analizy pierwszych dwóch części cyklu mszalnego: *Kyrie* i *Gloria*.

---

[50] Alina Mądry, op. cit., s. 273–274.

[51] Dariusz Smolarek, *Polonica w muzykaliach klasztoru pijarów w Podolińcu*, „Muzyka" LII, 2007, nr 1, s. 111.

[52] Ibidem, s. 447.

Architektonika

Kształtując formę omawianej mszy, Pych postępuje dość niekonsekwentnie jeśli chodzi o wydzielenie odrębnych części w ramach *ordinarium missae*. Przede wszystkim, nietrudno zwrócić uwagę na liczbę ogniw wyróżnionych w ramach *Gloria* i *Credo* (zob. Tabela 1). Wydawałoby się, że *Credo*, będące opracowaniem dłuższego tekstu słownego, powinno zostać w warstwie muzycznej podzielone na większą liczbę części niż *Gloria*, albo przynajmniej posiadać ich tyle samo. Tymczasem kompozytor, nie rezygnując z prezentacji całości tekstu, skondensował tę część w trzech ogniwach, *Gloria* natomiast składa się z aż siedmiu.

Tabela 1: Ogólna charakterystyka poszczególnych części wyróżnionych przez kompozytora w *Missa solemnis ex D* (sygnatura Mc 876)[53]

Człon *ordinarium missae*	Część wewnętrzna	Tempo	Metrum	Tonacja	Obsada
Kyrie	*Symphonia*	*Allegro*	𝄴	D	2 Clno, 2 Vn, Org
	Kyrie (I)	*Adagio*	𝄴	D	tutti[1]
	Christe	*Andante*	¢	d	solo (Canto, 2 Vn, Org)
	Kyrie (II)	*brak oznaczenia*	¢	D	tutti
Gloria	*Gloria*	*Allegro*	¢	D	tutti
	Laudamus te	*Moderato*	$\frac{2}{4}$	G	solo (Tenore[2], 2 Vn, Org)
	Gratias	*Adagio*	𝄴	D	tutti

[53] Ciemnoszarym kolorem oznaczono arie, natomiast kolor jasnoszary wskazuje na występowanie w częściach tutti krótkich odcinków solowych.

[54] Tutti w utworze składa się z: Clno I, Clno II, Vn I, Vn II, C, A, T, B, Org.

[55] Za podstawę transkrypcji i analizy mszy posłużyło źródło proweniencji mogilskiej (sygn. MC 876). Jedynie w nim aria *Laudamus te* powierzona została tenorowi. Zarówno w rękopisie z archiwum w Modrej (sygn. H-110), jak i w źródle sandomierskim (sygn. 190/A V 20) partię tę wykonuje głos canto (w rękopisie sandomierskim zaginiony, jednak w związku z tym, że żaden inny głos nie wykonuje arii *Laudamus te*, można wywnioskować, iż partia ta była przeznaczona dla sopranisty).

	Domine Deus	*Allegretto*	3/8	A	solo (Canto, 2 Vn, Org)
	Qui tollis	*Adagio*	¢	F	tutti (rogi zamiast clarino)
	Qui sedes	*Allegro Moderato*	2/4	C	solo (Basso, 2 Vn, Org)
	Cum Sancto (I)– Cum Sancto (II)	*Adagio–Allegro*	¢	D	tutti
Credo	*Credo*	*Allegro non molto*	¢	D	tutti
	Et incarnatus	*Adagio*	3/4	d	solo (Canto, 2 Vn, Org)
	Et resurrexit	*Allegro–Adagio–Allegro*	¢	D	tutti
Sanctus	*Sanctus*	*Adagio*	¢	D	tutti
	Pleni sunt caeli	*Allegro*	3/4	D	tutti
	Osanna	*Allegro*	2/4	D	tutti
	Benedictus	*Andante*	¢	A	solo (Tenore, 2 Vn, Org)
	Osanna	*Allegro*	2/4	D	tutti
Agnus Dei	*Agnus Dei (I)*	*Adagio*	¢	D	tutti
	Agnus Dei (II)	*Allegretto*	2/4	D	solo (Alto, 2 Vn, Org)
	Agnus Dei (III: dona nobis ut Kyrie)	*Adagio*	¢	D	tutti

W *Credo*, podobnie jak w pozostałych częściach cyklu mszalnego (z wyjątkiem *Glorii*, gdzie znalazły się trzy arie) wkomponowana została jedna aria, natomiast wewnątrz ogniw tutii dodanych jest kilka (*Credo*, *Et resurrexit*) lub kilkanaście (*Osanna* – duet sopranu i altu) taktów odcinków solowych. Wyróżnione w ramach *Glorii* części, pomimo ich większej liczebności, są tymczasem wewnętrznie mniej skontrastowane obsadowo niż te w *Credo* lub w *Sanctus*. W partiach solowych kompozytor upodobał sobie głos sopranowy, rzadziej wybierając alt bądź tenor, a zaledwie raz wykorzystał bas, który wykonuje arię *Qui sedes*. Okazjonalnie w dziełach mszalnych z epoki napotyka się ten frag-

mentu tekstu opracowany jako osobną część; poza Pychem rozwiązanie takie wprowadzili Johann Adolf Hasse i o. Just Caspar SchP. Jeśli chodzi natomiast o wybór fragmentów tekstu słownego przeznaczonych do opracowania solowego, między innymi *Domine Deus* i *Benedictus*, to rozwiązanie zaproponowane przez Pycha wpisuje się w ogólne tendencje połowy XVIII wieku stosowane na gruncie mszy[56]. Zarówno w *Qui sedes*, jak i w *Qui tollis* kompozytor sięga po tonacje niespokrewnione z tonacją główną. Co więcej, w *Qui tollis* została zamieszczona wyraźna wskazówka, że partia powierzona trąbkom clarini powinna zostać zastąpiona parą rogów. W tym przypadku kompozytor chciał zapewne osiągnąć nieco ciemniejszą barwę dla części o charakterze błagalnym, uzyskując przy okazji dość silny kontrast w stosunku do pozostałych ogniw *ordinarium missae*. W częściach z pełną obsadą wybór innej tonacji niż D-dur dodatkowo zwraca uwagę, ponieważ odstąpienie od niej ma miejsce tylko w ariach. Dla nich kompozytor albo wybiera molową tonację jednoimienną, albo opiera je na tonacji subdominanty bądź dominanty tonacji głównej. Jedynie w *Agnus Dei* zachowana zostaje tonacja D-dur. U Pycha widać wyraźną predylekcję do temp umiarkowanych, a niekiedy także wolnych oraz do stosowania metrum parzystego. Zaledwie trzykrotnie wykorzystane zostało metrum trójdzielne, z czego dwukrotnie w arii (*Domine Deus*, *Et incarnatus*) i raz w *Pleni sunt caeli*, na pełną obsadę. Sięganie po metra parzyste i unikanie trójmiaru nawet w ariach wskazuje na to, że intencją kompozytora było utrzymanie podniosłego charakteru „mszy uroczystej", przy jednoczesnym zachowaniu odpowiedniej prozodii tekstu i jego czytelności.

Dla architektoniki *Kyrie* i *Gloria* omawianej mszy najbardziej charakterystyczne jest zestawianie kilku motywów lub fraz prezentowanych na początku każdej z części. Widać to już w otwierającym mszę wstępie instrumentalnym, opatrzonym przez kompozytora określeniem: *Symphonia.* Naczelną zasadą ukształtowania formalnego jest tutaj przekształcanie i różnorodne zestawianie odcinków zaprezentowanych na początku, a także zapewnienie kompozycji jednolitości poprzez ciągłe nawiązywanie do owych charakterystycznych motywów wyjściowych. Taki układ zobrazowany został w tabeli 2. Kompozytor w ustępach oznaczonych jako: A i A1 prezentuje kolejno mniejsze odcinki określone w tabeli jako: a, b, c, oraz d, po czym zestawia je w różnych

[56] Remigiusz Pośpiech, *Twórczość mszalna Marcina Józefa Żebrowskiego*, „Muzyka" XXXI, 1986, nr 1, s. 89.

Tabela 2: Plan formalny i tonalny *Symphonii*

Odcinek	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)
a	1–2	D–D	A (D–A)
b	3–9	e–A	
a_1	9–12	D–H^7	A_1 (D–A)
c	12–15	E^7–A	
d	15–19	A–A	
a_2	19–21	A–A	A_2 (A–h)
b_1	21–25	h^7–Cis^7	
c_1	25–28	Fis–Fis	
d_1	28–32	Fis–h	
a	33–34	D–D	A_3 (D–D)
b_2	35–43	e–D	
d_2	44–47	D–D	
a_3	48–49	D–D	

konfiguracjach. Towarzyszą temu liczne modyfikacje materiału motywicznego – głównie w zakresie rytmiki. Można jednak zauważyć pewien łatwo uchwytny sposób kształtowania przebiegu, polegający na uporządkowaniu formy poprzez kilkakrotny powrót materiału odcinka pierwszego (odcinka a). Dzięki temu zabiegowi, forma wstępu instrumentalnego staje się o wiele bardziej klarowna.

Opisany wyżej sposób kształtowania formy stanowi niewątpliwie jedną z wyróżniających się cech warsztatu kompozytorskiego Pycha. Zestawiając i przetwarzając mniejsze odcinki, twórca niezmiennie stara się utrzymać właściwe proporcje formalne danej części. Takie postępowanie jest charakterystyczne dla arii z *Kyrie* i *Gloria*. Począwszy od *Christe*, każda kolejna aria jest coraz dłuższa, a mimo to kompozytor trzyma się ustalonych proporcji: instrumentalne odcinki A mają zawszę taką samą długość (zazwyczaj ich powtórzenie zaznaczone jest w źródle jako *da capo*). Kolejne, również instrumentalne odcinki A_2 zawsze odznaczają się najmniejszą liczbą taktów w przebiegu i niezmiennie, wraz z A, pełnią rolę ritornela (zob. Tabele 3, 4 i 5). Najdłuższy w arii jest natomiast zawsze odcinek A_3. Wykonywany przez solistę z towarzyszeniem instrumentalnym, stanowi niekiedy swego rodzaju podsumowanie wszystkich odcinków zaprezentowanych wcześniej w przebiegu.

Również na poziomie mniejszych części składowych formy (w tabelach określonych jako „odcinek a", „b" itd.) kompozytor nie unika schematyzmu. Dla potwierdzenia tych zależności zestawiono najkrótszą w *Kyrie* i *Gloria* część *Christe* (zaledwie trzydzieści trzy takty) z nieco obszerniejszą arią *Domine Deus*, przeznaczoną na sopran solo, oraz z najdłuższą – *Qui sedes*.

Tabela 3: Przebieg harmoniczny i plan formalny arii *Christe*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)	Tekst słowny
a	59–60	d–d	A (d–d)	brak (odcinek instrumentalny)
b	60–65	A–d		
a_1	66–67	d–d	A_1 (d–d)	*Christe eleison*
c	67–72	A–d		
a_2	72–73	d–F	A_2 (d–F)	brak (odcinek instrumentalny)
b_1	73–75	F–F		
c_1	75–80	F–a	A_3 (F–d)	*Christe eleison*
a_3	81–85	d–d		
a	85–86	A–d	A (d–d)	brak (odcinek instrumentalny)
b	86–91	d–d		

Tabela 4: Przebieg harmoniczny i plan formalny arii *Domine Deus*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)	Tekst słowny
a	134–145	A–E	A (A–A)	brak (odcinek instrumentalny)
b	146–157	E–A		
a_1	158–169	A–E	A_1 (A–E)	*Domine Deus, Rex caelistis Deus Pater omnipotens*
c	170–183	E–E		
a_2	183–194	E–E	A_2 (E–E)	brak (odcinek instrumentalny)
b_1	194–198	E–E		
a_3	199–210	E–E	A_3 (E–A)	*Domine Fili unigenite Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris*
c_1	211–218	A–E		
b_2	219–230	E–A		
a	134–145	A–E	A (A–A)	brak (odcinek instrumentalny)
b	146–157	E–A		

Tabela 5: Przebieg harmoniczny i plan formalny arii *Qui sedes*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)	Tekst słowny
a	252–260	C–G	A (C–C)	brak (odcinek instrumentalny)
b	260–266	G–G		
c	267–271	C–C		
d	271–181	C–C		
a_1	281–294	C–G	A_1 (C–G)	*Qui sedes ad dexteram Patris, Miserere nobis*
e	294–310	G–G		
a_2	309-317	G–D	A_2 (G–G)	brak (odcinek instrumentalny)
c_1	318–322	G–G		
d_1	322–327	G–G		
a_3	327–343	G–G	A_3 (G–C)	*Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus, tu solus altissimus Jesu Christe*
e_1	344–353	A–C		
d_2	353–361	C–C		
a	252–260	C–G	A (C–C)	brak (odcinek instrumentalny)
b	260–266	G–G		
c	267–271	C–C		
d	271–281	C–C		

Należy zwrócić uwagę na znaczną różnicę długości dwóch pierwszych części (*Christe* – trzydzieści trzy takty, *Domine Deus* – sto dziewiętnaście taktów), co jest niewątpliwie uwarunkowane ilością tekstu przeznaczonego do opracowania muzycznego. Mimo to, kompozytor konsekwentnie trzyma się wyznaczonych przez siebie zasad ukształtowania formalnego oraz proporcji. Pierwszy odcinek solowy A_1, niewiele dłuższy od poprzedzającego go instrumentalnego A, prezentuje najpierw materiał odcinka a, a następnie wprowadza nowe rozwiązania melodyczne i rytmiczne w c, gdzie para skrzypiec tworzy wraz z głosem organowym homorytmiczny, akordowy akompaniament, na tle którego rozwija się partia sopranu. Rzadko kiedy instrumenty smyczkowe pełnią taką rolę tła, dlatego też odcinek ten bardzo wyróżnia się swym brzmieniem. W innych ariach zauważalny jest ten sam schemat postępowania. Co więcej, wprowadzona, nowa myśl muzyczna, zawsze tak samo ukształtowana pod względem fakturalnym, powiązana jest z progresją i niekiedy z ciągiem dominant wtrąconych (*Domine Deus*, *Qui sedes*). Odcinek c zostaje zawsze

powtórzony i poddany przekształceniom w drugim, najdłuższym fragmencie solowym arii (A_3).

W *Christe* kompozytor odchodzi nieco od przyjętej zasady szeregowania: nie dość, że A_3 nie mieści w sobie wszystkich odcinków kształtujących tę część, to na dodatek nie rozpoczyna się od odcinka z grupy a (zob. Tabela 3).

Operowanie stałym, trzyodcinkowym zestawem nie jest jednak normą, o czym świadczy budowa najdłuższej arii w *Gloria*, czyli *Qui sedes*. Pych nie ogranicza się tutaj do zaprezentowania dwóch odcinków w instrumentalnym A, ale poszerza ten zestaw do czterech fragmentów (zob. Tabela 5). Nie odchodzi natomiast od zasady wprowadzenia nowego odcinka w solowym A_1. Umieszczenie na początku większej liczby myśli muzycznych sprawiło, że ich szeregowanie nie mogło odbywać się na wzór wcześniejszych arii, ponieważ zaburzyłoby to przyjęte wcześniej proporcje. Zmiany zachodzą na gruncie odcinków A_2 i A_3, w których przebiegu kompozytor zrezygnował z wprowadzenia odcinka b. Jest on zaprezentowany jedynie na początku części oraz przy powtórzeniu odcinka A.

Nieco inne ukształtowania obecne są w częściach tutti, które – w przeciwieństwie do arii (z wyjątkiem *Christe*) – są znacznie krótsze i bardziej jednorodne brzmieniowo. Tę ostatnią cechę szczególnie widać w częściach *Gloria in excelsis Deo* i *Qui tollis* (por. Tabele 6 i 7). Pych nie odchodzi tutaj od schematu, w którym odcinek a pełni funkcję motta porządkującego przebieg części na poziomie mikro- i makroformy, jednak to instrumentalne, szesnastkowe bądź triolowe wstawki pomiędzy ustępami tutti dodatkowo pomagają w wydzieleniu dwóch większych odcinków oznaczonych w tabeli jako A i A_1.

Tabela 6: Przebieg harmoniczny i plan formalny części *Gloria in excelsis Deo*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)	Tekst słowny
a	1–3	D–D	A (D–A)	*Gloria in excelsis Deo*
b	3–11	D–A		
c	11–12	A–A		
a_1	12–16	A–A	A_1 (A–D)	*Et in terra pax hominibus*
b_1	17–23	D–D		
c_1	23–25	D–D		

Tabela 7: Przebieg harmoniczny i plan formalny części *Qui tollis*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)	Tekst słowny
a	231–235	F–C	A (F–C)	*Qui tollis peccata mundi miserere nobis*
b	235–239	C–C		
c	239–240	C–C		
a_1	240–244	C–C	A_1 (C–F)	*Qui tollis peccata mundi miserere nobis*
a_2	244–249	F–F		
c_1	249–251	F–F		

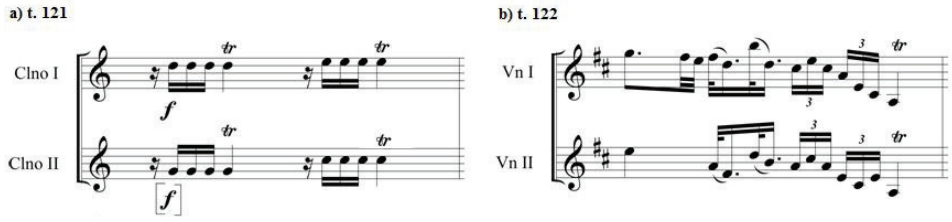
Przedstawiony podział na mniejsze odcinki nie odzwierciedla w pełni założeń konstrukcyjnych obu omawianych części. Wynika to z faktu, że Pych przeplata głosy skrzypiec pewnymi motywami, charakterystycznymi w warstwie zarówno melicznej, jak i rytmicznej, które, z jednej strony, urozmaicają przebieg melodyczny, z drugiej jednak – zacierają granice pomiędzy danymi cząstkami a, b i c wewnątrz większych całości. Taka sytuacja ma miejsce szczególnie w odcinkach A obydwu ogniw.

Odmiennie pod względem architektonicznym została potraktowana część *Gratias*, która przyjmuje postać formy przekomponowanej (zob. Tabela 8), chociaż i tu kompozytor nie ustrzegł się wiązania poszczególnych części wspólnymi motywami. Pewne zindywidualizowanie każdego z odcinków uzyskał poprzez sukcesywne dodawanie nowych myśli melodycznych. W efekcie, każdy większy odcinek odznacza się coraz bardziej natężonym ruchem rytmicznym.

Tabela 8: Przebieg harmoniczny i plan formalny części *Gratias*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Forma (plan harmoniczny)	Tekst słowny
a	116–118	D–D	A (D–A)	*Gratias agimus tibi*
a_1	118–121	D–A		
b	121–122	A–A	B (A–A)	*Propter magnam gloriam tuam*
b_1	123–124	A–A		
c	125–128	D–D	C (D–D)	*Propter magnam gloriam tuam*
c_1	129–132	D–D		
d	132–133	D–D		

Początkowo, w odcinku A, dominuje motyw oparty na rytmie lombardzkim (motyw I), który prezentowany jest tylko w skrzypcach (zob. Ilustracja 2, odnoszący się do odcinka C, w którym dochodzi do swoistej syntezy motywów wprowadzanych w odcinkach A, B). W kolejnym odcinku (B) dodany zostaje triolowy rytm w smyczkach (zob. Ilustracja 1). Również tutaj pojawia się nowy motyw (zob. Ilustracja 2, motyw III), który wraz z motywem I determinuje ukształtowanie odcinka C, przenikając wszystkie głosy z wyjątkiem partii organo.

Ilustracja 1: *Gratias*. Rytmiczny motyw II w skrzypcach

W tej części widoczna jest również wyraźna skłonność do symetrycznych ukształtowań wewnątrz większych odcinków; można nawet pokusić się o stwierdzenie, że kompozytor wykorzystuje tu zasady charakterystyczne dla budowy okresowej. W związku z brakiem w przebiegu *Gratias* odcinka wiodącego, który mógłby porządkować formę (tak jak to miało miejsce w dotychczas omawianych częściach), kompozytor wprowadził wyróżniający się w partii organo punktowany rytm (motyw IV), który oddziela zarówno odcinki wewnątrz, jak i w większych całościach (zob. Ilustracja 2). Owego zrytmizowanego przejścia brakuje jedynie pomiędzy odcinkiem B a C. Ten krótki motyw zostaje rozwinięty przez zmultiplikowanie go w skrzypcach w zakończeniu utworu, dlatego został oznaczony jako odrębny, kończący przebieg odcinek d.

Na osobną uwagę zasługują ostatnie ogniwa *Kyrie* i *Gloria*, które Pych, na wzór ówczesnej praktyki kompozytorskiej, ujął w formę fugi; w obu przypadkach została ona jednak potraktowana dość swobodnie, co szczególnie uwidacznia się w *Cum Sancto II*. Jak dowiedziono wcześniej, Pych nie stronił raczej od schematyzmu, w niewielkim stopniu odchodząc od pewnych, raz wypracowanych ukształtowań formalnych. Zestawienie obydwu fugowanych części ujawnia dwa różne pomysły na zrealizowanie tej formy. Więcej założeń kon-

Ilustracja 2: *Gratias*; fragment odcinka C (t. 128–130)

strukcyjnych charakterystycznych dla fugi spełnia *Kyrie II*, na co wpływ mogła mieć znikoma ilość tekstu słownego poddanego opracowaniu. Twórca nie musiał troszczyć się zbytnio o pełne zrozumienie słów, co pozwoliło mu na ściślejsze ujęcie głosów w fakturę polifoniczną. W znacznie krótszym *Cum Sancto II* tekst potraktowany został raczej sylabicznie, choć pojawiają się odcinki melizmatyczne; są one jednak stosunkowo krótkie i występują znacznie rzadziej niż w *Kyrie II*. Ostatnie ogniwo części *Gloria* ma bardzo motoryczny charakter, dominują w nim rytmy ósemkowe i szesnastkowe, tak też przedstawia się temat, który skupia w sobie całą treść słowną *Cum Sancto* (zob. Ilustracja 3).

Ilustracja 3: Temat w Alto (*Cum Sancto II*, t. 368–370)

Zupełnym przeciwieństwem powyższego tematu jest ten wprowadzony w *Kyrie II*, oparty głównie na rytmie złożonym z ćwierćnut i półnut (zob. Ilustracja 4). Owe dłuższe wartości dominują również w całej części, dzięki czemu jest ona bardzo dostojna w charakterze, co stawia ją w opozycji do lekkiej w wyrazie części *Cum Sancto II*.

Ilustracja 4: Temat w Basso (*Kyrie II*, t. 99–103)

W obu częściach tematy są krótkie i zawierają w sobie charakterystyczne czoło, dzięki któremu stają się łatwo uchwytne w kontrapunktycznym przebiegu. W temacie *Kyrie II* ów początek jest oparty na skoku kwinty, oktawy i przedzielającym je, opadającym pochodzie trójdźwiękowym, natomiast w *Cum Sancto II* temat staje się rozpoznawalny poprzez repetycję dźwięku, po której prezentowany jest motyw bazujący na skokach tercji, kwarty i kwinty.

Jeśli chodzi o pokazy tematu, to jedynie w *Cum Sancto II* mamy do czynienia z pełnym przeprowadzeniem w ekspozycji (zob. Tabela 9), jednak dalej temat pojawia się rzadko, a w ostatniej części ukazuje się w fakturze homorytmicznej we wszystkich głosach. Sam termin „przeprowadzenie" wydaje się jednak w tym przypadku dużym nadużyciem, gdyż próżno tu szukać typowych dla klasycznej fugi łączników. Można raczej mówić o odcinkach, które stanowią dopełnienie tych zawierających w sobie temat. Patrząc w taki sposób na formę, dostrzegamy, że bliżej jej do budowy opartej na szeregowaniu odcinków, wśród których powtarza się odcinek a (zob. Tabela 9). Taka interpretacja wydaje się tym bardziej trafna, jeśli weźmiemy pod uwagę niewielkie rozmiary części. Wydzielanie w niej łączników, a tym bardziej większych całości, wzorem poprzednich analiz, nie odzwierciedlałoby rzeczywistej architektoniki *Cum Sancto II*.

O łącznikach i przeprowadzeniach można natomiast mówić w przypadku *Kyrie II*. Da się tu wyróżnić cztery przeprowadzenia, przy czym każde z nich jest niekompletne, ponieważ kompozytor ogranicza się do pokazu tematu maksymalnie w trzech głosach. W przeciwieństwie do *Cum Sancto II*, w ogniwie *Kyrie II* Pych angażuje głosy skrzypcowe do prezentacji tematu (zob.

Tabela 9: Przebieg harmoniczny i plan formalny, ogólna charakterystyka
Cum Sancto II

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Tekst słowny	Charakterystyka
a	368–376	D–A	*Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris Amen*	**temat: Alto, Canto, Basso, Tenore**
b	376–380	A–A	*Amen*	dialogowanie Vn I, Vn II; progresja
a_1	380–382	E–A	*Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris Amen*	**temat: Canto**
c	382–385	H^7–h	*Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris Amen*	nawiązanie do czoła tematu; homorytmia w głosach wokalnych
a_2	385–393	h–D	*Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris Amen*	**temat: Basso, Alto, Basso** (w zakończeniu temat nieco rozwinięty i przekształcony)
b_1	391–395	A–A	*Amen*	dialogowanie Vn I, Vn II; progresja
a_3	395–398	A–D	*Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris Amen*	**homorymiczny pokaz tematu we wszystkich głosach**

Tabela 10). Szczególnie ciekawe rozwiązanie znajdujemy w ekspozycji, gdzie w przeprowadzeniu głos Canto, zamiast prezentować temat, współtworzy dla niego wraz z innymi głosami wokalnymi homorytmiczne tło; temat zostaje natomiast przedstawiony w Vn I i Vn II. Takim zabiegiem kompozytor chciał zapewne bardziej wyeksponować pierwszy pokaz tematu (skrzypce wybijają się na tle pozostałych głosów swoim najwyższym rejestrem), czego nie osiągnąłby, prezentując go w bardziej standardowy sposób. W *Kyrie II* temat pojawia się znacznie częściej niż w *Cum Sancto II*. Zazwyczaj każde przeprowadzenie zawiera trzykrotny pokaz tematu. W obydwu fugowanych częściach pomiędzy tematami zachodzą głównie relacje toniczno-dominantowe, a odpowiedzi są zarówno realne, jak i tonalne, chociaż w *Kyrie II* przeważa raczej pierwszy ich typ.

Jeśli chodzi o kontrapunkt, to można mówić o jego swobodnej postaci. Niekiedy jednak odnosi się mylne wrażenie, że głosy kontrapunktujące dublują temat prezentowany w innym głosie, ponieważ są z nim prowadzone w homorytmii.

Tabela 10: Przebieg harmoniczny i plan formalny, ogólna charakterystyka *Kyrie II*

Odcinki	Takty	Przebieg harmoniczny	Tekst słowny	Charakterystyka
a	92–109	D–D	*Kyrie eleison*	homorytmia w głosach wokalnych (**temat: Vn I, Vn II**); **temat: B, A, T**
b	109–122	D^7–A	*eleison*	progresja
c	122–131	A–E	*eleison*	dialogowanie Vn I, Vn II; progresja
d	131–137	E–A	*eleison*	homorytmia
a_1	137–141	A–A	*Kyrie eleison*	**temat: C, B**
e	141–148	A–Fis	*eleison*	przedłużenie odcinka a_1
f	148–152	h–Fis	*Kyrie eleison*	nowa myśl: A, C, B; stretto
g	152–160	Fis–h	*eleison*	progresja; dialogowanie Vn I, C z Vn II, A
a_2	159–166	h–D	*Kyrie eleison*	**temat: B, A, Vn I**
h	165–173	e–D	*eleison*	homorytmia
a_3	172–182	D–D	*Kyrie eleison*	**temat: C, A, B**
b_1	182–189	D–D	*eleison*	progresja
c_1	189–198	D–A	*eleison*	dialogowanie Vn I, Vn II; progresja
d_1	198–211	A–D	*eleison*	homorytmia

W *Kyrie II*, w ramach łączników wyróżniono kilka grup odcinków. Pierwszą z nich stanowią łączniki oparte na progresji, wraz z szeregiem dominant wtrąconych (odcinki z grupy b, c), niekiedy wzbogacone również o dialogowanie głosów (odcinek g). Trzykrotnie pojawia się odcinek d, który wyróżnia się na tle pozostałych przeważającą w nim homorytmią. Wieńczy on zarówno ekspozycję, jak i całą część. Kompozytor jednokrotnie wprowadza również odcinek f o charakterze łącznikowym. Zastosowana została tu imitacja pomiędzy głosami Alto, Canto a Basso, przybierająca postać stretta opartego na nowej myśli, która sprawia mylne wrażenie drugiego tematu. *Kyrie II* przyjmuje zatem postać trzyczęściowej fugi, w ramach której mamy cztery niekompletne przeprowadzenia. Ta trzyczęściowość budowy w zakresie tonalności przywodzi na myśl architektonikę formy sonatowej. Zaciemnione obszary tabeli 10 wska-

zują na podobną budowę dwóch skrajnych części, z których pierwsza zasadza się na relacjach toniczno-dominantowych, natomiast ostatnia, oparta tylko na tonice, posiada wyraźnie repryzowy charakter. Jak można zauważyć, najbardziej urozmaicona jest część środkowa, zarówno w warstwie harmonicznej (kompozytor większą jej część utrzymał w dominancie do T_{VI}), jak i architektonicznej (wprowadzenie nowej myśli muzycznej w imitacji).

Pych poprzedził *Cum Sancto II* wolnym, kilkunastotaktowym, homorytmicznym *Cum Sancto I*. Częścią tą łączy – poprzez modulację – wcześniejszą arię w C-dur z ostatnim ogniwem w *Glorii* utrzymanym w tonacji D-dur. Ta krótka część rozpoczyna się akordem w tonacji G-dur, a kończy na dominancie tonacji głównej całej mszy. Podobne ukształtowanie występuje w *Kyrie I*, chociaż tutaj kompozytor, nie chcąc zaburzać układu liturgii, umieszcza wspomnianą część zaraz przed arią *Christe*; pełni ona natomiast tę samą funkcję, w zgrabny sposób łącząc poprzez akord dominantowy *Symphonię* D-dur z utrzymaną w molowej tonacji jednoimiennej częścią solową.

Faktura

W omawianych częściach dominuje faktura homofoniczna, która – jak wykazano przy okazji analizy formalnej – nawet w ostatnich ogniwach *Kyrie* i *Gloria* przenika ukształtowania polifoniczne.

Jak stwierdzono na początku, msza przeznaczona jest na cztery głosy wokalne, natomiast trzon instrumentalny tworzy tak zwane trio kościelne z dołączonymi do niego trąbkami clarini lub zastępującymi je rogami. Niewątpliwie najbardziej ruchliwe i dominujące głosy, będące zarazem nośnikiem większości myśli muzycznych, stanowią instrumenty smyczkowe. W tutti Vn I oraz Vn II są bardzo często zależne od siebie, czasem prowadzone unisono, niejednokrotnie w tercjach, rzadziej natomiast – w innych interwałach. Kiedy jednak obie partie odróżniają się w zakresie melorytmiki, wówczas Vn I pełnią rolę nadrzędną, uzupełniając drobniejszymi wartościami przeważnie ósemkową i bardziej statyczną partię Vn II. W częściach tutti ruchliwe smyczki ozdabiają zazwyczaj statyczną i homorytmiczną partię chóralną. W ariach partia skrzypiec prezentuje melodię podejmowaną następnie przez głos solowy, przy czym w odcinkach instrumentalnych o charakterze ritornelowym często oba głosy prowadzone są unisono (wyjątek stanowi aria *Qui sedes*, gdzie występu-

ją raczej w relacji tercji lub innych interwałów, czasem nawet seksty). Sama obecność współbrzmień unisonowych w smyczkach nie jest niczym nadzwyczajnym, była to bowiem cecha charakterystyczna powszechnego już wówczas stylu galant[57]. Zaskakuje natomiast to, że gdy wchodzi głos solowy, skrzypce nie tylko prowadzone są równolegle w różnych interwałach (głównie tercji) lub ruchem przeciwnym, ale nadto momentami zyskują pewną niezależność wobec siebie i wtedy Vn I dublują partię wokalną, natomiast Vn II przybierają postać ósemkowego quasi-akompaniamentu. W unisonowym prowadzeniu głosów skrzypcowych Pycha znacznie przewyższa Żebrowski, u którego w *Et resurrexit* z *Missa pastoritia* takie współbrzmienia w partiach instrumentalnych determinują całą część. Częste unisonowe ukształtowania szczególnie wykorzystywane są również w *Missa Pastoricia* o. Justa Caspara, twórcy działającego równolegle z Pychem. Trzeba mieć jednak na uwadze, że uproszczenia fakturalne były typowe dla mszy przeznaczonych na Boże Narodzenie[58], więc w przypadku utworu zarówno Żebrowskiego, jak i Caspara mogły one występować z większą częstotliwością. U Pycha w dwóch pierwszych ogniwach cyklu mszalnego skrzypce nie dublują głosu wokalnego wyjątkowo: w odcinkach c, c_1 (arie: *Christe*, *Laudamus te* oraz *Domine Deus*) oraz e (aria *Qui sedes*). Wówczas smyczki wraz z głosem organowym tworzą akordowy akompaniament dla partii wokalnej, która niekiedy wykonuje kilkutaktowe koloratury. Od tej zasady kompozytor odstępuje jedynie w odcinku e_1, ponieważ para skrzypiec, zamiast tworzyć dwudźwięki, prezentuje długie, legowane współbrzmienia, głównie w wartościach półnutowych. Poziom zależności Vn II od Vn I jest jednak w utworze Pycha znikomy, jeżeli popatrzymy przez pryzmat twórczości mszalnej chociażby Marcina Józefa Żebrowskiego. W kompozycjach tego ostatniego twórcy mamy do czynienia z częstym uniezależnieniem Vn I od Vn II, a w częściach solowych Vn I traktowane są na równi z głosem wokalnym (*Missa ex D*[59], części *Domine Deus* i *Quoniam*). U Pycha natomiast sytuacje, w których niezależność smyczków względem siebie jest największa, ma miejsce w polifonicznych ustępach, zwłaszcza w *Kyrie II*, w którym, z jednej strony,

[57] Maciej Jochymczyk, *Muzyka religijna u progu klasycyzmu. Amandus Ivanschitz OSPPE (1727–1758)*, Polihymnia, Lublin 2014 (Musica Claromontana. Studia, t. 5), s. 196.

[58] Just Caspar, *Missa Pastoricia*, wyd. Marcin Konik, Musica Iagellonica, Kraków 2012 (Sub Sole Sarmatiae, t. 16).

[59] Marcin Józef Żebrowski, *Missa ex D*, oprac. Remigiusz Pośpiech, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Częstochowa–Kraków 2006 (Muzyka Jasnogórska, t. 4).

kompozytor powierza każdemu głosowi skrzypcowemu z osobna pokaz tematu, z drugiej – w znacznej części głosy te dublują – każdy z osobna – różne głosy wokalne. Podobnie jest w *Cum Sancto II*, jednak tutaj przeważnie tylko jeden z głosów skrzypcowych dubluje partię wokalną, choć nie zawsze. Zdwajanie przez instrumenty głosów wokalnych nie jest natomiast w konstrukcji fugi zabiegiem rzadkim, ponieważ takie same ukształtowania pojawiają się również w mszach Żebrowskiego[60] i u jednego z najwybitniejszych kompozytorów osiemnastowiecznych – Johanna Adolfa Hassego.

W częściach *Kyrie* i *Gloria* Leopold Pych z rzadka wprowadza dla urozmaicenia fragmenty dialogowane, w których wymiana pomiędzy głosami odbywa się na przestrzeni kilku zaledwie taktów, albo w ramach instrumentów tej samej grupy (*Kyrie II* – odcinek b, odcinek c, *Cum Sancto* – odcinek b_1), albo pomiędzy różnymi grupami brzmieniowymi (*Domine Deus* – odc. b_2, *Kyrie II* – odcinek g). Takie ukształtowania są namiastką techniki koncertującej, która na przykład u Żebrowskiego stanowiła jedną z cech charakterystycznych *Missa ex D* lub *Missa Pastoritia*[61].

Harmonika

Niezależnie od liczby odcinków w poszczególnych ogniwach cyklu, kompozytor w częściach zarówno solowych, jak i tutti trzyma się na planie harmonicznym trzyczęściowej relacji T–D–T. Odchodzi od tego schematu jedynie w *Symphonii* (T–D–T_{VI}–T) i częściach fugowanych, gdzie w *Kyrie II* i *Cum Sancto II* przeprowadzenia zasadzają się na relacjach: T–D–T_{VI}–T. Jedynie w ostatniej części *Kyrie* kompozytor nieco urozmaica ten schemat, dodając w trzecim przeprowadzeniu liczne współbrzmienia, które stanowią wtrącenie dominantowe do T_{VI}. Również w *Kyrie II* bardzo często pojawiają się liczne ciągi septymowych (rzadziej nonowych) dominant wtrąconych, zazwyczaj połączone z progresją. Nierzadko progresje występują również w odcinkach solowych, tam jednak nie zawsze kompozytor wiąże je z ciągiem dominant wtrąconych. Wyraźnie brak jeszcze u Pycha pełnej świadomości w zakresie harmonii tonalnej, ponieważ wspomniane dominanty septymowe często utrzymane są w trybie molowym, tworząc niekiedy czterodźwięki zmniejszone. Dość gęsto został przez kompozytora (kopistę) ocyfrowany głos organowy. Rzadko kiedy

[60] Remigiusz Pośpiech, op. cit., s. 81.
[61] Ibidem, s. 82.

występują tam oznaczenia potrójne, zazwyczaj są one podwójne lub pojedyncze i wskazują na dodanie septymy do akordu bądź opóźnienie $\frac{6}{4}=\frac{5}{3}$, rzadziej – na przewrót. Częste zmiany harmoniczne w przebiegu utworu wpływają na jego zdynamizowanie. Ta cecha warsztatu Pycha zbliża go bardziej do stylistyki baroku niż do języka muzycznego okresu wczesnoklasycystycznego.

Melodyka, rytmika, dynamika

W ramach obydwu omawianych części *ordinarium missae* można wyróżnić kilka typów melodyki obecnych w głosach instrumentalnych. Szczególnie skrajne jej odmiany wyodrębniamy w smyczkach. Z jednej strony, w większości części silnie zaznaczony jest czynnik instrumentalny, na co wskazuje stosowanie w skrzypcach trójdźwięków w układzie skupionym i rozległym oraz dwudźwięków. Pomimo przewagi sekundowych pochodów, wprowadzane są niekiedy ukształtowania oparte na rozłożonych akordach lub skokach powyżej dwóch oktaw (w *Symphonii*), choć te pojawiają się tylko dwukrotnie. Częściej natomiast kompozytor wymaga od skrzypka skoków powyżej oktawy, również w szybszych przebiegach szesnastkowych. Mimo że określenia agogiczne nie przekraczają granicy tempa umiarkowanego, niejednokrotne i intensywne nagromadzenie rytmów punktowanych, drobnych wartości, tryli i appoggiatur wymaga od wykonawcy znacznej biegłości technicznej. W opozycji do tego pozostają ukształtowania melodyczne z części polifonicznej *Kyrie II* i krótkich części tutti (*Kyrie I*, *Cum Sancto I*). Tam partie skrzypcowe dublują głosy wokalne bądź wchodzą w skład homorytmicznych, długonutowych układów, tworząc z pozostałymi głosami piony akordowe. Ów czynnik instrumentalny jest zatem w tych miejscach bardzo słabo zaznaczony, można by nawet zaryzykować stwierdzenie, że partie te mogłyby być wykonywane przez głosy wokalne. Taki sposób ukształtowania melodyki skrzypcowej, jak i ogólnie instrumentalnej, był normą dla części fugowanych cyklu mszalnego, zarówno u polskich kompozytorów z połowy XVIII wieku, na przykład u Żebrowskiego, jak i u zagranicznych twórców z tamtej epoki, których dzieła były szeroko znane i cenione w środowisku muzycznym. Ogólnie, niezależnie od typu melodyki, kompozytor umieszcza partie skrzypiec raczej w średnim rejestrze, odznaczającym się głębią brzmienia, i tylko wspomniane skoki i pochody gamowe sprawiają, że w ogólnym zarysie skrzypek sięga również skrajnie niskiego dźwięku *g* lub dość wysokiego d^3.

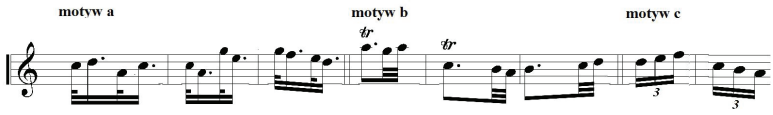
Partie clarino oraz zmieniające je jednokrotnie partie rogów w pierwszych dwóch częściach *ordinarium missae* nieustannie albo wykonują repetycyjne powtórzenia dźwięków, przybierające postać motywów fanfarowych, albo dopełniają harmonii w pionach akordowych. Niekiedy również ich obecność pomaga w podkreśleniu kilkakrotnie pojawiającego się w utworze początku motywu. Oprócz repetycji dominują tu zatem przebiegi sekundowe oraz mniejsze skoki interwałowe.

Dość ruchliwa jest natomiast partia głosu organowego, który – poza bardzo częstym zdwajaniem głosu basowego w przebiegach tutti – uzupełnia tok narracji muzycznej w częściach *Kyrie* i *Gloria* o liczne skoki, a także podtrzymuje ósemkową pulsację. Znacznie częściej niż skoki kompozytor stosuje repetycje na jednym dźwięku. Wyjątki od tych dynamicznych ukształtowań mają miejsce głównie w częściach o słabo zaznaczonym idiomie skrzypcowym.

Jeśli chodzi o głosy wokalne, to – jak już wielokrotnie wspomniano – poruszają się one ruchem łącznym lub repetycyjnym. Nie oznacza to jednak zupełnego braku większych skoków, stąd ambitus altów (c^1–a^2) i basów (E–b^1) wykracza nieco poza rejestry wygodne dla wokalistów. Ogólnie jednak ambitus tych głosów rzadko przekracza oktawę. Zwykle Pych konstruuje linię melodyczną w oparciu o powtórzenia motywów, a nawet całych zdań muzycznych. To drugie rozwiązanie charakterystyczne jest dla arii, szczególnie w *Laudamus te*, *Qui sedes* i *Domine Deus*, natomiast w *Christe* kompozytor skłania się raczej ku pierwszemu typowi powtórzeń. Niemal regułę stanowi również kończenie każdego solowego odcinka kilkutaktową koloraturą, która opiera się na szesnastkowych, zazwyczaj gamowych przebiegach i wzbogacana jest miejscami nieregularnymi, bardziej skomplikowanymi rytmami. W odcinkach solowych wymaga się także niewygodnych dla wykonawcy skoków septymy, a dominujący ruch łączny przeplatany jest skokami kwarty, kwinty lub pochodami po rozłożonym trójdźwięku (również w obrębie septymy). Pod tym względem najbardziej urozmaicona jest aria *Qui sedes*. Rozwiązania zastosowane przez Pycha po raz kolejny upodabniają jego mszę do utworów Żebrowskiego, który w odcinkach koloraturowych wprowadza, oprócz wyżej wspomnianych, także drobniejsze rytmy na przykład sześćdziesięcioczwórki; pod względem stosowania tryli lub appogiatur Pych jednak mu nie ustępuje.

Szczególnym bogactwem odznacza się warstwa rytmiczna dzieł tego twórcy, który wyjątkowo upodobał sobie kilka rodzajów motywów rytmicznych, opierających się na drobnych wartościach, takich jak szesnastka lub trzydzie-

stodwójka. Owe figury rytmiczne nierzadko skojarzone są ze stałym rysunkiem linii melodycznej. Motywy, które determinują przebieg obydwu części „mszy solemnej", przedstawiono w najczęściej występujących kombinacjach na ilustracji 5:

Ilustracja 5: Motywy rytmiczne wraz z ich wariantami

Kompozytor właśnie przez obecność takich motywów stara się urozmaicać muzyczną narrację, wprowadzając je głównie w głosach skrzypiec, w częściach tutti, oraz do wokalnych partii solowych – choć tam ich nasilenie jest nieco mniejsze. Ponadto często stosowane bywają tryle oraz appoggiatury, te pierwsze szczególnie w zwrotach kadencyjnych lub w powiązaniu z motywem b.

Podsumowując rozważania nad melodyką i rytmiką, można stwierdzić, że nosi już ona cechy stylu galant. Tak dużego nagromadzenia rytmów punktowanych, drobnych wartości i ozdobników trudno szukać w twórczości innych polskich twórców z tamtego okresu. Nawet u Marcina Józefa Żebrowskiego nasilenie tych cech nie jest tak duże, jak we mszy kompozytora lwowskiego. Co prawda, u twórcy jasnogórskiego można odnaleźć o wiele dłuższe, równie ozdobne koloratury w solowych partiach wokalnych[62], również partia skrzypiec niejednokrotnie nastręcza więcej problemów wykonawczych niż u Pycha, odznaczając się dużym stopniem wirtuozostwa, jednak Żebrowski, dbając o zapewnienie różnorodności brzmienia poprzez stosowanie kontrastów obsady i faktury, nie dopuszczał do stałej obecności tak dużej liczby zdobień w partiach wokalnych i instrumentalnych. Kompozytorem, u którego można dostrzec podobne nasycenie całych części drobnymi, punktowanymi i nieregularnymi motywami rytmicznymi, był Johann Adolf Hasse. Możliwe, że ze względu na wielką popularność tego twórcy, jego muzyka nie była obca również Leopoldowi Pychowi. Wśród dostępnych dla autorki kompozycji mszalnych Hassego można oczywiście odnaleźć typy ukształtowań melodycznych zbliżone do tych stworzonych przez Pycha, jednak – podobnie jak u Żebrowskiego – nie de-

[62] Ibidem, s. 85.

terminują one całości przebiegu kompozycji. W mszy D-dur (sygnatura Mus. ms. 9482)[63] Hasse, podobnie jak Pych, stosuje bardzo często tryle, szczególnie w zwrotach kadencyjnych, natomiast w *Laudamus te* ozdobniki te dominują w całej części, pojawiając się w ustępach instrumentalnych niemal na każdym dźwięku w skrzypcach. Punktowane motywy, zbliżone do tych stosowanych przez twórcę lwowskiego, przenikają niemal całą część *Christe* i *Gratias* z mszy g-moll (Mus. ms. 9480)[64]. Są to ogniwa, w których sposób operowania motywami rytmicznymi jest zbliżony do tego w *Kyrie* i *Gloria* z *Missa Solemnis* Pycha.

U wszystkich trzech porównywanych kompozytorów można też zaobserwować częste używanie dynamiki *forte* i *piano*. U Pycha te kontrasty dynamiczne występują na przestrzeni kilku taktów, głównie po to, by poprzez zastosowanie efektu echa urozmaicić powtórzenia motywów w przebiegu kompozycji (*Laudate Dominus*, *Gratias*). Same oznaczenia *piano*, stosowane w partiach instrumentalnych, w odcinkach solowych, wskazują natomiast na pierwszoplanową w danym momencie rolę głosu wokalnego. Chociaż nie ma pewności, czy wszystkie oznaczenia dynamiczne pochodzą od kompozytora, łączą one warsztat Pycha z językiem muzycznym Żebrowskiego i Hassego. Jeżeli zaś wyjdziemy poza twórczość mszalną, to również u innego kompozytora – Jana Piotra Habermanna, działającego przez pewien czas w kapeli jezuickiej we Lwowie[65], można napotkać takie zabiegi, szczególnie w jego *Propter ardentem charitam*[66].

Związki słowno-muzyczne

Leopold Pych, jako kompozytor działający w czasie, gdy dokonywały się wyraźne zmiany stylistyczne, w pewnym stopniu oddala się od estetyki barokowej. Dotyczy to sposobu podejścia do tekstu słownego. Ważniejsze od podkreślania

---

[63] Johann Adolph Hasse, *Missa in D major*, rps, s.d. (ok. 1800) [zamieszczony na stronie: http://imslp.org/wiki/Missa_in_D_major_(Hasse,_Johann_Adolph); dostęp: listopad 2015].

[64] Idem, *Missa in G minor*, rps, s.d. (ok. 1800) [zamieszczony na stronie: http://imslp.org/wiki/Missa_in_G_minor_(Hasse,_Johann_Adolph); dostęp: listopad 2015].

[65] Jan Piotr Habermann, *Utwory wokalno-instrumentalne*, oprac. Z. M. Szweykowski, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1966 (Źródła do Historii Muzyki Polskiej, z. 10), s. III.

[66] Ibidem, s. 13–24.

znaczenia pojedynczych słów staje się oddanie ogólnego nastroju danej części. Może o tym świadczyć rezygnacja z rytmów punktowanych i szybkich przebiegów na rzecz długich wartości w części *Kyrie II*. Na pewno nieprzypadkowe było też wprowadzenie tempa *Adagio*, wraz ze zmianą brzmienia na ciemniejsze (zamiana trąbek na rogi) w *Qui tollis*, w którym głosy wokalne dodatkowo przybierają postać błagalnej recytacji. Słuszność takiej interpretacji osłabia jednak fakt, że zabieg ten nie jest jednorazowy, a chóralne ukształtowania tego typu zastosowano również w innych częściach tutti, na przykład w *Glorii*, o charakterze zgoła odmiennym od refleksyjnego *Qui tollis*. Jeżeli chodzi o muzyczne zobrazowanie pojedynczych słów lub zwrotów, można wymienić jedynie kilka przykładów. Wśród nich pojawia się figura *anabasis*, zastosowana w końcowym odcinku arii basowej, na słowie: „altissimus". Jeżeli kompozytor stosuje w ariach koloratury, to nierzadko występują one na słowach: „Jesu, Patrem, Patris" lub „glorificamus". Reasumując, kompozytor w znacznym już stopniu odchodzi od barokowej teorii afektów, a powtarzanie fraz lub pewnych schematów rytmiczno-melodycznych niejednokrotne potęguje wrażenie, iż zasadniczym jego celem było stworzenie przejrzystej w odbiorze muzyki, w której tekst miał być li tylko zrozumiały dla słuchacza.

Analiza pierwszych dwóch części *Missa ex D* ukazuje Leopolda Pycha jako kompozytora hołdującego wyraźnie stylistyce galant. Uwidacznia się to przede wszystkim w melodyce głosów skrzypcowych i w solowych partiach wokalnych, które są przesycone drobnymi rytmami i ozdobnikami. Dość często kompozytor kształtuje frazy symetrycznie, na modłę typową dla budowy okresowej. Wyrazem odejścia od barokowych tendencji jest prymat muzyki nad słowem i nieobligatoryjne kreowanie ogólnego nastroju poszczególnych ogniw mszalnych. Powyższe cechy wykazują na to, że styl muzyczny Pycha odzwierciedla ogólne tendencje epoki i plasuje go wśród twórców takich jak Marcin Józef Żebrowski czy Jan Piotr Habermann; w przeciwieństwie do nich jednak, Pych skłania się raczej ku powielaniu wypracowanych modeli niż ku urozmaicaniu przebiegu poszczególnych części. Wydawać by się mogło, że bogato zdobiona, odznaczająca się niekiedy wirtuozostwem melodyka wraz z kontrastami dynamicznymi stanowi receptę kompozytora na dość schematyczne ukształtowania. Wystarczy jednak pobieżnie spojrzeć na inną zachowaną mszę Pycha (*Missa ex C*[67]), by dojść do wniosku, że owe urozmaicenia zostały wprowadzone w celu

[67] Leopold Pych, *Missa ex C*, oprac. Dariusz Smolarek, Lublin 2014.

oddania uroczystego charakteru *Missa solemnis ex D* i nie cechują całej twórczości kompozytora. Element stały stanowią natomiast (choć z różną intensywnością) powtarzające się rytmy. W *Missa ex C* dostrzec też można powtarzalność w kształtowaniu kompozycji. Częste sprowadzanie partii skrzypiec do roli instrumentu wykonującego proste, uporczywie powtarzane szesnastkowe przebiegi lub ósemkowy akompaniament oparty na rozłożonym trójdźwięku sprawiają, że kompozycja ta jest miejscami bardzo monotonna.

Leopold Pych, mimo że wspominany niejednokrotnie w publikacjach muzykologicznych od lat sześćdziesiątych XX wieku, pozostaje postacią nieznaną. Może właśnie ta znikoma wiedza o kompozytorze sprawiła, że jego nazwisko nie zostało uwzględnione w *Encyklopedii Muzycznej PWM*. Pozostaje mieć nadzieję, że dalsze badania wzajemnych relacji pomiędzy zakonami działającymi na terenach dawnej Rzeczypospolitej i ich kontaktów na polu muzycznym zaowocują pogłębieniem wiedzy na temat życia i twórczości lwowskiego artysty.

Aleksandra Patalas

Muzyka w kościele San Domenico w Bolonii w czasach Cazzatiego i Pertiego[1]

Przełom XVI i XVII wieku to jeden z najważniejszych momentów w dziejach muzyki. Narodziła się wówczas, w nawiązaniu do rozważań myślicieli starożytnych, idea wyrażania za pomocą muzyki treści zawartych w słowach, a zwłaszcza zróżnicowanych stanów emocjonalnych, których nośnikiem był tekst słowny. Nowy duch muzyki doskonale splatał się z celami, które powinna była spełniać ta sztuka na niwie religijnej (do tych kwestii odniósł się także obradujący w połowie XVI wieku sobór trydencki). Nowa muzyka czyli *seconda pratica* albo *stile moderno*, przyciągająca słuchaczy mieszaniną głosów i instrumentów, była przede wszystkich pomysłem artystów z krajów włoskich, dlatego też tamtejsze kościoły i klasztory nie zaprzepaściły możliwości wykorzystywania

[1] Nie powstały dotąd prace poświęcone dominikańskiej kulturze muzycznej we Włoszech w interesującym nas okresie. Niniejszy tekst jest próbą podsumowania dotychczasowego, skromnego stanu badań dotyczących ośrodka bolońskiego, przy czym autorka skupiła się na ukazaniu życia muzycznego w kościele San Domenico w kontekście działalności zakonników związanej z utrzymaniem i przebudową tej świątyni. Jej dzieje, niepozostające bez wpływu na wykonywaną tam muzykę, krzyżują się z losami pracujących w niej artystów oraz kompozytorów i odzwierciedlają „politykę" dominikanów bolońskich wobec sztuki.

Artykuł ten powstał zasadniczo w oparciu o trzy fundamentalne pozycje dotyczące historii klasztoru Dominikanów w Bolonii oraz jego życia muzycznego: Alfonso D'Amato, *I domenicani a Bologna*, *II: 1600–1987*, Studio domenicano, Bologna 1988; Venturino Alce, *La Cappella musicale del Rosario in S. Domenico di Bologna*, „Strenna Storica Bolognese" XXIII, 1973, s. 11–32; idem, *La cappella del rosario in San Domenico di Bologna*, „Il Carrobbio" II, 1977, s. 3–28.

jej do celów religijnych i wplatały w tok nabożeństw i innych uroczystości coraz to bogatszą oprawę muzyczną.

W XVII i XVIII stuleciu Bolonia była jednym z głównych ośrodków muzycznych na Półwyspie Apenińskim, w zakresie zarówno kompozycji, wykonawstwa, teorii, jak i edukacji muzycznej. Działały tutaj *accademie* skupiające muzyków profesjonalnych, a wśród owych instytucji największe znaczenie miała założona w 1666 roku Accademia Filarmonica, która otrzymała w 1749 roku od papieża Benedykta XIV przywilej sprawowania pieczy nad działalnością muzyczną we wszystkich lokalnych kościołach. Ze względu na przynależność miasta do Państwa Kościelnego, tamtejsze życie muzyczne koncentrowało się głównie w kapelach utworzonych przy większych kościołach, których w 1700 roku było niemal dwieście. Najważniejsze zespoły utrzymywano w: katedrze San Pietro, bazylice Santa Maria Maggiore, kościołach San Francesco, San Giovanni in Monte, San Michele in Bosco, Santa Maria dei Servi, Madonna di Galliera. Główną kapelą miasta była jednak ta muzykująca w bazylice San Petronio.

Pośród bolońskich świątyń szczególne miejsce zajmował kościół San Domenico. Ma on też wyjątkową pozycję w dziejach Zakonu Kaznodziejskiego, ponieważ tam właśnie, przy klasztorze założonym przez Dominika Guzmana, spoczywają do dziś doczesne szczątki tego świętego. W San Domenico, podobnie jak w innych kościołach prowadzonych przez zgromadzenie, muzyka wpisywała się w liturgię codzienną i w wydarzenia rangi nadzwyczajnej. Zauważamy to, śledząc dzieje tego miejsca w XVII i XVIII wieku.

Podstawową formą muzykowania był u dominikanów bolońskich śpiew chorałowy, połączony z grą organową, wykonywany w pierwszym rzędzie przez samych zakonników, spośród których rekrutowali się także organiści bazyliki. Gdy w 1605 roku, po prawie dziesięciu latach od rozpoczęcia prac budowlanych otwarto w kościele nową kaplicę, do której przeniesiono sarkofag ze szczątkami św. Dominika, nie towarzyszyła temu wprawdzie wielka oprawa, ale grały wówczas organy i dzwony wtórujące śpiewowi braci.

W ciągu XVII stulecia kościół był przebudowywany i rozbudowywany. Odnowiono część dawnych kaplic, wzbogacono wnętrze o nowe dzieła sztuki, zmieniono wystrój. Wszystko to zmierzało do zrealizowania potrydenckich założeń większego otwarcia przestrzeni świątyni w kierunku ołtarza głównego. Na tej fali w 1625 roku majętny bolończyk Giacomo Barbieri otrzymał zadanie, by na własny koszt przenieść chór w nowe miejsce, a w roku następnym,

również własnym sumptem, wstawić tam organy z herbem swojego rodu[2]. Trzeba jednak zaznaczyć, że inny instrument znajdował się w świątyni już wcześniej, a 6 lipca 1605 roku rada zakonu (*consiglio*) postanowiła zatrudnić czterech kantorów oraz muzyków zewnętrznych i przeznaczać dla nich jeden skud miesięcznie, by śpiewali z organami[3]. W kościele, po dwóch stronach nawy głównej usytuowane były małe instrumenty organowe[4]. Dominikanie korzystali z faktu, że bolońskie środowisko muzyczne gromadziło wielu świetnych artystów. W 1609 roku zatrudnili organistę spoza zakonu, którym był cieszący się uznaniem kompozytor, bolończyk Domenico Brunetti, w 1611 roku wybrany kapelmistrzem katedry San Pietro (w tej funkcji do 1646 roku); wraz z Franceskiem Bertacchim założył on w 1633 roku znaną Accademia dei Filaschisi[5].

Mimo trudności finansowych, jakie nękały Zakon Kaznodziejski w Bolonii, na początku XVIII wieku zdecydowano się na gruntowną przebudowę kościoła. Główne prace, prowadzone pod kierunkiem Carla Francesca Dottiego, trwały od 1727 roku do 1730 roku. Architekt chciał uzyskać wnętrze jasne, jednorodne stylistycznie, co jednak pociągnęło za sobą liczne zniszczenia, w tym – organów w nawie głównej. W 1735 roku kardynał Gotti darował pieniądze na nowy instrument. Prace, wycenione na cztery tysiące lirów, powierzono organmistrzom bolońskim braciom Annibale i Filippowi Traerim Bersanim, jednak ostatecznie wykonawcą został Gian Giuseppe Gatti Amori. Organy miały znaleźć się przy głównym ołtarzu, od strony miejsca czytania Ewangelii (*in cornu Evangelii*). Dominikanie pragnęli mieć instrument okazały, czterdziestogłosowy, dorównujący jakością temu z bazyliki San Petronio[6].

---

[2] Chór ukończono ostatecznie dzięki staraniom brata konwersa Giuseppe Pasqualiniego, wieloletniego, zasłużonego zakrystianina w San Domenico, który m.in. W 1632 roku wzniósł na placu przed świątynią czternastometrową kolumnę Madonny Różańcowej.

[3] „[…] cantores et musici ut singulis diebus festivis canerent in organo" – zob. *Liber consiliorum I*, k. 76r, cyt. za: Alfonso D'Amato, *I domenicani a Bologna…*, op. cit., s. 639, przyp. 10.

[4] Nawę kościoła sprzed 1712 roku ukazuje szkic reprodukowany w artykule: Marc Vanscheeuwijck, *Giacomo Antonio Perti (Bologna, 1661–1756), „oriundo di Crevalcore"*, „Rassegna Storica Crevalcorese. Giacomo Antonio Perti, numero monografico", 4 dicembre 2006, s. 26 [tekst zamieszczony na stronie: http://docplayer.it/13251593-Rassegna-storica-crevalcorese-e-stata-realizzata-con-il-contributo-di.html; dostęp: październik 2015].

[5] Funkcjonowała ona do 1666 roku, gdy większość jej członków przyłączyła się do nowopowstałej Accademia Filarmonica.

[6] „[...] a fabricar [...] nella cassa situata dalla parte dell'epistola dell'Altar Maggiore, un organo di piedi quattordici, secondo l'uso e lo stile moderno, della qualità et armonia di quello

Prace nad organami bardzo się przeciągały, jednak ostatecznie w roku 1743 jako organistę zatrudniono Giuseppe Lucchesiniego. W 1760 roku instrument *in cornu Evangelii*, którego elementy przetrwały do dziś, wykonał w kościele wenecjanin Pietro Nachini[7].

Kluczowe dla losów muzyki w San Domenico okazało się jednak powołanie 22 września 1575 roku bractwa różańcowego o nazwie Congregazione del Santo Rosario w kaplicy Guidottich[8]. Było ono następstwem ustanowienia w 1571 roku święta Matki Bożej Różańcowej. Wierzy się, iż modlitwę różańcową stworzył św. Dominik, któremu Bogarodzica w widzeniu poleciła przeplatać kazania odmawianiem tak zwanego psałterza Maryi czyli różańca. Ostateczny kształt tej modlitwy ustalił się w XV wieku, dzięki dominikaninowi Alanowi z La Roche, który także powołał do istnienia pierwsze bractwo różańcowe. Wkrótce różaniec stał się znany w całym Kościele. Jednym z wydarzeń powiązanych ze wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny, uzyskanym dzięki modlitwie różańcowej, było zwycięstwo floty chrześcijańskiej nad siłami tureckimi w bitwie pod Lepanto, 7 października 1571 roku, co powstrzymało inwazję muzułmańską na Europę. Zasiadający wówczas na tronie papieskim Pius V, dominikanin, ogłosił dzień zwycięstwa świętem Matki Bożej Różańcowej[9]. Gdy w 1712 roku został on wyniesiony na ołtarze, w Bolonii towarzyszyły temu liczne uroczystości[10], także z udziałem muzyki, trwające od maja

---

che è nella chiesa di S. Petronio di Bologna dalla parte del Pavaglione, ma di mostra e incassamento si faranno due canne più grosse di quelle che vi sono di presente nell'altr'organo di rimpetto. [...] deve essere con più reggistri di ripieno" i „deve riuscire d'un ripieno che il simile no vi sarà in Bologna quanto a perfezione" – cyt. za: Alfonso D'Amato, *I domenicani a Bologna…*, op. cit., s. 767.

[7] Oscar Mischiati, *Notizie di storia organaria e cembalaria nelle carte di Padre Giambattista Martini*, „L'Organo" XXXII, 1998–1999, s. 89–222, zwłaszcza s. 165–166 [tekst zamieszczony na stronie: http://www.bibliotecamusica.it/cmbm/biblio/w1998_misco.pdf; dostęp: październik 2015].

[8] Jako mniejsza organizacja bractwo to działało już od ok. 1480 roku i zbierało się w kaplicy Ghelli. Ta jednak z czasem okazała się zbyt mała i kongregacja zamieniła ją na kaplicę rodu Guidottich, zbudowaną w latach 1460–1465.W 1656 roku zaczęto spisywać serię ksiąg *Atti della Congregazione*, które stanowią dziś podstawowe i cenne źródło wiedzy o historii i mechanizmach działania tej kongregacji.

[9] Pierwotnie: święto Matki Bożej Zwycięskiej. W 1716 roku, po zwycięstwie odniesionym nad Turkami pod Belgradem, Klemens XI uczynił to święto obowiązkowym w całym Kościele.

[10] Lidia Testoni, *La canonizzazione di S. Pio V*, w: *Il magnifico apparato. Pubbliche funzioni, feste e giuochi bolognesi nel Settecento*, red. S. Camerini et al., CLUEB, Bologna 1982, s. 106–111.

do listopada. W San Domenico świętowano od 23 do 30 października. Aby zapewnić odpowiednią oprawę muzyczną, zakonnicy zatrudnili z tej okazji gościnnie kilku kapelmistrzów[11], a u ówczesnego *maestro di cappella* Kongregacji Różańcowej, Pertiego, zamówili utwory na dni otwarcia i zamknięcia tej oktawy.

Kongregacja Różańcowa o ściśle określonej strukturze, w skład której wchodzili szlachetnie urodzeni mieszkańcy Bolonii, szerzyła kult Matki Bożej Różańcowej i zajmowała się organizacją nabożeństw przy Jej ołtarzu, utrzymywaniem w dobrym stanie oraz „ozdabianiem" kaplicy, a także administrowaniem majątkiem bractwa. Innym istotnym celem tej organizacji było wspieranie ubogich dziewcząt, zwłaszcza tych wstępujących w związek małżeński lub do zakonu. Kongregacja utrzymywała się z darowizn, zapisów testamentalnych i lokat. Członkowie co najmniej raz w tygodniu odmawiali w kaplicy pełen Różaniec. Co miesiąc przybywali na słuchanie kazania, uczestniczyli w mszy świętej i procesji różańcowej. Najważniejsza i najokazalsza była procesja generalna, organizowana co roku, w pierwszą lub drugą niedzielę października, tak, by nie kolidowała z uroczystościami ku czci św. Petroniusza, patrona Bolonii (4 października). Figurę Matki Bożej niesiono wówczas ulicami od San Domenico do franciszkańskiego kościoła Annunziaty. Odnotowano, że w 1613 roku, gdy w procesji udział wzięli legat papieski i wielu innych dostojników, obecni byli muzycy i trębacze (tych ostatni, z racji wykonywanego repertuaru, traktowano jako odrębną grupę zawodową).

Bolończycy szczególnie zwrócili się ku Matce Bożej Różańcowej w związku z plagą, która dotknęła miasto w latach 1629–1630 i spowodowała śmierć około trzydziestu procent mieszkańców. Mimo zakazu organizowania zgromadzeń, latem 1630 roku bolończycy postanowili zebrać się na różańcu w San Domenico i na placu przed kościołem. Utworzono dwa ogromne chóry modlących się: jeden wypełniał kościół, drugi – plac. Owa manifestacja wiary powtarzała się przez wiele dni, aż w końcu przyłączyły się do niej władze miasta. Powstał wówczas dar dla Matki Bożej, zaprojektowany i wykonany przez Guida Reniego, a znany jako Pala della Peste albo Pallione del Voto: obraz ołtarzowy przedstawiający Madonnę z Dzieciątkiem w glorii, w otoczeniu świętych.

---

[11] Byli to mało dziś znani muzycy: Giacomo Cesare Predieri, Floriano Aresti, Giacinto Rossi, Pier Giuseppe Sandoni, Pier Paolo Laurenti i Giacomo Guccini; zob. Francesco Lora, *Mottetti grossi di Perti per le chiese di Bologna*, „Rassegna Storica Crevalcorese. Giacomo Antonio Perti, numero monografico", 4 dicembre 2006, s. 51.

Wniesiono go do kościoła 28 grudnia 1630 roku. Dzień wcześniej odbyła się procesja pokutna przez miasto, do kościoła Dominikanów, z udziałem wybitnych gości i władz. Senat zdecydował o corocznym świętowaniu w rocznicę złożenia owego daru u św. Dominika.

Gotycka kaplica Guidottich, zwana teraz kaplicą Różańcową, w której w sierpniu 1642 roku bardzo uroczyście pochowano Guida Reniego, została przebudowana w stylu barokowym i ozdobiona freskami o tematyce maryjnej. Na początku XVII wieku, jeszcze przed rozpoczęciem prac budowlanych, nastąpiło jednak zainteresowanie Congregazione del Santo Rosario muzyką, czego wyrazem było skonstruowanie w kaplicy dwóch kantorii czyli balkonów dla śpiewaków[12]. Na jednym z nich usytuowano organy. W podzięce za zażegnanie plagi, w latach 1631–1632 zostały one, wraz z kantorią, odnowione. Niedługo później, w latach 1644–1645 Kongregacja zamówiła u organmistrzów weneckich nowy instrument, umieszczony ostatecznie w złoconej szafie, który służył przez wiele następnych lat. W 1671 roku conte Carlo Sforza Atendoli Manzoli ofiarował do kaplicy drugie organy (na drugiej kantorii) i inne instrumenty, wśród których znalazły się wiole i flety. Te jednak sprzedano już w 1677 roku, a uzyskane pieniądze przeznaczono na restaurację organów Manzoliego. Na nowo stawiał je w latach 1678–1679 organmistrz Gian Battista Giacomazzi, który następnie dwa razy do roku miał kontrolować strój obu instrumentów. Troszczył się o nie kapelmistrz Perti, który od ich przeglądu i nastrojenia w 1701 roku rozpoczął swą działalność w kapeli. Niestety, w wyniku przebudowy podjętej przez Dottiego, zakładającej między innymi podniesienie posadzki kościoła o około sześćdziesiąt centymetrów, naruszono także kaplicę Różańcową. O ile do 1727 roku wykonania muzyczne odbywały się tam regularnie, o tyle wraz z rozpoczęciem prac budowlanych organy zostały rozmontowane i przeniesione pod sufit. Słynącą cudami figurę Madonny z Dzieciątkiem, która dotąd znajdowała się w ołtarzu głównym kaplicy, przeniesiono do kaplicy św. Tomasza, gdzie przez następne trzy lata zbierała się Kongregacja Różańcowa i muzykowała kapela. Po zakończeniu przebudowy,

[12] Szersze studia na temat muzyki w kaplicy Różańcowej prowadził Venturino Alce OP (por. przyp. 1). Autor wykorzystał w swoich badaniach księgi dotyczące Kongregacji Różańcowej, zachowane w archiwum klasztoru San Domenico w Bolonii, częściowo przejrzane również przez piszącą te słowa, m.in.: *Liber magistralis (Mastri) 1601–1652*, sygn. F. I-20100; *Atti e Decreti del S.mo Rosario*, 1656 al 1671, sygn. F. I-2000; *Ephemeris et liber magistralis 1653–1688*, sygn. F. I-20210g.

w 1731 roku okazało się, że stare organy nie nadawały się do użytku, jednak zły stan finansów Kongregacji przez dłuższy czas nie pozwolił na zamówienie nowych. Lata 1737–1740 przyniosły następne przeróbki budowlane w kaplicy Różańcowej, połączone z przeniesieniem figury Matki Bożej (i działalności kapeli) do kaplicy Pepoli. Wykonano tym razem między innymi nowe kantorie, na których wciąż jednak nie zamontowano organów. Kontrakt z tym związany podpisano dopiero 22 listopada 1759 roku, a do tamtego momentu – i tylko na większe święta – wynajmowano portatyw. Budowa nowych organów stała się bardziej realna dzięki zaangażowaniu w działalność bractwa jego przewodniczącego, fra Ambrogia Onoria Barsottiego, człowieka wielkiej wiary, okrzykniętego świętym tuż po śmierci (w 1775 roku). Osobą nadzorującą pracę organmistrzów Andrei i Petronia Giovagnonich[13], a także kontrolującą wydatki przeznaczone na ten cel był słynny teoretyk muzyki i kompozytor, franciszkanin Giambattista Martini. Aby zdobyć dwa tysiące lirów na nowy instrument, stary sprzedano za dwieście. Ukończone w 1760 roku, ośmiogłosowe organy[14], które Martini ocenił jako doskonałe, ustawiono w kaplicy Różańcowej, w kantorii po prawej stronie (*in cornu Epistolae*)[15]. 2 października 1761 roku, na święto różańcowe pierwszej prezentacji instrumentu dokonał nowo przyjęty organista kaplicy, działający wcześniej u dominikanów Giuseppe Lucchesini. Wedle tradycji, 6 października 1770 roku, w sobotę, w wigilię święta Matki Bożej Różańcowej, miał na nich grać czternastoletni Wolfgang Amadeus Mozart[16].

W drugiej połowie XVIII wieku Kongregacja Różańcowa zmieniła nieco swoje oblicze: po prawie dwóch wiekach funkcjonowania jako stowarzyszenie świeckich zaczęła dostawać się pod coraz silniejszy wpływ duchowieństwa. Zapadały nie zawsze trafne decyzje finansowe, narastały trudności ekonomiczne (coraz niższe odsetki od kapitału, zmniejszenie się liczby nowych zapisów testamentalnych), a co za tym idzie – redukowano kwoty łożone na muzykę. Najważniejszą rolę w oprawie muzycznej kaplicy Różańcowej odgrywały teraz

---

[13] Kongregacja była bardzo zadowolona z pracy organmistrza Petronia Giovagnoniego i powierzyła mu zadanie strojenia instrumentu dwa razy do roku.

[14] Nowe organy miały sześć głosów mikstury, głos fletowy i vox humana.

[15] Balkon dla śpiewaków po lewej (*in cornu Evangelii*) dla zachowania symetrii wypełniono atrapą prospektu.

[16] W 1770 roku Mozart, chcąc wstąpić w szeregi członków Accademia Filarmonica, brał lekcje u ojca Giambattisty Martiniego.

organy. Ojciec Barsotti, aby zapewnić wynagrodzenie dla organisty, ufundował nawet specjalne stypendium.

Gra organowa nie była jedynym przejawem działalności muzycznej w kaplicy Matki Bożej Różańcowej. Znacznie bardziej spektakularna i mająca szerszy rezonans okazała się aktywność muzycznej kapeli, sięgająca początków XVII wieku. Wówczas to przyjęto kapelmistrza, ośmiu śpiewaków i organistę, którzy otrzymywali stałą pensję. Dominikanie po raz kolejny sięgnęli po najwybitniejszych artystów, angażując ich spośród muzyków kapeli San Petronio. Kontakt z tym zespołem utrzymywano przez następne dwa stulecia. Repertuar zespołu koncentrował się oczywiście na utworach związanych z Matką Bożą Różańcową. Kapela grała we wszystkie soboty roku, święta maryjne (Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny – 2 lutego, Zwiastowania – 25 marca, Wniebowzięcia – 15 sierpnia, Koronacji – 5 maja, Różańca św. – na początku października[17]) i ich wigilie, podczas nowenny przed Bożym Narodzeniem – od 16 do 24 grudnia, a także – od roku 1630 – w rocznicę *Voto*, w grudniu). Najbardziej uroczyście obchodzono święto październikowe, podczas którego z muzyką wykonywano mszę św. I nieszpory, a całość obchodów kończono procesją ogólną. o ile kompozycje śpiewane i grane podczas owych ważnych świąt opłacano z kasy Kongregacji, o tyle inne występy kapeli finansowano wedle odpowiednich zapisów fundacyjnych. Jeden z najważniejszych, sformułowany w testamencie markiza Uga Pepoliego w 1636 roku, przewidywał śpiewanie w soboty, święta maryjne i ich wigilie pochwalnych pieśni maryjnych (laud) i litanii przed ołtarzem w kaplicy Różańcowej. Dla muzyków przeznaczono dwieście lirów jako odsetki od ulokowanego kapitału, z możliwością zwiększenia tej sumy w przypadku rozbudowania zespołu wykonawczego o cynk lub inny instrument. Pepoli zapisał dodatkowo pięćset lirów na zakup instrumentu dla kapeli.

O poziomie zespołu muzykującego w kaplicy Różańcowej świadczy ranga kierujących nim kapelmistrzów, których wybierała i opłacała Kongregacja. Selekcja odbywała się w wyniku głosowania za pomocą białych i czarnych kul przyznawanych kandydatom. Byli między nimi artyści wybitni. Pierwsze wiadomości z 1624 roku wymieniają w tej funkcji don Francesca Milaniego, *maestro di cappella* w San Petronio w latach 1630–1649, który z kapelą różańcową związany był – z przerwami – do 1652 roku (prawdopodobnie do śmierci).

[17] Termin wyznaczano w zależności od tego, kiedy przypadało święto San Petronio.

Z okresu jego dyrygentury pochodzi informacja o tym, że 4 stycznia 1631 roku, a więc w czasie plagi, przybyli do kaplicy Różańcowej „wszyscy muzycy Bolonii i śpiewali mszę uroczystą i ofiarowali dwadzieścia świec z wielką pobożnością[18]". Okazjonalnie, jako kapelmistrzowie „pomocniczy", podczas nieobecności Milaniego, zatrudnieni byli Domenico di Benedetti (1627–1628) i Alberto Marescalchi (1631, 1635). Milani pozostawił po sobie między innymi dedykowany Kongregacji zbiór kompozycji, zawierający litanie i motety na dwa chóry (chór koncertujący i chór *cappella*), prawdopodobnie wykonywane w kaplicy Różańcowej[19]. Jej wnętrze jest na tyle przestronne, że da się w nim zaśpiewać utwór na dwa chóry rozstawione w przestrzeni. Stylistykę, jaką reprezentują wymienione dzieła Milaniego, określa się jako dość tradycyjną w zakresie operowania chórami, ale nie pozbawioną walorów ekspresyjnych[20] .

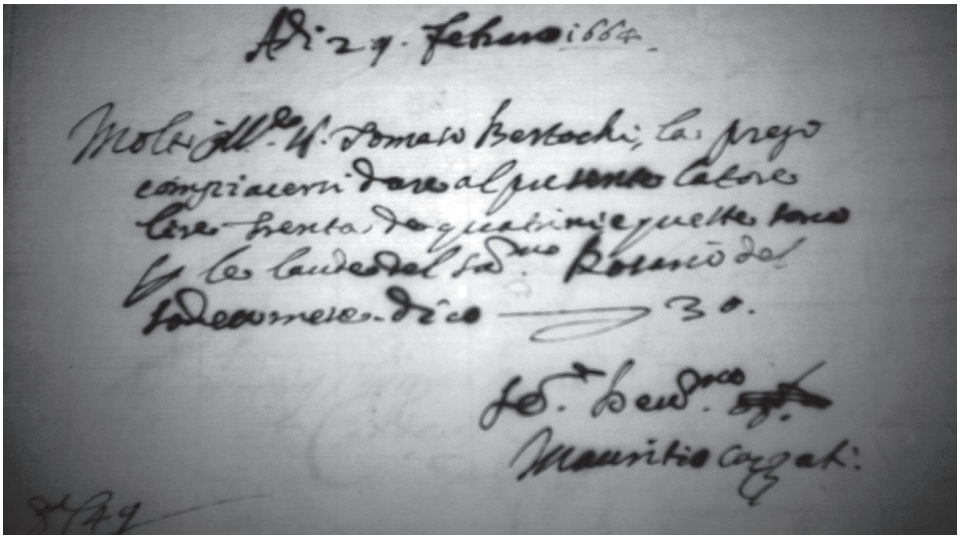
Po kilku latach kapelmistrzostwa Domenica Manzoliego (1653 – sierpień 1658), władze Kongregacji wybrały spośród dwóch kandydatów wybitnego kompozytora rangi międzynarodowej (znanego ze swych dzieł także w Rzeczpospolitej), don Maurizia Cazzatiego, który funkcję tę sprawował między wrześniem 1658 roku a sierpniem 1671 roku, kiedy to wyjechał z Bolonii. Muzyk, który sam złożył podanie o zatrudnienie w kapeli różańcowej, opiekował się zespołem przez trzynaście lat, mimo że w 1668 roku obniżono mu wynagrodzenie z trzydziestu do dwudziestu pięciu lirów miesięcznie. Cazzatti, od 1657 roku *maestro di cappella* w San Petronio, dokonał istotnych zmian w zakresie uprawianej tam muzyki i dlatego uznawany jest za założyciela tak zwanej szkoły bolońskiej. Kładł szczególny nacisk na rozbudowę aparatu wykonawczego (pisał między innymi utwory polichóralne) i na zwiększenie udziału instrumentów, które w utworach z tekstem słownym stanowiły doskonałą ozdobę dla homorytmicznie koncypowanego chóru. Skład zespołu bazyliki przeorientował z dętego na smyczkowy. Za szczególnie charakterystyczne

[18] „Il 4 gennaio 1631, vennero tutti li musici di Bologna et cantorno una messa solenne e offersero vinti candelotti con suade votione" – cyt. za: Venturino Alce, *La Cappella musicale del Rosario…*, op. cit., s. 17.

[19] *Letanie, et Motetti a doi Chori Da Concerto, e da Capella, di Francesco Milani Maestro di Capella di S. Petronio di Bologna Nell'Accademia de Filomusi il Solitario, Dedicati All'Illustrissima Congregazione del Santissimo Rosario Per cui dell'armoniche lodi di Maria è Moderatore*, Alessandro Vincenti, Venezia 1638 (RISM A/I: M-2729). Być może Kongregacja sfinansowała wymienioną publikację.

[20] Jerome Roche, *Milani, Francesco*, w: *Grove Music Online. Oxford Music Online* [tekst zamieszczono na stronie: http://www.oxfordmusiconline.com/subscriber/article/grove/music/18658; dostęp: październik 2015].

uznaje się jego pięciogłosowe sonaty na zespół smyczkowy i trąbkę, które dały impuls do powstania koncertu instrumentalnego, a także – najwcześniejsze na gruncie bolońskim – sonaty na skrzypce solo[21]. Można jedynie przypuszczać, że w jakimś stopniu owe oryginalne zdobycze wprowadzał również podczas występów w kaplicy Różańcowej, choć z całą pewnością wiadomo jedynie, że uczestniczył w wykonywaniu laud (zob. Ilustracja 1). Za czasów kapelmistrzostwa Cazzatiego w aktach Kongregacji wzmiankowano wielokrotnie udział muzyki podczas procesji 3 maja, z okazji koronacji Matki Bożej Różańcowej, a także procesji różańcowych na początku października[22]. Przykładowo, podczas procesji w 1659 roku ojciec dominikanin odprawił mszę śpiewaną, kapelmistrz przygotował i wykonał wraz z zespołem muzykę podczas mszy; zatrudniono dodatkowych muzyków i trębaczy, grano także na bębenkach.

Ilustracja 1: Podanie Maurizia Cazzattiego o wypłatę z kasy Kongregacji Różańcowej (1664); Archiwum Klasztoru San Domenico w Bolonii, dokument bez sygnatury

Po wyjeździe Cazzatiego o kapelmistrzostwo w kaplicy Santo Rosario ubiegało się aż pięciu konkurentów, co można uznać za przejaw osiągniętej przez

[21] Zob. Marc Vanscheeuwijck, *Musical Performance at San Petronio in Bologna. A Brief History*, „Performance Practice Review" VIII, 1995, no 1, art. 7 [tekst zamieszczono na stronie: http://scholarship.claremont.edu/ppr/vol8/iss1/7; dostęp: październik 2015].

[22] *Atti e Decreti del S.mo Rosario…*, op. cit., coroczne wpisy na k. 25v–55v.

zespół renomy. Wśród kandydatów znalazł się – co ciekawe – dominikanin, ojciec Giovanni Antonio Manara (1627–1685), który jednak nie zyskał aprobaty komisji. Urodzony w Wenecji, habit dominikański przywdział w rodzinnym mieście, a następnie został przeniesiony do Bolonii, gdzie skończył studia. Od 1651 roku pełnił funkcję organisty w San Domenico, a w roku założeniu Accademia Filarmonica został do niej przyjęty po zaprezentowaniu swojego *concertato Dixit Dominus* na dwa chóry, smyczki i basso continuo. W następnym roku był nawet przewodniczącym tej organizacji. Według sprawozdania sporządzonego dla Akademii, w bliżej nieokreślonym czasie Manara przygotował i poprowadził z sukcesem obchody święta założyciela zakonu, podczas których zapewne nie zabrakło muzyki[23]. Wiadomo, że był on autorem utworów religijnych (między innymi: motetów, psalmów, hymnu o św. Dominiku), symfonii, a także świeckich dzieł scenicznych i muzycznych oratoriów[24]. Zachowane dwa libretta oratoryjne, do których skomponował muzykę, dostarczają informacji o zgromadzeniu modlitewnym czyli oratorium San Domenico, działającym przy bazylice pod tymże wezwaniem. W 1665 roku, przy okazji przyjęcia do tej organizacji nowego członka, wykonano *La vera scorta al cielo appresa dai documenti della morte*[25]. W tym samym roku wierni mieli możność wysłuchać oratorium *La Decollatione di San Gio. Battista*. Okazją stało się dołączenie siedmiu osób do grona członków Compagnia di S. Giovanni Decollato zwanej inaczej de' Fiorentini, do której należał także sam kompozytor[26]. Dominikanin tworzył oratoria w okresie ich początkowego rozkwitu, na fali uznania dla rzymskiej twórczości oratoryjnej Giacoma Carissimiego. Podobnie jak ten ostatni, Manara pisał utwory dwuczęściowe, przeznaczone dla kilku wykonawców, w tym narratora (*Testo*) i chóru.

---

[23] „[…] sotto il suo principato si fece la festa in S. Domenico con gran applauso" – zob. *Verbali delle sessioni tenute dalla Accademia Filarmonica*, s. 128; cyt. za: Elisabetta Pasquini, *Manara, Giovanni Antonio*, w*: Dizionario Biografico degli Italiani* LXVIII, 2007 [tekst zamieszczony na stronie: http://www.treccani.it/enciclopedia/giovanni-antonio-manara_(Dizionario-Biografico)/; dostęp: październik 2015].

[24] Twórczość Manary czeka jeszcze na opracowanie.

[25] Muzyka zaginiona, libretto zachowane w Biblioteca comunale dell'Archiginnasio w Bolonii, sygn. A10 oraz w Museo internazionale e biblioteca della musica di Bologna, sygn. Lo.2794.

[26] Muzyka zaginiona, libretto zachowane w Museo internazionale e biblioteca della musica di Bologna, sygn. Lo.7473; por. Victor Crowther, *The Oratorio in Bologna 1650–1730*, Oxford University Press, Oxford 2001, s. 48.

Mimo wymienionych atutów Manara nie został kapelmistrzem kaplicy Różańcowej ani wtedy, ani po wyjeździe Vitalego, gdy ponownie ubiegał się o to stanowisko[27]. Kongregacja wybrała ucznia Cazzattiego, wiolinczelistę w San Petronio, wyróżniającego się kompozytora, członka dwóch bolońskich akademii: de' Filaschisi i de' Filarmonici, Giovanniego Battistę Vitalego. Niestety, działał on na rzecz Kongregacji Różańcowej krótko: od września 1671 roku do 1674 roku, gdyż uzyskał wówczas nominację na wicekapelmistrza u modeńskiego księcia Ferdinanda II d'Este. Swoją pozycją w kapeli Świętego Różańca chwalił się w tytule zbioru: *Balletti, Correnti, Ghe, Allemande, e Sarabande à Violino, e Violone, ò Spinetta con il Secondo Violino a beneplacito. Del Sig. Gio. Battista Vitali Maestro di Capella del Santissimo Rosario di Bologna, & Accademico Filaschise. Opera Quarta. Di nuovo Ristampata con nuovaaggiunta* (Giacomo Monti, Bologna 1673). To właśnie dzieła instrumentalne, a nie kompozycje wokalno-instrumentalne (motety, oratoria, kantaty) przyniosły mu największą sławę, jednak trudno dziś stwierdzić, które z nich wykonywano w kaplicy Różańcowej. Jak wspominaliśmy, podstawowy skład kapeli, ustalony na początku XVII wieku, nie uległ zasadniczej zmianie do drugiej połowy XVIII stulecia, choć okazjonalnie dochodziło do jego zwiększenia. Nie wymagały tego zresztą umiarkowane rozmiary kaplicy.

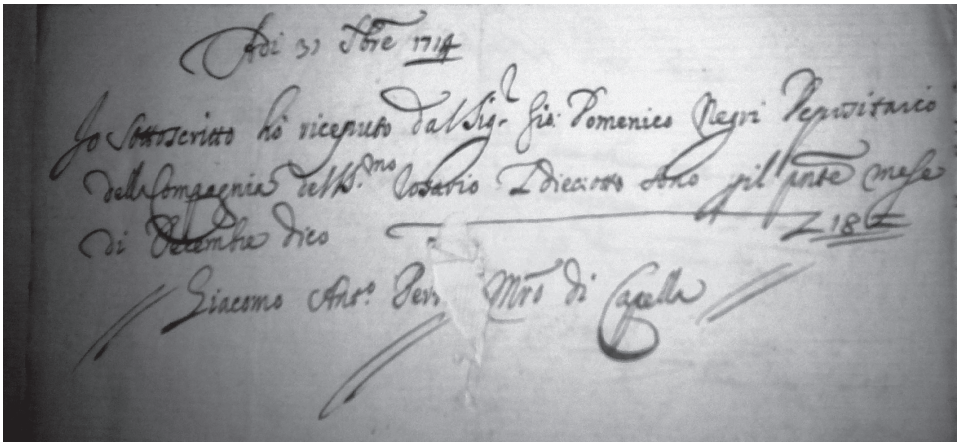
Po rezygnacji Vitalego Kongregacja stanęła przed koniecznością wyboru nowego *maestro di cappella* i tym razem zgłosiło się pięciu kandydatów, wśród których znalazł się wybitny kompozytor i instrumentalista Pietro Degl'Antonii, członek zespołu muzycznego w San Petronio. Ostatecznie jednak, w grudniu 1674 roku wybrano Giulia Cesarego Arrestiego, organistę i kompozytora, który w 1661 roku został zwolniony z głównej kapeli miasta z powodu konfliktu z Cazzatim, ale w 1671 roku przywrócono go na dawne stanowisko pierwszego organisty. Był on członkiem i jednym z założycieli Accademia Filarmonica, wcześniej działał w akademii dei Filomusi. Muzyką w kaplicy Różańcowej kierował przez wiele lat, aż do śmierci w 1701 roku. Uwagę zwraca tytuł jego oratorium, obecnie zaginionego, *La decollazione di S Giovanni*. Zbieżność z tematyką kompozycji Manary sugeruje, że utwór Arrestiego również mógł mieć związek z oratorium San Domenico i Compagnia di S. Giovanni Decollato.

Warto w tym miejscu dodać, że aktywność muzyczna w oratorium San Domenico musiała być dość znaczna także na początku XVIII stulecia, skoro

[27] Za drugim razem Manara po pewnym czasie sam wycofał się z konkursu.

w tej sprawie interweniowała nawet Stolica Apostolska. W jej imieniu arcybiskup Bolonii, kardynał Boncompagni zabronił wykonywania tamże oratoriów z muzyką, niezależnie od ich tematyki[28].

Największą chyba rolę w dziejach muzyki w kaplicy Różańcowej odegrał Giacomo Antonio Perti (1661–1756), któremu powierzono stanowisko kapelmistrza w sierpniu 1701 roku. Piastował je do 1755 roku czyli niemal do śmierci (zob. Ilustracja 2). Ów kompozytor dużego formatu, postać kluczowa w życiu muzycznym ówczesnej Bolonii, o międzynarodowej sławie, twórca licznych dzieł religijnych, operowych i oratoryjnych, nauczyciel między innymi Giuseppe Torellego i Padre Martiniego, w chwili obejmowania funkcji w kapeli różańcowej był już *maestro di cappella* w San Petronio[29], gdzie z powodzeniem zaczął odbudowywać i powiększać grupę muzyczną po kilku wcześniejszych latach kryzysu i redukcji zatrudnienia.

Ilustracja 2: Autograf G. A. Pertiego z 1714 roku (potwierdzenie wypłaty honorarium z kasy Kongregacji); jeden z licznych spisanych przez kompozytora dokumentów zachowanych w Archiwum Klasztoru San Domenico w Bolonii, bez sygnatury

[28] „[...] nella chiesa di S. Domenico si facciano in avvenire oratorii con musica o sinfonica, benchèfatti in lode di san Tommaso d'Aquino o d'altrosanto" – zob. *Liber consiliorum II*, f. 242r–v, cyt. za: Alfonso D'Amato, *i domenicani a Bologna…*, op. cit., s. 782.

[29] Por. „Rassegna Storica Crevalcorese. Giacomo Antonio Perti, numero monografico", 4 dicembre 2006"; Anne Schnoebelen, Marc Vanscheeuwijck, *Perti, Giacomo Antonio*, w: *Grove Music Online. Oxford Music Online* [tekst zamieszczono na stronie: http://www.oxfordmusiconline.com/subscriber/article/grove/music/21394; dostęp: lipiec 2015].

Wiele utworów Pertiego w „kolosalnym" stylu kościelnym odpowiada akustyce wielkiej bazyliki San Petronio i wymaga użycia głosów solowych, chórów, smyczków, a niekiedy trąbek i innych instrumentów. Są jednak i takie, które z powodzeniem dałoby się wykonać w kaplicy Różańcowej – to dzieła w stylu *a cappella*, z towarzyszeniem basso continuo. Artysta przez cały czas podchodził do swojej pracy w kaplicy Santo Rosario z dużym entuzjazmem, mimo zmniejszenia w 1733 roku wysokości jego honorarium z osiemnastu do dwunastu lirów miesięcznie. W następnym roku siedemdziesięciotrzyletni Perti poprosił dominikanów i Kongregację o zgodę na zatrudnienie w roli pomocnika Giuseppe Mattea Albertiego, kapelmistrza w San Giovanni in Monte[30]. I rzeczywiście, został on w tej roli zaakceptowany, a nawet wskazany jako następca Pertiego, do czego jednak nigdy nie doszło, gdyż ten ostatni pozostał tytularnym kapelmistrzem jeszcze przez następnych dwadzieścia jeden lat.

Prośba Pertiego, skierowana odrębnie do przeora, a osobno do Kongregacji, sugeruje, że artysta pełnił też (zapewne okazjonalnie) rolę kierownika muzyki w samym kościele San Domenico, choć szersze studia na ten temat nie zostały dotąd przeprowadzone. Przypuszczenie to potwierdzają przynajmniej trzy zachowane dzieła kompozytora[31], wszystkie związane w warstwie tekstowej z osobą św. Dominika. Jednym z nich jest krótki, ale podniosły w charakterze utwór do słów średniowiecznej antyfony *Magne Pater Sancte Dominice*, skomponowany na cztery głosy i organy czyli w *stile antico*, w jego kształcie typowym dla XVIII wieku (zob. Ilustracja 3). Drugi to *Messa a 8 concertata per San Domenico*, z udziałem dwóch chórów i wyłanianych z nich głosów solowych[32].

---

[30] „Giacom'Antonio Perti cittadino Bolognese, e mastro di cappella di S. Petronio di Bologna, havendo hauto l'onore di servire l'Ill.ma Congregazione per lo spazio di anni trenta e trovandosi in età di 73, supplica humilmente le Signorie loro Ill.me graziarlo di un sostituto, e successore nella persona del Sig. Giuseppe Matteo Alberti M.ro di capella di S. Giovanni in Monte, virtuoso di tutto merito che s'obbliga in mancanza o di vecchiaia, o di malattia, sollevarlo sempre, e servire con tutto decoro la Chiesa, onde con il più riverente ossequio supplica le Signorie loro Ill.me a concederli questa grazia, ricevuta ancora benignamente dal M.to Rev.do Padre Priore, e RR. Padri di S. Domenico per la loro chiesa, assicurandoli che havranno due Maestri di capella tutti'intenti al buon servizio della Chiesa, che di tanta gratia etc. Quam Deus etc." – cyt. za: Venturino Alce, *La Cappella musicale del Rosario…*, op. cit., s. 23.

[31] W archiwum muzycznym bazyliki San Petronio przetrwały rękopisy Pertiego, które mogły być wykonywane zarówno w kaplicy Różańcowej, jak i w kościele San Domenico. Zagadnienie to wymaga jednak dalszych badań; por. Francesco Lora, *Mottetti grossi di Perti…*, op. cit., s. 51–56.

[32] Utwór przechowywany jest w archiwum muzycznym bazyliki San Petronio. Kompozycję tę przygotował do wykonania obecny kapelmistrz bazyliki Michele Vannelli.

Ilustracja 3: Giacomo Antonio Perti, *Magne Pater Sancte Dominice*, rękopis w Museo internazionale e biblioteca della musica di Bologna, sygn. II.136(3)

Architektonika kompozycji ujawnia cechy charakterystyczne dla końca XVII wieku, albowiem nie wydziela się w niej samodzielnych części w ramach poszczególnych ogniw *ordinarium missae*. Utwór zwraca uwagę bogactwem harmonii i pięknem melodyki. Trzecia kompozycja to rozbudowany motet *Gaude felix, parens Hispania* skomponowany prawdopodobnie w 1712 roku, na zlecenie bolońskich dominikanów, z okazji kanonizacji papieża Piusa V[33] (niewykluczone zresztą, że dwa wcześniej wymienione utwory są również śladem tych samych uroczystości). Sam kompozytor określił dzieło jako *Motetto per il Glorioso S. Domenico à 4*, choć prócz czterech głosów wokalnych zaangażował także dwie trąbki, zespół smyczkowy oraz obój[34]. Kompozycja składa się z trzech głównych części: wstępnego chóru z instrumentami, recytatywu altowego i arii *da capo* na alt i obój. Całość kończy powrót początkowego fragmentu chóralnego, który – w nieco zmienionej postaci – stanowi opracowanie tekstu pierwszej antyfony z nieszporów na dzień św. Dominika, ustalonych w 1256 roku.

W latach sześćdziesiątych XVIII wieku, który w księgach archiwalnych jest słabiej udokumentowany, Kongregacja, przy dużym wysiłku, starała się utrzymać oprawę muzyczną w październikowe święta różańcowe. Oprócz kapelmistrza, wokalistów i organisty do składu dołączano niekiedy obój i róg. Mimo owych starań zdarzały się – jak w 1763 roku – narzekania ze strony wiernych, odczuwających dotkliwie brak muzyki podczas majowego święta maryjnego. W latach sześćdziesiątych XVIII wieku okazjonalnie angażowano pojedynczych solistów, którzy koncertowali z chórem, jednak to ten zespół wokalny wraz z organistą stanowił stały skład wykonawczy. Po 1774 roku zarzucono wykonywanie laud, a za cotygodniowe śpiewanie litanii chórzyści w zredukowanej liczbie otrzymywali raz do roku symboliczne wynagrodzenie. Dzięki donacji od ojców oliwetanów w 1791 roku na krótki czas powróciła stabilność finansowa i śpiewanie laud. Sytuacja zmieniła się zasadniczo po wkroczeniu do miasta wojsk francuskich, 18 czerwca 1796 roku. Pod naciskiem Napoleona, Senat Bolonii nakazem z 6 czerwca 1798 roku rozwiązał konwenty, w tym – Dominikanów. W ciągu dziesięciu dni ojcowie musieli się wyprowadzić z klasztoru i kościoła, a także zrzucić habity. Wszystkie dobra skonfiskowano. Kościół San Domenico stał się na niemal trzydzieści następnych lat (do chwi-

[33] Carlo Vitali, *Preghiera, arte e business nei mottetti di Perti*, „MI" XII, ottobre–novembre 2002, nr 4, s. 29–30.

[34] Kompozycja, zachowana w dwóch wersjach, przechowywana jest w archiwum muzycznym bazyliki San Petronio pod sygnaturami: Lib.P.13.8 i Lib.P.48.2.

li powrotu zakonników) świątynią parafialną kierowaną przez diecezjalnego księdza, jednak Kongregacja, uznana przez władze za organizację świecką, miała wciąż możliwość działania i funkcjonowała przez cały XIX wiek.

Spojrzenie na życie muzyczne w kościele San Domenico w Bolonii i związanych z nim instytucjach daje postawy do sformułowania wniosków ogólniejszej natury. Bazylika, będąca w XVII i XVIII wieku jedną z najważniejszych świątyń dominikańskich, mogła stanowić dla innych swoisty wzorzec wykorzystywania muzyki wielogłosowej w liturgii i innych formach aktywności religijnej. Dominikanie bolońscy, koncentrując się szczególnie na śpiewie chorałowym, troszczyli się bardzo o towarzyszące mu instrumenty organowe. Na szerszą skalę obecność muzyki wielogłosowej planowali w trakcie nabożeństw gromadzących członków Kongregacji Różańcowej, w toku uroczystości odbywających się na zewnątrz, takich jak procesje, a także podczas zgromadzeń w oratorium San Domenico. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom wiernych, niekiedy „zapraszali" kapele muzyczne również w mury samej bazyliki, jak przy okazji kanonizacji papieża Piusa V. Kongregacja starała się o możliwie najwyższy poziom artystyczny, poprzez angażowanie *maestri di cappella* związanych z kapelą San Petronio – głównym zespołem miasta. Kontakty artystów muzyków z dominikanami owocowały powstawaniem utworów o tematyce „dominikańskiej" lub odpowiadających aktualnym potrzebom repertuarowym kaplicy Różańcowej. Należy podkreślić istotną rolę oratorium San Domenico w upowszechnianiu bardzo cenionego wśród wiernych gatunku muzycznego oratorium, i to niemal od początków jego istnienia.

Aleksandra Patalas

Muzyka w środowisku dominikańskim na ziemi chorwackiej w XVII i XVIII wieku

Przeprowadzone dotąd przez muzykologów z Chorwacji badania dotyczące związków tamtejszych dominikanów z muzyką nie pozwalają wprawdzie na stworzenie pełnego obrazu kultury muzycznej w chorwackich klasztorach, niemniej dają podstawy do stwierdzenia istotnego wkładu środowiska dominikańskiego w dzieje muzyki na tamtych terenach w XVII i XVIII stuleciu[1].

W odniesieniu do okresu średniowiecza (XIII–XIV wiek) uczeni zwracają uwagę przede wszystkim na to, że dominikanie w sposób znaczący przyczynili się do rozwoju szkolnictwa, także z zakresu muzyki, a ponadto do ukształtowania lokalnej odmiany chorału (w katedrze w Zagrzebiu). Wiek XVI był czasem działalności dominikańskiego organisty, organmistrza i kompozytora z klasztoru w Dubrowniku Benedykta Babića (ok. 1540–1591)[2]. Ceniony szczegól-

---

[1] Dla naszych rozważań szczególnie cenny jest syntetyczny artykuł muzykologa z Zagrzebia Ennio Stipčevića, *Dominikanci i glazba u Hrvatskoj (16.–20. stoljeće)*, „Croatia Christiana Periodica" LXVII, 2011, s. 77–84.

[2] Seraphinus Maria Cerva, *Bibliotheca Ragusina in qua Ragusini scriptores eorumque gesta et scripta recensentur*, t. 1, wyd. Stjepan Krasić, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagrzeb 1979, s. 157: „Glazbenu je umjetnost izvrsno poznavao, pjevao je divnim glasom, svirao je orgulje, a mnoge je i popravljao; iz te je umjetnosti ostavio mnoge rukopise" – cyt. za: Ennio Stipčević, *Dominikanci i glazba…*, op. cit., s. 78. Interesujący opis obchodów dnia św. Błażeja oraz klasztoru dominikańskiego w Dubrowniku w 1588 roku znajduje się w: LA | STORIA | DI RAVGIA. | Scritta nuouamente in tre libri, | da F. Serafino Razzi, dottor | Teologo Domenicano. | *Con licenzia de' Sig. Superiori*. | IN LVCCA, | Per Vincentio Busdraghi. [1595]; reprint: Forni, Bolonia 1980, s. 135–145; na s. 144 autor pisze o ojcu Babiciu: „Viue oggi, fra gl'altri padri di San Domenico, il Reuerendo Lettore veterano, e Baccellieri, F. Benedetto Mu-

nie za mistrzowską grę, miał on także pozostawić po sobie (dziś zaginione) kompozycje polifoniczne z 1570 roku[3], które śpiewano przy akompaniamencie organów w dubrownickim klasztorze jeszcze w połowie XVIII wieku. Przypuszcza się również, że jakieś jego utwory wykonywano w dubrownickim klasztorze w dniu św. Błażeja, patrona miasta i śpiewaków.

Chorwaccy dominikanie przez kolejne stulecia dbali szczególnie o muzykę organową, o utrzymanie instrumentów w dobrym stanie i konstruowanie nowych. W tym zakresie zdobywali także muzyczne wykształcenie zakonnicy. Ze względu na bliskość geograficzną Italii, w tym – Bolonii, kolebki duchowości dominikańskiej – bracia pozostawali, także na polu muzycznym, w kontakcie z ośrodkami włoskimi. Na przykład zakonnik z Dalmacji Cornelius Nassi (ok. 1560–ok. 1644) rozpoczął studia teologiczne w Padwie, a od 1591 roku kontynuował je w Bolonii, gdzie zatrudniono go jako głównego organistę w bazylice San Domenico. Po powrocie do ojczyzny, w 1600 roku został profesorem teologii w klasztorze w Zadarze, nie porzucając jednak zainteresowań muzycznych. W działającym w tym mieście dominikańskim Studium Generalnym wykształcenie zdobył natomiast ojciec Inocencij Jerković (ok. 1575–1636), uznany za najbardziej utalentowanego ówcześnie organistę w swoim regionie. Po pewnym okresie spędzonym na Półwyspie Apenińskim wrócił w 1601 roku do Zadaru, a od 1612 roku dał się poznać jako organista w kościołach w Hvarze, Dubrowniku, Zadarze i Korčuli[4]. Z nazwiskiem Jerkovicia jako skryptora łączy się hipotetycznie słynną, obszerną tabulaturę organową z katedry św. Stefana w Hvarze. Uznana za najważniejsze źródło rękopiśmienne renesansowej praktyki organowej w Chorwacji, zawiera ona msze organowe, w tym – kompozycje włoskiego mistrza Claudia Merula[5].

Świadectwem ówczesnych kontaktów środowisk dominikańskich z terenów Chorwacji i Italii, które przekładały się także na muzykę, jest dorobek i działalność w klasztorze w Dubrowniku dominikańskiego pisarza i historyka Serafina Razziego (1531–1611), autora trzydziestu książek drukowanych

---

sico & Organista: diuoto seruo di Dio: confessore di nominanza: gratiosissimo à i Senatori per la sua incolpata vita, e molta letteratura: & in somma ornamento singolare di quella casa".

[3] Ambroz Gučetić, *Catalogus virorum ex familia Praedicatorum in litteris insignium,* apud Franciscum Bariletum, Venezia 1605, s. 41.

[4] Anton Zaninović, *O hvarskom orguljašu fra Inocenciju Jerkoviću, dominikancu*, „Sv. Cecilija" XXII, 1928, nr 4, s. 181–183.

[5] Tatjana Čunko, *Hvarska tabulatura iz Hvara*, „Rad HAZU" CDLV, 2005, s. 5–36.

i ponad stu pozostawionych w rękopisie[6] . Spędził on w tym mieście dwa lata, najpierw jako przełożony konwentu dominikańskiego (1587), a potem – wikariusz archidiecezji dubrownickiej (1588). Prócz jego wielu innych osiągnięć, należy wspomnieć wydanie drukiem w 1595 roku pierwszej historii Dubrownika, w której znalazły się między innymi opisy kościoła i klasztoru dominikańskiego, obchodów dnia św. Błażeja i wzmianki o muzyce w życiu codziennym[7]. Należy podkreślić, że dzięki swoim dwóm publikacjom Razzi przyczynił się do popularyzacji zwyczaju wykonywania religijnych pieśni pochwalnych czyli laud polifonicznych. W 1563 roku wydał we Florencji *Libro primo delle laudi spirituali*[8], do śpiewania – jak czytamy w tytule – po nieszporach lub komplecie, a także w konwentach żeńskich[9]. Była to jedna z pierwszych kolekcji laud wielogłosowych (na obsadę od jednego do czterech głosów)[10], swoista antologia pieśni sięgających do tradycji ludowej Italii Środkowej. Razzi należał do grona entuzjastów florenckiego dominikanina Girolama Savonaroli – pozostawił nawet w rękopisie jego biografię – ten zaś silnie promował laudy w ich prostej, homorytmicznej formie polifonicznej[11]. Drugim zbiorem chorwackiego twórcy było wydane w 1609 roku *Santuario di laudi*[12], w którym

---

[6] Lodovico Ferretti, *Fra Serafino Razzi*, Tipografia e libreria domenicana, Firenze 1903.

[7] Zob. przyp. 2.

[8] Libro Primo | DELLE LAVDI SPIRITVALI | DA DIVERSI ECCELL. E DIVOTI AVTORI, ANTICHI E MODERNI COMPOSTE. | Le quali si vsano cantare in Firenze nelle Chiese doppo il Vespro | ò la Compieta à consolatione e trattenimento | de' diuoti serui di Dio. | *Con la propria Musica e modo di cantare ciascuna Lauda, come si è vsato* | *da gli antichi, & si vsa in Firenze.* | Raccolte dal R. P. Fra Serafino Razzi Fiorentino, dell'ordine | de' Frati Predicatori, à contemplatione delle Monache, | & altre diuote persone. | *Nouuamente stampate.* | *Con Priuilegij della Ilustriss. Signoria di Venetia, & del* | *Duca di Firenze, & di Siena.* | In Venetia, ad instantia de' Giunti di Firenze. | M. D LXIII; zob. wydanie faksymilowe w serii Bibliotheca Musica Bononiensis, red. Giuseppe Vecchi, Sezione IV N. 37, Forni Editore, Bologna 1969.

[9] W przedmowie wydawca Filippo Giunti ubolewa, że zanikła dawna praktyka śpiewu laud w domach prywatnych, konfraterniach i kościołach. Publikacja ma zachęcać do tej formy modlitwy przede wszystkim zakonnice, którym zbiór dedykowano.

[10] W roku opublikowania zbioru Razziego analogiczną kolekcję pt. *Il primo libro delle laudi* wydał w Rzymie Giovanni Animuccia, kapelmistrz w bazylice św. Piotra.

[11] Zob. Patrick Macey, *Bonfire Songs. Savonarola's Musical Legacy*, Clarendon Press, Oxford 1998.

[12] SANTVARIO | DI LAVDI, o VERO | RIME SPIRITVALI, | *Per le feste di ciaschedun santo, solennemente celebrato* | *per tutto l'anno da S. Chiesa: con eziandio quelle* | *delle Feste Mobili: e di alcune da cantarsi, nel vestire di Monache. Con breui* | *Annotazioni in prosa.* | Composte dal Padre F. Serafino Razzi, del sacro ordine de i Predicato | Maestro della sacra Teologia, e professo del Conuento di S. Marco | di Firenze. Ad instanza, e richiesta di personespirituali. | CON LICENZIA DE SIG. SVPERIORI. | IN FIRENZE, | *Appresso Bartolommeo Sermar-*

istotne miejsce zajmują pieśni do świętych dominikańskich[13]. W obu publikacjach Razzi zawarł teksty różnych autorów, także własne i Savonaroli, do których dodał nową muzykę (zwykle kilku tekstom służy jedno opracowanie muzyczne). Pierwsza z ksiąg zawiera około siedemdziesięciu kompozycji – z których część ponownie ukazała się w *Santuario*, obejmującym głównie teksty – ale także trzydzieści jeden utworów muzycznych (na obsadę od jednego do czterech głosów)[14]. W warstwie muzycznej wielu kompozycji wykorzystano powszechnie wówczas znane w Toskanii melodie, nie tylko popularne, ale i zaczerpnięte z dzieł różnych kompozytorów. Nieskomplikowana warstwa tekstowa wyraźnie skierowana była do szerokiego grona odbiorców. Obie te cechy umożliwiały włączenie się ogółu wiernych w wykonywanie laud, a tym samym – zbliżenie ich do sfery *sacrum*. W zbiorze z 1609 roku, którego egzemplarz zachował się między innymi w klasztorze w Dubrowniku, znalazł się na przykład tekst pieśni poświęconej św. Błażejowi. Razzi wskazał pasującą do tej poezji melodię odnotowaną w księdze z 1563 roku, a także wspomniał miasto, któremu święty patronuje[15].

Drugą połowę XVII wieku na ziemi chorwackiej uznaje się za okres niesprzyjający rozwojowi duchowości, a tym samym – muzyki w kręgach dominiańskich. Mimo to, w obrębie zakonu działały wówczas na tym polu dwie wybitne postaci. Jedną z nich był Vincenzo Comneno albo Vinko Komnen (1590–1667)[16], profesor filozofii na uniwersytecie dominikańskim w Rzymie, wykładający w całej Italii, członek kilku akademii, zmarły w klasztorze do-

telli, e Fratelli. | MDCIX; [edycję w formie cyfrowej zamieszczono na stronie: https://books.google.pl/books?id=pzJbAAAAcAAJ&printsec=frontcover&hl=pl&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false; dostęp: październik 2015].

[13] Na s. 116–117 znalazła się lauda do św. Jacka, a po niej – krótki życiorys świętego wraz z datą jego kanonizacji. Tekst tej laudy zamieszczono na końcu niniejszego artykułu. Niestety, Razzi nie podał melodii, na którą można jego laudę wykonać.

[14] Oprócz wymienionych publikacji, Razzi pozostawił w autorskim rękopisie cztery księgi laud, obecnie przechowywane w zbiorach Biblioteca Nazionale we Florencji, pod sygnaturą Palat.173.

[15] „[…] la nobilissima città di Raugia lo tiene per suo padrone e auuocato. Il canto e nel primo libro a carte 57." – zob. Serafino Razzi, *Santuario di laudi…*, op. cit., s. 57.

[16] Miho Demović, *Dubrovački ranobarokni skladatelj Vicenzo Komnen (1590–1667)*, „Rad JAZU" CCCLXXVII, 1978, s. 315–336. Najnowszą pracę poświęcił kompozytorowi Stanislav Tuskar, *Dubrovački ranobarokni skladatelj Vinko Komnen i mreža njegovih odnosa s prethodnicima i suvremenicima*, „Arti Musices. Hrvatski Muzikološki Zbornik" XLVI, 2015, nr 1, s. 5–25 [tekst zamieszczono na stronie: http://hrcak.srce.hr/143631; dostęp: październik 2015]. Matka Komnena pochodziła z okolic Dubrownika.

minikańskim w Neapolu. W 1608 roku wstąpił do klasztoru w Dubrowniku, a następnie odbywał liczne podróże. Był cenionym autorem trzydziestu trzech prac z różnich dziedzin nauki. W historii muzyki chorwackiej nie zapisał się w związku z repertuarem religijnym, lecz świeckim. W bardzo obszernej, liczącej ponad dziewięćset stron książce *Le glorie cadute Dell'Antichissima, ed Augustissima Famiglia Comnena* – wydanej w Wenecji w 1663 roku[17], opatrzonej nazwiskiem nepolitańskiego księdza i historyka Lorenza Miniata, w której przede wszystkim wyjaśnia się pochodzenie Komnena od władcy bizantyńskiego Alexiosa Komnenosa (1432–1505) – w siódmym rozdziale zamieszczono trzy utwory skomponowane do jednego tekstu *Vaghe Ninfa*, przeznaczone odpowiednio na jeden i dwa głosy z organami, a także na trzy głosy *a cappella*. Dziełka te, podobnie jak całą księgę, z nieznanych powodów dedykowano królowi Hiszpanii Filipowi IV, z okazji jego ślubu z Marią Anną Habsburg. W tekście poprzedzającym pieśni czytamy: „Questa Canzonetta è fatta di otto silabbe ad imitatione della Poesia Illiriche" czyli „z użyciem wersów ośmiosylabowych, na wzór poezji iliryjskiej". Ponieważ Komnen przed ukazaniem się drugiego wydania *Le glorie cadute…* odwiedził Dubrownik, przypuszcza się, że mógł ułożyć tekst *Vaghe Ninfa* pod wpływem tej wizyty i z myślą o tamtejszych odbiorcach. Wymienione kompozycje, być może nawet nieułożone przez samego Komnena, uznaje się (mimo określenia „canzonetta") za ostatnie przykłady madrygału na ziemi chorwackiej. Nie jest pewne autorstwo dominikanina odnośnie do innych wymienianych kompozycji (motetów i canzonett), niepotwierdzone są również informacje o jego umiejętności gry na różnych instrumentach. Prawdopodobnie był on natomiast autorem nieodnalezionego do dziś traktatu z zakresu teorii muzyki pt. *Annotationes in Geometriam, Arithmetica, Musicam, & Astrologiam*, którego mógł używać, gdy nauczał w dominikańskiej uczelni, w Neapolu w latach trzydziestych i czterdziestych XVII wieku.

Inną osobowością z kręgu dominikanów chorwackich, która w drugiej połowie tamtego stulecia zajmowała się muzyką, był Juraj Križanić albo Georgius Crisanius (1618–1683)[18], urodzony w okolicach Zagrzebia i tam kształco-

[17] Jest to drugie wydanie dzieła, jedyne znane obecnie.

[18] Ivan Golub, *Juraj Križanić. Glazbeniteoretik 17. stoljeća*, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb 1981; Stanislav Tuksar, *Juraj Križanić, His Treatise „De Musica" (1663–1666) and His Remarks on Performing Practices,* „Diasporas" XXVI, 2015, s. 35–55 [tekst zamieszczono na stronie: https://diasporas.revues.org/404; dostęp: październik 2015 r.];

ny. W obliczu długotrwałej ekspansji tureckiej w Europie stworzył on wizję zjednoczenia Słowian, a także pogodzenia ze sobą wchodniego i zachodniego chrześcijaństwa, w celu pokonania nieprzyjaciela. Szczególnie zależało mu na przekonania do swego pomysłu cara moskiewskiego. W związku z tym, gdy uzyskał od zwierzchników pozwolenie na wyjazd, w 1646 roku, między innymi przez Kraków i Warszawę, udał się do Moskwy. W Warszawie przebywał jeszcze w drodze powrotnej, w latach 1648–1650. Druga podróż do Moskwy (tym razem przez Lwów) w 1659 roku, mimo początkowych sukcesów, zakończyła się zesłaniem Chorwata na piętnaście lat do Tobolska, na Syberię. Ułaskawiony w 1677 roku Križanić opuścił Rosję i po drodze, w Wilnie, wstąpił do zakonu Dominikanów, przybierajac imię: Augustyn. Tam napisał swoje ostatnie dzieło, *Historia de Siberia*, dedykowane królowi Janowi III Sobieskiemu. Zaginął w okolicach Wiednia w trakcie walk przeciwko Turkom.

Jako baczny obserwator pozostawił po sobie znaczną liczbę dzieł w rękopisie, nierozpowszechnionych, niestety, za życia autora, wśród których ważne miejsce zajmują pisma z zakresu teorii muzyki. Drukiem wydał jedynie dwa pierwsze[19], trzy późniejsze przetrwały jako manuskrypty, a dwa inne pozostawiają wątpliwości co do autorstwa. We wcześniejszych traktatach, powstałych jeszcze w latach pięćdziesiątych XVII wieku w Rzymie, autor omawiał podstawy teorii muzyki, odwołując się do „klasyków" takich jak: Boecjusz, Gioseffo Zarlino lub Giovanni Battista Doni. W manuskryptach powstałych w Rosji w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych[20] tamtego stulecia widać wpływy siedemnastowiecznych autorów wielkich syntez, między innymi: Marina Mersenne'a, Athanasiusa Kirchera, Kartezjusza, Juana Caramuela y Lobkowitza, ale także – gdy mowa o instrumentach dętych – Gregoriusa Cnapiusa (Grzegorza Knapa), polskiego jezuity i leksykografa[21]. Tekst *De Musica* – rodzaj wskazówek dla władcy – traktuje przede wszystkich o muzyce w kon-

idem, *U Bibliotheque Nationale de France u Parizu pronađeni zagubljeni primjerci dvaju Križanićevih djela („Asserta musicalia" i „Tabulae nouae, exhibentes musicam")*, „Arti Musices. Hrvatski Muzikološki Zbornik" XLV, 2014, nr 1, s. 73–84 [tekst zamieszczono na stronie: http://hrcak.srce.hr/127440; dostęp: październik 2015].

[19] *Asserta musicalia nova prorsus omnia* (Roma 1656) oraz *Nova inventa musica. Tabulae novae* (1658).

[20] *De Musica* – część większej rozprawy pt. *Razgovori ob wladatelystvu* (Tobolsk 1663––1663) oraz *O cerkovnom penju* (Tobolsk–Moskwa 1675).

[21] Gregorius Cnapius, *Thesaurus Polono-latino-graecus*, Franciscus Cesarius, Cracoviae 1621 (wyd. 2 Cracoviae 1643).

tekście społecznym i etnicznym. Niektóre poglądy Križanicia, jak na przykład zerwanie z głoszonym przez starożytnych przekonaniem o afektywnej sile muzyki, stoją wyraźnie w opozycji do ówcześnie powszechnie akceptowanych sądów. Źródła różnorodności muzyki teoretyk upatrywał w zróżnicowaniu językowym. Wypowiadał się na temat praktyki wykonawczej u poszczególnych nacji. Występował na przykład przeciwko uprawianiu muzyki w karczmach, co mogłoby doprowadzić do zepsucia ludzi w nich przebywających. Wskazywał, że w niektórych zgromadzeniach zakonnych, jak u kapucynów lub karmelitów, całkowicie wyrugowano muzykę z kościołów, by wyeliminować wszelką próżność i możliwość popełnienia grzechu. Właśnie ów socjologiczny kontekst stanowił oryginalny wkład Križanicia do teorii muzyki XVII wieku.

W XVIII stuleciu na ziemiach chorwackich nastąpiła dalsza zapaść jeśli chodzi o uprawianie muzyki przez dominikanów, choć wciąż troszczono się o naprawę organów i budowę nowych instrumentów. W klasztorze dominikańskim w Bolu, na wyspie Brač w 1787 roku nowe organy zbudował należący do znanej rodziny organmistrzów Gaetano Moscatelli (ok. 1765–1822), w swoim czasie jeden z najaktywniejszych konstruktorów tych instrumentów w Dalmacji i północnej Chorwacji. Jego organy to jeden z najcenniejszych zachowanych instrumentów muzycznych w omawianym regionie.

Badania nad kulturą muzyczną dominikanów w Chorwacji w XVII i XVIII wieku wymagają kontynuacji, brak bowiem odpowiedzi na podstawowe pytania dotyczące form muzykowania w klasztorach, ewentualnego istnienia kapel wokalno-instrumentalnych oraz pozostałych po nich (hipotetycznie) muzykaliów[22]. Mimo to wyraźnie widać, że tamtejsi przedstawiciele *Ordo Praedicatorum* z sukcesem realizowali się na polu teorii muzyki, edukacji muzycznej, twórczości kompozytorskiej i wykonawstwa organowego.

* * *

[22] Pragnę serdecznie podziękować muzykologom chorwackim Ennio Stipčevićowi oraz Hrvoje Bebanowi za informacje dotyczące muzyki w klasztorach dominikańskich. Według otrzymanych danych, nie udało się dotąd znaleźć potwierdzenia dla istnienia na tamtym terenie zespołów wokalno-instrumentalnych ani pozostałych po nich źródeł muzycznych.

Serafino Razzi, *Santuario di laudi…*, op. cit., s. 116–117 (transkrypcja dyplomatyczna):

Lauda CVIII. Di S. Iacinto. |

1. Glorioso Iacinto, io pur vorrei | Lieto di te cantare, | Ma non so ritrouare | Atte, e condegne rime, | A tua virtu sublime, | E al tuo valore. |
2. Se nobiltà ne reca alcuna laude | Come nel vero apporta, | Quando virtu l'è scorta, | Tu di laude sei degno, | Che nel Pollacco regno | Fusti illustre. |
3. Ma poi lodar dobbianti, che di Christo | La nobiltà cercando, | Al mondo desti bando | E à tutti i suoi fauori, | E de i predicatori | L'ordine entrasti. |
4. Vestito da quel padre dotto, e santo, | Di Callaroga honore, | San Domenico autore | Dell'ordine prefato, | Cosi da Dio spirato, e da Maria. |
5. Di Roma poscia, in Pollonia tornando | Fondasti piu conuenti E di padri eccellenti | Quelli anche riempiendo | L'ordin tuo riuerendo | Assai ampliasti.|
6. La santa vita, e la sana dottrina | Ti fero illustre, e chiaro, | Al secolo che raro | Suol veder tai soggetti | Giu da i celesti tetti | A lui mandati. |
7. Si aggiunse poi la gloria de i miracoli | Tanti, e si segnalati, | Dal signore operati, | A gloria tua Iacinto, | Gemma, e fiore, che estinto | Mai non cade. |
8. Amasti dopo Dio singolarmente | La sua madre beata, | E per lei impetrata | Da te ora ogni grazia | Dal suo figliuol che sazia | Ogni desio. |
9. Ecco che sopra l'acque camminare | Ti veggio co i piè asciutti | E trar di guai, e lutti | Molte donne, e di duoli | Rendendo a i lor figliuoli | La vita persa.|
10. Al monte andren di Mirra, e a i colli Libani | Sento alla fin cantare, | E con Maria poggiare | Ti miro all'alto cielo. | Qua senz' ombra, o velo | Iddio contempli. |
11. Di la su per noi prega almo Iacinto | La santa Trinitade, | E impetrane bontade, | Spirito e diuozione | Ma prima contrizione | De i nostri cuori. |
12. E tienci in grazia dellaVergin santa, | La qual tu tanto amaui, | E seruirla bramaui, | Accioche ancora noi | Qui fauorisca, e poi | La su ne tiri.

Aneks

Wypisy z ksiąg archiwalnych

Wypisy przygotowano w formie transkrypcji dyplomatycznej. Sporadycznie rozwinięte abrewiacje ujęto w nawiasy okrągłe, a dopiski nieobecne w źródłach – w nawiasy kwadratowe. Starano się oddać układ graficzny zapisów archiwalnych, dlatego też w niektórych z nich wpis rozpoczynający się na marginesie i przerwany w pół słowa znajduje kontynuację w kolumnie zawierającej zasadniczą treść wpisu (poprzedzonej kolumną zawierającą datę).

Klasztor św. Trójcy w Krakowie

Tabela 1. LIBER EXPENSARUM DEPOSITARIORUM Conventus Cracoviensis Ord: Praedm: Sub Prioratu Adm. Rndi Patris S.T. Magistri Patris BASILII BARSKI INCHOATUS Anno Domini 1763. Die 12 Mensis. Jul.
Miejsce przychowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Kr 28.

Wpis na marginesie	Data wpisu	Treść wpisu	Zł / gr	Strona
1763				
Novitiatus	3 VIII	Za litanie spiewane we wtorki poobiedzie w kaplicy S O Dominika Juxta Censilium factum ex fundatione in Michałow et Kozubow. Braciom na Nouicyat dało się	20	3
1764				
S. Pius	4 V	Pro Festivitate S. Pij ex fundane pro Capela f. 15.	15	10
Organarius	22 VI	Oycu Bernardoui Organario Provisio annualis 16 mensis Currenti skonczonego roku soluta	30	12
Novitiatus	30 VII	Fratribus na Nouicyat ex funda(tio)ne Michałowa y Kozubowa, seu ex provisione na tych dobrach juxta Obloquentiam Censilij za Litanie we wtorki przed S. Dominikiem spiewane soluti	20	13
1765				
Kolęda	2 I	Pro distribuenda Strena Oycu D. Przeorowi 1mo Oycu L. Suprzeorowi 2. Kapeli	 8 8	19

S. Pius	1 V	Pro Festivitate S. Pii ex fundatione incidente ad populum S. Cath. Senens. w niedzielę dało się na Kapelę fl. 10. Votivistae f. 3.24 pro memento aminae pii Concionatori f. 5,2. Subsacristae fl. 1 ff	19 / 26	23
Organy	15 V	Ad rationem Kontraktu na organy wydało się Panu Jozefowi Sitarskiemu fl.	500	23
Pr organarius	13 VI	R. P. Bernardo Bitner Organario Provisio anni finiti 16 presen. soluta fl.	30	25
Organy	30 VII	Panu Sitarskiemu ad rat. kontraktu wydało się	500	27
Novitiatus	31 VII	Novitiatui za litanie we wtorki juxta oblequentiam Consilii roku skonczonego soluti fl.	20	27
Forszty	7 VIII	Za dwie kop Forsztow sosnowych piętowych na Organy ieden a fl. 1. auro. N. po zł. 18 fl.	120	28
Orgarmistrz	1 XI	Panu Sitarskiemu Orgarmistrzowi ad rationem kontraktu wydało się	1000	30
Forszty	8 XI	Za 24 Forsztow grubych do Organ. po 12. Cze. ff	57 / 18	30
O. Kantor	20 XII	Oycu Kantorowi Roczney Prowizyi ultimus Dec. sol.	30	32
1766				
Kolęda	7 I	Kapeli fl. 8.	8	34
Orgarmistrz	25 III	Panu Sitarskiemu ad rat. kontraktu	233 /10	36
Orgarmistrz	30 IV	Panu Sitarskiemu ad rat. kontraktu dało się	400	37
S. Pius	3 V	Ex fundatione na Kapelą, Kaznodziej, y Solennizantom	28	37
Prov. Orga.	18 VI	Oycu Bernardowi Bitnerowi Organario Eulae Prowizyi należącey pro anno 1765 finita in anno 1766 die 16 Junij zapłaciło się	30	38
Orgar.	5 VII	Panu Sitarskiemu ad rat: kontraktu dało się	208	39
Mgr. Novit.	28 VII	Novitiatui za Litanie spiewane we wtorki juxta oblequentiam Consilij, roku kończącego się ultimis Julij soluti	20	39
Orgar.	4 VIII	Panu Sitarskiemu na Tarcice do Piszczałek ad rat. kontra.	220	40
Pan Orgarmistrz	11 VIII	Panu Sitarskiemu Orgarmistrzowi ad rationem kontraktu do 3000 dopłaciło się złotem	156	41

Pan Orgarmistz	8 IX	P. Orgarmistrzowi Sitarskiemu ad rationem kontraktu	[nic nie wpisano]	41
Orgarmistz	16 XI	Zapłaciło się P. Tuszce za Orgarmistrza Zł.	13 / 12	44
Orgarmis.	19 XII	P. Orgarmistrzowi in vim roboty Organ dało Ex peculio larga manu Eximij P. Mgri Proalis. collato pro continuando Organo. ut pett. in Peres.[?]	187 /8	45
Kantor	27 XII	O. Kantorowi Prowizyi Roczney ultimis Dec. sol:	30	45
1767				
Orgar.	10 I	B. Pawłowi dla Orgarmistrza	15	47
Organij	30 I	P. Orgarmistrzowi przez ręce O. Organ.	50	49
Organij	10 II	P. Orgarmistrzowi przez O. Bernarda #2. à flor. 16. g. 22.2 residuum monetą	37	48
Cyna Ołow	6 III	Za pułtrzecia Cetnara cyny Angielski, cetnar po # 15. item za 5. cetnarow ołowiu cetnar po 3 4. wzięte ze Sklepu I.P. Gałeczki na piszczałki do Organ; dało się # 57. y puł à fl. 20.22.1/2 fl	963 / 22 i 1/2	49
Organij	12 III	O. Bernardowi dla P. Orgarmistrza dałosię #2 à flor. 16. 22. 1/2 g. 15.	34	49
Organ.	18 III	Panu Sitarskiemu Orgarmistrzowi ad rationem roboty około Organ	40	49
Stolarz	1 IV	Franciszkowi Stolarczykowi Rusinowi przyjętemu do roboty około Organ dało się ad rationem	40	50
Organij	2 IV	M. O. Zakrystyan dał P. Sitarskiemu Zł. 40. Itm za drwa dal tegoż Zł. 9	[nic]	50
Stolarz	15 IV	Franciszkowi Stolarzowi rusinowi za cztery niedziele à flor. 4.	16	51
Organij	29 IV	P. Sitarskiemu Orgarmistrzowi ad ratione Organ.	200	51
Snycyrz	11 V	P. Ianowi Feeg Snycerzowi ad rationem kontraktu na rzezbę do Organ dałosię	400	51
S. Pius[1]	14 V	Ex Fundatione pro festo S. Pij Kapeli Zł. 15. O. Regentowi za sumę zł. 6. Za kazanie zł. 4. za wotywę na memento. zł. 3. ff.	28	51

[1] W 1764 zamknięto prawdopodobnie fundusz na święto S. Pio. lokowany na wsiach Dobranowice i Poborowice. Przyniósł on roczny dochód 160 zł.

Orgarmistrz	6 VI	Orgarmistrzowi za ordynaryą należącą Kontraktem	64 / 20	53
Organij	7 VI	P. Orgarmistrzowi na droty do Organ	30	53
Bernard	7 VI	O. Bernardowi Organario prowizyi należącey 16. Junij za Rok skonczony 1767	30	53
Snycyrz	11 VI	P. Ianowi Feg ad rationem rzezby do Organ	204	53
Stolarz	30 VII	Maistrowi Stolarzowi zadatku na robotę Struktury Organ y na dokonczenie oney	36	54
Snycerz	7 VIII	P. Ianowi Snycerzowi ad rationem roboty	100	54
Stolarz	10 VIII	Majstrowi Stolarzowi ad rationem roboty struktury Organ #2	36	54
Organ	11 VIII	P. Sitarskiemu Orgarmistrzowi #1. Zł. 12 ff	30	54
Snycerz	14 VIII	P. Ianowi Feg Snycyrzowi ad rationem rzezby do Organ 5# à flor. 18	90	54
Snycyrz	25 VIII	P. Ianowi Feeg Snycerzowi ad rationem rzezby dałosię #2. ff.	36	54
Stolarz	25 VIII	P. Maciejowi Kloczkowskiemu Storarzowi Maystrowi ad rationem roboty koło Chura # 2.	36	54
Organ	3 IX	P. Sitarskiemu ad rationem roboty organ	30	55
Organ	8 IX	Panu Sitarskiemu Zł.	20	56
Snycerz	19 IX	Panu Ianowi Feeg Snycerzowi residuum za rzezbę do organ nad wielkiemi drzwiami	20	56
Organ	23 IX	Panu Sitarskiemu przez O. Bernarda Organ.	10	56
Organ	24 IX	O. Organiscie dla P. Sitarskiego	5	56
Organ	1 X	Dla Pana Sitarskiego dałem O. Bernardowi	15	57
Litaniae	2 X	Braci za Litanie Wtorkowe u S. Dominika	20	57
O. Kantor	27 XII	O. Kantorowi Kajetanowi Prowizyi hac die przypadaiącey	30	60
1768				
Kapeli	1 I	Za Roraty czyli za Wotywy Roratnie zktorych iedna przypada po Zl. 4 item pro Festo Conceptionis B.V. Mariae; item pro Solemnitte Nativitatis D. N. Jesu Christi dałosię O. Bernardowi dla Kapeli	64	61

Sitarski	5 I	P. Sitarskiemu Orgarmistrzowi	100	61
Organ	11 II	Panu Sitarskiemu dałosię #4. fl.	72	63
Organ	9 III	P. Sitarskiemu Orgarmistrzowi #4.	72	63
Organ	24 III	Panu Sitarskiemu Orgarmistrzowi #4.	72	64
Exequia P. Delpacowny	19 IV	[...] za Sumę Śpiewaną Gregoriano Cantu Zł. 28. [...]	28	65
Organ	21 IV	P. Sitarskiemu ad rationem Organ #2.	36	65
P. Organy	22 IV	P. Sitarskiemu ktory niekontentowałsię 2.#. dałosię iterum #3.	54	65
O. Bernard	7 VIII	O. Bernardowi Organiscie prowizyi za rok konczony ex 16. Junij	30	68
Kapela	7 VIII	Pro Festo S. M. Magdalenae Kapeli zł 20	20	68
Organy	28 X	Panu Sitarskiemu Orgarmistrzowi #2.	36	70
Novitiatus	10 XI	Nowicyatowi [...] Za Litanie u S. Dominika spiewane we Wtorki Zł. 20 [...]	20	70
O. Kantor	28 XII	O. Kajetanowi Aczkiewiczowi[?] qva Cantori za Rok skonczony ex 27. praesentis provizyi	30	72
1769				
Kapela	10 I	Kapeli ktora grała w Dzien kolędy u O. D. Przeora	8	73
O. Organista	5 VIII	Oycu Bernardowi Organiscie Prowizyi Roczney	38	80
Kapela	1 IX	Kapeli pro Festo et Octava S: Hyacin:	110	81
Litanie	7 IX	Braci z Nowicyatu za spiewane Litanie w kaplicy S.O. Dominika 5ta Augusti zapłaciło się należącą pensyą	20	81
1770				
Cymbał	22 VI	Cymbał który się przelały w nim było funtów 37 y 1/2 z dodatkiem nowego Materyału funtów 18 y 1/2 rachując materyą a Floreno 2 a robotę a Floreno 1 zapłaciło się	90	86

kapela	25 VIII	Kapeli za S.S.O. Dominika y kwindeną do niego	75	88
Bursarya	38 X	Braci na Nowicyat za Litanie u S. O. Dominika spiewane	20	89
1771				
Kapeli	5 X	Oddało się za Granie pro Festo Visitationis S. Magdalenae, S. P. Dominicis et Septenni, S. Hyacinthi Zł. 82 [...] zaś Festivitatis S Hyacinthi Złott. 8. facit	90	96
O. Organiscie y Kantorowi	9 XI	Na Drwa na zimę dało się	36	96
Kapeli	15 XI	Wypłaciło się za Uroczystości S. Jacka dodaiąc do wziętych złot. 8. [...]	102	97
Nowicyatowi	18 XI	Za spiewanie Litaniy ad Altare S. Patris Dominici	20	97
od Miecha	30 XI	zrobienia nowego do Organ	18	97
O. Kantorowi	13 XII	Prowizyi roczney teraz należącey imu za Rok skonczony	30	97
1772				
Kapeli	10 IX	za Swięto O.S. Dominika złott. 30. Za Swięto S Jacka y Z Oktawą złott. 110 facit.	140	104
na Nowicyat	3 XI	Za Spiewanie Litaniy u S. O. Dom.	20	105
O.O. Organi	16 XI	scie y Kantorowi na drwa	36	105
1773				
z Fundacyi S. Mag.	23 II	pro Festo S. M. Magdalenae oddało się Kapeli złott. 20 O. D. Regentowi zł. 7 g. 18. Kaznodzieiom dwiema zł. 15. g. 6. Wotywiscie Złott 3. Zakrystyanowi Zł. 4 fa(cit)	49 / 24	106
pro Festo S. Magdalenae	24 VII	wypłaciło się z konwenckiego czyniąc zadosyc Fundacyi uczynionej na to p. m. [per manus] A R. P. Magistri Apollinaris Bielowicz[2] Exprlis Kapeli złott. 20 Celebranti za O. Regenta złott. 7. g. 18. Wotywiscie za O. Bakałarza złott. 3. Kaznodzieiom dwiom po złott. 7. g. 18. O. Zakrystyanowi dla należących do Zakrystyi złott. 4. facit wszytkiego.	49 / 24	112
Nowicyatowi	24 IX	za spiewanie litaniy przed Ołtarzem S. Dominika za Rok skonczony in Aug	20	114

[2] Ojciec prowincjał Apolinary Bielewicz (Bielowicz) był założycielem funduszu na uczczenie święta św. Marii Magdaleny.

O. Organiscie	30 X	na Drwa na Zimę	18	115
O. Kantorowi	13 XII	Prowizyi za Rok skoń. per d. 26 Xbris	30	117
1774				
Kapeli za Paßyi	8 IV	granie przez Post	57	120
Kapeli	4 VI	pro Festo Sanctissimae Trinitatis złott. 30 pro Festis Ascensionis et Pentecostes zł. 10. pro Dominica infra Corporis Christi una cum processione złott. 34 facit.	74	121
pro Festo S. Magdalenae	24 VII	dało się Kapeli złot. 20. Celebranti O. Regentowi złott. 7. g. 18. Wotywiscie zł. 3. Kandziey Jednemu zł. 7. g. 18. drugiemu z. 7. g. 18. Do Zakrystyi zł. 4.	49 / 24 [razem]	122
Kapeli za kwin	2 VIII	dene S. O. Dominika	45	123
Kapeli	9 VIII	za Święto O. S. Dominika	30	123
Kapeli za Uro	29 VIII	czystość S. Jacka cum Octava tota	110	123
Kapeli za Se-	28 IX	ptennę S. Jacka oddało się	21	124
1775				
Nowicyatowi	21 I	za Litanie spiewane przed Ołt. S. O. D.[ominika]	20	126
Kapeli za Paßyi	30 IV	w Poscie granie	36	128
Kapeli	16 V	za Sumy y Nieszp. granie in A.[scensione] D.[omini]	8	128
Kapeli	1 VII	za Swięto S Troycy złot. 30 pro Domica Corporis Christi złot 20, za Wot. 3.	53	129
pro Festo S. M. Mag	23 VII	dalenae dało się Kapeli złott. 20. Celebrantowi złot. 7. g. 18. Kaznodzieiom dwiom zlot. 15. g. 6. Wotywiscie zł. 3. do Zakrystyi złott. 4. fac	49 / 24 [razem]	130
Kapeli	29 VIII	wypłaciło się za Kwindenę S. O. Dominika złott 45. za Swięto zas zł. 30.	75	130
Nowicyatowi	29 VIII	za Litanie w kaplicy O. S. Dominika	20	130
Kapeli	29 VIII	za Uroczystość S. Jacka y Oktawę	110	130
1776				
Kapeli	3 IV	za Paßye	36	134

Kapeli	18 VI	za Summe za Sumę y Nieszpor in Festo Pentecos. zł 8. pro Festo Sanctissimae Trinitatis zł. 30. pro Domenica infra Oct. Cor. Christi Za Procesßyą y Nieszpor złott. 18 facit	56	136
od Miechow	1 VII	reparacy na Wielkich Organach dało się połowę według kontraktu przy zaczęciu reparacyi Ogonowskiemu	50	136
pro Fest S. Magda	23 VII	lenae Kapeli złott. 20. Celebranti zł. 7. g. 18. Kaznodzieiom dwom zł. 15. Wotywiscie złott. 3. do Zakrystyi złot. 4. fac.	49 / 24	136
Kapeli	30 VII	pro Quindena zł. 45. pro Festo S. P. D. 30	75	137
Od Miechow	24 VIII	reparacyi resztę dało się Ogonow.	50	137
Kapeli za Uro	11 IX	czystosc S. Jacka cum Octava za Septennę zaś	110 21	137
BB. na Nowicyat	24 X	za Litanie spiewane przez rok przed Ołtarzem S. O. qd debebat pro Festo	20	137
1777				
Kapeli za Paßye	5 IV	grane w Posne Niedziele	36	141
Kapeli	26 V	od grania in Festo Sanctissimae Trinitatis	30	143
Kapeli	8 VII	Za Processyą Dominica infra Octavam Corporis Christi y Za Wotywę graną dało się	18	144
In Festo S. Magdalenae	20 VII	Kapeli zł. 20 Celebranti Patri Regenti zł. 7 g. 18. Wotywiście zł. 3. OO. Kaznodzieyom zł. 15. g. 6 do Zakrystyi zł. 4	49 / 24	145
Kapeli	4 VIII	Pro Festo S. Patris Dominici zł. 30. za Kwindennę zł. 42. efficit	72	145
	15 VIII	Kapeli od grania Summy in Festo Assumptionis B. V.	4	145
Kapeli za	30 VIII	Uroczystość S. Jacka cum Octava	110	146
Nowicyatowi	2 IX	Za Litanie przez rok spiewane ante Altare S. Patris	20	146
Kapeli	24 IX	Za Septennę S. Jacka zł. 21. Za Summę u S. Idziego zł. 3. facit	24	146
	31 XII	Kapeli za Summę graną in Festo iezcze OO.SS.	5	147

1778				
	23 I	Kapeli za Summę graną in Festo SS Fabiani & Sebastiani Z rozkazu O D. Przeora dla uczynienia folgi Communitati	4	152
Kapela	24 IV	Kapeli za Summę z Nieszporami graną in Festo Purificationis zł. 8 za Paßye Niedzielne w Poscie złotych 36. Za Summę y Nieszpory in Festo Resurrectionis na Prymicyach O. Antoniego Klose O Dr Przeor kazał zapłacic zł. 8 wszystkiego dało-się Kapeli	52	156
Kapeli	3 VII	Pro Festo Sanctissimae Trinitatis zł 30. Za Proceßyą Dominica infra Octavam Fest: Corporis Christi 20 zł	50	158
In Festo Sanctae	22 VII	Magdalenae Kapeli zł 20 Dwioma OO Kaznodziejom zł 15. g. 6. O. Regentowi Celebranti zł 7. gr: 10. Wotywiscie zł 3. Do Zakrystyi zł 4.	49 / 24	159
Kapeli	4 VIII	Pro Festo S. P. Dominici zł 30. Pro Quindena zł 42.	72	159
Nowicyatowi	25 VIII	Za Litanie przez rok spiewane ante Altare S. Patris	20	160
Kapeli	7 X	Za Uroczystość S. Jacka una cum Octava zł: 110. y za 6 Wotyw z Septenny zł 18	128	161
1779				
Kapeli	12 II	Pro Festo Purificationis B.M.V. zkolędą	8	168
Kapeli	27 III	Za Paßye w Niedziele Postne	36	169
Kapeli	7 VI	Pro Festo Sanctissimae Trinitatis zł 30 A za grane Nieszpory tylko Dominica infra Octavam Corporis Christi zł 4. facit	34	
In Festo Sanctae Mariae	22 VII	Magdalenae juxta fundationem p.m. P. M. Bielowicz Kapeli od grania in utriusque Vesp: z gankami także Wotywy y Summy zł 20. P. Regenti Celebranti zł 7. g. 18 Dwiema Kaznodziejom zł 15 gr. 6. Wotywiscie O. Bakałarzowi zł 3. Do Zakrystyi zł 4. facit	49 / 24	175
Kapeli	31 VII	Płaci się pro Quindena zł 45 et pro Festo imminente S. Patris zł 30. efficiunt	75	176
Nowicyatowi	25 VIII	Za Litanie przez rok spiewane ante Altare S. Patris Dominici	20	177

B. Wincentemu[3]	25 VIII	Prowizyi roczney przypadaiącey 1ª Augusti	30	177
Kapeli	8 IX	Od grania przez Uroczystość y przez Oktawę S. Jacka zł 110. Za 6. Wotyw z Septenny zł 18 facit	128	178
1780				
Kapeli	10 II	Od Summy graney y Nieszporow in Festo Purificationis B. M. V.	6	186
Kapeli	31 V	Pro Solemnitate SS. Trinitatis	30	189
In Festo Sanctae Mariae	22 VII	Magdalenae juxta fundationem p.m. Patris M. Bielewicz Kapeli od grania in utriusque Vesperis z gankami, także Wotywy y Summy zł 20. P. Regenti Celebranti zł 7. g. 18. O. Bakałarzowi Wotywiscie zł 3. Dwiema OO. Kaznodziejom złott 15. g. 6. Do Zakrystyi zł 4. facit	49 / 24	191
B. Wincentemu	31 VII	Subzakryście Prowizyi roczney przypadaiącey a 1ma Augusti	30	192
Kapeli	11 VIII	Pro Quindena zł 45. Pro Ipsa Festivitate S. Patris zł 30. Efficit	75	193
Kapela	9 IX	Kapeli od grania przez Cały tydzień Uroczystości S. Jacka zapłaciło się	110	194
Nowicyatowi	18 IX	Za Litanie przez Rok spiewane we wtork ante Altare Sanctae Patriarchae Dominici	20	194
Kapeli	20 IX	Za Septennę S. Jacka dało się	21	194
1781[4]				
Kantor Zamkowy	31 I	Kantorowi Zamkowemu do uczenia a fundamentis Chorału Młodzi Nowicyackiey skontraktowanemu po #1. na miesiąc zapłaciło się za 2. Miesiące #2.	36	202
Orgarmistrz	31 I	Od reparacyi pozytywku do Koscioła S. Idziego należało się Orgarmistrzowi # 6. Od O. Supprzeora wziął # 1. dodało mu się # 5. efficiunt	90	202
Kapeli	9 IV	Za Paßye grane w Niedziele postne	36	206

[3] Chodzi o brata Wincentego subzakrystiana Rożyckiego (lub Rożyczkę) organistę; w następnych latach jest określony jako organista, choć nie wiadomo, czy był nim już w 1779 roku.

[4] Od tego roku zaczynają się częściej wypłaty podawane w dukatach, oznaczonych symbolem #, przy czym 1 dukat = 18 zł (w 1767 roku = 16 zł).

Kantor Zamkowy	16 IV	Kantorowi Zamkowemu od uczenia kantu Choralnego Młodzi Nowicyackiey dało się za 2. Miesiące # 2.	36	207
Kapeli	1 VII	Za 2. Nieszporów, Wotywę y Summę in Festo SS. Trinitatis zł 30. Dominica infra Octavam Corporis Christi Za Summę Proceßyą y Nieszpor zł 30. facit	60	210
Kantor Zamkowy	3 VII	Kantorowi od uczenia a fundamenty Chorału Młodzi Nowicyackiey za 2. Miesiące per Aprili & Majo	36	211
Miechy	15 VII	Orgarmistrzowi od przerobienia zupełnego cum suis requisitis Miechow nad Wielkiemi Drzwiami Koscielnemi y onychze z inney strony ulokowania ugodzonemu na # 40. dało się in vim # 15.	270	211
In Festo Sanctae Mariae	22 VII	Magdalenae juxta fundationem p. m. P. M. Bielewicz Kapeli od grania in utriusque Vesperis z Gankami, także wotywy y Summy zł 20. P. Regenti qva Celebranti zł 7. g. 18. Dwiema OO. Kaznodziejom zł 15 gr. 6. P. Baccalaureo qva Wotywiscie zł 3. Do Zakrystyi zł 4. facit	49 / 24	211
Kapeli	4 VIII	Pro Quindena zł 45. Pro ipsa Festivitate S. Patriarchae zł 30. efficit	75	212
B. Wincentemu	31 VIII	Subzakryscie Prowizyi roczney pro Officio Organary za Rok ad Augustum exclusive	30	213
Kapeli	4 IX	Od grania przez Cały tydzień Uroczystości S. Jacka oprocz Septenny	110	214
Kantorowi	10 IX	Zamkowemu za Miesięcy 3. Augustum includendo # 3	54	214
Kapeli	14 IX	Od grania Wotywów u Grobu S. Jacka przez Septennę za 6. zł 18. In festo Nativitatis BVM. od grania Summy y Nieszporow zł 8 efficit	26	214
Nowicyatowi	8 XII	Za Litanie odprawiane we wtorki ante altare S. Patris przez Rok in Augusto skończony	20	221
1782				
Kantor Zamkowy	15 I	Kantorowi z Zamku zaciągnionemu do uczenia Braci Chorału za 3. Miesiące ad Octobre inclus.	54	223
Kantor Zamkowy	5 III	Kantorowi Zamkowemu od uczenia Chorału Braci za 2. Miesiące # 2.	36	224
Kapeli	26 III	Za Paßye Niedzielne przez post grane # 2.	36	225

Fortepiano	16 V	B. Wincentemu Rożyckiemu Organiscie na zapłacenie Instrumentu zwanego Fortepiano kupionego pro Conventu oprocz zł 30. od O. Supprzeora danych dało się	70	228
	23 V	Orgarmistrzowi od Organ y Miechow nad Wielkimi Drzwiami zreperowania # 20	360	228
Kapeli	28 V	Za dwoie Nieszporow Wotywę y Summę in Festo Sanctissimae Trinitatis	30	228
Kapeli	23 VI	Od grania Wotywy y na Proseßyi Dominica infra Octavam Corporis Christi dało się	24	229
In Festo Sanctae Mariae	22 VII	Magdalenae juxta fundationem p. m. P. M. Bielewicz Kapeli in utriusque Vesperis y od grania Wotywy y Summy z Gankami zł 20. P. M. Regenti qva Celebranti zł 7. g. 18. Dwiema OO. Kaznodziejom zł 15 gr. 6. P. Praesento Magistro Studentium qva Votivistae zł 3. Do Zakrystyi zł 4. facit	49 / 24	230
Kapeli	5 VIII	Za Kwindenę zł 45 Pro Ipso Festo S. Patris zł 30. efficit	75	231
Za Litanie	5 VIII	przez Braci z Nowicyatu we wtorki przez cały rok spiewane	20	231
	17 VIII	Kapeli od Summy y Nieszporow granych in Festo Assumptionis B.V.M.	8	232
Kapeli	1 IX	Od grania przez całą Oktawę S. Jacka oprocz Septenny	90	233
Kapeli	20 IX	Za Septennę S. Jacka na ręce B. Organisty	21	234
Bryxy Magister Kapeli Kompozytor	20 XI	Bryxemu Sławnemu Kompozytorowi za dwie Summy de Requiem, za iedną Świętalną y Preludyow N° 10 dało się # 4. facit	72	236
	31 XII	Bryxemu Slawnemu Kapeliscie za dwie Msze Świętalne oprocz 2. Rekwialnych y 1. Świętalney zapłaconych 20. Elapsi dało się na ręce O. L. Idziego	36	238
1783				
Kapeli	13 II	Od grania Summy y Nieszporow in Festo Purificationis B.V.M.	6	240
Kapeli	10 IV	Za Paßye Niedzielne przez post grane	36	242
Kapeli	25 IV	Od Summy grania in die Festo Paschalis	5	242
Kapeli	1 VII	Wypłaciło się Granie na Święto S: Troycy zł 24. Proceßyą Sumę y Nieszpor et M[issam] infra Octavam Corporis Christi zł 28. facit	52	248

Pro Festo S. Magdalenae	23 VII	Kapeli za całą Uroczystosc złot 20. Celebranti zł 7. gr 18. Kaznodzieiom dwioma po tyleż fac. zł 15 g 6. Wotywiscie złot. 3. Do Zakrystyi zł. 4. fac.	49 / 24	248
Kapeli	6 VIII	za Święto Oyca Dominika zł. 24 za kwendenę złott 45. fac.	69	249
Nowicyato	18 VIII	wi za Litanie ad Altare S.P.D.	20	249
Kapeli za	3 IX	Uroczystość S. Jacka y całą Oktawę Tymże za Septennę tego Swięta	80 21	250
1784				
Kapeli od	3 I	grania Sumy y Nieszporu in Festo Nativitatis D.N.J.C.	8	256
Kapeli	10 IV	za granie Paßyi przez Post	36	260
Kapeli pro	21 VI	Festo SS. Trinitatis złott 24. za Proceßyą Dominica infra Octavam Corporis Christi 18.	42	262
Kapeli za	8 VIII	Quindenę zł 45. pro Festo S. P. zł. 20	69	265
Nowicyatowi za	25 VIII	Litanie u S. O. Dominika	20	266
Kapeli	29 IX	za Uroczystość S. Jacka y całą Oktawę Tymże za Septennę tego Swiętego	80 21	268
1785				
Kapeli	30 III	za Paßye grane przez post	36	275
Kapeli	6 IV	za Uroczystość S. Tomasza y za Oktawę zapłaciło się	28	276
Kapeli	29 V	za Uroczystość SS. Troycy f. 24 za Processyą w Niedzielę między Oktawą Bożego Ciała f. 16 facit	40	277
Kapeli	4 VIII	za Ganki y za Summę graną w S. O. Dominika Ittem za drugie Nieszpory	10 6	280
Kapeli	5 IX	za pierwsze Nieszpory y drugie Wotywy y Summę w S. Jacek, za toż samo w Oktawę y za Summy przez całą Oktawę	42	281
1786				
na Passyi	13 III	spiewanie w Niedzielę za Xiążeczek 18 a q. 6	3 / 18	286

Fortepiano	8 IV	gdy się kupowało in anno 1782 sub die 16 Maii O. Wincenty Rożyczka Organista przyłożył się do tego kupna wziąwszy od O. Supprzeora rocznego salarium f. 30 y dla tego sobie go przywłaszczał, więc aby ten instrument cełkowicie był konwencki dodało mu się na ręce B. Wincentego Subzakry	30	
Kapeli	11 VI	za granie dwoie Nieszporow Wotywy Summy y gankow w dzien SS. Troycy	24	288
Kapeli	19 VI	za Summę Dominica infra Octavam Corporis Christi y za Processyą	18	289
Kapeli	8 VIII	za fest S.O. Dominika za granie gankow dwoch Nieszporow Summy y Wotywy	24	290
Kapeli	3 IX	za pierwsze y drugie Nieszpory, Summę y Wotywę za ganki w S. Jacek, za toż samo w Oktawę także za wszystkie Summy przez Oktawę grane, y ganki ranne	42	291
1787				
na exekwi	16 III	ach Szlachetnego Pana Jana Antoniego Maryaniego Radzcy Krak dano 2. beczki wina [...] tym co spiewali Cantu Gregoriano Summę f. 16. [...]	16	295
Kapeli	1 IV	za 5. Paßyi granych	30	295
Kapeli	3 VI	Za Uroczystość S. Troycy za dwoie Nieszporow Summę Wotywę y ganki	24	297
Nowicyato	10 VII	wi za Litanie wtorkowe pro Anno 1786	20	297
Reparacya	3 VIII	Miechow za skorki z irchy y za klyi f. 40 gr 13 Ogonowskiemu f. 72 dawszy mu wprzód f. 48. dzis odebrał f. 54. więc in Summa koszuie naprawa miechow do wszystkich Organ fl. 112. ale ze Ogonowski wziął iuż f. 18 [zostaną?] się	94	299
Kapeli	7 VIII	za ganki 3. razy grane za dwoie Nieszporow Wotywę y Summę na S.P. Dominik grane	19 / 6	299
Nowicya	9 VIII	towi za Litanie wtorkowe pro Anno 1787	20	299
Kapeli	4 IX	za pierwsze y drugie Nieszpory, Summę Wotywę y ganki grane w S. Jacek, za toż samo w Oktawę, y za wszystkie Summy przez Oktawę grane y ganki ranne.	42	299
B. Organiscie	22 XI	Antoninowi Lipskiemu zapłaciło się za rok skończony die 16 praes.	30	300
1788				
Kapeli	19 V	za Uroczystość SS. Troycy	24	306

Kapeli	30 V	za granie na Proceßyi podczas Oktawy Bożego Ciała	18	307
Kapeli	8 VIII	za fest S. O. Dominika za ganki 3 razy grane za dwoie Nieszporow Summę i Wotywę	19 / 6	309
Nowicya	19 VIII	towi za Litanie wtorkowe pro A.D. 1788	20	309
Kapeli	31 VIII	za pierwsze i drugie Nieszpory Summę Wotywę i ganki grane w S. Jacek, za toż samo w Oktawę i za wszystkie Summy przez Oktawę grane i ganki ranne	42	310
B. Orga	16 XI	niscie Antoninowi Lipskiemu Diakonowi zapłaciło się za rok dzisiay skończony	30	312
1789				
Kapeli	6 IV	za Paßye grane w Niedziele postne	24	315
Kapeli	9 VI	Za Uroczystość SS. Troycy	24	317
Kapeli	15 VI	za Summę i Proceßyą w Niedzielę między Oktawą Bożego Ciała	18	317
Kapeli	4 VIII	Za dwa Nieszpory Summę Wotywę i ganki grane	18	319
Nowicyato	10 VIII	wi za Litanie wtorkowe pro anno 1789	20	319
Kapeli	31 VIII	Zapłaciło się za 4. Nieszporow granych za 2. Wotywy i 8. Summ przez Oktawę S. Jacka	42	320
P Orga	16 XI	niscie Antoninowi Lipskiemu za rok skończony dziś Urzędu Jego	30	322
1790				
Kapeli	28 III	za granie Paßyi w Niedziele postne	24	325
Kapeli	30 V	Za Uroczystość SS. Troycy	24	327
Kapeli	6 VI	Za Summę y Proceßyą graną w Niedzielę między Oktawą Bożego Ciała	18	327
Nowiciato	12 VII	wi za Litanie we wtorki przez cały rok	20	328
Kapeli	4 VIII	za fest S. O. Dominika	18	329
Kapeli	6 IX	za całą Oktawę S. Jacka graną iak w innych latach dawnieyszych	42	329
O. Organiscie	16 XI	Antoninowi Lipskiemu za rok dziś skończony	30	331

1791				
Kapeli	17 IV	za Paßye grane w Niedzielę	24	333
Kapeli	25 V	za Fest S. Troycy za Niedzielę między Oktawą Bożego Ciała y Proceßyą	42	335
Kapeli	4 VIII	za fest. S. O. Dominika	18	337
Nowicyatowi	19 VIII	za Litanie Wtorkowe	20	337
Kapeli	5 IX	za Oktawę S. Jacka	42	337
O. Organi	29 XI	scie za rok skończony die 16. praes.	30	339
1792				
Kapeli	31 III	za paßye grane w poscie	24	343
Kapeli	11 VI	za fest cały S. Troycy za Niedzielę między Oktawą Bożego Ciała i za Proceßyą	42	344
Kapeli	7 VIII	za Uroczystość S. O. Dominika	18	345
Nowicya	11 VIII	za Litanie we wtorki	20	345
Kapeli	4 IX	za oktawę S. Jacka	42	345
1793				
Kapeli	25 III	za Paßye grane w Niedziele postne	24	358
Nowicya	17 VII	towi za Litanie Wtorkowe	20	361
Kape	5 VIII	li za fest S. O. Dominika	18	361
Kapeli	11 IX	za całą oktawę S. Jacka	42	363
O. Orga	9 XII	niscie Antoninowi zapłaciło się reliquum należące mu i dług zaspokojony ad 16. 9bris w tym roku	6	366
1794				
	IV	Kapeli za Paßye	24	368
Kapeli	29 VI	za dzień SSS. Troycy	8	370

Nowicyatowi	11 VIII	In vim Lytanij spiewanych u S. Dominika	20	371
Kapeli	3 IX	za S. Dominik y za Oktawę S. Jacka	58	371
O. P. Alesemu	22 X	z Prowizyi O. Organisty	12	372
1795				
Kapeli	1 VI	za Swięto SS. Troycy potrąćiwszy niegranie gankow	20	378
Nowicyatowi	8 VIII	Pro Litaniis ad S. Dominicum	20	381
Kapeli	9 VIII	za S. O. Dominik	18	381
Kapeli	31 VIII	za Oktawę S. Jacka y Święto	40	382
Od Miechow	26 IX	Sporządzenia od Organ na detowią[?]	30	383
1796				
O.P. Apollinar	24 II	emu za prace grania na Organ. za Rok skończony 15 Januarji	30	387
Kapeli	21 III	za Paßyą	24	388
Kapeli	6 VI	za dzien S Troycy y za Nieszpory między Oktawą Bożego Ciała	22	391
Nowicy	31 VII	atowi za Litanie	20	393
Kapela	30 IX	na S. O. Dominik y Oktawę S. Jacka	58	395
1797				
Directorium	7 I	do Churu	0 / 18	400
O. P. Rafa	7 I	łowi [kantorowi?] prowizya	60	400
O. Organi	29 I	scie prowizya	30	401
Kapeli za	21 IV	za granie na Paßyach	24	404
O. P. Kanto	13 V	rowi resztę prowizyi[5]	8	405

[5] Prawdopodobnie chodzi o wypłatę reszty prowizji kantorowi O. Rafałowi; jedynie temu ojcu wypłacają w 1797 roku prowizję bez wskazania powodu i w dniu zakupu *Directorium* do chóru.

Kapeli	28 VI	za dzień SSS Troycy	20	408
Kantorowi	28 VII	za uczenie Nowicyatu	54	410
Nowicya	16 VIII	towi za Litanie	20	411
O. P. Kantor	26 VIII	in vim prowizyi	8	412
Kapeli	6 IX	za S. O. D. i Oktawę S. Jacka	54	413
Braciom y	21 IX	Siostrom Rożancowym za spiewanie wotyw	18	414
Kantorowi	15 XI	uczącemu Nowicyat należało się ult. 8bris	54	418
B. Wincentemu	29 XII	Wrocono za Druty do Organ zł: 2 g. 12 Chłopom od noszenia miechow zł. 1 g. 16.	3 / 28	420
1798				
Kantorowi	2 I	Różancowemu	18	421
O.P. Kantoro	5 II	wi in vim Prowizyi NB. dawniey wziął zł. 8	8	422
Kantorowi	2 III	uczącemu Nowicyat należało mu się Ultimis Januaris	54	424
Kapeli	6 IV	za Paßye grane	24	426
Kantorowi	27 IV	uczącemu nowicyat	54	427
O. Kantorowi	18 V	in vim Prowizyi	4	428
O. Kantoro	14 VI	wi reszty Prowizyi	10	430
Kapeli za	22 VI	Swiętą Troycę y w Niedzielę między Oktawą Bozego Ciała Summę y Proceßyą	36	430
Nowicyatowi	27 VII	za Litanie wtorkowe	20	434
od Oprawy	28 VII	antyfonarza czyli Psałterza	2	434
Kapeli	12 VIII	za S. O. Dominik	18	435
za Wotywy	3 IX	S. Dominika y S. Jacka Bractwom	18	436
Kapeli	5 IX	w Dzień y przez Oktawę S. Jacka nalezało się Zł: 42 wytrąciło się za dwie Proceßye co niegrali Zł: 4 za zepsucie trąby Zł. 2. dało się	36	436

O.P. Kantoro	28 IX	wi	3	437
O. Kantor	1 XII	in vim Prowizyi	4	441
Introligato	10 XII	rowi od oprawy Xięgi Churowey	8	441
Kantorowi	29 XII	Rozancowemu za Wotywy	18	442
1799				
od Organ	21 I	Brackiemu	11 / 10	445
Kapeli za pas	9 IV	sye w poście grane	24	458[6]
Kapeli za	1 VI	S. Tróycę i w Niedzielę pomiędzy Okt. Bożego Ciała za Nieszpory i Proceßyą	42	461
Introligatoro	7 VII	wi od sporządzenia Kommunału churowego	3	463
Nowicyatowi	7 VIII	za Litanie śpiewane przez Rok u Dominika	20	465
Kapeli za	16 VIII	Uroczystość S. O. Dominika	18	465
Bractwu	31 VIII	za Wotywy S. Dominika y S. Jacka	18	466
Kapeli za	3 IX	dzień S. Jacka, przez Oktawę za Sumy y Proceßyą, za cały dzień Oktawy	40	466
Kantorowi	30 XII	Rożańcowemu za Wotywy	18	472
1800				
od oprawy Kol	1 IV	lektarza Chórowego	3	478
Kapeli za	16 VI	S. Tróycę i w Niedzielę między Oktawą Bożego Ciała za Summę i za Proceßyą	42	481
Za Nowe Offycya do	19 VII	Choru	1	484
Kapeli za Swięty O.	5 VIII	Dominik	18	485
Nowicyatowi za	5 VIII	spiewanie Letanij u O: S: Dominika	20	485

[6] Zaburzona numeracja: po s. 446 jest s. 457 i nast.

Bractwu za wo	30 VIII	ty[wy] u O. S. Dominika y u S. Jacka spiewane	18	485
Kapeli za tydzień	1 IX	uroczystości Stego Jacka	40	485
Kantorowi Ro-	28 XII	żancowemu	18	490
za Direktorium	28 XII	do Chóru	1	490
1801				
O. Organiście	28 II	za rok organaryi	60	493
Na Wotkę Kapeli	31 V	w Dzień Swiętej Troycy	1	496
Kapeli za Stą Troy	9 VI	cę y w Niedzielę infra Okta. Corporis Christi za Summę y Proceßyą	42	496
Nowicyatowi za	8 VIII	Litaniie u S. O. D. przez Rok	18	501
Kapeli za S.	9 VIII	O. Dominik		
Bractwu za woty	30 VIII	wy u S. O. Dom. i Jacka	18	502
za wódkę i kieł	14 X	basy dla Kapeli w dzień poświęcenia Kość	2	505
O. Apollinaremu	10 XI	za ośm miesięcy Organaryi	24	506

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 2. LIBER PERCEPTARUM DEPOSITARIORUM Conventus Cracoviensis Ord: Praed: Sub Prioratu Adm. Rndi ac Eximij Patris S.T.M.P. BASILII BARSKI INCHOATUS Anno Domini 1763. Die 12 Mensis. Jul.
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Kr 28.

Wpis na marginesie	Data wpisu	Treść wpisu	Zł / gr	Strona
1763				
Eleemosine	2 VIII	Od J. W. Imci Pani Masalski Podskarbiny Lite: na dwie wotywy przed S. O. Dominikiem 2. # z ktorych Celebrantibus zł. 6. Braci za spiewanie iedney wotywy zł. 9. Organiscie et Cantori zł. 2. reszta ad Massam	24	4
1764				
Michałow Kozubow[1]	1 I	Od Summy 4000 na Dobrach J. W. Imci Pana Chorązego W. K. lokowaney oddał Prowizyą Imc Pan Jakielski Pisarz Prowentowy należącą za Rok P. 1763. Skonczony w Roku P. 1764. pro Festo Trium Regum	100	11
Dobranowice Poborowice	1 IV	Od Summy 3200 ex fundatione pro Concionatore et S. Pio na Dobranowicach y Poborowicach zapisaney, W Imc Pan Slaski Woyski Krakowski Starosta Bochenski, Prowizyą należącą per 5 a Cent. za Rok P. 1762. Skonczony w Roku P. 1763 na srodopoście solvit	160	13
Alwernia Wilie	1 VII	Za podwody pod XX. na Alwernią iadących na pogrzeb J. W. Imci Pana Franciszka Czersiego Kasztelana y za Wilie tamże spiewane dano.	180	16
1765				
Michałow Kozubow	16 I	Od Summy 4000 na Kozubowie y Michałowie Dobrach J. W. Imci Pana z Wielopolskich Myszkowskiego Starosty Krako. Chorązego W K lokowaney oddał prowizyi Imc Pan Jakielski Pisarz Skarbowy za Roku P. 1764. Skonczony w Roku P. 1765. pro Festo Trium Regum fl	100	22

[1] Z funduszy lokowanych na wsiach Michałów i Kozubów była opłacana kapela w 1763 roku.

Exequie J.W.P. Podskarb. Litt.	24 II	Ze Skarbu J.W. Im. Pana Maβalskiego Podskarbiego Lit. pro Funeralibus Exequijs. Podzwonne, Proceβyą odebrało się 15# Ex quibus XX. Kantorom spiewaiącym Gregoriano Cantu Summy distributi 3.# hic acclud. #12. ff.	216	24
Carbona	28 II	In Carbona Missarum pro Februario repertist fl. 334 – 14. Ex quibus pro Carbona distribuenda ceβerunt fl. 63-23. promis. P. Bartholomaeo P. G. fl. 6. pro Famulis pulsantibus novem diebus p. m. Maβalska fl. 26. demptis flore 10 ex urca Centuria et duobus floren decesstis in uno aureo nummo, redeunt ad depositum ff	226 / 21	24
Organy	15 V	Za Organy, fundationis p. m. Fratris Alexij rozebrane, quendam u S. Jacka zostaiące zapłaciły PP. Panny Franciszkanki od S. Jędrzeja zł	1000	27
1766				
Michałow	10 I	Od Summy 4000 na Michałowie y Kozubowie Dobrach Dziedzicznych J.W. Imć Pana z Wielopolskich Myszkowskiego Starosty Krako. Chorążego WK Lokowaney oddał Prowizyą Imc Pan Jakielski Pisarz Prowentowy pro Anno 1765 finito in Anno 1766 pro Festo Trium Regum	100	40
Exekwie	21 II	J. W. Imc Pan Antoni Potocki Wojewoda Bełski Starosta Guzowski pro Anima Constantiae de Potockie Siostry Swoiey obtulit na Exekwie Tynf. Saskich numero 500: Ex quibus talis dispositio. Na msze SS. inter PP. et hospites dało się zł. 131-25 Pro Cantu Gregoriano zł. 32. gr. 20. Pro Sacristia et Familia zł. 18. 20. Ministris et Servitoribus Missarum zł. 8. gr. 5. Za Całe Wilie spiewane zł 35. Za Swiatło do Zakrystyi zł. 116-20. Na Konsolacyą zł. 116.20. Remit pro Missis no. 106., absolvendis fl 123.20. Summa ff	240 /10	42
Pro funda	1 IV	V. P. Benedictus Ronikiewicz anno elapso permanus Oyca Pra Slaskiego oddał pro Fundatione organ. 12. # ff	216	44
Pogrzeb s. p. P Jacka Poddembskiego	24 VII	Ex pio Legato Testamenti S. P. Imci Pana Poddebskiego. W. Im. Pan Kos Subdelegat. oddał złotowkami zł. 1000. ktorego taki dispartyment: Za Troie Wigilij Załob: spiewanych Zakonom wydało się zł. 120. Na Msze SS. w kościele naszym odprawiane zł. 258. Od Załoby ubierania Zakrystianowi y kościelnym zł. 30. Za wino do Zakrystyi zł. 24. Chłopcom służącym do Mszy SS. y ubogim rozdało się zł. 12. Za Swiatło zł. 200 Jura Ecclae zł. 200. Pro anniversario zł. 56. Na Kapelę y na Konsolacyą zł. 100 Summa ff	456	48

Oganis	3 XII	Eximius P. Mgr Provincialis contulit larga manu pro continuando Organo Chorali # 30. à floreni 17. #.	510	53
1767				
Jędrychów[2]	16 II	Od Summy lokowaney na Jędrychowie oddał prowizyą J. W. J. Pan Ankwicz Kasztelan Biecki na Fundacyą do S. Magdaleneny[sic] należącą na termin Festu teyże S. Magdaleny za Rok 1765. skonczony w Roku 1766. in Festo ut supra per 5. à 100.	80	56
Michałow Kozubow	2 V	Od Summy 4000. na Michałowie y Kozubowie Dobrach dziedzicznych J.W. Imci Pana z Wielopolskich Myszkowskiego Starosty krakowskiego Chorążego W. K. lokowaney oddał Prowizyą Imc Pan Jakielski Pisarz Prowentowy pro Anno 1766. finito in Anno 1767. pro Festo Trium Regum należącą	100	58
Organ	16 IX	O. D. Prowincyał przez O. P. Stobieckiego przysłał z Lublina na Organy # 69. ff.	1080	61
1768				
O. D. Prowincyał	4 I	O. D. Prowincyał zostawił # 12. niewaznych na Organ	216	64
Andrychow	9 I	Od Summy 1600. oddał prowizyą J. W. J. Pan Ankwicz kasztelan Biecki Zł Pol pro termino S. Joannis Należącą idque pro Anno 1766. finito in 1767mo pro Eodem Festo S. Joannis.	80	65
Michałow Kozubow.	11 I	Od Summy 4000. na Michałowie de lokowanej [na] Dobrach dziedzicznych J. W. J. Pana z Wielopolskich Myszkowskiego Starosty krakowskiego Chorążego W. K. oddał Prowizyą J. Pan Jakielski Pisarz Prowentowy Pro Anno 1767. finito Anno 1768. należącą pro Festo Sanctorum Trium Regum	100	65
Pium legatum S. P. Delpacówny	18 III	Ex pio legato S. P. Imc Panny Delpacowny na Pogrzeb y Msze Swięte oddał Imc Pan Zielinski Pułkownik	1500	67
1769				
Michałow Kozubow.	25 I	Ex Summa 4000. na Michałowie de lokowaney [na] Dobrach J. W. Imci Pana Chorązego Koronnego oddał Prowizyą J. P. Jakielski Pisarz Prowentowy pro Anno 1768. finito in 9ro pro Festo Trium Regum	100	75

[2] Pierwsza wzmianka o fundacji S. Marii Magdaleny O. Bielewicza. Kapela gra jednak po raz pierwszy dopiero w 1768 roku.

Jędrychow Fundatio S. Magdalenae	10 II	Z Jędrychowa od Sumy 1600. na Andrychowie oddano Prowizyą pro Anno 1767. finito in 8vo pro Festo S. Joannis Baptistae	80	75
Andrychow	2 XII	Z Andrychowa oddano Prowizyą od Tysiąca 600. Złotych Pro Termino S. Joannis Baptistae hoc anno złł: 80. z ktorych Kapeli za S. Magdalenę złł: 20. Celebranti złł. 7 gr 18. Wotywiscie złł: 3. Kaznodziejom złł: 15. gr: 6. Zakrystyanowi złł: 4. Reliqui	30 / 6	83
1770				
Michałow Kozubow.	13 I	Z Michałowa y Kozubowa à Suma Ex capitali 4000 Ici [...] Pana Chorążego Koronnego pro anno 1769 finito in anno 1770 pro termino SS 3um Regum	100	84
1771				
Z Andrychowa	6 I	Oddano od złott. 1600 Prowizyą per Anno 1769 finito 1770. na S Jan Krzciciel	80	90
Z Michałowa y Kozubowa	5 IV	Oddano od Summy złot Pol. 4000 Prowizyą za Rok 1770. skonczony 1771 pro Termino SSrum trium Regum	100	91
Z Andrechowa	1 XI	od Summy Złott. 1600. pro Fundatione Festi S. Magdalenae Oddano złott. 80. pro Termino Festis S. Joan Bap finito Anno z ktorych Celebrantowi dano Zł. 7. g. 18. Wotywiscie złot. 3 Kaznodzieiowi zł. 15. g. 6 O Zakrystyanowi y Koscielnym zł 4. a że z Konwentu Kapeli dawniey zapłacono złott. 20. teraz teraz Konwentowi	50 / 6	95
1772				
Z Michałowa	27 VI	y Kozubowa od 4000. za Rok 1771 skonczony 1772 in Termino SSt 3ium Regum	100	99
1773				
z Andrechowa	11 I	od Summy 1600., pro Fundatione Festi S. Magdalene oddano złott 80. ktore się należały na S. Jan K. 1772. ale y także złączone z Prowentami Przeciszowskiemi	[80][3]	106
Z Michałowa	30 III	y Kozubowa Dobr J. W. z Wielepolskich Myszkowskiego Chor Koron. od Summy 4000. Oddano Prowizyą za Rok 1772. skonczony 1773. pro Festo SS Regum	100	106

[3] Przez pomyłkę sumę z Andrychowa zaksięgowano razem z prowentami z Przeciszowa, które zapisano 12 stycznia 1773, na s. 105.

na Pogrzeb s.p. W. JM P. Slaskiego[4]	2 V	Adama Pułkownika Ktorego Ciało złozone w Kaplicy Ligczenskiey pro 2. Maji oddano złott Poll. 3000. z ktorych według Dyspozycyi po klasztorach rozdano Na Modlitwy złott. 212. Na Mszy SS. 1020. złott. 1020. W dzion Pogrzebu obcych Mszy było 87. za nie złott. 87. Domowym niż był Pogrzeb. przy pogrzebie y na dalszy czas wydało się na Mszy 94. złott. 94. Celebranti y innym ktorym się według Dyspozycyi dawano, na Mszy 23. złott. 214. Za spiewanie Wigilij dwoie złott. 40. pro Cantu Gregoriano złott. 54. Ubogim złott. 20. Zakrystyanczykowi y Serwitorom mszy 3. g. 15. Ministrom złott. 20. Bractwu albo O. Promatorowi zł. 36. O. Zakrystynowi zł. 36. Residuum od dwoch 2000. co zostało zł. 163. g. 16. Na Mszy 165. rozdało się Konwentowi zas na Mszy 500. złott. 500. Od Mieysca, y na swiatło tyleż fac	1000	107
na Msze S.	1 VII	pro Anima Joan. Canty Sacerdotis dał JMć X. Awedyk Kanonik Pilecki złott. 500. z ktorych na dwoie Wigilyi ze Mszami spiewanemi do Zakrystyi y na Tryiczyne dało się złott 70. Między Oycow na Mszy. złott. reszta na Mszy 230. złot. 230. Do konw. na M 200.	200	109
z Andrychowa	24 XII	oddano od Summy 1600. pro Fundatione Festi S. Magdali pro Anno 1772 fin. 1773. pro S. Joan. B	80	113
1774				
z Andrechowa	19 X	Od Sumy 1600. Fundationis Bielewicianae pro Solomnitatae S. Magd. pro Anno 1773 fin. 74. pro S. Joan. Bap.	80	120
1775				
z Michałowa y	18 IV	Kozubowa J. W. IM P. z Wielopolskich Franciszka Myszkowskiego Marszałka Nadwor. Kor. od Sumy 4000. oddano Prowizyą pro An. 1773 fin. 74. in termino SSrm 3ium Regum	100	122
1776				
z Andrechowa	11 VII	od Summy 1600. Oddano Prowizyą pro An. 1774. fin. in 5to. et 1775 fin. 1776. na S. Jan Krzciciel	160	129

[4] Był właścicielem m.in. wsi Wechadłów, z której klasztorowi płacił prowizję.

1777				
Z Andrechowa	26 VIII	a Summa 1600. pro Fundatione Festi S.ae Magdalenae pro Anno 1776to finito in 7mo pro termino S. Joannis Bap: oddano prowizyi	80	137
Czynsze z Kamienic [...] na Cmentarzu	7 X	Z 5. Robacki relinquitur do porachunku[5]		
1778				
Michałow Kozubow	30 III	Z Michałowa y Kozubowa z Summa fl. 4000. nalezało się prowizyi za lat 4. Imć Pan Kaspary S. J. K. M. miał Commissum sibi datum zapłacenia Konwentowi fl. 300.te rachuią się za lat 3. to iest pro Ao 1774 finito in 5to, pro 5to in 6to, & pro 6to finito in 7mo pro termino Festi Trium Regum. A że nie dane, tylko za pocztę potrącone ut vid. in Expensis, tu się nie wpisuią.		
Imć P. Zebrowski[6]	16 VI	Na wosk ofiarowal do Kościoła # 4. facit	72	145
Z Andrychowa	3 VIII	A Summa fl 1600. ibidem locata ac inscripta pro fundatione Festi Sae Mae Magdalenae pro Ao 1777. finito in praesenti 1778 in termino Festi S. Jo: Bap.	80	147
Czynsze z Kamienic 5	30 XI	Robacki po ułatwionych pretensyach ma zapłacić pierwszy raz na przyszłe Swięta		
1779[7]				
	1 II	Pan Żebrowski obtulit do koscioła na wosk	36	153
Z Andrychowa	28 VIII	A Summa 1600. pro Ao 1778 finito in 9o in termo S. Joan. Bap.	80	159

[5] Robacki – kantor w kościele mariackim w Krakowie ok. 1790, zob. Wojciech Sowiński, *Słownik muzyków polskich dawnych i nowoczesnych*, Paryż 1874, s. 324.

[6] Wypisano ze względu na skojarzenie z kompozytorem Marcinem Józefem Żebrowskim.

[7] W tym roku zaczynają się trudności z egzekwowaniem procentów od lokat.

Jozef Kudelski	31 VII	Przy odebraniu Kontraktu na Kamienicę pierwszą przy Łebczyńskim, /: gdzie ma obiąć mieszkanie od S. Michała :/ na złotych 30 tylko na Rok, sed tamen cum ancro totali tak opłacania oboiey Raty Kominowego, iako tez podeymowania Zołnierza, pierwszą Ratę pułroczną, mniącą się kończyć Decdante[?] pro Festo Paschatis Anno futuro, teraz zapłacił	15	159
2.	18 X	Z kamienic na cmentarzu [...] Z drugiej Kudelski Kapelista dał sup[a] Ul[a] July przy Kontrakcie		161
5	18 X	Robacki kapelista po uspokojonych pretensyach za Moskalow, pierwszy raz dopiro po widzianych Dokumentach y nowym kontrakcie ma dac zgory		162
Pogrzeb P. Wołowskiej	25 X	Z pogrzebu Pani Doroty Wołowskiey, Ktorey Ciało die 2. 7bris zlozone w Grobie w Kaplicy Rozańcowey ante Altare B. M. V., a pogrzeb był die 6. 8bris, dano zł 300. z ktorych na msze SS. Patribus, za kant czyli Summę y Kondukt Greg[o] Cantu spiewane, za Wigilie do konwentu, y za pracę Kościelnym rozdało się zł. 110. ad Depositum vero	190	163
1780				
P Robacki	8 I	Po uspokojonych dawnych pretensyach mianych do Konwentu ex ratione Woyska Rossyiskiego, teraz pierwszą Ratę pułrocznego czynszy, zaczętą A[o] elapso a Festo Michaelis a Kończyć się maiącą pro Futuro Festo Paschatis, Zapłacił zgory tym sposobem. Przyięło mu się Za Zołnierza na Ratusz pro 8brem, 9brem & Xbrem inclusive wydanych złł: 19. pieniądzmi zas /: podług dawnego Kontraktu na złot: 120 na Rok :/ oddał	41	165
2.	6 IV	Z Kamienic na Cmentarzu [...] Z drugiey Kudelski tę ratę zapłacił z gory przy Kontrakcie vid. ult[im][a] July 1779[ni]		168
5.	6 IV	Robacki Kapelista tę ratę zapłacił z góry die 8[a] January. vid: ibi		168
Z Andrychowa	9 IX	A Summa zł. 1600. pro A[o] 1779. finito in praesenti in termino S. Jo. Bapt[ae].	80	175
Czynsz z Kamienic pro Festo Michaëlis przypadaiący 2.	[29] IX	Z Kamienic na Cmentarzu [...] Z drugiey Kudelski podług Kontraktu podeymowania y Dymowego y Zołnierza oddał	15	176

Czynsz z Kamienic pro Festo Michaëlis przypadaiący 5.	[29] IX	Z Piątey Robacki Kapelista powienien zapłacic za toz połrocze zł 60. Wydał na zołnierza a Januario ad Mensem praesentem Inclusive złott: 57. Przyięło mu się za 10. tarcic a zł 1. gr. 6 złott 12. Ktore tamze wyszły na podłogę. Więc na przyszłe pułrocze naddał złott: 9.		176
1781				
2.	30 IV	Czynsz z Kamienic z Cmentarza [...] Z drugiey Kudelski Kapelista lubo podług Kontraktu /:ut sup[a] Ult[ma] Julii 1779[o] :/ powinien tylko płacić pro floren. 15 na Pułrocze ex ratione podeymowania Zołnierza y Dymowego: ze jednak tylko per 8brem, 9brem & Xbrem płacił za Żołnierza pro floren. 3. gr. 5 na Miesiąc, a Januario zas nic nie dał, przeto do złott 15. tyle dodaie za 3. Miesiące ile by był dał na Ratusz: co czyni	24 / 15	185
5	30 IV	Z Piątey Robacki Kapelista za toz pułrocze powinien dac zł 60. Naddał sup[r][a] in 7bri zł 9. Przyięło mu się za Zołnierza pro 8bri, 9bri & Xbri zł 19 więc do zupełnego wypłacenia dołożył	32	185
Od P[a] Żebrowskiego	6 IX	Na Swiatło do S. Jacka	70	190
	26 X	Czynsz [...] Z Kamienic na Cmentarzu [...] z drugiey Kudelski przy zmieyszonym podatku na Koszary groszami piącią co miesiąc y tymze wypłaconym na Ratuszu tu wypłacił	16	193
	26 X	Z Piątey Robacki Kapelista powinien dać za pułrocze zł 60. Wydał na Koszary a Majo ad 7brem inclusive zł 25 reszty dodał	35	193
1782				
Andrychow	5 I	Zapłacono Prowizyą à Summa 1600. za rok. 1780. skończony w roku 1781. pro festo Joannis	80	197
	6 IV	Czynsz [...] z Kamienic na Cmentarzu [...] Z drugiey Kudelski Kapelista za pułrocze zapłacił /: ut sup[a] 26 7bris :/	16	199

	6 IV	Z Czwartey Robacki powinien płacic zł 60. wydał na Koszary przez 6. miesięcy ad Martino inclusive zł 24 reszty dopłacił	36	199
Z Andrychowa	25 VIII	A Summa 1600. zapłacono Prowizyi pro A° 1781. finito in currant. pro Festo S. Jo. Bapt[ae]	80	203
	[29] IX	Z Kamienic na Cmentarzu [...] Z Drugiey Kudelski Kapelista przy opłacaniu dymowego y na Koszary podług Kontraktu ut sup[a] Ult[a] July 1779 zapłacił	16	204
5.	[29] IX	Z Piątey Robacki Kapelista za pułrocze powienien dać zł 60. Wydał na Koszary ab Aprili ad 7brem inclusive zł 24. Dopłacił pieniędzmi	36	205
1783				
Kudelski	1 V	Z Kamienic na Cmentarzu[8] [...] Z drugiey przy opłacaniu dymowego y na Koszary /: podług Kontraktu ut sup[a] Ult[a] July 1779 :/ dla Zołnierzy ad Ult[a] Martij, oddał pieniądzmi	16	213
Robacki z 5.	1 V	Kapelista za pułrocze przy opłacaniu tylko Dymowego powinien dac zł 60. Na Koszary wypłacił wypłacił za 6. Miesięcy ad Martium inclusive per zł 4. na Miesiąc, zł 24 dodał	36	214
z Michałowa y Kozubowa	14 VII	Oddano Prowizyą od Summy 4000. za lat szesc skonczone na Swięto trzech Kroli hoc An. 1783. tym sposobem. Przenicy kor. 35. a fl. 9. Wodki Garc. 108 à fl. 3. Pieniądzmi a to z skarbu J. W. Margrabi Pinczowskiey	201	216
z Andrechowa	6 X	Od Summy 1600. Oddano Prowizyą pro An. 1782. fin 1783. na S. Jan Krzciciel	80	219
	4 XI	Czynsz z Kamienic S. Michaelis Ratha [...] Kudelski [...] Robacki	 16 36	220

[8] Znajdowały się przy obecnej ul. Sławkowskiej.

1784				
Czynsze Paschae z kamienic puł-roczne decusive wypłacone	27 IV	Kudelski w Kącie na Cmentarzu [...] Robacki dał na koszary 24. tu oddał	16 36	225
na Swiatło	9 VI	do Koscioła Ichmc PP Ziobrowscy ofiarowali y dali	72	227
	30 IX	Marcinowa Lokayka oddała Czynszu [skreślone:] anticipativč pro Ratha [nieczy-telne słowo] y Od P. Kudelskiego nalezało się połrocznego czynszu złł. 16. wydał na Mularza y gwozdzie zł. 7. gr. 6. oddał resztę	8 / 24	233
z Litanij	6 X	na ktorą posłał JW. JP. Stta Olsztyński #1. dawszy Nowicyatowi zł. 4. zostało się Klasztorowi	14	233
Czynsze z Ka-mienic pro Ratha Michaelis	X	Kudelski oddał vide eadem die Ignacy Minecki na mieyscu Kudelskiego z gory oddał od S. Michała połroczną Rat-hę vid. 28 Augusti [...] Robacki połroczną Ratę	-- -- 36	234
1785				
Czynsze z Ka-mienic pro Rata Paschatis	6 IV	Robacki z trzeciey kamienicy zapłacił	36	239
P. Robac	11 X	ki z Kamienicy N° 58 oddał Ratę połroczną tym sposobem zapłacił na koszary zł. 24. do konwentu	36	245
1786				
Robacki	9 X	zapłacił z kamienicy Ratę połroczną	42	254
1787				
P. Mateuszo[9]	19 III	wa dała na kapelę pod czas Paßyi	54	256

[9] Arendowała kamienicę przechodnią na cmentarzu. Przez kilka lat opłacała mszę poranną.

Robacki	7 V	z kamienicy na Cmentarzu sub N° 58 wypłacił czynsz połroczny pro festo Paschae należący tym sposobem koszarowego za Miesięcy 7. usquae inclusivč ad Aprilem zapłacił à zł. 3. zł. 21 na Latarnią na Ratusz z Kamienicy według decyzyi Miasta dał zł. 9. resztę do konwentu	30	258
z Michało	24 VI	wa y Kozubowa zapłacono Prowizyą z skarbu JW. Jnie Panstwa Margrabiow Pinczowskich od Summy zł. 4000 za lat 4. to iest za rok 1783. skonczony w roku 1784. za rok 1784. w roku 1785. za 1785. w roku 1786. za 1786 skonczony w roku 1787. na Swięto 3 Kroli	560	259
P. Robacki	5 X	płacący połrocznie z kamienicy zł. 60. wypłacił tym sposobem dał na koszary usque ad 7brem inclusivč za 5. Miesięcy a # 3. zł. 15. za sikawkę zł. 3. oddał pieniędzmi	42	262
1788				
P. Robacki	7 IV	płacący z kamienicy połrocznie zł. 60 wypłacił tym sposobem zapłacił na koszary za miesięcy 5. à zł. 3. zł. 15. za zamek nowy do izby dał zł 4. gr. 15 od podlepienia pieca zł. 1. pieniędzmi oddał	39 / 15	266
z Michałowa	27 VI	i Kozubowa od Summy zł. 4000 zapłacono Prowizyą za rok 1787. skonczony w roku 1788. na Swięto 3. Kroli	140	267
P. Robac	22 X	ki płacący z kamienicy połrocznie zł. 60. wypłacił tym sposobem Ratę S. Michała dał na koszary za miesięcy 7. à zł. 3. zł. 21 za Ramy do okien zł 10 dodał pieniędzmi zł	29	270
1789				
P. Mateuszo	28 II	wa abu Paßie były grane w poście przez wszystkie Niedziele dała z łaski swoiey	60	272
P. Robacki	24 IV	z kamienicy sub N° 57 zapłacił czynsz połroczny tym sposobem dał na koszary za miesięcy 6. f. 10 do konwentu	42	273
z Michałowa	28 VI	i Kozubowa zapłacono Prowizyą od Summy f. 4000 za rok 1788 skończony w roku 1789 na Święto 3 kroli.	140	275
1790				
Na kapelę	20 II	aby w poscie grali Paßye w Niedzielę dała Imc P. Mateuszowa	60	281

P. Robacki	22 III	zapłacił za rok cały f. 120. tym sposobem przyięły się 2. ofiary dobrowolne od 3. kominów przeszłorocz f. 36. koszarowego za 13. miesięcy à f. 3. f. 39. kominowego całorocznego z podymnem magazynowym f. 32. dopłacił	13	283
z Michałowa	21 VI	i Kozubowa zapłacono Prowizyą od Sumy 4000 z Skarbu JW. P. Margrabctwa Pińczowskich za rok 1789 skończony w roku 1790 na 3 krole	140	284
1791				
NB na Po	11 I	grzeb s.p. JW. JPani Hrabiny Sierakowskiey dano złł. Pol. 1000 z ktorych [...] Śpiewakom Summy f. 24 [...]		
J. P. Mateu	12 III	Szowa na granie Passyi przez postne Niedziele dała	60	290
P. Robacki	3 V	Oddał Czynsz całoroczny z Kamienicy złł. Pol. 120 tym sposobem przięło mu się naddatek kominowego za dwie raty nad 12 złotych. Złotych 19 na Rekruta od 2 kominow złł. 8 koszarowego za 12. Miesięcy usq. ad Aprilem inclusivč złł. 24. in sum~a przyięło się z. 51. dodał f.	69	291
z Michałowa	20 VI	i Kozubowa od Summy 4000 Złł. Pol. oddano Prowizyą za rok 1790 skończony w roku 1791. na 3 króle	140	293
P. Robacki	23 X	zapłacił czynsz połroczny do S. Michała z. 60. w ten sposob: wytrąciło mu się nad kominowego z. 9.15 przyięło się koszarowego za 2. miesiące od żołnierza za ktorą z Skarbu niewypłacono z. 4. dał pieniądzmi	46 / 15	296
1792				
J. Pani Mate	24 II	uszowa aby Passie Niedzielne grała kapela, dała	60	298
P. Robacki	28 IV	zapłacił Czynsz roczny skończony ne Wielkanoc z. 120 tym sposobem, przyięło mu się naddatku do dymowego za 2. Raty z. 19 za zołnierza z. 2, uczyni z. 21. dodał pieniądzmi.	99	299
z Micha	27 VI	łowa i Kozubowa od Summy z. 4000 oddano Prowizyą za rok 1791. skończony w roku 1792 na 3. kole[sic]	140	301
1793				
P. Mate:	15 II	dała na kapelę	60	307

P. Robac	12 IV	ki z kamienicy wydał do kassy mieyskiey z. 86 do konwentu	43	309
z Michałowa	25 VI	i Kozubowa od Summy z. 4000 oddano Prowizyą za rok 1792 skończony w roku 1793 na 3 Krole	140	310
1794				
P. Mate	8 III	uszowa dała na kapelą aby Passyą grano	54	318
57 4[ta10]	6 X	Robacki Gospodarz NB dał zło 60. przez rok zas cały do tego dnia opłacił z kominowego y dodatek do niego na milicyą z. 18 koszarowego z 24. oddał [nieczytelne słowo]	85	323
1795				
Pani Mateuszowa	22 II	ofiarowała na Kapellą zło	54	325
z Michałowa	2 VII	y Kozubowa od Summy 4000 za lat 2. to iest pro A[o] 1793 fin. in 1794. et A[o] 1794 fin in =95 pro Resto 3 Reg. oddano Prowizyą	280	328
z kamienicy	20 X	N[ro] 57. Robacka wypłaciła tym sposobem roczną Dzierżawę Kominowego dwoie zł. 31. za kwaterowa ad 7[brem] zł. 96. to wszystko do kasy mieyskiey, do konwentu winna była oddać 73 zł. dała zaś tylko	54	331
1796				
JP. Mateuszo	18 II	wa ofiarowała na Kapelę na Passyą Zł. 54. z Ktorych na swiatło w Zakrystyi zostaie się Zł. 30. do Konwentu na Kapelą	24	332
z Kamienicy	3 VIII	Konwenckiey Robacki dopłacił za Rok przeszły	17 / 11	336
z Kamie	22 IX	nicy od Robackiego za Rok przy porachunku	70	337
z Kozubowa	2 XII	y Jeżowa Dobr Margrabstwa Pinczewskich od Summy 4000 za Rok 1795 skonczony w R. 1796 na S. Jan Krzciciel	140	339
1797				
z Kamienicy	7 I	od Robacki za Kwartał skonczony na B. Narodzenie	50	340

[10] Numer kamienicy „na cmentarzu".

P. Mateu	6 III	szowa dla Kapeli	54	341
z Kamienicy	4 V	od Robacki za Kwartał	50	342
z Michałowa	30 VI	y Kozubowa od Summy 4000 oddana Prouizya za Rok 1796 skonczony w R. 1797. na S. Jan Krzciciel	140	345
z Kamienicy	24 VII	od Robacki za Kwartał	50	346
z Kamienicy	16 IX	od Robacki za Kwartał na S. Michał	50	348
1798				
z Michałowa	5 VII	y Kozubowa od Summy 4000 za Rok 1797 skonczony w Ru 1798 na Swięto SS. Trzech Krolow	140	356
z Kamienicy	20 VII	od Robacki in vim należytości za 3 Kwartały skończone na s. Jan Chrziciel nalezało się Złl Pol: 150 dała na to	62	357
1799				
z Kamie	1 X	nicy od Robacki 6 Nro 72	110	369
1800				
1801				
z Michałowa i	8 VII	Kozubowa od Summy 4000. za lat 3. skończone w R. 1801. na Trzech Królów	600	384

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 3. INDEX EXPENSARUM Conventus Antiquissimi olim Celeberimi ex Primo Priore Sancto Hiacintho, et Quadraginta Novem Martirum Sanguine in Ecclesia Sub Titulo S. Jacobi Apostoli Majoris [...] in Antiqua Sandomiria [...] Anno Domini 1732 Die 29 Januarij [...] [-do 1758 roku]
Miejsce przechowywania: Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 876

Data	Dzień tygodnia	Treść wpisu	Fl / gr / solid	Karta
1732				
6 II	4	Organiście Adamskiemu ktory prosiął dało mu się aby zupan i spodnie dał zkorygowac	1/8	1v
15 II	6	Organiscie 6	0/6	1v
14 IV, Emaus [Poniedziałek po Wielkanocy]	2	Wielki kunkurs bywa z Miasta Osobliwie po Obiedzie Za Miodu Szesc garcy dla OO Gosci y kapelli 6 Tynfyos kapelli nie zapłaciło sie, ale Miodu Piwa Pieczynią Serem Chlebem y kołaczem ukontentowało sie		3v
25 IV, Processia bywa In Festo S Marci od S Pawła do S Jakuba	6	In Festo S Marci z Rana Bywa Processia od Swietego Pawła do Swietego Jakuba dla tegos pisze, bo w przeszłych Regestrach a prawie w Zadnych książkach nie masz o tym specyfikacyi, Oycowie po rozchądzili się, Msze po odprawiali to przed drzwiami stac musieli niz im kucharz albo Organista odtworzył kosciął iak mi czyniął X Pleban Jasinski relacyą y ia niewiedziałem aleze według mego zwyczaiu naypierwey, a czesciey circa 10. vel 11. hora odprawuie Mszę Natenczas gratia Dei Oycowie byli y ia dla nich Miał Mszą S. przes ktorey az post Elevationem circa Pater Noster Nas klastorny Organista grał Letanią de Beatissima V Maria a oni Supplicationes po Lytani ieszcze pod czas mszy S zaczeli od prawiac ktorych reliquiose przyiełosię y wyprowadziło az po Same Dzwonice Za do wdzieczny będąc X. Pleban anasz Pasterz offiarował Elemosinarie 5 korci Owsa.		4v
1 V, Festus S Philipi et Jacobi	2	Za Miod dla Kapelli y Oycow y innych mediocris Conditionis Szesc garcy po Tynfie [...] Kapelli kollegiacki za wotywe. Summe y Messa ex qvo ze mieli Sufficientem Consolationem, dało się Solutionem	13	5r

31 V	Sab.	Andrzeiowi Wizbickiemu Organiscie pro Quartuali, ktory odstawał dało się	8/12	6r
7 VI	Sab.	Przyiąłem Organistke[sic] Jakuba Cernikowicza z padwy zadatku temuz na Zbanek	0/15 0/6	6r
25 VII	6	Miodu Szesc garcy dla Oyców Gosci y kapelli kapelli	1/18 3	8r
17 VIII, Festum Hyacinthi	Do.	Dla kapeli kolegiacki osobliwie dwa garce dwa Tynfy Tey ze kapeli za Nieszpor Wotywe y Summe trzy Zło	1/18 3	10v
13 IX	Sab.	Hac die kompania Wychądziła zkoscioła S. Jakuba cum voto do Dzikowa Solennissime. Wstepuie pro Beneditione do kollegiaty idąc. Organiscie Andrzeiowi na buty dałem do Dzikowa Trzy Zło.	3	11r
2 XII	3	[...] Za wodke dla OO y Organisty dwadziecia gro	0/20	13v
1733				
6 IV, Emaus	2	Emaus był pogodny [...] kapeli dala się pieczenia z Sliwkami duszona, kołaczow kilka sztuk, powidlanego z twarogiem y Jaiecznykow, do tego konew przed Nieszporem piwa ponieszporze Similiter, do tego dwa garce Miodu, a dwa per Patres ac Hospites		19r
1 V	6	Festum SS. Philiphi ac Jacobi Apostolorum [...] kapeli Miodu trzy garce trzy Zł gr dwadziescia cztery [...] Zapłata Za Wotywe Summę y Nieszpor, y obrobienie pro primis Vesperis, et de Mane ac Secundis trzy zło [...] Wodka się nie rachuie, bo swoiey roboty, chleb biały taki do stołu kapeli Potraw dwascia dwa gr	3/24 3 0/22	20r
7 V	5	Organiscie Jackowi Paskiewiczowi na wykopienie kontusza od Zyda zlichwy cztery Zł gr dwadziescia dwa	4/22	20v
28 V	2	[Index Expensarum in via ad 1733 – podczas wyjazdu do Krakowa od 18 maja do początku czerwca:] Za kantyczki do spiewania Rotuł etc ieden zł	1	22r
1 VI	2	Za Czapke dla organisty computabit in annuo reditu cztery zł	4	22r
10 VI	4	Zydowi Introligatorowi od Oprawy kantyczek Celny szostak	12/2	22v

11 VI	5	Octava Corporis Christi z ranabyła Solenniter Processia do S. Pawła, przed wielkim Ołtarzem czytaną Ewangelią ostatnią, a potym po proczganku cum Summa devotione odprawiała się taz procesia [...] Zwykła się podwieczor wyprawiac, iak po innych kończy się kosciołach devocya, bywa wielki gmin kiedy pogoda [...] Reciproce Oycowie od S Marij Magdaleney u S Jakuba per altaria, ktore idąc do S Pawła ubiraią, Ewangelie Spiwaią, hic ordo et dispositio a Patribus antiquis observabat, [...] Czwarta [ewangelia] przed Obrazem y Ołtarzem Nayswietrzy P. Rozancowey; ytam adspiwawszy O Sacrum Convivium, Te Deum Laudamusq. religiose et gloriose zaczelismy pro/wadząc cum Summa veneratione do Wielkiego Ołtarza SS. Sacramentum. [...] Za cztery garce Miodu dla OO Domowych Magdalenskich y kapelli cztery etiam Tynfy	5/2	22v
24 VII	6	Za chleb do stołu Muzykantom y Stokwiszu osminascie gr	0/18	24r
25 VII	Sab.	Festum S Jacobi Patroni loci [...] Osobno dla kapeli za dwa garce Miodu, dwa Tynfy	1/16	24r
16 VIII	Dom.	Festum S Hyiacinthi [...] Za Miodu dla mnieyszey kondycij gosci y kapeli za cztery garce Kapelli Jezuicki co grała cztery zł	5/2 4	26r
1734				
3 I	Dom.	kapeli po kolendzie Celni Szostak	0/15	30v
7 I	5	Organiscie Jackowi Paskiewiczowi, ktorego na Suchedni Stargowałem po pięc Złotych y we Swięto Porcyą Zakonną, y Cztery korce ordynaryi żyta tantum na rok uczyni dwadzieścia Zł. 1mo tedy wykupiołem mu od Zyda z lichwy kontusz, bo nie miał w czym chądzic, iak dziad w korzuchu łaciuł, y wydałem cztery zł. gr dwadziescia dwa; ut 1ma Maj adnotavi: 2do kupiąłem mu dla Samey czapke w krakowie, iako oto mnie wyprosiął, za cztery Zł. 1 Julij notatum. facit osm Zł gr dwadziesia dwa, ad Complementum dwudziestu Złotych dodałem iedenascie Zło: onemusz y gros: osm	11/8	30v
25 VII	Dom.	Za Cztery Garce Miodu dla kapeli et inferioribus hospitibus 4 Tynfy	5/2	37v
28 VII	4	Kapeli Za Ornament pro Festo S. Jacobi Trzy Zł	3	37v

21 VIII	Sab.	[święto św. Jacka]: Kapeli Za Garniec Miodu co Solemnitatem otrobiła y Sonaty na Ganku pierwszy raz grała Tynf Za Szesc Garcy Miodu dla Gosci y kapeli siedm Zł gr osminascie	1/8 7/18	39r
26 VIII	5	kapeli kollegiackiey Za Sonaty ktore pridie pod wieczor z pułtory godziny grała na Walternach Oboiach Trobach, na gonku pod Przeorowskiemi Oknami Wystawionym. NB. dlategom wistawiął Ten gonek. 1mo. aby na uroczystości yswieta mieli Trebacze gdzie Trobic y zaraz przy kosciele, iakoz na całe wydawało się miasto ze w gorze, 2do dla respektu, rano et in 2dis vesperis otrobiwszy na rozmajtych sonaty grali instrumentach ad MDG. et S Hyacinthi zato cztery Zł. jak i łek piwa	4	39r
7 X	5	Organiscie Zł	1	41r
1735				
25 I	5	Za buty Organiscie Tynfa [...]	Tynf	43v
5 V	5	Festum S. Pij ad Populum Movente Deo Zacząłem promowowac Solennissime, kartki wprząd popisawszy y poko/sciołach poprzylepiawszy, ze iest Patron a Pace S Pius, [...] X. Official Celebrował Ja kazanie miał etc. kapella Sonaty na Ganku, ante prima Vesperas y az podsam Wieczor wygrawała takze in ipsa Festivitate; wielce lud przyiemny y ukontentowany był hac Solemnitate y Wyraszali Obligowali aby co rąk Solemniem, Tego S. Oyca Papieza Dominikana Solennizowac. Za wodki garniec dobry Alembikowey dla Gości kapelli y OO. osmdziesiąt [...]	2/20	48v
7 V	Sab.	kapelli pro Festo SS Apostolorum ut supra et S. Pyi Cztery zł. Organisc. Paszkiewiczowi Organiscie ad rationem Salarij Trzy Zł.	4 3	48v
30 VI	5	Organiscie ad Rationem Cynszu Trzy Zł	3	50v
25 VII, Festum S. Jacobi	2	Za miodu Osm garcy dla kapelli Gosci y Oycow	10/4	51v
29 VII	6	Kapelli Solucya. Trzy Zł.	3	51v
21 VIII, Festum S. Hyiacinth	Do.	In Festum S. Hyiacinthi Celebrował JX Bobinski [...] Miodu szesc garcy dla innych y kapeli szes Tynfow fac [...] Kapeli sie nie zapłaciło ale się nakarmiło.	7/18	52v
27 XI	Dni	[...] Za dzwonki do Organ dzierzec[?]	0/9	56r

1736				
15 I, Organista	Do	Jackowi Paskiewiczowi Zapłaciołem za rąk Suchedni, dałem mu Czerwony Złoty, a antea ut supra notatum est Trzy Zł ad Complementum dwudziestu złotych, superat Zł ieden, który mu się applikuie po kollendzie pro ao D 1735	18	59r
26 I	5	Kapelli kolenda Tynfa	1/8	59v
5 V, Festum S. Pij P.M.	Sab	Iuzto Secundo Secunde odprawowała się festive Solenitas S. Pij summi Pontificis, ktory Decus Supremum Ordinis Nri kapella Przed wieczorem z godzine Otrebowała y kotłami ogłosiła Uroczystos, na ktorą kartki po kosciołach na Tydzień rozpisane, potym sonaty w dziecznie wygrywała na Ganku przed Przeorowskiemi Oknami, Takze de mane et pro Secundis Vesperis po niesporach [...] kapelli Jezuicki cztery zł	 4	63r 64r
5 V, Atleydy Domicelle translatio ad locum proprium	5[sic]	Naiey Dawne y własne Miesce, gdzie antiquitus Stawała iey Debowa truna, iako traditio antiqum hominum y Starego O. Kossowskiego, ktory w Sandomierzu traktował studia twirdziła, przeniosłem, Ociec karbot za swego Przeorostwa przeniósł ią ad Majus Chorus y stała miedzy obrazem Brackim y za obrazem y Pozytywem, bardzo nie wygodną, rzadka ktoią widział, boią Obraz który w Procesyach Noszą zasłaniał ziedney strony od koscioła, a od Zachrystyi Pozetyw ktory in medio stoi do tych czas; a teraz redyt ad locum quod fuit ante suum [na pierwotnie zajmowane miejsce]		64v
6 VII, Organista	6	Organiscie Jackowi dalem ad rationem Myta seu suchedni Trzy Zł, korzec Jęczmienia wziął od J P Cegłowskiego, za ktorego ręczyłem, iezeli nie zapłaci, zapłacic za niego, trzeba a wytrącic w Mycie	3	66v
24 VII	3	kapeli za flaszke Wodki y Chleb na Wieczor	0/17	67r
27 VII	6	[...] kapelli Jezuicki ktora grała pro solemnitate [25 VII było św. Jakuba], w kosciele y Sonaty na Ganku Cztery Zł	4	67r
19 VIII, Haec die przyiechał cum [in]signatione O. Severinus Kucewicz	Dom.	[...] Kapelli	4	69r

9 XI		[...] Za skorki wrocławskie ierszane do poprawy miehow organowych	10	73v
12 XI		Zapłaciło sie kapeli pro Solemnitate S.S. Martyrum	5/2	73v
22 XI		Organiscie na buty dało sie in vim zasług	3	74r
1 XII		Kapeli za Roraty Na wudkę dla tyhze, y inszyh gosci y O.O. Za chleb biały do wodki	3/24 1/10 0/2	74v
1737				
18 I		[Jubileusz ks. kanonika Bombińskiego:] wziętosię dwa gar: miodu relitquie wodką dla gosci O.O. y kapeli zato kapeli za sumę w tenże dzien aniversaza	5 2/16	77r
2 IV		[przy okazji pogrzebu ojca subprzeora:] Dla gosci roznych y kapeli za wodki otwarł 6	5/15	81r
22 IV		[...] Kapely za niezpor	3	83r
1 V		[...] Za wodkę in solen. S.S. Philip: et Jacobi dla gosci O.O. y kapely [...] Kapeli pro Solem: eadem	2/12 6	83r 83v
6 V		[...] Za wodkę dla Orgarmistza y Rymazowi	8	84r
8 V		Orgarmistzowi dało się	1/8	84r
14 V		Orgarmistzowi na wodkę podarowany	6	84v
26 VII		[...] Kapeli za fest S. Jac[obi]	8	89r
18 VIII		[Dzień św. Jacka ...] Kapeli	8	90v
16 X		Organiscie in vim zasług	13	92v
1738[1]				
6 I		kapeli dało się po kolędzie fl	3/24	101r

[1] Notowane są wydatki na wódkę, ale niewzmiankowane wydatki na muzykę.

1739				
7 VII		[...] kapeli nakonsolacyą	1/15	122r
20 X		In Festo Dedicationis [...] kapeli na miod	2/16	126r
30 X		Za Wutkę dla gosci y kapeli	3/15	126v
24 XI		[...] Organiscie suchedni przed casem	10	127v
1740				
[1] I		[...] Kapeli Jezuickiey kolendy dalo się	2/16	128v
29 VII		[...] kapeli za S: Jakub	8	133r
10[?] IX, Organista		Organista in vim suchych dni	2/25	134r
8 XI		[...] Kapeli za SS: Męczennikow	6	135r
1741				
1742				
28 III		Muzykantom co grali Nieszpory podczas Emuusu Miodu Garniec laniego	1/25	147r
1 V		[...] Festo S: Phil: et Ja: [...] Kapelli Maryackiey	8	148r
19 VIII		[...] pro Festo S: Hiacynthi [...] Kapelli solarium	8	149v
30 X		Pro Festo SS 49 Martirum [...] kapelli	8	151r
1743				
8 III		Organiscie Suchedni	10	153v
1 V		Kapelli pro Festo SS: Philippi et Jacobi	8	155r
20 VI		[...] przy Solenney Processy [...] kapelli	4	156r
25 VII		In Festo S: Jacobi apostoli [...] kapelli	8	157r
18 VIII		Pro Festo S: Hyacinthi kapelli	8	157v

1744				
30 III		Dla Muzykantow na miód	4/15	163r
2 V	Kapela	Kapeli za pracę	5	163r
29 X		In Festo SFrum Martirum [...] Kapeli za dwa odpusty	12	166v
1745				
25 VII		Pro festo S Jacobi [...] muzykantom na pieczęniąm	1/20	172r
22 VIII		Pro festo Santi chiacinthj [...] Muzykantom na konsolacyąm pro victu	4	172v
30 X		[...] muzykantom	8	173v
1746[2]				
25 II		[...] dla kapeli Jezuicki na wodkę	1/8	176r
7 X		Organiscie za pułtorey Cwierci Mięsa, Łoy, y Flaki	9	180r
26 XI		Organiscie zasług roku tego	1/6	181r
1747[3]				
17 III		Organiscie od swiętego Pawła ktory służy 4 Rok ieden drugiego Roku zaczął kwartał trzeci skonczy mu się tenże kwartał na świętą Trojce in Anno Presenti dało mu się anticipative	18	183r
11 VIII		[...] dałęm organiscie za owsa poł trzecia garca ktory był wzięty ante meum officium podczas wizyty O. Prowinc:	7/15	187r
30 X		[...] kapeli eadem die quae fuit 49 Martyrum eadem	6	188r
24 VII	2	Chłopcom co po kapele chądzili y po kotły gr Notandum ze kapeli nie było pro festo S. Jacobi, po powiedzieli, ze nie płatni od tegoż O. przeora, ktorym bywszy u S Magdaleny zawiódł ich, iezli bęndą pieniądze, to kapela bęndzie, y poydzie.[4]		188v

[2] Pogłębiająca się ruina finansowa klasztoru

[3] Od maja 1747 do tabeli skryptor dołączył nową kolumnę z nagłówkiem „S" lub „sz" (= szeląg), u nas – po drugim ukośniku /.

[4] Przeor nie dokonywał wpisów przychodów i wydatków i dlatego post factum skryptor Ojciec Florian wikariusz wpisał łącznie od 17 VII.

25 VII	3	[... zmarł] O Vincenty Salicki [... ojcowie z rożnych miejsc przyjechali] całe exequie spiewali, Maiorem Missam [...] kondukt, cum ob(li)g ceremonijs ordinis Nostri odprawował [...]		189r
1748				
5 II		Szewcowi od Sporządzenia botow Organiscie	0/21	191r
18 VIII		[...] kapeli	8	195v
19 XII		[...] od butow Organiscia	0/25/1	197v
1749				
13 I		[...] Za sukno Organisciei y płutno	6/27	197v
2 V		[...] Za Sukno dla Organisty y woznicy [...] Za Potrzeby dla Organisty y woznicy	42 2/16	200r
25 VII		kapeli	8	201v
20 X		[...] Kapeli Za S. Jacek y teraznieyszą Uroczystosc	16	202v
7 XII		Za buty Organiście	3	203r
1750				
23 IV		[...] kapeli na S. Wincentego	18	203v
IX [V- XI:] Bytnosc Dole: O. Prowincyała		[...] Za Sukno dla Organisty na kontusz Łokci 5 po złł. 5 Temuż na Żupan Łokci 5 po Złł 4. Temuż za pas	25 20 2/16	205r
6 XII		Dla Benefactorow Organ na wodkę y dla tych ze na miód	4	208r
7 XII		Orgarmistrzowi na kuczbaie [być może guziki]	8	208r
11 XII		[...] Na Drut Orgarmistrzowi	18	208r
20 XII		[...] Za Swiece Orgarmistrzowi	0/24	208r

1751				
3 I		[...] Za Wodkę dla OO y dla tych ktorzy na Organy spenduią	0/12/2	208v
10 I		Bratu Kryspinowi y Orgarmistrzowi na Wodkę	0/8	208v
21 I		[...] Za Wodkę dla Orgarmistrza	0/6	209r
24 I		[...] Za Wodkę dla robotnikow koło Organ Za Swiece dla Orgarmistrza	1 0/12	209r
8 II		Za Wutkę Orgamistrzowi [...] Za Swice Orgamistrzowi	0/7 0/7	209v
10 II		[...] Orgarmistrzowi do P. Zabłockiego Organiscie na buty	3/24 2/16	209v
12 II		[...] Za Wutkę dla tych co spenduią na Organy [...] Za Wutkę dla tych co expensuią na Organy dla tych ze ex fundamento reparationis Organow na miód	0/12 0/7 3	210r
24 II		[...] Za wutkę dla Orgarmistrza Temusz idąc do Cholnzan[?] Temusz na expens	0/8 1/16 3	210r
6 III		[...] Za Oliwę dla Orgarmistrza do Organ	0/7	210v
7 III		Za Wutkę dla gosci expenduiących na Organy	0/12	210v
16 III		Na oliwę do Organ	0/6	211r
19 III		[...] Dla fundatora Seu reparatora Organ Za miód	1/15	211r
21 III		[...] Organiscie Co grał wotywę ypasyą [...] Orgarmistrzowi	0/14 1/8	211v
22 III		Za flaszkę miodu dla P. Kolasinskiego ktoren przychodził Organ probowac	0/22	211v
19 IV		Festum S. Vincentij [...] Za Wodkę dla gosci y kapeli	0/17	212r
29 IV		[...] Za flaszkę miodu dla tego Co Iurygował Organy	0/22	212r
11 VI		[...] Organiście ad rationem kontraktu	1/8	213r

9 VII		[...] Organiscie na naprawkę botow	0/12	213v
26 VII		[...] Kapeli gratiale	8	214r
3 VIII		[...] Organiscie in vim zasług	3/24	214v
19 VIII		[...] kapeli gratiale	6/10	215r
26 VIII		[...] Organiscie in Vim Zasług	2/16	215r
20 IX		Organiscie za Kwartał dopłaciło się y na boty	5	215v
1752				
10 I		P. Szajewskiemu Organiscie za pułroku	18	218r
20 III	Organ.	[...] Organiscie in Vim Solarij	4	218v
21 IV	Organ:	Organiscie in vim zasług	1/8	219r
22 VI	Organis.	Organiscie ad rationem Solarij	1/8	220r
9 VII	Orga:	Organiscie in Vim załug na płotno	1/20	220v
14 VII	Org.	Organiscie	0/12/2	220v
23 VII		dla Kapelli	8	220v
4 VIII	Orga	[...] Organiscie na potrzebę	0/25	220v
11 VIII		[...] Organiscie na potrzebę	0/12/2	221r
20 VIII		Kapelli na Consolacyą	4	221r
przed 8 IX	Organa	Jadąc na Kapitułę O. Przeor dał Organiscie	1/21	221v
30 IX	Organ:	Organiscie na wodkę	1	221v
20 X		[...] Organiscie od naprawy Szorow	0/13	222r
28 X		[...] Kapelistom in Festo SS Martyrum	4	222r
6 XI	Organ item	Organiscie na potrzebę zapłaciło się za niego	1/10 0/20	222r

11 XI	Orga	Organiscie na potrzebę	0/6	222v
30 XI	Organis	Organiscie na potrzebę	0/15	222v
20 XII	Org:	Organiscie in Vim zasług	3	223r
1753				
10 I	Organ	Organiscie in Vim zasług	3	223r
21 I	Organ	Organiscie na drwa	2/16	223r
2 II	Org	Organiscie in Vim zasług	3	223v
15 III	Organ: Organ Organ	Organiscie [...] Organiscie na Sukno in vim zasług [...] Organiscie u P. Adamowskiego	0/12/2 24 0/25	224r
21 III	Organ	Organiscie na potrzebę	0/18	224r
12 IV	Org.	Organiscie na Sukno	7	224v
13 IV	Org:	[...] Organiscie dla krawca	0/25/1	224v
18 IV	Org.	Organiście dla krawca Organiscie na Czapkę	2 4	224v
6 V	Org.	[...] Organiscie na nici y haftki item dla krawca od zupana	0/12/2 1/10	225r
16 V	Org.	Organiscie na paß	2	225r
1 VII		[...] Organiście od Naprawy Bzitow	1	227r
25 VII		In Festo S. Jacobi [...] Za Wodkę tak dla Gości iako y dla kapelli Za Miód dla Oycow utriusq. Cntus y dla kapelli	0/24 7/15	227r
3 X		organiscie Zaplaciłem	21/3	229v
11 X		Michałowy Organiscie na buty	3/24	230r
23 X		Za Wino y Miód [...] tam pro festo SS. Martyrib. dla kapelli, y Gosci iako y alijs diebus festivis dało.	26/15	230v

1754				
12 I		organiscie in Vim Zasług	3/24	235r
15 III		[...] Zapłaciłem resztę Organiscie Michałowy, ktory służył przedtym	6/10	236r
16 III		[...] organiscie Michałowi ktory on był winien	1/8	236v
5 IV		Za Wodkę na S. Wincenty dla kappelli y Gosci	2	237r
15 VII		[...] organiscie od sporządzenia czapki	0/12/2	240r
18 VIII		[...] kappelli Jezuickiej dałem	4/25/2	240v
21 VIII		Organiscie od zporządzenia butow	0/10	241r
30 X		In Festo SS. Martyr. Za wino, miod y korzenia oraz y kappeli gratiale	27/6	242v
20 XI		[...] dało in Vim Zasług Organiscie Za:	1	243v
1755				
11 I		[...] od Zrabienia woię par butow dla czel: dla Organisty y woznicy	1/20/2	245v
28 III		[...] Organiscie naszmu in Vim zasług	0/12/2	248r
6 IV		[...] Kappeli	4	248r
1 V		[...] Za Sałatę, Kielbasę dla Kappelli	0/12	248v
6 V		[...] Kappeli pro festo S.S. Phil. et J. tymze za Garniec miodu	3 1/22	249r
8 V		[...] organiscie poddzwonnego	0/12/2	249r
18 VII		[...] Organiscie in vim zasług dało się na bóty	1/20/2	252r
30 VIII		[...] Organiscie in vim zasług [...] Za buty Organiscie	25/26 3/24	254r
30 X		[...] Za wutkę dla OO: Gosci, y Kapeli	3/14	255v
1 XII		[...] Kapeli Jezuickiey za SS: Męczennikow Fest	3/24	256v
5 XII		Organiscie in vim Zasług	5/14	256v

9 XII		[...] Organiscie in vim Zasług	7/15	256v
1756				
14 IV		Na S: Wincenty Ferreryusz [...] Kapeli	3/16	260v
20 VI		Za miod dla OO: Kapeli y Braci Rozancowych.	5/2	261v
27 VI		Organiscie in vim Zasług	2/16	261v
25 VII		Pro Solemnitate S: Jacobi [...] Za miod dla OO. Gosci y Kapeli y za insze czasy	18	262r
22 VIII		In Festo S: Hyacinthi [...] Za Miod eadem d.[ie] dla OO. Gosci Kapeli	10/4	262v
1757				
I[5]		Kapeli Jezuickiej Kolędy	3/24	264v
I		Organiscie od Sukien	3	265r
V		In Festo SS: Philippi et Jacobi [...] Kapeli Jezuickiey	5/2	266v
VIII		Pro F. S. Hyacinthi rne. 5ti Seculi celebrati cum Summa Solennitate p. Octavam [...] Kapeli	18	267r
IX		Za dwa Direktoria y officium	1/8	268r
X		Organiscie w Zasługach	3	268r
X		Kapeli na SS: Męczennikow	6/10	268v
XI		Organiscie w Zasługach	3/24	268v
XI		Organiscie in vim Zasług	1/15	268v
XII		Organiscie in vim Zasług	5/21	269v
1758[6]				
I		Kapeli na S: Jacek, y Za miod dla Nich	3/10	271r

Sporządziła Aleksandra Patalas

[5] Od połowy X 1756 skryptor nie podaje dat dziennych.

[6] Wpisy dokonywane od lutego 1758 roku znajdowały się w kolejnej księdze wydatków, obecnie zaginionej.

Tabela 4. ELENCHUS PERCEPTARUM [...] 1732 Die 29 Januarij
Miejsce przechowywania: Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 876

Źródło dochodu	Data dzienna	Treść wpisu	Fl / gr
1733			
Obligatio	18 IV	Przyniąsł koscielny od Panien Benedyktynek, za Mszą ktore Spiwałem na Pogrzebie sp JMosci P. Trzecieskiey dwa zł	2
1734			
Exeqvie	25 II	Na Exegvie zeby się z wigiliami z Mszami a PP. nostris odprawionemi odprawili in Ecclesia Sancti Jacobi pro anima sp Jegomci Pana Mikolaia Malczewskiego, juxta dispositionem Testamentariam oddał JCP karżmista Gołębiowski Sto Złotych, Z ktorych dwiema Oycom, P Supprzeorowi dałem dziesięc zł. O Vincentemu dziesiec złot. na Msze Swiete sobie pietnascie zł. Ubogiemu kapłanowi zł ieden. Organiscie od Grania Summy złoty ieden. Applicantur konwentowi piendziesiąt zł pro Missis, a za dzwonne, Swiece et Consolatione Trzynascie Zł facit totum szescdziesiąt Trzy	63
1742			
Msze	7 VI	Od JMCi Pana Raczynskiego Stolni Owruckiego Za Msze SS: 12. kwartałowe y za trzy Miesięczne Spiewane ex pio legato q. tempore	24
1751			
–	VIII	Od Pani Kolasinskiey Organisczyny resztę na Organy	17/22
Organy	8 VIII	Od Imp X. Jasinskiego resztę z 300 złł na Organy	12
1754			
czynsz	14 III	odebrałem od Grzegorza Pękosławskiego ktory domek naiął d. 10 Martij Ao p.ati w ktorym organista mieszkiwał od ktorego będzie się nalezało na dalsze czasy resztę fl. 8 gdyz fl 16 daię Zniego na rok według kontraktu	8

1755			
	24 IX	Za Wigilie spiewane u Kollegia. Eadem die za Msze	6/10

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 5. REGESTRA EXPENSARUM CONVENTO SANDOMIRIENSIS ad S. JACOBUM Apostolum Sub felicissimo Regimine Adm. R.P. Fris JOANNIS ZŁOCZEWSKI comparata Anno Dni 1776 Qui fuit 2dus 3tii sui Triennii Incepta Die 1ma Januarii [- do 1807 roku]
Miejsce przechowywania: Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 1074.

Wpis na marginesie	Data wpisu	Treść wpisu	Zł/gr	Strona
1776				
	1 I	Za wstępne Moskalom z Chałupki w Rogu ogrodu w ktorey stał Pan Sitarski Organmistrz robiący nowe Organy dało się	0/20	1
	4 I	Za Dyrektorya dla Oyca Przeora y do Choru iedno a gros 15 drugie 18 dało sie	1/03	1
	16 II	Orgarmistrzowi na skurkę do naprawienia miechow do pozytywku	3	2
	17 II	Orgarmistrzowi y z Czeladnikiem na Piwo na 5 Dni po Gro. 9 na Dzien dało sie	1/15	2
Organista	19 II	Organiscie dało się w potrzebie	1	2
	8 III	Organiscie od rationem zasług	1	3
	12 III	Organiscie reszty Zasług za 2 Miesiące y Dni 10 dało sie	5/23	3
	25 III	Orgarmistrzowi dla Zony odiezdzaiącey na powrot	10	3
Organista	7 V	Organiscie na potrzebę ad rationem zasług dałem	1	6
Orgarmistrz	17 V	Orgarmistrzowi za sporządzenie Pozytywku	4	7

	17 V	Temusz na drogę do Krakowa in vim kontraktu robienia Organ za wszelkie uprzykrzenie dałem	2	7
	16 VI	Od sprowadzenia Galarku Wapna z Zawichosta na którym było 300 korcy a to na Chor pod Organy dał O. Przeor 2 co uczyni iak teraz idą	35	8
	27 VI	Jakubowi organiscie	5	9
	11 VII	Organiscie Jakubowi	2	10
S. Jakub	25 VII	Kapeli	3	11
	24 VIII	Kapelistom za Fest. S. Jacka	6	12
	3 IX	Organiscie w zasługach	1	13
	14 IX	Orgarmistrzowi na 8 Dni na Piwo	1/18	13
	15 IX	Na Zelazo na pręty do Organow	6	13
Orgarmistrz	15 IX	Orgarmistrzowi	4	13
	22 IX	Za piwo Orgarmistrzowi na Dni 7	1/12	14
Orgarmistrz	30 IX	Orgarmistrzowi	10	14
		Temusz na piwo na Dni 7	1/12	14
		Jakubowi organiscie w zasłuchach	11	14
	6 X	Za piwo Orgarmistrzowi za Dni 7	1/12	14
Orgarmistrz	7 X	Orgarmistrzowi	18	14
	20 X	Organiscie S. Pawla od Grania summy	0/6	15
	25 X	Za Zelazo do Choru na Klawisze	2/15	15
Swięto SS 49 Męcz.	30 X	Kapeli	5	15
	1 XI	Organiscie od S. Pawła	0/12	15
Orgarmistrzowi		Orgarmistrzowi	18	15

NB Przystał Organista 30 8bris	28 XI	Organiscie ad rationem zasług	2/15	16
	18 XII	Za Dyrektoryum do Choru	0/15	17
Organista	31 XII	Organiscie ad rationem zasług NB Już dotąd od SS męcz. wybrał Zło. 3	3	18
1777				
Orgarmistrz	7 I	Orgarmistrzowi na drogę	2	19
	24 I	Organiscie	0/15	20
	8 II	Od zrobienia pary butow dla organisty dało sie w kolędzie	1/25	21
Organista	18 II	Organiscie od zrobienia Spodni dało sie ad ratione Zasług	1	21
Organista	5 III	Organiscie na strony do Klawikortu dało sie w zasługach	0/15	22
Organista	11 III	Organiscie naboty ad rationem zasług dało sie	1	23
Organista	18 III	Organiscie na Płotno ad rationem Zasług dało sie	3	23
Organista	8 IV	Organiscie idącemu za Wisłę do Matki dało sie na Drogę ad rationem zasług	1	25
	15 IV	Kapeli za Wotywę, Summę graną y dwa Ganki trąbione w Dzien S. Wincentego	8	25
Organista	22 IV	Organiscie dało sie od podszycia butow ad ratione zasług	3	27
Organista	1 V	Organiscie Augustynowi dało sie w zasługach sukna Gdanskiego Łokci 5 na Kontusz, Łokiec a flor. 5 ale że była miara przyszczupła dało mu sie tosz sukno we Zło 24	24	27
Idem	1 V	Od zrobienia temusz kontusza a tego samego sukna, iako także za nici y haftki. Jakze od przerobienia mu Kontusza przeszarżanego na na Zupan dało sie Zydowi	3/20	27
Uroczystość S. Jakoba	25 VII	Kapelli za 2. Nieszpory, Wotywe Summe y Ganki	10	32
		Teyze za pułtora garca miodu	4/15	
Uroczystosc S. Jacka	17 VIII	Kapelli	16	33

Uroczystość SS 49. Męczennikow	30 X	Kapeli	16	35
1778				
Organista	2 I	Organiscie za Kwartał	10	38
Uroczystosc S. Wincent.	3 V	Kapeli za 2. Nieszpory Votywe Sum. y ganki	8	41
		Tey za za garniec miodu na konsol.	2	
[25 VI - Oktawa Bożego Ciała]	19 VI	Kapeli za Summe y Nieszpory	4	42
	11 VII	Organicie na buty	5	42
Uroczystosc S. Maryi Mag.	22 VII	Kapeli za 2. Nieszpory Wotywe y Summe y ganki	8	42
		Teyze za garniec miodu	2	
Uroczystosc S. Jakoba	25 VII	Kapeli za 2. Nieszpory wotywe Summe y ganki	8	42
		Teyze za garniec miodu	3	
	4 VIII	Kapeli za 2 Nieszpory Wotywe y Summe y ganki	8	43
		Teyze na konsolacyę za garniec mio.	2	
	27 IX	Na boty Organiscie y Gutkowskiemu	11	44
1779				
	17 VII	Za wodki kwaretke dla Organisty	0/8	49
Odpust. S. Jakoba	25 VII	Kapeli zapłaciło sie za Wotywe, Sume, Nieszpory	8	50
Odpust S. Jacka	[ok. 17 VIII]	Kapeli za Wotywe, Sume, y Nieszpory zapłaciło się	6	54
1780				
	1 I	Kapeli na Uroczystosc SS. Męczen:	7	56

	23 I	Dla Organisty na Kapote Łokci 10	6/24	56
		Za Guziki do teyze Kapoty	1/6	
	5 IV	Organiscie	3	60
Uroczystość S. Jakuba	19 VII	Dla Kapeli za miod	4/15	64
1781				
Emaus	16 IV	Za wudkę dla Gosci, Kapeli, O.O.	2/20	75
		Za Piwa Gar. 3. y Kapeli, Kolacya, Swice	3/60	
Uroczystość S. Wincentego	29 IV	Za wudkę dla Gości, Kapeli y O.O.	4/20	76
	1 VII	Organiscie na sporządzenie botow	0/15	79
Uroczystosc S. Jakuba Kapela z łaski grała	25 VII			
	26 VII	Organiscie na boty	2	80
Festum S. Hyacin. O.D. Prowincyał Kapela	19 VIII	Kapeli Kolegiacki	8	83
		Za Miodu pułtora garca Kapeli	4/15	
Piwo	27 VIII	Organiscie y Kucharzowi Zapiwo zmiasta	0/8	85
Organista	25 IX	Organiscie in vim grania wdrogę	4	89
Odpust SS Męczennikow Kapela	30 X	Kapeli kolegiacki Zaodpust tenze	8	94
		Za miodu garniec dla tychze	3	
Organista	1 XII	Organiście Zagranie S. Pawelskiemu na buty	3	98

1782				
	13 I	Kapeli dawnego długu Zatrzymanego Za odpust SJakuba	8	106
	10 II	Organiscie Konsolacyi	0/18	110
Organista	10 III	Organiscie S. Pawelskiemu	4	116
Organista	14 III	Organiscie in vim na potrzebę Jego	2	119
Emaus	1 IV	Za piwo dla Kapeli y gosci	1/2	122
		Za Miodu garcy 3 dla Kapeli y gosci	9	
Odpust S. Wincentego Kapela	14 IV	Za piwa gęsiorkow Siedm dla Gosci yKapeli po gr 8	1/26	124
		Za Miodu garcy 7 dla Gosci Oycow y Kapeli	21	
		Kapeli Za granie	8	
Organista Żórawski	18 VI	Organiscie S. Pawelskiemu. Zorawskiemu Za Zasługi in vim	8	134
Trębacze	19 VII	Za garniec miodu dla Trębaczow	2/16	138
Uroczysto. S. Jakuba Kapeli zapłata	25 VII	Za Miodu garcy 3 do stołu Refermatow y Kapeli	7/15	140
		Kapeli Za granie Całego dnia	8	
Organista	7 VIII	In vim Zasług Organiscie Janowi Słominskiemu Za Kwartał ieden	13/15	142
Festum S. Hyacinthi Kapela	17 VIII	Kapeli za dwa garce miodu	5/2	144
Organista	2 X	Organiscie ad r[atio]nem na Czapkę	2	152
Organista	25 X	Organiscie od Naprawy Butow	1/24	154
Uroczystość Swiętych Męczenników	29 X	Kapeli	8	154

Organista	7 XII	Organiscie ad rationem kwartału	2	158
1783				
	25 I	Kapelistom Kolendy	2	160
Organista	29 I	Organiscie odS. Pawła za 3 Niedziel grania	3	161
Uroczystość S. Wincentego	4 V	Kapeli	8	168
Buty Organiscie	30 VI	Za Buty dla Organisty	4	172
Organista	12 VII	Organiscie Benedyktowi za Kwartał a 1ma April. ad 1ma Julij zapłaciło się	10	173
Uroczystość S. Jakuba	25 VII	Kapelistom	8	174
	10 VIII	Za garniec Wina Francuz. dla Oycow ktorzy wigilie Spiewali	6	175
	9 IX	Na Piwo Organiscie do Młyna idącemu	0/8	178
1784				
Kolenda Czeladzi	1 I	Organiscie	1	188
Organisty Zapłata	4 I	Organiscie Benedyktowi za Puł Roku a 1 Julij az ad 1ma Junę dało się y zyto wziął	20	188
	8 I	Za Proch y Srut Organiscie	1	188
Organista zapłacony za cały Rok zupełnie	31 III środa	Organiscie za 4ty Kwartał Roku y gole: niem iako się nalezało fl 14 gr 15. Tak zunie zaspokoiony za cały Rok iest nie tylko wPieniądzach ale tez w Ordynaryi Zyta yBułach. Wziął tdy reszty należących Pieniędzy	14/15	193
		Temuż Organiscie od podszycia Butow które mu się przy dokonczeniu Roku należały	9	
Organista	8 IV czwartek	Organista Benedykt Kicinski zaczął Rok drugi służyć 1 April.	-	194
Festu. S. Vincenti. Ferrery.	25 IV niedziela	Kapeli za Wotywę Summę y drugie Nieszpory oraz y odegrania Gankow	6	195
		Organiscie y Marcinkowi na Konsolacyę	1	

Organista Benedykt Kiciński zapłacony kwartał	1 VII czwar.	Organiście Kicińskiemu Benedyktowi za Kwartał a 1ma April. az ad. 1mam Julij in cluzive za Kwartał dało się	10	200
	2 VII Piątek	Organiscie Jakubowi gratiale	1	200
Organista	18 VII Niedz.	Za Buty Organiscie Benedyktowi	5	201
Festum S. Jacobi	25 VII Niedz.	Kapeli za Granie Gankow i całey Uroczystości	8	202
		Organiscie y Marcinkowi na Konsolacyę	1	
Festi S. Hyacinthi	22 VIII Niedz.	Kapelistom Trębaczom	2	204
		Organiscie gratiale	0/15	
Festu. SS. Martyrum	31 X Niedziela	Kapeli za Granie całey Uroczystości	6	209
	1 XI Poniedz.	Organiscie Gratiale za S. Męczenników	0/15	209
1785				
Buty Organiscie	16 I Nied	Za Buty Organiscie	3	215
Organista	11 II Piąt	Organiscie Bendiktowi Kolendy	1	217
Organista	7 IV	Organiscie ad rationem Zasług Za Kwartał a d. 1. Januarij. ad d. 27. Martij	7	221
Organista	2 VII	Organiscie Benedyktowi za Kwartał ad Joannis należałosię F10 do dawnego kwartałyu F3. I tem na buty F4 g:15 aże idąc z Klimontowa zgubił Konwęckich pieniędzy Złł:4g:15 potrąciwszy dał Konwent	13	223
Festu. S. Jacobi Kapela	25 VII	Kapeli Dzikowskiej Za Cały Fest S. Jakoba F:6	6	223

Organista	14 VIII	Organiscie in Vim Zasług F1	1	223
Festum Sancti Hyacinthi	21 VIII	Kapelistom Dzikowskim zatę Uroczystość F3	3	223
Organista	9 IX	Organiscie in Vim Zasług F1	1	224
Organista	30 IX	Organiscie na Buty F5. g:10	5/10	224
Organista	26 X	Organisciein Vim Zasług F2.g:15	2/15	224
	12 XI	Organiscie na drogę do Gołoszyc po Interesie Konwęckim F1	1	225
	23 XII	Organiscie odŚgo Pawła Kolędy g:15	0/15	225
1786				
	28 I	Drut do Organ g:15. Organiscie odS. Pawła co naprawiał F1.	1/15	226
	9 II	Za miodu Garcy 6 w Klim. na S. Walenty dla Kapeli y OO. na Zapusty F12.	12	226
	7 IV	Organiscie na Przewoz po Interesie Konwęc: g:6	0/6	227
Organista	22 IV	Organiscie in Vim Zasług	4	227
Organista	11 VI	Organiscie in Vim Zasług F3	3	229
Organista	29 VI	Organiscie ad rationem Zasług F20	20	229
Festu. S. Jacobi	21 VII	W Dzikowie festo S. Jacobi za Wino F20 Miod F6 dla Kapeli od Przewozu F1.g:2	27/2	230
	24 VII	Kapeli F6	6	230
	8 IX	Organiscie	1	230
Organista	10 IX	Organiscie ad rationem Zasług Złł. 22	22	230
	24 X	Piwo OO. Dubelt. y Orgarmistrzowi g:20. Wudka dla tego g:12. naprawiał Dzwonki w Organach	0/32	231
Festu SSrum 49 Martyrum Kapela	29 X	Trębaczom Za ganki grane F3. Dla Całey Kapeli in Ipso Festo na Piwo Dubelt. F2.g:4. […]	5/4	231

1787				
	3 I	Kucharzowi Kolędy f1. Organiscie f1 1. […]	1	234
Fm S. Valentini	12 II	[…] Za 10 garcy miodu w Klim: na Kolędę dla Braci y Siostr Rożancow: y dla Kapeli f 20	20	234
	21 III	Organiscie graale na wiązanie f1g:5	1/15	235
Fm S. Vincentij Trębacze	22 IV	Trębaczom za ganki f2.	2	235
Organista	29 VI	Organiscie in Vim Zasług f3	3	236
	25 VII	Trębaczom od grania ganków f2	2	237
	30 IX	Organiscie od przewozu na Wisle do Boisk f1 g:6	1/6	238
	13 X	Szewcowi od butów dla Organisty f1	1	238
	21 X	Za Piwo Oycom g:16 Item Trębaczom Za 3. kwarty piwa przy graniu ganków g:15	0/15	238
In Festo SS. 49 Martyrum	30 X	Piwo dubelt: dla Kapeli f2. g:20 Wudka dla Kapeli y innych podleyszych f3. g:14. […] Trębaczom Zaganki f2	7/34	238
Organista	31 X	Organiscie ad rationem Zasług f2.	2	238
	11 XI	Organiscie odS. Pawła Za granie Sumy y Nieszpor: na piwo g:10	0/10	238
	18 XI	Garbażowi z Koprzywnicy od wyprawy skorek baranich 25 a g:8. od większych sztuk 15. a g:10. efficit f7 g 20. Z tychże skorek od roboty 3. Kożuchow: dla Gospodarza, Organisty yKoscielnego f12.	19/20	239
Fm Nativttis Xti	24 XII	Organiscie odS. Pawła Z Kolędą g:15	0/15	239
		Organiscie yKosciel. f1	1	
1788				
	30 I	Organiscie w droge do [?] g:9	0/9	239
	5 II	Kucharzowi Konsolacij g:20 Koscielnemu yOrganiscie g:20	0/20	240

Festu S. Valentini M.	14 II	Za Wudkę w Ożarowie dla gosci y Kapeli y OO. f5	5	240
	11 IV	Organiście na buty f4	4	241
Organista	9 VII	Uczyniony Porachunek z Benedyktem Organistą ze trzech Lat y połu Roku 1788 ad Frnu S. Joanis gdzie wybrał Z Knwentu przez te 3. Lata f 50 g:15. należało mu się zaś oddać reszty Złł:16. Sukno na kapotę łokco 5 ypoł a f3.g:15. Za które Złł:19 noży para g:15 zgubionych Opałka g:15 in Suma Jego Expensy wynosi na Złł:72. g:16. Więc ieszczę dodało mu się co chleba nie brał przez przeciąg służby Za który	11	242
		Temuż za Sanie co Kupił na Konwent oddałosię […] ad Frnu Si Joanis in Ano moderno	3	
Fm Si Jacobi	25 VII	Kapeli Piwo dubeltowe Za granie f2	2	243
	7 VIII	Szewcowi od butów dla Organisty f2.	2	243
Trębacze	17 VIII	Trębaczom za trąbienie na S: Jakob yna S: Jacek f4	4	243
Organista	25 X	Organiscie ad ratione Zasług na Zupan f3	3	244
Fm SS: 49 Mtru	29 X	Trębaczom co grali ganki f 2. Kapeli na piwo f 2	4	244
	20 XI	Ser Oycom […] Kuch: Organ: yKosciel: Za drugą porcyę g:6	0/6	245
Organista	29 XI	Organiscie ad rationem Zasług a festo Joanis f3	3	245
1789				
Kolęda Kuch: Org:	11 I	Kolęda Kucharzowi y Organiście f 2	2	246
	17 I	Za piwo OO. […] Kuch: Organiscie y Kosciel: za drugą porcyę g: 8	0/8	246
Organista	21 II	Organiscie ad rationem Zasług	1/15	247
	1 III	Organiscie n drogę w Konwęckim interessie	1/15	247
	20 III	Organiscie nas: Benedykt grale	1	247
	30 III	Organiście na drogę w Interessie Kon:	1/8	247
Organista	17 VI	Organiscie ad rationem zasług	1	249

Fo Si Jacobi	24 VII	[…] Piwo dubelt: dla Kapeli ydla P Plenipot	1/10	250
Organista	14 VIII	Na buty Organiscie	5/15	251
Organista	8 IX	Organiscie reszty Zasług za rok konczącysię na S: Michał	36	252
	25 XI	Organiscie strawnego idącemu po siano	0/15	255
	15 XII	Organiscie w podróż do lasa	0/20	256
	23 XII	Organiscie in vim Zasług	4	257
1790				
Organista	21 II	Organiscie in vim Zasług	2	259
	8 III	Organiscie idącemu do lasa	0/26	260
	12 III	Organiscie w podróż	0/15	261
S. Wincenty Organista	14 IV	Organiscie, Zydowi przyiąłem	2	262
Organista	27 V	Organiscie	1	263
	1 VII	Organiscie in vim Zasług	3/15	265
Wprowadzenie Relikwii S. Jakoba	25 VII	Kapeli	9	266
Org	13 VIII	Organiscie w drogę y lesnemu pniakowego	1/6	266
Uroczystość S: Jacka	22 VIII	Kapela	8	266
Orga	30 VIII	Organista in vim Zasług	1/15	267
Uroczystość Męczenników	30 X	[…], Kapela Złł: 12	12	269
Orga	21 XI	Organiscie in vim Zasług NB. Zostanie mu się do roczney Zasługi Złł: 10 g: 15 lecz y na to dałem Kwit na wodkę y piwo	13/15	269

1791				
	3 I	[…], Organiscie na przewuz: gr: 12	0/12	270
	8 I	Lesnemu y Organiscie wdrogę Z: 1 g: 12	1/12	270
	12 I	[…], Organiscie za sledzie zebrane w adwent Z:1	1	271
	8 II	Organiscie strwanego wdrogę ylesnemu	1	271
Uroczystość S: Walentego	13 II	Kapelistom	8	271
Orga	26 III	Organiscie Zł: 2 gr: 27	2/27	273
Emmaus	22 IV	[…], Kapela Zł:4	4	274
Festi S: Vincentii	8 V	[…], Kapeli Zł: 8	8	274
Octava Corpris Xti.	27 VI	Kapeli	6	275
Festu S: Jacobi	25 VII	[…], Kapela Złł: 8	8	276
Festum S. Hyacinti	21 VIII	[…], Kapeli Zł: 8	8	277
Org	14 IX	Organiscie in vim Zasług	18	278
Reperacya Organ	23 IX	Od reperacyi Miechow y Organ	24	279
	24 IX	Na drut do Organ y bułki	0/16	279
	28 IX	Na sledzie dla Orgarmistrza, za podruz Florkowi	0/24	279
Festu SS. Martyru	29 X	[…], Kapeli Złł: 8	8	280
	30 XII	Organiscie w podruz do Staszowa Zł. 1 g. 20	1/20	282
1792				
Festi S. Valentini	14 II	Kapeli Z. 6	6	283
Organista	29 II	Organiscie in vim Zasług	6	283
	2 IV	W drogę idącym Florkowi y Organiscie	0/9	284

	9 IV	Kapeli Zł: 2 g 10	2/10	284
Festu S: Jacobi Ap	24 VII	[…], Kapeli Złł. 9	9	288
Festu S:Hyacint	19 VIII	[…], Kapeli Złł. 8	8	289
	23 IX	Organiscie w podroz y na konia Złł: 2	2	290
Uroczystosc SS. Martyr.	30 X	Kapeli	8	291
	9 XI	Organiscie wdrogę y na smołę	0/28	291
1793				
	28 I	[…], Organiscie za Zasługi	18	295
	5 II	Organiscie in vim Zasług	4	295
Fest S. Valentini	14 II	Kapeli	9	295
	22 II	[…], Organiscie wpodroz g 20	0/20	296
Emmaus		[…], Kapeli Zł. 5	5	297
Fest: S. Vincentij	12 IV	Kapeli Zł: 9	9	297
Orga:	9 V	Organiscie na Zasługi Zł. 12	12	298
	22 V	Benedyktowi Organiscie teraznieyszych y dawnieys: zasług	82	299
Fest: S. Jacobi Apli	21 VII	Kapeli Zł.8	8	299
Organista	2 VIII	Organiscie Bartłomiejowi na Zasługi	6	300
Fest. S. Hyacin:	17 VIII	Kapeli Zł. 6	6	300
Organista	12 X	[…], Organiscie Bartko. na Zasługi Z. 12	12	301
Fest: SS. 49 Mar:	30 X	[…], Kapeli Zł. 8	8	302
1794				
	31 I	Organiscie in vim Zasług	15	306

Emmaus	20 IV	[…], Kapeli Zł: 4	4	307
	4 VII	Bartł. Organiscie	2	310
Organista	22 VII	Organisci w Zasługi	10	310
	13 VIII	Organiscie	1/15	311
Organista	22 VIII	Organiscie Złł.2	2	312
	24 VIII	Organiscie in vim Zasługi gr 15	0/15	312
Organista	28 VIII	[…], Organiscie gr 15	0/15	312
	12 IX	Organiscie gr 15	0/15	312
	21 IX	[…], Organiscie Złł. 3 gr 6	3/6	312
Organista	28 IX	Organiscie in Vim Zasług Złł. 8	8	313
Organ.	21 X	[…], Organiscie in Vim Zasług Złł. 4	4	313
Orga	27 XI	Organiscie Złł. 1	1	314
	16 XII	[…], Organiscie gr 6	0/6	314
1795				
	28 I	[…], Organiscie Zasługi gr 15	0/15	315
	17 II	[…], Organiscie Zasługi Złł. 1	1	315
	24 II	[…], Organiscie Zasługi Złł. 2	2	315
	28 II	[…], Organiscie Zasługi Złł. 1	1	316
	3 III	[…], Organiscie gr 15	0/15	316
	23 VII	Organiscie Złł. 4	4	318
1796				
	10 V	Organiscie Rocznej Zapłaty	36	325
Festu S. Hyacin	20 VIII	[…], Trębaczom Zł. 1 gr 10	1/10	329

	2 X	Organiscie resztę Salarium rocznego	4	330
1797				
	15 IV	Organiscie na drut do Organ g.4	0/4	335
	30 VI	Organiscie g. 28	0/28	339
Organista	15 X	Organiscie in Vim zasług Złł. 1 g. 12	1/12	342
	10 XII	Organiscie in Vim Zasług Złł: 2	2	344
	20 XII	[…], Organiscie in Vim Zasług Złł: 5	5	344
1798				
	11 I	Organiscie Woyciechowi reszty Zasług Złł. 3	3	346
	3 II	Za mszą spiewaną Jmo Aa Margarithę et Consonquinq. Ludziom co dzwonili na dwoie Exequii Złł. 1 g 8	1/15 1/8	347
	21 IV	[…], Kapeli Konsolacyi Złł. 3	3	349
	11 VII	Organiscie dawnemu in Vim Złł. 5	5	351
	14 VII	Organiscie in Vim Zasług Złł. 4	4	352
	17 VIII	Szewcowi od roboty Butow dla Jędrka y Organisty	6	352
	9 IX	X. Za Dwie Mszy SS. spiewane Zł. 2 g 12	2/12	353
	27 IX	[…], Reszta Zasług Organi: Złł. 3	3	354
	30 X	Kapeli na Konsolacyę Złł. 4	4	354
	30 XI	Na pestry y Kuczbaię dla Organisty y Kucharza	18/23	355
1799				
	4 III	XX. na trzy wotywy SpiewaneZłł. 4 g. 15	4/15	358
	29 V	Organiscie na Pestro y Płutno ad interim Złł. 7 g 26	7/26	360
	30 V	[…] Kapeli f. 3 Dla teyże kapeli na Piwa Dubeltowego Garcy 2 f. 1 g. 2	3 1/2	361

Organista	15 VI	[…] za podszycie botow Organiscie Złł. 3 g. 23	3/23	361
Kapela	18 VIII	Kapeli za dwa Odpustów S. Jakuba i S. Jacka	8	364
Orgainista	4 X	Organiscie in vim Butów na Zimę mu się należących	2/5	366
Pastucha Jędrzey		Na Pastuchę Jędrzeja w Chorobie […], po śmierci […] na Mszą spiewaną f. 1 g 15	1/15	366
Organista	7 XI	Organiscie in vim Zasług dało się na Potrzeby do kapotki fl. 3. Na huczbay pod kapotkę fl. 2 g. 24. Razem	5/24	368
Organista	17 XI	P. Duttrepiemu dla Organisty za Sukna Łokci 4 a fl. 6	6	369
1800				
	4 I	[…], Kapeli fl. 4, […]	4	371
Organista	19 I	Organiscie in vim Ordynaryi na Chleb fl. 2	2	372
Organista	29 I	Organiscie za Buty Zimowe dało Się Jemuż in vim Ordynaryi na Chleb	9 2/5	373
Odpust S. Walentego	14 II	Za Wodkę dla kapeli i Gości fl. 4 g. 28	4/28	373
	22 II	[…], Organiscie in vim ordy. fl. 1	1	374
Organista	15 III	Organiscie in vim Ordynaryi	1	375
Organista	1 V	Organiscie in vim Ordynaryi do Szrad. Jemusz za Ordynaryę do Sgo Jana	3/5 10/27	379
Kucharz i Organista	4 VI	od podszycia Butow dla Kucharza […], od nowych org f. 2 1/2	2/15	382
Organista	25 VI	[…], Organiscie in vim Zasług	0/24	383
	7 VIII	Od Firanek y Korporałow Organisciny	1/14	387
organista	20 VIII	Organiscie od podszycia Butow Zapłacono	3	388
Płutno	22 VIII	Za 30 Łokci Płutna Konop a gr 20 dla Ostrowskiego, Organisty , Florka na koszule	20	388

Fassya od Organisty y Kucharza	20 X	Fassyi od Kucharza y Organisty	4/4	393
Organista	28 XI	Joseph Organista, temuz należało się od S. Jana 799 az do S. Jana 800 Rocznych Zasług Zůů. 30 ale ze nadebraů nadto Zůů. 8 gr 23 ˝ Wićc potràca sie Jemu należàce do Ordynaryi od S. Jana do S. Michala Zło. 7. pozostaie więc winien in Vim Zasług od S. Jana 1800….. 1,23 1/2	- 1/23 i pół	396
Organista	4 XII	Organiscie za Buty któremu należą 1. nowe w Roku	10	397
Organista	6 XII	[…], Organiscie in vim Zasług gr. 24	0/24	397
		1801		
Organista	28 I	Organista in vim Zasług od S. Jana Anni 1800	20	
Kapela	22 IV	Kapeli za odpust S. Wincentego	6	408
	28 VII	Kapeli za Fest. So Jakuba	6	414
	2 VIII	Organiscie in Vim Zasług	8	414
	17 VIII	Kapeli za Odpust So Jacka	4	415
Organista	24 IX	Za podszycie Butow dla Organisty od 1801 do przyszłego R[ok]u 1802	4/15	417
		1802		
Kapela	6 V	Kapeli za Odpust So Wincentego	4	427
		1803		
Organy	24 VII	wziął za cały Rok	40	438
		1804		
Organy	1 VI	Jędrzcimski za 10 miesięcy Woyciech Wosinski przyięty na iey mieysce na myto Zł: 40	20	440
Organy	31 VIII	Woyciech Wosinski oddalony dla [swicy?] płochosci za 1. Kwartał Jędrzcimska Panna stara wrociła się na myta Rocznego Zł. 24	10	442

Sporządziła Justyna Szombara

Tabela 6. REGESTRUM / EXPENSARUM / C.[onventus] Sand:[omiriensis] S.[anctae] M.[ariae] Magdal:[enae] / Ab Anno 1724 / Die 15. Augusti / Ad Annum 1739. / Ad 31. Maji.
Miejsce przechowywania: Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 887

Data	Treść wpisu	Fl / gr / solid	Karta
1724			
3 X	Za pasy do Pozytywu	3	2r
31 XII	Panu Kolaszyńskiemu Organiście Collegiackiemu	1	3v
1725			
7 III[1]	Za Garniec wodki tak ad Cameram officij dla gości iako y dla kapelli	2/4	4v
31 III	Organiscie Swiętoduskiemu co grac przychodzi y grochu Cwierc	2	5v
3 VI	Kapeli Maryacki Domini infra Octauas Corporis	8	6v
22 VII[2]	Kapelli od Panny Maryi	6	7r
4 VIII	Za trunki rozne na Swięty Dominik Kapelli od Panny Maryi	12 6	7v
15 X NB	Com wydawał na traktament gości na wszystko y z kapelą z winem z miodem z wodką z korzęniem	20	8v
1726			
28 I	Orgarmistrzowi od reparacyey pozytywu przy porcyey za miody za wodkę przez tydzien dla niego	2/8	10r
	pomocnikowi kolo pozytywu	1	10r

[1] Przy okazji wspomnienia św. Tomasza 7 III.
[2] Przy okazji wspomnienia św. Marii Magdaleny 21 VII.

7 III	Kapeli y z miodem konsolacyey	8	10r
29 VI	Organiscie ad rationem	4/8	11v
2 VII	Kapeli na piwo	0/8	12r
21 VII	Kapeli, ktora grała na S. M. Magdalenę	6	12v
4 VIII	kapeli na S. Dominik	6	12v
6 IX Dominica	Pro festo SS Rosarij [...] kapeli Jezuicki 4 tynfy	?	15r
24 XII Feria 3	Muzyce co ostatnie grała Roraty na wodke y chleb	2/15	17v
1727			
1 I Feria 4	Dla Gości y kapelli za wodkę	4	18r
1 I Feria 4	za Pierniki dla Gości 15 gr a za chleb biały dla muzyków 11. gr facit	26	18r
1 I Feria 4	Dla Muzyki za pare garcy Miodu	2/18	18r
1 I Feria 4	Onymże zapłaty, lubo przyobiecało się 6 Zło: ale ze pili miód	4	18r
16 I Feria 5	Organiscie co w Święta nie raz Salve grał	0/26/2	18r
7 III Feria 6	[święto Tomasza z Akwinu] Za Sledzie tak do Stołu yako y dla kapelly[3]	1/15	21r
7 III Feria 6	za Wodke tak dla Gosci jako y dla Muzykow	4	21r
9 III Dom	Dla kapelli co Passią Grała za Sledzie	0/27	21r
11 III Feria 3	kappeli Jezuicki co pro Festo Doctoris angelici [św. Tomasza, 7 III] grała	5/2	21r
16 III Dom	Za sledzie na Wieczor dla Oycow y Muzyki	1/8	21v
6 IV Dom	Za Sledzie na Obiad y Wieczor dla Oycow y Muzykantow po Passyi	0/26	21v

[3] Chodzi o kapelę jezuicką, gdyż tego dnia – wspomnienie św. Tomasza z Akwinu – jako goście odnotowani są na obiedzie ojcowie jezuici. Jezuita tego dnia głosił oracją po obiedzie. Por. 11 III 1727.

17 IV Feria 5[4]	Muzyce Co Passie przez Post w Niedziele grała	6	22r
17 VI Feria 3	Organiscie co grał Wotywe	1/15	24v
22 VII Feria 3	Festum S Mariae Magdalenae Za Wodke dla dla Gosci y kapelli za chleb	4/9	25r
22 VII Feria 3	Za Mieso Wołowe do stołu y kapelli Ozor flaki y na wieczor	3/13	25r
4 VIII Feria 2	Festum S.S. Patris Dominici [...] Za Wodke dla Muzyki	1	25v
6 VIII Feria 4	Muzyce co grała pro Festo S.S. Patris Dominici	4	25v
10 VIII Dom	Dedicatio Ecclesiae Divae Magdalenae Za Wodke dla Muzyki y dla nas	1	25v
12 X	Kapeli za Rozancową Niedzielę	5/2	27v
12 X	Za Miod Dlateyze kapeli garcy 3	3/24	27v
20 XI	Organiscie Suchedni	5	27v
1728			
1 I	Na Miod Dla Kapeli	3/24	28r
18 II	Organiscie Suche Dni	5	28v
6 III	In Festo S. Thomae [...] Za 3 garce Miodu Dla Kapeli	3/24	28v
30 V	Muzykantąm Za Passie co [w] Poscie grali	6	29r
22 IX	Organiscie za puł kwartału Suchedni	2/16	31r
27 XII	Za Wodkę Dla Kapeli co Roraty Grali	0/15	32r
1729			
2 I	Organiscie Za kwartał suchedni	4	33r
2 I	Kapeli za nowy Rok oprócz co dał Ociec Kaźmierz	3	33r
7 III	[św. Tomasza z Akwinu] Za 5 Garcy miodu Dla Xięzy y Dla Kapeli	6/10	34r

[4] 13 IV była Wielkanoc.

17 IV	kapeli Za Passie	7	34v
17 IV	Item Teyże Kapeli co Grali na Emmaus.	3/16	34v
19 VI	Kapeli[5] co grali na Processią [Bożego Ciała]	8	35v
22 VII	Za Cztery garce Miodu Dla Oycow y Dla Kapeli	5/02	36r
22 VII	Kapeli. co Na S Magdalenę grali	6	36r
4 VIII	Za dwa Garce Miodu Dla kapeli	2/16	36r
1730			
2 I	Za Wodkę dla Kapelli y chleb biały	1/16	38r
5 II	Organiscie za kwartał	5	38v
7 III	Za dwa garce miodu dla Kapelli	2/16	39r
12 III	Za garnce piwa dla Kapelli	0/4	39v
22 III	Kapelli Jezuicki co na S. Tomasz grała nieszpory wotywę y Sumę	5/2	39v
11 VI	Dom: infra oct. Corp: Xti podczas solenny processyi po miescie[6] [...] Za wodkę Gosci roznych y Kapelli	1/26	41r
11 VI	Kapelli Kolegiacki	6/10	41r
25 VII	Kapelli Koleiacki[sic]	8	42v
14 IX	Kapelli Kolegiacki na ięty[sic] na S Dominik	6	43v
28 IX	Organiscie na Wodkę	0/2	44r
14 X	Organiscie na iego potrzebę	1	44r
20 XI	Na kley Organiscie dl Klawiatury	0/3	45r

[5] Prawdopodobnie jezuicka, bo obecni byli ojcowie jezuici.

[6] Procesję prowadził ks. kanonik, zapewne z kolegiaty sandomierskiej, stąd być może udział kapeli kolegiackiej.

1731			
1 I	Item za wodkę dla Kapelli y Braci	1/8	47r
1 I	Za Garnec miodu dla Kapelli	1/8	47r
15 II	Organiscie od na prawy botow	0/15	47v
7 III	Za puł garca wodki dla gosci y Kapelli	2	48v
7 III	Item za dwa garce miodu y flaszę P. Nowicki dla kapelli	3/5	48v
2 IV	Kapelli Jezuicki naięty na S. Tomasz	8	49r
2 IV	Organiscie od na prawy żupana	0/12	49r
13 IV	Organiscie za boty	2/15	49r
6 V	Za Sukno Organiscie na kontusz	14/19	50r
6 V	Za Czapkę dla Organisty	3/16	50r
12 V	Krawcowi od zrobienia kontusza na Organistę	1/20	50r
14 V	Organiscie	2/16	50r
20 V	Od na prawy Miechow w pozytwie	0/12	50v
20 V	Za czopek od miechow	0/6	50v
22 V	Teyze Pani Golanski za siedęnascie garcy miodu roznemi czasy branego dla roznych Gosci, y kapelli garnce po tynfie	13/28	50v
7 VI	Kapelli kolegiacki za Letanią, ktorą grali podczas mszy O.P.[rowincjała z Dzikowa]	-	51v
14 VII	Organiscie in vim zasługi na potrzebę iego dałem	1	53r
23 VII	Kapelli kolegiacki co Wotywy grywaią diebus Sabbativis de B.V.M. ex fundacyone JMCi Pana Alexandra Borkiewicza za puł roku zapłaciłem	15	53v
23 VII	Tymze Za Letanią ktorą grali podczas wyzyty O Prowincyała	3	53v

[7] Z okazji święta Matki Bożej Różańcowej.

23 VII	Tymze pro Festo S. M. Magdalenae	6/10	53v
23 VII	Za Wodkę dla teyze kapelli	0/28	53v
23 VII	Dla tychze za biały chleb	0/13	53v
26 VII	Organiscie od naprawy butow	0/20/2	53v
5 VIII	Wyiezdzaiąc do Jugoszewa u P.S. OO. na wieczor na piwo y bratu organiscie y kucharzowi	0/12	54r
8 X	Za kwartę wodki dla kapelli[7]	0/20	56r
17 XII	Kapelli Kolegiacki ktorzy grali na uroczystosc O. P. Dominika y na Solemny Processyi N.P.Rozancowy dałem	10	58r
28 XII	Za Sukna łokci pięc na Zupan organiscie	15	58r
	Temuz Za płotno pod Zupan	2/16	58r
1732			
1 I	Za wodkę dla Ojcow u Kapelli	1/12	59r
1 I	Za Swiece na chur dla kapelli	0/6	59r
2 III	Za Wodkę dla kapellistow	0/16	60r
8 III	Za biały chleb dla kapelli y dla gosci do stołu	0/24	60r
8 III	Kapelli Jezuycki na ięty pro festo S. Thomae tynfow 5. facit	6/10	60v
27 IV[8]	Pani Burzynski za trunki roznemy czasy brane toiest za miod y Wino, pod czas Solennitates tak do Zakrystyi do msza iako tez dla Gosci y Kapelli	22/26	61v
27 IV	Pani Nowicki do piendziesiąt Złotych ktore nalezaly w wyderkafie od JMCi Pana Wocieha Lisickiego pro Anno 1731. Ex fundacyone IMci Pana Alexandra Borkiewicza na msze SS. y na kapellę te pieniądzie J.MC. Pani Nowicka w długu przeięła ktory się był winien za dwie beczki piwa Za wino y miod Za Ryby Słone do tego iey do placiło	8/16	61v
29 IV	Kapelli Collegiacki pro votivis Sabbthivio ex fundatione B. y za passye ad rationem dałem	21/8	61v

[8] Czas świąt Wielkanocnych.

29 V	Za czapkę dla Organisty	2	62v
15 VI	Dominica infra Octavas Corporis Christi [...] Za wodkę dla rożnych gosci y OO. y Kapelli	2/4	63r
4 VII	Organiscie na potrzebę Jego ad rationem zasług	4	63v
22 VII	In festo S. Mariae Magdalenae. [...] Za wodkę dla roznych gosci oo. Kapelli	3/10	64r
4 VIII	In festo Sanctissimi Patris Nostri Dominici. [...] Za wodkę dla roznych gosci Oycow y Kapelli	3/11	64v
9 X	Organiscie	10	66v
18 XI	Organiscie na potrzeby do kontusza	1/14	67r
17 XII	Za chleb Biały dla OO Brata y organisty	0/6	68r
19 XII	Organiscie ad Rationem	2	68r
	1733		
16 I	Za Chleb bialy dla OO, Brata Jacka, Organisty	0/6	68v
16 I	Organiscie ad Rationem Suchedni	3/16	68v
23 I	Feria 6ta Za Chleb bialy dla OO. Brata y Organisty	0/6	68v
1 II	Organiscie Na Suchedni	10	68v
7 III S. Thomae Aquin.	Za Wina Pulgarca dla O. Jezuity	2/16	69r
	Za Garniec Miodu dla kapelli	1/8	69r
16 III	Organiscie ratione Suchedni Tynfow 3 facit	3/24	69r
28 IV Dom 2 Post Pasch.	kapelli Za Wodki kwartę We wtorek Zaczynaiąc Nowenną	16	69v
27 V	Organiscie in Vim Zasług na Suchedni	3	70v

29 V	Organisie na Suchedni ad rationem	3/20	70v
Piatek 5ta Domin in.a Oct Corp. Chr.	Organiscie in vim zasług	2	71r
[22] VII Sroda Festum S M Mag	Organiscie Tynfow 2 ad rationem Suchedni	2/16	71v
	Kapelli Jezuickiey za Sumę y Nieszpor	8	71v
Wtorek 28 VII	Organiscie Na Expense dalem odiezdzaiąc do wsi	0/21	71v
[4] VIII Wtorek SS Patris Dnici	Kapelli Jezuickiey	5/2	71v
20 VIII	Organiscie Za Suchedni ad rationem	3	72r
	Organiscie Co wydal Swego oddalem	0/20	72r
Wtorek IX	In Festo Nativitatis B.V.M. [...] Organiscie WSuchedniach Za Czapkę	5/2	72r
11 XII	Organiscie	brak	74r
1734			
8 I	Organiscie ad Rationem suchych dni	4	74v
27 II	Kucharzowi Suche Dni dwoie Organiscie Iterim	3/18	75v
9 III S. Tomasz	Za dziewięć garcy Miodu Dla Kapeli y dla gosci, ktory byli na Swięty Tomasz	11/12	75v
	Tomasz. tak Dla Gosci iako y Dla kapeli	5	75v
22 VII	In Festo S Mariae Magdalenae [...] Dla Kapeli	8	78r
4 VIII	Za osm Garcy Miodu Dla Gosci w S Dominik y Dla kapeli	10/4	78v
5 VIII	Kapeli	2/16	78v
1 IX	Organiscie ad ratione Suchedni	3	78v

1735			
20 I	Organiscie in vim zasługi fl.	1	79v
20 II	Organista wydał na Expensa fl	1/4	79v
	Organiscie ad ratione Zasługi	0/24	79v
10 III	Organiscie in vim Zasług	4	80r
12 VI Dominica	In festo Corporis Christi Kapeli fl	5	80v
4 VIII	Kapeli	8	81r
1736			
1 I	Kapeli	4	82v
2 VII	Organiscie fl	18	83v
	Organiscie Dało się	5/5	83v
	Kapeli co Si bylo winni za S Tomasz	6	83v
[22] VII	Kapeli	6	84r
4 VIII	Kapeli f.	6	84r
8 X	Organisci SucheDni	20	86v
1737			
17 I	organiscie Zatrzymanych Suchydni	20	88v
23 III	kapeli Jezuickiey Co grali na S. Tomasz	8	90v
19 IV	organiscie Suchydni	10	91v
22 V	kapeli cowotywe grali u O.J[?]	2	92r
23 VI	Za wudke dla kapeli	0/12	94r
	kapeli Co grali	8	94r
22 VII	Za wutke tak dla Gości kapeli y [?]	3/16	94v

23 VII	kapeli Co grali na S: Marye Magdalene	8	95r
3 VIII	Organiscie Suchydni	10	95v
	organiscie	0/6	95v
10 IX	Organiscie na expensa	18	97r
15 IX	za Directorium do Churu	0/15	97v
X	organiscie na Expense dałem	40/13	97v
6 X	kapeli przez Im P Borkiewicza	8	97v
7 X	organiscie na Expense dałem	1/8	97v
15 X	Za Expense organiscie Zostawnie	10	97v
25 X	Organiscie na Expensa	8/2	98r
2 XI	Organiscie Suchydni troie ktore Się będą konczyc a dopłaci mu potrzeba	26	98r
3 XI	organiscie na expens	3/8	98r
14 XI	Item wydał na Expens organista	4/20	98v
21 XI	orgarmistrzowi od pozytywu	19	98v
30 XI	dla kapeli y Commtten za wutke na Roraty	1	99r
1738			
25 I	Organiscie Suchydni	18	100r
27 I	organiscie Za miod na wesele	12/15	100r
7 III	kapeli	3	100v
3 IV	za robienie walca stolarzowi do organow	0/3	101v
8 IV	kapeli na Emaus	1/8	101v
20 VI	Suchydni [...] organiscie ad Festum Joannis	18	104r
22 VII	za miod na konsolacyę y dla kapeli kucharz	10/15	105r

21 IX	Za dyrektorium do Churu	0/13/2	106v
29 XI	Za wutke dla kapeli y Solennizans na roraty	1/12	106v
8 XII	kapeli	60	108r
27 XII	za wutke dla kapeli y Oycow	1/2	108r
1739			
1 I	In festo Circumcisionis Za wutke dla kapeli Gosci oycow	2/26	108v
7 III	Za miod dla Gosci y kapeli	6/20	110r

Sporządziły Aleksandra Patalas i Justyna Szombara

Tabela 7. Liber Expensarum Comparatus Anno Dni 1785to
Miejsce przechowywania: Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 1078

Wpis na marginesie	Data	Treść wpisu	Zł/gr	Strona
1785				
	21 VIII	Braciom Rozańcowym y Siostrom Spiewaiąym Sumę na Miod	4/24	1r
O. Bernard	30 VIII	O. Bernardowi Karbony Za Miesiąc, Za Miesięcy dziewięć trzymania Organ. y Viales do Sandomierza	30	1v
Dymow y Czopowe	23 IX	[...] Dymowego z Folwarku Olbierzowskiego Browaru Komendaryi Organaryi y Szpitalu	17/15	2v
	2 X	Bractwu Rozańcowemu Spiwaiącemu podczas Mszy Wielkiey na poczesną	4/24	2v
Organista Olbierzowski	20 X	Organiscie Olbierzowskiemu Zasług za Rok skończony na Sty Michał	32	3r
	24 XII	Organiscie Olbierzowskiemu Kolendy	1	5v
Organista	30 XII	Organiscie ad rationem Zasług	7	6r
1786				
	1 I	Kapeli graiącey Wotywe, Sumę Nieszpory w Nowy Rok	3	6v
	22 I	Kapeli Farney przybyłey po Kolędzie podczas Naszey Kolendy	2	6v
	17 I	Kucharzowi, Organiscie i Michałowy naSledzię y Za chleb biały na Kolacyą	0/20	7r
	7 III	Kapeli Farney graiącey Litanię y Sumę	2	7v
Dymowe y Czopowe	18 II	Dymowego z Folwarku Olbierzowskiego Browaru Komendaryi Organaryi y Szpitalu	17/15	8r

	21 IV	Za dwa Directoria	1/6	9v
	1 V	Kapeli graiącey dnia wczorayszego in Festo Scti Vincentii Wotywę, Sumę y nieszpory	3	10r
Organista	14 VII	Organista Konwencki wziął wyzey Złł. 7. reszty Zasług za Rok Skończony pro Festo Visitationis BVM. wypłaciło mu Się	33	11v
Reperacya Organ	30 VII	Za 6. skurek irchy na po kliienie miechow Organ	15	12v
Reperacya Organ	30 VII	Za klini pułtora funta	1/15	12v
Reperacya Organ	30 VII	Za funt drutu	1/20	12v
Reperacya Organ	30 VII	Za flaszke miodu dla Orgarmistrza	1	12v
	3 VIII	Panu Sulikowskiemu Orgarmistrzowi Za wyporządzenie Organ	32	12v
	3 VIII	Za flaszke miodu dla tegoz	1	12v
	3 VIII	Za arkusz papieru Stęplowanego na danie Testimonium temuz Orgarmistrzowi	0/10	12v
[Festo Sti Patris]	4 VIII	Kapeli graiącey w Tęz Uroczystość Sumę Wotywę y Nieszpory	3	13r
	20 VIII	Bractwu Rozańcowemu za Spiewanie na Sumie na Miodu Garcy dwa	4	13r
	1 X	Bractwu Rozańcowemu za Spiewanie na Sumie na dwa Garce miodu	4	14v
Organista Olbierzowski	10 XII	Organiscie Olbierzowskiemu Zasług za Rok Skończony na Sty Michał	32	16v
	22 XII	Organiscie Olbierzowskiemu Kolendy	1	17r
1787				
	1 I	Kapeli graiącey Nieszpory i Sumę w Nowy Rok	3	18r
	4 II	Kapeli Farnej przybyłey podczas Kolędy	2	19v
	18 II	Kucharzowi, Felcerowi i Organiscie na Konsolacyę w Zapusty Wtorek	2	20r
	7 III	[…] w Uroczystość Sgo Tomasza […] BB. Floryanowi, Kornelemu, Kucharzowi, Felcerowi y Organiscie na Konsolacyą w Tęz Uroczystość	2/15	20v

	7 III	Kapeli graiącey Wotywę	2	20v
	20 IV	Kapeli graiącey w Uroczystość Sgo Wincentego	3	21v
	2 VIII	Bractwu Rozańcowemu za Spiewanie Sumy na dwa Garce miodu	4	24v
Organista Konwencki	VIII	Organiscie Konwenckiemu Zasług Za Rok Skończony p[ro] Festo Visitationis Beata V. Maria	40	25r
	XI	Organiscie Olbierzowskiemu Zasług za Rok Skończony na Sty. Michał	32	27r
	XII	Organiscie Olbierzowskiemu Kolędy	1	28r
1788				
	I	Kapeli graiącey Wotywę Sumę y Nieszpory w Uroczystosc Nowego Roku	3	28v
	III	Kapeli in Festo Scti Thomae graiącey Wotywę	2	30r
[S. Wincenty]	IV	Kapeli graiącey Wotywe Sumę y Nieszpory	3	30v
Organista	VII	Organiscie Konwencekiemu ad ratione Zasług	4	32v
	VIII	Kapeli graiącey Wotywę, Sumę y Nieszpory	3	33v
Organ Olbierz	XI	Organiscie Olbierzowskiemu zasług za Rok skończony na S. Michał	32	36v
Organ Olbierz	XII	Organiscie Olbierzowskiemu Kolędy	1	37r
1789				
	I	Kapeli graiącey Wotywę Summę y Nieszpory w Dzien Nowego Roku	3	37r
	I	Kapeli wdzien Kolędy przybyłey po Kolędzie	2	37r
	I	Za Sledzie dla Kucharza Organisty y Cyrulika	0/9	37r
	IV	Kapeli graiącey Wotywę Summę y Nieszpory	3	40v
	VII	Kapeli w Uroczystość S. Oyca Dominika	3	42v
Organista	VII	Organiscie Konwenc. Zasług za Rok skończony ię 2da Mensis Julii	40	42v
	VII	Kapeli graiącey Wotywę, Summę, y Nieszpory	3	42v

Organ. Olbierz	X	Organiscie Olbierzowskiemu Zasług za Rok skonczony na S. Michał	32	44r
Organista Olb	XII	Organiscie Olbierzow. Kolędy	1	45v
1790				
	I	Kapeli graiącey Wotywę, Summę y Nieszpory w dzień Nowego Roku	3	46r
	IV	Kapeli graiącey Wotywę Summę y Nieszpory	3	48v
Organista	VII	Organiscie Konwenc. Zasług za Rok skończony ię 2. Mens. Eg	40	51v
	VIII	Kapeli w Uroczystość S. Oyca Dominika	3	52v
1791				
	I	Kapeli graiącey Wotywę Summę i Nieszpory	3	55v
	I	Kapeli Farney w dzien kolędy	2	56r
Organista konwen.	IV	Organiscie konwenckiemu ad r[atio]nem zasług	20	58r
Organista Olbierzow.	V	Organiscie Olbierzowskiemu zasług za Rok i Miesięcy Szesc skonczone ultima Martij	48	59r
	V	Kapeli in Festo S. Vincentij	3	59r
	VII	Rykterowi Organiscie Olbierzowskiemu wystawiaiącemu z usług koscielnych wypłaciło się za kwartał	7	60v
	VII	Panu Sochackiemu długu za Orgarmistrza sporządzaiego Pozytyf kościoła Olbierzowskiego Zł. 23 gr. 20	23/20	61r
Organista Olbierzows.	VII	Łęckiemu przyiętemu ŕ Festo Smae Trinitatis do kościoła Olbierzowskiego za Organistę in vim przyszłych zasług	8	61r
Organista	VII	Organiscie Jozefowi wystawiaiącemu z usług koscielnych drugą połowę zasług za Rok skonczony p[ro] Festo Visitationis B.V. Mariae	20	61v
	VIII	Kapeli in Festo S. Patris Dominici	3	62r
Cegła	XII	Za 200 Cegły dla stawienia 2 piecow Olbierzowskiemu Organiscie	9	64v

1792				
	I	Kapeli graiącey Wotywę Summę y Nieszpory	3	65v
	1 II	[…] Temuż Suchockiemu dla Kapeli grającey na S. Jacka Złł.3 kolędy Złł. 2	5	67r
Organista Olbierzowski	8 V	Organiscie Olbierzowskiemu przyiętemu in Festo Trinitatis 1791 w moc Zasług	9	71r
Organista Olbierzowski	23 VII	Łęcki Organista Olbierzowski wziął in vim zasług Złł. 32. a[nn]o 1791 in Julio Złł 8. 1792 8va maj Złł 9 teraz reszty do trzydziestu dwoch Złł oddało się	15	74r
	9 IX	Sandomirskiemu Za dwa Garce miodu infesto SBernardi na Konsolacyą Communitti Za spiewanie Litanij dane. Złł 4 […]	4	75r
	2 X	Za trzy flaszek miodu Sandomirskiemu. Jedna dla B. Stanisława. druga dla Organisty Włostows. 3. dla ludzi J.W. Moszyńskiego	3	77r
1793				
Organista Olbierzowski	29 VI	Organiscie olbierzowskiemu za rok zasług skończony na S: Troyce	32	85r
Kapeli	19 VIII	pro festo S Patris et S. Hiacinthi	6	86v
Dymowe	25 IX	Dymowego z Folwarku Olbierzowskiego Plebanij, Organaryi, Szpitala i Karczmy	17/15	87v
Ociec Wincenty Rożyczka	27 XI	O Wincentemu Różyczce Wyieżdżaiącemu cum assignatione do Konwentu Sand. S: Magdal: Za 7 miesięcy Prowizyi a 27. april. ad 27. praesentis Złł 28. za dwa lata organistwa i miesięcy pięć na rok afl. 18 Złł. 43 gr 15 viales do Sandomirza gr 18	72/3	89v
1794				
	4 I	[...] Kapeli na nowy rok nie tylko tuteyszey ale i zkąd inąd przybyłey	5	91v
	28 I	[...] Za trzy libry papiru do Antyfonarza libra afl 1 gr 15	4/15	92r
Dymowe i Czopowe	12 III	Dymowego z klasztoru Z olbierzowic, to iest z Dworu, Plebanij, Organaryi Szpitala. NB. i karczmy Złł 3 gr 15	14	93v
	18 VIII	Sochackiemu konsolacya, dla kapeli ktora in Festo SS Patris grała	3	97r

Organista Olbierzowski	16 IX	Organista Olbierzowski in vim Zasług wziął	5	98r
	29 IX	Za czapkę dla Felixa chłopca i Organisty	2/12	98v
Dymowe Czopowe.	6 X	Cymowego z Plebanij Olbierzowskiey, Organarij Dworu Szpitala Karczmy	17/15	99r
1795				
Koscioł Olbierzow.	4 III	Organiscie Olbierzow. powrociło się za brytnale do przybicia deski	0/19	103r
Temuż organiscie olbierzow.	4 III	Zarok zkonczony 1794 in Festo Trinitatis ponie wasz wziął supra Złł 5 wypłaciło się	27	103r
Organista Klasztorny	21 III	Organiscie Klasztornemu przyiętemu ię 1 martij in vim Zasług	2	104r
	24 III	Dyrektoryum do Choru	0/15	104r
Dymowe i Czopowe	26 IV	Z Plebanij Olbierzowskiey Organaryi, Dworu, Szpitala, Karczmy	17/15	105r
Organista	3 V	Bartłomiejowi Organiscie in vim Zasług	4	105r
Kapella	7 VI	Kapeli Grającey Summę D[omi]nica infra 8vam C[orpo]r[i]s Xsti Dni.	3	106v
Organista olbierzowski	23 VI	Organiscie olbierzowskiemu za Rok zkończony pro Festo Trinitatis	32	107r
Dymowe Czopowe	25 IX	Z Plebanij, Organarij, Dworu Szpitala i Karczmy	17/15	108v
Kapella	1 X	Kapeli która Grała in festo S. Hyacinthi	3	109r
Kapella	6 X	Kapeli Grającey in Festo SS. Rosary	3	109r
1796				
	1 I	Kapeli Grającey in Festo Circumcisionis	3	111v
	20 I	Kolędy Organiscie, i Cerulikowi dał P.D. Przeor	1/15	111v
Organist.	25 II	Za Organisty zapłaciło się Walentemu Złł 6. Tomaszowi Złł 6 gr 20.	12/20	112v

Czopowe i Dymowe z Domów Klasztornych i Folwarku	12 III	Z Olbierzowskiey Plebanij Organari dworu szpitala i Karczmy	17/15	113r
Organista	29 III	Za Organiste oprocz Wyżey Wyrażonych dało się Kucharzowi Złł 8	8/26	113v
Organista Klasztorny	V	Organiscie Klasztornemu Za Złł 30 Ugodzonemu dało się 21. Martij Złł 2. 3 Ma: Złł. 1 i to anno 95 zaś anno 1796. 25 Februarij Złł 12 gr 20. 19. Marthij aprilis Złł 8 gr 26, dodało mu się Złł 3. gr 14; do Zupełności Złł 30. a na drugi rok służby wziął chory na krew Złł. 1. in summa essa	4/14	114v
	V	Kapeli ktora Grała Summę Dominica infra 8vam [Corporis Christi]	3	114v
Dymowe Czopowe	12 IX	Dymowego Z Folwarku Olbierzowskiego, Plebanij Organaryi + Szpitala Karczmy	17/15	117v
Organista Olbierzowski	25 IX	Organiscie Olbierzowskiemu Za rok zasług skończony pro Festo SSmae Trinittis	32	118v
Organista	14 XII	Organiscie ad rationem Zasług na buty	3	120v
1797				
	3 I	Kapeli grającey pod czas Kolędy	5/20	121r
	6 I	Dyrektoryum do churu	0/18	121r
Organista	14 I	Organiście Bartłomieiowi na Koszulę	6	122r
Dymowe z Dodatkiem	17 IV	Z Olbierzowic od Plebanij Organarij, Szpitala Dworu Karczmy Zniesioney	17/15	122v
Organista	V	Organiście na Żupan	22	123v
Organista Olbierzowski	23 VII	Antoniemu Łęckiemu Organiscie Olbierzowskiemu Solarium za Rok Skończony jak wyżei	32	125v
Organista klasztorny	17 VIII	Bartłomiejowi Organiscie ad ra[ti]one Zasług na płutno	5	126r
Poddymne	11 IX	Z Olbierzowic z Plebanii Organaryi Szpitalu Folwarku y Karczmy zburzonei	17/15	126v

Organista klasztorny	13 IX	Bartłomiejowi Organiscie na buty	3	127r
Szewc	18 XI	Cylinskiem ad ra[ti]one roboty przy oddaniu butow dla Organisty Olbierzowskiego	4	128v
1798				
	19 I	Za Directorium do choru	0/18	130r
Organista	5 III	Bartłomiejowi Organiście w Czasie Jarmarku na płotno	4	131r
Dymowe	10 III	z Olbierzowic z Folwarku, Plebanii, Organaryi Szpitalu y Karczmy zburzonei	17/15	131v
	17 III	Organiscie Farnemu od oprawienia włoku	4	131v
Organista	5 IV	Bartłomiejowi Organiscie na tabakę	0/15	132r
Organista	10 IV	Bartłomiejowi Organiscie idącemu do Wiązownicy	0/15	132r
Organista	24 IV	Bartkowi Organiscie ktory dotąd wybrał zasług Złł 13 dało się na płutno	12	132v
Organista klasztorny	9 V	Bartkowi Organiscie reszty zasług za Rok skonczony 1 Maj An[ni] Cur[rentis]	8	133r
Organista Klasztorny	4 VI	Bartłomiejowi Organiscie mense majo zapłaciło sie Złł. 2. gr 15. a tak Rok Jego będzie sie kończył ultima maj NB Rok iego będzie sie sie[sic] zaczynał 1. Junij	2/15	133v
Organista Olbierzowski	30 VI	Antoniemu Organiscie Olbierzowskiemu Salarium za Rok 1798 skończony na Sw. Trojcę.	32	134r
Bartłomij Organista	24 VII	Bartkowi Organiscie ad ra[ti]onem Solarij	2	134v
	3 VIII	Kapeli graiącei in Festo S P. Dominici	3	134v
	10 VIII	Kapeli graiącei w Olbierzowicach na S. Wawrzeniec	3	134v
	19 VIII	Za gruszki na Stoł. w S. Jacek [...] Kapeli graiącei w Tęż Uroczystosc	3/70	135r
Bartek	25 VIII	Bartkowi przy Imieninach	1	135r
Podymne 7bris	8 IX	z Olbierzowic z Folwarku Plebanij Organarij Szpitala, y Karzmy Zburzonei	17/15	135v

1799				
Celinski	18 I	Celinskiemu od Zrobienia butow par. 2. z iego podeszwami dla Organisty y Zakrystyanczyka	4	138r
Poddymne	6 IV	[...] Z Olbierzowic z Folwarku Plebanij Organarij Spitala i Karczmy zburzoney	17/15	140v
	8 IV	Kapeli graiącey w Uroczystosc S. Wincentego	3	140v
Organista	8 IV	Organiscie za poł Roku ad diem 30 Aprilis zasług	20	140v
Organista Olbierzows.	17 VII	Organiscie Olbierzowskiemu Solarium za Rok skonczony na S. Troyce.	32	142r
	19 VIII	kapeli graiącey w Uroczystosc S. Jacka	3	142v
Poddymne	8 X	Z Olbierzowic z Folwarku Plebanij Organarij Spitala i Karczmy zburzoney	17/15	143v
Organista	13 XII	Organiscie zasług za połroka ad diem 1ma 9bris	20	144v
	30 XII	Za dwa Dyrektorya	2/2	145r
1800				
	18 I	Kapeli Farney przybyłey w dzien kolędy	2	145v
Poddymne	5 II	Z Folwarku Olbierzowskiego Plebanij Organarij Spitala i Chałupy zburzoney	17/15	147r
Organista	28 V	Organiście zasług za poł Roku ad diem 1mam Maj	20	148v
Organista Olbierzowski	8 VI	Organiscie Olbierzowskiemu na podatek in vim zasług	5	148v
Organista	13 VI	Za Organiste klasztornego założyłem na podatek klassiczny	2	149r
	16 VI	Kapeli in Dominica intra Octavam Corporis Xsti Dni graiącey Zł: 6 Takze w uroczystość S. Wincentego raz czyniącey Zło: 3. facit	9	149r
Organista Olbierzowski	29 VI	Za Organiste Olbierzowskiego założyłem na podatek klassyczny ut patet superius Zł: 5 reszty zasług za Rok skonczony na S. Troyce wypłaciło Mu się	27	149v
	17 VIII	kapeli graiącey w Uroczystość S. Jacka	6	150v

Poddymne	24 IX	Z Folwarku Olbierzowskiego Plebanij Organarij Spitala i Chałupy zburzoney	17/15	151r
Organista	5 XI	Za Organiste klasztornego założone są na Podatek klassyczny Zł: 2 reszty za Poł Roku ad Diem 1mam 9bris wypłacone ma	23	152r
1801				
Poddymne i kwaterowe	16 III	Z Olbierzowic Plebanij Organarij etc.	17/15	155v
Organista	20 IV	Organiscie in vim zasług	5	157r
Organista	9 V	Organiscie klasztornemu za poł Roku a die 1ma 9bris Anni elapsi ad diem 1mam Maj anni currentis zasług	25	157r
Organista Olbierzowski	15 VI	Organiscie Olbierzowskiemu zasług za Rok skonczony na S. Troyce	32	157v
Podatek	15 VII	Podatku Klaszycznego od dochodu rocznego Do kwaterowego wyzej wypłaconego z Folwarkow Plebanij Organarij Spitala dodatku z Urzędu Cirkularnego przeznaczonego	11	158v
Organista	17 VII	Za Organiste takze wypłacone są tegoz Podatku klaszycznego	6	158v
	4 VIII	kapeli in Festa Sancti Patris	5	159v[1]
Organista klasztorny	5 XI	Organiscie klasztornemu nalezało się zasług za poł Roku ad diem ultimam Mensis elapsi Sł: 25. Aze za Niego wypłacone są Podatku klassycznego Zł: 6. ustąpiony iest Mu Zło: 1 a są Mu wypłacone	20	163r
1802				
	12 I	Za dwa dyrektorya	2/24	164v
Poddymne i kwaterowe	8 IV	Z Olbierzowic Plebanij Organarij ec:	17/15	166v

[1] Brak karty o numerze 160.

Organista po zakonczonym Roku Die ultima Aprilis oddalaiący się	3 V	Jozefowi Barzynskiemu Organiscie oddalaiącemu się od usług klasztornych zasług za Miesięcy 6 Zło: 25 za Cwierc Żyta nie odebranego na chleb Zło: 3. facit	28	167r
	8 VI	Za Organistę podatku klasycznego	6	168r
Organista Olbierzowski	28 VII	Organiscie Olbierzowskiemu zasług za Rok skonczony na dzien S. Troycy	32	169r
	3 VIII	Kapeli in Festo Sancti Patris	4	169r
	31 XII	Za dwa Direktorya	3	172v

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 8. Liber Perceptarum Comparatus Anno Dni 1785
Miejsce przechowywania: Biblioteka Diecezjalna w Sandomierzu, sygn. G 1076

Zapis na marginesie	Data	Treść wpisu	Fl/gr	Strona
1789				
	VI	Za Dzwonne y Wigilie spiewane w Kosciele Farnym	10	14v
1790				
	VIII	Na Dzwonne za Dusze WjP Brzeski Podsedkowy Sandom Za Wigilie spiewane na tym pogrzebie w Szulisławicach	12 12	18v
1792				
	22 I	Na Wigilie przez naszych Oyców w Kosciele Koprzywnickim spiewane za dusze J.P.W Stanisława Kowalskiego Miecznika [?] dał W. Matowieyski Czerw: Złł 2. detruncatis 4 fl na Mszą za Duszę zmarłego danych iednemu Z Oycow pozostałemu w Konwencie dostało się ad cassam conventus	32	23r

1794				
	24 III	Dał na Wotywe WJ Pan Jawornicki Złł 9 Ztych dało się Xiędzu spiewającemu Złł. 3 Organiscie Groszy 15 Zostało się reszty	5/15	32r
Miód	6 IV	Za 6 Garcy Miodu od Organisty Olbierzow	12	32r
1795				
	III	Z Złotych 18 danych na Wotywę dało się O. Spiewającemu Złł 2. Organiscie gr 15 zostało się	15/15	34v
Pogrzeb	5 VI	Za pogrzeb J.P. JP. Franciszka Jagniątkowski Pochowanego w Kapitularzu naszym Wzieło się Złł Polskich 108. Z tych oddało się Jura Parochialia Ecclesie Olbierzows. Złł 18. […] Organiscie Olbierzowskiemu Złł. 2. […] dostało się do depositum	61	35v
	27 IX	Za Exekwie i Wigilie spiewane u fary Złł 40. Ztych Za msze SS. Oycom Osmiu afl 2. Złł 16. […] Zostało się w depozycie	18	36v
1796				
	4 VII	Za Exekwie od prawiane za Dusze S.P.JW. Biskupa i Sufragana Sandomirskiego Woyciecha Radoszewskiego Wzięło się Czerwonych Złł. sześć Ztych ieden O.D. Przeorowi Za Summę spiewano dało się. […] Zostało W Depozycie Złł.	48	38v
1797				
	17 XII	Od JW. Ledochowski Staroscіny z Gorek na Wotywe do S. Wincentego na Iei Intencya Fl. 5. g 20. Z tych Ksiedzu flor. 2 Organiscie gr 15 ad Comune	3/05	42r
1801				
	III	Na Wotywę do S. O. Dominika Zł. 4 Księdzu spiewaiącemu Wotywę Zł. 2 do depositum	2	52r

Sporządziła Aleksandra Patalas

Klasztor św. Dominika w Poznaniu – Bractwo Różańcowe

Tabela 9. Expensae Sub Promotoratu [...] Fratris Domini Sukwikowski Ao. 1774[–1776][1] (wyimek z: Percepty i Expensy Bractwa Różańcowego, 1779–1841)
Miejsce przechowywania: Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu, sygn. AZ005/012

Data	Treść wpisu	Fl	Gr	Karta
1774				
V	W Dzień Swiąteczny Kapeli na wodkę y tym co na Ganku byli na piwo	1	15	10r
VII	w Swięto Nawiedzenia N.M. Panny Za Beczkę piwa dla Kapeli	8		10r
VII	na wino dla Kapeli na Ganek chodzącym	2		10r
VII	na wodkę dla Kapeli	1		10r
VII	za wino dla Kapeli	[?]		10r
VII	za Litanię graną na winno	1		10r
VII	Za Requiem na zapitrz dla Kapeli y akolitow	3		10r
VII	In Festo S M. Magdalenae na wodkę dla Kapeli	1		10v
VIII	w Dzien N.M.P. w Niebowzięcia za wodkę dla Kapeli y biały chleb	1	6	10v
VIII	w Dzien S. Rocha Kapeli y za biały chleb	1	6	10v
VIII	Za Requiem Kapeli y Akolitom	3	10	10v

[1] W tabeli zaprezentowano przykładowo wycinek z działalności Bractwa Różańcowego w Poznaniu, obejmujący lata 1774–1775. W kolejnych latach wpisy na kapelę są w dalszym ciągu tak samo intensywne, aż do kwietnia 1837 roku, gdy udział muzyki wyraźnie się zmniejsza: pensję miesięczną (1 zł 6 gr) otrzymuje organista, natomiast kapela zatrudniana jest już tylko kilka razy w roku.

Pod datą 9 VI 1781 odnotowano: „Dałem od sporządzenia Organ. y ich wychędożenia 1 zł 15 gr (k. 19r)".

IX	w Dzien Imienia N.M. Panny za wodkę y biały chleb dla Kapeli	1	6	10v
X	Kapeli in Festo SS. Rosarii na Sniadanie	2	20	10v
X	Na Zajutrz dla Kapeli za Requiem	3		10v
XI	In Festo OO. Sanctorum et in Die Aarum Kapeli	2		10v
XII	Za wodkę Kapeli Ministrom	2	18	11r
XII	Na Swiece dla Kapeli na Cały adwent	3		11r
XII	Za wodkę dla Kapeli w Ostatnie Roraty y Ministrom	1	15	11r
XII	In Festo Nativittis Xsti Dni za wodkę dla Kapeli y Ministrow dla zimna	1	15	11r
	1775			
I	Dla Kantorow Rozancowych Konsolacyą	2		11r
I	Dla Kapeli Kolendy	3		11r
I	dla Kantorow na Kolendę	1		11r
II	In Festo Purificationis B.V.M. Kapeli na wodkę	1		11r
II	Na Zapitrz dla Kapeli za Requiem	3		11r
II	W Swięty Sebastyan Kapeli na wodkę y Ministrom	1	6	11r
II	W S. Walenty Kapeli za wodkę y Ministrom	1	6	11r
III	p. Festo Annunciationis Kapeli na wodkę na zajutrz za Requiem Kapeli	1 3		11r
IV	O. Organiscie za granie Passyonału	3		11v
V	In Festo Transla[ti]onis B. V. M Lauretanae Dom[us] Trebaczom	3		11v
V	In Festo Ascensionis Dni N. J. C. Kapeli na wodkę	1		11v
V	W Dzień Swiąteczny Kapeli na wodkę	1		11v
VII	In Wigilia Za wino tym, ktorzy na Ganku grali	2	12	11v

VII	Za biały Chleb dla Kapeli dałem		20	11v
VII	[...?] pieczeń In Spes Festo Kapeli na Sniadanie		2	11v
VII	Za pieczeń dla Kapeli		2	12r
VII	Za chleb biały dla Kapeli		12	12r
VIII	In Festo Assumptionis Kapeli na wodkę	1		12r
VIII	In Vigilia Trębaczom co byli na Ganku dałem na butelkę piwa	15		12r
VIII	Za Wodkę dla Kapeli w Dzień S. Rocha	1		12r
VIII	Na Zajutrz dla Kapeli Za Requiem	3		12r
IX	w Dzień poświęcania Kaplicy kapeli na wodkę	1		12r
X	In Festo Rosarii [...] Trębaczom na Processyą Solenną	3		12r
X	od kotłów noszenia	-	[?]	12r
X	Za Requiem dla Kapeli na Zajutrz [pogrzeb Pana Gumoskiego]	3		12r
XI	In Festo OO. SS. et Die Aarum Kapeli na wodkę	2		12v
XII	Kapeli na wodkę	1		12v
XII	Kapeli na wodkę w ostatnie Roraty	1		12v
XII	In Festo Nattis Dni kapeli na wodkę	1		12v
1776				
I	Kapeli Kolendy dałem	3		12v
II	Kapeli in Festo Purifica[ti]onis B. y za Requiem na Zajutrz dałem	4		12v
II	Kantorom y Ministrom dla mrozu wielkiego na wodkę		24	12v
II	In Festo S: Valentini Kapeli y Ministrom	1	6	12v
III	Organiscie za granie Passyi	3		12v
IV	In Festo Resurre[cti]onis kapeli na wodkę	1		13r

V	In Festo Ascensionis Dni kapeli na wodkę	1		13r
V	In Festo Pentecostes Kapeli	1		13r
V	In Festo Transla[ti]onis Lauret: Domus kapeli	3		13r
V	Kantorom na Konsolacyą		24	13r
VI	Kapeli na wodkę	1		13r
VI	Kantorom Rozańcowym na piwo dałem	1		13r
VII	Pod czas Kompanii Jubileuszowey wydałem [...] Dla Kapeli za piwo y winno	3		13r
VII	2go Dnia [kompanii] Dla Kapeli za winno	2		13v
VII	3go Dnia Dla Kapeli za winno	1		13v
VII	5go Dnia [...] Dla Kapeli	2		13v
VII	6go Dnia [...] Dla Kapeli	2		13v
VII	7. Dnia [...] Dla Kapelistow 5 na winno	3		13v
VII	In Festo Visita[ti]onis B. Kapeli na wodkę	1		13v
VII	Za wodkę dla Kapeli in ipsa Oct. Vs: B.	1		13v
VII	Za wodkę dla Kapeli in Ipsa Octa. Visit. B.	1		13v
VII	Dla Kapeli y dla Xięży Za winno	3		13v
VII	Post Octavam dla Kapeli za Requiem	3		14r
VII	w Dzien S. Kajetana dla Kapeli na wodkę	1		14r
VIII	In Festo Assumptionis B. kapeli na wodkę	1		14r
VIII	In Festo S. Rochi kapeli za wodkę y ministrom	1	3	14r
VIII	Za Requiem Kapeli y Akolitom	3	6	14r

VIII	za pulpity 2 na Chor dla kapeli dałem		24	14r
IX	W Dzien Poswiącania Kaplicy Kapeli na wodkę	1		14r
X	In Festo Rosarii B. V. M. [...] Dla Kapeli na wodkę	1		14r
X	Trębaczom na Processyą	3		14r
X	na Zajutrz Dla Kapeli za Requiem	3		14r
XI	In Festo OO. SS. Kapeli na wodkę	1		14r
XII	Dla Gości na kawę, mleko Cukier y Sucharki w Dzień 1. Roratow wzaiemnie za wodkę tak dla Kapeli iako y dla Gości	6	21	14v
XII	Item za granie przez cały Adwent Roratow	6		14v
XII	Na Swiece dla Kapeli	3		14v

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 10. Księga kasowa rozchodów 1728-1753 [brak karty tytułowej]
Miejsce przechowywania: Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu, sygn. AZ005/002

Data	Treść wpisu	Fl	Gr	Solid	Karta
1728					
VIII	In Festo Com(m)e(mo)rationis St. P. N. Dominici na wodkę dla Muzykantow	1	8		1v
1729					
II	Organiscie dałem ad rat(io)nem suchedni	2	16		6r
12 V	Organiscie w zaslugach na zupan y kontusz za sukno [...] potrzeby y krawca	36			7v
22 VII	Organiscie ad rationem suchedni tynfów trzy y bity szostak	4	6	2	10r
3 X	Organiscie ad rnem suchedni	10			12v
1 XI	Organiscie ad rnem zasług tynfow trzy	3	24		13v
7 XII	Organiscie ad rnem Suchedni	5			14v
1730					
12 III	Organiscie Suchedni przy odprawie Nowemu Organiscie Swiętoianskiego	13 1	 8		16v
30 VI	Oraniscie Suchedni	13			19r
26 IX	Organiscie Suchedni	13			21r
30 IX	Organiscie nowemu Swiętoianskie	1			21r
25 X	Organiscie ad rnem zasług	6			21v
29 XI	Organiscie ad rnem zasług	5			22r

18 XII	Organiscie ostatek Suchedni	4			22v
1731					
4 I	Organiscie Nowemu Kacprowi Swiętoianskie	1			23r
18 III	Organiscie reliquum zasług	9	15		25r
30 VI	Organiscie Suchedni	17	15		26v
22 XII	[...] Organiscie solarium	13			30r
1732					
10 III	Organiscie Suchedni	13			31r
12 IV	Organiscie ad rnem zasług	5			31v
12 V	Organiscie ad rnem zasług na potrzebę iego		25		32r
7 VI	Organiscie ad rnem zasług		25		33r
20 VII	Od zrobienia okna na dormitarz y do celi Organisty	3	9		33v
28 IX	Organiscie Suchedni	12			35r
3 XI	Organiscie dopłaciłem Suchedni drugich	9	10		36r
1733					
1 I	Organiscie Suchedni	12			37r
8 III	[...] Organiscie Suchedni	12			38r
4 V	Organiscie Suchedni	12			39r
29 VII	Za trzy pary butow w Woznikach kucharzowi woznicy y Organiscie	12			40v
1734					
31 III	[...] Od roboty butow całych Organiscie zswoiey skory	2			44r
15 VII	[...] Za sukno na zupan Organiscie łokci 5 po trzy[...?]	15			46r
15 XI	[...] Organiscie ad rnem zasług	6	10		49r

27 XII	[...] Organiscie resztę do dwoch kwartałow ktore teraz wyszły, dałem	14	20		49v
1735					
28 III	[...] Organiscie Suchedni	12			51v
22 V	[...] Organiscie Suchedni	12			52v
31 VIII	[...] Organiscie za Quartał	12			54v
13 XI	[...] Organiscie za ~~pułkwartału~~ dwa miesiące	9			57r
14 XII	Dałem Panu Antoniemu Organiscie residuum Suchedni ktore się skonczyły pro Fest S. Luciae y kontrak inszy	4			58r
1736					
3 I	[...] Za Dyrektoriu. pro Conventu		18		59r
14 II	[...] Organiscie Za Requiem cozmy B. Piwa wzieli z miasta		12	2	60r
26 II	[...] Organiscie Suchedni pro Festo S. Mathi od	13			60r
1 V	[...] za Ryby na Collacyą dla Kapelli	-			61v
21 V	[...] Organiscie Za Litanią		12		62r
31 V	[...] Organiscie Suchedni pro Festo SS Trinitatis	3			62r
24 VI	[...] Organiscie Za Reqiem szosztak bity		12	2	62v
24 VI	[...] Organiscie Za Reqiem co grał		12	2	62v
27 VI	[...] Organiscie P. Antoniemu za 3. Niedziele przy odprawie iego	3			62v
20 XII	[...] Za Dyrektorium OLektorowi		25	8	67r
1737					
29 VI	Mieszczanom na Wotkę co Wotywę Spiewali Ssmi Patris		20		75r
1738					
19 IV	[...] In Quindenna SSmi PN Dominici dla PP Mięsczanow cospiewali wotywę na [słowo nieczytelne]	1	8		80v

12 V	[...] na quarte wotki dla OO. Co wigilie spiewali	1	10		81r
25 VI	Na Wino PP. pro Consolatione co spiewali Litanię Chorągwianym Dobrodzieiom naszym	4			82r
11 IX	Na Wino PP. pro Consolatione co spiewali Litanię Chorągwianym Dobrodzieiom naszym	1	8		84v
30 XII	na Swiece dla kapeli et pro Camera 12 gr		12		86v
1739					
V, przed 10	Za Ryby dla Muzykantow na więczor		26		89r
V, przed 10	Za 3 Garce wina in Festo y Garnce dla kapeli in Crastino puł garca do kuchni do-potraw – Tyn – 12	15	6		89r
V, przed 10	Za Pułtora garca wotki y cosię nazaiutrz [=In Festo Ascensionis Dni] bralo dla ka-peli	6			89r
6 VIII	In Crastino Ssmi Patris na Wotkę dla Kapeli y Chleb biały	1	8		91r
19 IX	Panu Grodzickiemu Suchedni [organista]	20			92r
13 XII	[...] Panu Stanislawowi Grodzickiemu, Organiscie p. Festo Luciae Suchedni	20			96v
1740					
11 II	[...] Panu Grodzickiemu Organiscie Suchedni	20			95v
26 IV	[...] na wotkę y Chleb biały In inchoatione quindennae SS.P.N.D. dla PP. miescza-now co Spiewali wotywę et PP.		20		96v
10 VI	[...] Panu Grodzickiemu Organiscie Suchedni p. Festo SSme Trinitatis	20			97v
14 VIII	[...] Instigatorowi na wotkę w Sprawich z Organistą y ad 2. Pozwow	12	20		99v
25 X	[...] P. Organiscie Suchedni ac 7bri wydałem				
13 XI	[...] Za Drelichu 15 Łokci na Mięchy	5	2		101v
XII	P. Grodzickiemu Organiscie Suchedni p[ro] Lu[…]	20			102r

1741					
8 III	[...] P. Grodzickiemu Organiscie Suchedni	20			104r
22 III	[...] P. Grodzickiemu Organiscie co grał Requiem		12	2	104v
24 III	W drodze Grodzicki [nieczyt] expendit	1	19		104v
23 IV	[...] na wotkę y Chleb biały dla kapeli in Quindena SSPND		20		105v
31 V	[...] Panu Grodzickiemu Organiscie Suchedni	20			106v
10 VII	[...] Organiscie co grał Requiem p. A[ni]ma Hyacinthi		12	2	108r
po 29 VIII	[...] Wydałem S. Panu Grodzickiemu adratione Suchedni	15			109r
7 IX	Dziadowi od kalkowania		7		110v
13 IX	Za iayca dla Muzykantów		12	2	110v
7 XI	Dałem P. Grudzickiemu resztę Suchenych dni ktore nalez p. F S Matt.	5			112r
7 XI	[...] Item P. Grudzickiemu dałem od grania dwoch Mszow Requiem	1			112r
18 XI	[...] P. Grudzickiemu organiscie od grania mszy S. Requiem		15		112r
1742					
6 I	[...] P. Guzickiemu Organiscie Suchych dni p. 10bro	20			113v
27 IV	P. Gruzickiemu Organiscie za kwartał in Martio	20			116v
6 VI	[...] Za Directoria do choru y p. Camera takze y p. Officijs SSrum [=Sacramentum]	2	3	1	118r
28 VI	[...] P. Gruzickiemu Organiscie wypłaciło się za kwartał	20			118v
22 IX	[...] P. Gruzickiemu Organiscie Suche dni wypłaciły się	20			121r
22 XII	[...] P. Grudziskiemu Organiscie Suchych dni	20			123v
1743					
11 I	[...] Bogusławowi Cyrulikowi y Organiscie dało się przy kontrakcie	2	16		124v
25 I	[...] P. Gruzickiemu oprocz Zyta dopłaciło się za wodkę	3			125r

13 III	[...] Bogusławowi Cyrulikowi y Organiscie doplaciło się do Suchych dni reszty należącey	8			126r
16 III	Panu Gruzickiemu Organiście od grania wotywy prze S.T		12	2	126r
18 III	P. Gruzickiemu Organiscie od grania wotywy przed S. Krzy:		12	2	126r
8 VI	P. Gruzickiemu Organiscie Suchychdni	20			129v
14 IX	[...] za wodkę na Swięty krzyz y po Swiętym krzyzu y w niedzielę y kiedy muzykanci odiezdzali y dla Kiełczewianow co for dali na kwestę	4			132v
3 X	[...] Za troie dyrektorya na konwent	1	8		133r
3 X	[...] Organiscie Suchedni	20			133v
11 X	dla X. Organisty, ktory in defectu był uproszony		62		133v
22 XII	Organiscie Suchedni	20			136v
1744					
1 III	[...] Panu Organiscie Dąbrowskiemu Suchedni	20			138r
31 III	[...] za rzemienne pasy do Pozytywu na Chor większy w kosciele	2	3	1	138v
14 IV	Za wodkę dla Oycow kiedy requiem Spiewali za duszę Jurgi		16		139r
3 III	[...] za wodkę na Swięty krzyz dla mozykantow y Gosci	3	16	2	139r
27 V	[...] Organiscie Dąmbroskiemu Suchedni Trinitatis	20			139v
3 VIII	[...] dla Bernardynow y Muzykantow na wodkę		20		142r
4 VIII	[...] za wodkę wdzien S. Oyca dla roznych gosci y Wielu, y na zaiutr po S. Oycu dla PP Muzykantow y dla Oycow y roznych Gosci	5	6		142v
23 IX	Organiscie ad rationem quartału	12	20		114v
2 X	Organiscie reszty kwartału	7	10		144v
1 XII	Za Swiece łojowe dla oycow na jutrznie y organiscie na roraty	1			146r
1745					
7 III	Za wodkę dla Gości y kapeli	1	24		147v

4 IV	Organiscie quartału	20			148v
26 VI	Organiscie quartału	20			149v
20 IX	Organiscie quartału	20			150v
12 XI	[...] Organiscie dołożyłem do Sukna na jupkę	3	24		151r
12 XI	[...] krawcowi do zrobienia jupki dla organisty	2	3	1	151r
11 XII	Orgamistrzom od restaurowania zgruntu organkow w kosciele y od przyrobienia Bębna; tagże od restaurowania pozytywu w kaplicy	60			151v
15 XII	[...] Organiscie na Boty	6	10		151v
1746					
18 V	Organiscie ad rationem quartału	6	10		153v
30 V	[...] Organiscie ad rationem quartału	3	24		154r
30 X	[...] za buty dla Organisty	6			155v
7 XI	[...] Organiscie zasług	40			155v
12 XII	Organiscie ad rationem quartału	6	10		156r
1747					
28 VII	Organiscie za Buty	5	2		158v
31 X	[...] Organiście za granie Requiem podczas exequij		12	2	161r
15 XI	Organiscie na boty	5	2		161r
21 XII	[...] Organiscie resztę Suchychdni tego kwartału	5	2		162r
1748					
9 I	[...] Organiscie ad rationem drugiego kwartału	1	20	2	162v
29 II	[...] Organiscie ad rationem Suchych dni	4	6	2	163v
17 III	[...] Organiscie ad rationem Zasług Tynf 4.	5	2		163v

7 VII	[...] Organiscie Suchedni Tynf. 9	11	12		164v
3 VIII	[...] Za Ryby dla Muzykantow in Vigilia S. Dominisi	2	3	1	166r
16 IX	[...] Organiscie Suchedni	11	16		167r
21 XII	[...] Organiscie przy podziękowaniu Suchedni Tynf: 9	11	12		169r
1749					
28 II	[...] Organiscie Suchedni Tynf 9	11	12		170r
23 III	Organiscie na przyszłe Suchedni Trinitatis za kwartał Tynf: 9	11	12		170v
3,4 VIII	Za Wódkę in Festo SS. Patris dla OO Bernardynów Gosci y Muzykantow [...?]	5	2		172v
17 VIII	[...] Za wodkę dla Muzykantów		25		172v
30 IX	Za kwartę wina dla Orgarmistrza	2	16		173r
25 X	[...] Za kopię Braknali do Budy nad Organy		22		173v
13 XI	[...] Organiscie ad rationem dwoyga Suchychdni Matthaei et Luciae Thf. 14 y Szostak	18	4	2	174r
21 XII	[...] Organiscie residuum do dwoch kwartałow; fl. 4 gr: 19, item temuż do usługował	4	6	2	174v
1750					
2 V	Za Ryby in Vigilia S. Crucis dla Gosci y Muzykantów et pro futuro	5			177v
14 IX	Organiscie ad rationem zasług	5	4		184v
16 XII	[...] Organiscie ad rationem zasług	3			186r
1751					
4 II	Organiscie ad rationem zasług	15	6		186r
1 IV	w Poznaniu ieszdząc po organistę wydałosię	4	25	1	187r
8 V	Organiscie	8	2		188r
26 VII	Antoniemu Organiscie ad rationem Zasług	8		2	190r

27 VIII	[...] Organiscie na boty	4	6	2	191r
2 XII	Organista. Organiscie ad rationem zasług	8		2	194v
1752					
11 I	[...] Rymarzowi od sporządzenia pasow do organ wielkich		8		196v
1 IV	[...] Organista Organiscie rationem Suchych dni	6	10		198r
12 V	[...] Za wodkę dla OO, ktorzy wigilie Spiewali		25	1	198v
29 V	[...] Organista Organiscie ad rationem Zasług	2	16		199r
14 VII	[...] Organista Organiscie za Sukno na kontusz wzasługach	20			200v
1753					
30 IV	organiscie ad rnem zasług	34			206r
13 V	[...] Organiscie resztę solarium	13			206v
15 IX	[...] Antoniemu organiscie przyzłe ma resztę zasług	16	26	2	207v

Sporządzili Marcin Konik i Aleksandra Patalas

Tabela 11. Księga rozchodów 1766–1785 [brak karty tytułowej]
Miejsce przechowywania: Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu, sygn. AZ005/001

Wpis na marginesie	Data	Treść wpisu	Fl	Gr	Karta
1767					
	4 II	[...] za Cwartkę cielęciny w Smiglu[1] dla muzykantów	1	16	9r
	14 III	Ignacemu Organiście dało się ad rationem zasług na przesły rok	18	4	9v
	5 IV	Ignacemu Organiście za rok przesły ad complementum stu złotych zapłaciło się	82		10r
	16 VI	Za ctery strony na skrzypce	1	2	11r
1768					
	21 I	Za trzy strony Kwinty Rzymskie na skripec	1		15r
	VII	Mierzwinskiemu trębaczowi	1	8	17v
	przed 15 VIII	Dało się Trębaczowi Janowi co primo trąbi	8		18v
	15 VIII	Dało się Trębaczowi Franciszkowi in v[irtut]im zasług	9		18v
	1 X	[...] Za Derectorium od Choru pro anno Sequenti		15	18v
	5 X	Ignacemu Organiście ad rationem roczych zasług	20		18v
	12 X	Trębaczowi Janowi Nepomucenowi in vim zasług na kontrakt	20		19r
	17 XI	Trębaczowi Janowi Nepomucenowi ad rationem zasług	6		19v
1769					
	9 II	Trębaczowi Nepomucenowi in vim zasług	18		20v

[1] Śmigiel to miejscowość na drodze Kościan – Leszno.

	27 IV	Za strony na instrumenta muzykalne [zakupu prawdopodobnie dokonano w Poznaniu (tak wynika z kontekstu)]	2	20	21v
		Za liby papieru muzykalnego	1	20	
		Przyięło się trębacza imieniem Franciszka Bylickiego, ktoremu przy kontrakcie zadało się na przyszłe zasługi	18		
	10 VII	Organiście Samsonowiczowi dało się ad rationem zasług	10		22v
	13 VII	Organiście Ignacemu Perszyńskiemu pozostałych zaległych zasług [z]a rok	100		
	26 VII	Niemcowi muzykantowi na pączochij	3		
	19 X	Madanczewskiemu trębaczowi za kwartał	15		24v
	11 XI	[...] Księży i kapelistom iadącym do Gromowa na podkowanie koni	3	15	25r
1770					
	1 I	Rafalowi organiście ad rationem zasług pro 1768 in 1769 zkonczony 22 10bris	20		26r
	6 II	Tenoryście za trzewiki y spodnie	10		26v
	2 III	Za inkaust do przepisania papierow na chor		15	26v
	7 III	Rafałowi organiście ad rationem zasług	20		27r
	8 VIII	Za strony na chur	3		28v
	10 VIII	Organiście reszta zasług pro 1768 skonczonym in 1769 22 9bris	80		29r
	20 X	Maciejowi muzykantowi rocznych zasług y od golenia zakon[n]ików	50		30r
	21 X	Organiście ad rationem zasług pro a[nno] 1769 konczonym 1770	50		30v
1771					
	22 I	Od reparacyi pozytywu u S. Krzyża	4		31r
	3 III	Organiście ad rationem zasług za rok 1769 skonczonym w roku 1770 na S. Barbarę	36		32v
	6 IV	Organiscie residuum pro Anno 1769 zkonczony in 1770	14		33r

	29 X	Organiście od golenia Oycow przez cały rok	20		38r
	30 X	Za wodkę dla OO. Bernardinow, OO. naszych y dla Musikantow podczas pogrzebu O. Praedikatora	3	27	38r
	19 XII	Organiscie zasługi za rok 1770 zkączony in do 1771 na Świętą Barbarae	100		39v
1772					
	11 VI	Za wodkę dla kapelistow y gosci	2		44r
	21 VI	Stolarzowi od sporządzenia miechow na churze		15	44r
	21 VI	Za czapkę dla Dyszkantysty	3		44r
	27 VI	Za strony na chur	1	15	44r
	22 VII	P. Mrowinskiemu dopłaciło się do skrzypcow	10		45r
	23 VIII	Stolarzowi od naprawienia organ y okiennic Organiscie ad rationem zasług	3 8	15	46r
	5 IX	Za boty dla dyszkantisty	4		46v
	22 X	Rafałowi Organiscie ad rationem zasług	20		47v
	6 XII	Rafalowi organiscie resztę zasług za cały Rok	92		49r
1773					
	21 II	Na wodkę dla gosci OO. y Muzykantow we trzy dni Ostatne	4	15	52v
	12 III	Za wodkę ad cameram Officii dla Muzykantow y gości	?[2]		53r
	15 IV	Za 6 stron do skrzypcow na chur	1	18	53v
	23 IV	Na wodkę dla OO. co śpiewali Lytanią	1		53v
	3 X	Dopłaciło się do Trąb Churowych Za strony na skrzypce	2 1	0 24	57v

[2] Suma nieczytelna, rkp. uszkodzony

	12 XI	Za cztery skorki Jerchowe do reparacyi pozytywu Za puł funta kliju stolarskiego do miechów w pozytywij Stolarzowi za zamek do Pozytywu przed P. JEZUSEM y za dwa waliki do Pozytywu Kościelnego Stolarzowi od zrobienia futerału do Pozytywu przed P. JEZUSEM Organmistrzowi od reparacyi Pozytywow tak kościelnego, iako y kaplicznego	?[3] ?[4] 2 2 54		59r
1774					
	18 III	Roborowiczowi organiście ad rationem zasług	3		61v
	12 X[5]	Za dyrektorium do choru		15[?]	67r
1775					
	10 I	Roborowiczowi organiscie ad rationem zasług	18		69v
	8 IV	Organiscie ad rationem zasług	4		70v
	20 V	Roborowiczowi organiscie ad complementum zasług rocznych	38		71v
1776					
	1 VI	Organiscie konwenckiemu Wierzbinskiemu zasług rocznych	100		79v
	13 IX	Za śledzie dla Kapelistow na Kollacyą		15	83v
	5 X	Za ryby na Kollacyą dokupione y dla Kapelistow	1[6]		84v
1777					
Organista	20 III	Organiscie in vim Kontraktu	10		90v
Organista	3 VI	Organiscie Bączkiewiczowi reszty zasług do 80 zł. za rok dziś się konczący	70		93v

[3] Suma nieczytelna, rkp. uszkodzony
[4] Suma nieczytelna, rkp. uszkodzoy
[5] Lub po 12 X.
[6] Od tego miejsca skryptor posługuje się już nazwą „złoty".

1778					
organista Gosławski	5 II	Organiscie przeszłemu Gosławskiemu in vim zasług należących mu za kwartał fl: 17. gr 25.	5		101v
	11 III	Organiscie Gosławskiemu oddało się reszty za kwartał należącego mu salarium	12	15	102v
organista Bączkiewicz	24 V	Wypłaciło się długu przeszłorocznego Mikołajowi Bączkiewiczowi organiście	40		105r
organy	3 VIII	Od sporządzenia organow kościelnych	9		110r
Organista Adamski	14 XII	Wziął Józef Adamski organista konwencki in vim zasług	18		115v
1779					
Dyrectoriu.	12 I	Za Dyrectorium od Choru		15	117r
Adamski Organista	26 I	Wziął Józef Adamski organista resztę zasług za rok skonczony 20 Januari	42		117v
	12 III	Za kwartę wodki dobrey dla kapelli Rąmbinskiey Za obwarzanki dla tychże	2	 6	119v
	26 III	Za wodkę dla Muzykantow Rąbińskich y za pracle dla nich	1	6	120r
Pozytyw	11 VI	od Sporządzenia Pozytywu kaplicznego	18		123r
	8 VIII	[...] in Festo Sancti Patris [...] za wodkę dla Muzykantow		20	125r
	18 IX	za wodkę dla Oycow po wigiliach spiewanych	2		129r
	19 IX	In Solemnitate S. Crucis [...] dla muzykantow, y na rozchod	3	6	129v
1780					
	8 I	za Dyrectorium do Choru		24	133v
P. Knulinski Organista.	13 III	[...] Pan Knuliński Organista zgodzony na Cały Rok wraz z wotywami Rożancowemi na fl: 60. wziął z Brackich pieniędzy fl: 12. za zepsucie Pozytywu od ktorego konwent zapłacił #1. potrąciło mu się fl: 6. na ktore sam się osądził. wziął od konwentu resztę solarij za Rok już skonczony	42		136v

	10 V	Slusarzowi za blaszki y klamerki do pozytywu		18	137r
organki	1 VIII	od Sporządzenia Miechow przy organkach Koscielnych	3		139v
Dyrector	26 XII	Za Dyrektorium do Choru		15	147v
1781					
	1 I	Zapłaciło się za wodkę [...] dla Gosci, dla O.O. y dla muzykantow	4	24	148v
	2 III	Za obwarzanki dla Kapeli Rombinskiey		6	151r
	9 III	za Pracle dla Kapeli Rombinskiey		8	151r
Organista	17 III	[...] Wziął P. Knuliński Organista solarium za Cały Rok skonczony 15. Praesentis od O. Promotora fl: 12 a od konwentu	48		151r
	23 III	Za Pracle dla Muzykantow Rombinskich		6	151v
	27 III	[...] za Pracle na 6. dni dla Oycow spiewaiących Codzien Wigilie		18	151v
	30 III	Za Pracle dla muzykantow Rombinskich		6	151v
	4 X	za Dyrektorium do Choru		15	158r
1782					
Organista	15 III	Wziął Knulinski Organista solarium Całe za Rok dziś skonczony od O. Promotora fl: 12 a do Konwentu	48		163v
Drelich	29 XII	[...] Za Drelich do Miechow	12		173r
1783					
Organista	15 III	wziął P. Knulinski Organista za Rok dzis skonczony solarium Całe. to iest od O. Promotora fl: 12. a od konwentu	48		175v
	21 XII	wziął P. Jan Molcan Snycerze in vim Kontraktu na organy	36		
1784					
	1 III	Wziął P. Jan Moltzan Snycerz resztę Zapłaty za robotę przy Organach	90		182v
	2 VII	od Poklijenia starych miechow przy organach koscielnych	4		182v

	7 VIII	Wziął P. Piotr Zeydler Organmistrz ze Lwowka zgodzony na zł. 200. y Cynę do 4 głosow nowych y Dzwonki y miechy Nowe ma dac zadatku na tę robotę Cyny funtow 41. y Pieniędzy	72		183r
	5 IX	wziął P. Piotr Zeydler Organmistrz in vim kontraktu na organy	36		183r
	21 IX	wziął P. Piotr Zeydler org: in vim kontraktu na Irchę	42		183r
	8 X	wziął I. Piotr Zeydler Organmistrz	1		183r
	20 X	wziął I. Piotr Zeydler Orgm: na Dzwonki	24		183r
	20 X	Item wziął na Swoię potrzebę Roboty nie skonczył y umarł w drodze	12		183r
1785					
	12 XI	Po Smierci Piotra Zeydlera Organmistrza Niedoskonałego, ktory Pieniądze wybrał roboty niedokonczył y poszedłszy do Poznania po Zwonki niedoszedł ale na Puszczykowie Umarł: Sprowadzony na Jego Miejsce Slachetnie Urodzony J. Pan Jozef Ostrowski Organmistrz doskonały, Ktoremu gdy się niezdała Nieboszczyka robota; zgodził się na nowe Organy y z nową strukturą oraz ze wszystkimi Materyałami nowemi do tey Struktury y Organ Należącemi na Czerwonych złotych Czterdzieści Dico #40. y stare materyały ktore się zdały In vim tego kontraktu wziął zadatku. Na Butelkę przy kontrakcie	108		183v

Sporządzili Maciej Jochymczyk i Aleksandra Patalas

Tabela 12. Księga kasowa dochodów 1766–1784
Miejsce przechowywania: Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu, sygn. AZ 005/001

Zapis na marginesie	Data	Treść wpisu	Fl	Gr	Półgr	Karta
1769						
wigilie y msze S.	26 IV	w Grodzisku za msze S. y wigilie w pięciu księzy spiewane nad Ciałem wyzey wyroznony J.W.JMPani kastellanowy	30			6v
1770						
msze SS	3 V	[...] na wigilie y mszę spiewaną pro an.(ima)bus Consangvuineorum	18			9r
1772						
Wigilii y msza S.	22 VI	Za Processijq, Wigiliae, y Mszą spiewaną u OO. Bernard.	18			16v
Wigilie y Msza	22 III	Za Wigilie, y Requiem spiewane w kościele OO. Bernardynow, pro Aa Rndi Dni Antonij Bronisz Parochi Chorynensis, y za iedno Dzwonne	38			18v
Missa	9 XI	Pro missa Cantata ad S. Crucem	18			20v
		1775				
Msza S. y Salve spiewane	3 II	Od WJMci Pa Drwęskiego Pisarza Ziemski. Poznan. na mszą S. y Salve Regina spiewane pro Infirmo.	6			21v
Wotywa	25 IV	Od WJMci Pana Kozickiego Superintendenta na wotywę Spiewaną ad S. Crucem	16	22		22r
Wotywa	19 X	Na mszą spiewaną ad S. Crucem	16	22		24r
Wigilie	15 XI	Za wigilie spiewane w Rąbiniu	19			24v
1776						
Requiem	26 VI	Od WJMc Pa. Chłapowskiego Podsędka Ziemsk. Poznans. na Mszą Spiewaną pro Aabus Suffragio. Carentibus	18			26r

Wigilie Dzwonne y Msze ss. p. aa. Dorotheae	5 XI	Od W Imc Pana Golinskiego Dziedzica Dobr Jarogniewie za Duszę s.p. WJM Pani Doroty Golinskiey Podczaszyny Dobrodzieyki Naszy na Dzwonne przez trzy dni wigilie spiewane y Mszą S. spiewaną y dwie czytane #9	54			27v
1777						
Msza S.	26 II	Od Pisarza z Kurzey Gory pro Aabus adalberti et Catharinae Parentum suorum na Wigilie y Mszą S. spiewane	9			28v
Wigilie	24 IX	Od Wiel. JPana Chłapowskiego na Litanią Wigilie y mszą spiwaną	18			30v
1780						
krowa	30 I	Z Popowa od J.P. Morawskiego dostałasię krowa na wotywą spiewaną y Litanią przed P. Jezusem	krowa			41v
wotywa	15 III	Na wotywą spiwaną przed P. Jezusem	6			41v
wotywa	23 VII	za wotywę spiewaną przed P. Jezusem od JejMci Pani Morawskiey	8			43r
1781						
	24 III	wzięło się z Kiekrza na sześć Wigiliów y sześć mszy spiewanych a na 200. mszy czytanych za Duszę S.P.J.W.JeyMci Pani Maryanny Zakrzewskiey kasztellanowey kaliskiey	360			46v

Sporządziła Aleksandra Patalas

[1] Ze względu na znacznie uszkodzenie kart rękopisu (dziura w środku księgi wygryziona przez myszy) przeanalizowane przykładowo wpisy z lepiej zachowanego fragmentu księgi, obejmujące jeden rok.

Tabela 13. Liber tam Missarum percipiendarum [...] quam perceptarum bonnorum 1764 sub Prioratu Adm. Rev. Patris Antonii Kicinski 1764–1781
Miejsce przechowywania: Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu, sygn. AZ 005/003; rękopis bez numeracji kart.

Data	Rodzaj intencji	Fl	Gr	Półgr
1774[1]				
2 V	od Pana cichoszewskiego Pro Missa Cantata	1	3	
28 V	Pro Missa Cantata ad S. Crucem Pro Plu.	1	3	
15 VI	Ad S. Crucem pro Missa Cantata	1	4	
20 VI	Pro Missa Cantata	1	8	
4 VII	od IMci Pani Zgorzalewiczowey na wigilie dzwonne y mszą spiewaną pro a[nim]a catharynae Satorska	1	18	
12 VII	[...] pro missa Cantata ad S. Crucem	1	18	
14 IX	[...] ad altare S. Crucis pro missa Cantata	1	6	
22 IX	ad altare S Crucis pro missa cant.	1	1	15
2 X	Pro Missa cantata ad alta. Scr.	1	6	
14 XII	Pro Missa Cantata ad S. Benone.	1	3	

Sporządzili Marcin Konik i Aleksandra Patalas

Tabela 14. EXPENSA CONVENTVS GIDLEN: B.M.V: PER ME Fratrem Sebastianum Niedzyrzecensem[1], de con. Lublinen. [...] Anno Dni 1615 Martii 24 die. [–1643]
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Gi 187.

Data	Treść wpisu	Fl	Gr	Strona
1615				
III: In Festo Annunciationis B. Mariae Virginis[2]	musicis pro labore		7	167
IV: Dominica passionis	musicis pro labore nagorzałke		2	167
IV: Dominica Resurrectionis Dni nri Jes. chri.	item musicis pro labore		5	167
IV: Dominica in Albis	Cantoribus pro labore in missa Rosarij		6	167
IV: Feria 5	organiscie ad rationem roboty organ	6	15	167
IX: In Festo Nativitatis B M V	musicis pro labore		10	170
item	organiscie		12	170
item	chłopietom co spiewali		2	170
1 X: Dominica 15 post octa. SSmi Trinitatis	musicis pro labore		5	171
XII: Dominica 2 Adventus Dni	musicis ktorzy spiewali pro prima Dominica [...]		6	172

[1] Pierwszym przeorem gidelskim był o. Sebastian Brzykwaryski z Międzyrzecza.

[2] Najważniejsze święta maryjne, podczas których mogły mieć miejsce nabożeństwa z udziałem muzyki: 2 lutego (Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny), 25 marca (Zwiastowania NMP), 31 maja (Nawiedzenia NMP), 15 sierpnia (Wniebowzięcia NMP), 8 września (Narodzenia NMP), 7 października (Matki Bożej Różańcowej), 8 grudnia (Niepokalanego poczęcia NMP).

1616				
XI: Dominica Vigesima Tertia, Sabbato	Organiscie s cestochowej		6	189
XII: Dominica 2 Aduentus, Feria 2	Organiscie ad rationem mytha	1		190
1617				
IV: Domini. Conductus Paschae, Feria 2	Muzykom p(ro) festo Annunciationis		12	196
IV: Dominica 3ia Post Octa. Paschae, Feria 3	Organiscie myta dawne		15	197
V: Dominica Infra Octauas	Muzykom		6	199
VI: Domin. Erant appropinquate	Muzykom		6	201
IX: Dominica Decima Quinta, Sabbato	Organiscie od sukni		2	208
1618				
VI: Dominica Pentecosten, Feria 3	F. Dnico Organari itineranti[3]	8		217
X: Dominica Decima Sexta, Feria 3	P Dominico itineranti	3		224
1619				
V: Domini infra Octa Ascensionis, Feria 2	Organiscinej co przniwieziono dwa drzew chrostu do grodzi		4	233
X: Dominica decima Nona, Feria 2	Muzikom p. votiva Jejmsci prins. Osolinskij	1		244
XII: Dominica Vigesima secunda[4]	Chłopietom muzikom		6	246
	Organiscie spanem bakalarzem wino p. labore		12	246

[3] Przybycie o. Dominika organisty do Gidli. Pozostanie tutaj przez dwadzieścia lat, do śmierci.
[4] Był to dzień prymicji O. Piotra („P. Petri").

XII: 3. Dnica Aduentus, Feria 2	Cantorowi		4	248
XII: 3. Dnica Aduentus, Sabb.	Za trzewiki o. organiscie		13	248
1620				
II: Dnica prima Quadragesimae	patri organario p. itinere		10	251
V: Dom. 1ª post oct. paschae, Feria 2ª	za magierke[5] Discanciscie		8	254
V: Dom. infra oct. Ascensionis	Za magierke Basiscie		9	255
VII: Dnica 4ta [post octauas Trin.], Sabbato	pri Organario p. itinere		6	260
1621				
IV: Dnica 2da post octauas [Paschae], Feria 2da	pri organario na prackę		6	277
VI: Dnica 1 post octauas Trinitatis, Sabbato	Oycu organiscie napracke		5	281
VII: Dnica 6ta [post octauas Trinitatis], Feria 2da	Za Trewyki oycu organiscie		12	284
XI: Dnica 1 Nouembris, Feria 5ta	Oycu organiscie za kapcze		8	290
XI: Dnica 2 Nouembris, Feria 5ta	pracci oycu Organiscie		6	290
XI: Dnica prima Aduentus, Feria 2da	w drodze strawil ociec organista		6	291
XII: Dnica 2da Aduentus	Oycu organiscie napraczkę		7	292
1622				
I: Dnica 2 post octa. Epiph. Dni	strawil wdrodzie pr organarius	1	10	294
IV: Dnica in albis, Feria 3tia[6]	Za gorzalkę dlia musikow		4	297

[5] Czapka w stylu węgierskim, spopularyzowana w Polsce od czasów Stefana Batorego.
[6] To było tydzień po Wielkanocy, być może wtedy grali.

V: Dnica Pentecosten, Feria 3ta	Za lekarstwo pri organario		10	300
V: Dnica SS Trinitatis, Feria 2da	Oyciec organista strawy w drodze		5	300
V: Feria 5ta Festum Corporis Christi	Od poprawienia organ		18	300
VIII: Dnica 2da Augusti, Feria 3tia	Oycu organiscie za trzewiki		14	306
1623				
27 II	Basiscie na cizmy		15	317
5 IV	kucharzowi y Basiscie za sukno	8	15	319
15 V	Basiscie za cizmy		15	322
17 VIII	Basiscie na cizmy		15	327
17 XI	P. Suppriori P. Cantori P. Felici P. Petro za pantofle	4	10	341
31 XII	Basiscie za cizmy	1		342
1624				
13 I	organiscie od organ naprawy	3		343
26 I	P Cantori od sukni	6		343
28 IV	Na materiam do cimbału	12		348
29 IV	Basiscie na podszewke		12	348
5 V	Muzikom na miod	1	2	348
25 V	Na potrzeby do cimbału	2		350
25 V	P. organario za trzewiki	1		350
4 VI	od oprawy cimbału	1		350
8 VI	Muzikom[7]		12	351

[7] 6 VI było Boże Ciało.

9 VI	Basiscie za cizm	1		351
8 VII	P. Felici et P. organario w drogę		15	352
12 VII	P organario na kapelusz	1		352
20 VII	P. Cantori od uszicia kapelusza y kapturu		24	352
6 VIII	Muzikom na gorzalkę		6	355
8 IX	Muzikom		6	356
2 X	P. Cantori wdroge	2		358
11 X	Basiscie na suknią	13		358
2 XI	muzikom		6	359
11 XI	P. Cantori wdrogę po sol	2	15	360
2 XII	Muzikom kolendy		18	361
8 XII	Musicis na gorzalkę		6	361
10 XII	Basiscie na czapkę	3		361
11 XII	P. Cantori za ponczochi	1	18	361
1625				
7 III Festum S. Doctoris Aug.[8]	Muzikom	1		364
1 IV	Muzikom na gorzalkę		6	366
7 IV	Muzikom		12	366
8 IV	Basiscie w drogę	1	2	366
V: Dnica infra oct. Ascensioni, Feria 3.	P. organario na pantofle	1	10	367

[8] Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu.

VI: Dnica infra oct. Cor.pis Chri., Sabbato	P. organario od sukniei		8	368
X: Dnica 18 post oct. Trinit., Feria 2	Discaciscie za cizmy		20	373
1626				
4 II	Za skot ojcu Cantorowi u za płotno [...]	8		379
26 II	p. organari wdrogę		12	380
22 III	Za tasme na regiestr do Antiphonarza		6	380
14 IV	Ojcu Discanci swemu		12	384
31 V	Dyskanciscie za cismi		16	388
3 VI	Patri petro et patri Cantori za 10 [?]	6		388
14 VI	patri Cantori na wino		15	389
20 VI	ojcu organiscie w droge		10	390
1627				
7 I	Diskanciscie za obowie		10	397
19 II	Za pantofle ojcu Cantorowi	1		401
7 IV	Cantoribus		16	405
9 VI	od naprawy regiestrum do orgayn		10	411
XII: Dnica 5 Aduentus, Fer. 6	Discanciscie takze od bucikuw		6	426
1628				
VIII: Dom 8 post Trinitatis, In Festo S Jacinti	organiscie swieskiemu		12	447
IX: Dom 11 post Trinitatis	organiscie swieckiemu co grał w niebitnosci ojca Dominika	1		448
IX: Dom 11 post Trinitatis, Fer 5	za sukno dyskancistom na dolomaniki y ubranie	15	16	448

IX: Dom 12 post Trinitatis, Sabbatho	organiscie swieckiemu	1		448
X: Dom 17 post Trini	organiscie swieskiemu	1		452
1629				
3 I: Fer 4	ojcu Dominikowi na midło		14	456
I: Dom 1 post octauas Epipha.	Fratri Dominico na trzewiki	1		457
I: Dom 1 post octauas Epipha., Fer 6.	ojcu Dominikowi dla chlopuw co drwa lupali do piecu pod wisno	1		457
IV: Fer 6 In caena Domini	za trzewiki ojcu Dominikowi		20	462
IV: Dom Conductus paschae	Na klej do miechuw do organ		6	463
IV: Dom Conductus paschae, Fer 6	Organiscie co poprawił orgain y wistroił	10		463
VIII: Dom. 8 post octa Trini, Fer 4.	Za gorzalke dlia muzikuw[9]		3	472
1630				
2 IV	Pri Dnico do Krakowa y Wieliczki	2		484
17 VI	Na mydlo P. Organario		3	487
21 IX: Dominica	P. Dominico		10	493
[25] XI: Feria 2.	Cantorowi Farskiemu in Fest S. Catharinis M.[10]		3	495
XII: Dominica 3 Adue:	Za rzemienie do organ y do dzwonka w koscielie	1		496
1631				
II: Dominica Septuag:	P. Dominico w drogę kiedy po sol iachał		2	498
IV: Dominica Passionis, Feria 5.	P. Dominico na trzewiki		24	500
22 X	Oycu Bonauenturze Cantor. p. viatico	10		512
16 XI	Oycu Dominikowi na postronki do Częstochowey		24	513

[9] Być może z okazji 8 sierpnia – św. Dominika, albo Matki Bożej 15 VIII.
[10] Wspomnienie św. Katarzyny Aleksandryjskiej.

6 XII	P. Dominicus exposuit na iarmarku w Radomsku za płotno dla czeladzi	3		514
8 XII	Na mięso dla Muzykow swieckich r[ati]on[e]. solennitatis	1		514
11 XII	O. Organiscie do Radomska		7	514
25 XII	Żakom kolędy r[ati]one spiewania w kosciele naszym		15	515
	1632			
9 I	Od zrobienia trzewikow Oyca Organiscinych		7	516
20 I	Balwierzowi z Radomskiego od pusciania krwie Pri Dominico	1		516
21 III	P. Dominico na trzewiki		18	518
1 V: Sabbatho	P. Cantori za łozko		15	519
5 VIII: Feria 5.	dla Organisty	1		527
17 VIII: Feria 3	Cantorowi na praczkę		15	527
29 VIII: Dominica 11	P. organario na trzewiki		20	528
24 XII: Fer 6 Vigilia Natiuitatis Dni	Organiscie ad r[ati]o[n]em myta	1		534
	1633			
1 I: Sabatho	Pri Organario prouisio na pączochi	2		534
6 II: Dominica Quinquagesimae	Pri Organario co iezdził po zboze snopowe	1		535
1 III: Fer 3	Pri Organario do krakowa	1		536
10 IV: Domini 2 Post Pasche	Na strony do skrzypic basowych		4	537
23 IV: Sabatho	Pri Dominico Organario similiter [prouisionis] Pri Bonauenturae similiter	2 2		538
5 VI: Domi: 1 Post octau: SS. Trini:	Pri Reginaldo, Pri Dominico, Pri Sacristae Viaticum peregrinationis czestocho:	3		540
13 VI: Fer 2	Pri Cantori et Pri Stephano do czestochoui Causa deuotionis	2		540

8 VII: Fer 6	Pri Organario na trzewiki		20	541
13 X: Fer 5	Na sol do Wieliczki Pri Organa:	4		545
22 X: Sabatho	Medzelan Pri Cantori na rekaw		9	545
17 XI	Pri Cantori Za futro kozuhow	2		546
1634				
1 I: Dominica Circumsio:	Organiscie Farskiemu kolędy		10	547
7 I: Sabatho	Pri Organa. w drogę	1		547
8 I: Domi: Infra Octau. Epipha	Pri Cantori Viaticu. do Piotrkowa	1		547
III: Domini. Prima Quadra, Fer 6	Pri Bonauenturae Cantori za sukno	15		549
III: Domini. 3 Quadra, Fer 6	Dla Muzykow za kopę sledzi	3		550
III: Domini. 3 Quadra, Fer 6	Na Gorzałkę dla muzykow		24	550
[26 III]: Domin: Laetare	Za sledzie Muzykom		12	550
[9 IV]: Domini Palmarum	Pri Cantori za pantofle		24	551
IV: Domini in albis, Fer 4	Za cizmy discanciscie		15	551
V: Domin: 2ª Post octa: SS Tri, Fer 2	Patribus na potrzeby: [...] Pri Cantori [...] Pri Dominico	3 2		555
VI: Dom: 3 Post octa S Tri, Fer 5	Pri Praedicatori et Pri Cantori Viaticum czestochouiam Causa deuotionis	2		555
8 IX: Domin: 11 Post Octa:, Fer 6 Natiu: BM.V:	Za strony rzymskie[11] do skrzypic bassowych y discantowych od naprawy szałamaiey y zapuzdra	11 10		557
7 X: Sabatho	Od robienia sukni discanciscie [...]		25	559
28 XI: Fer 3	Pri Cantori za pantofle		24	561
14 XII: Fer 3	Discanciscie za boty	2		561

[11] Struny rzymskie: wysokiej jakości, robione z jelit jagnięcych przez kilku zaledwie producentów rzymskich.

14 XII: Fer 3	Odsukni Pris Cantoris		20	561
XII: Dom: 4 adu. Vigil: Nati, Fer 4	Pri Organario za czapkę		10	562
1635				
3 II: Sabatho[12]	Dla Muzykow posyłaiąc p. Sepultura Nouopole		18	563
4 II: Domin: Septuagesimae	Muzykom Swieckim, asepultura Pani Maiowy	5		563
4 II: Domin: Septuagesimae	Domesticis Frib. p. Consolatione [...] Pri Cantori [...] Pri Organario	 1 1	15 –	563
II: Domi. Quinqua., Fer 5	Pribus Musicis respectu Passionis Cantate qualibet Fes 6 usq. ad Feriam sext. Parasceue Ex Mand[at]o Admo[dum] B P[atri] Pr[ovinci]alis | Pri Cantori Pri Organario Pri stephano Pri Raimundo	 2 2 2 2	15	564
IV: Domi: Prima Post Oct. Pasche, Fer 2	Organiscie od wyprawy organ	5		567
IV: Domi: Prima Post Oct. Pasche, Fer 6	P Raymundo nastrony		18	567
29 VI: Fer 6 Festum Petri et Pauli	Pri Organario ktory do beczki piwa dołozył		20	570
1 VIII, Fer 4	Za oli do malowania ganku pod Organy	1		571
5 VIII: Dominica 8 Post Oct: Ss T., Fer 2	Pri Dominico odwoząc Prum alberrtum chorego Cracouia.	6		572
VIII: Dom: 9, Fer 4	Pri Dominico na snopki	1		572
2 XII: Domini. Prima Aduentus	Na ryby Pri Dominico	15		576

[12] Dzień po święcie Oczyszczenia NMP.

7 XII: Fer 6	Za trzewiki Pri Cantori	1		576
	1636			
3 III	Muzyka pro Festo S. Thomae Aquinat. dało sie im Flor tres	3		581
30 IV	O Dominikowi złoty na trzewiki	1		584
30 IV	O. Kantorowi Flor. unus na trzewiki	1		584
5 V	Ad ratione. pisania Gradału O. Błazeiowi[13] Flor 22 i skursorem	22		585
1 VI	Pri Suppriori et aliis Patribus inscriptis na plotno [...] Pri Cantori [...] Patri Dominico	3 3		587
8 VI	Muzykom Łęczyckiem skompanią[14] byli kwartha gorzałki		10	587
23 VI	Ad ratione. pisania Gradału pargaminowe[o] O. Błazeiowi	30		588
1 VII	[...] pro necessariis Patri Dominico	2		589
1 VII	Patri Cantori	2		589
1 VII	Pr Dominic. kupieł owsa w Radomskie. trzy korce	7		589
13 VII	Jarmark p. P. Dominicu.	12		590
3 IX	[...] pro necessariis [...] Pri Cantori	2		593
16 IX	O. Dominikowi pro necessariis ktore wydał na snopkach	2		594
8 X	Za pargamin na obligacie y Sciptorowi O. Blażeiowi	5	16	595
8 X	Pri Blazio r[ati]one Gradała	20		595
8 X	Pri Cantori [...] pro necessariis	2		595
12 X	Muzykom przy pogrzebie J. P. Maximiliana Przerembskie[o]	2		595
27 X	Pri Dominico na potrzeby	2		596

[13] Chodzi o ojca Błażeja Dereya OP.

[14] Prawdopodobnie kapela towarzyszyła pielgrzymom, może idącym na Jasną Górę.

XI	Pri Bonauenturae Cantori na kozuch	5		597
XI	Pri Dominico na kużuszek	5		597
23 XI	Za Psałterz in Folio	17	15	598
1637				
1 I	Pri Cantori	1	15	600
1 I	Pri Dnico	1	15	600
1 I	Pri Dominico w drogę	3		600
8 III	Pri Cantori chore. na wino	1		603
19 III	medicina O. Dominikowi choremu		15	603
III: Pro Festo Annunciationis Beatissimae Virginis	Od naprawy Puzana		15	603
2 IV	Pri Dominico choremu na potrzeby rozne		45	604
3 IV	O. Cantorowi na potrzeby		45	604
3 IV	O. Dominikowi za czukier na kaszel		56	604
18 IV	Puzaniscie od buthow		3	605
18 IV	Buthy Puzaniscie	1		605
18 IV	Trzewiki P. Cantorowi, O. Suppriorowi y Pantofle	2		605
9 V	O. Błazeiowi r[ati]one pisania Gradała	25		606
20 V	O. Organiscie	3		607
20 V	O. Cantorowi	3		607
2 VII: in Festo Visit.onis	O Dominikowi Organiscie	2		611
7 VII	O. Dominikowi Organiscie w drogę na snopki pro necessariis do wozu kopa	2		611
10 X	Trzewiki o. kantorowi [...]	1		616

10 X	Od oprawiania poncoch o. Cantor.		7	617
31 X	Ultima Octobris rachowaly sie szą̨znie murowe s P. Janem Mularze., z). Woiciechem y z O. kantorem nalazło sie ieszcze mu płacić złotych sto dwadziescia y trzy y dałosie mu tho residdu.	-	-	617
3 XI	Pri Cantori Flor. duo na krawca	2		617
	1638			
1 I	P. D.nico organario na pułkwarty wina choremu		7, 1/2	619
11 I	O. Błazeiowi r(ati)one Gradała pisania	30		620
11 I	Pri Organario	2		620
11 I	Pri Cantori	2		620
4 II	O. Dominikowi organiscie trzema wozoma iachał po Sul do Krakowa Viaticu.	3		621
14 II	O. Dominikowi choremu Organiscie do krakowa na potrzeby	10		621
12 III	O. kantorowi pantofle		20	622
26 III	O. Cantorowi [...] na potrzeby	2		622
24 IV	Na strony O. Raymundowi	1		624
25 IV	Muzykom		15	624
30 IV	O. Organiscie choremu		1/8	624
4 V	P. Raimu.do choremu		7, 1/2	625
13 V	o. kantorowi poncochy zamszowe		45	625
22 V	Muzykom na Swiątki[15]		22	626
29 V	Pri Organario [...] na mediciny	5		626

[15] 23 V była niedziela Zesłania Ducha św. Goszczono O. Prowincjała.

29 V	Pri Cantori	2		626
29 V	Pri Raymundo	3		626
5 VI	Organiscie od poprawy y stroienia y kliienia Organ	5		626
19 VI	O. Błazeiowi od pisania Gradału	70		627
19 VI	O. Raymundowi skurka na pończochy		45	627
2 VII	muzykom		15	627
26 VII	Pri Raymundo na potrzeby		20	627
26 VII	[...] O. Raymundowi snopową	1		629
12 VIII	O. Cantorowi na trzewiki		24	629
1 IX	[...] O. Kantorowi	2		630
1 IX	O. Raymundowi	3		630
22 IX	O. Dnikowi Organiscie na pantofle		45	631
30 IX	O. Dominikowi [...] O. Cantorowi [...] O. Raymundowi	po 2		631
2 XI	Pri Cantori Brewiarz	10		632
2 XI	Trąba rogowa dla stróża	1		633
2 XI	O. Raimundowi	2		633
2 XI	O. Organiscie	2		633
2 XI	Za pułtory kupy karpi P. Jaczkowskieº p. P. Dominicu. Org.	30		634
1 XII	O. Blazeiowi na pukle do Gradału	30		634
1 XII	O. Błazieiowi contentatiey zeby prędzey dopisał Gradału płotna łokci 20 grube	2	20	635
1 XII	Muzikom od spiewania Wotiwy P. Maiowi	1		635

1639				
30 I	Za słopek choremu O. Dominikowi Organiscie	2		636
1 II	Za puszkę Driakwie dla O. Organisty chorego	1	6	637
6 II	Muzykom, na pogrzebie Jei Mci P. Przerembskiey storciscie z Nowopola	2		637
6 II	Organiscie z Xiedzem Plebanem Potockie.	2		637
6 II	O. Kantorowi	2		637
6 II	O. Raimundo et cu. expensa in itinere po Muzyky iezdząc	2		637
1 III	Wino przy pogrzebie Jei Mci P. Władisławowey Przerębmski dla kapłanow y Muzykow	6		638
10 III	Od obsequiey O. Dnika		45	638
10 III	Dzwonnikowi Farnemu		10	638
18 III	[...] O. Raymundowi [...]	2		639
11 IV: Fer 2.	Za struny O. Raymundowi	1		641
16 IV: Sabb^{o}	Pri Raymundo na potrzeby	1		641
21 VI: Fer 3	Pri Raymundo na smołę	1		645
18 V: Fer 2.	O. Raymundowi na obrazky dla Dobrodzieiow	1	18	646
21 V: Fer 5.	O. Cantorowi na skupowanie drew do cegielnie	6		646
17 VIII: Fer 4	Organiscie Swieckiemu od grania	3		648
21 VIII: Dom. 8. p[ost]. o.[ctava] S.[anctissimi] T.[rinitatis]	Organiscie ad r[ati]o[n]em	3		649
10 IX: Sabb^{o}	Organiscie Swieckiemu	3		651
10 IX: Sabb^{o}	Ad roem za konia per Prem Raymundum kupionego na Terminę	12		651
9 X: Dom 15 p.o.S.T.	Organiscie od grania		18	652

21 XI: Fer 2.	Za boty Discanciscie	1	10	654
29 XI: Fer 3	Pri Sacrist. od dzwonnego		15	655
1640				
18 I: Fer 4	O. Erasmoui organiscie ktory mieszkał wiecy nisz przes Quartał dla grania na organach y za suknią ktorą dał dla Nouitiusa	11	15	657
16 IV: Fer 2.	Bakalarzowi od śpiewania Passiey przez Post	1	10	660
29 IV: Dom 2. p. o. Paschae	Organiscie Quartału	15		661
16 V: Fer 4	Za strony Pri Raymundo		12	662
24 IX: Fer 2.	O. Raymundowi na potrzeby	3		673
2 XI: Fer. 6	Pri Hyppolito Cantori Viatiku do Gdańska	8		676
26 XI: Fer 2.	Muzykom za Requialem Panu Kamockiemu[16]	4		677
1641				
16 III: Sabb^{o}	Dla chłopow Garnkowskych przez O. Raymunda na gorzałkę		8	682
19 VI: Domi. Pentestes[sic], Fer 4ta	Pri Raymundo	2		686
27 VI: Fer. 2	Pri Cantori na litanią		15	686
26 VIII: Fer 2.	Za ubranie Alciscie conuenckiemu	4		694
5 XI: Feria 3^{a}	Patribus Musicis ktorzy grali Litanye za chore dziecie Je^{o} M P. Konarskiego, ktory jałmuznę do Con[ven]tu przysłał	3		701
7 XII: Sabbatho	Za motek stron Rzymskich o. Raymundowi		6	704
1642				
18 I: Sabbatho	Na litanya braciey ad intentionem benefactoris q. eleemy dedit	1		709
3 II: Feria 2^{a}.	Za strony do klawikordu		6	710

[16] W klasztorze gidelskim przebywał wówczas o. Michał Kamocki, podprzeor, krewny zmarłego.

5 III: Feria 4ª.	Za kopę karpi ktore P. Raymundus kupował	18		712
16 III: Dom.ca 2ª.	P. Raymundo na strony	1		712
23 V : Feria 6ª.	P. Dominicus organarius w Piotrkowie wydal na Practika.		15	718
31 V: Sabbatho	Prouisionis [...] P. Bonauenturae Cantori	5		720
31 V: Sabbatho	P. Raymundo Musico	5		720
31 V: Sabbatho	P. Organario Dom.co	5		720
1 VI: Dom.ca	Discanciscie za magierkę		11	720
1 VI: Dom.ca infra oct: Ascen:	Trebaczom niedzwiednikom zadatku na przenosiny		4	720
8 VI: Dom.ca Pentecostes	Za pułkwarty gorzałki dla Muzykow			722
19 VI: Feria 5ª. Corpus Dni	Od naprawy skrzypek F. Alexy Musici	2		723
21 VI: Sabbatho	P. Cantori za pantofle	1	15	723
30 VI: Feria 2ª	Za 10 łokci sukna Czarnego F. Alexio Conuerso, łokiec po gros. 24.	8		724
1 VII: Expensa pro Translatione imaginis miraculosa B. M. V. ad nouum sacellum	Furmanowi ktory apparaty z krakowa, y Trebaczow wiosł. Temusz Furmanowi za odwiezienie tychze apparatow, Braciey y Trebaczow Trebaczom ktorych z krakowa zaciągnąłem Contentatiey [...] dla Braciey y Trebaczow duos aureos [...] Puzanistom dwiema Contentatiey	 18 6 18 12 1	 12	726
5 VII: Sabbatho	Prouisionis [...] P. Bonauenture Cantori	4		727
5 VII: Sabbatho	P. Organ.	4		727
5 VII: Sabbatho	P. Raymundo Musico	4		727
7 VII: Feria 2ª.	Na nici do szkaplerza F. Alexy Conuersi		3	727
10 VII: Feria 5ª.	Od uszycia y kaplerza y kaptura F. Alexy		15	729

13 VII: Dom.ca III	PP. Musicis na litanyą ex elemosyna collata	1		729
1 VIII: Feria 6a.	Prouisionis PP pro mense Julio [...] P. Bonauenturae Cantori	3		731
1 VIII: Feria 6a.	P. Dom.co Org.	3		731
1 VIII: Feria 6a.	P. Raymundo Musico	2	20	731
4 VIII: Feria 2a.	za beczke piwa y z tym co P. Raymundus stawił we Mstowie	2	12	732
14 VIII: Feria 5a.	od przerobienia dwoch sukien starych na iedne F. Alexis		24	734
19 VIII: Feria 3a. Venit A. R. P. Prolis cum aliquot Prioribus	Muzykom na Litanyą y na Te Deum laudamus, ex elemosy. ŕ Mag.co Dno Paulo Warszycky Castellano Conarien. collata	1	10	735
22 VIII: Feria 6a.	Za skrzypki Włoskie pro Con[ven]tu	9		736
24 VIII: Dom.ca IX	Prouisionis Patribus [...] P. Bonauenturae Cantori	2		736
24 VIII: Dom.ca IX	P. Raymundo	2		736
24 VIII: Dom.ca IX	P. Dom.co Orga.	2		736
16 IX: Feria 3a.	Pri Dnico Organario Viaticu. cu. Assignatioe Petricouiae	2		739
27 IX: Domca XIIII.	PP. Prouisiois [...] P. Cantori	3		740
27 IX: Domca XIIII.	P. Raymundo	2		740
27 IX: Domca XIIII.	P. organario	2[17]		740
3 X: Feria 6a.	Pr. Cantor Zariby dał	1	21	741
14 XII: Dom III. Aduen.	Zatroie kurczat dla chore. O. Cantora		18	748
14 XII: Dom III. Aduen.	Dla tegoż wzielosię ciwerć Cieleciny		16	748
19 XII: Feria 6.	Zariby rzeczne Pr. Cantor dał	2		749
24 XII. Feria 4a	Pri Ragimundo za strony	3		749
24 XII. Feria 4a	Themusz od naprawy Smyczka		6	749

[17] Kwota wydrapana, zapewne w związku z przeniesieniem o. Dominika do Piotrkowa. W konwencie przebywa 15 zakonników.

24 XII. Feria 4[a]	Za directoriu. do choru		3	749
31 XII: Feria 4 Ultima	[...] prouisionem [...] P. organarius. [...] P. Ragimundus	po 1		750
1643				
12 III: Fer. 5	P. Ragimunui expendoual dla chłopow pławienskich na gorzalkę		18	755
15 III: Dom.[ca] IV	Panu Jakuboui Czerulikoui od leczenia nogi P. Cantori	10		755
21 III: Sabb:	Wyiezdzaiąc do Przedborza na Jarmark zostawilem P. Cantori nastrawne ktore expendouał	3		755
31 V: Dom.[ca] SS Trinitatis	PP. ex Carbona [...] Pr Bonauentura	3		762
31 V: Dom.[ca] SS Trinitatis	Pr Ragimundus	3		762
31 V: Dom.[ca] SS Trinitatis	Pr Organarius	3		762
2 VI: Fer 3.	Pribus Musicis na litinią dla J. P. Kerbulta	1		763
14 VI: Dom[ca] 1. Post oct. SS. Trinitatis	Pr Cantor In Absentia expendit przez tydzien	21	3	764
22 VI: Fer: 2	Pr Ragimundus expendit garkowskim chłopom napiwo co drzewo uboru dzuigali	1		764
22 VI: Fer: 2	Pr Cantor In Absentia expendit nastrawe	27	10	764
31 VI: Fer 3.	Pribus Ex Carbona [...] P. Cantori	3		765
31 VI: Fer 3.	P. Ragimun.	2		765
31 VI: Fer 3.	P. organario	2		765
1 VIII: Sabb:	Pr Cantor dał za siedm wozow drew	1	12	768
16 VIII: Dom[ca] X In festo S. Hyacinthy	Jei mosć x. roboscz y z muziką był unasz ktorego się czestowało [...] za cztery garcy uina	9		770
30 IX: Fer 4.	Pribus puisioem [...] pr Cantori	2		775
30 IX: Fer 4.	Pr organistae	2		775
30 IX: Fer 4.	Pr Ragimundo	2		775

11 X: Dom[ca] XVIII	Cantori		18	777
31 X: Sabb:	Pr Cantor	2		778
31 X: Sabb:	Pr Ragimudus	1	15	778
31 X: Sabb:	Pr organarius	1	15	778
1 XII: Feria 3[a]	Prouisionis [...] P. Cantori	1	6	783
1 XII: Feria 3[a]	P. Raymundo	1		783
1 XII: Feria 3[a]	Pri Hyacinth org.	1		783
1 XII: Feria 3[a]	Za pułkorca chmielu, P. Cantor kupował		25	783
14 XII: Feria 2[a]	Za nici do sukien dałem P Cantori		9	786
26 XII: Sabbatho	Niewiastom ze wsi gdy w wieszor spiewały		6	787

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 15. Expensa bractwa Różańcowego w Gidlach od 1729 roku[1].
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Gi 92, strony bez paginacji.

Data	Treść wpisu	Zł	Gr
1729			
11 VI	Suchedni pro Festo SS. Trinitatis kapelli Za troie Suchedni po Złotych trzy dało Sie	9	
20 IX	Oddałem długu Zaprzeszłego Promotora kapeli	5	
20 XII	kapeli suchedni p. Festo S. Thomae	3	

[1] Księga bardzo zniszczona, ale po konserwacji. Poniższe wypisy z pewnością zawierają luki, ponieważ miejscami tekst jest zupełnie zatarty lub bardzo słabo widoczny.

1730			
1 III	dało się kapeli suchedni	3	
6 IV	kapeli za Pasyonał	2	
15 VI	kapeli Suchedni ktore nalezały pro pro[sic] Festo SSmae Trinitatis	3	
20 IX	kapeli suchedni	3	
1731			
1 I	Za Wodkę dla kapeli pro festo Circumcisionis Dni	1	8
1 I	Za Pieczen dwie dla kapeli	1	12
20 V	kapeli zatrzymanych Suchedni ktore się nalezały iedne pro festo S. Thomae drugie pro fineres trzecie pro Festo SS. Trinitatis y za Pasye Dało się	11	
8 X	kapeli Należących się suchedni pro Mathie	3	
8 X	Za Wudkę dla kapeli		12
16 XI	Chłopkom żeby Spiewali y dziadowi co poszedł [...]		[...]
1732			
6 I	Pannom, Chłopom co obraz noszą, y Muzykantom [...]	5[?]	
15 I	w dzien Nays. Imienia Jezus dla kapeli		12
11 II	kapeli za Wotywe Bracką y zakrystyanczykowi	1	4
2 IV	kapeli za dwa kwartały pro Festo S. Thomae y Cinerum y za Kwadragezymał	8	
26 V	Panu alexemu dałem za piwo co się wzięło na Nowy rok dla Xięży y Kapelli	2	10
7 VI	kapeli za kwartał pro Festo SSmae T.	3	
10 IX	kapeli za Kwartał należący się	3	
[...] X	Za miodu garcy 4 dla Muzykantow	4	
12 XI	Oicu Hilaremu organiscie Suchedni dało sie	1	
12 XI	Muzykantom [...] dało się	3	

1733			
[1] I	Za suchedni Muzykantow na nowy rok	1	
5 I	Kolęduiącym dziewkom chłopom kapeli Pannom	4	
2 II	In die Purifica(ti)onis na wodkę dla Muzykantow		12
22 II	Oycu Hilaremu Organiście Suchedni	1	
11 III	Panu Franciszkowi Muzykantowi kwartał	1	
13 III	Panu Sokołowskiemu Muzyk: kwartału	1	
26 III	Panom Muzykantom wszytkim za kwadrage.	2	
29 III	Pannom co Rozaniec śpiewaią dałem		15
23 V	Oycu Hilaremu organiście Suchedni	1	
23 V	Muzykantom y dyszkanciście	2	
24 V	dla [...] Muzykantow dałem		15
2 VII	Za wodkę dla Muzykantow y gosciennych y domowych in Festo Visitat. BVM	1	
13 IX	Oycu Hilaremu kwartału	1	
13 IX	Franciszkowi Muzykantowi kw	1	
13 IX	Panu Miedzinskiemu[2] kwart.	1	
4 X[3]	Za 4 garce miodu dla muzykan	4	
1 XI	kapelli Pławinski za wodkę y chleb	1	
26 XI	Dla kapelli za pierwsze roraty Zło.	1	
8 XII	Oycu Hilaremu y dwom muzykantom	3	

[2] O. Robert Świętochowski znał jedynie Miedzińskiego działającego w XVII w.
[3] Święto Różańca św.

1734			
1 I	Muzykantom za wodkę miodi y chleb	2	6
2 II	In die Purificationis B. V. M. kapelli za wodkę y chleb	1	15
31[sic] II	Na Wodkę dla kapelli Pławinski dałem		12
17 III	kwartału należącego się Muzykantom	2	
17 III	Oycu Hilaremu Organiście	1	
17 III	Ch[wymazane] Suchedni alciście y dyszkan:		8
25 III	In die Annunt: BV.M. za wodkę dla Muzykantow	1	
19 IV	Muzykantom za Passyonał	2	
20 IV	Item Franciszkowi muzykantowi co niebył kontent za passyonał		20
9 V	In dominica Secunda mensis muzyk: na wodkę		12
11 VI	Oycu Hilaremu Organiśćie	1	
11 VI	Muzykantom trzema	3	
13 VI	In die Pentec: dla Muzyk: za wodkę y chleb	1	
27 VI	W dzien processyi nasziey kapeli Pławinski na Sniadanie za pieczynią	1	
2 VII	Dla kapeli dałem na wodkę		13
4 VII	Dla kapelli na wodkę y na szpilki do krako:		10
1 VIII	In Domin(ic)a prima mensis na wodkę dla kapelli		15
8 VIII	In Dominica 2da Mensis na wodkę dla kapeli		19
15 VIII	In die [Assumpti]onis B. V. M. na wodkę dla kapeli		24
8 IX	In die Nativitatis B.V.M. dla kapelli Pławienski y domowy za wodkę		24
15 IX	Oycu Hilaremy y Muzykantom trzema	4	
3 X	Haec die in festo SS. Rosarij dla muzykantow tak Pławinskich y domowych Za wodkę y chleb dałem	1	15

3 X	Haec die Za piwo dla muzykantow, kucharzowi y zakrystyanczykowi		20
3 X	Haec die za pieczynią na Siadanie dla muzyk.	1	
11 X	Odprawiłem wotywę pro Fratrib. et Sororib. SS. R. gratis. Muzykantom y Zakrystyanczykowi na wodkę y chleb	1	
XI	In Dominica 2da Mensis Muzykantom na wodkę		12
27 XI	W dzien pierwszych Roratow dla Muzykantow za wodkę dałem	1	
17 XII	Oycu Hilaremy należącego się kwartału	1	
17 XII	Franciszkowi Muzykantowi kwartał	1	
17 XII	Stefanowi kwartału dałem	1	
17 XII	Miedzienskiemu kwartału	1	
1735			
1 I	Za wudkę dla kapeli tak Pławienskiey iako tez y swoiy	2	12
1 I	Za chelb dla tych ze		13
1 I	Za ryby dla tych ze		13
1 I	Za piwa dla tych ze gar. 12	1	18
[6 I]	Zamiodu tak dla kapeli iako tez y dla kaznodziei garcy 3 in hac festivitate Circumcisionis D. N. J C.	4	
2 II	Za wodkę dla kapeli in festo Purificationis B. V. M. y za chleb		26
27 II	Na piwo dla kapeli Pławienskiey co grali na pierwszey Pasyi		16
2 III	Oycu Hilaremu Suchedni	1	
2 III	Franciszkowi Suchedni	1	
2 III	Stefankowi[4] Suchedni	1	
13 III	Za piwo[?] dla kapeli Pławienskiey		6

[4] Prawdopodobnie chodzi o Stefana Sokołowskiego, który jest opłacany przez bractwo od 1733 roku.

15 III	Za wudkę dla kapeli In festo Anuntiationis B.V.M.		19
9 IV	Za Pasye kapeli	2	
30[sic] VI	Za wudkę y chleb dla kapeli in festo Pentecosten dało się	1	
14 VI	Oycu Hilaremy Suchedni	1	
14 VI	Franciszkowi	1	
14 VI	Stefankowi	1	
14 VI	Za Miodu flaszek 2 dla kapeli	1	10
15 VIII	In festo Asumptionis B.V.M. Za wudkę dla kapeli		12
8 IX	Za Wudkę dla kapeli in Festo B.V.M. Nativita.		12
11 IX	Za wudkę dla kapeli in Dominica 1ma et 2da mensis		18
21 IX	Suchedni Oycu Hilaremu	1	
21 IX	Panu Franciszkowi	1	
21 IX	Panu Stypczenskiemu[5]	1	
2 X	Za wudkę dla kapeli In festo SS Rosa iako y dla Braci		16
2 X	Za Piwo dla kapeli		25
2 X	Za kwarę wina dla Oyca Hila.	1	8
3 X	Za wudkę dla kapeli		16
15 XI	Za wudkę dla kapeli tak swoiey yako tesz y Pławienskiey		20
4 XII	Za wudki kwaterek 5 dla kapeli tak Swoiey iako y Pławien:	1	5
1736			
1 I	Za pieczen dwie dla kapeli	1	8

[5] Wpisany jest w tej pozycji wydatków, w której dotąd występował Stefanek. Jakiś Stypczyński opłacany będzie przez klasztor od co najmniej 1753 roku.

1 I	Za chleb		[...]
1 I	Za wudkę dla tey ze kapeli	1	1[...]
8 I	Suchedni p. 1bri dałosię Oycu Hilaremu	1	
8 I	Panu Franciszkowi	1	
8 I	Panu Stypczenskiemu	1	
22 II	Oycu Hilaremu	1	
22 II	Panu Franciszkowi	1	
22 II	Panu Stypczenskiemu	1	
26 III	kapeli za pasye	2	
IV	Za wudkę dla kapelli in festo Anuntiationis BMV. dłosię		13
10 V	Za wudkę in festo Ascensionis Dni Nri Jesu Christi dla kapeli		13
20 V	Za wudkę dla kapeli in festo Pentecost.		13
10 V	In Dnica 2 mensis Za wudkę dla kapeli		13
10 V	Oycu Hilaremu	1	
10 V	Panu Stypczenskiemu	1	
10 V	Panu Franciszkowi	1	
2 VII	Za wudkę dla kapeli		13
7 VIII	Na wudkę kapeli Za wotywę	1	8
15 VIII	In festo Assumptio. BV.M. Za wudkę dla kapeli	1	8
18 IX	Oycu Hilaremu	1	
18 IX	Panu Franciszkowi	1	
18 IX	Panu Stypczenskiemu	1	
X	Za wudkę w Nayswiętszy Panny Rozancowy dla kapeli	1	16

X	Za piwo dla Niech Ze		18
X	kapeli na wudkę	1	8
6 XII	Oicu hilaremu organiscie Suchedi	1	
6 XII	Stypczynzkiemu	1	
6 XII	Franciszkowi	1	
6 XII	Jodłoskiemu[6] ktoremu zatrzymano Suchedni dałem	2	
6 XII	Chłobcu diszkanciscie		6
6 XII	drugiemu		6
6 XII	na wotke Panu muzykantom		13
1737			
1 I	Za wotke tak dla kapeli iak y dla gosci y xiezy	6	20
2 I	praesentys na wotke dla kapeli co requiem grali	1	10
6 I	Praesentis na wotke dla kapeli		14
10 II	Na wotke dla kapeli	1	
16 III	kapeli Suchedni	4	
25 III	Dla kapeli na wotkę zło	1	18
12 V	praesentis za wotke dla kapeli	1	10
12 VI	praesentis kapeli Suchedni zło	4	25
2 VII	za wotke dla kapeli	1	10
21 IX	Jodłoskiemu Suchedni	1	
21 IX	[Mor]elskiemu	1	

[6] O. Robert Świętochowski OP (*Kapela oo. dominikanów w Gidlach*, „Muzyka" XVII, 1973 nr 4, s. 68), jak widać niesłusznie, utożsamia go z wymienionym w tym samym dniu Franciszkiem trębaczem, opłacanym od 1733 roku przez Bractwo.

21 IX	Oycu Hilaremu	1	
6 X	za pieczenią dla kapeli	1	
7 X	praesentis kapeli co requiem grała za wutke	1	2
30 XI	za wotki kwarte dla kapeli	1	2
31 XII	praesentis za wotke dla gosci y kapeli	9	
	1738		
1 I	kapeli koledy	2	16
1 I	Suchedni kapeli	3	
2 II	praesentis za wotke dla kapeli	1	
2 III	Nawotke kapeli		18
2 III	Suchedni kapeli	4	15
5 IV	za pasye muzykantom	3	
6 VI	Oicu Hilaremu Organiscie	1	
2 VII	za wotke muzykanto.		10
6 VII	zawotke muzykantom		16
15 VIII	Nawotke muzikantom		28
17 VIII	na pieczenią Muzikantom dałem	1	8
6 IX	praesentis na wotke muzykantom		18
21 IX	Organiscie		15
2 X	Na wodkę dla Muzykantow	1	2
2 X	Za chleb dla tychze biały		6
11 X	kapeli na wodkę za re[...]	1	2
11 X	Za Chleb dla tychze		6

1747			
1 I	Za wodkę dla kapeli	1	
1 I	Za Chleb dla tychze		6
24 VII	Za Pieczenią Chleb Piwo wodkę y miod dla Trębaczow	2	29
1 X	Za wodkę dla kapeli kucharzy i innych	1	23
3 X	Za wodkę y Chleb dla kapeli Za wotywę	1	20
3 X	Za trzy portreciki dla dziewcząt co Rozaniec spiewuią	1	21
1748			
6 X	Na wodkę dla Kapeli		24
6 X	Na Chleb dla tychze		6
17 X	Dla kapeli za wodkę y Chleb biały co wotywę requiem grali	1	
17 X	Za masło dla tychze		8
1749			
4 X	Za Chleb biały dla kapeli y do kuchni		12
4 X	Garusowi co kalikował		3
1750			
4 X	Za wodkę dla kapeli y innych Gości	3	6
4 X	Za Chleb dla kapeli		18
5 X	Na wodkę dla kapeli y Chleb za wotywę	1	6
1751			
1 I	Za Wodkę y Chleb dla kapeli	1	15
3 I	Za wodkę dla kapeli y innych	1	18
3 I	Za Chleb biały dla tychze y do kuchni		14

11 I	Za kwartę Wodki kapeli y chleb co grali Wotywę reqiem	1	1
	1752		
1 I	Za Wodkę kapeli y Za Chleb biały Za requiem	1	6
1 X	Na Wodkę dla kapeli y roznych ludzi	1	12
1 X	Za Chleb dla kapeli		8
	1753		
11 X	kapeli za wodkę y Chleb biały co Requiem wotywę grali	1	24
1759			
15 X	Za garnec wodki dla kapeli co grali wotywę Zalobną p. Fr[at]rib. et Sor[ori]ib. SS Rosarij dało się	3	6
15 X	Eadem y nachleb y masło		5
	1760		
20 I	Chłopcom kolęndy co Rozaniec w dni powszednie spiewaią y do Mszy S: sługuią dałosię		15
20 I	Siostrom Slachetnym kolendy co wedni powszednie Rozaniec spiewaią	2	20
5 X	Dla kapeli, gości y Oycow in Festo Rosarij zapułtora garca wodki dałosię	2	
11 X	Garcy dwa tak dla kapeli co wotywę załobną grali iako tez y dla Oycow oraz y Dla Braci y Siostr p. modum dnia zadusznego dało się	4	26
28 XII	Siostrom Wieyskim co wdni Swięte Rozaniec spiewaią – po kolendzie dało się	4	

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 16. Regest expensarum post Resign(at)ionem Adm Rdi Pris Michaelis Follant p. 15 Junij 1736 Sub Vicariatu Rdi P. Stanislai Mikołayczyk
Miejsce przechowywania: Archiwum Diecezjalne we Włocławku, Zak 17 (6 nieliczbowanych stron w środku księgi rękopiśmiennej)

Data	Treść wpisu	Zł	Gr
1736			
2 Julius	Mużykantowi na strony		7
4 Augustus	Mużykantom na piwo		14
19 Augustus	Mużykantom dwioma	2	
2 October	Stypczynskiemu Muzykantowi ad r(atio)ne zasług	15	
7 October	Za buty duszkanciście dałem	2	10
	NB Jodłowskiemu Muzykantowi ad rne zasług	3	
9 October	Na Strony 5ty mużykantom dałem		16
25 October	Jodłowskiemu na stroiki		24
31 October	Franciszkowi Mużykantowi zamiesiąc	10	
7 November	Za 10 łokci płótna dyszkanciście na 2 koszule po 5	1	20
11 November	Stypczynskiemu Muzyk: ad rne zasług	5	
	Jodłowskiemu Muzyk: ad rne zasług	5	
1 December	Franciszkowi Mużykantowi zŕ Miesiąc	10	
	Jodłowskiemu ad rne zasług	10	
15 December	In Festo omnium SS. na wodkę dla Mużykantow		15
27 December	Jodłowskiemu ad rne zasług	1	
31 December	Franciszkowi Muzyk: za miesiąc	10	

Sporządziła Aleksandra Patalas

Tabela 17. REGESTRA EXPENSARUM CONVENTUS GIDLENSIS ORDs. PRAEDICA: INCHOATA sub REGIMINE A:R:P: [...] AMBROSII. KIKULINUS ANNO DMNI 1775 [–1813]
Miejsce przechowywania: Archiwum Diecezjalne we Włocławku, sygn. Zak 20; strony nienumerowane

Data	Treść wpisu	Fl	Gr
	1775		
12 VI	dla Jasinskiego Wokalisty za Pułszosta łockia Sukna aflr:3	16	15
13 VI	w Arędzie za Jakuba Grodeckiego Oboiste	2	15
28 VI	Za Miodu na konsolacye pro Comunitate, kapeli, y Gosci Dominica infra Octav. Corporis Xti et in ipsa Octava po kwarcie według zwyczaiu dawney miary kazdemu, kwart 28 afl Garcy 75 ieden aflr: 2 złł. totum	14	
1 VII	Kapelistom Piąci strawne a flr 10 Kazdemu	50	
31 VII	w Austery Jonowski wybrał na swoie potrzebe	4	
31 VII	Mikołay Trzembacz tamze	19	
31 VII	Michalski Trembacz takze	1	12
31 VII	Jakub Oboista Grodecki tamze	5	14
31 VII	Peperski Wokalista tamze	1	14
31 VII	Dla Zakonnikow 10 y Piąciu kapelistow p Festo Visitati BVM. na konsolacye kwart 15 toz samo in abscessu ARPM[?] Provincialis item 15 dla Gosci kwart 6 afl na Garce Miodurachuiąc garcy 9. ieden a flr 2	18	
1 VIII	Kapelistom Piąci strawne kazdemu a flr: 10	50	
1 VIII	Tymze kwartalne Solarium Jonowski wybrał zło: 4 do zupełnosci diołacasię	26	
1 VIII	Peperski wybrał zło: 18 gr 18 dopłacasię zupełnie	11	12
1 VIII	Jakub Grodecki Oboista wybrał zło: 8 dopłacasię	12	
1 VIII	Michalski iak stanoł do służby a die 20 Mai. ad praesen. diem. nie cały kwartal tylko mu się zupełnie płaći	16	20
4 VIII	za Miod na Refekcyą Patrib. 6 kwart kapeli tot: 6. fl	7	

15 VIII	za Miodu kwart 8 Patrib. pro Refectione kapeli 6. Festo Asumptionis BVM zaBułki gr 3 za Raki gr 28 nakolacye wczora Bułki gr 10 est	8	23
16 VIII	Jakubowi Grodeckiemu za drzwi z zawiasami zelaznemi do Domu przestawianego do Alkierza	2	
21 VIII	Dla Zakonnikow 10 in vigilia S: Hyacinthi et in ipsa Die kazdemu po kwarcie Miodu, dla Gosci garcy 2 y puł. Kapelistom Osmiu z Gosciennemi, Kwart 10, est Garcy 11	22	
24 VIII	[Za Schab wieprzowy zło:1, za Miodu Garcy 4 zło 8 dla IM PP z Rusi co Wotow pare darowali. IP Markiewicz Wasilkow] Kapeli coim Wotywe grali	[9] 2	
1 IX	Kapelistom Piąći strawne kazdemu aflr 10	50	
14 IX	Jakub Grodecki Oboista w Arędzie wybrał	3	
14 IX	Mikołay Trębacz tamze	10	
29 IX	Za Miod naRefekcye Patrib. Gosciom y kapeli, pro Festo Nativitatis BVM	10	
29 IX	Jonowski in vim Quartalis wzion wAusteryi	5	
29 IX	Peperski takze w Arędzie iuz za cały kwartał kanczący się wkrutce 1ma 7bris satisfactus wybrawszy	30	
28 X	Organiscie przechodzącemu co grał z kapelą przez tydzień Zł. 2. Siedmi Konfederatum Statiis Nobilis przechodzącym z niewoli Zł. 1. tot: facit	3	
28 X	Za Mikołaia Trębacza przyiętosię w Arędzie	1	15
28 X	Za Michalskiego Trębacza takze w Arędzie	14	
1 XI	Strawne kapelistom 5ciom kazdemu po Zł 10 facit Zł:	50	
1 XI	Janowski odebrał w Arędzie Zł 5 do zupełnosci do dało muię	25	
1 XI	Peperski wybrał wszystko warędzie	-	
1 XI	Jakub Oboista w karczmie Zł. 1 w Arędzie Zł. 3. do zupełnosci dodałomusię	16	
1 XI	Michalski Trębacz wybrał w Arędzie Zł. 14 dodało musię Zł	6	
1 XI	Mikołay Trębacz wybrał arędzie Zł: 11 gr. 15 do dało musię	8	15

1 XI	O. Praed: Organiscie [nalezyc się będzie] 25 9bris	-	
4 XI	Peperskiemu za 4 cwiartki miodu prasnego Zł. 96	96	
26 XI	Przyiętosię za Peperskiego w Arędzie Z	10	
26 XI	Za Jakuba Oboistę Z	1	
26 XI	Za Mikołaia Trębacza Z	3	15
26 XI	Za Michalskiego w Arędzie	14	
1 XII	Piąciu kapelistom strawnego kazdemu po Zł. 10	50	
5 XII	Wawrzincowi organiscie z Miechowa ktory przez niedzil 3 grał na Orga: dałosię	6	
	1776		
1 I	Strawne kapelistom 5 kazdemu po Zł 10 facit	50	
16 I	Za Janowskiego przyiętosię w karczmie	19	
16 I	Za Peperskiego	8	
16 I	Za Mikołaia Trębacza	10	
16 I	Za Jakuba Oboistę w karczmie Zł 6. na Arędzie Zł. 3 totum facit Zło	9	
26 I	Peperskiemu in vim kwartalnego dałosię	10	
1 II	Strawnym wzięto z kapelistow po korczy:ku tatarki, korczyk po Zł. 7. do zupełności dodało imsię po Zł. 3. Michalski zas wziął strawnego Zł. 10 totum facit	22	
1 II	Janowski wybrawszy wkarczmie Zł. 19 do zupełnego kwartalnego dodałomusię	11	
1 II	Peperski wybrawszy w karczmie Zł. 8, z konwentu Zł. 10, dodało musię do zupełnosci	12	
1 II	Jakub Oboista wybrawszy w karczmie Zł 6 a warędzie Zł. 3 dodało musię Zł	11	
1 II	Mikołay Trębacz wybrawszy w karczmie Zł. 10, do dałomusię Zł	10	
1 II	Michalski Trębacz wybrawszy warędzie Zł 14 do dałomusię	6	
16 II	Za 8 calow czciny do oboi cal po gr: 8. czyni gr Zł 2 gr. 4.	2	4
1 III	5 kapelistom strawnego Zł	50	

25 III	Tudziesz dałosię podymnego za Janowskiego Zł: 2. gr. 15. Za Peperskiego Zł. 2 gr 15 Za Mikołaia Trębacza Zł. 2 gr. 15 Za Mi:chalskiego Trębacza Zł. 2 gr 15. Za Melchiora z arędy Zł. 2. gr 15. Za Mielcarza Zł. 2 gr 15 Za kucharza Zł: 2. gr 15. Za cyrulika Zł 2 gr 15. Za Sklarza Zł 2 gr 15, za Mikołaia krawca Zł. 2. gr. 15. Totum facit	25	
1 IV	kapelistom 5 w strawnym kazdemu dałosię po cwierci przenicy w Zł: 4 gr: 15: do zupełnosci dodało imsię po Zł 5 gr: 15 totum facit Zł:	27	15
28 IV	Przyiełosię za Janowskiego w karczmie Zł.	23	
28 IV	Za Peperskiego w karczmie Zł. 8 w Arędzie Zł. 6 facit	14	
28 IV	Za Mikołaia Trębacza w karczmie Zł: 12 a w Arędzie Zł. 6. facit Zł.	18	
28 IV	Za Michalskiego w karczmie Zł. 7. w Arędzie Zł. 14 facit	21	
28 IV	Za oboistę w karczmie Zł. 3 w Arędzie Zł. 4	7	
1 V	Capelisci w strawnym wzięni Tatarki po poł korca w Zł. 4. do Zupełnosci do:dało im się po Zł. 6. facit Zł.	30	
1 V	Janowski gdy wziął w karczmie Zł 23 y dałosię za niego podymnego Zł. 2. gr 15 do zupełnosci wziął	4	15
1 V	Peperski ze wziął w Arędzie y karczmie Zł. 14 y dałosię za niego Podymnego Zł. 2. gr 15 przeio do zupełnosci Odebrał	13	15
1 V	Oboista wybrawszy w karczmie Zł. 7 do zupełnosci wziął Zł.	13	
1 V	Mikołay zas y Michalski trębacze wybrali wszysko w karczmie y w Arędzie	-	
7 V	Dyszkantowi przez dni 5 spiwaiącemu z kapelą	2	
1 VI	Piąciu kapelistom Strawnego kazdem po Złł. 10	50	
18 VI	Peperskiemu za Cwiartkę miodu prasznego	24	
29 VI	Za Peperskiego doło się Ludwikowi co mu był winien	15	
29 VI	Peperskiemu dodałosię do Osmiu fl wosku wziętego od Oyca Zakrystyana	2	
1 VII	Strawnego piąciu Kapelistom	50	
14 VII	Slusarzowi kartuskiemu od srub dwoch zrobionych do Organ		15

23 VII	Za Peperskiego przyiełosię w Arędzie Złł. 26 w Karczmie Złł. 7 facit	33	
23 VII	Za Michalskiego w Arędzie Złł. 20 w Karczmie Złł. 1 facit	21	
23 VII	Za Mikołaia w Arędzie Złł 10 wkarczmie Złł 10 facit	20	
23 VII	Za Oboistę wArędzie Złł 6 w Karczmie Złł 7 facit	13	
23 VII	Za Jonowskiego w karczmie	20	
1 VIII	Strawnego piąci Kapelistom	50	
1 VIII	Janowski że wybrał w karczmie Złł 20 więc reszty kwartal:nego dodało się	10	
1 VIII	Peperski wybrał wszystko w Arędzie y karczmie	-	
1 VIII	Jakob Oboista ze wybrał w Arędzie y wkarczmie Złł 13 więc do Zupełnosci dodałomusię	7	
1 VIII	Michalski y Mikołay Trębacz wybrali wszystko w karczmie y Arędzie	-	
9 VIII	Oycu Predykatorowi Florianowi Organiscie takze invim Prowizyi kupił się habit nowy pułsukienkowy w Złł 36 temuz dało się piniędzmi Złł 10 facit	46	
1 IX	Piąci kapelistom Strawnego	50	
10 IX	Za strony iedwane do skrzypcow konwentckich	1	
18 IX	Podymnego z Konwentu Item dało się za na stępuiących za Janowskiego Złł 2 gr 15 Za Peperskiego Złł 2 gr 15 item zategoz co winien Felianowi z Cadowa Złł 2 gr 15 za Michalskiego Złł 2 gr 15 za Mikołaia Trębacza Złł 2 gr 15 […]	37	15
1 X	Piąci Kapelistom strawnego	50	
8 X	Za Peperskiego przyięło się w Arędzie Złł 30 w karczmie Złł 1 czyni	31	
8 X	Za Mikołaia Trębacza w Arędzie Złł 8 w karczmie Złł 4 gr 15 facit	12	15
8 X	Za Michalskiego w Arędzie Złł 20 w karczmie Złł 5 czyni	25	
8 X	Za Oboistę w Arędzie Złł 4 wkarczmie Złł 3 czyni	7	
8 X	Za Janowskiego w karczmie Złł	7	15
8 X	Oycu Predykatorowi Organiscie in vim Prowizyi	10	

15 X	Za 11 fl wosku fl a fl 2bus Peperskiemu	22	
1 XI	Strawnego piąci Kapelistom Janowskiemu Złł 10 Peperskiemu ze nadebrał wkarczmie Złł 4 Oboiscie Złł 10 Mikołaiowi Złł 10 Michalskiemu ze nadebrał wkarczmie Złł 1 gr 15 facit	35	15
1 XI	Janowski ze wybrał wkarczmie Złł 7 gr 15 y dało się zaniego Złł 2 gr 15 więc do zupełnosci kwartału	20	
1 XI	Peperski wszystko wybrał zpodymnym Oboista że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 7 więc dodało musię	13	
1 XI	Mikołąy że wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 12 gr 15 y wziął z Woynowic dwa Zagony rzepy za które Złł dwa tudziesz dało się za niego podymnego Złł 4 gr 15 więc do zupełnosci dodało musię	3	
1 XI	Michalski wybrał wszystko z podymnym	-	
1 XI	Oycu Predykatorowi Organiscie należec się będzie 21Psentis	-	
23 XI	Za trzy snopki gwozdzi gontowych Peperskiemu	6	
1 XII	Piąci kapelistom strawnego	50	
6 XII	Za Michalskiego Trębacza owczarzowi Kartuskiemu co mu winien	6	
26 XII	Za Mikołaia Trębacza przyiętosię w Arędzie	4	
	1777		
1 I	Piąci Kapelistom strawnego	50	
9 I	Za Janoskiego w Arędzie Złł 1 gr 15 wkarczmie Złł 10 Za Peperskiego w Arędzie Złł 40 Za Oboistę w Arędzie Złł 6 w Karczmie Złł 3 gr 18 za Michalskiego w Arędzie Złł 20 za Mikołaia Trębacza w Arędzie Złł 1 wkarczmie Złł 6 przyięło się facit	88	3
23 I	[W tym roku nałożono podatku na konwent Subsidij Charitativi ze Wsią Woynowice y Mieszkancami w Gidlach na Jurydyce Naszey Złł. 189 gr 18 Denarow 9 to iest puł grosza Ktore tak iest podzielone na Gromadę Woynoską Złł 55 gr 10 na wszystkich mieszkan:cow z Arędą Karczmą y młynem koziołkiem Złł 56 gr 8 więc zkonwentu dało się] Tudziesz dałosię tego podatku zanastępuiących ktorym potrącic się powinno za Janoskiego Złł 3 za Peperskiego Złł 3 Za Mikołaia Trębacza Złł 3 za Michalskiego Trębacza Złł 3 […]	[12]	
1 II	Strawnego Janoski Złł 10 Peperski wybrał w Arędzie Oboista Złł 10 Mikołay Trębacz Złł 10 Mi:chalski ze wybrał w Arędzie złł 6 dodałomusię Złł 4 facit	34	

1 II	Kwartalnego Janowski ze wybrał w Karczmie y Arędzie Złł 11 gr 15 y dało się za niego podatku Subsidij Złł 3 wiec do zupełnosci wziął Złł 15 gr 15 Peper:ski wybrał wszystko w Arędzie y Karczmie Jakob Oboista że wybrał w Karczmie y Arędzie Złł 9 gr 18 więc do zupełnosci wziął Złł 10 gr 12 Mikołay Trębacz ze wybrał w karczmie y Arędzie Złł 10 y dało się za niego podatku Subsidij Złł 3 do zupełnosci wziął Złł 7 Michalski wybrał wszystko w Arędzie totu facit	32	27
1 III	Kapelistom wszystkim zastrawnym dałosię po puł korca Żyta y Przenicy po Cwierci y po puł Dzba:na	-	
8 III	[Podymnego Marcowego z konwentu] Tudziesz dało się za następuiących za Melchiora zArędy Złł 2 gr 15 za Janoskiego Złł 2 gr 15 za Peperskiego Złł 2 gr 15 za Michalskiego Trębacza Złł 2 gr 15 Za Mikołaja Trębacza Złł 2 gr 15 [...]	37	15
1 IV	Strawnego piąci Kapelistom	50	
17 IV	Za Janowskiego przyięło się w Karczmie	22	
17 IV	Za Peperskiego w Arędzie Złł 20 w Karczmie Złł 10	30	
17 IV	Za Mikołaia w Arędzie Złł 14 w Karczmie Złł 13 fa	27	
17 IV	Za Michalskiego w Arędzie Złł 15 w karczmie Złł 5	20	
17 IV	Za Oboistę w Karczmie	5	
1 V	Strawnego Janoski wziął Złł 10 Peperski że wybrał w Karczmie Złł 5 gr 15 więc dodało mu się Złł 4 gr 15 Oboista wziął kożec Żyta Mikołay wybrał w Arędzie Michalski ze wybrał w karczmie Złł 5 gr 15 więc dodałomusię Złł 4 gr 15 totu facit	19	
1 V	Janowski ze wybrał wkarczmie Złł 22 y dałosię za niego Podymnego Złł 2 gr 15 więc do zupełnosci Kwartału wziął	15	15
1 V	Peperski z Podymnym y podatkiem subsidij wybrał wszystko w karczmie y Arędzie Oboista że wziął Karczmie Złł 4 więc dodałomu się	16	
1 V	Mikołay z Podymnym y wziętą Przenicą w Złł 4 wybrał wszystko w karczmie y Arędzie Michalski także wybrał	-	
1 VI	Kapelisci wziąwszy wstrawnym puł korczyka Żyta w Złł 5 reszty piniędzmi dało się po Złł 5 czyni Złł	25	
8 VI	Oycu Predykatorowi Organiscie in vim Prowizyi	18	
29 VI	Oycu Predykatorowi Floryanowi powtore in vim Prowizyi	18	

1 VII	W Strawnym piąci kapelistom dało się po puł korca żyta w Złł 5 resztę piniędzmi po Złł 5 czyni	25	
6 VII	Za Janowskiego przyięło się w karzmie Złł 20 Za Peperskiego także Złł 4 za tegoz w Arędzie złł 30 za Oboistę w karczmie Złł 12 za tegoz w Arędzie Złł 5 za Mikołaja w karczmie Złł 16 gr 15 za tegoz w Arędzie Złł 8 za Michalskiego w karczmie Złł 16 gr 15 tota facit	112	
27 VII	Rochowi Zakrystyanczykowi na klawikort	3	
1 VIII	w Strawnym kapelisci wzięli w Złł 5 popułkorca Żyta resztę piniędzmi po Złł 5 wziął Janoski Oboista y Michalski Peperski zas ze nadebrał w karzmie Złł 4 więc do dało mu się Złł 1 Michalski takze ze nadebrał Złł 4 gr 15 więc do dałomu się gr 15 facit	16	15
1 VIII	Janoski ze Kwartalnego wybrał w karczmie Złł 20 więc do zupełnosci do dało musię Złł 10 Peperski wybrał wszystko w karczmie y Arędzie Oboista ze wybrał w Karczmie y Arędzie Złł 17 do dało mu się Złł 3 Mikołay wybrał wszystko w karczmie y Arędzie Michalski że wybrał w Arędzie Złł 16 gr 15 do dało mu się Złł 3 gr 15	16	15
8 VIII	Rochowi Zakrystyanczykowi odprawniącemu się nalezało się za miesięcy 4 Złł 13 gr 10 a ze wziął zkonwentu Złł 3 więc dodałomusię	10	10
18 VIII	Peperskiemu in vim wzięcia od niego wosku	18	
1 IX	Piąci kapelistom Strawnego kazdemu po Złł 10	50	
18 IX	Podymnego septembrowego dało się zkonwentu Tudziesz założyło się za następuiących za Janowskiego Złł 2 gr 15 za Peperskiego Złł 2 gr 15 za Michalskiego Złł 2 gr 15 za Mikołaia Trębacza Złł 2 gr 15 […]	37	15
1 X	Strawnego piąciąm kapelistom	50	
4 X	Melchiorowi od zrobienia Żupana Zakrystyanczykowi Alexandrowi Złł 2 temusz od poprawienia nowych Dalmatyk y przyszycia galonow Złł 2 gr 12 Skrzyp:kowi co grał na Arędzie Złł 1 czyni	5	12
16 X	Janowski z karczmy wybrał Złł 16 Peperski w karczmie Złł 3 w Arędzie Złł 40 Oboista w karczmie Złł 11 w Arędzie Złł 7 Mikołay Trębacz w karczmie Złł 18 w Arędzie Złł 2 Michalski trębacz w karczmie Złł 17 w Arędzie Złł 5 totu facit	119	
1 XI	Strawnego dało się Janowskiemu Złł 10 Peperski wybrał w Arędzie O konfusowi Zł 10 Oboiscie Złł 10 Mikołay y Michalski Trębacze wybrali w karzmie y Arędzie facit	30	

1 XI	Kwartalnego ze wybrał Janowski w karzmie Złł 16 y dało się za niego Podymnego 7browego Złł 2 gr 15 więc do zupełnosci dodałomu się Złł 11 gr 15 Peperski wybrał wszystko w Arędzie O konfusowi zgodzonemu na rok na Złł 80 za miesiąc przyięty służby Złł 6 gr 20 Oboista ze wybrał w Karczmie y Arędzie Złł 18 dodałomusię reszty Złł 2 Mikołay Trębacz że wybrał w karzmie y Arędzie Złł 10 y dało się za niego Podymnego septembrowego Złł 2 gr 15 do zupełnosci dodałomu się Złł 7 gr 15 Michalski Trębacz ze wybrał w karczmie y Arędzie Złł 12 y dało się za niego Podymego 7browego Złł 2 więc dodałomu się Złł 5 gr 15 totu facit	33	5
1 XI	Oyciec Predykator Florian że wybrał Złł 36 więc do Zupełnosci dodałomusię	64	
1 XI	Peperskiemu wytrąciwszy Złł 3 co wziął w karczmie y Złł 2 gr 15 Podymnego 7browego dodałomu się za dwie cwiartki miodu praśnego	50	15
19 XI	[…] Także tegoz podatku Subsidij dało się za następuiących to iest za Janowskiego Złł 3 za Peperskiego Złł 3 za Michalskiego Złł 3 za Mikołaia Trębacza Złł 3 […]	[12]	
1 XII	Strawnego szesciom kapelistom kazdemu po Złł 10	60	
	1778		
1 I	Szesciom kapelistom Strawnego kazdemu po Złł 10	60	
1 I	Złotnikowi Pławinskiemu od naprawienia Trąby konw.	1	15
12 I	W Arędzie wybrał Peperski Złł 10 w karczmie Złł 14 Janoski wkarczmie Złł 27 Okenfus w Arędzie Złł 10 wkarczmie Złł 2 Jakob Oboista w Arędzie Złł 9 y wkarczmie Złł 9 Mikołay Trębacz w Arędzie Złł 3 wkarczmie Złł 17 Michalski w Arędzie Złł 20 wkarczmie Złł 10 wszystko czyni	131	
12 I	Za skrzypka w Arędzie przyieło się	1	
12 I	Janowskiemu ad ratione kwartału	10	
1 II	Strawnego Janowski wybrał Złł 7 resztę potrąciło musię w Podatku Subsidij Złł 3 Peperski Okenfus Oboista Mikołay wzięli zbożem Michalski zas wybrał w Arędzie Kwartalne Janoski wybrał wszystko w Arędzie Peperski że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 24 y dałosię za niego podatku Subsidij Złł 3 więc do zupełnosci dodałomusię Złł 3 Okenfus ze wybrał w Arędzie Złł 12 więc reszty dodałomu się Złł 8 Oboista że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 18 więc do dało mu się Złł 2 Mikołay y Michalski wybrali wszystko wkarczmie y Arędzie wszystko czyni	13	
8 I	Za skrzypka w Arędzie przyięło się	1	15

1 III	w Strawnym Janoski wziął korzec Żyta Złł 7 resztę piniędzmi Złł 3 Peperski wziął Żyta y Grochu Złł 9 y gr 22 reszty piniędzmi gr 8 Okenfus wziął całym strawnym Przemicy korczyk Oboista wziął Żyta korczyk Złł 7 resztę piniędzmi Złł 3 Mikołay Trębacz wziął Przenicy w Złł 9 gr 15 resztę piniędzmi gr 15 Michalski wziął Przenicy w Złł 8 gr 15 resztę piniędzmi Złł 1 gr 15 wszystko czyni	8	8
10 III	Podymnego Marcowego za rok ten z konwentu Tudziesz założyłosię za następuiących za Janowskiego Złł 2 gr 15 za Peperskiego Złł 2 gr 15 za Mikołaia Trębacza Złł 2 gr 15 za Michalskiego Złł 2 gr 15 za Okenfusa y Szklarza razem mieszkaiących Złł 2 gr 15 […]	[12]	[15]
[1] IV	w Strawnym Janowski wziął korczyk Żyta Złł 7 resztę piniędzmi Złł 3 Peperski wziął z Folwarku wieprzka Złł 6 Żyta pułkorca w Złł 3 gr 15 reszty gr 15 Okenfus Michalski Mikołay wzięli po korczyku Przenicy Złł 11 więc nadebrali po Złł 1 Oboista wzią Żytem y Przenicą w Złł 9 reszty Złł 1 czyni	4	15
6 IV	w Arędzie Peperski wybrał Złł 30 w karczmie Złł 19 Janoski w karczmie wybrał Złł 27 Okenfus w Arędzie Złł 9 w karczmie Złł 3 Oboista w Arędzie Złł 4 w karczmie Złł 12 Michalski w Arędzie Złł 20 w karczmie Złł 7 Mikołay w Arędzie Złł 3 w karczmie Złł 20 wszystko czyni	148	
1 V	Strawnego Janowski wziął Złł 10 Peperski wybrał wszystko w Arędzie Okenfus Złł 10 Oboista wziął korczyk Żyta Złł 7 resztę piniędzmi Złł 3 Mikołay y Michalski wybrali wszystko w karczmie y Arędzie wszystko czyni	23	
1 V	Kwartalnego wybrał Janoski w Arędzie Złł 27 y Podymnego marcowego dało się za niego Złł 2 gr 15 reszty dodałomu się gr 15 Peperski z Podymnym marcowym wybrał wszystko w Karczmie y Arędzie ieszcze nadebrał na przyszły kwartał Złł 2 Okenfus że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 12 więc reszty dodało mu się Złł 8 Oboista że wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 16 więc reszty dodałomusię Złł 4 Mikołay Trębacz ze wybrał w karczmie y Arędzie Złł 13 y dało się za niego podymnego marcowego Złł 2 gr 15 więc reszty dodałomu się Złł 4 gr 15 Michalski Trębacz że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 17 y dało się podymnego marcowego za niego Złł 2 gr 15 więc reszty dodałomu się gr 15 wszystko czyni	17	15
29 V	[…] Organistce pomocnikowi za dni dwa Złł 1 […]	[1]	
1 VI	wStrawnym szesciu Kapelistom dałosię po korczyku Żyta w Złł 7 reszty Kazdemu po Złł 3	18	
4 VI	[...] Organistce pomocnikowi za dni dwa Złł 1 facit	[1]	
1 VII	Strawnego szesciom kapelistom kazdemu po Złł 10	60	
22 VII	Przyięło się wkarczmie za Janoskiego Złł 19 Za Peperskiego w karczmie y Arędzie Złł 40 Za Okenfusa Złł 29 za Mikołaia Trębacza Złł 21 za Michalskiego Złł 15 za Oboistę Złł 7 fa.	131	

1 VIII	Strawnego Janoskiemu Złł 10 Peperski Okenfus wybrał w Arędzie Oboiscie Złł 10 Michalskiemu Złł 10 Mikołay ze wybrał w Arędzie Złł 1 reszty dodałomu się Złł 9 czyni	39	
1 VIII	Kwartalnego Janoski ze wybrał w karczmie Złł 19 więc reszty do dałomu się Złł 11 Peperski wybrał wszystko w Arędzie Okenfus w karczmie y Arędzie Złł 29 reszty wziął Złł 1 Oboista w karczmie y Arędzie Złł 11 reszty wziął Złł 9 Mikołay Trębacz wybrał w karczmie y Arędzie Michalski w Arędzie Złł 15 reszty Złł 5 czyni	26	
21 VIII	Bratu Hendrykowi karbony y Prowizyi qua kapelistae ad diem Psentem	70	
21 VIII	Za Skrzypka przyięło się wkarczmie	1	
1 IX	Szesciu kapelistom Strawnego kazdemu po Złł 10	60	
28 IX	Za muzykanta graiącego na Arędzie przez dni 3 przyięło się Złł 2 gr 15	2	15
1 X	Szesciu kapelistom Strawnego kazdemu po Złł 10	60	
1 X	Podymnego septembrowego z konwentu Tudzisz założeło się za Janoskiego Złł 2 gr 15 za Peperskiego Złł 2 gr 15 za Okenfusa Złł 2 gr 15 za Mikołaia Trębacza Złł 2 gr 15 za Michalskiego Złł 2 gr 15 [...]	[12]	[15]
7 X	Oycu Predykatorowi Florianowi in vim Prowizyi za kozuch	23	15
22 X	w karczmie przyięło się za Janoskiego Złł 8 za Peperskiego Złł 23 za Oboistę Złł 3 za Okenfusa Złł 10 za Mikołaia Trębacza Złł 13 […]	[57]	
31 X	w Arędzie przyięło się za Peperskiego Złł 50 za Okenfusa Złł 20 za Michalskiego Złł 20 za Mikołaia Trębacza Złł 9 facit	99	
1 XI	Strawnego Janoskiemu Złł 10 Peperski y Okenfus wybrali wkarczmie y Arędzie Mikołay ze wybrał w Arędzie Złł 9 reszty wziął Złł 1 za Michalskiego ze się dało Podymnego septembrowego Złł 2 gr 15 więc reszty wziął Złł 7 gr 15 facit	18	15
1 XI	Kwartalnego Janoski ze wybrał w karczmie Złł 8 y podymnego septembrowego dało się Złł 2 gr 15 reszty dodałomusię	19	15
1 XI	Peperski y Okenfus wybrali wkarczmie y Arędzie także y Michalski Oboista że wybrał wkarczmie Złł 3 reszty wziął Mikołay Trębacz ze wybrał wkarczmie Złł 13 y dałosię podymnego zaniego Złł 2 gr 15 reszty wziął	4	15

2 XI	Peperskiemu za miodu praśnego ćwiartek 3 ćwiartka afl 30 y za iednę niepełną ćwiartkę złł 20 należałosię Złł 120 aże wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 42 gr 15 y dało się za niego podymnego Złł 2 gr 15 więc do zupełnosci wziął	75	
2 XI	Oyciec Prdykator Floryan ze wziął na Futro Złł 23 gr 15 więc reszty za rok cały ad diem Psentem	76	15
7 XI	Peperskiemu za 19 fl wosku fl a fl 2bus	38	
13 XI	Subsidij Charitativi z konwentu Tudzisz dało się za Janoskiego Złł 3 za Peperskiego Złł 3 za Okenfusa Złł 3 za Mikołaia Trębacza Złł 3 za Michalskiego Złł 3 […]	[15]	
22 XI	Michalski wziął wieprza z Woynowic w Złł 10 gr 15 in vim przyszłego kwartału	10	15
26 XI	Okenfus ad rationem kwartału przyszłego wziął wieprzka z Woynowic w Złł 10 gr 15	10	15
1 XII	Strawnego piąci kapelistom Złł 50 Okenfusowi zas potrąciwszy podymnego Złł 2 gr 15 reszty Złł 7 gr 15	57	15
29 XII	Orgarmistrzowi za wyreperowanie Pozytywy koscielney	18	
	1779		
5 I	wstrawnym Janowski Peperski Okenfus y Jakob wzięli po korczyku Żyta w Złł 7 reszty piniędzmi po Złł 3 Michalski zas y Mikołay wzięli po pułkorczyka Żyta w Złł 3 gr 15 y po pułkorczyka przenicy w Złł 5 gr 15 reszty dodałoimsię po Złł 1 facit	14	
5 I	klarynskiemu od zrobienia tablator do pozytywy	2	
8 I	Simsi Żydowi za 18 skorek [?] do Organ iedna afl 2bus gr 18	43	6
18 I	Za Janowskiego w karczmie przyięło się Złł 20 za Peperskiego tamże Złł 7 na Arędzie Złł 28 za Michalskiego w karczmie Złł 6 w Arędzie Złł 20 za Mikołaja w karczmie Złł 20 w Arędzie Złł 6 za Oboistę wkarczmie Złł 9 w Arędzie Złł 7 za Okenfusa w karczmie Złł 4 w Arędzie Złł 20 wszystko czyni	147	
1 II	Strawnego Janowskiemu Złł 10 Peperski że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 8 reszty dodałomusię Złł 2 Oboiscie Złł 10 Okenfus że wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 7 reszty dodałomusię Złł 3 Mikołay ze wybrał w Arędzie y karczmie Złł 9 reszty dodałomusię Złł to samo y Michalskiemu facit	27	
1 II	Kwartalnego Janoski że wybrał w karczmie Złł 20 y dało się podatku Subsidij Złł 3 więc reszty wziął Złł 7 Peperski cum subsidio wybrał wszystko wkarczmie y Arędzie Oboista że wybrał w karczmie y Arędzie Złł 16 więc reszty wziął Złł 4 Okenfus zas y Mikołay y Michalski wybrali wszystko cu. subsi:dio w karzmie y Arędzie facit	12	

4 II	Za skrzypka po dwarazy graiącego w karczmie przyiętosię	2	
1 III	W Strawnym Janowski wziął korczyk Żyta w Złł 7 resztę piniędzmi Złł 3 toz samo y Peperski Okenfus wziął wieprzka z Woynowic w Złł 10 Oboista wziął puł korczyka Przenicy w Złł 5 gr 15 puł kor:czyka Tatarki w Złł 3 resztę piniędzmi Złł 1 gr 15 Mikołay Trębacz wziął korczyk Żyta w Złł 7 puł korczyka Tatarki w Złł 3 gr 15 resztę piniędzmi gr 15 Michalski wziął wieprzka z Woynowic w Złł 10 facit	8	
20 III	Podymnego marcowego zkonwentu Także założyło się za Janoskiego Złł 2 gr 15 za Peperskiego Złł 2 gr 15 za Okenfusa Złł 2 gr 15 za Mikołaja Trębacza Złł 2 gr 15 za Michalskiego Złł 2 gr 15 […]	[12]	[15]
1 IV	W Strawnym wziął Janoski korczyk Żyta w Złł 7 resztę piniądzy Złł 3 Peperski wziął pułkorczyka Żyta w Złł 3 gr resztę piniędzmi Złł 6 gr 15 Okenfus wziął korczyk Żyta w Złł. 7 resztę piniędzmi Złł 3 Oboista wziął pułkorczyka Żyta y Tatarki w Złł 6 gr 15 resztę piniędzmi Złł 3 gr 15 Mikołay Trębacz wziął 3 cwierci Tatarki w Złł 4 gr 15 resztę piniędzmi Złł 5 gr 15 Michalski wziął pułkorczyka przenicy w Złł 5 gr 15 resztę piniędzmi Złł 4 gr 15 totum facit	26	
17 IV	w Pławnie za kopę Tarcic do Organ	60	
	w Arędzie za Peperskiego przyiętosię Złł 40 wkarczmie za Janoskiego Złł 26 za Okenfusa w Arędzie Złł 20 wkarczmie Złł 6 gr 15 za Oboistę w Arędzie Złł 8 wkarczmie Złł 4 za Mikołaja Trębacza w arędzie Złł 20 w karczmie Złł 7 gr 15 za Michalskiego w arędzie Złł 20 wkarczmie Złł 6 gr 15 facit	35	
20 IV	Za Orgarmistrza in vim roboty dało się Simsi Żydowi	7	
1 V	Janoskiemu Strawnego Złł 10 Peperski wybrał wkarczmie y Arędzie Oboiście Złł 10 Okenfus że wybrał wkarczmie y arędzie z podymnym Złł 8 gr 15 więc dodało mu się Złł 1 gr 15 Mikołay z podymnym wybrał w karczmie y Arędzie Michalski zpodymnym że wybrał w karczmie y arędzie Złł 9 reszty dodałomusię Złł 1 czyni	22	15
1 V	Kwartalnego Janoski ze zpodymnym danym wybrał w karczmie Złł 28 gr 15 więc reszty dodałomusię Złł 1 gr 15 Peperski zpodymnym wybrał wszystko w karczmie y arędzie Oboista że wybrał wkarczmie y arędzie Złł 12 y wziął żyta korczyk w Złł 7 reszty dodałomusię Złł 1 Okenfus Michalski y Mikołay wybrali wszystko karczmie y arędzie facit	2	15
7 V	Za Skrzypka graiącego w Arędzie przyięło się	1	
9 V	Peperskiemu za wosku fontow 8 font a fl 2bus	16	

11 V	Okenfus ad ratione przyszłego kwartału wziął korczyk zyta w Złł 7	7	
28 V	Orgarmistrzowi dla Służącego	1	
28 V	Za Skrzypka wkarczmie	1	
30 V	Klarynskiemu zgodzonemu na Złł 200 od reperacyi Organ dało się	100	
1 VI	Za Klarynskiego w karczmie Złł	28	
2 VI	Strawnego czteroma Kapelistom p fl 10 kazdemu	[40]	
3 VI	Za Skrzypka w Arędzie po dwa razy	2	
9 VI	Orgarmistrzowi myta za cały rok ad d Psentem	40	
19 VI	[…] Pomocnikowi Organistce za dni 4 y ranną godzinę y do południa Złł 3 gr 5 […]	[3]	[5]
20 VI	[…] Trzema pomocnikom to iest Organistce gr 20 dwiema po gr 18 […]		[20]
27 VI	Klarenskiemu ad rationem roboty	20	
29 VI	Orgarmistrzowi in vim roboty #5 facit	90	
1 VII	Strawne Janowskiemu Peperskiemu Oboiscie Michal:skiemu po Złł 10 Okonfusowi wytrąciwszy puł korca Zyta w Złł 3 gr 15 wziętego dodałosię Złł 6 gr 15 czyni wszystko	46	15
10 VII	Oycu Predykatorowi Floryanowi qua Organiscie Prowizyi y Karbony za 7 miesięcy ad d 21 Psentis Złł 66 gr12 p vialibus Złł 7 gr 24 za smyczek y stro:ny Złł 4 gr 15 efficit	78	21
11 VII	Wosk od Pepersk Za 4 fonty Wosku	8	
17 VII	Za Klarynskiego in vim roboty oddałosię ~Ruzyckiemu	11	
	Temuz Klarynskiemu dało się korczyk Tatarki w Złł 6	[6]	
20 VII	Temusz Resztę od roboty kołó Organ	25	
20 VII	Za Peperskiego w Arędzie	40	
20 VII	Za Oboistę Tamże	6	
20 VII	Za Michalskiego Tamże	20	
25 VII	Za Janowskiego wkarczmie Złł 20 za Okenfusa Złł 22 za Oboistę Złł 9 za Michalskiego Złł 10 fa.	61	

1 VIII	Strawnego Janowskiemu Złł 10 Peperski wybrał w Arędzie Okenfus w Arędzie Złł 2 reszty temuz Złł 8 Michalski wybrał w Arędzie. Oboiscie Złł 10 facit	28	
1 VIII	Kwartalnego Janowskiemu do tego co wybrał wkarcz:mach sup. 25 elapsi Złł 10 Peperski Okenfus y Mi:-chalski wybrali wszystko w karczmach Oboiscie do tego co wybrał 20 et 25 elapsi wkarczę. Złł 5 facit	15	
8 VIII	Slusarzowi kartuskiemu za robotę do Organ	31	21
21 VIII	Orgarmistrzowi przy dokonczeniu Organ od complementu 16 # dodało się # 10 Złł 7 gr 22 fl	87	22
18 VIII	Peperskiemu za dwa f. wosku	4	
18 VIII	Okenfusowi ad ratione kwartalnego	4	
24 VIII	Za Skrzypka w karczmie	1	
1 IX	Strawnego piąci kapelistom p fl 10	50	
18 IX	Za Skrzypka w Arędzie	1	
1 X	Strawnego Piąci kapelistom p fl 10	50	
25 X	Za Peperskiego w karczmie fl 28 w Arędzie fl. 12 facit	40	
25 X	Za Janowskiego w karczmie fl 25 w Arędzie fl. 5 facit	30	
25 X	Za Okenfusa wkarczmie fl 24	24	
25 X	Za Oboistę wkarczmie y Arędzie po Złł 3 facit	6	
25 X	Za Michalskiego w Arędzie	20	
25 X	Za Brata Henryka kapelistę /: co musię więc z Prowizyi wytrąci :/ ad complendu numer 103 # p pis opere a quod a Sacerdote Conventui oblator seorsimq. in De:posito conservator. zktorych w ziął # 1 tenże Brat Henryk y od któregoz taz kwota ledwie odebrana ex massa Conventus do dałosię	18	
25 X	NB In hac expensa znayduie się wy datek na Dysz:kancistę in vim zasług Złł 3 gr 15	[3]	[15]
1 XI	Strawnego Kapelistom 4. bo Peperski wybrał w Karcz:mach dało się	40	
1 XI	Peperskiemu należało się Złł. 30. te wybrał w Karczmach sub Die 25. 8bris. Janowski też na:leżytość wybrał ibidem. Oboiście dało się	20	
1 XI	Okonfusowi ad Florenę. 3. w karczmie wybranych do:dało się	17	

1 XI	Michalski wybrał w Arędzie	-	
1 XI	Na konsolacyą dla Kapelistow w Dzień wszystkich Swiętych	4	
13 XI	Peperskiemu za Wosku funtow 20. funt a Flor. 2	40	
15 XI	Kowal robił do Organ dwie Kopy brytnalow. Kratę wy:bił prży miechach. Ankrow do murow w Kuchni 21 y obronki do Wrot nowych do Woynowic. za to wszystko dało musię	15	
XII	Kapeli czterema po Złotych 10. iednemu	40	
30 XII	Za miod na Konsolacyę Kapeli y innym	9	
	1780		
3 I	Kapeli po Kolędzie	8	
4 I	Janowskiemu Zyta korczyk 1. w Złł: 7 dodalosię	3	
4 I	Peperski Zyta Kor. 1. w Złł: 7. dodało: się	3	
4 I	Okenfus Zyta Kor: 1. wZłł: 7. dodało się	3	
4 I	Jakub Oboista Zyta Kor: 1. wZłł: 7 dodało się	3	
4 I	Wypłaciło się Subsidium Charitativum z Przeszłego Roku […] dało się za Janowskiego Złł: 3. Za Peperskiego Złł: 3. Za Mikołajową Złł: 3 […]		
20 I	Od Naprawienia dwóch Waltorni Zgontu Zepzowanych	26	
	Za tasmy do tych ze Waltorni	9	
2 II	Dzsykanciscie in vim Solenj	5	
6 II	Janowski wKarczmie Ze wybrał fl. 5. dodało się mu	5	
6 II	Tenże Kwartalne wybrał w Arędzie y Karczmie	-	
6 II	Michalski Trębacz w Karczmie wybrał fl: 1. Subsidij Charitativi Złł: 3 wytrąciwszy mu dodało się	6	
6 II	Tenże Kwartalne wybrał w Arędzie		
6 II	Łukasz Trębacz dawniey ut notatu wybrał	12	
6 II	Tenze wKarczmie y Arędzie wybrał fl 17 gr 15. dodało się:	2	15

6 II	Peperski Kapelista Strawne y Kwartalne fl 40. wybrał: w Karczmie y Arędzie		
6 II	Jakub. Oboista wKarczmie y Arędzie wybrał fl: 9 gr 15. dodało się Kwartalnego	10	15
6 II	Temuz Strawnego	10	
6 II	Okenfus Wybrał wKarczmie fl 17 dodało się Kwartal:	3	
6 II	Temuz Strawnego wytrąciwszy Subsidij Charitativi: Złł: 3. dodało się mu	7	
2 III	Sześcią Kapelistom Strawnego	60	
4 IV	Strawnego szesciu Kapelistom	60	
30 IV	Od sporządzenia 2. Waltorni y Trąby 1.u Kartuzow	9	
9 V	Janowskiemu potrąciwszy wKarcznie y w Arędzie Złł 22	22	
9 V	Tudziesż temu Subsidij charitivi y Podymnego Złł: 6 gr 15. dodalo się mu	1	15
9 V	Temuz strawnego	10	
9 V	Peperski strawne y Kwartalne wybrał w Arędzie za ktorego przyięło się Złł: 40		
9 V	Jakubowi Obojscie wkarczmie przięło się Złł: 7 gr 15 dodał się mu do Kwartalnego y strawnego	22	15
9 V	Michalski w Arędzie wybrał Kwartalnego Złł 20 Temuż strawnego	10	
9 V	Okonfus wkarczmie y w Arendzie wybrał Ałł: 24. dodał: się do Kwartalnego y strawnego	16	
9 V	Łukasż trębacz wybrał w Karczmie Złł: 7. Susidij charittivi Złł: 3 y Podymnego Złł. 2 gr 15. wytraciwszy mu do dalo się do Kwartalnego	7	15
9 V	Temuż Strawnego	10	
16 V	Skrzypkowi grającemu w Karczmie	1	
1 VI	Szesciu kapelistom Strawnego	60	
28 VI	Simsi Zydowi Zwesołay za Dyszkancistę	21	21

3 VII	Szescią kapelistom na Strawne	60	
1 VIII	Janowski iż wybrał wKarczmie y w Arędzie fl. 32 do:dało się mu	8	
1 VIII	Peperski strawne y Kwartalne wybrał w Arędziey Karczmie		
1 VIII	Okenfus Wybrał wKarczmie: 25. Zytem Złł 6. Tatarką fl. 3. doda:	6	
2 VIII	Michalski wybrał w karczmie fl: 20. dodało się mu	10	
2 VIII	Oboista wybrał wKarczmie y w Arędzie fl: 16. dodało:	14	
2 VIII	Lukasz Trębacz wybrał wKarczmie fl: 114 dodało się	16	
7 VIII	Tymże Za miod na Konsolacye dla OO: y Kapelistow	38	
1 IX	Piącię kapelistom Strawnego	50	
1 IX	Peperski że wziął Garniec Gorzałki a fl 3. gr 6 dodał:	6	24
11 IX	Dyszkanciscie in Vim zasług	4	
5 X	Szesciom kapelistom Strawnego	60	
7 X	Dyszkanciscie na Boty	8	21
9 X	Podymnego Ratą Septembrową zkonwentu za 5 kapelistow	12	15
3 XI	Strawne y kwartalne kapelistom Janowskiemu ze wybrał w karczmie Złł 24 Dymowe Złł 2 gr 15 potrąciwszy dodałosię	13	15
3 XI	Peperski strawne y kwartalne wybrał wkarczmie y Arędzie od tegoż w ziętosię wozku f 23 f a f 2b potrąciwszy Dymowego Złł 2 gr 15 w Arędzie przyiąwszy Złł 4 karczmie Złł 14 dodało się	25	15
3 XI	Okenfusowi przyiąwszy w karczmie Złł 20 dymowego Złł 2 gr 15 do dało się	17	15
3 XI	Michalskiemu przyiąwszy w Arędzie Złł 20 dymowego Złł 2 gr 15 dodało się	7	15
3 XI	Łukaszowi przyiąwszy w karczmie Złł 12 dymowego Złł 2 gr 15 dopłaciłosię	15	15
3 XI	Oboiscie Jakobowi potrąciwszy wkarczmie Złł 7 dało się	23	
29 XI	Subsediu charitativu z konwentu Za 5 kapelistow po Złł 3 za iednego za Okenfusa dało się Złł 2 facit	17	

1781			
1 I	Szesciu kapelistom strawnego	60	
1 I	Tymże kolędy	7	
14 I	Za pułsiodma łokcia sukna łokiec a fl 4 dla Petra Dyszkancisty	26	
14 I	dla tegoz za czapkę	5	24
3 II	Janoskiemu że wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 30 Żyta pułkorca a fl 3bus gr 15 dodało się	6	
3 II	Peperski wybrał wszystko w karczmie y Arędzie		
3 II	Okenfusowi że wkarczmie wybrał Złł 20 zyta wziął korzec a fl 7 dodało się	13	
3 II	Oboiscie Jakobowi ze w Arędzie y wkarczmie wybrał Złł 7 dodało się Zyta korzec a fl. 7 reszty	16	
3 II	Michalskiemu ze wybrał w Arędzie Złł 20 dodałosię	10	
3 II	Łukaszowi że wybrał wkarczmie Złł 10 wziął korzec Jęczmienia a fl 4 y pułkorca Tatarki afl 3bus dodałosię	13	
3 III	Szesciu kapelistom strawnego	60	
5 III	Za miod na konsolacye dla Oycow y kapeli a d 2 Februarij Anni Pteriti usq ad diem Psenter	158	
3 IV	Kapelistom czteroma Strawnego	40	
3 IV	Janowski ze wziął puł korca Żyta a fl. 3bus dodałosię	7	
3 IV	Peperski ze wziął 3 cwierci Grochu afl 7 gr 15 dodał	2	15
27 IV	Simsi za Dyszkancistę zapłaciło się	23	7
4 V	Janowski wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 37 gr 15 Dymowego potrąciłosię Złł 2 gr 15 Peperski wybrał wszystko w karczmie y Arędzie tylko Dymowego potrąciło się Złł 2 gr 15 Okenfus ze w Arędzie wybrał Złł 2 wkarczmie Złł 16 Dymowego Złł 2 gr 15 wziął	19	15
4 V	Łukasz ze w Arędzie wybrał Złł 2 w karczmie Złł 13 Dymowego Złł 2 gr 15 Żyta wziął puł korca a fl 3bus gr 15 Jęczmienia pułkorca a flo 2 wziął	6	15
4 V	Michalski ze w Arędzie wybrał Złł 20 Dymowego Złł 2 gr 15 wziął	7	15
4 V	Jakob Oboista wybrał wkarczmie Złł 4 Zyta korzec a fl 7 reszty wziął	19	

4 V	Piotr Dyszkancista na potrzebę swoię	12	
4 V	Dymowe Za piąci kapelistów	12	15
1 VI	Szescu kapelistom Strawnego	60	
15 VI	Gorskiemu Oboiscie na tyton	1	6
23 VI	Gurskiemu Oboiscie	8	
1 VII	Szesciu kapelistom Strawnego	60	
11 VII	Franciszkowi Organiscie Niemcowi za półtora miesiąca Służby	6	
30 VII	Gorskiemu Oboiscie	2	
3 VIII	Kapelistom kwartalne y Strawne Janowski w karczmie y Arędzie wybrał Złł 36 dodało się Złł 4 facit	40	
3 VIII	Peperski wybrał w karczmie y Arędzie	40	
3 VIII	Gorski Oboista wybrał wkarczmie Złł 16 w Arędzie Złł 14 gr 6 facit	30	6
3 VIII	Okenfus wybrał wkarczmie Złł 17 dodałosię Złł 23 facit	40	
3 VIII	Jakob Oboista wybrał wkarczmie Złł 11 w Arędzie Złł 3 dodało się Złł 16 facit	30	
3 VIII	Łukasz Trębacz wybrał wkarczmie Złł 12 w Arędzie Złł 1 gr 20 dodało się Złł 16 gr 10 facit	30	
3 VIII	Michalski Trębacz wybrał w karczmie Złł 20 w Arędzie Złł 3 dodało się Złł 7 facit	30	
7 VIII	Gorskiemu Oboiscie	2	
1 IX	Szesciu kapelistom Strawnego y szóstemu wokaliscie	70	
2 X	Szesciu kapelistom Strawnego	60	
11 X	Dymowe raty Septembrowey z konwentu Za piąci kapelistow po Złł 2 gr 15 za iednego	12	15
1 XI	Kapelistom Strawnego y kwartalne Janowski wybrał w karczmie Złł 22 dymowego Złł 2 gr 15 dodało się Złł 15 gr 15 facit	40	
1 XI	Peperski wybrał w karczmie y Arędzie Złł 37 gr 15 dymowego Złł 2 gr 15 facit	40	

1 XI	Okenfus wybrał Karczmie Złł 18 dymowego Złł 2 gr 15 dodało się Złł 19 gr 15 facit	40	
1 XI	Michalski wybrał w karczmie Złł 20 dymowego Złł 2 gr 15 dodało się Złł 7 gr 15 facit	30	
1 XI	Łukasz wybrał wkarczmie y Arędzie Złł 14 dymowego Złł 2 gr 15 dodało się Złł 13 gr 15 facit	30	
1 XI	Jakob Oboista wybrał w karczmie Złł 3 dodało się Złł 27 f.	30	
1 XI	Gorskiemu Oboiscie na płotno y na tyton	8	9
30 XI	Subsidij z konwentu Za 5 kapelistow Złł 15 […]	[15]	
3 XII	Szesciu kapelistom Strawnego	60	
12 XII	Za miod na kansolacye dla Oycow y kapelistow a d 26 Martij usq ad d Psente garcy 88	176	
	1782		
1 I	kapelistom sześciu Strawnego	60	
1 I	Tymże kolędy	6	
28 I	Gurskiemu oboiscie	1	6
2 II	Kapelistom Strawne y kwartalne Janowski wybrał w karczmie Złł 22 Subsidij charittivi Złł 3 dodałosię Złł 15 facit	40	
2 II	Peperski wybrał w Arędzie Złł 32 w karczmie Złł 5 subsidij Charitativi Złł 3 facit	40	
2 II	Okenfus wybrał w karczmie Złł 24 subsidij Złł 3 dodałosię Złł 13 facit	40	
2 II	Łukasz wybrał w Arędzie Złł 2 w karczmie Złł 13 subsidij Złł 2 a ze trzyma głos Tenor za to postąpiłomu się zasług do Złł 80 Złł 20 więc dodatku wziął Złł 18	35	
2 II	Michalski wybrał w karczmie Złł 23 subsidij Złł 3 dodałomu się Złł 4 facit	30	
2 II	Jakob Oboista wybrał w Arędzie Złł 7 wkarczmie Złł 12 dodałomu się Złł 11 facit	30	
2 II	Gorski Oboista wybrał w Arędzie Złł 12 wkarczmie Złł 6	-	
3 II	Gurskiemu Oboiscie	1	
1 III	Strawne kapelistom Janoski wziął Tatarki puł korca afl 4 gr 15 reszty do dałosię	5	15

1 III	Peperski wybrał wkarczmie	10	
1 III	Okenfus wziął Tatarki pulkorca afl 4 gr 15	5	15
1 III	Jakob Oboista wziął Tatarki pułkorca reszty	5	15
1 III	Łukasz żyta pułkorca a fl 6 reszty	4	
1 III	Michalski Tatarki pułkorca reszty	5	15
1 III	Gurskiemu Oboiscie do roczniego salarium ad 1 Psentes że pierwiey wybrał Złł 78 gr 25 ut patt in regestris ad complementu Złł 100 dodało się	21	5
25 III	Gurskiemu Oboiscie	10	
26 III	Dymowe raty marcowey z konwentu Za czterech kapelistow Za Łukasza Trębacza	 10 1	 7 1/2
1 IV	Szesciu kapelistom strawnego	60	
1 V	Strawne y kwartalne kapelistom Janoski wybrał w Arędzie Złł 2 gr 16 wkarczmie Złł 20 dymowego marcowego Zł 2 gr 15 wziął Tatarki puł korca afl 4 gr 15 reszty Złł 10 gr 14 facit	40	
1 V	Peperski wybrał w Arędzie Złł 21 w karczmie Złł 16 dymowego Złł 2 gr 15 reszty gr 15 facit	40	
1 V	Okenfus wybrał w Arędzie Złł 3 gr 10 wkarczmie Złl 25 dymowego Złł 2 gr 15 reszty Złł 9 gr 5 facit	40	
1 V	Łukasz wybrał wkarczmie Złł 14 w Arędzie Złł 3 wziął pułkorca Zyta a fl 6 Tatarki pułkorca [...] Złł 1 gr 7 1/2 resztę Złł 6 gr 7 1/2 facit	35	
1 V	Michalski wybrał w Arędzie Złł 4 gr 15 wkarczmie Złł 17 dymowego Złł 2 gr 15 reszty Złł 6 facit	30	
1 V	Jakob Oboista wybrał w Arędzie Złł 1 gr 10 wkar:czmie Złł 6 wziął Tatarki 1/2 korca a fl 4 gr 15 reszty Złł 18 gr 5 facit	30	
1 V	Gorski Oboista wybrał wkarczmie Złł 2	2	
7 V	Dwiema kapelistom przynaiętym na Majową niedzielę	4	
24 V	Gurskiemu Oboiscie	1	6

28 V	Gurskiemu Oboiscie na czapkę	6	15
1 VI	Szesciu kapelistom Strawnego	60	
3 VII	Szesciu kapelistom strawnego	60	
7 VII	za boty dla Gorskiego Oboiste	5	
9 VII	Gorskiemu oboiscie	1	6
23 VII	Przyięty do Kapeli Mikołay Sosnowski, do głosu y Trąby, na Salarium zło: 120, którego rok służby zaczyna się y kończy na S. Jan Chrzciciel		
1 VIII	Kapelistom Strawne y Kwartalne: Janowski wybrał w Karczmie zło: 16. w Arędzie zło: 1 gr 15. reszty wziął zło: 22. gro. 15. facit:	40	
1 VIII	Peperski wybrał w Arędzie zło: 18 gr 15, w Karczmie zło: 20 reszty wziął zło. 1 gr 15 facit	40	
1 VIII	Okonfuz wybrał w Arędzie zło: 6. w Karczmie zło: 23. reszty zło: 11 facit	40	
1 VIII	Łukasz wybrał w Arędzie zło. 10. w Karczmie zło 4. reszty wziął zlo: 21. facit	35	
1 VIII	Michalski wybrał wszystko w Karczmie	30	
1 VIII	Jakob Oboista wybrał w Arędzie zło: 6. gr 16, w Karczmie zło: 20 reszty Zło. 3. gr 14. facit	30	
1 VIII	Gorski Oboista wybrał w Arędzie zło: 13. gr 6. w Karczmie złot: 2. facit	15	6
1 VIII	Sosnowski wybrał w Arędzie	3	
16 VIII	Sosnowskiemu in vim zasług	1	
24 VIII	Sosnowskiemu in vim zasług za płotno na dwie koszule zło: 5. gr 15. Za płotno na kołnierze gr 18 szwaczce od roboty gro: 24. efficit	6	27
28 VIII	Gorskiemu oboiscie za chustkę zło: 2. Za tabakę zloty 1. gr. 6. facit	3	6
1 IX	Czterema kapelistom Strawnego	40	
1 IX	Michalskiemu za puł miesiąca Solarium y strawnego Jakobowi Oboiscie Za puł miesiąca	5	
1 IX	Jakobowi Oboiscie Za puł miesiąca	5	
5 IX	Okonfuz in vim Strawnego wziął	3	

5 IX	Sosnowskiemu od podszycia botow	3	
11 IX	Sosnowskiemu in vim Zasług na muszżtak[?]	1	
11 IX	Piotrowi Dyszkanciście in vim Zasług	12	
1 X	Szesciom kapelistom strawnego	60	
22 X	Dymowe raty Septembrowey z konwentu Za piąciu kapelistow	12	15
22 X	Za płotno pod spodnie Sosnowskiemu y od roboty	2	10
5 XI	Strawne y Kwartalne Kapelistom Peperski, potrąciwszy mu Dymowego Złot: 2, gro: 15. wybrał w arędzie	37	15
5 XI	Janowski, potrąciwszy mu dymowego zło. 2. gro: 15. wybrał w Karczmie zło: 16. reszty zło 19 groszy 15. facit	37	15
5 XI	Okonfuż potrąciwszy mu Dymowego zł. 2. gr 15 wybrał w Arędzie zło: 11. gr 12. w karczmie zło. 19 reszty zło. 7. gro: 3. facit	37	15
5 XI	Łukasż potrąciwszy mu Dymowego zlo: 2. gr. 15, wybrał w Arędzie zło. 10. w karczmie zło: 5. reszty dodało mu się zło: 17. gro: 15. facit	32	15
5 XI	Peter Dyszkant, a die 1ma 7bris przyjęty na złot: 100. Za dwa miesiące, kwartalnego, potrąciwszy Dymowego zło: 2. gro: 15. wybrał w arędzie zło: 20. y nic mu się nie nalezało, ale niemając się czym wiktować na przyszły Kwartał wziął złotych 10.	30	
5 XI	Sosnowski wybrał w Arędzie zło. 9. w karczmie zło 1. in vim Zasług efficit flor: 10	10	
5 XI	Jakob Oboista wybrał w Karczmie zło: 3. a że na Rok tylko zło: 60 brać będzie, dodało mu się zło: 22. facit	25	
5 XI	Gorski Oboista wybrał w Karczmie	7	2
5 XI	Za 3 garce miodu dla OO y kapeli	4	24
25 XI	Sosnowskiemu od prania koszul in vim zasług	1	3
1 XII	Szesciom kapelistom Strawnego	60	
1 XII	Subsidium charittum z konwentu Za Szesciu Kapelistow Zło: 18		
5 XII	Sosnowskiemu od naprawy butow	1	

20 XII	Sosnowskiemu in vim zasług	2	
24 XII	Za 5 Garcy miodu y Kwarte 1 w wigilią Bożego Narodzenia y dla Kapeli	8	12
	1783		
1 I	Szesciu Kapelistom Strawnego	60	
1 I	Tymże Kolendy	6	
15 II	Strawne y Kwartalne Kapelistom Janoski wybrał w Arędzie Złł 6. w Karczmie Złł 24. wziął Żyta pułkorca a Fl: 4. Subsidij potrąconego Złł 3. reszty Złł 3 facit	37	
15 II	Peperski wybrał w Arędzie Złł 30. Subsidij potrąconego Złł 3. Reszty należało się Złł 7. ale temu zapłaciło się od [?] Pozytywuktóry zepsuł Orgarmistrzowi. facit	37	
15 II	Okonfus wybrał w Arędzie Złł 2. gr: 4 w Karczmie Złł: 24, wziął Tatarki pułkorca a Flo: 2. gr: 15. Subsidij potrąconego Złł 3 facit	34	15
15 II	Łukasz wybrał w Arędzie Złł 17, w Karczmie Złł 5, wziął pułkorca Żyta a Flo: 4. Subsidij potrąconego Złł 3. facit	28	
15 II	Peter Dyszkant że na początku służby wzioł Złł 12 ut patet in Regestris, w przeszłym Kwartale nadebrał Złł 5 gr: 10, teraz wybrał w Karczmie Złł 11. Subsidij potrąconego Złł 3, reszty Złł 5, facit	16	
15 II	Jakub Oboista wybrał w Karczmie Złł 9 wzioł pułkorca Tatarki a Flor: 2. gr: 15 reszty Złł 13 Gro: 15 facit	22	15
15 II	Sosnowski wybrał w Arędzie Złł. 12. w Karczmie Złł d. gr: 15 facit	13	15
1 III	Piacio kapelistom strawnego	50	
6 III	Sosnowskiemu	1	
22 III	Sosnowskiemu za Bóty in vim Zasług	5	
29 III	Sosnowskiemu na Tabakę		18
1 IV	Strawne Kapelistom Janowski wzioł Żyta pułkorca a Flo: 4, reszty Złł 6. peperski wzioł Żyta pułkorca a Flo 4, Tatarki pułkorca a Fl: 2. gros: 15 Reszty Zł 3 gro: 15. Peter wzioł Zł 10. Jakub Oboista wzioł Żyta pułkorca a Fl: 4 reszty Złł: 6. Łukasz wzioł Tatarki pułkorca a Fl: 2. gr: 15. Grochu Cwiartki a Fl: 3bus reszty Złł 4. Gro: 15 facit wszystkim	30	

4 IV	Dymowe z konwentu Za 4 Kapelistow Złł 10		
19 IV	Sosnowskiemu dla Złotnika	1	
[1] V	Strawne y Kwartalne Kapelistom Janwski wybrał w karczmie Złł 20 w Aredzie Złł 7 Dymowego potrąciwszy Złł 2. gro: 15, reszty Złł 10 gr: 15 facit	40	
[1] V	Peperski wybrał w Karczmie Złł 20 w Arędzie Złł. 12 Gro: 10 Dymowego potrąciwszy Złł 2. gr: 15. facit	37	15
[1] V	Jakub oboista wybrał w Karczmie Złł 9, w Aredzie Zł 1 gr: 3 Tatarki pułkorca a Flor:2. Gros: 15 reszty Złł 12 gr: 12 facit	22	15
[1] V	Łukasz wybrał Złł 12. Dymowe potrąciwszy Złł 2. gr: 15 zreszty Złł 19 gr: 15. wzioł pułkorca Żyta a Flo: 4 facit	30	15
[1] V	Piotr Dyszkant wybrał w Karczmie Złł 1. w Arędzie Złł 6 Dymowe potrąciwszy Złł 2 gr: 15 reszty dodało się 25 gr: 15 efficit	32	15
[1] V	Sosnowski wybrał w Arędzie Złł 23	23	
13 V	Łukaszowi in vim Strawnego	4	
14 V	Dyszkantowi in vim Strawnego	2	
28 V	Za Żupan dla Sosnowskiego in vim Zasług Piotrowi	11	
3 VI	Łukaszowi trębaczowi dla Cerulika Złł 3, item Złł 3. facit y to ad rationem Kwartalnego	6	
2 VII	Za 3 Garce Miodu z Flaszkę na Konsolacyę niektorych Oycow y Kapeli	5	18
3 VII	Strawne Janowskiemu Peperskiemu Jakubowi Oboiscie Piotrowi Dyszkanciscie Łukaszowi	 10 10 10 10 10	
3 VII	Prokop Kapelista zdatny do Organ y głosu przyięty iest od S: Jana Roku 1783 na Solarium Roczne Złł Pol: 120 przy Porcy i Klasztorney który wzioł na Tabakę	1	6

7 VII	Prokopowi kapeliscie za 6 Łokci Płótna Łokiec a Gros: 6, y na Nici	1	16
26 VII	Prokopowi kapeliscie	1	6
1 VIII	Strawne y Kwartalne Kapelistom. Janowski wybrał w Arędzie Złł: 1, gro: 4; w Karczmie Złł 24, reszty wzioł Złł 14. Gro: 26, facit	40	
1 VIII	Peperski wybrał w Arędzie Złł 20, gr: 14 w Karczmie Złł 10, wzioł Żyta pułkorca a Fl: 4, Grochu Cwierć a Flor: 3, reszty Złł 2 gro: 16 facit	33	
1 VIII	Peter wybrał w Arędzie Złł 8, w Karczmie Złł 2 wzioł Żyta pułkorca a Flo: 4 reszty Złł 21. facit	31	
1 VIII	Łukasz wybrał w Arędzie Złł 12, w Karczmie Złł 2 resztę Złł 15 facit	35	
1 VIII	Jakub Oboista wybrał w Karczmie Złł 15 reszty Złł 10 facit	25	
9 VIII	Prokopowi Kapeliscie	12	
10 VIII	Za 7 Garcy Miodu dla Oyców y Kapeli na Konsolacyę	11	6
14 VIII	Za 7 Garcy Miodu dla OO y Kapeli na konsolacyą	11	6
1 IX	Piąciu Kapelistom Strawnego	50	
19 IX	Prokop kapelista in vim zasług wzioł	18	
1 X	Czterema Kapelistom Strawnego	40	
1 X	Dymowe Raty Septembrowey z Konwentu Za 4 Kapelistów Złł 10, za Cerulika Złł 1. Gro 7 y 1/2 […]		
5 X	Za 4 Garce Miodu dla OO y Kapeli	6	12
19 X	Peperskiemu za dwie Cwiartki Miodu prasnego	48	
20 X	Prokopowi Kapeliscie na Tabakę	1	6
1 XI	Za 8 garcy Miodu dla OO y Kapeli includendu dzień Zaduszny	12	24
2 XI	Strawne y Kwartalne Kapelistom Janowski wybrał w Karczmie Złł 22. w Aredzie Złł 2. Dymowego Złł 2 Gro. 15 reszty Złł 13 Gro: 15 facit	37	18
2 XI	Peperski wybrał w Karczmie Złł 34, Dymowego Złł 2 gro: 15 reszty należało się Złł 3 Gro: 15, ale to potrąciło się za niebywanie na powinnośći facit	34	

2 XI	Jakub Oboista wybrał w Karczmie Złł 10 reszty wzioł Złł 15 facit	25	
2 XI	Łukasz wybrał w Karczmie Złł 6 w Arędzie Złł 6 Dymowego Złł 2. gro: 15, wzioł Tatarki Korzec a Flor: 5 reszty Złł: 15 gro: 15 facit	27	15
2 XI	Prokop Kapelista wybrał w Karczmie Złł 4, w Arędzie Złł 7, Gro: 11, facit	11	11
14 XI	Prokop Kapelista in vim zasług wzioł duże Skurki a Flor: 4	4	
27 XI	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	1	6
1 XII	Kapelistom czterema Strawnego		
5 XII	Subsidium charitativum z Konwentu Za trzech Kapelistow, Złł 9. […]		
14 XII	Frydrychowi kapeliscie	1	6
14 XII	Od sporządzenia trąb churowych z Szuflada drewnianą	10	
1784			
1 I	Czterem Kapelistom Strawnego	40	
1 I	Kapelistom Konwenckim Kolędy	6	
23 I	Prokopowi Kapeliscie	1	2
1 II	Za 4 Garce Miodu dla Oyców y Kapeli	6	12
10 II	Strawne y Kwartalne Kapelistom. Janowski któremu od Kwartału przeszłego naznaczyło się zasług Rocznych Złł 100 wybrał w Karczmie Złł 24. w Arędzie Złł 1 y Gro: 4, reszty Złł 9 gro: 26 facit	35	
10 II	Peperski wybrał w Karczmie Złł 20 w Arędzie Złł 53, a że mu się należało za Cwiartkę Miodu Złł 24 które się teraz potrącają y wybrał in Summa	49	
10 II	NB Tegoż Peperskiego od Kwartału przyszłego zasług rocznych naznaczyło się Złł 80, więc w tym Kwartale na debrał Złł 19		
10 II	Oboista wybrał w Karczmie Złł 10, wzioł Żyta Korzec a Afol: 6 Tatarki Cwierci dwie a Flor: duobus, reszty Złł 7 facit	17	
10 II	Prokop in vim zasług wybrał w Arędzie Złł 10 gro: 8 fa.	10	8

10 II	Łukasz wybrał w Arędzie Złł 15 reszty Złł 20. facit	35	
10 II	Frydrych Kapelista in vim zasług wybrał w Arędzie	3	15
27 II	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	5	
1 III	Kapelistom Strawne. Janowskiemu	10	
1 III	Peperski wzioł Cwiartke Grochu a Flor: 2. Gros: 7 y 1/2 Żyta pułkorca a Flor: 3. Reszty	4	22
1 III	Łukasz wzioł Żyta korzec pułKorca a Flor: 3. Tatarki puł Korca a Flor: 2. reszty	5	
3 III	Frydrychowi za Bóty	3	15
15 III	Frydrychowi	1	2
25 III	Za 4 Garce Miodu dla Oyców y Kapeli	6	12
31 III	Prokopowi Kapeliscie	1	2
1 IV	Czterema Kapelistom strawnego że Jakub Oboista wzioł żyta pułKorca a Flor: 3bus, y Tatarki puł Korca a Flor: 2bus	35	
1 IV	Dymowe Raty Marcowey z Konwentu Za trzech Kapelistow Złł 7 Grosz: 15 […]	37	
11 IV	za półtrzecia garca Miodu dla Kapeli y Ludzi Komsenc:[?]	4	
20 IV	Frydrychowi Kapeliscie	1	2
25 IV	Za 3 Garce Miodu dla OO y Kapeli	4	24
2 V	Za dwa Garce Miopdu dla Kapeli	3	6
2 V	Kapelistom 4 Strawne y Kwartalne. Janowski wybrał w Karczmie Złł 30. Dymowego potrąciwszy Złł 2 gro: 15 reszty Złł 2. gro: 15 facit	32	15
2 V	Peperski wybrał w Arędzie Złł 17, Dymowego potrąciwszy Złł 2 gro: 15. y nadebranych w przeszłym Kwartale Złł 10. Gro: 15 facit	17	
2 V	Łukasz wzioł Żyta pułkorca a Flo 3 Grochu Cwiartkę a Flo: 2. gr. 7, y 1/2, Dymowego potrąciwszy Złł 2. gr: 15 reszty wzioł	27	7 1/2

2 V	Jakub Oboista wzioł Tatarki pułkorca a Fl 2: wybrał w Karczmie Złł 15 reszty	23	
2 V	Frydrych wybrał w Arędzie Złł 8, w Karczmie Złł 8 fa:	16	
2 V	Prokop wybrał w Karczmie Złł	7	
11 V	Frydrychowi Kapeliscie na Tytoń	1	2
23 V	Prokopowi Kapeliscie	1	24
23 V	Frydrychowi	1	2
1 VI	Kapelistom Strawne Janowski wzioł Żyta pułkorca a Flo: 3 gr: 15 reszty Złł 6, gro: 15. Peperskiemu Złł 10, Łukaszowi Złł 10. Jakub Oboista wzioł Żyta pułkorca a Flo: 3. gros: 15 reszty Złł 6 gr: 15 facit	33	
7 VI	Prokopowi Kapeliscie	1	2
28 VI	Prokopowi Kapeliscie	1	2
28 VI	Tenże wybrał w Arędzie	2	14
1 VII	Kapelistom Strawne. Janowski wzioł Tatarki pułKorca a Fl: 2bus Jęczmienia Cwiartek 3 a Fl: 3bus Gros: 15 reszty	3	15
1 VII	Peperski wzioł Żyta pułKorca a Flo 3, Gros: 15 Tatarki pułkorca a Fl: 2bus reszty	4	15
1 VII	Jakub Oboista wzioł Żyta pułKorca a Fl: 3bus reszty dodawszy do Korca Żyta [?] piętnaście przyłożywszy Tatarki pułKorca a Fl: 2bus dodało się w strawnym Miesiączny	4	15
1 VII	Łukasz wzioł Pieniądzmi	10	15
2 VII	Prokop Kapelista skończył Rok służby na S: Jan Chrzciciel in Anno praesenti, a że wybrał różnemi czasy ut Ptt in Regestris Złł 110 Gro: 10 ad Complementum reszty Zasług Złł 120 dodało się	9	20
10 VII	Od zrobienie dwóch par Zawiasek do Miechów u Organ małych	1	15
24 VII	Prokop Kapelista in vim zasług wzioł	14	12
25 VII	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	3	
4 VIII	Strawne y Kwartalne Kapelistom Janowski wybrał w Karczmie	35	
4 VIII	Peperski wybrał w Arędzie Złł 20, w Karczmie Złł 10 f.	30	

4 VIII	Łukasz wybrał a Arędzie Złł 13, w Karczmie Złł 1 Wzioł Żyta Korcy dwa a Fl: 14, Tatarki Korzec a Fl: 4 reszty Złł 1 facit	17	
4 VIII	Jakub Oboista wybrał w Karczmie Złł 11, wzioł Żyta puł Korca a Fl: 3bus Gros: 15 reszty Gro: 15 facit	11	15
4 VIII	Prokop in vim zasług wybrał w Aredzie Złł 2. w Karczmie Złł 3 facit	5	
10 VIII	Prokopowi Kapeliscie	1	2
30 VIII	Prokopowi Kapeliscie in vim Zasług	4	
1 IX	Strawne Czterema Kapelistom	40	
1 X	Kapelistom czterema Strawnego	40	
13 X	Dymowe Raty Teraźnieyszey Septembrowey z konwentu Za trzech Kapelistow Złł 7 Gro: 15 […]		
17 X	Prokop Kapelista in vim Zasług	8	
1 XI	Strawne y Kwartalne Kapelistom. Janowski wybrał w Karczmie Złł 18, w Arędzie Złł 4. Dymowe potrąciwszy Złł 2 Gro: 15 reszty Złł 8, G 15 facir	32	15
1 XI	Peperski potrąciwszy Dymowego Złł 2 Gr: 15 wybrał w Karczmie	27	15
1 XI	Oboista wybrał w Karczmie Złł 10, reszty Złl 15 facit	25	
1 XI	Łukasz wybrał w Karczmie Złł 6 wzioł Jęczmienia Korzec a Fl: 5, Żyta Korzec a Fl: 7, wybrał w Arędzie Złł 6 potrąciwszy Dymowe Złł 2, Gro: 15, wzioł reszty Złł 8 Gro: 15	32	15
1 XI	Prokop od prawiaiąc się in vim reszty Zasług wybrał w Karczmie	6	15
3 XI	Za Cwiartkę Miodu Peperskiemu	25	
1 XII	Kapelistom czteroma Strawnego. Peperski że wzioł Grochu puł Korca a Fl: 5	35	
1 XII	Subsidium Charitativum z konwentu Za trech Kapelistów Złł 9 […]		
1785			
1 I	Strawne 4 Kapelistom	40	
12 II	Peperski potrąciwszy Subsidij Złł 3, wybrał w Arędzie	27	

12 II	Janowski wybrał w Arędzie Złł 6, gr: 7; w Karczmie Złł 25, gro: 23 potrąciwszy Subsidij Złł 3, facit	32	
12 II	Łukasz wybrał w Arędzie Złł 15, wzioł Żyta Korzec a Fl 8 Grochu pułKorca a Fl: 5 potrąciwszy Subsidij Złł 3, reszty Złł 4 facit	19	
12 II	Jakub Oboista teraz odprawiony wybrał w Karczmie Złł 11 reszty Złł 14 facit	25	
1 III	Kapelistom czterma Strawnego że Peperski wzioł Grochu Cwierć a Flor: 2bus Gros: 15	37	15
1 IV	Czterma Kapelistom Strawnego	40	
12 IV	Dymowe Raty terażnieyszey Marcowey Za trzech Kapelistów Złł 7 gr: 15		
23 IV	O Prowi Jaroskiemu za 8 Miesięcy qua Concionatori Karbony y Prowizyi Złł 78 Gr: 29. qua Organario za Rok cały a Die 1 Martij Anni praesentij Złł 50. za dwa Miesiące z pierwszego Roku za Organy Złł 8 gr: 10 in Summa efficit należącey Prowizyi Złł 137, gr: 9. a że wybrał rożnami czasy a Ptt in Rejestris Złł 116 gr: 15 więc do zupełności tey dwoiakiey Prowizyi dodało się	20	24
1 V	Przyieło się dwóch Kapelistow Prokopa y Frydryka ugodzonych na Solarium Roczne iednemu Złł 120. Który Rok a Die 1 Maij Anni praesentis zaczyna się y kończyć się ma. z obowiązkami zas temi aby przy trzeżwosci powinności pilnowali, y Chłopcom zdatnych do Kapeli uczyli		
1 V	Peperski potrąciwszy Dymowego Złł 2 gr: 15 wybrał w Arędzie	27	15
1 V	Jozef Oboista wybrał w Arędzie	3	11
1 V	Prokop wybrał w Arędzie	4	15
1 V	Frydrych wybrał pierwszą służbą w Arędzie	13	
1 V	Janowski wybrał w Karczmie Złł 29 Dymowego potrąciwszy Złł 2 gr: 15 reszty Złł 3 gro: 15 facit	32	15
1 V	Łukasz wybral w Karczmie Złł 5 wzioł Grochu Cwierć a Fl 2bus gr: 15, Dymowego Złł 2 Gr: 15 reszty Złł 25 facit	30	
1 V	Frydrych dawniey wybrał w Karczmie Złł	9	
9 V	Jozefowi Oboiscie odprawionemu zasług za dwa Miesiące należało się Złł 16 a że wybrał w Arędzie ut Ptt in Rejestrij Złł 3 gr: 11 dodało się Złł 12 gr: 19 strawnego za Tydz: Złł 2 gr: 15 facit	15	4
10 V	Augustyn Trębacz przyięty do Kapeli na zasługi Roczne Złł: 80 którego Rok 8 Maij zaczoł się Anno praesenti, y w tym czasie Kończyć się ma		

10 V	Frydrychowi Kapeliscie po dwa razy na Tabakę Złł	2	12
10 V	Temuż od naprawy Bótow	1	
10 V	Prokopowi Kapeliscie in vim Zasług	36	
1 VI	Trzema Kapelistom Strawnego. Łukasz że wzioł Żyta puł korca a Fl: 4 gr. 15	25	15
1 VI	Pustelnikowi za Strony do Skrzypcow	6	24
9 VI	Frydrychowi na Tytuń	1	2
9 VI	Temuż na Bóty	6	
15 VI	Augustynowi trębaczowi in vim Zasług	8	
20 VI	Frydrychowi na Tytuń		16
25 VI	Za Bóty dla Wicka Dyszkancisty	3	
28 VI	Za smyczek do Basetli, y dwa Dromliki do Trąb	3	
1 VII	Trzema Kapelistom Strawnego	30	
4 VII	Frydrychowi in vim Zasług	6	24
11 VII	Frydrychowi		15
17 VII	Za Papier na Nóty Churowe na Regestro y Expedycye Pocztowe ad Cameram Officij	11	
[1] VIII	Prokopowi Kapeliscie	1	6
[1] VIII	Augustynowi Trębaczowi	1	
4 VIII	Strawne y Kwartalne Kapelistom. Janowski wybrał w Karczmie Złł 21, w Aredzie Złł 9 wzioł Żyta puł Korca a Fl 5	30	
4 VIII	Peperski wybrał w Karczmie	30	
4 VIII	Łukasz wybrał w Karczmie Złł 3 gro 20 reszty wzioł 31, gro: 10 facit	35	
4 VIII	Augustyn Trębacz wybrał w Karczmie	4	10
4 VIII	Frydrych wybrał w Karczmie	3	17

1 IX	Trzema Kapelistom Strawnego	30	
1 IX	Jozef Kapelista przyięty do Kapeli na Zasługi Roczne Zło: 72 którego Rok szłuzby zaczął się die 15 Augusti		
1 IX	Temuz na buty	4	
12 IX	Jozefowi Kapeliscie in vim zasług	1	
15 IX	O. Floryanowi qua subpriori Prowyzyi y Karbony za rok cały ad diem 1mam Maji Anni praesentis	78	
16 IX	[…] Za dwa stroiki do fagotu Zło: 1 gro: 6 […]		
21 IX	Fridrichowi in vim zasług		16
28 IX	Jozefowi Kapeliscie in vim zasług	3	
30 IX	Za smiczek 1 do skrzypcow Drugi do Kwarwyoli swiezo zreperowaney	2	
30 IX	Augustynowi Kapeliscie in vim zasług	18	
1 X	Trzema Kapelistom strawnego	30	
3 X	Jozefowi Kapeliscie in vim zasług	4	
5 X	Od podszycia butów dla kalikancisty		18
5 X	Za strony do Kwarwioli	12	
21 X	Augustynowi Kapeliscie in vim Zasług	4	
21 X	Jozefowi Kapeliscie in vim zasług	1	2
22 X	Dymowe Raty teraznieyszey z konwentu za trzech Kapelistow Złł 7. gro 15. […]		
30 X	Jozefowi Kapeliscie in vim zasług	6	
1 XI	Strawne y Kwartalne Kapelistom Peperski potrąciwszy dymowego Zło: 2 gro: 15. wybrał w Karczmie	27	15
1 XI	Janowski potrąciwszy Dymowego Zło 2 gro. 15 wybrał w Karczmie Zło: 17, gro 23. reszty Zło: 14 gro 22. facit	32	15
1 XI	Augustyn wybrał w Karczmie Zło: 5. w Arędzie Zło: 36. gro: 12 facit	41	12
1 XI	Fridrich wybrał w Karczmie Zło: 2. w Arędzie Zło: 34. gro: 2. facit	36	2

1 XI	Jozef kapelista wybrał w Karczmie	1	6
1 XI	Łukasz wybrał w Arędzie Zło 12. potrąciwszy dymowego Zlo: 2 gro: 15. reszty Zło 20. gro 15 facit	32	15
1 XI	Prokop wybrał w Arędzie	34	7
3 XI	Za 4 Libri Papieru do nut	6	
12 XI	Za Smiczek do Kwarwyoli	2	
14 XI	Jozefowi Kapeliscie in vim zasług		16
16 XI	Fridrichowi in vim zasług	1	2
20 XI	Jozefowi Kapeliscie	6	
27 XI	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	1	18
29 XI	Jozefowi Kapiliscie in vim zasług	2	10
1 XII	Janowskiemu u Lukaszowi sztrawnego	20	
7 XII	Za miód brany na Konsolacye dla Oycow Kapeli y Gosci od przeszłego porachunku az do tąd	87	12
11 XII	Prokopowi in vim zasług	10	
18 XII	Subsidii Charitativi z Konwentu za trzech kapelistow Zło: 9 […]	9	
24 XII	Jozefowi kaeliscie in vim zasług	2	12
	1786		
1 I	Kapeli po kolędzie	4	
	Dwiema Kapelistom strawnego	20	
7 I	Prokopowi kapeliscie in vim zasług	2	12
7 II	Kwartalne y strawne Kapelistom Janowski wybrał w Arędzie Zło: 30, w Karczmie Zło: 2. potrąciwszy subsidij Charitativi Zło: 3. facit	32	
7 II	Prokop wybrał w Arędzie Zło: 4 gros: 15. w karczmie Zło: 2. facit	6	15

7 II	Fridrik wybrał w Arędzie Zło: 10. w Karczmie Zło: 1 gros: 10 facit	11	10
7 II	Augustyn wybrał w Arędzie Zło:	4	12
7 II	Łukasz wybrał w Arędzie Zło: 6. w Karczmie Zło: 6. subsidij potrąciwszy Zło: 3. reszty Zło 20 facit	32	
7 II	Jozef Kapelista wybrał w Arędzie Zło:	6	
21 II	Fridrikowi dla Prokopa	8	
28 II	Prokopowi za miod	1	18
1 III	Dwiema kapelistom strawnego	20	
1 IV	Janowskiemu y Łukaszowi strawnego	20	
3 IV	Za siedm łokci sukna łokieć a Flo: 4. dla Wincentego Dyskanta	28	
3 IV	Za pas dla tegoz	3	
6 IV	Dymowe Raty marcowey z Konwentu […] za trzech Kapelistow Zło: 2. gro: 15 […]		
7 IV	Za smiczek do skrzypcow Augustynowi	1	18
14 IV	Od zrobienia pary Sukien dla dyskanta	3	15
14 IV	Fridrikowi in vim zasług	1	6
20 IV	Prokop kapelista in vim zasług wybrał w Arędzie	2	23
20 IV	Fridrik in vim zasług wybrał w Arędzie Zło: 9 w Karczmie Zło: 3 gros: 3 facit	12	3
20 IV	Tym dwiema Kapelistom to iest Prokopowi y Fridrikowi do zupełności zasług rocznych iednemu po 120. prokop ze wybrał 107. gro: 26. reszty Fridrik wybrał 114 gro: 23 reszty	 12 5	 4 7
25 IV	Fridrikowi in vim zasług na porządzenie wydało się	41	
30 IV	Od zrobienia pary Sukien z chatkami dla Fridrika	4	27
30 IV	Za 6 łokci płotna dla tegoz	2	12
1 V	Strawne y Kwartalne Kapelistom Janowski wybrał w Arędzie zło: 16. gros: 12, w Karczmie Zło 1. Dymowego potrąciwszy Zło: 2 gros: 15 reszty Zło: 15 gros: 3. facit	32	3

1 V	Łukasz wybrał w Arędzie Zło: 10 w Karczmie Zło; 5. Dymowego potrąciwszy Zło: 2 gros: 15 reszty Zło: 17. gros: 15 facit	32	15
14 V	Prokopowi in vim zasług	10	
21 V	Od podszycia butow dla dyskanta	1	15
2 VI	Dwiema Kapelistom strawnego	20	
6 VI	Prokopowi in vim zasług	2	
13 VI	Za miod brany a die 19 Fenr. ad diem psentem na konsolacye dla Oycow Kapelli Gosci	91	26
16 VI	Michałowi Organiscie in vim zasług	1	
26 VI	Janowi Orgarmistrzowi od reparacyi pozytiwu	50	
29 VI	Tadeuszowi Medunieckiemu Kapeliscie który przyięty do kapelli die 22 Aprilis na zasługi roczne Zło: 120. in vim tych ze	10	
1 VII	Trzema Kapelistom strawnego	30	
8 VII	Prokopowi in vim zasług	3	
11 VII	Augustynowi Kapeliscie in vim zasług	2	
20 VII	Prokopowi in vim zasług	1	2
31 VII	Tadeuszowi Kapeliscie do kwartału skończonego Die 22 Julij dopłaciło się	20	
1 VIII	Prokopowi in vim zasług do S. Anni	1	
2 VIII	Strawne y Kwartalne Kapelistom. Michałowi Organiscie strawnego Z	10	
2 VIII	Janowski wybrał w Arędzie Sło: 6. reszty 29. facit	35	
2 VIII	Lukasz wybrał w Karczmie Zło: 6. w Arędzie Zło: 14 wytrąciło się. Zło: 5. za niebywanych napowinnosciach reszty Zło: 10 facit	30	
2 VIII	Augustyn wybrał w Karczmie. Zło 2 gros. 12 w Arędzie Zło: 7. facit	14	12
2 VIII	Prokop w Arędzie	1	8
14 VIII	Michałowi Organiscie in vim zasług	5	

14 VIII	Prokopowi in vim zasług	1	6
25 VIII	Augustynowi in vim zasług	2	
28 VIII	Augustynowi in vim zasług	1	6
4 IX	Dwiema Kapelistom strawnego	20	
4 IX	Tadeuszowi Kapeliscie ad raonem drugiego Kwar	10	
4 IX	Michałowi Organiscie odprawionemu za kwartał reszty do tego co wybrał ut patt in regestris	16	3
5 IX	Item temuz Organiscie unikając Kłutnij dodało się do tegoz Kwartału	7	15
12 IX	Prokopowi kapeliscie odprawionemu teraz za trzy Miesiące y dni 20. nalezało się Zło: 36. gros: 20 aze wybrał ut patet in regestris Zło: 21: gros: 8. reszty dodałosię	15	12
25 IX	Tadeuszowi in vim zasług	10	
3 X	Tadeuszowi Kapeliscie strawnego	12	
3 X	Dymowe raty teraznieyszy z Konwentu […] za trzech Kapelistom Zło: 7 gros: 15		
3 X	Dwiema Kapelistom strawnego	20	
18 X	Augustynowi Kapeliscie za półtora łokcia sukna, łokieć a Flo: 3. y napotrzeby Zło: 2	6	15
2 XI	Tadeuszowi kapeliscie odprawionemu zasług: za Miesiąc ieden	10	
5 XI	Prokop iter um przyiety do Kapelli za Organiste na solarium Roczne Zło: 150. Którego szłuzby Rok zacząłsię die 1ma 9bris Anni psentis temuz in vim zasług	6	15
7 XI	Augustynowi Kapeliscie in vim zasług	2	
11 XI	Od przerobienia trzech par Waltorniow na dwie pary tudzież od reparacyi trzech trąb	36	
12 XI	Fridrikowi in vim zasług	5	
13 XI	Strawne y Kwartalne Kapelistom Janowski wybrał w Arędzie Zło: 2. gro: 15 resztę Zło 9 dodało się facit	32	15
13 XI	Fridrik wybrał w Karczmie Zło. 2 gro 15 w Arędzie Zło: 21 gro: 12 facit	23	27
13 XI	Augustyn wybrał w Arędzie	10	
13 XI	Lukasz wybrał w Arędzie Zło: 26 gro: 15 wKarczmie Zło: 6. dymowego Zło: 2. gro 15 facit	32	15

25 XI	Fridrikowi in vim zasług	4	
1 XII	Dwiema Kapelistom strawnego	20	
10 XII	Subsidium Charitativum z Konwentu […] za trzech Kapelistom Zło: 9	9	
16 XII	Za sześć liber papiru churowego	7	6
28 XII	Za dwa Dyrektoria	1	
1787			
1 I	Dwiema Kapelistom strawnego	20	
1 I	Kapelistom kolędy	6	
14 I	Za miod na konsolacyę dla Oycow y Kapeli Gosci innych	117	12
1 II	Kwartalne y strawne Kapelistom Janowski wybrał w Arędzie Zło: 25 subsidij potrąciwszy Zło: 3. reszty dodatku Zło: 7 facit	32	
1 II	Prokop wybrał w Arędzie	6	
1 II	Fridrik wybrał w Arędzie	7	
1 II	Augustyn wybrał w Arędzie	13	
1 II	Lukasz potrąciwszy Subsidij Zło: 3 wzięło się zło	32	
1 II	Szesciu Kapelistom za trzy Konsolacye za iedne każdemu po gro: 12	7	6
7 II	Augustynpwi in vim zasług	1	
1 III	Lukaszowi Kapeliscie strawnego	10	
9 III	Za kolędy do Choru	18	
9 III	Za parę Klarinetow	108	
15 III	Maystrowi robiącemu nową Kwarwiolo zgodzonemu #3. dałosię	18	
15 III	Prokopowi in vim zasług	1	2
21 III	Od naprawienia dwóch fagotow	9	

1 IV	Lukaszowi Kapeliscie strawnego	10	
4 IV	Dymowe raty teraznieyszej […] za trzech Kapelistow Zło: 7 gro: 15		
5 IV	Augustynowi in vim zasług	4	
5 IV	Prokopowi in vim zasług	3	
5 IV	Karolowi kapeliscie in vim zasług	3	
7 IV	Kapeliscie graiącym przy Grobie	1	6
8 IV	7. Kapelistom za dwie Konsolacye	5	18
21 IV	Prokopowi in vim zasług	1	2
30 IV	Za 2. Libri papieru nutowego	1	24
30 IV	Fridrikowi Kapeliscie z kończył się Rok złuzby ultimis Aprilis Anni Pentis któremu reszty zasług przyięło się w Arędzie	12	3 1/2
1 V	Strawnego y Kwartalne Kapelistom Janowskiemu odprawionemu 1ma Martij nalezało się za miesiąc Zło: 8. gro: 10 ale potrąciwszy dymowego Zło: 2 gros: 15. przyięło się reszty w Arędzie	15	25
1 V	Prokop wybrał w Arędzie	10	
1 V	Lukaszowi potrąciwszy dymowego Zło: 2 gros: 15 przyięło się w Arędzie	32	15
1 V	Augustyn wybrał w Arędzie	21	15
10 V	Karolowi kapeliscie in vim zasług	3	16
10 V	Osmiom kapelistom zadwie konsolacye	6	12
12 V	Fridrikowi na nowe zasługi	5	15
13 V	Karolowi kapeliscie in vim zasług	54	
13 V	Od podszycie botow dla Dyskanta	2	15
18 V	Kapelistom 8. na Konsolacyą in Ascensione Dni:	3	6
19 V	Karolowi kapeliscie in vim zasług	11	15
20 V	Prokopowi in vim zasług	1	2

	Augustynowi Kapeliscie Którego Rok szłuzby skończył się in Festo Ascensionis Dni An Psentis ze wybrał Zło: 76. gros: 18. ut patet in regestris ad complementum Zło: 80. dodało się	3	12
1 VI	Lukaszowi kapeliscie strawnego	10	
3 VI	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	6	
5 VI	Prokopowi in vim zasług	30	
16 VI	Fridrikowi in vim zasług na oporządzenie	49	12
18 VI	7. Kapelistom zadwie Konsolacye	5	18
20 VI	Prokopowi in vim zasług	1	2
25 VI	Prokopowi in vim zasług	16	12
25 VI	Augustynowi Kapeliscie in vim zasług	6	25
1 VII	Lukaszowi Kapeliscie strawnego	10	
7 VII	Augustynowi Kapeliscie in vim zasług	2	
1 VIII	Prokopowi in vim zasług	5	
1 VIII	Wincentemu dyskanciscie od przerobienia	1	
6 VIII	Lukasz od prawiony in vim kwartalnego wybrał w Karczmie	13	10
19 VIII	Prokopowi in vim zasług	37	15
19 VIII	7. Kapelistom na konsolacyą in F. S. Hyacin.	2	24
22 VIII	Prokopowi in vim zasług przyięło się w Arendzie	23	
22 VIII	Fridrikowi tamze	30	
22 VIII	Augustynowi tamze	38	
8 IX	7. Kapelistom na Konsolacyą	2	24
8 X	7. Kapelistom na Konsolacyą	2	24
10 X	Dymowe Raty Septembrowej […] za Łukasza Zło: 2 gros. 15, za Janowskiego Zło: 2 gros: 15, za Peperskiego Zło: 2 gros: 15		

1 XI	Na Konsolacyą 6. kapelistom	2	12
1 XI	Prowyzyi roczney O. L[ekto]r[o]wi Indefonsowi[1] qua Kapeli Mystrzowi	80	
1 XI	Temuz według podanego regestrziku za strony Zło. 13. gros. 3 za popier nutowy Zło: 1 za pięc liktarzów zelaznych na Chor. Zło: 2. od reperacyi Zamku […] Zło: 1. gros. 15	18	3
9 XI	Za puł dzięwiąta łokcia sukna dla Wincentego Dyskancisty łokiec a flo: 4. gros: 15.	36	1 1/2
9 XI	Od robienia sukien dla tegoz i inne potrzeby	7	15
12 XI	Prokopa Kapelisty skonczuł się Rok szłuzby 1mis Novembris aze wybrał Zło: 148. gro: 20 ad complementum rocznych zasług dopłaciło się	1	10
19 XI	Karolowi kapeliscie in vim zasług	2	
26 XI	Fridrikowi za buty	5	15
26 XI	Prokopowi in vim zasług	6	
4 XII	Augustynowi kapeliscie in vim zasług	32	
7 XII	Za Prokopa przyiętosię w karczmie	1	
10 XII	Augustinowi Kapeliscie in vim zasług	8	
10 XII	Maximilianowi kapeliscie ad raone zasług	60	
26 XII	Za buty dla dyskancisti	5	
1788			
1 I	Kapelli Klasztorny kolędy	6	
14 I	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	3	18
19 I	Prokopowi kapeliscie in vim zasług	54	
20 I	Za pas dla Dyskancisty	7	

[1] Ojciec Lektor Ildefons Schkwor występuje w radzie konwentu 23 VI 1787, zob. Gi 5, s. 271.

30 I	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	10	
22 II	Za strony do skrzypcom	3	
1 III	Prokopowi Kapeliscie strawnego	10	
1 III	Janowskiemu ex gratia strawnego	6	
31 III	Prokopowi kapeliscie pozyczyło się	36	
31 III	Karolowi Kapeliscie odprawionemu reszty do Solarium rocznego Zło: 72 dopłaciło się Zło 1. y za Miesiac Zło: 6	7	
1 IV	Prokopowi kapeliscie strawnego	10	
1 IV	Janowskiemu strawnego	6	
1 IV	Dymowego z konwentu [...] za Janowskiego Zło: 2. gros: 15 za Peperskiego Zło: 2. gros: 15		
1 V	Frankowi Dyskanciscie nabuty	3	10
2 V	Prokopowi strawnego	10	
2 V	Janowskiemu	6	
5 V	Od reperacyi klarynetu	1	
5 V	Fridrikowi in vim zasług Zło: 5 y co się przyięło w Arędzie Zło: 12 gros: 16 facit	17	16
5 V	Augustynowi przyięło się tam ze	8	4
5 V	Maximilianowi przyięło się tamze	9	
28 V	Za 5 stroikow dofagotu	1	
29 V	Od podszycia butow Kapeliscie bawiącemu przed Niedziel 2.	2	15
2 VI	Prokopowi strawnego	10	
2 VI	Janowskiemu	6	
5 VI	Kapelistom od S. Anny gratiale	6	
10 VI	Za troje Skrzypcow iedne a flo: 22. dwoie a flo: 18	63	

10 VI	Za strony	2	
10 VI	Za trzy futerały do Skrzypcow	6	
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
1 VII	Janowskiemu strawnego	6	
2 VII	Skrzypckowi graiącemu w Karczmie zapłaciło się za 4 razy ad 1ma Julij Zlo: 4 in vim tego pozyczyło się tego grania Zło: 10	14	
4 VII	Maximilianowi Kapeliscie in vim zasług	2	
7 VII	Maciejowi Kapeliscie przyiętemu 8 Junij Anni Psentis y zgodzonemu na Rok Zło: 90 ad raonem dałosię	10	
8 VII	Augustynowi Kapeliscie in vim zasług	1	
28 VII	Maximilianowi Kapeliscie Ktoremu Rok Szłuzby skonczyłsię d 21 Psentis do solarium rocznego Zło: 90 ze wybrał Zło: 71 dopłaciło się	19	
1 VIII	Prokopowi strawnego	10	
1 VIII	Janowskiemu strawnego	6	
21 VIII	Fridrikowi przyięło się w Arędzie	4	
21 VIII	Augustynowi odprawionemu za Rok Mięsięcy 3 ypuł nalezałosię Zło: 103 gros: 10 aze wybrał Zło: 96. gros. 17 dopłaciło się reszty	9	23
26 VIII	Za Miod wydany na Konsolacyę dla Oycow Gosci Kapeli y Rzemiesnikow roznych a 1ma Junij ad diem Psentem	90	15
1 IX	Prokopowi Kapeliscie strawnego	10	
1 IX	Janowskiemu strawnego	6	
1 X	Prokopowi strwanego	10	
1 X	Janowskiemu strawnego	6	
8 X	Prokopowi Kapeliscie in vim zasług	16	
8 X	Dyskanciscie od podszycia butow	2	
18 X	Maciejowi Kapeliscie in vim zasług	6	

23 X	Dymowego raty Septembrowey […] za Janowskiemu Zło: 2 gros: 15, za Peperskiego Zło: 2 gros: 15		
1 XI	Prokopowi strawnego	10	
1 XI	Janowskiemu strawnego	6	
1 XI	Fridrikowi in vim zasług	9	15
3 XI	Fridrikowi in vim zasług przyiętosię w karczmie	14	
3 XI	Maximilianowi kapeliscie in vim zasług przyięło się w Arędzie	7	
3 XI	Francowi Kapeliscie in vim zasług przyięło się w Arędzie	2	
10 XI	Francowi Kapeliscie in vim zasług	14	
16 XI	Prokopowi kapeliscie skonczył się Rok szłuzby 19bris An Psentis ale wybrał Zło: 147 ad complementum rocznego solarium Zło: 150 dopłaciło	3	
23 XI	Od zrobienia korzucha dla Dyskanczysty	1	18
25 XI	Subsidium charitativum z Konwentu [...] za Janoskiego Zło: 3, za Peperskiego Zło: 3		
30 XI	Maciejowi kapeliscie in vim zasług przyiętosię w Karczmie Zło: 5. w Arędzie Zło: 1	6	
1 XII	Prokopowi strawnego	10	
1 XII	Janowskiemu strawnego	6	
1 XII	Fridrikowi in vim zasług	6	
1 XII	Za 9 łokci sukna dla Fridrika łokiec a flo 3 gr 5	31	15
1 XII	Za miod na konsolacye dla Oycow Kapelli y Gosci a 1ma 7bris ad diem Psentem	88	
2 XII	Od naprawy zupana dyskanciscie Zło: 1 za czapkę Zło: 3	4	
10 XII	Maciejowi kapeliscie odprawionemu za pułszosta Miesiąca szłuzby, ze wybrał Zło: 26 ut patet in regestris dopłaciło się	15	1 1/2
14 XII	Simsi za pas dla dyskancisty przeszłego	7	
	Za slacki dla Fridrika	1	15
20 XII	Maximilianowi Kapeliscie in vim zasług	6	

1789			
1 I	Prokopowi Kapeliscie strawnego	10	
1 I	Janowskiemu strawnego	6	
1 I	Francowi kapeliscie in vim zasług	5	
24 I	Maximilianowi Kapeliscie in vim zasług	9	
24 I	Temuz w Karczmie przyięło się	8	
27 I	Od sporządzenia Klarynetu przez Frydrika zepsutego gros: 15 y od waltorny przez Maximiliana zepsuty gros: 15	1	
27 I	Maximilianowi in vim zasług	3	18
1 II	Prokopowi strawnego Zło: 10 kwartalnego a 1ma 9bris anni praetiriti ad 1ma psentis Zło: 37. gros: 15 facit	47	15
1 II	Janowskiemu strawnego	6	
9 II	Fridrikowi za 6. łokci flaneli	8	12
9 II	Temuz na wykupienie zastawiony teyze flaneli	1	17
9 II	Francowi in vim zasług	1	
13 II	Francowi in vim zasług przyięło się w Arędzie	6	
18 II	Od roboty butow dyskantowi	1	15
1 III	Prokopowi strawnego	10	
1 III	Janowskiemu strawnego	6	
12 III	Maximilianowi in vim zasług	1	2
12 III	Dymowe podwoyone […] za Janowskiemu Zło: 2 gros: 15 za Peperskiego podwoyone Zło: 5, za Prokopa obois załozyło się Zło: 5		
22 III	Maximilianowi in vim zasług		18
1 IV	Prokopowi strawnego	10	
1 IV	Janowskiemu strawnego	6	

10 IV	Fridrikowi in vim zasług	1	2
28 IV	Maximilianowi in vim zasług	7	12
1 V	Francowi in vim zasług	1	
1 V	Lukaszowi Kapeliscie służącemu na Mięsiąc Zło: 10 a die 10 Martij ad diem 10 Maji dało się przenicy korczyk pratis Zło: 18 ad complementum solarium dwoch Mięsięcy dopłaciło się Zło:	2	
5 V	Prokopowi strawnego y kwartalnego potrąciwszy Dymowe podwoyne Raty marcowi Zło 5	42	15
5 V	Janowskiemu strawnego	6	
19 V	Maximilianowi in vim zasług	1	10
27 V	Za Guzyky dla Dyskanta łokiec y Cwierć tamysu	3	21
29 V	Francowi in vim zasług	1	2
29 V	Fridrikowi na strony roznemi czasy	1	18
30 V	Za stronę do Kwarwioli	8	
30 V	Za parę mustukow do Trąb Zło: 6 y parę do Waltorny Zło: 4	10	
30 V	Za strony do skrzypcow	1	6
30 V	Od robienia sukien dla Dyskanta	3	12
1 VI	Prokopowi strawnego	10	
1 VI	Janowskiemu strawnego	6	
5 VI	Maximilianowi Kapeliscie in vim zasług	4	
6 VI	Francowi in vim zasług	6	
11 VI	Za pas dla Dyskanta	3	
11 VI	Francowi za 2 łokcie płutna po gros: 28 facit flo 7 gros 10. to z konwentu dane in vim zasług		
11 VI	Temuz za Guzyki gros: 24 od roboty spodnie Zło: 1 gros: 12 za płutno dawniey kupione na Koszule a teraz od roboty tych ze koszul	3	6
11 VI	Maximilianowi Kapeliscie in vim zasług	15	

15 VI	Maximilianowi in vim zasług	7	
22 VI	Maximilianowi Kapeliscie od robienia Kapoty	4	
22 VI	Woytkowi Dyszkanciscie od naprawy Butow		15
22 VI	Dymowe [...] za Prokopa Zł: 2 g. 15		
24 VI	Fridrychowi in vim zasług za płutno y od roboty Koszul	14	28
26 VI	Maximilianowi in vim zasług	3	
28 VI	Prokopowi in vim zasług przypadaiącego Kwartału	39	
28 VI	Frydrychowi za dziewięc łokci płutna g: 7.	2	3
28 VI	Woytkowi Dyszkanciscie od roboty dwoch Koszul	1	
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
1 VII	Janowskiemu strawnego	6	
1 VII	Francowi in vim zasług	2	15
20 VII	Frydrychowi in vim zasług	1	
20 VII	Francowi in vim zasług	2	
28 VII	Francowi na Tabake	1	2
28 VII	Frydrychowi na Tabake	1	2
1 VIII	Janowskiemu strawnego pro Augusto	6	
8 VIII	Łukaszowi strawnego cum Solario ad 10 Augusti	10	
10 VIII	Woytkowi Dyszkantowi od podszycia botow	2	12
10 VIII	Temusz na strony	1	
13 VIII	Prokopowi pro Augusto strawnego	10	
16 VIII	Frydrychowi na strony fl 1. za czapkę fl. 3. od wykupienia Psa od Pasierskiego fl: 7 g. 15. Item na wykupienie Kontusza fl: 2 g. 15.	13	27

16 VIII	Francowi in vim zasług	1	
23 VIII	Francowi za pięc łokci Sukna na Kapotę	20	
24 VIII	Przyięło się w Arędzie za Frydrycha	10	5
24 VIII	Przyięło się w Arędzie za Franca	4	
27 VIII	Janowskiemu za dwa smyczki	1	18
29 VIII	Woytkowi Dyszkanciscie za Czapke	2	
1 IX	Janowskiemu strawnego	6	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
21 IX	Przyięło się w Karczmie Gidelskiey za Franca	18	
21 IX	Item temuż na oporządzenie dało się	15	
21 IX	Przeto uczyniwszy z nim zupełny porachunek nadebrał na rok drugi szłuzby swoiey zaczętey in Octava S. Hyacinthi fl 22. gro: 28.		
21 IX	Frydrychowi za 6. łokci sukna a fl: 4	24	
22 IX	Frydrychowi od podszycia botow	3	
22 IX	Za tegoz przyięło się wkarczmie	20	
27 IX	Michałowi kapeliscie in vim zasług	36	
1 X	Prokopowi strawnego	10	
14 X	Panu Walentemu Orgarmistrzowi od reparacyi pozytywu	40	
24 X	Francowi Kapeliscie od roboty Sordutu y na boty	10	
24 X	Francowi na strony	4	
1 XI	Prokopowi strawnego	10	
16 XI	Podstawskiemu od roboty Sukien dla Frydrycha zpotrzebami do nich	17	15
18 XI	Łukaszowi Kapeliscie strawnego na ten Miesiąc Ktory się Konczyć będzie 1ma 9bris	10	

2 XII	Prokopowi reszty solarium za Kwartał zKonczony 1ma 9bris	36	
2 XII	Temuz strawnego	10	
9 XII	Łukaszowi strawnego ad gnam Januarij fl:	10	
19 XII	Dyszkantowi od podszycia Botow	2	12
24 XII	Francowi od podszycia botow y na podkowki	2	25
	1790		
2 I	Przyięło się w Karczmie u Adama […] Za Franca Kapelistę	13	
2 I	Za Frydrycha Kapelistę	18	14
2 I	Za skrzypa a Festo S. Hyacinthi	12	
3 I	Prokopowi strawnego	10	
3 I	Kapeli kolendy	4	
4 I	Frydrychowi na stronę		24
16 I	Prokopowi strawnego na ten Miesiąć	10	
16 I	Łukaszowi strawnego ad 14 Februarij	10	
1 II	Prokopowi strawnego	10	
1 II	Temuz kwartalnego	37	15
14 II	Łukaszowi strawnego ad diem 14. Martij	36	
2 III	Frydrychowi na Boty	7	
2 III	Prokopowi strawnego na ten Miesiąc	10	
2 III	Panu Klarinskiemu za futerał do Kwartwioli y Basetle	6	
4 III	Przyięło się za Frydrycha wKarczmie Gidelskiey	40	
4 III	Przyięło się za Franca wKarczmie Gidelski	30	
14 III	Łukaszowi Kapeliscie strawnego ad diem 14 Aprilis	10	

14 III	Frydrychowi na strony	1	18
1 IV	Prokop strawnego na Miesiąc idący	10	
5 IV	Od zrobienia butow dla Dyskancisty	1	
6 IV	Frydrychowi na strony	1	18
6 IV	Za Miod brany na Konsolacye dla Oycow, Gosci y Kapeli a die 2da Xbris ad diem Psentem	94	
14 IV	Łukaszowi Kapeliscie strawnego ad 14 Maij	10	
16 IV	Od przerobienia sukien Woytkowi Dyskanciscie	1	18
1 V	Prokopowi Strawnego	10	
4 V	Prokopowi Kwartalnego	37	15
14 V	Łukaszowi Kapeliscie strawnego ad 14. Junij	10	
27 V	Michałowi Kapeliscie in vim zasług	15	
1 VI	Prokopowi strawnego na ten Miesiąć	10	
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
11 VII	Francowi na strony	1	6
11 VII	Łukaszowi kapeliscie strawnego za dwa Miesiące ad diem 14. Augusti	20	
24 VII	Francowi na Suknie	40	
24 VII	Uczyniony iest porachunek z Michałem Kapelistoą, gdzie obrachowaszy wszystko co wybrał pieniędzmi y ztym co się przyięło wszynkach, wybrał na znaczone sobie solarium fl. 80. nadebrał	1	
24 VII	Rok Jego poczyna się od S. Magdaleny 1790. ma przyobiecane Solarium. fl. 90.		
27 VII	Francowi na dwie Koszule y Chustkę	12	
28 VII	Francowi na Boty	10	
1 VIII	Prokopowi Strawnego	10	
1 VIII	Przyięło się za Frydrycha w Arędzie	20	

1 VIII	Przyięło się za Franca	20	
10 VIII	W Krakowie za parę Waltorni z Dyś z Granlikami, nadstawkami y Monsztukami	54	
10 VIII	Przyięło się za Frydrycha w Karczmie Gidelskiey	30	
10 VIII	Potym ostatnim przyięciu uczyniony iest porachunek zapomienionym Kapelistą Frydrychem Ab Anna 1787 usq ad Annum 1790. przez Ktore wybrał Złł: Pol: 467 gr 24. Jemu zas nalezało się za rok 1787. fl 120, a za dwa lata poznieysze az do Roku P. 1790 Zkonczony 1ma Maij po Złł: 100 in Summa nalezało mu się wszystkiego Solarium aż do R. P. 1790 dicum 1mam Maij fl 320. więc na roki następuiące nadebrał fl. 147 gr 24. Ktore oddac Klasztorowi lub odsluzyc powinien; ugodzony iest na rok zaczety 1790 1ma Maij na roczne Salarium fl 90.		
10 VIII	Frydrychowi za dwa łokci dymy na Leybik	2	24
10 VIII	Item Frydrychowi od zrobienia botow fl. 3 gr. 15 na skurkę fl. 4 gr. 15	8	
29 VIII	Jurkowi Skrzypkowi na Strony		18
1 IX	Prokopowi Strawnego pro 7bri	10	
1 X	Prokopowi strawnego pro Octobri	10	
4 X	U Prokopa w Arędzie fl: 8		
4 X	Item wziął był odemnie iak wyżey w Regestrach fl: 2 Dopłaciło mu się reszty	2	10
4 X	Temusz na przyszłą robotę dało się	4	
20 X	Łukaszowi Kapeliscie strawnego adie 14 Augusti ad diem 14 9bris	30	
3 XI	Prokopowi za ten ostatni Kwartał zKonczony	37	15
3 XI	Temusz strawnego na ten Miesiąć poczynaiącego się roku Jego Służby	10	
15 XI	Uczyniony porachunek z Łukaszem Kapelistom za R. P. 1790 służąc do dnia 14. Currentis zkonczony, Ktoremu do Solarium fl 30 dopłaciło się reszty fl. 17. poniewaz wybrał iako wyżey	13	
15 XI	Łukaszowi Kapeliscie Strawnego ad diem 14	10	
23 XI	Za Miod brany na Konsolacyę dla Oycow, Kapeli y dla Gosci a die 2da Julij ad diem Psentem	98	15
29 XI	Michałowi kapeliscie in vim zasług	30	

1 XII	Prokopowi strawnego	10	
13 XII	Michałowi Kapeliscie Ktory na Rok przeszłoroczney służby zgodzony a fl: 80. nadebrał był fl: 1 a na Rok teraznieyszy maiący się Konczyć na S. Maryą Magdalenę zgodzony a fl: 90. iuż wziął iak wyzey fl: 30 dzisiay dopłacamu się ad complementum całorocznego Solarium	59	
14 XII	Łukaszowi Kapeliscie ad diem 14tam Januarij dałem strawnego na ręce O. Pred: Supp: Ktory ze ex tune powinnosci nie pilnował rzeczonego Strawnego repetitia należy się od niego	10	
26 XII	Francowi Kapeliscie na Boty	5	
	1791		
1 I	Prokopowi strawnego	10	
1 I	Kapeli kolendy	6	
8 II	Prokopowi strawnego Kapeliscie naten Miesiąc	10	
8 II	Temuz Kwartalnego p Novembri 10bri & Januaris 1791	37	15
1 III	Prokopowi strawnego	10	
1 IV	Prokopowi strawnego Kapeliscie	10	
1 IV	Za Miod brany na Konsolacye dla OO. Kapeli y dla Gosci ad d. praesentem	94	
1 V	Francowi in vim zasług	1	
1 V	Prokopowi Kapeliscie Kwartalnego	37	15
1 V	Temuz strawnego	10	
1 VI	Prokopowi Kapeliscie strawnego	10	
2 VI	Francowi Kapeliscie in vim zasług od podszycia Bot	5	
11 VI	Frydrychowi in vim zasług za Boty	5	15
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
1 VII	Woyciech Zubloski Kapelista przyięty do Kapeli na Roczne Solarium Zł: 100 y strawnego na miesiąc po Zł 10 ktorego Rok zaczął się od S. Jana Krzciciela y w przyszłym Roku Konczyc sie ma Temus strawnego	10	

2 VII	Francowi in vim zasług	1	
1 VIII	Prokopowi kapeliscie Kwartalnego	37	15
1 VIII	Temuz strawnego	10	
1 VIII	Woyciechowi Kapeliscie strawnego	10	
16 VIII	Francowi in vim zasług	1	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
1 IX	Woyciechowi kapeliscie strawnego	10	
13 IX	Dymowe Raty teraznieyszey […] za Woyciecha Kapelistę Zł: 1 gr: 9, za Prokopa Zł: 2. gr: 18		
1 X	Prokoppowi strawnego	10	
1 X	Woyciechowi kapeliscie kwartalnego	25	
1 X	Temuz strawnego	10	
7 X	Za Miod brany na konsolaccye dla OO. Kapeli, y Gości a d: 20 Aprilis, ad diem praesentem	132	18
1 XI	Prokopowi kapeliscie kwartalnego	37	15
24 XI	Dla Franca Kapelisty na Strony	1	
1 XII	Prokopowi Kapeliscie strawnego	10	
1 XII	Item Woyciechowi Kapeliscie strawnego	10	
21 XII	Woyciechowi Kapeliscie solarium Kwartalne	25	
21 XII	Temusz strawnego na Miesiąc pro Januari	10	
30 XII	Frydrychowi Kapeliscie za buty	5	
1792			
1 I	Prokopowi Kapeliscie strawnego	10	
1 I	Kapelistom kolędy	6	
1 II	Prokopowi kapeliscie kwartalnego y strawnego	47	15

1 II	Woyciechowi Kapeliscie strawnego	10	
6 II	Od roboty Zupana Frydrychowi Kapeliscie	2	8
1 III	Woyciechowi Kapeliscie Strawnego	10	
5 III	Prokopowi kapeliscie Strawnego	10	
23 III	Francowi kapeliscie in vim Zasług	2	
1 IV	Woyciechowi Kapeliscie Solarium kwartalne	25	
1 IV	Temusz strawnego	10	
2 IV	Prokopowi strawnego	10	
19 IV	Frydrychowi kapeliscie na boty	4	15
1 V	Woyciechowi kapeliscie strawnego	10	
2 V	Prokopowi kapeliscie kwartalne y strawne	47	15
6 V	Za łokiec Sukna przykunego dla Frydrycha Kapelisty	4	15
15 V	Za Miod na Konsolacye dla Oycow y Kapeli y Gosci	41	5
17 V	Frydrychowi Kapeliscie za potrzeby do Kapoty Zło: 1 gr: 20 od roboty teyze Kapoty Zło: 2 gr: 15 facit	4	5
1 VI	Wojciechowi Kapeliscie strawnego	10	
1 VI	Za dwie strony na Kwart Wiolą	6	15
2 VI	Kozłowskiemu kapeliscie in vim zasług Ktory przyięty na Zło 150 a die 1ma Junij Rok zaczynaiący	18	
2 VI	Francowi Kapeliscie za 8. łokci Sukna łokiec a fl: 3 gr 18	28	24
2 VI	Prokopowi strawnego	10	
17 VI	Kurowskiemu Kapeliscie zgodzonemu zasług rocznych na Zło: 100 in vim tychze	9	
2 VII	Prokopowi strawnego	10	
2 VII	Woyciechowi kapeliscie strawnego y Kwartalnego	35	
13 VII	Za 12. łokci płótna dla Franca	8	18

20 VII	Kurowskiemu kapeliscie in vim zasług	6	
22 VII	Francowi na Boty	11	
22 VII	Temuż za 3. łokcie płotna łokiec a gr 26	2	18
28 VII	Kurowskiemu kapeliscie za łokiec Sukna 10. łokieć a fl: 5 facit	50	
1 VIII	Prokopowi Kapeliście Kwartalnego y strawnego	47	15
1 VIII	Woyciechowi Kapeliscie strawnego	19	
14 VIII	Francowi Kapeliście od roboty Suken z potrzebami do tych	8	
24 VIII	Kurowskiemu Kapeliście od roboty Sukien	6	
29 VIII	Kozłowskiemu Kapeliście odprawionemu za ieden Kwartał że wźiął Złott: 18. dopłaciło się	19	15
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
1 IX	Woyciechowi Kapeliście strawnego	10	
7 IX	Francowi Kapeliście in vim zasług	1	
1 X	Francowi Kapeliście in vim zasług	5	
1 X	Prokopowi Kapeliście strawnego	10	
1 X	Woyciechowi Kapeliście Ktoremu na ten Rok podwyższyło się Solariu. Złott: 20. a więc Solariu. ma na Rok Złott: 120. tenże Kwartalnego y strawnego	40	
10 X	Za pas dla Kalikancisty	3	
1 XI	Prokopowi Kapeliście strawengo y kwartalnego	47	15
1 XI	Woyciechowi Kapeliście strawnego	10	
9 XI	Dymowe [...] za Peperskiego Złott 2.	2	
1 XII	Prokopowi strawnego	10	
1 XII	Woyciechowi strawnego	10	
29 XII	Przyięty iest do Kapeli Antoni Szymanowicz na zasługi roczne z Strawnym Złott: 200. ad rationem wziął	6	

1793			
1 I	Prokopowi strawnego	10	
1 I	Woyciechowi strawnego y Kwartalnego	40	
1 I	Antoniemu strawnego	10	
1 I	Za Directoriu(m) do Choru		15
3 I	Kapeli po Kolędzie	6	
11 I	Kurowskiemu Kapeliscie in vim zasług	6	
1 II	Prokopowi strawnego y Kwartalnego	47	15
1 II	Woyciechowi strawnego	10	
1 II	Antoniemu [...?] strawnego	10	
1 III	Trzema Kapelistom strawnego	30	
1 IV	Prokopowi strawnego	10	
1 IV	Woyciechowi Kapeliście strawnego y Kwartalnego	40	
1 IV	Antoniemu Kapeliście strawnego	10	
4 IV	Francowi Kapeliście in vim zasług	4	
5 IV	Antoniemu Kapeliście Kwartalnego	20	
1 V	Prokopowi strawnego y Kwartalne:	47	15
1 V	Woyciechowi Kapeli: strawnego	10	
2 V	Francowi Kapeli: in vim zasług	7	
17 V	Kurowskiemu Kapeliscie in vim zasług	7	
26 V	Przyięty iest do Kapeli Maxymilian Kapelista na solariu. roczne Złł: 100 przy porcyi Konwenck: Ktorego Rok służby zaczyna się od tego dnia y Konczyć się będzie tegoż samego dnia.	-	
29 V	Kurowsk. Kapeliście dziś odprawionemu, ze wybrał rożnemi czasy Złł: 94. gr 10. od rocznych zasług Złott: 100. dodało się reszty	5	20

29 V	za tegoż przyięło się w Arędzie	6	
1 VI	Prokopowi strawnego	10	
1 VI	Woyciechowi strawne:	10	
1 VI	Antoniemu strawne:	10.	
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
1 VII	Woyciechowi strawne. y Kwartalnego	40	
1 VII	Antoniemu strawneg. y kwartalnego	30	
1 VIII	Prokopowi strawnego y kwartalnego	47	15
1 VIII	Antoniemu strawnego	10	
1 VIII	Woyciechowi Kapeliście iuż odprawionemy za pułtora Miesiąca Złott: 10 od naprawy skrzypcow Złott: 6	16	
1 VIII	Przyięty iest do Kapeli Jozef Jaroszewicz na Solariu. 120 ktorego Rok 1ma Psentis Ktoremu ad rationem dało się Złott: 2 [...]	2	
1 VIII	Przyięty iest do kapeli Trebacz Sokołowski na Solariu. roczne Złott 90. przy porcyi Rok iego 1. psentis.	-	
7 VIII	Francowi Kape: in vim zasług	2	
10 VIII	Od reparacyi troyga Skrzypcow	7	
13 VIII	Francowi Kapeli: in vim zasług	1	
17 VIII	Sokołowskiemu Kapeli: in vim zasług	3	
20 VIII	Maxymilianowi Kapeliście	21	
31 VIII	Przyięty iest do Kapeli Jan Korsak na Złott: 200 przy swoim stole. Rok iego więc zaczął się 1. 7bris	-	
1 IX	Szymanowiczowi Kapeli: na ten Miesiąc idący	10	
3 IX	Prokopowi strawnego na ten Miesią. idący	10	
27 IX	Francowi Kapeliście	18	
1 X	Prokopowi strawnego na ten Miesiąc	10	

1 X	Szymanowiczowi strawnego	10	
4 X	Jozefowi Jaroszewiczowi [na marginesie:] kastrat	1	
4 X	Prokopowi Solariu. za dwa kwartały usq. ad !mam Februarii 1794	75	
11 X	Jozefowi Kastratowi	3	
11 X	Janowi Korsakowi Kape: ad raone zasług	18	
12 X	Za 3 Libry papieru na Noty figuralne	4	
12 X	Franciszkowi Klimaszewsk. in vim że z Kapelą na Chórze grywa za 5. łokci sukna a fl. 4 y potrzeby do kapoty	24	
12 X	Szymanowiczowi in vim zasług za Kapele	24	
12 X	Maxymilianowi ad ratione. zasług	4	
21 X	Jozefowi Kastratowi procz tego co wybrał na ten Kwartał fl: 11. dopłaciło się reszty	19	
1 XI	Szymanowiczowi strawnego	10	
1 XI	Prokopowi strawnego	10	
3 XI	Sokołowskiemu Kape: należałoby Kwartalnego fl. 22 gr 15. ale że wziął od O. Przeora Złott: 3 więc reszty ad ultimam Mens: elapsi dopłaca się	19	15
3 XI	Francowi Kapeliście ad ratione. zasług	2	
10 XI	Janowi[2] Kape: reszty kwartalnego do Złott: 8. Ktore był wziął	12	
10 XI	Tego ż dnia iadący do Łagiewnik po Żone wziął	10	
11 XI	Maxymilianowi Kape: zgodzonemu a fl: 100, ktory ut supra wziął fl. 4. reszty	21	
24 XI	Janowi Kape: in vim zasług	27	
1 XII	Prokopowi strawnego na ten Miesiąc	10	
1 XII	Szymanowiczowi strawnego	10	
1 XII	Janowi Korsakowi strawnego	10	

[2] Zapewne chodzi o Jana Korsaka.

1 XII	Sokołowskiemu strawnego	10	
7 XII	Sokołowskiemy ad ratione. zasług	10	
10 XII	Szymanowiczowi ad ratione. zasług	4	
22 XII	Francowi Kapeliście ad rationem	12	
22 XII	Maxymilianowi Kape: ad rationem	3	15
1794			
1 I	Prokopowi strawnego	10	
1 I	Janowi Korczakowi strawnego	10	
1 I	Siemanowiczowi strawnego	10	
1 I	Temuż Kwartalnego wypadaiącego ultima elapsi Ktory iest zgodzony wraz biorąc z Strawnym a fl: 200. dopłaciło się reszty	16	
1 I	Kapelistom Kolędy	6	
15 I	Dyszkanciście od robienia Żypana y Kortki z potrzebami	4	20
25 I	Sokołowskiemy od podszycia butow	4	
25 I	Jozefowi Kastratowi Kwartalnego	30	
1 II	Prokopowi strawnego	10	
1 II	Janowi Korczak strawne.	10	
1 II	Siemanowiczowi strawne.	10	
1 II	Sokołowskiemu za Miesiąc strawnego skończony	10	
1 II	Temuż Kwartalnego	22	15
18 II	Janowi Kapeliście należało by się Kwartalne ale że wziął fl. 10. item od O. Przeora Złł: 27. przeto nadebrał na przyszły kwartał złł: 17. Tenże ad ultimam raone. wziął Fl: [na marginesie:] Jan Korsarz	10	
28 II	Maxymilianowi Kwartalnego	25	

1 III	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 III	Janowi Korczakowi	10	
7 III	Prokopowi strawnego	10	
3 IV	Prokopowi strawnego	10	
3 IV	Janowi Korczakowi strawnego	10	
7 IV	Od podszyćia butow dla Dyszkańcisty	1	
8 IV	Siemianowiczowi ultima Martii należącego	20	
14 IV	Siemianowiczowi strawnego	10	
14 IV	Franćiszkowi Kapeliscie in vim zasług	7	
19 IV	Maxymilianowi ad raone.	3	
24 IV	Na papier notowy	4	
1 V	Prokopowi strawnego	10	
1 V	Temuż Kwartalnego	37	15
1 V	Jozefowi Kwartalnego	30	
1 V	Janowi Korsakowi strawnego	10	
1 V	Siemianowiczowi strawnego	10	
2 V	Sokołowskiemu ad ratione. zasług	2	
5 V	Sokołowskiemu ad raone. kwartaln.	12	
13 V	Maxymilianowi kape: kwartalnego ktore mu wypadać będzie ultimis Maij poniewiaż wziął ut supra fl. 3.	22	
14 V	Zapłaciłem Jakubowi za Sokołowsk: kapeliste	2	10
23 V	Janowi Korczakowi wypadało kwart: 10 Maij ktory ut supra że nadebrał fl: 27. potrąciwszy Mu zaterazniejsze kwartalne fl. 20 zostaię nadebranego u Niego Złł: 7. teraz bierze	3	
27 V	Dzisiay należałoby Sokołowski: reszty fl. 6. kwartalnego niebierze	-	

1 VI	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 VI	Prokopowi strawnego	10	
1 VI	Janowi Korsakowi strawnego	10	
3 VI	Siemianowiczowi ad ratione. kwartalne:	8	
3 VI	Dyszkanciście na kontuszek zroboą kamlotu	19	
26 VI	Francowi Kapeliście ad raonem	1	
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
1 VII	Korsakowi strawnego	10	
1 VII	Siemianowiczowi strawnego	10	
23 VII	Francowi Kape. ad raone.	1	
24 VII	Maxymilianowi ad raone Kwartalnego	8	
24 VII	Janowi Korsakowi Kape: ad raone Kwartal.	4	
1 VIII	Prokopowi strawnego	10	
1 VIII	Temuż Kwartalnego	37	15
1 VIII	Jozefowi Kastratowi ad raone. Kwartal.	3	
1 VIII	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 VIII	Janowi Korczakowi strawnego	10	
12 VIII	Jozefowi Kastratowi reszty Kwartalne. Ktore mu wypadało 1. Aug.	27	
12 VIII	NB. In futuru. będzie brał na Kwartał fl. 20	-	
17 VIII	Sokołowskiemu Kapeliście odprawionemu Solariu. za dwa Miesiące	14	10
20 VIII	Maxymilianowi Kapeli: Ktory wziął był ad raone Złł: 8 reszty Kwartalnego	17	
1 IX	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	

4 IX	Item [w Krakowie] za papier notowy Liber 3.	4	15
12 IX	Janowi Korczak Kapeliście Ktorego Rok skończył się 1. curren. in vim strawnego y Kwartalnego ad diem Psen: odchodzącemu	5	
18 IX	Przyięło się w Arędzie u Prokopa za Franca Kapeliste	60	
18 IX	Przyięło się w Kraczmie u Jędrzeja za tegoż samego Franca	70	
22 IX	Uczyniony iest porachunek z Francem Kapelistą za lat 4. toiest a die 11 10bris 1790 aż do dnia dzisieyszego toiest za lat 4. służby iego skończone in crastinu. oktawy S. Jacka Ktoremu ugodzonemu na Rok fl. 90 należałoby za lat 4 fl: 360. Ale że według przeszłego porachunku nadebrał był fl: 126 gr 29. Item przez te 4. lata roznemi czasami wybrał fl. 193 gr: 7. Item przyięło się za niego w Arędzie fl. 60. podobnież w Karczmie fl. 70. co uczyni fl. 130. przeto wybrał wszystkiego z Klasztoru fl. 470 gr 6. więc nadebrał y winien [...?] Klasztorowi fl: 110 gr 6.	-	
1 X	Siemianowiczowi strawne y Kwartalne	30	
1 X	Prokopowi strawnego	10	
30 X	Przyięło się za Maxymiliana w Arędzie	10	
1 XI	Prokopowi strawnego	10	
1 XI	Temuż Kwartalnego	37	15
1 XI	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 XI	Jozefowi Kastratowi Ktory był wziął ad raone. Złł: 3. reszty zkwartal.	17	
26 XI	Maxymilianowi Kapeliście za Ktorego przyięło się w Arędzie fl: 10. dopłaciło się Kwartalnego	15	
1 XII	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 XII	Temuż ad raone Kwartalnego	10	
1 XII	Prokopowi strawnego	10	
1795			
1 I	Francowi na strony	1	24
5 I	Prokopowi strawnego	10	

5 I	Siemianowiczowi strawnego	10	
5 I	Temuż reszty Kwartalnego	10	
5 I	Kapeli w nowy Rok po Kolędzie	6	
5 I	Francowi Kapeliście ad raone zasług	15	
1 II	Prokopowi strawnego y Kwartalnego	47	15
1 II	Jozefowi Dyszkanciscie Kwartalnego	20	
1 II	Siemianowiczowi strawnego	10	
8 II	Maxymilianowi Kapeliście in vim zasług	5	
26 II	Maxymilianowi Kapeliscie Kwartal. że dawniey wziął Złł: 5. dopłaciło się	20	
26 II	Ruzyckiemu Kapeliscie in vim zasług	6	
1 III	Prokopowi strawnego	10	
1 III	Siemianowiczowi strawnego	10	
3 III	Franciszkowi Klimaszewsk: Kapeli: zasług rocznych ad die 1. Ejusd. należących ze wziął ut patt in Rege. Złł: 7 dopłaciło się	93	
21 III	Siemianowiczowi Kwartalnego należącego 1. April.	20	
1 IV	Prokopowi strawne:	10	
1 IV	Siemianowiczowi strawne:	10	
9 IV	Francowi Kapeliscie in vim zasług.	1	
10 IV	Maxymilianowi Kapeliście dzis odprawionemu reszty zasług za Miesiąc y 1/2	12	
1 V	Prokopowi strawnego y Kwartalnego	47	15
1 V	Jozefowi Dyszkanciscie Kwartalnego	20	
1 V	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 VI	Prokopowi strawne:	10	

1 VI	Siemianowiczowi strawne:	10	
29 VI	Za dwa Dyrektorya	1	6
1 VII	Prokop strawnego	10	
1 VII	Siemianowiczowi strawnego y Kwartal.	30	
14 VII	Jozefowi Dyszkan. dziś odprawionemu zasług za miesięcy 2	13	10
26 VII	Franciszkowi Kapeliscie ad raone zasług	18	
1 VIII	Prokopowi strawne i Kwartalne	47	15
1 VIII	Siemianowiczowi strawne	10	
24 VIII	Kapeliscie podroznemu że chodził na Chor przez dni kilka	1	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
1 IX	Szymanowiczowi strawnego	10	
14 IX	Franciszkowi Kapeli: in vim zasług	8	10
21 IX	dla Antosia Dyszkan:	21	8
25 IX	Franciszkowi Kape: in vim zasług	23	
27 IX	Rożyckiemu Kapeli: znaczonych zasług należących na ten S. Michał że iuż wziął Złł: 6. dopłaciło się	54	
1 X	Prokopowi strawne.	10	
1 X	Siemianowiczowi strawne. y kwartalne.	30	
18 X	Za Strone na Altowke y papier na noty	2	18
26 X	Franciszkowi Kape: in vim zasług	18	15
1 XI	Prokopowi Kwartalne: y strawnego	47	15
1 XI	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 XII	Prokopowi strawnego	10	
1 XII	Siemianowiczowi strawnego	10	

1796			
1 I	Prokopowi strawne.	10	
1 I	Siemianowiczowi strawne. y kwartalne.	30	
1 I	Kapeli po kolędzie w nowy Rok	6	
1 II	Prokopowi strawnego y kwartalnego	47	15
1 II	Siemianowiczowi strawnego y kwartalne.	30	
23 II	Franciszkowi Kapeli: in vim zasług	6	
1 III	Prokopowi strawnego	10	
1 III	Siemianowiczowi strawnego	10	
9 III	Franciszkowi Kapeliscie rocznych zasług ad 1mam Martii w tym Roku, ze wybrał Złł: 55. gr 25 reszty	44	5
1 IV	Prokopowi strawnego	10	
1 IV	Siemianowiczowi strawnego y Kwartalnego	30	
1 IV	Kapeliście podrożnemu, że przez połowy Niedzieli chodził na Hor	1	
1 V	Prokopowi strawnego y kwartaln.	47	15
1 V	Siemianowiczowi strawnego	10	
23 V	Franciszkowi Kapeliscie in vim zasług [na marginesie:] Franciszek Klimaszewski	4	
1 VI	Prokopowi strawnego	10	
1 VI	Siemianowiczowi strawnego y kwartal:	30	
7 VI	Korsakowi Kapeli, ze chodził na Chor przez 5. Miesięcy bez służby tylko z porcyi na droge	10	
1 VII	Prokopowi strawnego	10	
1 VII	Siemianowiczowi	10	
9 VII	Francowi Kapeliscie in vim zasług	10	
31 VII	Ad raone. branych tarcic z Silnicy na Organy	180	

31 VII	Orgarmistrzowi zgodzonemu na wystawienie nowych Organ w Kosciele naszym za Summe Złł 7000. iak opiewa Kontrakt ad raonem	1594	
31 VII	Formanowi naiętemu do wrocławia po materyał do Organow	72	
31 VII	Dwiema chłopom naiętym do dawania balek na Chorze	11	6
1 VIII	Prokopowi strawne: y Kwartalne:	47	15
1 VIII	Siemianowiczowi że się przyięło w Arędzie Złł: 15. gr. 13. reszty Złł: 14 gr 17. facit	30	
1 VIII	Za Rozyckiego Kapeliste przyięło się w Arędzie	31	15
1 VIII	Orgarmistrzowi ad raone	72	
12 VIII	Mularzowi od domurowania Choru pod Organy	5	
20 VIII	Franciszkowi Kapeli: in vim zasług	6	
25 VIII	Orgarmistrzowi ad raonem	153	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
1 IX	Siemianowiczowi strawne:	10	
8 IX	5. Kapelistom na Konsolacyą	2	15
23 IX	Franciszkowi kapeli: in vim zasług	3	
1 X	Prokopowi strawnego	10	
1 X	Siemianowiczowi strawnego	10	
2 X	Rużyckiemu Kapeli: do zupełnosci zasług rocznych należacych na S. Michał w tym Roku, że wybrał Złł: 31. gr: 15. reszty	28	15
19 X	Antosiowi Kapeli: za sukno	20	
29 X	Franciszkowi Kapeliscie in vim zasług	40	
1 XI	Prokopowi kwartalne: y strawnego	47	15
1 XI	Siemianowiczowi strawne. y kwartalnego że wybrał w Arędzie Złł: 10 gr. 20, w Karczmie Złł: 6. reszty Złł: 13. gr 10	30	

1 XI	Na konsolacyą 7. Kapelistom	3	15
1 XII	Prokopowi strawnego	10	
1 XII	Siemianowiczowi strawnego	10	
28 XII	Za franca Kapeli: w Arędzie Kartuzsk. zapłaciło się	3	18
	1797		
1 I	Prokopowi strawnego	10	
1 I	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 I	Kapeli po Kolędzie	6	
1 II	Prokopowi strawne: y kwartalne:	47	15
1 II	Siemianowiczowi strawne. y kwartaln: że wybrał w Arędzie Złł: 11 w Karczmie Złł: 8. reszty Złł: 11	30	
1 II	Za Rożyckiego Kapeli: przyięło się	11	25
4 II	Wacławowi[3] y Piotrowi kapelistom odprawionym za 4. Miesiące y 2 Niedziele	8	
13 II	Za bretnale do Organ	16	
1 III	Prokopowi strawnego	10	
1 III	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 III	Franciszkowi kapeli: zasług rocznych p. 1 Martij że wybrał Złł: 53 reszty	47	
1 IV	Prokopowi strawnego	10	
1 IV	Siemianowiczowi strawnego	10	

[3] Być może chodzi o kompozytora Wacława Raszka. Według listu kompozytora z 5 czerwca niewiadomego roku, pracował on w Gidlach jako organista od drugiej niedzieli po Wielkanocy do niedzieli Świętej Trójcy (APPD Gi 117, s. 7). Jednak daty podane w liście i w powyżej cytowanym wpisie nie zgadzają się ze sobą, podobnie jak długość okresu zatrudnienia (wg listu byłoby to około dwóch miesięcy). Wpis w księdze wydatków sugerowałby przełom 1796 i 1797 roku, chyba że stanowi on pewną zaległość z poprzedniego roku i wówczas Raszek pracowałby w Gidlach między marcem a majem 1796 roku.

27 IV	Ruzyckiemu kapeliscie odprawionemu za Mieśiący 6. załug że wybrał Złł: 11. gr: 15. reszty	18	15
1 V	Prokopowi strawne: y kwartalne:	47	15
1 V	Siemianowiczowi strawne: y kwartal: że wybrał w karczmie zł. 2. w aręd: Złł 7. gr 4 reszty Złł 20 gr 26	30	
18 V	Bielaskiemu kapeli: in vim zasług	18	
1 VI	Prokopowi strawne:	10	
1 VI	Siemianowiczowi strawne:	10	
4 VI	Franciszkowi kapeliscie in vim zasług	6	
8 VI	Za papier na noty y do pisania	2	12
19 VI	Błazkowi Słusarzowi ad raonem roboty do Organ	36	
22 VI	Bielask: Kapeliście in vim zasług	40	
1 VII	Prokopowi strawne:	10	
1 VII	Siemianowiczowi strawn:	10	
6 VII	Orgarmistrzowi ad raone.	108	
15 VII	Francowi Kapeli: in vim zasług	12	
19 VII	Orgarmistrzowi ad raone.	67	22 1/2
30 VII	Orgarmistrzowi ad raone.	144	
1 VIII	Prokopowi strawn: y kwartaln:	47	15
1 VIII	Siemianowiczowi strawn: y kwart: że wybrał w Arędzie Złł: 8. w Karczmie Złł 3. reszty zł 19.	30	
8 VIII	Sądowi od auktoryzowania kontraktu z Orgarmistrzem	16	15
8 VIII	In rem. tegoż Orgarmistrza drugą połowe od Kontraktu	16	15
24 VIII	Orgarmistrzowi ad raone.	144	
24 VIII	Słusarzowi Kartuzk: in vim roboty do Organ	36	

24 VIII	Na Konsolacyią dla Kapeli y w Swię: S. Dom: y Wnieb. N. P. Mar.	3	
1 IX	Prokopowi strawn:	10	
1 IX	Siemianowiczowi strawne:	10	
10 IX	Franciszkowi Kap: in vim zasług	54	
1 X	Prokopowi strawnego	10	
1 X	Siemianowiczowi	10	
1 XI	Prokopowi strawnego y kwartaln:	47	15
1 XI	Siemianowiczowi że wybrał w Arędzie Złł: 10. gr 21. w Karczmie Złł: 2. reszty Złł 17. gr: 9	30	
2 XII	Szymanowiczowi Kapeliście Strawnego	10	
2 XII	Prokopowi Kapeliscie	10	
16 XII	Za 6. kup bretnali do organ	7	6
	1798		
2 I	Szymanowiczowi Kapeliscie Strawnego	10	
3 I	Prokopowi Strawnego	10	
8 I	Bielawskiemu in vim Zasłóg	30	
19 I	Kolędy kapeli	6	
21 I	Jakubowi kapeliscie in vim zasłóg	18	
1 II	Szymanowiczowi Kapeliscie strawnego	10	
1 II	Prokopowi kapeliscie kwartalnego y strawnego	47	15
26 II	Bielaskiemu zeszły zasłog kapeliscie	4	15
1 III	Prokopowi kapeliscie strawnego	10	
1 III	Szymanowiczowi strawnego	10	
3 III	Błazejowi slusarzowi za rozną robotę konwencką iako tez y organ naleza łosię złł 182 ale ze roznemi czasy wybrał piniędzmi iako in ragastri patet złł 132. tak ze y złotem złł 30. więc dopłaciło się reszty	10	

31 III	Franciszkowi kapeliscie reszty zasłóg	50	
1 IV	Prokopowi kapeliscie strawnego	10	
1 IV	Szymanowiczowi kapeliscie strawnego y kwartalnego	30	
1 V	Prokopowi strawnego y kwartalnego	47	15
16 V	Francowi kapeliscie za surdut od prokopa in vim zasłóg wzięty	24	
16 V	Temusz Francowi in vim zasłóg	6	
20 VI	Francowi kapeliscie na strony	1	
1 VIII	Prokopowi strawnego y kwartalne:	47	15
1 VIII	Szymanowiczowi strawnego	10	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
1 IX	Szymanowiczowi strawnego y kwartaln:	30	
12 IX	O Przeor iezdząc do Piotrkowa o Kompetencyą y wsprawie O[r]gana expensował	13	17
27 IX	Kaźmierzowi kapeliscie na droge	4	
1 X	Prokopowi strawnego	10	
1 X	Szymanowiczowi	10	
16 X	Francowi Kapelistie od porachunku wroku 1794. die 22 7bris Uczynionego nalezało się za lat 4. to iest od roku 1795, az do 1798. Skończonego Służby iego i: 26. augusti 360. Złł Pol. ale ze pozostał winien poporachunku Zwysz wspomnionym 116. złł y gr 6. Tudziesz y Co wybrał roznemi czasy iako in regestris patet Złł 173. gr 27. więc dopłaciło się reszty	76	27
1 XI	Prokopowi strawnego y kwartalnego	47	15
1 XI	Szymanowiczowi strawnego	10	
XII	Prokopowi strawnego	10	
XII	Szymanowiczowi Strawnego y Kwartalnego	30	
3 XII	Kalkanciscie na płótno	2	

3 XII	Jakubowi kapeliscie in vim Zasłóg, wchorobie	10	
3 XII	Juskowi Kalkanciscie in vim Zasłóg	12	
1799			
1 I	Prokopowi strawnego	10	
1 I	Szymanowiczowi Strawnego	10	
26 I	Jakubowi Kapeliscie in vim zasług	10	
II	Prokopowi strawne y kwartalne	47	15
II	Szymanowiczowi strawne	10	
13 II	Jozkowi Kalikan: reszty zasług z [...?]	11	6
1 III	Prokopowi strawne	10	
1 III	Szymanowiczowi strawne	10	
3 IV	Prokopowi strawn:	10	
3 IV	Szymanowiczowi strawn: y kwartal:	30	
4 IV	Antosiowi że chodzi na hor na pare sukien	45	
25 IV	Jakubowi Kapeliście zasług rocznych że wybrał Złł 20. reszty	40	
1 V	Prokopowi kwartal: y strawne	47	15
1 V	Siemianowiczowi strawne	10	
23 V	Na strony do skrzypcow chorowych	4	3
1 VI	Prokop	10	
1 VI	Siemianowicz	10	
8 VI	Francowi Kapeliscie reszty zasług po smierci ża a d. 20. Augusti vitae ad die hodierna. sepulturae wziął Złł: 2 reszty dopłąciło się	69	7 1/2
19 VI	Szymanowiczowi od sporządzenia 2. Skrzypcowy 2 smyczki	2	12

1 VII	Prokopowi strawne	10	
1 VII	Szymanowiczowi strawn: y kwartaln:	30	
5 VII	Jakubowi od bielizny koscielney	6	
5 VII	Temuż in vim zasług [na marginesie:] Jakub Kape	14	
1 VIII	Prokopowi strawn: y kwartaln:	47	15
1 VIII	Szymanowiczowi strawn:	10	
1 IX	Prokopowi strawn:	10	
1 IX	Szymanowiczowi strawn:	10	
26 IX	B. Jordanowi prowizyi roczney qa Bratu Złł: 36. qa Kapeliście Złł 24.	60	
1 X	Prokopowi strawne	10	
1 X	Szymanowiczowi strawne y Kwartalne	30	
17 X	Za 18. łokc wstążeczki do dwoch Mszałow	1	6
1 XI	Za Strony na Chor		
1 XI	Szymanowiczowi strawne	10	
1 XI	Prokopowi strawne y Kwartalne	47	15
17 XI	Michałowi Kapeli: in vim zasług	30	
28 XI	Jakubowi Kapeli: zasług za 2 Mie:	6	
28 XI	Temuż od prania bielizny O. Przeora	3	
28 XI	Temuż od 5. obrusow prania	1	
1 XII	Prokopowi strawne	10	
1 XII	Siemianowiczowi strawne	10	
25 XII	Kapelistom kucharzo: Zakrystyanikowy	3	18
29 XII	Kalikanciście za płotno na koszule	3	24

1800			
1 I	Prokopowi strawnego	10	
1 I	Siemianowiczowi strawn: y Kwartaln:	30	
1 I	Michałowi Kapeli: ad raone. służby	10	
1 I	Kapelistom kolędy	4	
8 I	Za Directoriu. do Choru	1	5
1 II	Prokopowi strawne y Kwartalne	47	15
1 II	Siemianowiczowi strawne	10	
1 III	Prokopowi strawne:	10	
1 III	Siemianowiczowi strawne:	10	
15 III	Krawcowi od robienia liberii Anno Pree. y od robienia Kaftana dla Kalikanci:	2	8
1 IV	Prokopowi strawne	10	
1 IV	Siemianowiczowi strawne: y kwartaln:	30	
1 V	Prokopowi strawne y kwartalne	47	15
1 V	Siemianowiczowi strawne	10	
7 V	Jakubowi Kapeliście zasług rocznych potrąciwszy Złł: 30. czynszu z mieszkania że wybrał Złł: 14 reszty	16	
3 VI	Prokopowi strawne	10	
3 VI	Siemianowiczowi strawne	10	
30 VI	Antosiowi że chodzi na hor grać, na suknie	45	
30 VI	Michałowi Kapeliście reszty zasług za Rok skończony na S. Jan Chrzciciel	40	
1 VII	Prokopowi strawne	10	
1 VII	Siemianowiczowi strawne y kwartalne	30	
14 VII	Dla dwoch Fornalow na dwie koszule y dwoie spodni y Kalikanciscie za płotno	23	8

1 VIII	Prokopowi strawnego y kwartalnego	47	15
1 VIII	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 IX	Prokopowi strawnego	10	
1 IX	Siemianowiczowi strawnego	10	
1 X	Prokopowi strawne	10	
1 X	Siemianowiczowi strawne y kwartalne	30	
1 XI	Prokopowi strawne y kwartalne	47	15
1 XI	Siemianowiczowi strawne	10	
1 XII	Prokopowi strawne	10	
1 XII	Siemianowiczowi strawne	10	
[koniec zapisów w roku 1800]			

Sporządziły Justyna Szombara i Aleksandra Patalas

Klasztor w Borku Starym

Tabela 18. [Expensae Conventus Borecensis 1679–1729]
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. BSt 4

Dzień miesiąca	Treść wpisu	Fl	Gr
1679			
	Maius		
5	Organiście Suchedni p(ro) Festo SS. Trinitatis przychodzące	10	
	Augustus		
5	Organiście ad rationem Suchedni	3	
	September		
18	Organiście residuum Suchedni p(ro) Festo S. Matthiae Ap(osto)li et Evangelistae należących	7	
	December		
24	Organiście Suchedni Residuum	4	
1680			
	Martius		
20	Organiście Suchedni	10	
	Aprilis		
27	Oycu kantorowi Łańcuckiemu co dirigował Cantum na pogrzebie Jejmości P. W.	3	
	Junius		
18	Organiście Suchedni	10	
1681			
	Maius		
4	Dominica 3tia Organiście suchedni	10	
19	Fer. 2da Organiście r(ati)one golenia	1	
	Julius		
31	Organiście residuum Suchedni ad Michaelis na zapłacenie […]	5	
	Augustus		
12	Organiście r[ati]one golenia		18
17	Śpiewaczkom		6
30	Za gorzałkę dla Muzyka		12
	November		
1	Muzyce klasztornej kolędy		15

	Za miotły organiście		3
	December		
	Chłopcom śpiewakom		3
	1682		
	Januarius		
11	Organiście Suchedni Łucie	10	
31	Chłopcom śpiewakom		3
	Martius		
	Chłopcom śpiewakom na chleb		3
	Maius		
27	Fer[ia] 4ta Organiście Suchedni Trinitatis	10	
	Augustus		
5	Organiście Suchedni	10	
	[brak kart ze spisem wydatków za okres pomiędzy listopadem 1682 a kwietniem 1683]		
	1683		
	Maius		
	Organiście Ratione Suchych dni 1 Mai przychodzących y drugich 1 Augusti następuiących za sukno	19	1
	[puste karty, brak rejestru wydatków za okres od czerwca 1683 do listopada 1687]		
	1687		
	December		
8	Dla muzyków za wódkę		8
	1688		
	Martius		
27	Organiście Suchedni	12	
	Aprilis		
24	Dałem Organiście na drugie Suchedni	1	15
	Junius		
17	Organiście		13
	Organiście dałem	1	10
	Organiście ad rat[ionem] Suchedni	2	27
	Augustus		
16	Wydałem organiście Suchedni całe które mu należały pro Festo SS. Trinitatis cum antecedentib(us) ut infra videre est	12	

	o Ludwikowi Kantorowi na obligi	6	
	October		
	Organiście Suchedni pro Festo S. Mathaei zatrzymanych	13	
	November		
25	Przez organistę przysłał mi P Fridrich pieprzu z Rzeszowa funt	1	20
27	Za iedbaw biały na strony do skrzypic konwenckich		21
	December		
3	Organiście Suchedni	14	
	1689		
	Aprilis		
10	Za boty chłopcu Dyszkanciście	2	24
	Za kindyaku sztuczkę Organiście kuśnierzowi na żupan przed niego	12	20
	Junius		
13	Organiście na Cyrulika		10
	Augustus		
1	Organista dla siebie	4	15
	1690		
	Martius		
14	Organiście Suchedni dwoię	28	
	1691		
	October		
24	Organiscie za troie suchych[d]ni y na czwarte zadało mu się	65	
	December		
9	Organiście dodało się na czwarte Sychych dni	11	
	1692		
	Januarius		
27	Organiście gościnnemu kontentatiey	1	
	Maius		
3	Organiście	1	
	Augustus		
3	Organiście	10	
	September		
28	Organiście będąc w Rymanowie dałem	1	
	November		

17	Organiscie dałem ad rat[ionem] Suchedni	4	6
	1693		
	Junius		
7	Organmagistrowi od naprawi pozytiwu	3	
19	Na strony do tub	1	6
28	Organiście ad rat[ionem] zasług	10	
	Augustus		
4	Za wódkę dla muzyków y gości		24
	Dałem organiście ad rat[ionem] zasług	12	
15	Organiście residuum długu zasłużonego usq(ue) ad festam S. Matthiae	20	22
16	Muzykom na wódkę		12
31	Organiście farnemu	4	
	November		
28	P. Organiście domowemu wcześnieysze [?] granie na pogrzebie		28
	December		
24	P. Organiście zapłaty na Suchedni	12	
1694			
	Januarius		
24	Organiście Farnemu ra(ti)one że często in choro pomaga, in vim kolędy		12
	Martius		
2	P. Organiście zapłaty za Suchedni	12	
	P. Organiście inszemu		11
	Aprilis		
6	[nieczyt.] który też in Musica pomagał […]		18
	Julius		
2	Musicis aliquibus contentatiey co pomagali temporibus diversis in choro	1	
17	Musicis za śpiewanie aliquibus w kościele		4
	Organiście domowemu Suchedni […]	6	
	September		
19	Organiście Suchedni zapłaty	10	
1695			
	Maius		
12	Ascensio. Za wodkę dla Muzy[kantów] y na inszy roschod	2	

	Julius		
1	Organiście przy odprawieniu iego Suchedni przeszłe	10	
	Aże wkroczył w drugie	3	
	Jemuż za boty które wziął był na świątki w Tyczynie	2	
	December		
3	Organiście za sukno na kontusz	22	15
	1696		
	[nie odnotowano wydatków związanych z działalnością muzyczną]		
	1697		
	December		
13	Organiście Suchedni pięcioro	60	
	1698		
	Julius		
21	Orga[n]mistrzowi od naprawi dwoch Pozytiwow	6	
	Augustus		
17	Muzycy co pracowali w kościele	3	
30	Item organiście ad rat[ionem] Suche dni na kupienie skrzypcow	8	
	October		
26	Organiście ad rat[ionem] Suchedni	10	
	December		
28	Kolędy Muzyce domowey	2	
	1699		
	Januarius		
25	[…] Organiście ad rat[ionem] Suchedni	3	6
	Aprilis		
29	Za troie Suchedni Organiście	36	
	Augustus		
15	Muzycy co bez trzy dni pracowali graiąc przy grobie	12	
	December		
16	Organiście Suchedni troie zapłaciłem usg(ue) ad Festum S. Luciae	30	
	1700		
	Februarius		
25	Organiście ad rat[ionem] Suchedni	2	18
	Aprilis		
7	Organiście veliguum Suchedni Cinerum	7	12

	October		
10	Muzyce Rzeszowskiey za pracę przy bytnoście JMC Dobrodzieyki [Podskarbiny Koronnej]	3	
	November		
25	Organiście troię Suche dni dałem v. SS Trinitatis, S. Mathaei et S. Lucia.	30	
	December		
	Doboszom Błazowskim kolendy		8
	1701		
	Junius		
11	Organiście Suchedni SS: Trinitatis	10	
	Augustus		
14	Trębaczom	4	
	1702		
	Januarius		
1	Muzyce kolendy	2	
	Aprilis		
2	Organiście dwoie suchedni	20	
	1703		
	Aprilis		
19	Organiście dałem troie suchedni	30	
	[brak daty; po October 1703] (187/215)		
	Organiście p(ro) Febr. pułmacek	1	
	Na brząkają Organiste pułmacek [?]	1	
	Na brząkayą Organ: pułmacek [?]	1	
	1 Maij Ordynarya Organiście […]	12	
	[przerwa w zapiskach, dalsze notatki nie są uporządkowane chronologicznie]		
[1728]			
	Februarius		
	Trębaczom	2	

Sporządzili Maciej Jochymczyk i Jan Koszałkowski

Tabela 19. […] Claro Monte Borecensi […] sub regimine P. F. Severinj Oczko S. Th. Preasentatj Anno 1709 die 10 Septembris suscepto in actu exercito Expensae inchoatae
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. BSt 5

Dzień miesiąca	Treść wpisu	Fl	Gr
1709			
	October		
9	Organiście y Za golenie zapłacił się quartał	15	
1710			
	Aprilis		
21	Że się Organiście Za dwoie Suchedni winno to iest S. Lucyey, y wstępujące wpost po pielcu, hac die ad rationem onychże dało mu się	15	
	Maius		
28	Organiscie za Suchedni w poście przypadające po popielu, dało się	15	
	September		
28	Organiście ad rationem przeszłych Suchednia S. Mathaei z osobna dało mu się wszytkiego fl 20; winno mu się i[esz]cze będzie fl 5. Dało mu się muwię hac die	20	
	November		
4	Ostatek Suchedni Organiście się oddało zatrzymanych p(ro) festo S. Mathaei	5	
	December		
2	W Pietraszowce dano muzykantom na zachęcie ich na uroczystość Niepokalaney Nayświętszey Panny	1	
9	Organisciney dług za gorzałki quaterek 21 […]	2	3
1711			
	Januarius		
5	Organista za Suchedni S. Lucyey wziął trzy ćwiertowki masła: dwie po złoty 3 gr 12. iedna spełna za trzy złote: czyni to wszytko	9	
7	Kolędy dało się Organiście zł. 1. […]		
	Februarius		
2	Organista w służbie wziął syrow dwa po groszy 27: czynią złoty 1. y groszy 24. […]	1	24
7	Organiście za cielę dobre dla Kuchni	3	
	Martius		

27	Organiście ostatek pieniędzy z Suchedni S. Lucyey to iest złoty 3 gr 12. /: bo w inszych pieniądzach masła y syra wziął :/ oddało się także za Suchedni wposcie przypadające mu się wszytko oddało. wszystko czyni	18	12
	Temuż Organiście za pułgarca wodki na różny roschod oddał się dług za ktory czyni	1	2
	Aprilis		
10	P. Głodkowskiemu muzykowi z Pietraszowki iż przez dwa dni na chorze pomagał […]	1	
	Maius		
8	Maiąc wzgląd na Stanisława Organistę iż nie tylko organ pilnuie y cyrulika funkcyą odprawia ale też y świece do kościoła robi dało się mu in Festo Eiusd[em] Patroni złoty […]		
26	Muzykom z Pietruszuwki którzy przez 3 dni świąteczne kościołowi się przysłużyli dano kontentacyi	6	
28	Organiście że litanią grał przy pogrzebie dziecięcia JMOC Franciszka Dzianuta [?] […]	1	
	Junius		
6	Organiście za quartał Święto Tróycowy	15	
	Julius		
3	Muzykantom z Pietraszowki […]	3	
19	Że Organmistrzowi jerchy nie doszło, dano znowu na nię	1	15
	Augustus		
4	Organiście […] za gorzałkę wziętą zł. 1. gr 2.		
9	Organmistrzowi który […] pozytyw kościelny naprawiał	15	
16	[…] różnym muzykom y trębaczom osobliwie zaciągnionym z Kańczugi dano […] zł. 15.		
25	Organista wziął połeć słoniny w Suchedniach za 8. złotych […]		
	November		
24	Organiście […] Suchedni S. Mathaei	7	
	December		
8	Dla gości y muzyków y na inszy rozchód za garniec gorzałki […]	1	18
	1712		
	Januarius		
5	Organiscie oddały się Suchedni S. Lucyey lubo adwentowe […]	15	
	Za dwie quaterki gorzałki co muzycy ongi wzięli u Organiściny		8
	Februarius		
3	Organiście, kucharzowi y woźnicy kolędy 3 złote […]		

	Martius		
3	Organiscie Suchedni postne oddane mu […]	15	
?	Głodkowskiemu muzykowi z Pietraszuwki za prace przy wczorajszej uroczystości dano	1	
	Organiście za siano […]	1	
	Maius		
22	Suchedni Organiście	15	
	Julius		
2	Trębaczom dwiema	2	
	Augustus		
16	Trębaczom z Tyczyna	2	
	September		
21	Organiście na Suchedni	15	
22	Na kafle Organiście	2	
	December		
31	Organiście na Suchedni	15	
	1713		
	Februarius		
2	Trębaczom dwiema kolendy	2	
	Junius		
10	Organiście na Suchedni	15	
13	Za Garki u Bębna z Kielnarowey	2	
18	Za półtora Garca wina dla Gości y dla Oyców co Ewanielie śpiewali	12	
	October		
2	Organiście Suchedni pro Matthaei	15	
	December		
24	Organiście	6	
24	Organiściney za Męża na Suchedni	3	
	1714		
	Martius		
16	Organiście Borkowskiemu na Suchedni	10	
	Aprilis		
10	Muzykantom na przewóz		12
	Maius		
11	Organiście Nowotnemu […]	1	

12	Organiście dawnemu in vim zasług za Niedziel 7.	7	
28	Organiscie kontentacyi do Suchedni teraźniejszych y za kubrak przechodzony dla kuchty	6	
	Junius		
3	Organiście na chleb cały tydzień gr. 18. kucharzowi gr. 15. kuchcie gr. 6. facit.	1	9
15	Organiście in vim dalszych zasług	6	
	Julius		
1	Kucharzowi, kuchcie y Organiście na chleb	1	
2	Muzykantom kontentacyi	2	
5	Organiście ad rationem zasług	1	
	Augustus		
10	Organiście kontentacyi za Niedziel 4.	3	
19	Trębaczom	2	
	September		
29	Organiście połowę Suchedni	6	
	November		
12	Czeladzi na Chleb. Organiście, kucharzowi, woźnicy y kuchcie	1	24
	December		
22	Suchedni Organiście	12	
	1715		
	Januarius		
6	Muzyce kolendy i z Organistą	4	
	Martius		
23	Organiście	12	
	Junius		
18	Organiście Suchedni	12	
	Augustus		
15	Trębaczom contentacyi	5	
	September		
30	Organiście Quartuale S. Mathaei	12	
	December		
24	Organiście Quartuale S. Luciae	12	
	1716		
	Februarius		
27	Organiście Quartuale Cinerum	12	

	Junius		
20	Organiście Quartuale SS. Trinitatis	12	
	October		
30	Organiście Borkowskiemu za pracą in defectu Swego Organisty	6	
	1717		
	Januarius		
13	Organiście zasług za ćwierć Roku ab hoc die	12	
	temuż gratiale że miał w Swoim dozorze wieprze, za boty	3	
	Aprilis		
24	Organiście za Quartał ad diem 13 Aprilis	12	
	Julius		
28	Organiście pro Servitio Conventus	5	
	October		
12	Organiście Suchedni S. Mathaei	12	
	1718		
	Januarius		
18	Organiście Nowemu zadatku […]	1	
	Aprilis		
9	Organiście Suchedni Cinerum	12	
	Junius		
15	Trębaczykom na kontusze sukna łokci 7 p(er) fl. 4	28	
30	Organiście dwoie Suchedni SS. Trinitatis tak rocznie zatrzymane y tego rocznie	24	
	September		
21	Organiście	12	
21	Za czapki trębaczykom	8	
	December	12	
14	Organiście Suchedni S. Luciae		
	1719		
	Martius		
1	Organiście Suchedni Cinerum	1	
17	Za 12 łokci płótna trębaczykom na Żupany	6	
	Junius		
5	Organiście Bratu Modestowi Nowicyuszowi za ponczoky	1	20
	Temusz na szkaplerz y na kaptor na sukno czarne	19	28

11	Za barełkę Miodu na obłoczyny Organisty	5	
	1720		
	Augustus		
29	Za munsztuk do Trąby	2	
	October		
11	Organiście zadatku	1	8
	December		
20	Organiście Suchedni S. Luciae	12	
	1721		
	Januarius		
3	Organiście z Husowa	1	
	Martius		
7	Organiście Suchedni Cinerum	12	
	Junius		
4	Organiście w Suchedniach et pro labore ratione Trąby sprawił się kyntusz który kosztuie	25	15
	September		
17	Suchedni Organiscie	12	
	1722		
	Maius		
26	Trębaczowi z Tyczyna	2	
	Augustus		
14	Kapelli pro Dormitione Rzeszowskiey	3	
15	Trębaczom Łańcuckim	10	
	September		
23	Organiście Suchedni	6	
	December		
23	Organiście Suchedni [S. Luciae]	12	
	1723		
	Februarius		
28	Za buty […] Organiście gratiale	3	20
	Maius		
17	Kapelli Rzeszowskie	5	
19	Organiście Suchedni	12	
25	Za Pozytyw stoiący o ośmiu głosach z bębnami y ze wszytkim gotowy według kontraktu który iest in Archivio Conventus	750	

	Junius		
17	Organiście z Tyrawy	1	
	Augustus		
15	Trębaczom y Organiście	5	
	September		
8	Trębaczom	2	
20	Suchedni Organiście	15	
	December		
8	Trębaczom	1	
15	Organiście [suchedni Sanctae Luciae]	15	
	1724		
	Martius		
6	Organiście Suchedni Cinerum	15	
	Junius		
9	Organiście [suchedni] SS. Trinit(atis)	15	
	Augustus		
16	Kapelli	8	
	September		
24	Organiście Suchedni Mathei	12	
	October		
1	Trębaczowi Tyczyńskiemu	3	
	December		
20	Suchedni Organiście na Lucie	15	
	1725		
	Martius		
6	Organiście Suchedni Ciner(um) […]	15	
	Organiście za golenie suchedni	4	
	Maius		
24	Organiście [suchedni] SS. Trinitatis	15	
	Item temuż od golenia	4	
27	Trębaczom za Świątki	3	
	Julius		
2	Trębaczom Tyczyńskim	1	
	Augustus		
4	Trębaczom Tyczyńskim	1	

15	Trębaczom Tyczyńskim	3	
	September		
19	Organiście Suchedni [S. Mathaei]	12	
	It(em) za Goleni	4	
	It(em) temuż ratione Zakrystyiy posługi	3	
	October		
7	Trębaczom Tyczyńskim	1	
	December		
22	Organiście Suchedni S. Luciae	12	
	1726		
	Februarius		
2	Trębaczom za pracę	1	
10	Bratu Organmistrzowi gratiale	1	8
	Martius		
16	Suchedni Organiście Cinerum	12	
	It(em) Temuż za Golenie	4	
	It(em) Temuż od pieczenia Opłatków y posługi	3	
	Junius		
17	Organiście Suchedni [SS. Trinitatis]	12	
	(Item) temuż za golenie	4	
	(Item) temuż od pieczenia opłatków y od posługi	3	
	Julius		
12	Za dwie pary botów Organiście y Woźnicy	4	
	Augustus		
16	Trębaczom za dni trzy	3	
	September		
5	Organmistrzowi od wykurzenia Organków y od poprawy bez niedziel putrorej [?] robił	22	
8	Trębaczom Tyczyńskim	1	
20	Organiście Suchedni S. Mathaei	12	
	December		
9	Trębaczom z Tyczyna	3	
24	Suchedni Organiście	12	
	Item od golenia temuż	4	

1727			
	Januarius		
1	Trębaczom	1	
	Martius		
20	Organiście Suchedni Cinerum	12	
20	Item od golenia	4	
25	Trębaczom	1	
	Junius		
10	Organiście Suchedni SS. Trinitatis	12	
	Augustus		
4	Trębaczowi	15	
18	Trębaczow	2	
	September		
22	Organiście Suchedni [S. Matthaei]	12	
	December		
20	Suchedni S: Luciae: Organiście	12	
1728			
	Februarius		
2	Trębaczom pro festo Purificationis	3	
	Martius		
16	Organiście Suchedni [Cinerum]	12	
17	Item od golenia iemusz	4	
	Maius		
22	Organiście [Suchedni SS. Trinitatis]	12	
	It(em) od Golenia	4	
	Julius		
4	Trębaczom	1	15
	Augustus		
15	Trębaczom	1	
	September		
22	Organiście Suchedni [S. Mathaei]	12	
	Item temusz od golenia	4	
	December		
18	Organiście Suchedni S: Luciae	12	
	Item temusz od golenia	4	

1729			
	Februarius		
2	Trębaczom	1	
	Martius		
12	Organiście Suchedni Cinerum y od golenia	16	
	Junius		
6	Trębaczowi za dni dwa	1	
19	Suchedni [Trinitatis] Organiście y od golenia	16	

Sporządzili Maciej Jochymczyk i Jan Koszałkowski

Tabela 20. [Liber Expensarum Conventus Borecensis, 1771–1783]
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. BSt 8

Dzień miesiąca	Treść wpisu	Fl	Gr
1771			
	[**October]** – podsumowanie wydatków za okres do października 1771 r. (wybór); karta częściowo uszkodzona		
	Organista	100	
	Tręb. Kurowski	100	
	Continuat October		
	Szymonowi Kopertowiczowi skrzypkowi a[d] rationem płacy kwartalney	16	
	November		
	Szymonowi Kopertowiczowi in vim solarium dało się	2	
1772			
	Februarius		
	Za mszą fraktowano do kapeli	6	
	Michał Obojsta wybrał ad rationem zasług złotych 44 groszy 15 reszty za rok cały a die 20 10bris ad diem 20 10bris anni elapsi zapłaciło mu się	15	15
	Kapeli y kucharzowi in Festo Puricationio B.V.Mariae na konsolacię dało się	2	24
	Kapeli kolendy złotych 6 […]		
	Martius		
	Wybrał Szymon Kopertowicz ad rationem zasług zło 27 reszty za dwa kwartały […] dopłaciło mu zasług y stołowego	63	

	Kurowskiemu za pułroku […] solarium y stołowego razem […]	113	
	Organista wziął ad ratione(m) zasług […]	23	20
	Pankowskiemu za pułroku to iest a 22 Julij ad diem 22 Januarij anni p(rae)sentis wypłaciło się zasług	35	
	Michałowi Obojście za kwartał a die 20 10bris ad diem 20 Martij złot.	15	
	Szymonowi [Kopertowiczowi] skrzypkowi ad rationem zasług dało się	30	
	Aprilis		
	Szymonowi Kopertowiczowi za kwartał a 9 Januarij ad 9 Aprilis wszty wypłaciło się	15	
	Maius		
	Szymonowi Kopertowiczowi ad rationem załug	25	
	Walentemu organiście za kwartał a die 24 Februarij ad diem 24 Maj wypłaciło się	31	20
	Julius		
	Za sadło Kurowskiemu	11	
	Za pułcielęcia Kurowskiemu	1	
	Za strony dla kapeli	2	14
	Augustus		
	Kuroskiemu za puł roku a die 4 Janua[rii] ad 4ta Julii solarium y stołowego nec non & aliis obsequiis C(onve)ntus	104	
	Szymonowi Kopertowiczowi za kwartał a 9 Aprilis ad 9 Julii reszty wypłaciło się	20	
	Pankowskiemu za pułroku a die 22 Jan. ad diem 22 Julii zasług wypłaciło się	35	
	Walentemu Organiście za kwartał a die 24 Maj ad diem 24 ms. P[raese]ntis wypłaciło się	31	20
	September		
	Kurowskiemu ad rationem zasług dało się	21	
	November		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacią […]	2	15
	December		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacią in Festo Concep. B.V. Maria in Vigilia et in Festo Nativit[a]tis D(omi)ni	6	15
	Organiście […] z opłatkami po kolendzie […]		15
1773			
	Januarius		
	Kapeli y kucharzowi na nowy rok na konsolacią	2	15

	Kuroskiemu za ciele	2	
	Kapeli kolendy	6	
	Februarius		
	Kurowskiemu za puł roku […] reszty zasług y stołowego	83	
	Szymonowi Kopertowiczowi za puł roku […] solarium i stołowego	90	
	Organiście Pezdańskiemu za puł roku a die 24 Aug. ad diem 24 Februarii zasług	50	
	Pankowskiemu za puł roku […] zasług	35	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą w dni zapustne	5	
	Martius		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacją in Festo Anunciationis B.V.M.	3	
	Aprilis		
	Szymonowi Kopertowiczowi zasług za kwartał […]	45	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Die Canae D(omi)ni	3	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Festo Paschalis	2	
	Pankowskiemu zasług za kwartał […]	17	15
	Maius		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Festo Ascensionis Domini	3	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą w Zielone Świątki	6	
	Junius		
	Za strony dla kapeli	4	20
	Szymonowi Kopertowiczowi ad Rationem Zasług dało się	15	
	Kurowskiemu na korzec owsa	8	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą […]	6	
	In octava Corporis Christi kapeli y kucharzowi na konsolacyą dało się	2	15
	Organiście ad rationem zasług	10	
	Pankowskiemu iadącemu do Stary Wsi wyszukać Organisty, na drogę	1	
	Za strony dla kapeli		28
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą In Festo Dedicationis Ecclesiae Visitationis B.V.M.	5	
	Szymonowi Kopertowiczowi ad rationem zasług dało się	16	
	Julius		
	Kurowskiemu ad rationem zasług	55	
	Trębacz. Romanowskiemu ad rationem zasług	2	
	Szymonowi iadącemu wyszukać organisty na obięcie służby, na drogę dało się	1	

	Augustus		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in festo S[ancti] P[atri] D[ominici]	2	15
	Organiście który grał in festo Assumptionis BVM. idącemu w drogę	1	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in festo S. Hyacynthi	2	
	Kuroskiemu za puł roku a die 4ta Januarii ad diem 4tam Julij reszty zasług y stołowego	49	
	Szymonowi Kopertowiczowi za kwartał a die 9na Aprilis ad diem 9nam Julij reszty zasług y stołowego	14	
	Pankoskiemu za kwartał a die 22 Aprilis ad diem 22 Julij zasług	17	
	Organiście Pezdanskiemu za kwartał a die 24 Februarij ad diem 24 Maij reszty zasług	15	
	September		
	Szymonowi Kopertowiczowi ad rationem zasług	24	
	trębacz. Jakubowi Romanoskiemu ad rationem zasług	3	
	Organiście in Festo Nativitatis BVM. powracaiącemu do Brzezowa na drogę	1	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Festo Nativitatis BVM.	2	
	Za strony dla kapeli	1	20
	Organista Pilawski obiął służbę do Organ y z żoną do głosu Dnia 19 mensis praesentis którzy ugodzeni są tak zasług iako też y stołowego na rok za złotych 300 żyta na rok korzec ieden piwa co dzień garniec którym zaraz na początku dało się za kwartał na przyszłe zasługi	75	
	October		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Festo Rosarij	3	
	Szymonowi Kopertowiczowi za kwartał […] reszty zasług	27	
	November		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in festo OOSS.	3	
	Pankoskiemu zasług za kwartał […]	17	15
	December		
	Pankoskiemu za dozor żniwa y młocki na boty	6	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Festo Conceptionis B.V.M.	3	
	Organiście z żona do głosu według ugody wydał im się iuż na rok ten pierwszy żyta korzec		
	Kurowskiemu ad rationem zasług	20	
	Kapeli y kucharzowi wigilij i Boże narodzenia	7	

1774			
	Januarius		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą w Nowy Rok	3	
	Organiscie z żoną do głosu zadało się na drugi kwar[tał].	30	
	Szymonowi Kopertowiczowi za kwartał […] wypłaciło się	45	
	Kapeli kolędy	6	
	Februarius		
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in festo Purificationis B.V.M.	3	
	Za śledzie dla kapeli		12
	Kapeli [i] kucharzowi na konsolacyą w zapusty	7	
	Martius		
	Kurowski wziął wyzey zło 20 za puł roku […] reszty zasług, stołowego & pro obsequiis Conventus wypłaciło mu się zło 84	84	
	Organista z żoną do głosu wziąn wyzey zło 30, jęczmienia korzec w zło 12 reszty za quartał […] wypłaciło im się	33	
	Pankoskiemu za kwartał […] wypłaciło mu się	17	
	Trębacz. Jakubowi Romanoskiemu do zło 5 które wziął wyzey wypłaciło mu się za rok który mu się skończy 26 praesentis zło	35	
	Kapeli y kucharzowi na konsolacyą in Festo S. Thomae	3	15
	Na konsolacia kapeli y kucharzowi w trzy pomienione uroczystości dało się	10	15
	Aprilis		
	Szymonowi Kopertowiczowi za kwartał a die 9na Januarij ad diem 9nam Praesen(tis) mensis wypłaciło się za usługi y mensalia	45	
	Panu Organiście in vim salarium który dopiero zaczął kwartał 19 martij na usilne prośby dało mu się puł korca ięczmienia Zpiklerza w złotych 6 pieniędzni zaś dało się	30	
	Za strony dla kapeli	1	24
	Kurowskiemu za kwartał a die 4ta Januarii ad diem 4tam Aprilis zasług y stołowego et pro obsequiis Conventus wypłaciło mu się	52	
	Szymonowi Kopertowiczowi który a 9 p(raes)entis zaczął kwartał na prośby iego dało mu się	23	
	Organiście na usilne prośby ze spiklerza dało się Pułkorca Żyta średniego w złotych 6 pułkorca ięczmienia w zł. 6 pieniędzmy na omaste	7	
	Majus		
	Na konsolacyą dla kapeli y kucharzowi in Festo Ascensionis Domini Nostri Jesu Christi dało się	3	15

	Pankoskiemu kapeliście za kwartał a die 22. Januarij ad diem 22. Aprilis wypłaciło mu się	17	15
	Organiście na sól dało się	3	
	Junius		
	Na konsolacyą dla kapeli y kucharza Dominica Infra Octavam Corporis Christi dało się	1	
	Kapelistom na konsolacyą in Octava Corporis Christi dało się	2	
	Za ciele Kurowskiemu dało się	2	
12	Kapelistom na konsolacyą in Dedicatione Ecclesiae dało się	2	
19	Organista z żoną do wzwyż branych pieniędzy, iako też zboża a Die 19. Martij ad diem 19 Junij dopłaciło reszty za kwartał	16	
	Za strone secunde dla kapeli dało się		18
24	Romanoski Trębacz. Jakobowi Romanowskiemu ad rationem zasług w Jarosławiu dało mu się na sprawunek	5	
	Julius		
2	Kapelistom y Kucharzowi In Festo Visitationis B. V. Mariae na kansolacyę dało się	2	
13	Kapelistom Pankowskiemu y Romanowskiemu za chleb dwóch niedzielny, chleba bochenek a gr 7. Zapłaciło się	1	
18	Pankoskiemu Kapeliście za kwartał a Die 22. Aprilis ad diem 22. Julji wypłaciło się	14	24
	Temuż kapeliście wypłaciło się za chleb tygodniowy		14
21	Romanowskiemu Trębaczowi za niedziel pięć zapłaciło się	4	10
	Temuż za chleb tygodniowy wypłaciło się		14
30	Pankoskiemu kapeliście za chleb tygodniowy		14
	Kurowskiemu in vim zasług solarium ad rationem dało się	26	
	Augustus		
3	Organiście ad rationem zasług kwartalnych kończący się pro F(est)o Matthaei dało się	15	
7	Kapelistom y Kucharzowi in F(est)o S. P(at)ris Nostri Dominici na konsolacją dało się	3	
12	Za strone Quinte	2	
15	Organiściny dało się in vim zasług	3	
	Za mszalik de Requiem	7	
	Kapeli Konsolacyi	3	
	Szymonowi Kapeliście	3	
	Szymonowi zapłaciło się reszty solarium za kwartał skończony 9. Julij	29	

19	Kapeliście Pankowskiemu za niedziel cztery na chleb zapłaciło się	1	
20	Organiście in vim zasług dało się	10	
	September		
9	Kapeli na konsolacyej in Festo BVM Nativi[tatis]	1	20
	Organiście zapłaciło się ad Complementum kwartału skończonego 19 7bris residuitatis	42	
	October		
4	Organiscie dało się in vim kwartału który się skończy d(ie) 19 Xbris	15	
	Kapeli na konsolacyę y kucharzowi in Festo SSmi Rosarji	2	
9	Zapłaciło się P. Pankowskiemu za kwartał który się zkończoł 10. 8bris	13	15
	Szymonowi Kopertowiczowi kapeliście zapłaciło się za kwartał ad diem 9 8bris który się zkończuł zło Pol	45	
15	Zapłaciło się Pankowskiemu kapeliście za chleb na niedziel 8 ad d(iem) 14 8bris	3	22
20	Organiście in vim zasług na kwartał który się zkończy 19 Xbris	10	
	November		
3	Na konsolacyą kapeli y kucharzowi szóstemu in Festo OO[mniu]m S[ancto]rum	2	
4	Organiście in vim zasług	7	
	Pankowskiemu na drogę do Czutca	1	
19	Pankowskiemu zapłaciło się za chleb czteroniedzielny ad Diem 11 9bris	1	
24	Dało się Szymonowi kapeliście in vim kwartału	10	
30	Organiście in vim zasług dało sie	10	
	December		
4	Eodem Die zapłaciło się szewcowi z Tyczyna od robienia butów par 12 dla czleladzi tak folwarczny y konwencki[ej i] dla Pankowskiego […]	15	
8	Dało się in vim solarium P. Organiście Pilawskiemu	10	
9	Szymonowi kapeliście in vim kwartału dało się	10	
22	Organiście zapłaciło się ad complementum kwartału skończonego 19 Decembris residuitatis	28	
22	Temuż organiście na drugi rok dało się żyta korzec		
	Szymonowi ad rationem kwartału	24	
30	Organiście od S. Piotra kolendy	15	
	Macieiowi z Pankowskim na drogę	9	

1775			
	Januarius		
8	Kapeli kolendy	6	
14	Pankowskiemu kapeliście za chleb Dziewienconiedzielny ad Diem 14 Januar(ius) A(nno) 1775 zapłaciło się […]	4	
14	Organiściny in vim zasług dało się	2	
22	Zapłaciło się Pankowskiemu kapeliście za kwartał który się skończył d(ie) 21 January A(nno) 1775	13	15
	Zapłaciło się Macieiowi Kurowskiemu kapeliście zasług […]	90	
27	Organiście Pilawskiemu in vim zasług dało się	54	
31	Dopłaciło się do kwartału skończonego d(ie) 9 January 1775 Szymonowi Kopertowiczowi kapeliście	1	
	Februarius		
6	Dało się Szymonowi Kopertowiczowi za dwa kwartały usq(ue) ad Diem 9 July A(nno) 1775	90	
7	Organiście in vim zasług dało się	7	
	Zapłaciło się kapeli 5 y szóstemu kucharzowi za dwie konsolacye na Sapiencyę y pro Conceptione [?] BVM	4	
11	Organiście in vim zasług do kwartału dopłaciło się […]	8	
	Martius		
7	Pankowskiemu suchedni ad d(iem) 21 Aprilis A(nno) 1775	13	15
8	Macieiowi Kurowskiemu który chodził do Rzeszowa z piniądzmi […] dało się na drogę		15
9	Pankowskiemu za chleb osmniedzielny ad 11 Marty A(nno) 1775 […]	3	
	Dopłaciło się Macieiowi Kurowskiemu do kwartału […]	14	
	Aprilis		
5	Dało się organiście in vim kwartału który skończy [się] d(ie) 19 Juny takim sposobem [?] wziął żyta korzec za złotych 14 Dopłaciło się pieniędzmi	16	
19	Szymonowi kapeliście na drogę do Dubiecka iadącemu po Prowizyą	4	
	Maius		
8	Macieiowi Kurowskiemu do Jarosławia iak szedł do syna	4	
23	Zapłaciło się P. Pankowskiemu za chleb Dwunasto[nie]dzielny a d(ie) 11 Martij usq(ue) ad Diem 3 Juny […]	5	18
29	Pankowskiemu na drogę do Niebylca		26
	Za dwa kapłony Kurowskiemu na Rosuł	1	
	Dopłaciło się za kwartał P Macieiowi a Die 4ta January A(nno) 1775 ad Diem 4 Aprilis	48	

	Junius		
4	Kapeli na konsolacyę w Zielone Świątki	2	20
16	Ciupakowi [?] z listem chodzącemu do Dzikowa a Organiste na droge	2	
24	Kapelly za konsolacyą […] czterema y piątemu kucharzowi	2	15
	Julius		
12	Przyieło się Marcina Pezdayiskiego organiste na zło Pol sto porcya tasz co y my mamy oprócz przydatku Piwo y chleb konsolacya kiedy y oycowie będą mieli		
13	Podrużnemu kapeliście		15
20	Zapłaciło się Macieiowi Kurowskiemu kapeliście za kwartał y zasługi a d(ie) 4 Aprilis ad Diem 4tam Julij	52	
24	Kapeli y kucharza zapłaciło się […]	5	27
	Augustus		
13	Za miodu Garcy 17 tak dla Gości jako y dla Oyców y kapeli na konsolacyę Garniec (zł) 2 (groszy) 12	40	12
21	P. Szymonowi Kopertynowiczowi kapeliście zapłaciło się za kwartał ad Diem 9 7bris takim sposobem wziął połetek słoniny [za] 20 złotych 12 dopłaciło się	38	
	P. Pankowskiemu za chleb ad 3 Juny usq(ue) ad Diem 6 Augusti	5	4
31	Zapłaciło się P. Pankowskiemu kapeliście za kwartał który skończył d(ie) 16 July A(nno) 1775 a zaczął Piąty Rok na S. Maryę Magdalenę na złotych 70 na Rok z wiktem konwenckim	17	15
	September		
10	Eodem Die Macieiowi Kurowskiemu kapeliście in vim kwartału dało się	8	
11	Kapeliście podrużnemu szukaiącemu służby	15	
13	Macieiowi kapeliście in vim zasług dało się	8	
15	Pankowskiemu na drogę do Rzeszowa w konwenckiem interesie	12	
25	Marcinowi organiście in vim zasług dało się	12	
	October		
1	Dla kapeli na konsolacyą in Festo Rosarji	2	
7	Kurowskiemu za kwartał skończony d(ie) 4 praese(ntis) reszty	36	
17	Pankowskiemu także za Kw[artał] skończony 18 praese(ntis)	17	
	Temuż za chleb ad diem 18 8bris	4	12
20	Organiście reszty za kwartał skończony d(ie) 14. 7bris	13	
22	Organiście na drogę do Rzeszowa		4

31	Kapeli na konsolacyą […]	2	15
	November		
26	Organiście na drogę do Markuszowy	1	
	December		
6	Na strony kapelistom	1	6
10	Kapeli za Konsolacyę	2	15
15	Szymonowi Kapeliście suchedni ad [d]iem 9. Xbris	50	
	Kurowskiemu za kwartał ad d(iem) 4. 8bris	52	
	Temuż za ciele	3	
	Pankowskiemu za Kwartał ad d(iem) 16. 8bris	18	
24	Kapeli za Konsolacye pro […] Nat[ivitas]. D[omi]ni	7	15
	1776		
	Januarius		
1	Kapeli y kucharzowi konsolacya	2	15
29	Pankowskiemu za chleb za niedziel 14 ad diem 20. Januarij na tydzień po gro[szy] 15	7	
	Kapeli kolendy	6	
	Na strony kapeli	1	
	Martius		
8	Kurowskiemu ad rationem kwartału	20	
	Pankowskiemu za kwartał skończony 16. January	18	
12	Pankowskiemu na strony	1	
30	Kurowskiemu za kwartał ad 4. Aprilis reszty	32	12
	Męczeńskiemu służy na Zł. 150 wziął za kwartał skończony 1. May 30	30	
	Aprilis		
1	Za Miód Kapelistom pro Consola[ti]onib(us) 3(bus)	6	
1	Organiście reszty do Roku który się skończy d(ie) 14 Juny	75	
1	Oycom na Msze SS. Rozdało się y kapeli […]	9	
18	Pankowskiemu za Kwartał skończony 16. Apr[ilis]	18	
	Temuż za chleb za niedziel 13. ad 16. April[is]	6	
	Majus		
18	Kapeli Konsolacya pro F(est)o Ascens[ionis]. D[omini].	2	
	Junius		
2	Pankowskiemu na drogę do Dubiecka	1	15
14	Pankowskiemu w Rzeszowie na chleb y piwo		8

27	Na strony Kapelistom	2	
29	Pankowskiemu za chleb ad 29. Junij za 10. Niedziel	5	
	Julius		
7	Męczyńskiemu ad Rationem Kwartału	4	
29	Kurowskiemu za Kwartał skończony d(ie) 4 July oprócz zboża dodało się pieniędzy	42	15
	Męczyńskiemu ad 1 Aug[usti] reszty	36	
	September		
12	Konsolacya kapeli	4	
	Pankowskiemu iadącemu do Ruszelcyc	1	
13	Organiście in vim zasług	20	
	Pankowskiemu drugi raz na drogę po Woty		24
	Pankowskiemu za kwartał skończony 22 Julij	18	
	Temuż za chleb ad diem 7. 7bris	5	
	October		
22	Pankowskiemu na drogę do Markuszo[wej]	1	
30	Kurowskiemu za Kwartał ad 4. 8bris	52	
30	Męczyńskiemu ad 1. 9bris ad rationem Kwartału	10	
	November		
7	Pankowskiemu na drogę do Tulkowic		20
14	Męczeńskiemu do Rzeszowa		6
14	Pankowskiemu za kwartał ad 22. 8bris	18	
14	Męczyńskiemu reszty za Kwartał ad 1. 9bris	30	
	December		
	Pankowskiemu na drogę po prowizyą y po gwozdzie	1	
1777			
	Januarius		
	Dało się Kurowskiemu za kwartał ad 4 Januari żyta korzec 1 […] reszty	44	
	Za kwartał Pankowskiemu ad diem 22 Januari	18	
	Temuż za Chleb ad diem eodem	9	15
	Męczyńskiemu za kwartał ad diem 1 Febru(aris)	40	
	Kapeli kolendy	4	
	Februarius		
	Za miód na konsolacyą dla Kapeli […]	2	8
	Pankowskiemu na drogę […]	1	20

	Organiście in vim zasług	70	
	Pankowskiemu na drogę po Prowizji	1	15
	Martius		
25	Kurowskiemu za kwartał ad 4 Aprilis	52	
25	Męczenskiemu za kwartał ad 1 Maij	30	
	Aprilis		
20	Pankowskiemu za kwartał ad 22 Aprilis	18	
	Myczeńskiemu za kwartał ad 1 Maij reszty	20	
	Majus		
3	Pankowskiemu na drogę Iadącemu po Prowizye	3	
11	Dało się Organiście reszty do Kwartału	30	
	Myczeńskiemu in vim zasług	4	
	Julius		
7	Kurowskiemu za kwartał ad 4 Julij	52	
15	Męczeńskiemu za kwartał ad 1 Augusti	36	
	Pankowskiemu za kwartał ad 22 Julij	18	14
	Temuż za chleb ad eandem diem	6	
	Kurowskiemu na różne expensa chałupy Iego dało się	30	
	October		
	Kurowskiemu za kwartał ad 4 8bris	52	
	Organiście in vim zasług	10	
	Pankowskiemu za kwartał ad 22 8bris	18	
	Temuż za chleb do tego dnia	6	
	Pankowskiemu na drogę do Marka i po Prowizyę		15
	Organiścinie do Rzeszowa po G[w]ozdzie	3	
	November		
	Na strony Pankowskiemu	1	
	Kurowskiemu za kwartał ad 4 Januarij	52	
	1778		
	Januarius		
	Pankowskiemu za kwartał ad 22 Januarij	18	
	Temuż ad eandem diem za chleb	6	
	Kapeli kolędy	4	
	Kurowskiemu za kwartał […]	52	
	Februarius		

	Organiście in vim zasług	50	
	Aprilis		
	Pankowskiemu na drogę do Nakła	1	
	Organiście in vim zasług	30	
	Majus		
	Pankowskiemu za kwartał ad 22 Aprilis	18	
	Temuż ad eandem diem za chleb	6	
	Pankowskiemu na strony	1	
	Wypłaciło się organiście reszty zasług ad 12 Junij	30	
	Pankowskiemu do Szklar po prowizją		10
	Kurowskiemu za kwartał ad 4 Julij	52	
	Augustus		
	Pankowskiemu za kwartał ad 22 Julij	18	
	Temuż za chleb ad eandem diem	6	
	Dla świeckich kapelistów i dla Gości	10	4
	Pankowskiemu na strony	1	
	September		
	Kurowskiemu za kwartał ad 4 8bris	52	
	Organiście za kwartał ad 14 7bris	30	
	October		
	Pankowskiemu za kwartał ad 22 8bris dało się	18	
	Temuż za chleb	6	
	November		
Organista AD. 1778 Die 14ta 7bris	Stanął na służbę na nowo organista Pezdański bez wiktu na złł Poll[?] 200 które mu klasztor wypłacić Powinien pieniędzmi złł 120 w osmdziestu zaś złotych powinien tenże organista przyiąć zboże kaszę słoninę lub inszym suplementem do tego należy mu się codzień garniec piwa ojcowskiego w święta Przeorowskie Porcya y kwarta miodu w zimie Czasem torkę [?] Drew[na] Kapusty zagon 1. Na ten kontrakt wziął słoniny połeć ieden złł 12		
	[Organista] Na ten kontrakt wziął słoniny połeć jeden at[?] 12		
	Pankowskiemu na drogę do Widełek	1	
	Kurowskiemu na drogę do Rzeszowa		10
	1779		
	Januarius		
	Kurowskiemu za kwartał ad 4 Januarij	52	

	Organista in vim zasług wzioł sadełko w złł 5		
	Kapelistom kolędy	4	
	Organista in vim zasług wziął Jagieł korzec 1 a fl 16		
	Martius		
	Kurowskiemu za kwartał ad 4 Aprilis	52	
	Organiście za Pułroku ad 14 Martij	60	
	Pankowskiemu za pułroku ad 22 Aprilis	45	
	Aprilis		
	Za dwie skorki Jerchy do Organ y Miechów	5	10
	Junius		
	Organista in vim solarium wziął pszenicy korzec jeden fl 9		
	Organista in vim solarium wziął żyta korzec jeden a fl 6.		
	Organista wziął żyta ćwierci dwie in vim zasług w złł trzy		
	Julius		
	Organista wziął in vim solarium żyta ćwierci dwie a fl: 3. gr: 15		
22	Pankowskiemu na drogę do Dubiecka y Czelatyc po Prowizyą	1	4
	Kurowskiemu za kwartał ad 4tam Julij	52	
	Pankowskiemu za trzy kwartały ad 22 Julij za chleb	18	
	Temuż Pankowskiemu za kwartał ad eandem diem 22 Julij zasług	17	15
	Augustus		
24	Kurowskiemu in vim zasług	4	
	September		
10	Organista wziął żyta klasztornego in vim zasług korzec jeden a fl: 7		
	October		
26	Organista. Temuż reszty zasług	60	
	Kurowski. Temuż za kwartał ad 4. 8bris	48	
	November		
5	Pankowskiemu w drogę	2	
10	Pankowski. Temuż ad rat[ionem] zasług	2	
	December		
10	It(em) za dawnieyszy co wziął Organista		26
1780			
	Januarius		
	Kolenda Kapeli	3	

	Organista Wziął in vim zasług Jagieł ćwierc 1. a f. 4. Pszen[icy] korz[ec] 1. a f. 7 […]		
	Pankowski expendit do Ruszalczyc	1	
	Februarius		
	Organista Wziął in vim zasług grochu ćwierć iednę a fl 1 gr 25		
	Kurowski Zasług iemu za kwartał ad 4. Jan [nieczyt.]	52	
	Pankowskiemu na drogę do Nakła	1	15
	Temu ad r[atio]nem zasług	5	
	Martius		
	Organiście	100	
	Pankowski. Temu za pół roku ad d(iem) 22 Jan(uaris) elapsi reszty dodało się	37	
	Pankowskiemu do Łańcuta		10
	Od reparacyi trąby	1	20
	Pankowskiemu w drogę	1	15
	Aprilis		
20	Organista wziął ad rationem zasług owsa k[orcy] 1 a f. 3.		
24	Pankowskiemu do Dubiecka	1	
	Majus		
	Kurowski wziął za kwartał ad d(iem) 4. Apr[ilis] Żyta k[orzec] 1 a f. 4 Pszenicy k[orzec] 1 a f. 1 reszty	30	
	Organista wziął in vim zasług Jęczm[ienia] k[orzec] 1 a fl 5		
	Kurowski za drogę 1 razy do Rzesz[owa]		20
	Junius		
	Pankowski ad r[atio]nem zasług	2	
	Julius		
	Kurowski wziął za kwartał ad 4 Jul[ii]	52	
	Organista wziął ad rat[ionem] zasł[ug] Pszenicy k[orzec] 1 zł 8		
	Pankowskiemu w droge po Prow[izję]	2	
	Augustus		
	Pankowskiemu Trębacz[owi] za półroku ad 22. Julij elap[si]	46	
	November		
2	Pankowskiemu po Prow[izję] do Dubiecka	1	
26	Kurowskiemu na drogę do Dubiecka po Prow[izję]	1	
	December		
	Kurowski. Temuż za 2. Kwartały ad d(iem) 4. Jan. futuri	104	

	Dług. Organiście oddało się pożyczanych	204	
	Organista. Temuż reszty zasług za rok	40	5
27	Od naprawy Organ dawniey	17	
	1781		
	Januarius		
5	Za mięso na nowy rok OO. y kapeli	3	12
	Aprilis		
10	Organista. Temuż za półroku zasług ad 14. Mart	100	
11	Kurowski. Temuż ad r[atio]nem zasług	90	
	Majus		
3	Pankowskiemu za 3. kwartały fl 51. Za chleb fl. 18. Za konsolacye fl 1 gr 27	70	27
7	Za stronę iedwabną w łokci 5		10
7	Strugowski. Temu ad r[atio]nem zasług	4	
	Julius		
7	Strugowski. Kapeliście in vim zasług	4	
	Kurowskiemu kapeliście za kwartał ad 4. Apr. […] reszty	22	
19	Strugowskiemu kapeliście Trębacz[owi] za kwart[ał] ad 3. Aug. reszty	15	
	Augustus		
1	Za strony	1	
	Kurowski. Temuż należało za kwartał ad 4. Julij fl 52. przeieło się długu iego u Balczyka [?] w Tyczynie złot(ych) 35. gr 20 reszty mu dodał konwent za tenże kwartał	16	80
	Za miodu kwart 16 dla oyców, kapeli y inszych przy gościach […]	9	18
	Organiście Marcinowi Pezdanskiemu ad 14. należało się za pół roku fl100 na to przedało mu się domostwo czyli mieszkanie przy klasztorze według Consilium woli iako iest in libro Consil[i]or(um) za złotych 80 reszty się mu dodało	20	
	September		
10	Za krowę Organiście	22	
	October		
9	Kurowski. Temu za kwartał ad 4. 8bris	52	
24	Męczyński. Temu za kwartał ad ult[imum] 8bris	15	
	November		
22	Na strony Męczeńskiemu		20
	November, December		

	Męczyńskiemu kwartalnego	8	15
	Dla Kapelli z Czuca	4	
	1782		
	Martius		
	Za strony dla Kapeli	17	
	Kurowskiemu na Boty	3	
	Krawcowi od robienia sukien Kapelistom młodym	7	21
	Junius		
	Za miód Organiście	29	
	Julius		
	Za Jedwab na strony dla Kapeli	5	
	Kurowskiemu od butow	2	
	Augustus		
25	Gołębiowskiemu Kapeliście	7	
26	Organiście Marcinowi Pezdańskiemu in vim zasług	20	
	November		
17	Organiście in vim salarium	1	
	1783		
	Februarius		
21	Panu Kurowskiemu in vim zasług za Rok 1782	6	
	Martius		
	Organiście za kwartałów dwa Panu Maciejowi Rucińskiemu	34	
22	Organiście Marcinowi za rok 81 skończony w 82 p(ro) exaltatione S. Crucis dopłaciło się	180	
	Od puszczenia krwi Gołębiowskiemu y za lekarstwo	3	
	Za Marcina Organistę Peznanskiego [sic!]	4	
	Kuroskiemu staremu in vim zasług	75	16
	Młodemu Kuroskiemu in vim zasług	8	
	Za Gołębiowskiego Organistę Służby jego miesięcy 2	16	20

Sporządzili Maciej Jochymczyk i Jan Koszałkowski

Tabela 21. Incipit Liber Expensarum sub Regimine Ad(modu)m Reverendi Patris Lud[ovici] Kwiatkowski Pro tunc Prioris Borecensis ab Eodem Comparatus Anno Domini 1783
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. BSt 9

Dzień miesiąca	Treść wpisu	Fl	Gr
[1783]			
	Aprilis		
1	Dało się Kopertowiczowi kapeliście przy ugodzeniu	7	
3	In vim należytości roczney Kuroskiemu Maciejowi	51	
13	Kurowskiemu iadącemu po Prowizyą do Dubi[ecka]	[karta uszkodzona]	
	Kapeliście przechodzącemu do Jarosławia		
17	Za strony na Basetlę		24
	Za kwintę na Skrzypce		6
	Majus		
	[T]uszyńskiemu kapeliście in 83 ad 21 Maji za Rok 82 na Rok 83 rachuiąc od S. Thomasza Apost.	95	15
	Augustus		
16	Organista Błażows[ki] za dwa połcie słoniny	17	
16	Temusamemu za cielęcinę		20
24	Przy obrzynku skrzypkowi	1	
	September		
14	Maciejowi Organiście in vim zasług	4	20
14	Tuszyńskiemu kapeliście in vim zasług	2	25
23	Organiście Maciejowi	7	
23	Tuszyńskiemu	17	
	October		
16	Maciejowi Organiście in vim zasług	41	
	November		
19	Szewcowi za buty dla Tuszyńskiego	3	
19	Tuszyńskiemu in vim zasług	17	
19	Maciejowi organiście in vim zasług	24	6
	December		
11	Organiście Sobestyanowi Wolenskiemu	4	

1784			
	Januarius		
2	Organiście Pchęrzowskiemu	2	
	Februarius		
11	Tomaszowi Trębaczowi in vim zasług	7	
	Martius		
	Maciej Kurowski. Temuż należytom zaległe od Konwentu iako y za teraźniejszy kwartał kończy się 4ta Aprilis A.C.[?] wypłaciło się zupełnie	250	
	Organista. Marcinowi Rucińskiemu reszty zasług	10	
	Organista. Temuż Wolenskiemu iadącemu do syna in vim zasług	8	
	Maciejowi Organiście z Błażowy	1	
	Majus		
19	Kopertowiczowi kapeliście pożyczyło się	12	
	In vim zasług Organiście Sebastianowi	1	20
	Tomaszowi Trębaczowi in vim zasług		18
30	Sobestyanowi Organiście in vim zasług	4	
	Tomaszowi Trębaczowi in vim zasług	11	
	Sobestyanowi Organiście in vim zasług	20	
	Julius		
	Sobestyanowi Organiscie na buty	6	
18	Na Kwintę Kapeli do Skrzypców		6
Liber Expensarum Sub Regimine Admodum Reverendi Patris Sacrae Theologiae Lectoris Joannis Evangelista Romankiewicz Prioris Conventuus Borecen(sis) Anno 1784. Die. 3. Augusti			
	Augustus		
4	Za pięć dni od żniwa żonie kapelisty Kopertowicza	2	12
26	Skrzypkowi przy obrzynku	1	
	September		
29	Organiście Sobestyanowi in vim zasług	4	
	Tomaszowi Trembaczowi in vim zasług 17. Aug[usti] a. c. złoty ieden 19. ej(us)dem mensis et anni zł: dwa y g[roszy] 3 – 23. ejusde(m) mensis et anni g[roszy] 10 27. ejusde(m) Augusti a. c. zł. p[olskich] ieden	4	
	October		
28	Tomaszowi Trembaczowi na buty	4	
	Item temuż na podszycie	1	

1785			
	Januarius		
8	Organiście na buty	5	
16	Tomaszowi Trembaczowi dodała się do przyszycia butów a zł: pol: dwa, które wziął ut in regestris ptt		15
25	Sebestyanowi Organiście zasług za puł roku a primis Augusti a. e. utq(ue) ad ultimam Januarij anni currentis inclusive	40	
	Tomaszowi Trembaczowi in vim zasług	1	
28	Tomaszowi Trembaczowi in vim zasług	3	
29	Kapeliście Tomaszowi Miczakowskiemu Trembaczowi według kontraktu uczynionego w Roku 1784 27. Stycznia skączonym w roku 1785 dnia ut supra należało mu się 80. zł: pols: dwie par butów y dwie podszycia, Że zaś wspomniany wybrał rożnemi czasy na swoie potrzebe 32 zł: pol: g. 16. ut in registris ptt Żydowi podklasztornemu był winien zł: pol: dziesięć, które się potrącyły, więc mu się wypłaciło od konwentu	51	14
	Martius		
4	Kapeliscie Kurowskiemu in vim zasług	50	
26	Sobestyanowi Organiście na nowe boty	5	
	Aprilis		
12	Sobestyanowi Organiście dało się in vim zasług	10	
1786			
	Februarius		
1	Sobestyanowi Wolińskiemu Organiście reszty zasług tudzież za Jęczmień zapłaciło się	94	8
	Aprilis		
12	Macieiowi Kurowskiemu in vim zasług	6	
18	Za 12 łoki Drotu do Organ naprawy		12
	Julius		
23	Macieiowi Kurowskiemu in vim zasług	2	
	Augustus		
13	Organiście in vim zasług Sobestyanowi Rucińskiemu	6	
21	Macieiowi Kurowskiemu in vim zasług	20	
	October		
15	Sobestyanowi Rucińskiemu Organiście in vim zasług	3	
1787			
	Januarius		
10	Macieiowi Kurowskiemu do porachunku dało się	118	

	Februarius		
11	Macieiowi Kurowskiemu in vim zasług	2	
	Aprilis		
16	Organiście za Exportacyą wigilie w Kościele S. Piotra pod pogrzeb S.p. O. Jana Romankiewicza	5	10
25	Za cielę Kurowskiemu na Kuchnią	2	10
	Majus		
9	Sobestyanowi Rucińskiemu organiście konwenckiemu pożyczonych Pieniędzy na krowę do kuchni od Żyda	24	19
	Julius		
17	Dopłaciło się reszty Sebastianowi Rucińskiemu organiście za rok 1786 w Rok 1787 d(ie) 9na Aprilis skończony	51	
	Maciejowi Kurowskiemu in vim zasług	6	
	Augustus		
6	Organista. Sobestyanowi Rucińskiemu na drogę do Jarosławia w sprawie P Jana Onuszkiewicza dało się	2	
	September		
25	Za Siemie organiście Błazowskiemu do siewu korzec ieden	10	
	October		
18	Sobestyanowi Organiście in vim zasług dało się	4	
	November		
5	Zapłaciło się Macieiowi Kurowskiemu za Rok 1785 skończony w Roku 1787 na dzień 4 kwietnia	70	
	December		
18	Maciejowi Rucińskiemu organiście in vim zasług	10	
28	Organiście Tyczyńskiemu z opłatkami będącemu		12
	1788		
	Martius		
18	Sobestyanowi Rucińskiemu za Sarniec na Szynki zapłaciło się	40	
23	Organiście Sebestyanowi Rucińskiemu in vim solarium dało się	4	
	Majus		
6	Sobestyanowi Rucińskiemu organiście zapłaciło się solarium reszty uti patet in superius że brał in vim solarium za rok 1787 skończony w roku 1788 Dnia 9 kwietnia	42	
6	Temusz Sobestyanowi Rucińskiemu organiście in vim zasług na Rok 1788 dało się in vim śpiewania koronki	2	

6	Zapłaciło się Maciejowi Kurowskiemu od robienia świec y golenia za rok 1787 zakończony w roku 1788 dnia 4 kwietnia	36	
	Julius		
8	Sobestyanowi Rucińskiemu in vim śpiewania koronki pro A(nno) 1787 finito in A(nno) 1788 pro Festo S Joannis	8	
8	Temuż Sobestyanowi Rucińskiemu dopłaciło się do Jeczmienia co się był brał u niego […]	4	
20	Od Butów Szewcowi zrobienia dla Sobestyana Rucińskiego organisty y dla Zakrystyanczyka dwuch par	3	
	September		
12	Sobestyanowi Rucińskiemu in vim zasług dało się	6	
	October		
13	Od Butów zrobienia Jakubowskiemu z Tyczyna Szewcowi dla Sobestyana Rucińskiego organisty zapłaciło się	1	15
	1789		
	Januarius		
17	Maciejowi Kurowskiemu od Golenia y świec robienia […]	27	
	Aprilis		
15	Organista. Zapłaciło się Sobestyanowi Rucińskiemu za Rok 1788 skoczony w Roku 1789 dnia 9 kwiet[ni]a za Rok skończony takim sposobem wziął […] zło Pol 6 dopłaciło się	54	
	Julius		
21	Dopłaciło się Sobestyanowi Rucińskiemu in vim śpiewania koronki do S Jana Chrzciciela ad A(nno) 1789	8	
	September		
19	Od zrobienia Butów dla organisty kucharza y Zakrystyańczyka Szewcowi Jakubowskiemu zapłaciło się	4	
	November		
13	Za Siemienia pułkorca na oley organiście Błazowskiemu zapłaciło się	6	
	1790		
	Januarius		
6	Co koronkę śpiewał Organista zapłaciło się	5	
	Martius		
5	Zapłaciło się Sebestyanowi Rucińskiemu organiście za Rok 1789 zkończony 1790 Roku dnia 5 Marca y za buty	60	
	Junius		
7	Stanisławowi Organmistrzowi od wykorygowania y sporządzenia Organ zapłaciło się	20	

1791			
	Martius		
13	Stanisławowi Gnacinskiemu organiste zapłaciło się za drugie Puł-roka ad 4tam Marty A[nno] 1791 zasług	30	
27	Organiście zabuty pro A(nno) 1790 […] zapłaciłem	6	15
	Aprilis		
15	Organista. Stanisławowi Gnacińskiemu in vim solarij dało się	23	
	Augustus		
15	Stanisławowi Gnacińskiemu organiście od podszycia butów	3	
	November		
7	Organiście iadącemu do Cyrkułu Rzeszowskiego […] na drogę		15
16	Dopłaciło się organiście Stanisławowi Gnacińskiemu za Rok 1791 a skończony w Roku 1792 dnia 4 Marca gdyż wziął ut superius za tenże Rok Zł Pol 23 reszty	37	
1792			
	Februarius		
2	Kapelistom co Pokolendzie byli	4	
	Martius		
7	Stanisławowi Gnacińskiemu organiście który się odprawił za Rok 1792 Dało mu się za Buty	8	
28	Od podszycia Butów dla Stanisława Szostkiewicza organisty	3	
	December		
13	Od podszycia butów dla organisty zapłaciło się Wilkowi w Tyczy-nie	3	15
1793			
	Februarius		
12	Temuż stróżowi za organistę długu	4	
	Martius		
3	Za Dyrektoryum pro Choro	2	12
	Aprilis		
5	Organiście od S. Piotra co śpiewał wigilie	2	
6	Od podszycia Butów dla organisty Wilczynskiemu w Tyczynie	3	
	Junius		
6	Za Drutu funt do organ y kuchni na Garki wiązać	1	
1794			
	Martius		
7	Kupiło się dla organisty Stanisława Szostkiewicza na kapotę sukna łokci 4 ˝ ůokieă zł 4 gr 6 facit	18	27

	Od Przerabiania Czapki w Rzeszowie dla tegosz organisty zapłaciło się	3	16
	Za Czapkę siwym Baranem dla tegosz organisty zapłaciło się	20	
	Krawcowi od zrobienia kapoty y żupana dla tegosz organisty	6	
	Aprilis		
19	Za kapelusz dla Stanisława Szostkiewicza organisty	5	15
	October		
20	Za czapkę Stanisława organisty in vim zasług dało się	2	5
	November		
26	Od zrobienia par Butów 2 dla kucharza y organisty z konwencki[ej] skury zapłaciło się Wilczyńskiemu w Tyczynie	4	
	Od Poszycia Butów dla O. Przeora par 2 y organiście pary temusz Wilczyńskiemu zapłaciło się	6	
	1795		
	Januarius		
2	Krawcowi od kurtki zrobienia dla organisty	2	
	Martius		
9	Organiście Stanisławowi Szostkiewiczowi […] w Rzeszowie dało się	2	10
	Augustus		
5	Kupiło się sukna Stanisławowi Szostkiewiczowi organiście […] na Żupan y kontusz łokci 9 y ćwierć łokieć zł 6 […]	55	15
	Dla tegosz Stanisława Szostkiewicza organisty za pas Jedbawny	13	
	Krawcowi od zrobienia Żupana y kontusza dla tegosz organisty	6	
	Dla tegosz organisty od podszycia butuw zapłaciło się	2	20
	1796		
	Januarius		
27	Organista. In vim zasług dało się Stanisławowi Szostkiewiczowi	12	
	Majus		
31	Dało się in vim zasług Stanisławowi Szostkiewiczowi organiście na iego potrzeby	12	
	Junius		
30	In vim solarium Stanisławowi Szostkiewiczowi organiście zapłaciło się krawcowi od kurtki spodnich […]	5	15
	Julius		
30	Jeżdżąc organista z organmistrzem do Rzeszowa expensowali na drogę	1	10

	Do Organ na Skurki Jerchowe 3 iedna zł 3 facit	9	
	Za kley y drut do tychże organ	8	
	Augustus		
5	Zapłaciło się organmistrzowi od sporządzania Organ y dorabiania piszczałek	87	
	October		
31	Stanisławowi Szostkiewiczowi in vim zasług dało się do Boguchwały	10	
	December		
7	Stanisławowi Szostkiewiczowi dopłaciło się reszty solarium do całego Roku	36	
	1797		
	Julius		
10	Dało się in vim zasług Ignacemu Pęzdlowskiemu organ[iście]	3	
	Augustus		
21	Z Organistowki za Rok 1796 y za Rok 1797 Tablicznego	1	2
	November		
10	Organista. In vim zasług dało się Ignacemu Pęndzlowskiemu	2	
	December		
30	Organista. Zapłaciło się Ignacemu Pęndzlowskiemu […] pro A(nno) 1797 ad ultimam Junij	40	
	1798		
	Januarius		
2	Zapłaciło się szewcowi od zrobienia butów dla Ignacego Pendzlowskiego organisty	3	
	Martius		
19	Dla organisty Ignacego Pędzlowskiego dało się za pas	3	15
	Julius		
23	Organiście Ignacemu Pędzlowskkiemu za pułroku solarium a Juny ad ultimam Decembris A(nno) 1797	40	
29	Zapłaciło się Ignacemu organiście za pułroku a 1 January ad ultimam Juny A(nno) 1798	40	
	September		
3	Dało się in vim zasług Macieiowi Grochmalnickiemu [organiście] który przyiął służbę 15 Augusti 1798 A(nni) na kapotę	30	
	Temusz Macieiowi na potrzeby do teiż kapoty w Rzeszowie	3	
	Temusz od zrobienia teyże kapoty krawcowi w Rzeszowie	4	

1799			
	Majus		
24	Dałem Macieiowi Grochmalnickiemu in vim zasług	11	
	Augustus		
20	Dopłaciło się Rocznego solarium Organiście Grochmalnickiemu ad 15 Augusti 1799	19	
31	Od robienia butów szewcowi dla kucharza Michała y organiście chłopcu zapłaciło się	12	15
	December		
20	Organiście konwenckiemu Macieiowi Grochmalnickiemu za Puł Roku 1799 ad ultima Xbris	40	
1800			
	Majus		
9	Dało się Maciejowi organiście in vim zasług	16	
	Julius		
19	Maciejowi Grochmalnickiemu organiście zapłaciło się za puł roku […]	24	
	December		
10	Organiście Maciejowi Grochmalnickiemu za buty ktere mu się należały dało się w Rzeszowie	7	

Sporządzili Maciej Jochymczyk i Jan Koszałkowski

Tabela 22. Registra Capellae Con[ven]t(us) G[e]n[er]al[is] Leop[o]l[iensis] Simul(que) Percepta ex accidentib(us) variis. inhoata Sub P[rae]fectura R[evere]ndi P[at]ris Stephan[i] Bohdanowicz P[rae]d[icato]ris G[e]n[er]alis Anno 1761[1].
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Lw 57.

Data	Treść wpisu	Fl	Gr	Strona[2]
1761				
24 VII	Od OO Bernardinow	17	22	1
po 24 VII[3]	Od S. Maryi Magdaleny	7	18	1
3 VIII	Od OO Bernardynow	17	22	1
6 VIII	Zaochote	30	12	1
9 VIII	ZaMsze reqvialne na pogrzibie Pana Piaseckiego	17	18	1
27 VIII	Za ganki [od] wołoski Cekrwi[sic]	17	18	1
23 XII	Od PP Dominikanek Za Litanie infesto S. Victoriae Patronki Matki Przeoryszy	17	15	1
28 XII	Za Ganki od Wołoski Cerkwi	18		1
1762				
11 I	Od PP Dominikanek Za litanie in Festo S Honoratae Patronki	17	15	1
30 I	Za ochote	18		1
21 II	Za Reqviem	3	11	1

[1] Od tyłu księgi licząc, zostały zanotowane „Registra Expensarum Capellae..., 1761".
[2] Wpisany co drugi numer strony, ołówkiem, u góry strony.
[3] Data nieczytelna.

1 III	Za Reqviem	3	11	1
12 III	Za Reqviem	3	15	1
15 IV	Za Reqviem	4		1
27 IV	Za Reqviem Centuryanki	6		1
VI	Od cehu Tkackiego Za procesie Na Boże Ciało	18		1
25 VII	Za ochote	18		1
[26] VII	Za litanie u Panien in Festo S. Annae	18		1
Post facta[re] Calculationi(s) 8 et 9bris rec[epi] mans[u]erunt in Cassa		23		1
11 XI	Za Ochotę	18		1
15 XI	Za Reqviem Centuria[?]	6		1
26 XI	Za Reqviem	3		1
27 XI	Za Reqviem	4		1
23 XII	Za litanię u Panien in Festo S. Victoriae	18		1
30 XII	Za Ganki z ruskiej Cerkwi	13		1
	Latus facit	90		
1763				
8 I	Za wotywę	7		2
	Za litanię u Panien in Festo S. Honoratae	18		2
25 I	Za Ochotę	7		2
6 II	Za Ochotę	18		2
20 II	Za troje Reqviem	12		2
III	Za reqviem	3		2
IV	Za reqviem	3		2

VI	Od Cechu Garbarskiego za Boże Ciało	18		2
VII	Za reqviem	3		2
1 VIII	Za Ochotę	8		2
IX	Z Cerkwi Ruskiey p(ro) Festo Assumptionis	18		2
XI	Za Reqviem	3		2
1764				
I	Od JM PP Dominikanek Za Letanią	18		2
II	Za Requiem	3		2
III	Za Ochotę od Mg P. Papary	46		2
VII	Za litanię od Panien	14		2
VIII	Za litanię od Panien	18		2
IX	Za rekwiem	3		2
	Latus facit	220	15	2
1 X	Za Ochotę	12		3
2 X	Za Litanią od PP. Benedy	4		3
X	Za Oktawę Rozancową y Mszę requialną in crastinu(m)	8		3
XI	Za Ochotę	18		3
1765[4]				
I	Za Exportacyę	17	15	3
I	Za Ganki w Cerkwi Rusk.	18		3
I	Za Litanią na S. Honoratę	18		3
I	Trębacz odstaiąc oddał	2	15	3

[4] Skryptor nie wpisał roku, wynika on z układu księgi.

II	Za Litanią od PP Dominik	18		3
II	Za Ochotę Malenką	10		3
II	Za Requiem	2		3
III	Za Exequie P. Kasztelana	50		3
III	Za Exequie Centuriańskie	6		3
V	Za Litanię od M. Przeoryszy.	18		3
V	Za Ochotę	25		3
VIII	Za Fest S. Aug. ad OO Aug	18		3
VIII	Za Fest NP. o OO Aug.	18		3
IX	Za Ganki w Cerkwi[5]	18		3
[na marginesie w rubryce grosze] ztąd się zaczęły regestra X Gordona				
–	Za Pogrzeb Pana Blicharskiego	4		3
–	Od Panien Ormenskich za Lita:	5		3
–	Od OO: Bernardynów za Fest S: Franciszka	18		3
–	Od Bractwa Trębaczom	8		3
[wpis poza zestawieniem]	Odebrałem od przeszłey X. Patra Kapele pieniędzy po zostałych w Kassie w Regestrach expensowych zdrugiey strony Książki które się powinny tu wpisać. Zaczym ich wpisuię	107		3
	Latus facit.	147		
[kolejny wiersz nieczytelny - na brzegu karty]				
	Incipiunt Registra perceptarum R.P. Bernardae Goss S.F.tris Suppriori Itq Pris Capelae			4
18 X	Post praeterita(m) Calcula(ti)onem remanserunt Flor:	61	13	4
19 XI	Za Ganki w Cerkwi S. Mikołaia	8		4

[5] Powyżej niniejszego wpisu, po kwotach otrzymanych za występ, notatka o treści: „ztąd się zaczeły regestra X Gordona". Poniżej wpisu – grubsza kreska i zmiana charakteru pisma.

24 XI	Za Ochotę	20		4
28 XI	Za Requim	4	15	4
13 XII	Za Exequie Centurianskie	6		4
23 XII	Za Litanią u Panien in Festo S. Victoriae	18		4
28 XII	Za Litanię u Panien Dominikanek na Imienin Pelagyi Sub=Przeoryszy	18		4
	1766			
12 I	Za Litanią in Festo S. Honoratae Patronki.	18		4
15 I	Za wotywę do Nays. Panny	5	15	4
30 I	Za Veni Creator	8		4
3 II	Za Litanie u Panien in Festo S. Ludivicae Patronae.	1	15	4
4 II	Za Litanie u Dominikanek in Festo S. Veronicae Patronae	17	15	4
7 II	Za Requiem	4	15	4
13 II	Za Reduty	500		4
16 III	Za Ochotę	18		4
28 III	od Bractwa w wielki piątek za Procesyą	8		4
17 IV	Za Requiem	4	15	4
12 V	od Panien Bernardynek za Litanią	7		4
15 V	Za wotywę do N. P.	6		4
[15 V]	Za Litanią u Panien Dominikanek in Festo S. Sophiae Patronae	18		4
25 V	od P. Prowizora za Fest S. Bartholomieia	18		4
4 VI	od Marij Magdalenae	8		4
6 VI	Za ochotę malęką	26		4
7 VI	Za Exportacyą	7	10	4

Item	Za Requiem	5	18	4
	Columna facit	?[6]		4
[s. 6:] Roku 1778 zwyrazney woli Oycowskiey zapisany iest do Kapeli XX, Dominikanów Lwowskich Bozego ciała Wawrzek Ceglar ski dyszkant na lat sześć Dico 6 ktorego zapis oblatowany w Kancelaryi Mieyskiey [....] swego czasu potrzeba Testor Fr. Albertus Krzyształowski Praefectus mpp. Roku 1776 D 14 7bris Z powodów Imc Pana Szymona Maliszewskiego Or ganisty imieniem Oyca interessuiącego się zapisany iest do Kapeli Woytek Iwa nicki Chłopiec na lat 3. Dico Trzy Testor Fr Albertus Krzyształowski P. mpp Tegoż Roku 9bris z Rekomen dacyi Imc Pana Jozefa Nikorowicza zapisany iest do Kapeli XX Dominika nów Lwowskich na lat pięć Dico 5 Józef Szoszynski Chłopiec Testor Fr Albertus Krzyształowski P. mpp Roku 1778 D 12 Julij Przez X. Ja kuba Woyciechowskiego S. Z. L. Pro Kuratora Kąwentu Lwowskiego zu pełną maiącego Plenipotencyę ysz pieczę zdaną sobie od rodziców Szla chetnie urodzonego Mateuszka Ku łaczyńskiego. Tenże Mateusz Kołu czyński zapisany iest do Kapeli na Dyszkanta na Lat Siedem zawy raznym Kątentem Imć X. Szymo na Nycza Przeora Konwentu G[enera]lne go Lwowskiego Bożego Ciała Ita[...] Testor. Fr Albertus Krzysz tałowski S. Z. L. Praefectus Musices mpp			
8 VI	od XX. Bazylianow za konkluzyę	8		7a[7]
9 VI	za Requiem	6		7a
27 VI	za Requiem	4		7a
29 VI	za Ochotę	36		7a
30 VI	od XX. Paulinow	8		7a
5 VII	Za Requiem	4	20	7a
21 VII	od X. Praesentata Łopackiego y X. Przeora Mościskiego	16		7a
26 VII	od xx Augustinianow	18		7a
Item	od Panien Dominikanek za Litanię in Festo S. Annae	12		7a
30 VII	za Requiem	4		7a
4 VIII	Za Litanią u ww Panien Dominikanek in Festo S. Dominicae Patronae.	18		7a
Item	za ochotę	36.		7a
22 VIII	Za Requiem	13	10	7a

[6] Nieczytelne, róg karty wystrzępiony.
[7] S. 6 – vacat.

24 VIII	Za Fest S. Barthołomieia	18		7a
28 VIII	Za Fest S. Augustina y N. P. od OO. Augustianow	36		7a
NB. 1mis 7bris przypada Festum Patronae Rozaliae u Dominikanek.				7a
8 IX	Za Ochotę	74		7a
10 IX	Za Fest S. Mikołaia z Tolentynu od OO. Augustianow	18		7a
17 IX	Za ochotę od Dwoch Ludzi	18		7a
4 X	za wotywę	4		7a
7 X	Za Litanią od Panien ormieńskich	4		7a
13 X	za octawę Rozańcową	8		7a
Item	od xx. Paulinow za Fest S. Thecli	8	22	7a
19 X	od ww. Panien Dominikanek	17		7a
23 X	za Reqviem	4		7a
26 X	za Exequie Centuryanskie	6		7a
10 XI	Za Requiem	4		7a
17 XI	za Requiem	8		7a
23 XII	Za Litanią u Panien in Festo S. Victoriae Patronae	14		7a
28 XII	Za Litanią u Panien in Festo S. Pelagiae Patronae	18		7a
1767				
3 I	Za Litanią u Panien Festo S. Genovefae Patronae	14		7a
12 I	Za Litanią u Panien Festo S. Honoratae Patronae	16		7a
13 I	za wotywe do N. P.	4	2	7a
14 I	za wotywę	4		7a
	Columna facit	171	24	

20 I	Za Ochotę	55	22	[x][8]
21 I	za Exportacyą	6		[x]
26 I	Od Panien karmelitanek Bosych za 12 Festa odegranych wziołosie	192		[x]
29 I	Za Requiem	4		[x]
3 II	Za Litanią u Panien Dominikanek in Festo S. Ludovicae	18		[x]
4 II	Za Litanią u Panien Dominikanek Festo S. Veroniae Patronae	16	22	[x]
6 II	za Requiem	3		[x]
8 II	Za ochotę	16	22	[x]
9 II	Za wotywę	4		[x]
10 II	za Ochotę malęką	10	18	[x]
11 II	Za wotywę	3	22	[x]
15 II	Za Ochotę	14	22	[x]
16 II	Za wotywę	3		[x]
17 II	za Requiem	2		[x]
18 II	Za Ochotę	16	22	[x]
27 II	za wotywę	4	5	[x]
1 III	Za ochotę	31	11	[x]
2 III	Za ochotę	17	14	[x]
9 III	za Requiem	6		[x]
eadem	Za Litanią u ww PP. Dominikanek Festo S. Franciscae Patronae	18		[x]
3 IV	Od Bractwa w wielki piątek Za Procesyą	7	28	[x]
2 V	od XX. Bernardinow za konkluzyą czyli Cursum brumavi[?]	4		[x]

[8] Strona nieliczbowana.

4 V	Od xx. Augustynianow Za Fest S. Moniki	16	22	[x]
6 V	Za wotywę	4		[x]
7 V	za Requiem	4	8	[x]
15 V	Za Litanią u ww. PP. Dominikanek Festo S. Sophiae Patronae	16	22	[x]
16 V	Za ochotę	29	22	[x]
22 V	Za Requiem	8		[x]
29 V	Za Requiem	7		[x]
17 VI	od XX. Franciskanow za Fest S. Antoniego	12		[x]
29 VI	od ww. xx. Paulinow za Fest S. Piotra y Pawła	10		[x]
9 VII	Za Requiem	1	15	[x]
	Columna facit	565	27	[x]
24 VII	Za Litanią od X. Lektora Gordona	6		7b
26 VII	Za Litanią od ww. PP. Benedyktynek	7		7b
27 VII	Za ochote	26	15	7b
[item]	Za Litanią Festo S. Annae Patronae od ww PP. Dominianek	16	22	7b
28 VII	Festo S. Mariae Magdalenae Patronae za Litanią od ww. Panien Dominikanek	16	22	7b
24 VIII	Za Fest S. Barthołomieia	16	22	7b
24 VIII	Item Za Fest S. Bartholomieia od ww. PP. Miłosiernych	18		7b
1 IX	Za Wyiasd Starosty Lwowskiego od Cechy Tkackiey	16		7b
4 IX	Za Requiem	5	18	7b
22 IX	Za Requiem	3		7b
23 IX	Za Fest S. Tekly od xx. Paulinow	9		7b
25 IX	Za Requiem	4		7b

4 X	Za octawą Rozańcową	8		7b
13 X	Za Requiem	8		7b
15 X	Za Exequie Imc P. Zagurskiego	50		7b
16 X	Za Rekuiem	5		7b
18 X	Za ochotę malęką	12		7b
19 X	Za Requiem	4		7b
20 X	Za Requiem	2	28	7b
10 XI	Za ochote	18		7b
4 XII	od ww. PP. Rernardynek[sic] za Fest Barbary S.	18		7b
13 XII	od ww. PP. Bernardynek za Fest Immaculatae Conceptionis	17	26	7b
15 XII	Za Requiem	6		7b
28 XII	Za Litanią u ww. PP. Dominikanek Festo S. Pelagiae Patronae	16	22	7b
29 XII	Za ochotę	16	22	7b
1768				
11 I	Za Requiem	6		7b
12 I	Za Litanią od ww. PP. Dominikanek Festo S. Honoratae Patronae	17		7b
13 I	Za wotywę	5		7b
16 I	za wotywę do Nas. Panny	6		7b
28 I	Za Pogrzeb WJm Pani Magdaleny Zabońskiey Starościny Rohatyńskiey	18		8
23 I	od WW. PP. Karmelitek Bosych za rok cały zapłaconą za Kapeli	128		8
1 II	Za Opera	108		8
3 II	Za Exequie Centuryańskie	6		8
7 II	Za Ochotę	37		8

15 II	Za Ochotę	58		8
	Latus facit	337		8
Hic facta est ratio Cuj(us) quietatio videatur in Expensis Continuatur Februarius				8
22 II	Post praeterita Calculat[io]nem remans f.	22	5	8
1 IV	Od Bractwa w wielki piątek za Processyą	8		8
18 IV	Od WW. PP. Dominikanek za Obloczyn	31		8
28 IV	Za Rekwiem	4		8
7 V	Za Veni Creator grane	17		8
12 V	Za Ochotę	17		8
15 V	Od WW. PP. Dominikanek za Litanię Festo S. Sophiae	17		8
20 VI	Za Ezequie J.O. Xcia Jabłonowskiego	19		8
21 VI	od WW. XX. Franciszkanow za Fest S. Antoniego	17		8
	Latus facit	545	5	8
Hic facta e(st) ratio Cujus quietatis videatur in ecpensis				8
5 VII	Post praeteritam Calculatione(m) remansuerunt	267		8
Ita redidi R. P. S. T. Lvi Casi miro Swizyński Fr. Barna bam Gess S. T. Lv mpp				8
Ita recepu Fr Casimirus Swizynski Sae Thae Sr. Promotor S. R. mpp				8
Incipiunt Registra Perceptarum Capellae Convent(us) inchoate sub P[re]fecTura Rdi Patri Casimiri Swizyn Ski Sae Thae Lectoris. Ano Domi Ni 1768. Die 11. Julij[9]				9
13 VII	Za Mszo Rekwialno od Oyca Zakrystyana	2		9
20 VII	Za Solenizacyo na S. Wincenty a Paulo od PP Miłosiernych	18		9
24 VII	Za Rekwiem od O. Zakrystyana	3		9

[9] Zaczynają się wpisy w złotych i groszach.

27 VII	od Oycow Bernardynow za całą Solenizacyo S. Anny	30		9
17 VIII	Za ochote na Ktoro iezdzili do Lubienia czterech KapeliStow wzienosię	54		9
25 VIII	Za cało Solenizacyo na S. Bartłomiey od PP. Miłosiernych	18		9
29 VIII	Za Rekwiem od O. Zakrystyana	3		9
16 IX	Od OO. Franciszkanów od S. Antoniego podczas introdukcyi S. Jozefa z Kopertynu	30		9
24 IX	Od OO. Paulinow za dzien S. Tekli	8		9
27 IX	Od JGm Pana Prowizora S. Łazarza za Solenizacye. S. Bartłomieia	16		9
11 X	Za Rekwiem od O. Zakrysty	5		9
17 X	Od JGm Pana Bogdanowicza co Kapela grała od OO. Obserwantow grac sume	7		9
14 XI	Za Rekwiem od O. Zakrysty:	8		9
18 XI	Za Wotywe od O. Zakrysty:	4		9
20 XI	Za Wotywe od O. Zakrystya:	4		9
	1769			
11 I	Za Litanio od Matki Pelagii Przeoryszy na Jey Patronke	16		10
14 I	Za Wotywe od O. Zakrystyana	4		10
16 I	Za Litanio od Matki Honoraty	18		10
19 I	Za Wotywe od O Zakrystyana	4		10
21 I	Za Wotywe od O. Zakrystyana	4		10
29 I	Za Veni Creator podczas slubu	3		10
14 II	Za Rekwiem od O. Zakrystyana	3		10
16 II	Za Ochote	30		10
18 II	Za Ochote	30		10
17 III	Za Rekwiem od O. Zakrystyana y za Salve grane	8		10

20 III	od WW. PP. Bosaczek roczney pensii odebrało się	128		10
4 V	Za Wotywe od O. Zakrystyana	4		10
16 V	Za Rekwiem	8		10
7 VI	Za wyprowadzenie ciała umarłego zwaltorniami	3		10
14 VI	Za Solenizacyo S. Antoniego od OO Franciszkanow zprzedmiesz	10		10
30 VI	Od Oycow Paulinow za solenizacio S. Piotra	10		10
3 VII	Za granie na Krzywoszach y waltorniach od JGm Pana Winiaskiego Generała	18		10
13 VII	Za obłóczyny co się grała suma u PP Bosaczek	8		10
15 VII	Za Wotywe od O. Zakrystyana	3		10
25 VIII	Za Fest S. Bartłomieia od WW. PP Miłosiernych	18		10
26 VIII	Od S. Łazarza za ten ze sam Fest. Odebrałem od JGm Pana Prowizora	18		10
28 VIII	Od OO. Bernardynow za S Michał	30		10
29 VIII	Za Rekwiem od O. Zakrystyana	5		11
30 VIII	Za Wotywe od O. Zakrystyana	3		11
30 VIII	Tegoż dnia od Oycow Karmelitow bosych za wotywe	3		11
17 IX	Za Wotywe Rekwialno od O. Zak:	3		11
13 X	Zawotywe od OO Karmelitow bosych	4		11
17 X	Za ochote co tylko godzin grali trzy	10		11
4 XI	Za Rekwiem od O Zakrystyana	3		11
7 XI	Za Wotywe od O: Zakrystyana	4		11
11 XI	Za Wotywe od O. Zakrystyana	4		11
4 XII	Od Oycow Karmelitow bosych in vim Kontraktu wzionem	150		11
11 XII	Od O. Zakrystyana za wotywe	4		11

1770				
3 I	Za Rekwiem od O. Zakrystyana	6		11
5 I	Za Wotywe	4		11
9 I	Za Wotywe drugie	4		11
9 I	Tegosz dnia Za requiem.	4		11
20 I	Od WW Panien Bosaczek ro:czney pensii wziołem	128		11
3 II	Za Wotyw pięc granych O. Zakrystyan zapłacił mi	21		11
5 II	Za Litanij trzy granych od WW. PP Bosaczek wzienosię	8		11
7 II	Za ochote iedne	27		11
8 II	Za ochote drugie	27		11
10 II	Za Ochote 3tie	18		11
10 III	Za Wotywe od O. Zakrystyana	4		11
6 IV	Za Wotywe Rekwialno od O ZK:	3		11
8 IV	Za Wotywe reKwialno od O ZK	6		11
14 IV	Za pogrzeb X. Panny Skarbniko.	36		11
V	Od orgarmistrza za Rekwiem	8		11
19 V	Od Podskarbiego OO. Karmelitow Bosych. Za Rok cały.	150		12
14 VI	Od OO Franciszkanow od S Antoniego za Fest	10		12
14 VI	y zaganki także co grali tolko na trombach	2		12
13 VIII	Od PP. Miłosiernych za Fest S. Bartłomieia	18		12
12 IX	Za Rekwiem od O. Zakrystyana	3		12
14 X	Od grania polnego y gankow przez dni osiem w mieyskim Kościele	12		12
23 XI	Od Oyca Zakrystyana razem Za Kilka wotyw granych	16		12

9 XII	Za Rekwialno Msze od O. Zakrystyana	3		12
1771				
JMJ. Incipiunt Registra Perceptarum Capellae Conventus. Sub Pfectu ra Adm Rdi Pris Fris Pauli Daniecki S. Th. Lectoris Bursarij Con(ven)t(us) Anno Dni 1771. diei 1ma Januarij.				13
1 I	Od Karmelitow S. Marcina za Trebaczow	8		13
4 I	Za Oboistow	4		13
2 II	Od P. Kowbaluzyny	18		13
26 II	Od Konwersarzy	8		13
9 III	Od P. Garbiskiey	6		13
28 IV	Za Trembacz na Mszy	4		13
2 V	Za Rekwiem	4		13
17 V	Od XX. Karmelitow Bosych	108		13
17 V	Za Rekwiem	6		13
28 V	Za Rekwiem	4		13
7 VI	Za Rekwiem	6		13
14 VI	Za Kapele na S Anto	16		13
3 VII	Za Rekwiem	3		13
7 VII	Od PP. Karmelitanek Bosych za Kapele roznemi Czasy co grała	163		13
	Columna f[aci]t	350		13
21 VII	Od PP. Miłosiernych za Kap	18		14
2 VIII	Za Kapele na Percenkule[10]	12		14
8 VIII	Od XX. Augustyanow Za S. Anne oddebrałem	18		14

[10] Chodzi o odpust Porcjunkuli obchodzony w klasztorach franciszkańskich.

8 VIII	Za Basetle […?]	144		14
24 VIII	Za S. Bartłomie	18		14
22 IX	Od Bractwa […?] za Kapele	18		14
22 IX	Za trzy Wotywy	12		14
	1772			
7 I	Za Msze Spiewaną	3		14
12 I	Za Msze Spiewaną	3		14
20 I	Od OO Paulinow za Kapele	10		14
20 I	Za 2 Wotywy	6		14
24 I	Od Pozyczenia Kwarwio	12		14
30 I	Za dwie Msze Grany	5		14
12 II	Od Wmne Pani Pisarzowey za ochote	-		14
3 III	Od Je Pana Grzegorza Nikorowicza za ochotę	27		14
5 III	Od XX. Karmelituw Bosych dawnego dług	94		14
	Columna f[aci]t	400		14
9 III	Za Msze grane	3		15
17 III	Od pozyczenia Basetli	9		15
2 IV	Za Rekwiem	3		15
9 IV	Za Msze Grane	6		15
12 VI	Za Kapele na S Antoni	18		15
3 VII	Za Wotywe Brackie	2		15
9 VII	Za Wotywe zaięte	2		15
13 VII	Za Rekwiem	3		15

5 VIII	Od XX. Bernardynow na 5 Festow za Kapele	90		15
Incipiunt Registra Perceptarum Mausicalium Sub Prefectura Rndi Pris Fris Matthiae Żukowski Mgri Studentium In continuation anni 1772.				
24 X	Za Wotiwe grane	4		16
28 X	Od grania gankow u S. Antoniego	4		16
7 XI	Od grania Wotiwy u nas	4		16
26 XI	Od grania Mszy Rekwialney	18		16
10 XII	Od grania dwóch mszy w naszym Kosciele	9		16
1773				
5 I	Od pożyczenia kwartwioli w adwencie	12		16
13 I	Od grania Wotiwy unas	3		16
20 I	Od grania Mszy na S. Tekle U WW Panien Bernardynek	10		16
20 I	Od XX. Paulinow za kapelle na S. Pawła Pustelnika	8		16
3 II	Za Msze Rekwialną	7		16
4 II	Za ideynascie Solennizacye według kontraktu po złł 16 wzieło się od PWW. Panien Karmelitanek Bosych	176		16
10 II	Za Mszą Rekwialną	4		16
10 II	Za pożyczenie kwartwioli	8		16
15 V	Za trzy Mszy Rekwialne	6		16
3 VI	Za Wotiwe grane unas	3		17
Hic facta est ratio cujus quietatio videat(ur) in Expensis.				17
Post praeteritam Calculationem Remanserunt floreni		63	26	17
26 VII	Od PP. Dominikanek za Litanią	14		17
30 VII	Za Wotywę dano złotych trzy z których na wutkę dla kapeli dało złł: 1 gr: 2. relinquini	1	28	17

24 VIII	Od Pana Prowizora S: Lazari co kapela grała in festo S. Bartholomei Apli	12		17
18 IX	Za wotywę złł: 3. zktorych dla kapeli dało się na wudkę złł: 1. remanet	2		17
Incipiunt Registra Perceptarum Musicalium sub Praefectura Rndi Patris Fris Conradi Lechowicz Sae Thae Lectoris ordinarii Conventus in Continuatione Anni 1773				
29 X	Za Requiem	3		17
26 XI	Brat Wawrzeniec oddał	2		17
A^{o}.1774. d 18. Martij AdmRndo Pri Fri Fortunato Łasinski S. Th^{ae} Pri Mgro Studentium reddidi una cu(m) Registro fl. 2 Dico fl. duos in Cujus fidem Me subscribo Fr Alvarus Gilinski S. Thae P(rae)sent(ibus) mpp. Ita recepi Fr. Fortunatus Łasinski S. T. Lr. Mgr Studen mp. Anno Domini 1774 die 19 Martij Haec Registra reddo Rdo Patri Raphaeli Dubski S. Th: Lri Phi[losophi]ae Professori Primario; Peculium autem secrsive congregatum a 12 Jan: Anni curren cum annexis duob(us) Florenis facit 33. In cuj(us) rei fidem manum meam appono. Fr. Fortunatus Łasinski S. Th. Lr. Mgr Studen et Novitt: mppa.				17
Ita recepi ab Adm R Patre S Th. Lre Fortunato Łasinski ut supra scriptum est in toto et me Subscribo Fr Raphael OP mpp				18
1776				
I	od PP: Karmelitanek trzewikowych	24		18
16 I	za Rekwiem	3		18
30 I	za 2 Rekwiem	6		18
1 II	Od Panien naszych	17		18
8 II	za Veni Creator	17		18
6 III	Za Rekwiem	3		18
15 III	Za Rekwiem	3		18
27 III	Za rekwiem	3		18
16 IV	Za wotywe	3		18
17 IV	Za wotywe	3		18
17 IV	Item za rekwiem	3		18

24 IV	Za rekwiem	3		18
27 IV	Za rekwiem	4		18
8 V	za rekwiem	3		18
8 V	za wotiwe	17		18
21 V	za rekwiem	3		18
21 V	za dwie wotywy	6		18
16 VI	za wotywe	3		18
9 VII	za wotywe	3		18
14 VII	za wotywe	4		18
26 VII	od Panien naszych #1. to iest	17		18
19 VIII	za wotywe	3		
25 VIII	za dwie wotyw	5	27	18
3 X	za dwoie wotyw	7		18
5 X	za wotywe	3		18
25 X	za wotyw 4	12		18
17 XI	za wotywe	3		18
6 XII	za wotywe	3		18
1777				
16 I	za wotywe	3		18
22 I	za dwie wotyw	6		18
22 I	Od Panien naszych	33	26	18
II	Od Panien naszych za litanie	17		18
II	a Veni Creator	8		18

II	za Rekwiem	3		18
II	za wotiwe	3		18
II	za wotiwe	3		18
III	za Rekwiem	3		18
III	za rekwiem	3		18
IV	za dwoie rekwiem	6		18
IV	za rekwiem	3		18
1 V	za wotywe	3		19
11 V	za rekwiem	3		19
21 V	za rekwiem	3		19
10 VI	za wotywe	3		19
21 VII	za rekwiały	6		19
26 VII	za litanie #1. niewazny	17		19
28 VII	od PP. Benedyktynek	51		19
Anno Dni 1777. D 11 Augusti Recipi ab Eximio Adm Rndo P. S. Thae Magistro Joanne Augustinowicz Registra Musicalia una cum Remanentia pro Expensi #3. sed pondeni exigui atq. eis cum sci pos. in Moneta o(mni)o Flor. 14. Gro 20. Fr Albert(us) Krzyształowski S.T.L. Mgr. Studen. mpp.				19
9 IX	Za Wotywe	3		19
7 X	Od pozyczenia Kwardwioli	2		19
14 X	Za dwie Wotywy grane	7		19
16 X	Od pozyczenia Kwardwioli	3.		19
23 X	Wzieło sie od pozwolenia Kapeli JM P. Sędykowi miasta # 1 zło.	17		19
NB. Czirwone 3 zostawione in remanentia ile nie dowazaiące wydali sie tylko w Złotych Czterdziestu sześciu zktorych expens vident.				19

XI	Od Panien Dominikanek za S. Michał	17		19
	Latus facit Flor.	109	20	19
23 XII	Od PP. Dominikanek za S. Wiktorie #1.	17		19
	Latus facit Zło.	17		19
	od PP. Dominikanek na S. Teofile # oberznienty Zło.	15		20
	1778			
I	od PP Dominikanek za S. Pelagię #.1 oberznięty nie cały wydany za	14		20
I	od PP. Dominikanek za S. Honoratę #1. af. Flor.	17		20
I	Za Wotywę	3		20
II	od PP. Dominikanek za S. Ludwikę #	17		20
III	Za Wotywę.	3		20
III	z Akcydensów Redutowych przyszło do Kassy. Flor.	130		20
6 IV	Za wotywę	3		20
6 IV	Reszty za S. Wince(n)tego od PP. DD.	5		20
6 IV	Za S. Agniszkę y S. Katarzynę od PP. Dominikanek potrąciwszy co sie dało nakąsolacyą dla swoich, y cudzych przynaiętych za godziwszy importatur religum. Flor.	28		20
V	Za Poswięcenie Koscioła od PP. Dominikanek potrąciwszy się popłaciło naiętym Kapelistom, religum importatur.	8		20
VI	od Aspirantki PP. Dominikanek	14		20
VI	Za Wotywę	3		20
VII	Na Obłuczyny za Wotywę	7		20
VII	Columna facit Flor.	267		20
VII	od PP. Bosaczek za Fest Szkaplerza #1	17		21
VII	od PP. Dominikanek za S. Małgorz. #.	17		21

VII	Za Wotywę	3		21
VII	od P Dominikanek za S. Annę Czerwony Złoty oberznięty y zmieniany tylko	14		21
VIII	Za Rekwiem	4		21
VIII	od PP. Dominikanek z S. Dominik #1.	17		21
VIII	Za Rekwialną Wotywę.	3		21
VIII	Za Rekwialną Wotywę.	3		21
VIII	od PP. Dominikanek za S. Jacek.	17		21
VIII	od XX. Reformatów za Porciunkułę	17		21
VIII	od P. Prowizora za S Bartlomiey #. niewazy	16		21
VIII	Za S. Rózę od PP Dominik #	17		21
VIII	Za Wotywę	3		21
IX	od PP. Dominikanek za S. Krzyz #1.	17		21
IX	Za Wotywę	3		21
IX	od XX Paulniów za S. Teklę	12		21
X	od PP. Dominikanek za Rozancową potrąciwszy co sie wydało na naiętych	11		21
X	Za Wotywę do S. Ludwika.	3		21
X	od XX Reformatow za S. Piotr #1. potrąciwszy na dwoch cudzych Zło 4. importatur.	13		21
X	Za Requiem Centuryańskie.	3		21
XI	Za Wotywę.	3		21
XI	Za Requiem.	3		21
XI	Za Wotywę.	3		21
XII	Za Wotywę czyli Lit.na S. Barb.	4		21
XII	od PP. Dominikanek za S. Mikołay.	18		21

XII	od PP Dominikanek za Pelagię	17		21
	[1779]			
I	od PP. Dominikanek za S. Wiktoryę	9		21
I	od PP. Dominikanek za S. Honoratę #1	17		21
I	Za Wotywę od O. Zakrystiana.	3		21
I	Za Litanią od O. Prowinciała.	14		21
I	Za Wotywę.	3		21
I	Za Wotywę.	3		21
	Columna facit Flor.	307		21
II	Od PP. Dominikanek za S. Ludwikę dano # oberznięty wzieło się za niego.	15		22
II	Za Summę in Festo Purificaonis B.V.M.	8		22
II	Za Rekwiem	3		22
20 II	Za Wotywę graną	3		22
	z Akcydensów Zapustowych oddali Kapelisci do Kassy. Zło 73. zostali zaś winni ieszcze realnego długu do Tezye Kassy. Gołębiowski Trębacz Zło 21. Satkowski Zło 4. Którym podług umowy że masię wytrącic z Ich ze Salarium, ideoq, importatur.	98		22
	Latus facit.	127		22
	Hic facta e(st) ratio, Cujus quietatis videatur in Expensis.			22
	Od PP. Dominikanek za Nowy Rok	18		22
	Za dwie Wotyw dawniey niezapisanych	7		22
	Latus facit Flor.	25		22
	Facta Calculatione remanerunt in Cassa Musicali Flor.	98		22
	Ita recepi Fr Raphael Dubiski S. Th. Lr Proff mrlis Praefectus Musices			22
4 III	Za fest S. Kazimierza od OO Refor.	17		22

6 III	Za fest S. Jana Bozego od Bonfra.	17		22
6 III	za Requiem	3		22
10 III	Za S. Juzef od PP.Karmalia trzewikowych	17		22
12 IV	Za S. Wincenty od PP. Dominikanek	18		22
20 IV	Za S. Agniszkę od tychze	18		22
26 IV	Za Poswięcenie kosciola od tychze	18		22
28 IV	Za Rekwiem	3		22
30 IV	Za S. Katarzynę	18		22
21 V	od PP. Benedyktynek za Litanis 2	9		22
VI	od PP. Dominikanek za Professyę	18		22
VI	od PP. Dominikanek za Trębaczow	4		22
VI	od XX Reformatow za S. Antoni	17		22
VI	od XX Franciszkanow za toz Swięto	17		22
VI	za Rekwiem	3		22
VI	od Im P Romanowskiego za Veni Creator	18		22
VI	za Rekwiem	3		22
	Latus facit.	317		22
6 VII	Za Rekwiem	3		23
9 VII	od XX Reformatow za Rekwiem	21		23
13 VII	od PP Dominikanek za S. Małgorzatę	18		23
2 VIII	od XX. Reformatow za Porciunkule.	17		23
3 VIII	za Rekwiem	3		23
4 VIII	od PP. Dominikanek ma S Dominik	18		23

15 VIII	za Wotywę	3		23
22 VIII	od PP Dominikanek na S. Jacek	18		23
24 VIII	za fest S. Bartłomieja	17		23
29 VIII	0d XX Augustyanow za Pocieszenie M P.	28		23
2 IX	Za Wotywe	3		23
8 IX	od PP Dominikanek na S. Rozę	18		23
12 IX	od O Prowincyała	3	15	23
14 IX	od PP Dominikanek na S. Krzyż	18		23
18 IX	od XX Reformatow	7		23
4 X	od PP Dominikanek	18		23
6 X	od XX Reformatow	17		23
19 X	od XX Reformatow	17		23
28 X	za dwoie Rekwiem	6		23
29 XI	Za wotywe	3		23
4 XII	Za Litanie	4		23
6 XII	od PP Dominikanek na S. Mikołay	18		23
28 XII	od M. Pelagii	15		23
1780				
3 I	Za Litanie	14		23
3 I	Za Rekwiem	3		23
15 I	od XX Paulinow	10		23
2 II	od P. Rogalskiego za Ochotę	51		23
2 II	od PP Dominikanek	17		23

2 II	od PP Dominikanek za Professyę	17		23
26 II	za Wotywę	3		23
4 III	od X Reformatow	17		23
	Latus facit	425	15	23
	Hic facta est Ratio, cujus Quietatis videatur in Expensis.			
	Facta Calcualtione rema(n)seru(n)t	214	3	23
16 III	od XX Reformatow za Requiem	24		23
26	od PP. Ormiańskich za Litanię	7		23
5 IV	od PP Dominikanek za SW.	18		23
	Latus facit. Flor.	263	3	23
16 IV	od PP. Dominikanek za Poswię Kos.	18		24
20 IV	od PP. Dominikanek za S. Agniszkę	18		24
30 IV	od PP. Dominikanek za S. Katarzynę	18		24
7 V	Za S. Domicelę od M. SuPrzeoryszy.	14		24
11 V	Za Rekwiem y drugi raz za W.	6		24
16 V	Za Litanię od PP. Benedyktynek	4		24
27 V	Za Exportacyą zmarłego.	2		24
29 V	Za Litanią do NMP.	4		24
15 VI	Za Rekwiem od XX Reformatow.	17		24
25 VI	Za Dedykacyą Kościoła XX Paulinów.	9		24
25 VI	Za S. Antoni od XX Reformatów.	17		24
29 VI	Za SS. Piotra y Pawła od PP. Dominikanek	14		24
12 VII	Za Błogosławięstwo od PP. Dominika	7		24

13 VII	Za S. Małgorzatę od PP. Dominikanek	18		24
20 VII	od X. Prowinciała za Litanię	3		24
20 VII	od PP. Kanoniczek za S. Marte	14		24
VII	od SS. Augustianow za S. Annę	16		24
VII	od XX Reformatów za Porciunkułę	17		24
VII	od PP. Karmelitanek Bosych za Szkap.	17		24
3 VIII	Za Requiem [...]	4		24
7 VIII	Za Wotywę naiętą	3		24
8 VIII	Za Wotywę naiętą	3		24
VIII	od PP: Dominikanek za S. Dominik	18		24
VIII	Za S. Bartłomieja od Imc P. Prowizora	17		24
VIII	od PP. Dominikanek za S. Jacka.	18		24
5 IX	od XX August. za Pocieszenie y Rekwiem	28		24
IX	o PP. Dominikanek za S. Rozę	18		24
IX	od PP. Dominikanek za S. Krzyż.	18		24
21 IX	Za Requiem od O. Zakrystiana	3		24
25 IX	od XX Augustianów za S Teklę	16		24
X	od XX Reformatow za Fest Ran S.F.	7		24
X	od PP. Dominikanek za Rosarium	18		24
X	od XX Reformatów za S. Franciszka	17		24
12 X	B. Stefan oddał reszty z Expensu	14		24
19 X	od XX. Obserwantów za S. Urszulę.	7		24
5 XI	od W Im P. Hedera za Ochotę	34		24

XI	od XX Reformatów, co dziewietnastego 8bris za S. Pietra Regalata wziało	17		24
	Columna facit.	494		24
XI	Za Requiem grane wzieło się	3		25
XI	od Im P. Pakoszewskiego za Ochotę	18		25
XI	od PP. Dominikanek za introdukcyę Relik.	18		25
4 XII	od Puszkarzów za Litanię	4		25
	od PP. Bosaczek za S. Teressę	17		25
7 XII	od PP. Bernardynek za Conceptę	17		25
8 XII	od PP. Dominikanek za S. Wiktoryą NB nie za Wiktoryą ale za S. Pelagią mie.	17		25
16 XII	od PP. Dominikanek za S. Mikołay #	17		25
XII	od PP Bosaczek za S. Jan od Krzyza	17		25
XII	od PP. Bosaczek za NP. Loretańską	17		25
24	Za Requiem	3		25
	1781			
4 I	od PP. Dominikanek za S. Genowefę #	17		25
13 I	od Matki Honoraty za Fest.	17		25
3 II	Od Matki Przeoryszy za S. Ludowikę	17		25
II	od PP Dominikanek za F. Purificao.	18		25
II	Za Requiem	3		25
20 II	Od P. Rogalskiego Za Ochotę	50		25
II	Od XX. Paulinow za S. Pawła Pusteln.	14		25
II	Za Litanie	4		25

II	Od PP. Bosaczek za Fest domowy y kolędę	20		25
II	Od PP. Bernardynek za 40 godzinne.	17		25
4 III	od OO. Reformatow za S. Kazimierza	17		25
30 III	Za Wotywę Rekwialną wziełosie	3		25
6 IV	Od PP Bernardynek za MP. Bolesną	17		25
11 IV	Szewcy na drugi dzien SS. dali zadatku	7		25
IV	Od PP. Dominikanek za S. Wincenty	18		25
27 IV	Za Requiem	3		25
15 V	Od PP. Bernardynek za S. Jan Nepo.	17		25
23 VI	Za Requiem JW. Generałowy Potocki	10		25
25 VI	Za Fest Visita(t)ionis M. od PP. Kanoniczek	17		25
VI	od PP. Dominikanek za S. Agniszkę	18		25
VI	od PP. Dominikanek za Dedykację.	18		25
VI	od PP. Dominikanek za S. Katarzynę	18		25
VI	Za S. Dominik od Tychze VV D.	18		25
VI	Za Exportacyą	10		25
VI	od XX Reformatow za S. Antoni	17		25
VI	od PP Bernardynek za S. Antoni	17		25
28 VI	Za Requiem	3		25
8 VII	od PP. Bernardynek za S. Jana z Dukli	17		25
30 VII	Od PP. Kanoniczek za S. Martę.	14		25
6 VIII	Od PP. Bernardynek za Porciunkułe	17		25
	Columna facit.	602		25

VIII	Od PP. Dominikanek za S. Małgorzatę	18		26
VIII	Od XX Reformatów za Porcyunkułę	17		26
VIII	Od PP. Dominikanek za S. Jacka	18		26
VIII	Od PP. Bernardynek za Pogrzeb y Assu(m)pt	23		26
VIII	Od PP. Bernardynek za S Klarę	17		26
VIII	Od P Prowizora za S. Bartłomiey	17		26
VIII	Z Wołoski Cerkwi za Ganki y Litanie	17		26
VIII	Za Trzy Requiem.	9		26
13 IX	Od PP. Dominikanek za S. Rozę	18		26
IX	od XX Paulinów za S. Teklę	14		26
IX	od XXReformatów za Fest Ran S. Fran	7		26
IX	od PP. Bernardynek za S. Teklę	17		26
4 X	Od PP. Bernardynek za S. O Franciszka	17		26
15 X	Od Wiel Im P. Pułkownika za S. Teressę	34		26
X	Za Requiem wzieło sie	3		26
X	Od XX Reformatow za S. O Francisz	17		26
X	Od XX Reformatow za S Piotra z Alkan[tary]	17		26
31 X	Za Wotywe naiętą	3		26
31 X	Od PP. Dominikanek za Podwyszenie	18		26
31 X	Od PP. Dominikanek za Rozaniec	18		26
23 XI	Za Wesele P Głogowski Podsęd.	119		26
8 XII	Od PP. Bernardynek za Konceptę	17		26
12 XII	Od PP. Dominikanek za S. Mikołay.	18		26

28 XII	Od PP. Dominikanek za S. Pelagie	17		26
	Latus facit Flor	507		26
1782				
12 I	Od PP. Dominikanek za S. Honoratę	18		26
I	Za Requiem	3		26
8 II	Od PP Dominikanek za Purificate #	17		26
6 III	Za Requiem	3		26
III	Od XX Reformatow za S Kazimierz	17		26
18 IV	Za Requiem.	3		26
27 IV	Za Requiem.	3		26
26 IV	Za Dedykacyą od PP. Dominikanek	17		26
1 V	Za S. Katarzynę od PP. Dominikanek	17		26
3 VI	Za S. Antoni od PP. Bernardynek	17		26
VI	Od XX Reformatów za S. Antoni	17		26
	Latus facit Flor.	132		26
VII	od PP. Dominikanek za S. Małgorzate	18		27
VII	Za Requiem Taborniny	7		27
VIII	od XX Reformatów za Porciunkule	17		27
VIII	Za Ganki y Litanie w Wołoski Cerkwi	8		27
VIII	Za S. Bartłomiey od P. Prowizora	17		27
VIII	Za S. Róze odd PP. Dominikanek	18		27
VIII	Za S. Augustyn od Kanoniczek	14		27
	Latus facit Flor Pol	99		27

8 X	od PP. Dominikanek za Rozancowę	18		27
15 X	od XX Karmelitów Bosych za S. Teresse	14		27
XI	Za Requiem wzieło sie.	3		27
14 XI	Od PP. Dominikanek za dwie Summy	14		27
18 XI	Za Mszę Litaniową grane	2		27
6 XII	od PP. Dominikanek za S. Mikołay	16		27
19 XII	Za Ganki y Litanie w Wołoski Cerkwi	7		27
	1783			
I	Wzieło sie Za Requiem u Kapucynow y za Summę u Bosaków	31		27
II	Za Wotywę graną wzieło sie	3		27
II	Za Requiem grane wzieło sie	3		27
III	Za Requiem wzieło sie	3		27
IV	Za Requiem wzieło się	3		27
IV	Za S. Krzyz od Szewców	20		27
V	Za Requiem	3		27
VI	Za Requiem	3		27
	Latus facit	143		27
8 VII	Za Requiem	3		28
VIII	Za Requiem.	3		28
24 VIII	Za Fest S. Bartłomieja	17		28
IX	Za Requiem	3		28
X	Za Requiem	3		28
15 X	Za Ochotę od W ImP Filmanowiczę	17		28

X	Wyiowszy P. Szeferowicza Ktory ieszcze do Kassy winien, wzieło sie od innych tak za Reduty iako y za niebywanie na powinnosciach	43		28
31 X	Za Requiem.	3		28
5 XI	Od Ceglarskiego za Kwardwiole roznemi czasy	2		28
7 XI	Za Requiem	3		28
13 XI	Za Requiem.	3		28
	od Pozyczania Kwardwioli	2		28
1784				
30 I	Za Requiem.	3		28
13 II	Wzieło się od niebywaiących	8		28
14 II	Za Requiem.	3		28
9 III	Za Requiem.	3		28
IV	Od Niebywaiących wzieło sie.	8		28
26 IV	Za dwoie Requiem wzieło sie	6		28
30 IV	Od Niebywaiących apcugowało się	9		28
2 V	Od Narkowskiego abcugowało sie	7		28
15 V	Od Kwardwioli wzieło się	1		28
	Od Niebywaiących y redutowych	19		28
	Columna facit Flor.	160		28
24 VIII	od S. Łazarza za Fest.	17		28
12 X	Za Wotywe.	3		28
XI	od Satkowskiego.	18		28
X	Od Organisty	3		28

1785				
I	Za Requiem.	3		28
28 IV	Za Requiem	3		28
5 V	Od Kapelistów Ktorzy podczas Redut naswych powinnosciach niebywali	60		28
VI	Za Ganki w Cerkwi	7		28
26 VIII	Za Ganki wołoski Cerkwi.	12		28
1 IX	za S. Bartłomiey	14		29

Sporządził Marcin Konik

Klasztor w Dzikowie

Tabela 23. In Nomine D(omi)ni Nostri Iesu Christi […] Anni currentis 1735 […] Perceptae sub Prioratu Admodum R(evere)ndi P(at)ris Francisci Bystrżycki Convent(us) Rosariani Dzicoviensis Prioris Dignissimi Sacri Ordinis Praedicatorum.
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Tb 40

1735				
		[**Maius**]	Fl	Gr
	30	Od P. Jasiewiczowey Trębaczki	8	
		Od P. Purlinskiey Organisciny	8	
		September		
	23	Od Pani Jasiewiczowey Trębaczki	16	
		Od Pani Purlinskiey Organisciny	16	
1736				
		Majus		
	23	Od P. Jasiewiczowey Trębaczki	8	
		Od Purlinskiey Organisciny	8	
		Augustus		
	31	Otwierała się karbona Missarum, w ktorey znalazło się 142. Z tych tedy pieniędzy […] Purlinskiemu miesięcznego 10 […] Muzykantom trzema […] 24		
		September		
	10	Odebrało się Prowizyą od J.W. Jmci P. Wodzickiego Podczaszego Warszawskiego […]. Z tej że summy dałem na kwartał […] P. Tomaszowi Wilczkowi trembaczowi fl 25. P. Kazimierzowi Trębaczowi fl 25. Purlińskiemu organiscie suchedni fl 12 […]		
	21	Od Pani Kazmirzowey Jasiewiczowey Trębaczki Ławkowego	16	
		Od Pani Purlinskiey Organisciney Ławkowego	16	
		December		
	1	Wzieło się z depozytu konwenckiego fl 200 z ktorych wydałem […] P. Tomaszowi Wilczkowi za suchedni fl 25. P. Kazmirzowi Trębaczowi fl 25. Purlińskiemu fl 12 […]		
1737				
		Februarius		
	7	Odebrała się Prowizya od synagogi Dzikowskiej […] z ktorych pieniędzy wydało się Purlińskiemu miesięcznego za dwa miesiące fl 20 […]		

	29	Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu fl 10 […]		
		Martius		
	31	Ex Carbona missarum […] zapłaciłem […] Purlinskiemu fl 10 […]		
		Aprilis		
	30	Otwierała się karbona missarum […] z tych pieniędzy wydało się […] Purlinskiemu fl 10		
		Majus		
		Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu fl 10 […]		
		Junius		
Ławki	1	Od Tomaszowey Wilczkowey	8	
		Od Purlinskiey	8	
		Od Kazmirzowey Trębaczki	8	
	18	Od synagogi opatowskiey […] odebrałem Prowiziy fl 880 z ktorey muzykantom za dwa kwartały to iest Panu Kazmirzowi Trębaczowi dałem fl 50. Wilczkowi Tomaszowi fl 50, Purlinskiemu za dwa kwartały fl 24 […]		
	30	Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu fl 10 […]		
		Julius		
	31	Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu fl 10 […]		
		Augustus		
	31	Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu fl 10 […]		
		September		
Ławki	10	Od Pani Woyciechowy Purlinski z ławki	8	
		Od Pani Kazmirzowy Trębaczki	8	
		Od Pani Tomaszowy Wilczowy	8	
	30	Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu miesięcznego y Suchedni zło 22 […]		
		October		
	31	Ex Carbona missarum […] wydało się […] Purlinskiemu miesięcznego zło: 10 […]		
		November		
	30	Ex Carbona Missarum […] wydało się […] Purlinskiemu miesięcznego zło: 10 […]		

		December		
	18	Dostała się Elemozyna [= jałmużna] znaczna od Jaśnie Wiel: JMci Pana Adama Tarła Wojewody Lubelskiego […] Dobrodzieja miejsca tutejszego […] z ktorey to […] dało się […] Purlinskiemu Miesięcznego y suchedni zło: 22 […]		
1738				
		Januarius		
	31	Ex carbona missarum […] dało się […] Purlińskiemu miesięcznego zło. 10		
		Martius		
	21	Od Pogrzebu Wiel: […] Pana Tadeusza Tarnowskiego Hrabiea Dzikowskiego dostało się konwentowi zło: 36 z ktorych pro Preterito mense dało się Panu Purlinskiemu zło: 22 […]		
	31	[…] Purlinskiemu zło: 10 Mięsięcznego […]		
		Aprilis		
	30	Ex Carbona Missarum […] dało się […] Purlińskiemu zło. 10		
		Maius		
	28	Od Pani Woyciechowey Purlinskiey	8	
		Od Pani Kazimierzowey Trębaczki	8	
		Od Pani Tomaszowey Trębaczki	8	
	31	Ex Carbona Missarum […] wydało się Purlinskiemu organiscie miesięcznego y suchedni zło 22. […] Panu Tomaszowi [?] Muzykantowi dopłaciłem do całego Roku zło: 69 […]		
		Junius		
	30	Ex Carbona Missarum […] wydało się […] Panu Purlińskiemu miesięcznego zło. 10		
		Julius		
	31	Ex Carbona Missarum […] dało się […] Purlińskiemu Mięsięcznego zło. 10		
		Augustus		
	31	Otwierała się karbona Missarum […] z tych Pieniędzy dało się […] Purlińskiemu Mięsięcznego zło. 10		
		September		
	9	Od Pani Purlinskiey Organiścini	8	
		Od Pani Tomaszowey Wiczlkowey [sic!]	8	

	30	Otwrenła się karbona missarum […] Z tych tedy pięniedzy wydało się […] Purlinskiemu miesięcznego y suchedni zło: 22 […] Panu Stanisławowi Sukształowiczowi Muzikantowi mięsiecznego zło: 10 […]		
		October		
	31	Ex Carbona missarum dało się […] Purlinskiemu mięsięcznego zło: 10 […] Panu Stanisławowi Sukstałowiczwi zło: 10 mięsięcznego […]		
		November		
	30	Otwierało się karbona missarum […] z ktorych […] dało się […] Purlińskiemu Mięsięcznego zło. 10		
		December		
	31	Otwięrały się karbony […] z ktorych pięniędzy […] Panu Purlinskiemu mięsięcznego zło: 10. Panu Stanisławowi Sukształowiczowi pro 9bri et 10bri mięsięcznego zło: 20 […]		
1739				
		Maius		
	30	Ex carbona missarum pro majo […] wydało się […] Purlinskiemu organiscie za pięc miesięcy zło: 50 Item temusz suchedni 3: zło 36. Panu Stanisławowi Szukształowiczowi za Pięc mies[ię]ci 50. Panu Tomaszowi Wilczkowi 75 […]		
		Junius		
	30	Otwięraly się karbony z ktorych […] dało się […] Purlinskiemu miesięcznego zło: 10. Panu Stanisławowi zło: 10 […]		
		Julius		
	31	Otwierały się karbonki […] z ktorych dostało [?] się […] Purlinskiemu miesięcznego zło: 10, Panu Stanisławowi zło: 10 […]		
		Augustus		
	31	Otwierały się karbony […] z tych tedy pieniedzy […] dało się […] Purlinskiemu zło: 10, Panu Stanisławowi zło: 10 […]		
		September		
	31	Otwirały się karbony koscielnę […] z ktorych pieniędzy […] Purlinskiemu zło: 22, P. Stanisławowi zło: 20. Wilczkowi na suknię 28 […] Item Wiczlko[wi] staremu Tomaszowi dałem zło: 25 […]		
		October		
	19	Otwierały się karbony koscielnę […] zktorych Pięniędzy […] Purlinskiemu zło: 10. Panu Stanisławowi zło: 10 […]		

		November		
		Ex carbona […] Purlinskiemu zło: 10. Panu Stanisławowi zło: 10 […]		
		December		
	5	Odebrała się od Wiel. JW [?] Pana Wodzickiego Podczaszego Warszawskiego […] zło 560 z ktorych dało się organiscie Purlinskiemu miesięcznego y Suchedni zło: 22. Panu Stanisławowi suchedni y miesięcznego zło: 20 […]		
1740				
		Januarius		
	31	Otwierały się karbony koscielnę […] z ktorych pieniędzy dało się […] Purlinskiemu zło: 10, Panu Stanisławowi zło 10 […]		
		Februarius		
	29	Otwierały się karbonki […] Z tych tedy pięniędzy […] dało się […] Purlinskiemu miesięcznego y suchedni 22. Panu Stanisławowi zło: 20 […]		
		Martius		
	31	Otwirały się karbonki koscielnę […] z tych tedy dało się […] Panu Stanisławowi zło. 10 […]		
		Aprilis		
		Ex carbona missarum […] Panu Szukształowiczowi miesięcznego zło: 10 […]		
		Maius		
	30	Ex carbona missarum […] Panu Szukształowiczowi zło 10 miesięcznego […]		
		Junius		
	29	[…] Jakubowi muzykantowi za suknię zło: 59 […]		
	31	Ex carbona missarum […] Panu Szukształowiczowi miesięcznego i suchedni zło: 20. Organiscie za Puł miesięca zło: 5 […]		
		Julius		
	30	Ex carbona missarum […] Panu Organiscie mięsięcznego zło: 10. Panu Szukształowiczowi zło: 10 […]		
		Augustus		
	31	Ex carbona Missarum […] Panu organiscie zło 10. Panu Szukstałowiczowi zło 10. […]		
		September		
	30	Ex Carbona Missarum […] z ktorych Pięniędzy wydało się […] Organiscie Miesięcznego zło: 22. Panu Szukształowiczowi Miesięcznego y suchedni zło: 20		

		October		
	31	Ex Carbona Missarum […] Organiscie zło. 10. Panu Szukształowiczowi [.....]: zło 10 […]		
		November		
	11	Od Pana Szukstałowicza	2	
	30	Ex Carbona […] wydało się […] Panu Organiscie zło. 10 miesięcznego, Panu Szukształowiczowi zło. 10 […]		
1741				
		Januarius		
	24	Odebrała się Prowizyia od Jaśnie Wiel: […] Pana Jana Wodzickiego Podczaszego Warszawskiego […] z których Pięniędzy wydało się […] Organiscie suchedni pro festo S. Luciae zło. 20. Panu Szukstałowiczowi zło: 10. Panu Solarskiemu za trzy kwartały zło: 90 […]		
	31	Otwarła się karbona […] z tych pieniędzy dało się […] Organiscie mięsięcznego Pro 10 et Januari zło: 20. Panu Szukstałowiczowi zło. 20 […]		
		Maius		
	24	Pani Organisciny supersedowało się ratione ucznia ktory tenetur chodzić n[a] Chor	–	
		September		
Ławkowe	9	Od Pani Solarskiey	8	
		P. Organiscina nie zapłaciła, potrąciło się samemu w suchedni	8	
		November		
	11	Od P: Szukształowica Czynszu z grontu konwenckiego	2	
		Od P: Solarskiego Czynsz z Chałupy	2	
1742				
		Maius		
	11	Od P. Organisty za dwa korce pszenicy	14	
	15	Mośko także wziął pułtora korca pszenicy ale sobie potrącił […] za miodu pułtora garca dla muzykantow […]		
	16	Od Pani Organisciny z ławki	8	
		Od Pani Solarskiey z ławki	8	
		September		
	10	Od Pani Solarskiey z ławki	8	
		Pani Organiscina nie zapłaciła z ławki, Organiscie wytrąciło się w suchych dniach		
		November		

Czynsze z Domków	15	Od P: Szukstałowiczowey	2	
		Od Woyciecha Wilczka	2	
		Od P: Solarskiego	2	
1743				
		Junius		
Sad	30	Ad rationem ktory mało co obrodził dał Solarski	10	
		September		
Ławki	15	Od P. Solarskiey	8	
		Organiscina nie zapłaciła, potrąciło się w zasługach samemu		
		November		
	4	Od P. Szukztałowica czynsz z Chałupy	2	
		Od P. Solarskiego czynsz z Chałupy p(ro) hoc anno	2	
1745				
		November		
		Czynsze z Domkow: od Stanisława Szukstałowicza pro hoc anno	2	
		Od Solarskiego sim[i]l[ite]r	2	
1746				
		Majus		
	20	Z ławek […] Solarska	8	
		Szukształowiczowa potrąciło co Dyszkanciste uczy spiewac		
		September		
		Solarska z ławki dała złotych	8	
		December		
		Organiscie co opłatky piek pro labore	1	
Czynsze		Szukstałowicz nie dał defalkuie mu się co hlopca [sic!] uczy spiewac		
		Solarsky	2	
1747				
		Maij		
		Odebrałem ławkowego od Solarskiey	8	
		December		
		Czynszu od […] Solarskiego zł 2 […]		
		Od Organisty odebrałem dług, ktery był winin konwentowi	16	13

1748				
		October		
		Od Organisty ad rationem sadu w konwencie arendowanego adebrałe[m] flo.	10	
	30	Od Organisty reszty z sadu klasztornego odebrałym	14	
		November		
Czynsze z Domków	16	Od Pana Solarskiego […]		
		December		
	31	Od Tomaszowey czynszu z Domku	2	
		P. Sukształowicz czynszu nie oddał in wim Dyszkanta co go uczy		
1749				
		October		
	31	Za sad konwencki ktory trzymał P. Organista oddawszy faskę powideł, śliw kiercy 5. do suszenia, jabełk 8. [?] oddał pieniądzmi do konwentu	40	
		November		
	14	Odebrałem czynsze z Domkow […] od […] Pana Solarskiego, […] P. Szukształowiczowi potrąciło się in vim Dyszkanta		
1750				
		Junius		
	10	Ad Rationem sadu klasztornego ktory stargował Pan Solarski za złotych N° 50 dał	20	
		September		
	20	Od organisty za kupioną chałupę	80	
	27	Reszty za sad P. Solarskiego	25	
1751				
		Januarius		
	18	Od Solarskiego czynszu	2	

Sporządził Maciej Jochymczyk

Tabela 24. [Expensae pro 1725–1726, 1736–1751]
Miejsce przechowywania: Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie, sygn. Tb 40

1725			
	Januarius	Fl	Gr
	Koledy Muzykantow złotych [część karty, na której zapisano kwoty jest uszkodzona]		
	Na Strony Muzykantom		
	Trzema Muzykantom pro Victu	30	
	Februarius		
	Trębaczom od chorągwie co in festivitatibus trąbią	6	
1736			
	Januarius		
	Czterem Muzykantom	32	
	Februarius		
2	Za miód dla kapeli y Gości	4	
14	Kapelli za miód dla gości i oo.	6	
29	Czterem muzykantom za miesiąc	32	
	Martius		
7	Za wodkę dla OO. y Miod dla lapelli	4	16
10	Chłopcu za buty dyszkanciście	1	15
30	Czterem muzykantom za miesiąc	32	
	Aprilis		
9	Za miod muzykantom y Gościom pro Festo Annu(n)t:[iatio]	4	
30	Czterem kapelistom za miesiąc	32	
	Maius		
10	Za miod dla kapelli y Gości	3	
20	Za miodu garcy 6. dla Gości, y Muzykantow	5	2
31	Za miod dla kapelli	3	
31	Czterem muzykantom za miesiąc	32	
	Junius		
3	Za miodu garcy 4. Muzykantom pro Consola(ti)one, y Braci	3	6
7	Za miod dla Kapelli, y Gości in 8^{v}_{a} Corporis Xti	4	
30	Czterem muzykantom za miesiąc	32	

	Julius		
31	Panu Purlinskiemu Organiscie na wikt	10	
	Augustus		
3	Muzykantom na strony do instrumentów	1	
9	Chłopcu to iest kapeliście zapisanemu za buty	1	22
	November		
11	Za miod kapeli	1	
16	Chłopcom zapis[a]nym za sukno na Zupany łokci [nieczytelne]	30	
26	Za skurki na płudry [tzn. spodnie] Dyszkancistowi	5	
29	Za strony dla Muzykantow	1	8
	December		
17	Od zrobienia kożuszka Dyszkancistowi	1	8
1737			
	Januarius		
1	Szewcowi za buty dla Jakubka	1	20
6	Na kolędę O. Supprzeorowi y kapeli	11	
	Martius		
28	Za papir muzykantom	10	
	Aprilis		
19	Muzykantom na strony	1	8
	October		
1	Za płutna łokci 6. dla Dyszkancisty	1	2
	Od zrobienia Żupana dla tegoż	1	15
13	Na Strony Muzykantom	1	
1738			
	Majus		
22	Na strony Muzykantom na Zielone Świątki	2	
27	Dyszkanciście ktory się odprawiał na drogę	8	
	Junius		
2	Purlinskiey za 28 jay kurzych		14
	October		
1	Panu Tomaszowi Wiczlkowi [sic!] muzykantowi dopłaciłem Suchedni dopłaciłem	80	
10	Na strony Muzykantom	1	8
29	Jakubowi muzykantowi na suknię dałem	40	

	November		
5	Za buty diskanciście	1	10
	1739		
	Februarius	?	
3	Kolendy O. Suprzeorowi, Czeladzi, Muzykantom	17	16
	Martius		
25	Szefcowi za boty dla Muzykantów	8	
	Aprilis		
22	Muzykantom na strony	25	
	Majus		
18	Za Miod dla Kapelli	2	
	1740		
	Februarius		
1	Muzykantom na stroiki	2	
	Junius		
3	Za Buty dla Staszka dyszkacisti	1	10
	1741		
	Februarius		
28	P. Organiście miesięczney y suchedniowey karbony	22	
	P. Stanisławowi Szukształowiczowi tymże sposobem	20	
	Martius		
16	od zrobienia bucików dyszkancistom Straszkowi i Marcinkowi [...]	1	18
	Aprilis		
1	P. Organiście	10	
	P. Szukształowiczowi	10	
30	P. Jakubowi Muzykantowi	18	
	P. Organiscie	10	
	P. Stanisławowi	10	
	Majus		
4	P. Solarskiemu Muzykantowi dopałciło się Solarium	10	
24	Panu Organiscie suchedni pro Ratha Pentecostes	12	
	P. Stanisławowi Szukszałowiczowi suchedni pro Ratha Pentecostes	10	
31	P. Organiscie	10	
	P. Szukształowiczowi	10	

	Junius		
1	Za trzy garce miodu dla OO. y Muzykantow in festo Corporis Christi	3	12
3	Krawcowi od zrobienia kubraczka dla Dyszkancisty	1	
10	Za boty dla Dyszkancisty	1	20
	Za podkowki		4
12	Za miod dla Muzykantow rożnemi czasy od Tymy brany	5	22
18	Za pułtora łokcia sukna dla Diszkancisty na spodnie	1	15
	Item Krawcowi od zrobienia tychże spodnich […]	5	
30	Panu Organiscie	10	
	P. Stanisławowi Susztkałowiczowi [sic!]	10	
	Julius		
23	P. Solarskiemu Muzykantowi Suchedni za Qwartał	25	
31	Panu Organiscie	10	
	P: Stanisławowi Magistrowi kapelle	10	
	P: Wilczkowi za kwartał a 1ma maj ad praesentem diem	20	
	Temuż Wilczkowi na Strony		12
	Augustus		
6	[…] zapłaciło się […] za miod brany dla Oycow na consolacyą y dla Muzykantow	25	
13	Od naprawy waltorny		12
26	Szewcowi od naprawy botow dla Dyszkancisty		15
31	P. Organiscie	10	
	P. Stanisławowi Magistrowi kapelle	10	
	September		
12	Za płotna łokci 10 na koszule dla Dyszkancisty łokieć po gr: 9 Item od uszycia tych koszul: gro: 16 facit	3	16
29	P. Organiscie Suchedni fl: 12, na wikt miesięcznego tylko flo: 2 bo fl: 8 potrąciło się mu, że Żona iego nie zapłaciła z ławki facit	14	
	P. Stanisławowi Muzykantowi suchedni pro S. Mathae flo: 10 Item eidem na wikt miesięczny fl: 10 facit	20	
	Od naprawy botow dla Dyszkancisty		6
	October		
5	[…] zapłaciło się […] za wodke, y za miod roznemi czasy brany dla kapelle	34	15
9	P. Solarskiemu zapłaciło się Solarium nie za cały kwartał ponieważ zaczął nowy kontrakt od Suchedni S: Mateusza	20	

15	P: Stanisławowi Szukształowiczowi Muzykantowi za puł miesiąca za wikt fl: 5 Item eidem Suchedni za puł miesiąca fl: 1 gr: 20 facit	6	20
31	P: Organiscie	10	
	P: Solarskiemu	10	
	P: Gurskiemu za puł miesiąca	5	
	P: Wilczkowi Muzykantow[i] za kwartał	20	
	Item onemu na Strony		15
	November		
29	P: Organiscie	10	
	P: Solarskiemu	10	
	P: Gurskiemu za puł miesiąca	10	
	December		
22	P: Organiscie Suchedni in Dece(m)bri przypadaiące fl: 12. Item onemuż ratione trąbienia fl: 3. Item onemuż za wikt anticipatione fl: 10 facit	25	
	P: Solarskiemu Suchedni in 10bri przypadaiące flo: 10. Item eidem rat: trąbienia flo: 3. Item eidem za wikt hoc mense fl: 10 facit	23	
	P: Gorskiemu suchedni za pułtrzecia miesiąca flo: 8 gr: 20. Item onemuż wikt za miesiąc anticipatione fl: 10 facit	18	20
29	Dla Muzykantów roznemi czasy za Miod garcy 5	5	
	1742		
	Januarius		
5	[…] za Miod dla Muzykantow roznemi czasy y za wodke braną	15	6
7	Muzykantom kolędy	8	
31	P: Organiście	10	
	P: Szuk[s]ztałowiczowi	10	
	P: Solarskiemu	10	
	P: Wilczkowi za kwartał	20	
	Februarius		
5	Za sukno dla Dyszkancisty za kontusz oraz za potrzeby y iedwab y od zrobienia tego kontusza	33	26
27	Po Orgamistrza posyłaiąc do Mielca posłancowi	1	15
28	P: Szukształowiczowi, P: Organiście y P: Solarskiemu po złotych 10 za wikt za miesiąc facit	30	
	Martius		
4	P: Szusztkałowiczowi Muzykantowi suchedni	10	

	P: Organiście Suchedni fl: 12 Item ratione trąbienia fl: 3 facit	15	
	P: Solarskiemu Suchedni fl: 10 Item rat: trąbienia fl: 3 facit	13	
9	Dziadowi co chodził do Samborca po Orgamistrza		8
31	Panu Organiście za wikt na miesiąc	10	
	P: Szukształowiczowi	10	
	P: Solarskiemu	10	
	Aprilis		
29	Panu Organiście za wikt na miesiąc	10	
	P: Szukształowiczowi	10	
	P: Solarskiemu	10	
	Majus		
4	Za Miod dla muzykantów roznymi czasy	6	
8	P. Wilczkowi Suchedni przypadaiące ultimis aprilis	20	
	Item onemuż na strony		12
17	P: Organiscie Suchedni fl: 12. Item rat. trąbienia fl: 3. Item onemuż anticipative za wikt na miesiąc terazniejszy fl: 10 facit	25	
	P: Szukształowiczowi Suchedni fl: 10. Item onemuż za wikt za ten miesiąc anticipative fl: 10 facit	20	
	Za wiśniak, miod od Mośka brany roznemi czasy dla OO: Gości y Muzykantów dało się przenicy puł kosza [?]		
30	Muzykantom zapłaciło się anticipative		
31	Za Miod dla Muzykantow in Festis roznemi czasy	3	
	Junius		
30	P: Szukształowiczowi	10	
	P: Organiście	10	
	P: Solarskiemu	10	
	Julius		
27	P: Wilczkowi Suchedni za kwartał	20	
	Item onemuż na strony		10
31	P: Szukształowiczowi	10	
	P: Organiście	10	
	P: Solarskiemu	10	
	Augustus		
15	Za miodu garcy 2 dla Muzykantow	2	
25	P: Organmistrzowi ktory podiął się reparowac Organy za złotych sto, ad rat:	45	

31	P: Szukształowiczowi za wikt y suchedni anticipative	20	
	P: Solarskiemu za wikt, suchedni anticipative y ratione trąbienia fl: 3 facit	23	
	P: Organiscie za wikt	10	
	September		
10	Za 7 garcy Miodu roznemi czasy dla Muzykantów	7	
12	P. Organmistrzowi dopłaciło się od reparacyi Organ	54	
19	P: Organiście suchedni ktorego Żonie defalkowało się zło: 8 z ławki inaczey nie chce służyć, tylko żeby mu płacić po zło: 20 na suchedni dodałem	12	
30	P: Organiście	10	
	P: Solarskiemu	10	
	October		
8	Dyszkanciście z Sędomirza in Festo Rosarij	1	8
31	P: Organiście	10	
	P: Solarskiemu	10	
	P: Wilczkowi Suchedni	20	
	Item Wilczkowi że chodził na Chor w powszednie dni	4	
	November		
1	Za garniec Miodu dla Muzykantow	1	
30	P: Organiście	10	
	P: Solarskiemu	10	
	P: Wilczkowi co chodził na Chor w powszednie dni	4	
	P: Jodłowskiemu za dwa tygodnie za wikt	5	
	December		
15	Za Miod dla Muzykantow in antecessum brany	4	
19	P: Organiscie Suchedni fl: 20. Item onemuż za wikt pro hoc mense 10brji anticipative 10 facit	30	
	P: Solarskiemu Suchedni flo: 15. Item onemuż za wikt pro hoc mense 10bri anticipative fl: 10 facit	25	
	P. Jedłowskiemu suchedni za miesiąc fl: 5. Item onemuż za wikt in hoc mense 10bri anticipative fl: 10 facit	15	
	P: Szukształowiczowi suchedni według kontraktu powinny currere od tych dni, za wikt iednak daie się mu pro hoc mense anticipative	10	
	P: Wilczkowi za miesiąc y dni 19 suchedni (ktoremu suchedni zaczną currere od tego dnia)	11	
25	Za miod dla muzykantów	2	

1743			
	Januarius		
1	Kapelli kolęda Tynfy 4	5	2
2	Za miod y wiśniak dla kapelli y kuchmistrza	8	20
31	P: Organiscie	10	
	P: Szuształowiczowi	10	
	P: Solarskiemu	10	
	P: Jodłowskiemu	10	
	Za czapke y za pas dla chłopca	3	18
	Februarius		
2	Za miodu garniec dla muzykantów	1	15
27	P. Organiście za wikt pro Febr. fl. 10. Item suche dni przypadaiące in Martio flo. 20. facit	30	
	P. Szukształowiczowi za wikt (in) Februar. fl. 10. Item suchedni (in) Martio fl. 10. facit	20	
	P. Solarskiemu za wikt pro Feb. fl. 10. Item suchedni przypadaiące in Martio fl. 15. facit	25	
	P. Jodłowskiemu za wikt (in) Febr. fl. 10. Item suchedni przypadaiące in Martio fl. 10 facit	20	
	P. Wilczkowi suchedni przypadaiące in Martio	20	
	Martius		
25	Za pułtora garca miodu dla muzykantow	2	18
31	P. Organiście za wikt	10	
	P. Szukstałowiczowi	10	
	P. Solarskiemu	10	
	P. Jodłowskiemu	10	
	Aprilis		
30	P. Organiście	10	
	P. Szukstałowiczowi	10	
	P. Solarskiemu	10	
	P. Jodłowskiemu	10	
	Majus		
23	Muzykantom na miod in Festo Ascens.	1	15
31	P. Organiście	10	
	P. Szukstałowiczowi	10	
	P. Solarskiemu	10	

	P. Jodłowskiemu	10	
	Junius		
1	Za miod dla muzykantow	1	15
4	P. Organiście suchedni (wytrąciło się złot. 8 ktore powinna była zapłacić żona iego) tylko się dało	12	
	P. Solarskiemu suchedni	15	
	P. Szukształowiczowi suchedni	10	
	P. Jodłowskiemu suchedni	10	
	Wilczkowi suchedni	20	
20	Muzykantom na miod in Festo Corp. Christi et in Octava	3	
30	P. Organiście	10	
	P. Szukstałowiczowi	10	
	P. Solarskiemu	10	
	P. Jodłowskiemu	10	
	P. Wilczkowi na strony	1	
	Julius		
2	Muzykantom na miod in Festo Visitat.	1	15
18	Za kłotki, szcypce [= skrzypce?], papyru Libry 2 y mydła puł kaminia w Krakowie dał O. Supprzeor	16	
31	P. Organiście pro victu	10	
	P. Szukstałowiczowi	10	
	P. Solarskiemu	10	
	P. Jodłowskiemu	10	
	Augustus		
4	Muzykantom na miod in Festo S. Patris	1	15
11	Muzykantom na miod in Festo Dedicationis Eccles.	1	15
15	Muzykantom na miod	1	15
31	P. Organiście	10	
	P. Szukstałowiczowi	10	
	P. Jodłowskiemu	10	
	P. Solarskiemu wytrąca fl. 8 za sad (który mało rodził) puscił się mu za złot. 18 in antecessum dał był fl. 10 teraz 8. więc za wikt na ten miesiąc daię reszta	2	
	September		
8	Muzykantom na miod	1	15
18	P. Organiście suchedni fl. 20 y za wikt pro 7bri fl. 10 wytrąciło się za ławke fl 8	22	

	P. Solarskiemu suchedni fl. 15 y za wikt pro 7bri fl. 10 facit	25	
	P. Szukształowiczowi suchedni fl. 10 y za wikt pro 7bri fl. 10 facit	20	
	Jodłowskiemu suchedni fl. 10 y za wikt pro 7bri fl. 10 facit	20	
	Wilcz[k]owi suchedni fl. 20 y na strony fl. 1 facit	21	
29	Muzykantom za wikt zapłaciło się anticipative przy suchedniach		
	October		
31	P. Organiście wikt	10	
	P. Szuxtałowiczowi	10	
	P. Solarskiemu	10	
	P. Jodłowskiemu	10	
	November		
1	Muzykantom na miod	1	15
4	Panom muzykantom solacya za pułkwartała		
	P. Organiscie	10	
	P. Wilczkowi	10	
	P. Solarskiemu	7	15
	P. Szuxtałowiczowi	5	
	P. Jodłowskiemu	5	
29	Kapelistom czterema na wiwendę na miesiąc po złotych 10.	40	
	December		
21	Kapelli dopłaciło się suchedni iako to Organiście	10	
	P. Wilczkowi za puł kwartała	10	
	P. Solarskiemu	7	15
	P. Suształowiczowi	5	
	P. Jodłowskiemu item wszystkim za puł kwartała	5	
	Item czterema kapelistom na wiwendę na miesiąc	40	
25	Kapelli na konsolacyą in Festo Nativitatis Christi D(omi)ni	1	15
1744			
	Februarius		
	kapelli kolendy ktora była nie wziena teraz dopł [?]	3	24
	Tymże pro Januario iako to Organiscie fl. 10 Panu Solarskiemu similiter pro victu fl. 10. Jodłowskiemu fl. 10. Szukształowiczowi fl. 10 pro victu facit pro Januario	40	
	Szukształowiczowi pro medio quartali ktorego się odprawiło	5	
	Martius		

	Organiście pro Februario pro victu fl. 10 temusz kwartał markie [?] fl. 20 Solarskiemu pro Febru. pro victu fl. 10 temuż quartu. 15 Jodłowskiemu pro Febru. pro victu fl. 10 temusz quartu. fl. 10 Wilczkowi pro victu niedaie się ieno za kwartał fl. 20	95	
	Kapeli iako to organiscie fl. 10 pro victu pro mense martio Szukształowiczowi fl. 10 Solarskiemu fl. 10 Jodłowskiemu fl. 10	40	
	Tymże suchedni organiscie fl. 20 Szukształowiczowi fl. 10 Solarskiemu fl. 15 Wilczkowi fl. 20 Jodłowskiemu fl. 10	75	
	Aprilis		
25	Kapelli pro victu pro aprili ut in martio	40	
	Majus		
29	Kapelli pro victu pro majo ut in aprili	40	
	Tymże suchedni ut i[n] martio	75	
	Junius		
29	Kapelli pro victu pro mense Junio	40	
	Julius		
31	Kapelli pro Julio pro victu	30	
	Augustus		
28	Kapelli pro victu pro augusto	30	
	September		
25	Kapeli pro victu pro 7bri	20	
	Suchedni iakoto organiscie	10	
	Suztałowiczowi	10	
	Solarskiemu	15	
	Wilczkowi suche	20	
	October		
	–		
	November		
27	kapelli pro victu pro 9bri	20	
	December		
26	kapelli pro victu pro Xbri	20	
	suchedni Organiscie //:10 Solarskiemu //:15 Szukształowiczowi//:10	35	
1745			
	Januarius		
	kapeli po kolendzie Tynfuw dwa y garniec miodu	3	

25	P: Wawrzyncowi Solarskiemu muzykantowi pod czas Jego ożenienia	2	
30	Stanisławowi Szukształowiczowi victualia pro hoc mense	10	
	Wawrzyńcowi Solarskiemu simile	10	
	Februarius		
28	Stanisławowi muzykantowi	10	
	Item muzykantowi Solarskiemu	10	
	Martius		
16	Stanisławowi muzykantowi za porcyą y suchedni	20	
	Solarskiemu muzykantowi za porcyą y suchedni y co trąbuje	25	
	Organiscie suchedni dwoje Cinerum y Trinitatis	20	
	Aprilis		
30	Stanisławowi muzykantowi za porcyą	10	
	Solarskiemu muzykantowi sim[ili]t[e]r [?]	10	
	Majus		
25	Za sukna łokci dwanaście dla Dyszkancisty, y Trębaczyka	39	
	Na nici i chaftki		*25*
	Od tychże żupanikow Zrobienia	3	3
31	Stanisławowi muzykantowi	20	
	Solarskiemu muzykantowi	25	
	Junius		
20	Dla kapeli na miodu garniec	1	
30	P: Stanisławowi muzykantowi pro mense hoc victualium	10	
	P: Solarskiemu sim[ili]t[e]r	10	
	Julius		
31	P: Stanisławowi muzykantowi pro victualibus	10	
	P: Solarskiemu muzykantowi sim[ili]t[e]r	10	
	Augustus		
15	kapeli za dwa garce miodu	2	
30	P: Stanisławowi pro hoc mense pro victualibus	10	
	P: Solarskiemu muzykantowi sim[ili]t[e]r	10	
	September		
30	P: Stanisławowi muzykantowi pro victualibus y suchednie 7bris	20	
	P: Solarskiemu muzykantowi sim[ili]t[e]r	20	
	Organiscie za pułmiesięca za porcyą	4	

	Temusz organiscie suchednie 7bris	10	
	October		
20	Muzykantom dwiema pro victu y organiscie pro hoc mense	28	
	November		
28	Muzykantom dwiema y organiscie pro victualibus	28	
	December		
30	Stanisławowi muzykantowi y drugiemu Solarskiemu y organiscie pro victualibus oraz y suchedni	58	
	1746		
	Januarius		
31	Szukształowiczowi, Solarskiemu y organiscie pro hoc mense	28	
	Februarius		
28	Sukstałowiczowi, Solarskiemu, Organiscie rachując z suchedniami pro hoc mense	58	
	Martius		
31	Szukstałowiczowi, Solarskiemu y organiscie pro hoc mense	28	
	Aprilis		
24	Stanisławowi, Solarskiemu y Organiscie pro victu	30	
	Majus		
	Szukształowiczowi, Solarskiemu. Organiscie Rachuiąc z suchedniami SS. Trinitatis	60	
	Junius		
6	Od Robienia Płutnianki dla Dyszkancisty		8
	Szewcowi co robił buty dla Dyszkancisty		20
30	Solarskiemu, Sukształowiczowi, Organiscie, pro hoc mense pro victu, po złotych dziesięć. facit	30	
	Julius		
26	Szukształowiczowi, Solarskiemu y organiscie pro victu in hoc mense dało się pro victu	30	
	Augustus		
15	Dla kapeli garniec miodu	1	
31	kapelistów pro hoc mense trzema pro victu złotych	30	
	September		
27	Kapelistom trzem z suchedniami Mathaei pro victu	60	
	October		
	Kapelistom trzema pro wiktu pro hoc mense	30	
	November		

	Kapelistom trzem pro victu	30	
	December		
	Kapelistom 3 z suchedniemy rachuiąc	60	
	1747		
	Januarius		
	Dla kucharza po kolędzi miodu aj kapelistom także pokolędzie garcy 3	4	
	Szukształowiczowi, Stolarskiemu, Organiscie pro Januario et pro victu	30	
	Februarius		
28	Kapelistom 3: suchedni et pro victu […]	60	
	Stolarskiemu y Organiscie od Trąbienia na wieży	6	20
	Martius		
31	Kapelisto trzem pro victu in hoc mense złotych	30	
	Aprilis		
3	Kowalowi od okucia butow dla Spiwaka		4
4	Kapelistom po Szmigusy na miud	2	
18	Kapelistom trzem pro victu in hoc mense	30	
	Majus		
24	Za miodu garcy trzy dla kapeli we Swiątki	3	
27	Szukształowiczowi kapeliscie pro victu mensis Mai, Temusz samemu Suchedni Trinitatis daiemusię zł: 10, a że uczy chłopca spiewac przydaiemusię za poł Roka zł: 8 co czyni	18	
	Pro informatione będzie mu się należało pro Festo Rosarij hoc anno 1747 reszta zł: 8		
	Solarskiemu y organiscie pro victu mensis maij	20	
	Tymże samym dwiema suchedni Trinitatis z trąbieniem	25	
	Junius		
4	Kappelli na konsolacyą	2	
11	Za płutno na Żupan dla Dyszkanta, na koszul dwie [?] pod Żupan, czapkę oraz od roboty	9	16
19	Za buty nowe dla dyszkanta	2	16
	Julius		
8	Dało się na konsolacyą [...] kappelli y inszym posługaczom	5	20
	kappelli	30	
11	od naprawienia Żupana Dyszkantowi		25
	Kappelli	30	

	Augustus		
	Na konsolacyą kappelli	2	
21	Karbonę Oycom, Bratu, kapelli […]	85	
	September		
9	Kappelli, Bratu […] za miod, y gratiale	5	
26	Kappelli na wikt oraz suchedniowę […]	70	
	October		
29	9bris kappelli na konsolacyą	1	
	ad reparacyi kożucha dla dyszkanta	4	
	w Opatowie zapłacił D. O. Przeor za 4 y 1/2 łokcia sukna zielonego na żupan dla dyszkanta	17	15
	November		
22	Za czapkę dla Dyszkanta	2	10
	December		
	kapeli trzema pro victu	30	
10	Krawcowi od naprawy żupana dla Dyszkanta		19
21	Kapeli trzema suchedni pro festo S. Luciae	30	
	Trebaczom dwiema suchedni pro festo S. Luciae	10	
26	Za garniec miodu dla kapeli pod czas Świąt Nativitatis D. N. J. C. branego	1	
27	Na minią [?] dałem Organiscie do opłatkuw		12
	1748		
	Januarius		
	kapeli trzema pro victu	30	
	Szukształowiczowi do nauki chłopca dopłaciłem reszty pro anno 1747	8	
	Februarius		
	Kapeli trzema pro victu	30	
	Martius		
1	Kapeli trzema pro victu	30	
6	Kapeli trzema suchedni in mense Martio przypadaiące, y dwiema od Trąbienia dałem	40	
	Aprilis		
	Kapeli trzema pro victu	30	
13	Od zrobienia butów szewcowi dla Dyszkanta, y na podkówki		27
14	Za dwa garce miodu dla kapeli y dla kucharza podczas Świąt Resurrectionis D. N. J. C. branego dałem Mośkowi	2	

	Majus		
	Kapelistom trzema pro victu	30	
25	Dla Spiwaka za dwoje spodnich płucinnych, y na nicy do zrobienia jeno		20
	Junius		
	kapelistom trzema pro victu	30	
	Za dwa garce miodu dla kapeli na Świątki	2	
5	Suchedni pro festo SS. Trinitatis należące kapelistom trzema dałem	30	
	Trebaczom 2 od trąbienia suchedni	10	
	Szuształowiczowi od nauki Dyszkanta dałem	8	
	Mośkowi za miodu garcy 4 na konsolacyą dla OO. y da kapeli na oktawe Corporis Xti brany	4	
	Julius		
1	Kapelistom trzema pro victu	30	
	Augustus		
1	kapelistom trzema pro victu	30	
5	Za dwa garce miodu Mośkowi da kapeli	2	
	In 8va S. P. Dominici za garniec miodu Mośkowi dla kapeli	1	
16	Za dwa garce miodu dla Muzykantów in eodem festo	2	
	September		
	kapeli trzema pro victu	30	
28	Suchedni kapeli trzema y od Trąbienia dwiema pro festo S. Matthaei Ap: in anno 1748 należące	40	
	October		
1	Kapeli trzema pro victu	30	
	Dla kapeli za miodu garcy dwa	2	
8	Kotlarzowi od naprawy trąb dwoch […]	2	
18	Za Dwa Garce miodu którę się wzięły […] dla kapeli pro Festo Nativitatis B.V.M.	2	
21	Za strony do uczenia się na skrzypcach dla Dyszkanczysty		8
31	Kapeli trzema pro mense	30	
	November		
30	Kapeli trzema pro victu pro mense	30	
	December		
4	Za płutna łokci siedm konopnego na koszule dla Dyszkanczysty	2	6
7	Za sukna pułtora łokcia na spodnie dla Dyszkanczysty	4	15
15	Od zrobienia butow dla Dyszkanczysty y podkowania	5	23

23	Za płutna łokci dwa […] do spodnich dla Dyszkanczysty z niciami y guzikami		22
24	Od zrobienia Spodnich dla dyszkancisty		20
25	Kapeli na konsolacyą	1	8
31	Panu Sukształowiczowi muzykantowi suchdni et pro victu	20	
	Oddałem [?] Panu Organiscie z Panem Solarskim suche dni na wikt y od trąbienia […]	50	
1749			
	Januarius		
14	Kusznierzowi Jackowi od zrobienia kożuszka dla Dyszkancisty, przerobienia drugiego dla kuchty y poprawienia trzeciego Majowskiego	1	11
31	Pro victu pro hoc mense Januario. P. Sukształowiczowi, P. Solarskiemu y Panu Organiscie zapłaciło się	30	
	Februarius		
14	Kapelli co dwie sumy grali y kondukt	6	
17	Za miodu garcy dwa dla kapeli	1	21
20	Od Podszycia Butow dla Dyszkanta y za Podkuwki	1	3
	Muzykantom trzema pro victu	30	
	Martius		
31	Panu Sukształowiczowi muzykantowi pro mense […]	20	
	Panu Organiscie z Panem Solarskim wzaiem [?] y ad trąbienia	50	
	Aprilis		
1	Dyszkantowi na struny [?] do uczenia się na skrzypcach		6
24	Kapeli [za udział w pogrzebie]	4	
30	Kapelli trzema pro victu	30	
	Majus		
18	Na Ogolenie [?] Dyszkantowi dałem		1
23	Od zrobienia Żupanika dla Dyszkancisty z niciami i Chawtkami		26
31	P. Sukształowiczowi Quantualia [?] et pro victu	30	
	P. Organiscie z Panem Solarskim wzaiem y od Trąbienia	50	
	Junius		
8	Miodu dla kapelli garniec		25
29	Pratce co przez dnie lecie prała chusty [?] Dyszkancikowe	2	
30	Kapelli trzema pro victu	30	
	Julius		
11	[…] Płutna konwenckiego […] pod żupan i spodnie dla Dyszkanta […]		18

16	Dyszkantowi za Jalkę wziął O. Przeor […] łokci 6 […]	6	
	Za Pas temuż Dyszkantowi	2	
23	Za miodu garniec dla kapeli […]		25
31	P. Sukształowiczowi pro victu y od Dyszkanta nauki dał konwent […]	20	
	Organiscie y Solarskiemu	20	
	Augustus		
4	Kapeli za miodu garcy dwa	1	20
11	Za Gęś kupioną u organisty naszego		20
12	Za Gęś u Organisty naszego na pierwszą porcyą		20
15	Za trzy flaszki miodu dla kapelli	1	8
18	Od zrobienia Butow z podkowaniem dla Dyszkanta	1	3
31	Kapelli trzema pro victu	30	
	September		
8	Za miodu garniec dla kapelli		25
30	Panu Sukształowiczowi muzykantowi na wikt y suchedni	20	
	Panu Solarskiemu muzykantowi na wikt y suchedni	25	
	Panu Organiscie y co trąbi z Panem Solarskim na wikt y suchedni	25	
	October		
5	Dla kapelli miodu garcy dwa za kwitem O. Przeora	1	20
28	Za czapke dla Dyszkanta	1	20
31	Kapelli trzema pro victu	30	
	November		
13	Od naprawy butow Dyszkantowi		6
30	Kapelli pro victu trzema	30	
	December		
12	Od zrobienia [?] butow dla Dyszkanta y chłopca O. Przeora	1	7
19	Od ogolenia Dyszkanta		2
25	Kapelli na miod	1	8
31	P. Sukształowiczowi suchedni y na wikt	20	
	P. Solarskiemu suchedni, na wikt y od trąbienia	25	
	P. Organiscie suchedni, na wikt y od trąbienia	25	
1750			
	Januarius		
1	Kapelli tak Domowyi iako y postronney garcy Dwa y flaszka iedna miodu	2	3

11	Kapelli na miod Garcy trzy	2	15
31	Kapelli pro victu	30	
	Februarius		
2	Za miodu garcy dwa dla kapelli	1	20
9	Za miodu trzy flaszki kapelli	1	8
24	Za płutna łokci [nieczyt.] na koszulę dla Dyszkanta	3	20
28	Panu Sukształowiczowi suchedni y na wikt	20	
	Panu Solarskiemu suchedni y na wikt	25	
	Panu Organiscie suchedni y na wikt	25	
	Martius		
19	Za buty Dyszkantowi	1	
20	Za podkuwki do Butow dla Dyszkanta		3
31	Solarskiemu Muzykantowi y P. Organiscie pro victu	20	
	Aprilis		
7	Panu Szukształowiczowi kapelistowi przy niedokonczeniu miesiąca a przy odprawieniu od kapelli Dzikowskiey dałem	7	
30	Kapelli dwiema na wikt	20	
	Majus		
15	Na strony do skrzypcow churowych		12
	Gurski Muzykant	1	15
20	Zapłaciłem […] za miodu garcy 15, garniec po złotemu y groszy dwa, branego dla gości, kapelli, stangretow, kucharzowi […] per Festa Pentecostem	16	
31	Za miodu garcy dwa dla OO na konsolacyą, a trzeci dla kapelli	2	16
	Gurskiemu kapeliscie ktory się przyiął 15 Maj z wiktem konwenckim solucya [?] zas roczna złot. 80 ad rationem na iego potrzebę dałem	2	16
	Junius		
4	Za miodu garcy N°. 4 in Octava Corporis Christi dla ojcow y kapelli	3	11
9	Za trąmby	36	
	Za Musztuki	3	1 1
	Za sznury y kutasy do trąmb	9	8
	Za Papieru Ryze	9	
11	Gurskiemu muzykantowi do Sandomierza na pocztę y aby pożyczył papierow chorowych do przepisania	1	8

26	Przyiął P. O. Przeor prima Maj kapelistę Gurskiego przy wikcie konwenckim na Solarium kwartalną po złotych 20 a zaś Roczną fl. 80 aże niebył stateczny dwa miesięcy przebywszy odprawiony ktoremu dałem przed tym ut supra tynfuw [?] N. 2, a należało musię Zł. 13 gro. 20. fl	11	4
29	Za flaszkę miodu dla kapelli przy gosciach		12
30	P. Solarskiemu y Panu Organiscie pro victu	20	
	Julius		
2	Kapelli za dwa garce miodu	1	20
31	P. Solarskiemu z organistą pro victu	20	
	Antoniemu Karczynskiemu muzkantowi ktory się przyiął do kapelli 24 Junij 1750 przy porcyi konwenckiej na solarium fl. 80 ad rationem tychże zasłuch	4	
	Augustus		
9	Kapelli garniec miodu		25
	September		
1	Organiscie pro mense augusto	10	
	P. Solarskiemu	10	
4	Na chleb biały y na ogolenie Dyszkantowi		2
9	Muzykantowi na drogę ktorego odprawił o Przeor	1	8
	Antoniemu Muzykantowi ad rationem kwartału	6	
16	Od butow naprawienia dla Wokalisty		25
21	Muzykantowi wokaliscie ad rationem zasług		12
24	Za płotna lnianego łokci 4 y 1/2 […] dla Dyszkanta	1	24
	Na nici do tych koszul		2
	Od koszuli dla wokalisty		6
29	Organiscie na drogę do Huty		25
	Organiscie strawne pro 7bri y suchedni	25	
	P. Solarskiemu strawne y suchedni	25	
	Antoniemu Muzykantowi za kwartał reszty	20	
30	Solarskiemu na strony		20
	October		
15	Dyszkantowi od naprawy spodni		8
18	Od odtoczenia musztukow do Trąb	1	8
	Za skorę baranią dla Dyszkanta		25
25	Krawcowi od zrobienia Kirei [tj. płaszcza] y spodni dla Dyszkanta	1	18

	Kusnierzowi od podszycie Kirei dla Dyszkanta	1	
	Dyszkantowi na strony		8
	November		
1	P. Solarskiemu strawne pro Octobri	20	
	Organiscie	20	
	Na Konsolacyą dla tychże		25
4	Za sukna łokci 8. dla Dyszkanta	28	
	Za potrzeby dla kuchty y Dyszkanta, y za pas	8	24
6	Za starą oponczą dla Dyszkanta na kireją y spodnie	8	
7	Dyszkantowi na podkowki		4
	Za Płotna dla dyszkanta pod żupan y za haftki	1	9
10	Za Konia ktory się kupił od Organisty	50	
23	Krawcowi od dwoch par Sukien dla Dyszkanta ~~y~~ Franka y kuchty [?]	4	15
26	Organiscie za oboy na chor	8	
	December		
	–		
	1751		
	Januarius		
11	Dyszkantowi dopłaciło się do czapki		20
19	Solarskiemu strawne pro Novembri, Xbri et Januari także y suchedni	45	
	Organiscie także strawne y suchedni	40	
30	Antoniemu za Quartał	20	
	Februarius		
4	Antoniemu za Kwartał Martij	20	
	Martius		
5	Solarskiemu na strony	1	
15	Od naprawy butow Dyszkanta		6
30	Organiscie y Solarskiemu strawne pro Februario	20	
	Aprilis		
5	Solarskiemu y Organiscie suche dni Marty y Strawne	45	
20	Na strony Solarskiemu	1	
	Majus		
	–		

Sporządził Maciej Jochymczyk

Klasztor w Koszycach

Tabela 25. Liber Expositorum Venerabilis Residentiae Caßeviensis ordinis Praedicatorum pro Anno 1769 et reliquis seqventibus [inną ręką:] seu usque annum 1792um ultimam diem Mensis Martii
oraz
Liber Expositorum Venerabilis Conventus Cassoviensis Sacri Ordinis Fratrum Praedicatorum [1 IV 1792 – 40 IV 1830]
Miejsce przechowywania: Archiwum oo. Dominikanów, Zvolen (Słowacja), sygn. 390[1].

Miesiąc	Treść wpisu	Fl węg.[2]	Gr
1769			
Julius	Musicos Solvi pro Elapsa 4gesima et Festo S. Thomae	10	
Augustus	In festo S. Patris Dominici [...] Pro Musicis	3	
1770			
Februarius	Musicis pro Sacro decantato in Conversione S. Pauli	2	
Februarius	Organedam exsolvi pro sua annuali conventione	5	50

[1] Na karcie tytułowej księgi pierwszej wymieniono nazwiska przeorów klasztoru w Koszycach i okres ich kadencji:
P. Augustino Marits 1769–1772
P. Augustino Fördër a Septembri 1772 – 8 VII 1776
P. Alexandro Sárkány 1776–1779
P. Ladislao Kóltay 1780–1782, 4 VII
P. Alojsio Szöke 1782–1783
P. Mauritio Szina ab anno 1783–1785
P. Ildefonsus Stadler 1785–1788
P. Ruperto Zoehrer 1788–1791
P. Edmundo Wenninger 1791–1799, 1 XI

[2] Floren węgierski.

Junius	Musicis pro Festo S. thomae et in 4gesima Miserere NB. Musicis in nulla Solennitate totius Anni dandus est totus[?], ob malas conseqventias	10	24
Augustus	Musicis pro festo S. Patris Dominici Solvi pro Sacro Cantato et Litanijs	3	
	1771		
Februarius	Pueris pulsantibus	0	7
Martius	Organedae dedi pro toto Anno	6	
Martius	Musicis pro elapso Festo S. Patris et Conversione S. Pauli	5	
Augustus	Pro Musicis ac Festum S. Patris [św. Dominika]	3	
Augustu	Pro Reqviem decantato Fris Medardi	1	15
December	Organum pulsandi per Adventum omni die Solvi	2	
	1772		
Januarius	Organedam exsolvi	6	
Augustus	Musicis pro festo S. Patris [Dominika]	3	
	1773		
Januarius	organedae in anualem conventionem pro pulsu organi	6	
Augustus	[...] in Festo S. Patris [Dominika ...] Musicis pro eodem festo pro Sacro Cantato & duobus Lytaniis	3	
October	F: Aloysio pro tibialibus	0	48
	1774		
Januarius	Organaedae Seculari p[ro] an[n]o p[rae]terito suu[s] contingens	6	
Aprilis	Musicis p. 7 Miserere Festo S. Vincenij & Thomae	15	
Majus	Pro descriptione Libri Organaedae	0	34
Augustus	[...] in Festo S. Patris [Dominika] Musicis p. S. Lytanijs & Sacro Cantato	4	

1775			
Januarius	Dno Pellican Organedae Citis juxta conventionem pro anno praeterito contingens	6	
Martius	Musicis pro Sacro Cantato et 2 litanijs eodem Festo Sti Thomae Aq.	4	
Aprilis	musicis pro Sacro et Lÿtanijs in Festo S. Vincentij Fere:	4	
Aprilis	Organistae organum pulsanti in miserere et 7. diebus veneris Devotionis S. Vincent: disco.	2	
Aprilis	musicis pro resurrectione	1	15
Augustus	Musi[ci]s p[ro] Festo S. Patris Sacro & 2. Lytaniis	4	
December	pro compactura libri organedae	0	15
1776			
Januarius	D. Pellican organistae suus contingens pro anno elapso	6	
Januarius	Organistae pro reqviem C. Staraj	0	30
Martius	musicis pro lÿtanÿs & Sacro Cantato in Festo S Thomae	4	
Aprilis	Musicis pro Resurectione	1	
Aprilis	item Musicis pro Sacro Cantate et 2. lÿtanijs in Festo S. Vincentij Fer:	4	
Aprilis	organistae pro pulsu organi diebus Veneris Devotionis S. Vincentij et Miserere	1	17
Augustus	[...] in Festo S. Patris [...] Musicis	4	
1777			
Januarius	organedae, Dni Pelican	6	
Martius	Musicis pro Festo S. Thomae	4	
Aprilis	Musicis oed die [in Festo S. Vincentij] pro Sacro Cant. et 2 Lytan.	4	
Augustus	Musicis in Festo S. Patris [Dominika]	4	
December	Dnis Medicis Portner, et Getsche 2 holland. aus. Servitor. defuncti [...] Occasione Funeris et Exeqvias Musicis ob paucitem fratrum conductis, pro process. funebri, Reqviem, et Libera	5	

1778			
Januarius	Dno Pelican, organedae ex convent. annua	6	
Januarius	organedae pro Rorate	3	
Martius	Musicis Eod. Festo S. Thomae Aqvinatis	4	
Aprilis	Musicis in Fest. S. Vincentij fr [=florenos] 4. in Solemnitate Resur. Dni fr 1.	5	
Majus, 6	Feriâ 4ta Rogat. Musicis pro Lytanijs (NB: in absentia Prioris injustč extorserunt Solutionem ŕ P. Suppriore:) dati sunt	1	30
Junius	pueris pulsantibus, et ministrantibus per Mensem	0	23
Julius	Musicis in Sepultura ejusdem [= Fr. Antonius]	1	30
Augustus	Musicis pro Sacro, et 2. lytaniis	4	
1779			
Januarius	Dno Pelikan organedae ----- Salarium annuum a Conventu.	6	
Januarius	Organedae tempore Adventuali sub Rorate	3	
Martius	Musicis in Festo S. Thomae Aqvuin.	4	
Aprilis	musicis in Resurectione Do[mi]ni	1	
Aprilis	iisdem in festo Vincentij	4	
Augustus, 29	Musicis pro festo Sant: Dominici	4	
December	Dno Pelican organedae salarium annuum	6	
December	item organedae sub Rorate pulsanti	3	
1780			
Martius	Musicis in Festo S. Thomae Aquinatis	4	
Martius	Musicis in Resurrectione Domini	1	15
Aprilis	pro Musicis in Festo S. Vincentii	4	

Aprilis	pro 2. loris ad Organum	0	34
Junius	Organedae Saeculari per annum pro pulsatione organi	12	
Augustus	Musicis in Festo S. Patris Nostri Dominici	4	
1781			
Januarius	Inveni Pelikán Josepho Organedae juxta Conventionem suum Contingens	6	
Martius	Musicis in Festo S. Thomae Aquinatis	4	
Aprilis	Musicis in Festo S. Vincentij Ferrerij	4	
Aprilis	Organedae pro 7 miserere, et devotione S. Vincentij	2	
Augustus	Musicis pro Festo S. Patris	4	
1782			
Martius	Musicis pro festo S. Thomae	4	
Martius	Musicis in Resurrectione Dni, et Concionatori Festivali	1	
Martius	pro Musicis in Qvadragesima, in debitum, qvo Conventus Confraternitati S. Joannis tenetur	3	
Aprilis	Musicis in festo S. Vincentij	4	
Augustus	Musicis in Festo S. Patris	4	
November	Organifici pro novo manuali ad organum	2	
1783			
Januarius	Organeda in suam conventionem exsolutus pro integro Anno	9	
1784			
Januarius	Organeda exolutus pro anno 1783 in suam gotionem	9	
Martius	Pro Sacro Cantato Musicis in Festo S Thomae aqvinatis	4	
Aprilis	timpana bajulanti in resurectione Dni	0	6

Aprilis	pro reparatione organi pro Festis Paschalibus organifici	5	
Aprilis	pro Sacro Cantato in Festo S. Vincentij et pro resurectione musicis	5	
Augustus	pro Sacro Cantato Musicis in F S Dominici	0	4
1785			
Januarius	Organeda exolutus pro anno 1784 ex integro	9	
Martius	Musicis pro Festo Thomae Aquinatis	4	
Aprilis	Musicis pro Festo S. Vincentii	4	
Aprilis	Iisdem pro Resurrectione	1	
Aprilis	Josepho Organedae nostro pro Rorate	3	
Aprilis	Musicis pro Miserere a Conventu solutis loco Confraternitatis S. Joannis Nepomuceni, cum Conventus adhuc ab anno 1781. Confraternitati S. Joannis teneatur 13.fl	3	
Augustus	Organedae saeculari conventus pro medio anno suum salarium	3	
Augustus	Musicis in festo Sti: Patris	4	
1786			
Februarius	Musicis pro Sacro Cantato germanico in Festo Purificationis B. M. V.	0	45
Martius	pro Sacro Cantato germanico Musicis in Festo B. Mariae Annunciatae	0	45
Aprilis	pro Sacro Cantato germanico in Festo Pascatis	0	45
Majus	Musicis pro Sacro Cantato, et 2^{bus} Lytaniis in Festo S. Vincentii	4	
Augustus	Musicis in Festo S. Patris pro Sacro Cantato, et 2bus Lytaniis	4	
Augustus	Iisdem pro Sacro germanico in Festo Assumptae B.V.M.	0	45
September	Pro Sacro germanico in Festo Natae B.V.M.	0	45
October	Musicis pro Sacro Cantato germanico in Festo SS^{mi} Rosarii B.V.M.	0	45
November	Pro Sacro Cantato germanico Musicis in Festo omnium Sanctorum	0	45

December	Musicis pro Sacro Cantato in Festo Conceptae B.M.V. et in Festo Nativitatis Domini	1	30
1787			
Januarius	Pro Sacro Cantato germanico in Novo Anno Musicis	0	45
Februarius	Pro Sacro Cantato germanico in Festo B. Mariae Purificatae	0	45
Aprilis	Pro Reparatione Organi	2	
Junius	Musicis pro Sacro Cantato germanico in Festo SS. Trinitatis	0	45
Augustus	Musicis militaribus honorarium pro Sacro Cantato in Festo S. Patris	2	
December	Pro Sacro Cantato Musicis in Festo Nativitatis Domini	0	45
1788			
Martius	Musici pro Sacro Cantato in Festo Paschatis	0	45
Aprili	Musicis pro Sacro figurali occasione processionis diebus Rogationum	1	
Augustus	Musicis pro Lytaniis & Sacro figurali in Festo S. Patris 3.fl. item in Festo Beatae Virginis in Caelos assumptae 45.x	3	45
December	[...] Musicis pro Sacro in Festo Natali Domini 45.x	0	45
1789			
Januarius	Musicis in festo novi anni pro Sacro 45 x. [...]	0	45
Augustus	[...] Musicis in festo Sti: Patris 3 fl	3	
December	[...] Musicis in festo Nativitatis 45.x	0	45
1790			
Januarius	Musicis in Festo Circumcisionis pro Sacro Cantato. 45.x [...]	0	45
Aprilis	Musicis in Resurrectione Domini, et Sacro Cantato in Die Pascae	2	
1791			
Januarius	Musicis pro Sacro Cantato in Festo Circumcisionis. 45.x.	0	45

Aprilis	Musicis pro Resurrectione Domini	1	30
Augustus	Musicis pro Sacro Cantato in Festo S. Patris fl 3. [...]	3	
Augustus	Musicis pro Cantato Sacro in Festo Assumptionis B.V.M. x 45.	0	45
1792[3]			
Aprilis	Musicis pro Resurrectione Domini	1	30
Aprilis	Iisdem pro Sacro Cantato in Die Paschatis	0	45
Augustus	[...] in Festo S.[acri] P.[atris] N.[ostri] [...] Musicis pro Sacro Cantato in eod. Festo fl.3	3	
1793			
Aprilis, 4	[...] Musicis pro Te Deum in Resurrectione Dni fl 1.x.30	1	30
Augustus, 4	[...] in Festo S. Patris [...] Musicis in eodem Festo fl 4. x 30.	4	30
September, 16	Musicis pro Te Deum, qvod Templu, & Conventus noster ab incendio, Deo miserante, praeservatus sit	1	30
1794			
Aprilis, 23	Musicis pro Resurrectione Dni f 1. x 30.	1	30
Junius, 21	[...] 4. pueris ministrantibus ad sacrum Cantatum x 4. [...]	0	4
Augustus, 4	Musicis in Festo S. Patris f 4.x30. [...] Ministris adstantibus in Sacro, & Lytaniis x18.	4	48
1795			
Februarius, 2	[...] pro impressione Cantionum qvadragesimalium fl 4. & p. impressis Cantilenis ad Sacrum adhuc ante triennium fl 6.	10	
Aprilis, 4	Musicis pro Te Deum in Resurrectione fl 1. x 30. Ministris ad miserere per Qvadragesimam x 12. [...]	1	42
Augustus, 6	Musicis in Festo S. Patris Dominici fl 4. x 30.	4	30

[3] Początek drugiej księgi wydatków, w której odnotowano daty dzienne.

1796			
Martius, 24	[...] pueris per 40^{am} ad Miserere ministrantibus x12. & Campanas ad funus D. Joa[chim]is Kubek pulsantib. x9. 29^{ae} Musicis pro Te Deum in Resur[rectio]ne Dni fl 1. x 30.	1	30
Augustus, 8	Musicis in Festo S. Patris	4	30
1797			
Aprilis, 16	Pro Musica in Resurectione	1	30
Augustus, 5	[...] Musicis in Festo S.P.N. fl 4. x 30.	4	30
1798			
Aprilis, 9	Pro musica ad Resurectionem Dni	1	30
Augustus, 6	Pro Musicis in Festo S. Patris	4	30
1799			
Januarius, 13	Organifici Eperjeszensi p[er] via	4	30
Martius, 24	Pro Musica ad Resurectionem Dni	1	30
Augustus, 4	Musicis in festo S. Patris	4	30

Sporządziły Justyna Szombara i Aleksandra Patalas